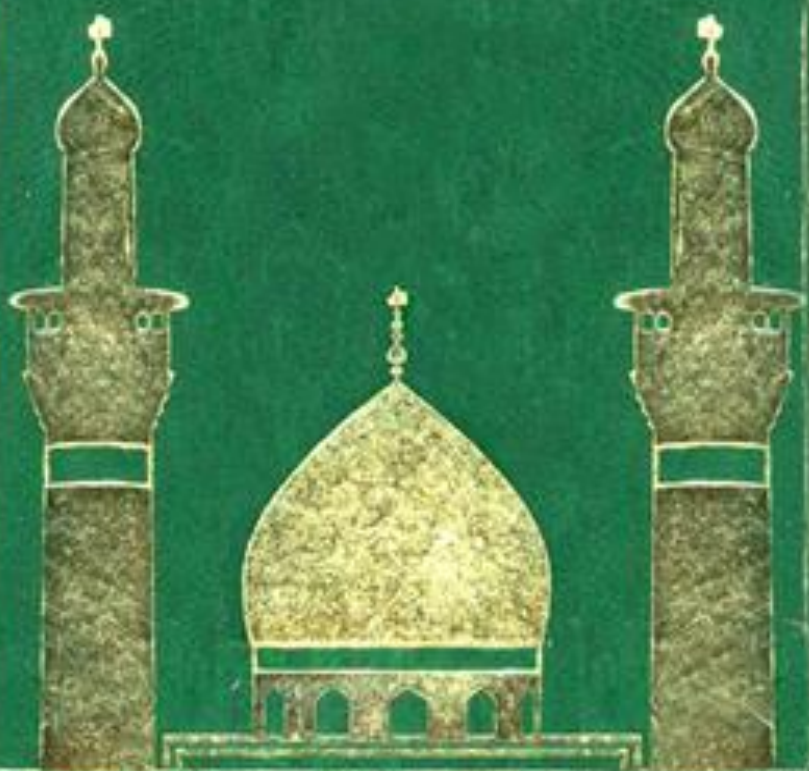
أدعية وزيارات
عتبات عالية

۲۸

بسم الله الرحمن الرحیم

أدعیه و زیارات

عتبات عالیات

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی
مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی
شماره ثبت: ۲۶۹۸۳
تاریخ ثبت:

ادعیه و زیارات عتبات عالیات

(همراه با ترجمه)

تهیه و تنظیم:	مرکز تحقیقات حج
حروف‌چینی:	مرکز تحقیقات حج
ناشر:	نشر مشعر
چاپ:	دارالحدیث
نوبت چاپ:	دوم ـ بهار ۱۳۸۳
تیراژ:	۱۰۰۰۰ نسخه
بها:	۱۸۰۰ تومان

شابک ۹ ـ ۷۰ ـ ۶۲۹۳ ـ ۹۶۴ ISBN 964-6293-70-9

فهرست

مقدمه ۱۱

نجف اشرف

آداب زیارت ۱۷
دعای خروج از منزل ۱۸
دعای پیش از ورود به نجف اشرف ۱۹
دعای ورود به شهر مقدّس نجف ۱۹
دعای درب صحن مطهر ۲۰
دعای ورود به صحن مطهّر ۲۱
دعای ورود به رواق مطهّر ۲۳
اذن دخول حرم مطهّر ۲۴
زیارت پیش روی مبارک ۲۹
زیارت بالا سر مبارک ۳۲
زیارت سید الشهداؑ ۳۴
زیارت پائین پای مبارک ۳۶
زیارت حضرت آدمؑ ۳۸
زیارت حضرت نوحؑ ۳۹
نماز زیارت ۴۰
زیارت امین الله ۴۳
زیارت وداع امیرمؤمنانؑ ۴۷

زیارت امیر مؤمنان﵇ در روز غدیر ۵۰
زیارت امیر مؤمنان﵇ در روز ولادت پیامبر ﷺ ۸۲
زیارت رجبیّة ۹۴
زیارت امیر مؤمنان﵇ در مبعث ۹۷
نماز زیارت ۱۰۹
زیارت امیر مؤمنان﵇ در روز شهادت ۱۱۲
زیارت‌قبور پیامبران عظام﵈ ۱۱۷
زیارت امام زادگان ۱۱۹
زیارت کمیل بن زیاد﵁ ۱۲۰
مسجد حنّانه ۱۲۳
زیارت قبور مؤمنین در وادی السّلام و غیره ۱۲۴

اعمال مسجد کوفه

دعای ورود به شهر کوفه ۱۲۷
زیارت امیر مؤمنان﵇ در درب مسجد کوفه ۱۲۸
دعای ورود به مسجد کوفه ۱۳۰
اعمال مقام ابراهیم﵇ ۱۳۱
اعمال دکّة القضا ۱۳۴
اعمال بیت الطشت ۱۳۶
اعمال دکّةالمعراج ۱۳۷
اعمال مقام حضرت آدم﵇ ۱۳۸
اعمال مقام ابراهیم﵇ ۱۴۵
اعمال مقام امام زین العابدین﵇ ۱۴۸
اعمال مقام نوح﵇ ۱۵۱
نمازحاجت درمقام‌نوح﵇ ۱۵۲
اعمال محراب امیر مؤمنان﵇ ۱۵۶

مناجات حضرت امیر مؤمنان﵇ ۱۵۷
مقام حضرت صادق﵇ ۱۶۲
نماز حاجت در مسجد کوفه ۱۶۳
اذن دخول حرم مطهر مسلم بن عقیل﵇ ۱۶۴
زیارت حضرت مسلم بن عقیل﵇ ۱۶۷
نماز زیارت ۱۶۹
مرقد شریف میثم تمار﵇ ۱۷۰
زیارت هانی بن عُروه﵇ ۱۷۰

اعمال مسجد سهله، زید و صعصعه

فضیلت مسجد سهله ۱۷۲
دعای ورود به مسجد سهله ۱۷۲
اعمال مقام امام صادق﵇ ۱۷۵
اعمال مقام حضرت ابراهیم﵇ ۱۷۷
اعمال مقام ادریس﵇ ۱۷۸
اعمال مقام صالحان ۱۷۹
اعمال مقام امام زین العابدین﵇ ۱۸۱
اعمال مقام حضرت مهدی عجّل الله تعالی فرجه الشریف ۱۸۲
اعمال مسجد زید بن صوحان ۱۸۵
اعمال مسجد صعصعة بن صوحان ۱۸۹

کربلای معلّا

فضیلت زیارت حضرت سید الشهدا﵇ ۱۹۵
اذن دخول حرم مطهّر ۱۹۸
زیارت وارث در بالا سر مبارک ۲۰۰
زیارت حضرت علی اکبر﵇ ۲۰۵

زیارت شهداؑ ۲۰۶
زیارت حبیب بن مظاهرؓ ۲۰۷
زیارت دیگر امام حسینؑ ۲۰۸
زیارت مطلقه سیدالشهداؑ ۲۱۱
زیارت حضرت علی اکبرؑ ۲۱۵
زیارت شهداؑ ۲۱۶
زیارت حضرت ابی‌الفضلؑ ۲۱۷
نماز زیارت ۲۲۱
زیارت پائین‌پای حضرت ابی‌الفضلؑ ۲۲۲
زیارت وداع حضرت ابی‌الفضلؑ ۲۲۴

زیارت یکایک شهدا:

زیارت حضرت علی اکبرؑ ۲۲۶
زیارت حضرت علی اصغرؑ ۲۲۸
زیارت فرزندان امیر مؤمنانؑ ۲۲۹
زیارت فرزندان امام مجتبیؑ ۲۳۱
زیارت فرزندان حضرت زینبؑ ۲۳۲
زیارت سایر شهداؑ ۲۳۳
زیارت امام حسینؑ در رجب و شعبان ۲۴۳
زیارت حضرت علی اکبرؑ در رجب و شعبان ۲۴۹
زیارت شهداءؑ در رجب و شعبان ۲۵۱
زیارت حضرت سیدالشهداؑ در نیمهٔ رجب ۲۵۲
زیارت حضرت علی اکبرؑ در نیمهٔ رجب ۲۵۵
زیارت شهداؑ در نیمهٔ رجب ۲۵۶
زیارت حضرت سید الشهداؑ در نیمهٔ شعبان ۲۵۷
زیارت حضرت سید الشهداؑ در شبهای قدر ۲۵۸

زیارت بالا سر مبارک ۲۶۰
زیارت حضرت علی اکبر﵇ در شبهای قدر ۲۶۱
زیارت شهداء﵇ در شبهای قدر ۲۶۱
زیارت حضرت ابوالفضل﵇ در شبهای قدر ۲۶۲
زیارت سیدالشهداء﵇ در عید فطر و قربان ۲۶۳
زیارت بالا سر مبارک ۲۶۴
نماز زیارت ۲۶۷
زیارت حضرت علی اکبر﵇ در فطر و قربان ۲۷۰
زیارت شهداء﵇ ۲۷۰
زیارت حضرت ابی‌الفضل﵇ در فطر و قربان ۲۷۱
زیارت وداع سیدالشهداء﵇ در فطر و قربان ۲۷۳
زیارت حضرت سیدالشهداء﵇ در روز عرفه ۲۷۵
زیارت بالا سر مبارک ۲۷۷
نماز زیارت ۲۸۱
زیارت حضرت علی اکبر﵇ در روز عرفه ۲۸۳
زیارت شهداء﵇ در روز عرفه ۲۸۴
زیارت حضرت ابی الفضل﵇ در روز عرفه ۲۸۵
زیارت حُرّ شهید﵇ ۲۸۸
زیارت عاشورا ۲۹۰
دعای علقمه ۲۹۸
زیارت اربعین ۳۰۸
مرقد عون ۳۱۲
مرقد شریف طفلان مسلم ۳۱۳

کاظمین﵇

دعای ورود به صحن مطهر کاظمین﵇ ۳۱۷

اذن دخول حرم مطهّر ۳۱۸
زیارت اوّل امام کاظم‌ؑ ۳۱۹
زیارت بالا سر مبارك ۳۲۴
نماز زیارت ۳۲۵
زیارت دوّم امام کاظم‌ؑ ۳۲۵
زیارت بالا سر ۳۲۷
صلوات بر موسی بن جعفرؑ ۳۲۹
زیارت اوّل امام جوادؑ ۳۳۲
زیارت دوّم امام جوادؑ ۳۳۴
صلوات بر امام جوادؑ ۳۳۶
نماز زیارت ۳۳۸
زیارت سوّم امام جوادؑ ۳۴۲
اوّلین زیارت مشترکه امام کاظم و امام جوادؑ ۳۴۴
دومین زیارت مشترکه ۳۴۵
زیارت بالا سر ۳۴۶
زیارت جامعه صغیره ۳۴۷
زیارت وداع امام کاظم‌ؑ ۳۴۹
زیارت وداع امام جوادؑ ۳۵۰

مدائن و بغداد

زیارت سلمان فارسیؓ ۳۵۳
زیارت وداع سلمانؓ ۳۵۷
مسجد امام حسن عسکریؑ ۳۵۸
مُصلّای امیر مؤمنانؑ ۳۵۸
زیارت حُذَیفة بن یَمانؓ ۳۵۹
نواب اربعة حضرت قائم عجّل الله فرجه الشریف ۳۶۱

زیارت نواب اربعه ۳۶۲
محمد بن یعقوب کُلَینی ۳۶۵
مسجد بُرانا ۳۶۶

سامـرا

اذن دخول حرم مطهر عسکریین ۳۷۱
زیارت حضرت امام هادی ۳۷۲
صلوات بر امام هادی ۳۷۶
نماز زیارت ۳۷۸
زیارت حضرت امام حسن عسکری ۳۸۲
صلوات بر امام عسکری ۳۸۵
نماز زیارت ۳۸۷
زیارت والده حضرت قائم عجّل الله فرجه الشریف ۳۹۳
زیارت حکیمه دختر حضرت جواد ۳۹۸
زیارت وداع امام هادی و امام عسکری ۴۰۳
زیارت سیدمحمد فرزندامام هادی (در شهر بَلَد) ۴۰۴
اذن دخول سرداب مقدس غیبت ۴۰۵
نماز زیارت ۴۱۶
زیارت اوّل حضرت صاحب الأمر ۴۱۸
دعای بعد از زیارت ۴۲۲
زیارت دوّم حضرت صاحب الأمر ۴۲۵
نماز زیارت ۴۲۸
دعای فرج ۴۳۰
صلوات بر آن حضرت ۴۳۱
دعا برای امام زمان (عجّل الله فرجه) ۴۳۳
زیارت جامعه کبیره ۴۳۳

دعای عالیة المضامین ۴۵۲
زیارت قبور علمارضوان‌الله‌علیهم ۴۶۳

ادعیه شریفه

دعای کمیل ۴۶۹
دعای توسّل ۴۸۶
دعای ندبه ۴۹۴
دعای سمات ۵۱۴

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مقدمه

زیارت، یکی از سازنده‌ترین برنامه‌های تربیتی مکتبِ ماست که هم تقدیر و احترام به پاکیها و فضیلتها ومجاهدتهاست. هم الهام گرفتن از اولیای دین و پاک ساختن روح و جان.

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

زیارت عتبات عالیات در عراق و آستان بوسی مزار امیر مؤمنان و سیدالشهدا ودیگر امامان همام علیهم السلام، حق آن عزیزان است بر ما شیعیان و مشتاقان.

«کربلا»، کعبهٔ دل و جان ماست.

«نجف»، کوثر فیاض ولایت است.

«کاظمین»، کوی الهام بخش صبر و مقاومت است.

و «سامرا»، مایهٔ سرور و روشنیِ دیدهٔ همهٔ چشم انتظاران ظهور آخرین ذخیرهٔ الهی است.

آری، زیارت عتبات عالیات و چهره نهادن بر تربت مقدّس امامان، بوسه زدن بر ضریح منوّر آن پاکان، همواره مورد اشتیاق و آرزوی دیرین دلدادگان عترت مصطفی ﷺ و مورد تأکید فراوان اهل بیت ﷺ بوده است.

امروز، این شوق، در دلهای ما افروخته است. چه، زیارت قبور امامان در این سرزمین و دیدار از اماکن مقدّس و جاهای دیدنی و خاطره‌انگیز در این دیار فراهم شده است و وقتی راه کربلا و نجف و کاظمین و سامراء به روی زائران و مشتاقان گشوده شد، شیفتگان زیارت قبر شش‌گوشهٔ ابا عبدالله الحسین و حرم امیرمؤمنان و چهار امام ﷺ، با پای سر و با بال عشق این مسیر را طی می‌کنند تا به کوی عشق و دیار معشوق برسند و خود را چون غباری بر آن آستان افکنند و مژگان، غبار از ضریح و حرم حسینی بزدایند.

امروز عاشقان بی‌تاب‌ترند و شبناله‌های پر سوز مادران، خون پاک شهیدان، دل‌های شکستهٔ جانبازان، صبوری و شکیب آزادگان و دعای دلسوختگان سحرخیز، زمینه‌ساز این زیارتها و بازکنندهٔ معبر در این

میدان است.

مگر ممکن است که فراز و نشیب روزگار و پیچ و خم جادّه‌های زیارت و خوف و خطر این راه خونین، بتواند ذرّه‌ای ازعشق‌های عاشورایی شیعه و عاشقان اهل‌بیت علیهم‌السلام بکاهد؟!

«إنَّ لِلْحُسَیْنِ علیه‌السلام فِی قلوبِ المُؤْمِنِینَ مَحَبَّةً مَکْنُونَةً لا تبردُ أبداً».

«در دل‌های مؤمنان، عشق و محبّتی نسبت به حسین علیه‌السلام نهفته است که هرگز به سردی نمی‌گراید.»

آنچه در این مجموعه تقدیم شما زائران محترم عتبات عالیات می‌شود، مجموعهٔ زیارات و ادعیهٔ مورد نیاز زائران این دیار است که از مفاتیح الجنان مرحوم محدّث قمی و نیز از کتب معتبر دیگر اخذ گردیده است. تا عاشقان و دلباختگان پیشوایان معصوم،با دیدگانی اشکبار، و قلبی مالامال از محبّت اهل‌بیت عصمت و طهارت، در اماکن مقدّس عراق، از آن بهره‌مند گردند. امید آن که این زمزمه‌های عاشقانه موجب تحول روحی و اخلاقی در دنیا، و ذخیره‌ای برای روز معاد باشد.

خرسندیم که این مجموعه را به عنوان رهتوشهٔ معنوی شما زائران عزیز که عازم کوی عشق و ایثارید، تقدیم کنیم. باشدکه زیارتی باشناخت و معرفت بیشترداشته باشید و ازاین سفر، بیشترین توشهٔ معنوی رابرگیرید. ان شاءالله.

از کلیهٔ عزیزانی که در فراهم آوردن این مجموعه زحمت کشیده، تلاش فرموده‌اند صمیمانه سپاسگزاری می‌نمایم.

معاونت آموزش و تحقیقات
بعثهٔ مقام معظّم رهبری

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

نجف اشرف

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

آداب زیارت

مستحب است زائر حضرت سیّد الشهداء پیش از سفر سه روز روزه بگیرد و در روز سوّم غسل کند، سپس هنگام ترک خانه به قصد سفر، خانواده خود را جمع کند و این دعا را بخواند و بدین وسیله آنان را به خداوند بسپارد:

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسي وَاَهْلي وَمالي

خداوندا امروز خودم و خانواده‌ام و مالم و فرزندانم

وَوَلَدي وَكُلَّ مَنْ كانَ مِنّي بِسَبيلٍ، الشّاهِدَ مِنْهُمْ

وهرکس و هرچیز را که به‌طریقی به‌من‌مربوط می‌گردد به‌تو می‌سپارم، چه‌آنها که نزد من حاضرند

وَالْغائِبَ، اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِ الْإيمانِ وَاحْفَظْ عَلَيْنا،

یا غایب، خداوندا حفظ فرما ما را به حفظ ایمان و نگهدار ما را،

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا في حِرْزِكَ، وَلا تَسْلُبْنا نِعْمَتَكَ،

خداوندا ما را در پناه خویش قرارده، و از ما باز مگیر نعمت خویش را،

وَلا تُغَيِّرْ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ وَعافِيَةٍ، وَزِدْنا مِنْ فَضْلِكَ

و دگرگون مساز نعمت و عافیت ما را، و آن را فزونی بخش به فضل خود،

اِنّا اِلَيْكَ راغِبُونَ.

که ما به تو راغب و مشتاقیم.

دعای خروج از منزل

اَللّٰهُمَّ اِنّي خَرَجْتُ مِنْ مَنْزِلي اَبْغي فَضْلَكَ، وَاَزُورُ

خداوندا من از منزل خود بیرون شدم و به جستجوی فضل و کرم توام، و قصد دارم زیارت کنم

وَصِيَّ نَبِيِّكَ صَلَوٰاتُكَ عَلَيْهِما، اَللّٰهُمَّ فَيَسِّرْ ذٰلِكَ لي،

وصی پیامبرت را که صلوات و رحمت خدا بر آن دو، خداوندا آسان فرما برایم زیارتش را

وَسَبِّبِ الْمَزٰارَ لَهُ، وَاخْلُفْني في عٰاقِبَتي وَحُزٰانَتي

و اسباب آن را فراهم ساز و جانشینم باش در انجام کارم و سرپرستی خانواده‌ام

بِاَحْسَنِ الْخِلافَةِ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمينَ.

به بهترین صورت ای مهربانترین مهربانان.

بعد روانه شو در حالی که زبانت گویا باشد به ذکر:
«اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ» و «سُبْحٰانَ اللّٰهِ» و «لاٰ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ».

و ستایش مخصوص خداست، منزّه است خدا، معبودی جز او نیست.

دعای پیش از ورود به نجف اشرف

چون به دروازهٔ نجف برسی بگو:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي هَدانا لِهٰذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلا اَنْ هَدانَا

ستایش خدائی را که مرا بدین جا راهنمائی کرد وما خود نمی توانستیم بدان راهبر شویم اگر خدا راهنمائیمان

اللّٰهُ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي سَيَّرَني في بِلادِهِ، وَطَوىٰ لِيَ الْبَعيدَ،

نمی‌کرد، ستایش خدائی را که مرا در شهرهای خویش سیر داد و راههای دور را زیر پایم در نوردید

وَصَرَفَ عَنّي الْمَحْذُورَ، وَدَفَعَ عَنّي الْمَكْرُوهَ حَتّٰى

و هرمحذوری را از سر راهم برداشت، ناراحتی را از من دور کرد تا مرا وارد کرد به

اَقْدَمَني حَرَمَ اَخي رَسُولِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

حرم برادر رسول او که درود خدا بر او و آلش باد

دعای ورود به شهر مقدّس نجف

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي اَدْخَلَني هٰذِهِ الْبُقْعَةَ الْمُبارَكَةَ الَّتي بارَكَ

ستایش خاص خدائی است که مرا وارد کرد در این بقعهٔ مبارکه ای که برکت قرار داد

اللّٰهُ فيها، وَاخْتارَها لِوَصِيِّ نَبِيِّهِ، اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْها شاهِدَةً

در آن و آن را برای (آرامگاه) وصی پیامبرش انتخاب فرمود، خدایا پس آن را گواه من

لي. اَللّٰهُمَّ لِبابِكَ وَقَفْتُ، وَبِفِنائِكَ نَزَلْتُ، وَبِحَبْلِكَ

قرار ده، خدایا به در خانهٔ تو ایستادم و به آستانت فرود آمدم و به ریسمان

اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِكَ تَعَرَّضْتُ، وَبِوَلِيِّكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ

تو چنگ زدم و خود را در معرض رحمت تو قرار دادم، و به نمایندهٔ تو ـ که درودهای تو بر او باد ـ

تَوَسَّلْتُ، فَاجْعَلْها زِيارَةً مَقْبولَةً وَدُعاءً مُسْتَجاباً.

توسل جستم پس این زیارت را قرارده زیارتی پذیرفته و دعائی اجابت شده.

دعای درب صحن مطهر

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ، وَالْمَقامَ مَقامُكَ، وَاَنَا

خدایا این حرم حرم تو است، و این مقام مقام تو است، و من

اَدْخُلُ اِلَيْهِ اُناجيكَ بِما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّي وَمِنْ سِرّي

داخل آن گردم و با تو راز گویم بدانچه تو بدان از من داناتری و هم از درون من و از راز

وَنَجْوايَ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَنّانِ الْمَنّانِ، الْمُتَطَوِّلِ الَّذي مِنْ

من آگاهی، ستایش خاص خدای پرنعمت و پرمنت و پربخششی است که از

تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لي زِيارَةَ مَوْلايَ بِاِحْسانِهِ، وَلَمْ يَجْعَلْني

بخشش او است که آسان کرد برای من زیارت مولایم را به احسانش، و چنانم نکرد

عَنْ زِيارَتِهِ مَمْنُوعاً، وَلا عَنْ وِلايَتِهِ مَدْفُوعاً، بَلْ تَطَوَّلَ

که از زیارتش ممنوع باشم و نه از ولایتش برکنار بلکه بخشش کرد و احسان

وَمَنَحَ. اَللّٰهُمَّ كَمٰا مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِنْ

فرمود خدایا چنانچه بر من بوسیلهٔ شناختش منت نهادی مرا از شیعیانش

شِيعَتِهِ، وَاَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفٰاعَتِهِ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ

قرار ده و بوسیلهٔ شفاعتش داخل بهشتم گردان ای مهربانترین مهربانان.

دعای ورود به صحن مطهّر

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ رَسُولِهِ وَمَنَّ

ستایش خدائی را که گرامی داشت مرا بوسیلهٔ شناخت او و شناخت پیامبرش، آن کس

فَرَضَ عَلَيَّ طٰاعَتَهُ، رَحْمَةً مِنْهُ لِي وَتَطَوُّلاً مِنْهُ عَلَيَّ،

که اطاعتش را بر من واجب فرمود، از روی مهری که به من داشت و لطفی که به من فرمود

وَمَنَّ عَلَيَّ بِالْاِيمٰانِ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْخَلَنِي حَرَمَ اَخِي

و منّتی که بر من بادادن ایمان نهاد، ستایش خدائی را که وارد کرد مرا به حرم برادر

رَسُولِهِ وَاَرٰانِيهِ فِي عٰافِيَةٍ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ

رسولش در حال تندرستی و آن را به من نمود ستایش خدائی را که مرا از

زُوّٰارِ قَبْرِ وَصِيِّ رَسُولِهِ، اَشْهَدُ اَنْ لاٰ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لاٰ

زائران قبر وصی رسولش قرار داد، گواهی دهم که معبودی نیست جز خدای یگانه‌ای

شَرِيكَ لَهُ، وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، جٰاءَ

که شریک ندارد، و گواهی دهم که محمد بنده و رسول او است که بحق

بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللهِ، وَاَشْهَدُ اَنَّ عَلِيّاً عَبْدُ اللهِ وَاَخُو رَسُولِ

از نزد خدا آمده، و گواهی دهم که علی بندهٔ خدا و برادر رسول او است،

اللهِ، اَللهُ اَكْبَرُ، اَللهُ اَكْبَرُ، اَللهُ اَكْبَرُ، لاٰ اِلٰـهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ،

خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است (از توصیف)، معبودی جز خدا نیست و خدا

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلىٰ هِدٰايَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ لِمٰا دَعٰا اِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ،

بزرگتر است و ستایش خدای را بر راهنمائیش و توفیقش به راهی که بدان (مردم را) خوانده است

اَللّٰـهُمَّ اِنَّكَ اَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَاَكْرَمُ مَأْتِيٍّ، وَقَدْ اَتَيْتُكَ

خدایابراستی‌توبهترین مقصود و گرامی‌ترین کسی هستی که نزدت آیند، و اینک به درگاهت آمده

مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، وَبِاَخِيهِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

و تقرب جویم بسویت بوسیلهٔ پیامبرت پیامبر رحمت و به برادرش امیر مؤمنان

عَلِيِّ بْنِ اَبِي طٰالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلاٰمُ، فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

علی بن ابیطالب علیهماالسلام، پس درود فرست بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَلاٰ تُخَيِّبْ سَعْيِي، وَانْظُرْ اِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً

و آل محمد، و نومید مکن کوششم را، و بنگر به من به نگاهی مهربانانه

تَنْعَشُنِي بِهٰا، وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيٰا وَالْآخِرَةِ

که نجات و سربلندیم بخشی بدان، و قرارم ده در پیش خود آبرومند در دنیا و آخرت

وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ.

و هم از مقربان.

دعای ورود به رواق مطهر

اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللهِ، اَمینِ اللهِ عَلیٰ وَحْیِهِ وَعَزآئِمِ

سلام بر رسول خدا امین خدا بر وحیش و بر دستورات

اَمْرِهِ، الْخاتِمِ لِمٰا سَبَقَ، وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ، وَالْمُهَیْمِنِ

حتمی‌اش، ختم کنندهٔ شرایع گذشته و گشایندهٔ شریعت پس از آن، و نگهبان

عَلیٰ ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ. اَلسَّلامُ عَلیٰ

بر همهٔ آنها و رحمت خدا و برکاتش بر او باد سلام

صٰاحِبِ السَّكِینَةِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْمَدْفُونِ بِالْمَدِینَةِ،

بر دارندهٔ آرامش مخصوص، سلام بر آنکه در مدینه مدفون است

اَلسَّلامُ عَلَی الْمَنْصُورِ الْمُؤَیَّدِ، اَلسَّلامُ عَلیٰ اَبِی الْقاسِمِ

سلام بر یاری شده حق، سلام بر ابوالقاسم

مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِاللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

محمد بن عبدالله و رحمت خدا و برکاتش بر او.

اذن دخول حرم مطهّر

اَشْهَدُ اَنْ لاٰ اِلـٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لاٰ شَرِيكَ لَهُ، وَاَشْهَدُ اَنَّ

گواهی دهم که معبودی نیست جز خدای یگانه ای که شریک ندارد، و گواهی دهم که

مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، جٰآءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ، وَصَدَّقَ

محمد بنده و رسول او است، که بحق از نزد او آمده و رسولان را

الْمُرْسَلِينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا رَسُولَ اللهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا

تصدیق فرموده، سلام بر تو ای رسول خدا، سلام بر تو ای

حَبِيبَ اللهِ وَخِيَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

حبیب خدا و برگزیده‌اش از میان خلق او، سلام بر امیر مؤمنان

عَبْدِ اللهِ وَاَخِي رَسُولِ اللهِ، يٰا مَوْلاٰيَ يٰا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ،

بندهٔ خدا و برادر رسول خدا، ای مولای من ای امیر مؤمنان

عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ جٰآءَكَ مُسْتَجِيراً بِذِمَّتِكَ،

بندهٔ تو و پسر بندهٔ تو و فرزند کنیز تو به نزدت آمده پناه جسته به درگاه تو،

قٰاصِداً اِلىٰ حَرَمِكَ، مُتَوَجِّهاً اِلىٰ مَقٰامِكَ، مُتَوَسِّلاً اِلَى

و آهنگ حرمت را کرده، و به جایگاه تو رو آورده، و به درگاه

اللهِ تَعٰالىٰ بِكَ، ءَاَدْخُلُ يٰا مَوْلاٰيَ، ءَاَدْخُلُ يٰا اَمِيرَ

خدای تعالی بوسیلهٔ تو توسل جسته است، آیا داخل شوم ای مولای من؟ آیا داخل شوم ای امیر

الْمُؤْمِنِينَ، ءَاَدْخُلُ يٰا حُجَّةَ اللهِ، ءَاَدْخُلُ يٰا اَمِينَ اللهِ،

مؤمنان؟ آیا داخل شوم ای حجت خدا؟ آیا داخل شوم ای امین خدا؟

ءَاَدْخُلُ يٰا مَلاٰئِكَةَ اللهِ الْمُقيمينَ فِي هٰذَا الْمَشْهَدِ، يٰا

آیا داخل شوم ای فرشتگان خدا که در این زیارتگاه مقیم هستید؟ ای

مَوْلاٰيَ اَتَاْذَنُ لي بِالدُّخُولِ اَفْضَلَ مٰا اَذِنْتَ لِاَحَدٍ مِنْ

مولای من آیا اذن دخولم می‌دهی به بهترین اذنی که به یکی از

اَوْلِيٰائِكَ، فَاِنْ لَمْ اَكُنْ لَهُ اَهْلاً فَاَنْتَ اَهْلٌ لِذٰلِكَ.

دوستانت داده‌ای؟ گرچه من شایستهٔ آن نیستم تو شایستهٔ آنی

آنگاه آستانه در را ببوس و بگو:

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفي سَبيلِ اللهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى

به نام خدا و (توکل) به خدا و در راه خدا و بر کیش رسول خدا ـ درود

اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لي وَارْحَمْني وَتُبْ عَلَيَّ،

خدا بر او و آلش ـ خدایا بیامرز مرا و به من رحم کن و توبه‌ام بپذیر

اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّٰابُ الرَّحيمُ.

که براستی توئی توبه‌پذیر مهربان

سپس وارد حرم شو و بخاطر حرمت حرم مطهر نخست پای راست را داخل حرم بگذار و پیش از رسیدن به مرقد مطهر بایست و بگو:

اَلسَّلامُ مِنَ اللهِ عَلىٰ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ، اَمِينِ اللهِ

سلام خدا بر محمد رسول خدا که امین او است

عَلىٰ وَحْيِهِ وَرِسالاٰتِهِ، وَعَزٰائِمِ اَمْرِهِ، وَمَعْدِنِ الْوَحْيِ

بر وحیش و بر پیغامهایش، و دستورات حتمیش، آن کان وحی

وَالتَّنْزِيلِ، الْخاٰتِمِ لِمٰا سَبَقَ، وَالْفاٰتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ،

و تنزیل که ختم کنندهٔ آنچه گذشته، و گشاینده است آنچه را پس از این آید

وَالْمُهَيْمِنِ عَلىٰ ذٰلِكَ كُلِّهِ، الشّٰاهِدِ عَلَى الْخَلْقِ، السِّرٰاجِ

و نگهبان بر همهٔ آنها است، آن گواه بر خلق، و چراغ

الْمُنِيرِ، وَالسَّلاٰمُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاٰتُهُ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ

تابان و سلام بر او و رحمت خدا و برکاتش، خدایا درود فرست

عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْمَظْلُومِينَ، اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ

بر محمد و خاندان مظلومش بهترین و کاملترین

وَاَرْفَعَ وَاَشْرَفَ مٰا صَلَّيْتَ عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيائِكَ

و برترین و شریفترین درودی که بفرستی بر یکی از پیمبران

وَرُسُلِكَ وَاَصْفِيائِكَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

و رسولان و برگزیدگانت، خدایا درود فرست بر امیر مؤمنان

عَبْدِكَ، وَخَيْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ، وَاَخِي رَسُولِكَ،

بنده‌ات و بهترین خلق تو پس از پیامبرت، و برادر رسول تو

وَوَصِيِّ حَبِيبِكَ، الَّذِي انْتَجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ، وَالدَّلِيلِ

و وصی حبیبت، آنکس که او را از خلق خود برگزیدی و دلیل

عَلىٰ مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسالاٰتِكَ، وَدَيّٰانِ الدّٖينِ بِعَدْلِكَ، وَفَصْلِ

بود بر آن کس که به رسالتهایت برانگیختی و حاکم در دین از روی عدل و فیصله بخش

قَضٰآئِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ، وَالسَّلاٰمُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاٰتُهُ،

حکم تو در میان آفریدگانت، و سلام بر او و رحمت خدا و برکاتش

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ، الْقَوّٰامينَ بِاَمْرِكَ مِنْ

خدایا درود فرست بر پیشوایان از فرزندانش: قیام کنندگان به فرمان خدا

بَعْدِهِ، الْمُطَهَّرينَ الَّذينَ ارْتَضَيْتَهُمْ اَنْصاراً لِدينِكَ،

پس از رسول تو، آن پاکانی که پسندیدی آنها را برای یاری دینت

وَحَفَظَةً لِسِرِّكَ، وَشُهَدٰآءَ عَلىٰ خَلْقِكَ، وَاَعْلاٰماً لِعِبٰادِكَ،

و برای نگهبانی رازت، و گواهان بر آفریدگانت، و نشانه‌هائی برای بندگانت

صَلَوٰاتُكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ. اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ

درودهای تو بر ایشان همگی، سلام بر امیر مؤمنان

عَلِيِّ بْنِ اَبي طٰالِبٍ، وَصِيِّ رَسُولِ اللهِ وَخَليفَتِهِ، وَالْقٰائِمِ

علی بن ابیطالب وصی رسول خدا و جانشینش، و قیام کنندهٔ

بِاَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ، سَيِّدِ الْوَصِيّينَ، وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاٰتُهُ.

به فرمان او پس از پیامبر و سید اوصیاء و رحمت خدا و برکاتش

اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ فاٰطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

سلام بر فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله

سَيِّدَةِ نِسآءِ الْعالَمينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

بانوی زنان جهانیان، سلام بر حسن و حسین

سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعينَ، اَلسَّلامُ

دو آقای جوانان اهل بهشت از همهٔ خلق سلام

عَلَى الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدينَ، اَلسَّلامُ عَلَى الْأَنْبِياءِ

بر امامان راه یافته، سلام بر پیمبران

وَالْمُرْسَلينَ، اَلسَّلامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمُسْتَوْدَعينَ، اَلسَّلامُ

و رسولان سلام بر پیشوایانی که سپرده شدگان (اسرار نبوت) هستند، سلام

عَلىٰ خاصَّةِ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ، اَلسَّلامُ عَلَى الْمُتَوَسِّمينَ،

بر خاصان خدا از آفریدگانش، سلام بر دقیق‌نظران نکته‌سنج

اَلسَّلامُ عَلَى الْمُؤْمِنينَ الَّذينَ قاموا بِاَمْرِهِ، وَوازَرُوا

سلام بر آن مردان با ایمانی که قیام کردند به فرمان او، و پشتیبانی کردند

اَوْلِياءَ اللهِ، وَخافُوا بِخَوْفِهِمْ، اَلسَّلامُ عَلَى الْمَلائِكَةِ

از اولیاء خدا، و همانند آنها از خدا ترسیدند، سلام بر فرشتگان

الْمُقَرَّبينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْنا وَعَلىٰ عِبادِ اللهِ الصّالِحينَ.

مقرب حق، سلام بر ما و بر بندگان شایستهٔ خدا

فضیلت تشرّف به حرم امیرمؤمنان علیه‌السلام

امام صادق علیه‌السلام:

هنگام تشرف زائر به حرم امیر مؤمنان علیه‌السلام درهای آسمان به رویش گشوده می‌شود. بحار ۹۷: ۲۶۲ / ۱۰

زیارت پیش روی مبارک

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبيبَ

سلام بر تو ای امیر مؤمنان، سلام بر تو ای حبیب

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفْوَةَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ

خدا، سلام بر تو ای برگزیدهٔ خدا، سلام بر تو ای ولی

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ

خدا، سلام بر تو ای حجّت خدا، سلام بر تو ای پیشوای

الْهُدىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلَمَ التُّقىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

هدایت، سلام بر تو ای نشانهٔ پرهیزکاری، سلام بر تو ای

الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْوَفِيُّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا

وصی نیکوکار پرهیزکار و پاکیزهٔ با وفا، سلام بر تو ای پدر

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَمُودَ الدّينِ،

بزرگوار حسن و حسین، سلام بر تو ای ستون دین

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْوَصِيّينَ، وَاَمينَ رَبِّ الْعالَمينَ،

سلام بر تو ای آقای اوصیاء و امانتدار پروردگار جهانیان

وَدَيّانَ يَوْمِ الدّينِ، وَخَيْرَ الْمُؤْمِنينَ، وَسَيِّدَ الصِّدّيقينَ،

و حاکم روز جزا (به اذن خدا)، و بهترین مؤمنان، و آقای صدیقین

وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلالَةِ النَّبِيّينَ، وَبابَ حِكْمَةِ رَبِّ

و برگزیدهٔ نژاد پیمبران، و درب حکمت پروردگار

الْعالَمينَ، وَخازِنَ وَحْيِهِ، وَعَيْبَةَ عِلْمِهِ، وَالنّاصِحَ لِأُمَّةِ

جهانیان، و خزینه‌دار وحی او، و گنجینهٔ دانش الهی، و خیرخواه امت

نَبِيِّهِ، وَالتّالِيَ لِرَسُولِهِ، وَالْمُواسِيَ لَهُ بِنَفْسِهِ، وَالنّاطِقَ

پیامبرش، و پیرو رسولش، و کسی که جانش را برای او به کف گرفت، و گویای

بِحُجَّتِهِ، وَالدّاعِيَ اِلىٰ شَرِيعَتِهِ، وَالْماضِيَ عَلىٰ سُنَّتِهِ.

به حجتش و دعوت کننده به شریعتش، و رونده بر طریقه و روش او

اَللّـهُمَّ اِنّي اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ رَسُولِكَ ما حُمِّلَ،

خدایا من گواهی دهم که آنچه بر عهده داشت از جانب رسول تو همه را رساند

وَرَعىٰ ما اسْتُحْفِظَ، وَحَفِظَ ما اسْتُودِعَ، وَحَلَّلَ حَلالَكَ

ونگهداری کرد آنچه رابه‌حفظش مأموربود وحفظ کرد آنچه به اوسپرده شده‌بود، وحلال کرد حلال تو را

وَحَرَّمَ حَرامَكَ، وَاَقامَ اَحْكامَكَ، وَجاهَدَ النّاكِثينَ في

و حرام کرد حرام تو را و برپا داشت احکامت را، و پیکار کرد با پیمان شکنان(اصحاب جمل)

سَبيلِكَ، وَالْقاسِطينَ في حُكْمِكَ، وَالْمارِقينَ عَنْ اَمْرِكَ،

در راهت، و با زور گویان در حُکمت (معاویه و همدستانش) و با بیرون رفتگان از دین تو (خوارج)

صابِراً مُحْتَسِباً لا تَأْخُذُهُ فيكَ لَوْمَةُ لائِمٍ، اَللّـهُمَّ صَلِّ

بردبارانه و پاداش‌جویانه، و در راه تو باکی از سرزنش مردم نداشت، خدایا درود فرست

عَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ

بر او بهترین درودی که بفرستی بر یکی از اولیاء

وَاَصْفِيآئِكَ، وَاَوْصِيآءِ اَنْبِيآئِكَ، اَللّٰهُمَّ هٰذا قَبْرُ وَلِيِّكَ

و برگزیدگانت و اوصیاء پیمبرانت، خدایا این قبر ولی تو

الَّذي فَرَضْتَ طاعَتَهُ، وَجَعَلْتَ في اَعْناقِ عِبادِكَ

است که اطاعتش را واجب فرمودی، و بیعتش را در گردن بندگانت

مُبايَعَتَهُ، وَخَليفَتِكَ الَّذي بِهِ تَاْخُذُ وَتُعْطي، وَبِهِ تُثيبُ

قرار دادی، و خلیفه‌ات که بوسیله او (از مردم پیمان اطاعت) بگیری و عطا کنی، و بواسطه او پاداش نیک

وَتُعاقِبُ، وَقَدْ قَصَدْتُهُ طَمَعاً لِما اَعْدَدْتَهُ لِاَوْلِيآئِكَ،

یا کیفر دهی، و من آهنگ او کرده‌ام به طمع آنچه آماده کرده‌ای برای دوستانت

فَبِعَظيمِ قَدْرِهِ عِنْدَكَ وَجَليلِ خَطَرِهِ لَدَيْكَ وَقُرْبِ مَنْزِلَتِهِ

پس سوگند به آن مرتبهٔ بزرگی که نزد تو دارد، و آن موقعیت شایانی که در پیش تو دارد، و منزلت

مِنْكَ، صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بي ما اَنْتَ

نزدیکش، درود فرست بر محمد و آل محمد، و انجام ده با من آنچه را تو

اَهْلُهُ، فَاِنَّكَ اَهْلُ الْكَرَمِ وَالْجُودِ، وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا

شایستهٔ آنی که براستی تو اهل بزرگواری و بخششی، و سلام بر تو ای مولای من و

مَوْلايَ وَعَلىٰ ضَجيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ، وَرَحْمَةُ اللهِ

بر دو آرمیدهٔ در کنارت آدم و نوح و رحمت خدا

وَبَرَكاتُهُ.

و برکاتش بر تو

آنگاه ضریح مطهّر مولا را ببوس.

زیارت بالا سر مبارک

يَا مَوْلاٰیَ اِلَيْكَ وُفُودِي، وَبِكَ اَتَوَسَّلُ اِلیٰ رَبِّي فِي بُلُوغِ

ای مولای من ورودم بر تو است، و بوسیلهٔ تو توسل جویم به درگاه پروردگارم در رسیدن

مَقْصُودِي، وَاَشْهَدُ اَنَّ الْمُتَوَسِّلَ بِكَ غَيْرُ خَائِبٍ،

به مقصود خویش و گواهی دهم که هر کس به تو توسل جوید نومید نشود

وَالطَّالِبَ بِكَ عَنْ مَعْرِفَةٍ غَيْرُ مَرْدُودٍاِلاّٰ بِقَضٰاءِ حَوٰائِجِهِ،

و جوینده به توسط تو از روی معرفت باز نگردد جز با حاجات برآورده شده

فَكُنْ لِي شَفِيعاً اِلَى اللهِ رَبِّكَ وَرَبِّي فِي قَضٰاءِ حَوٰائِجِي،

پس تو شفیع من شو به درگاه خدا: پروردگار تو و پروردگار من در برآمدن حاجتهایم

وَتَيْسِيرِ اُمُورِي، وَكَشْفِ شِدَّتِي، وَغُفْرٰانِ ذَنْبِي، وَسَعَةِ

و آسان شدن کارهایم، و برطرف شدن سختیم، و آمرزش گناهم، و فراخی

رِزْقِي وَتَطْوِيلِ عُمْرِي، وَاِعْطٰاءِ سُؤْلِي فِي آخِرَتِي

روزیم و درازی عمرم، و دادن خواسته‌ام مربوط به آخرتم

وَدُنْيَایَ. اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَللّٰهُمَّ الْعَنْ

و دنیایم، خدایا لعنت فرست بر کشندگان امیر مؤمنان، خدایا لعنت فرست

قَتَلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْأَئِمَّةِ،

بر کشندگان حسن و حسین، خدایا لعنت فرست بر کشندگان امامان

وَعَذِّبْهُمْ عَذٰاباً اَلِيماً لاٰ تُعَذِّبُهُ اَحَداً مِنَ الْعٰالَمِينَ، عَذٰاباً

و عذابشان کن به عذابی دردناک که کسی را بدان عذاب نکرده باشی

كَثِيراً لاَ انْقِطٰاعَ لَهُ وَلاٰ اَجَلَ وَلاٰ اَمَدَ، بِمٰا شٰاقُّوا وُلاٰةَ

عذابی بسیار، بی‌وقفه و بی‌پایان و بی‌نهایت، به سزای آن دشمنیهائی که با کاردارانت

اَمْرِكَ، وَاَعِدَّ لَهُمْ عَذٰاباً لَمْ تُحِلَّهُ بِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ.

کردند و برای آنها عذابی مهیا گردان که به هیچ یک از خلق خود وارد نکرده باشی

اَللّٰهُمَّ وَاَدْخِلْ عَلىٰ قَتَلَةِ اَنْصٰارِ رَسُولِكَ، وَعَلىٰ قَتَلَةِ

خدایا وارد کن بر کشندگان یاران رسولت، و بر کشندگان

اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَعَلىٰ قَتَلَةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَعَلىٰ

امیر مؤمنان، و بر کشندگان حسن و حسین، و بر کشندگان

قَتَلَةِ اَنْصٰارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَقَتَلَةِ مَنْ قُتِلَ فِي وِلاٰيَةِ

یاران حسن و حسین، و بر کشندگان هر کس که در راه دوستی

آلِ مُحَمَّدٍ اَجْمَعِينَ عَذٰاباً اَلِيماً مُضٰاعَفاً فِي اَسْفَلِ دَرَكٍ

آل محمد کشته شده است، عذابی دردناک و دو چندان، و جایشان ده در پائین‌ترین طبقهٔ

مِنَ الْجَحِيمِ، لاٰ يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذٰابُ، وَهُمْ فِيهِ

جهنم که تخفیف پیدا نکند از آنها عذاب، و در آنجا سخت

مُبْلِسُونَ، مَلْعُونُونَ نٰاكِسُوا رُؤُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ، قَدْ

غمزده و مورد لعن قرار گیرند، و سرافکنده گردند در پیشگاه پروردگارشان که

عٰايَنُوا النَّدٰامَةَ وَالْخِزْيَ الطَّوِيلَ، لِقَتْلِهِمْ عِتْرَةَ اَنْبِيآئِكَ

ببینند به عیان پشیمانی و رسوائی طولانی را، به کیفر اینکه کشتند خاندان پیمبران

وَرُسُلِكَ وَاَتْباعَهُمْ مِنْ عِبادِكَ الصّالِحينَ. اَللّـهُمَّ الْعَنْهُمْ

و رسولان تو و پیروانشان را از بندگان شایسته‌ات، خدایا لعنتشان کن

فِي مُسْتَسَرِّ السِّرِّ، وَظاهِرِ الْعَلانِيَةِ، فِي اَرْضِكَ

در نهان و آشکار در زمین

وَسَمائِكَ. اَللّـهُمَّ اجْعَلْ لي قَدَمَ صِدْقٍ في اَوْلِيائِكَ،

و آسمان، خدایا قرار ده مرا ثابت قدم و صادق در دوستی اولیایت

وَحَبِّبْ اِلَيَّ مَشاهِدَهُمْ وَمُسْتَقَرَّهُمْ حَتّىٰ تُلْحِقَني بِهِمْ،

و دوست گردان پیش من زیارتگاه‌ها و آرامگاه‌های آنان را تا آنگاه که مرا بدیشان ملحق گردانی

وَتَجْعَلَني لَهُمْ تَبَعاً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا اَرْحَمَ

و پیرو ایشانم کنی در دنیا و آخرت ای مهربانترین

الرّاحِمينَ.

مهربانان

زیارت سید الشهدا علیه السلام در بالا سر امیر مؤمنان علیه السلام

سپس رو کن به جانب کربلا و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِاللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ رَسُولِ

سلام بر تو ای اباعبدالله، سلام بر تو ای فرزند رسول

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

خدا سلام بر تو ای پسر امیر مؤمنان، سلام بر تو

يَابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِينَ، اَلسَّلامُ

ای پسر فاطمهٔ زهرا بانوی زنان جهانیان، سلام

عَلَيْكَ يَا اَبَا الْأَئِمَّةِ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای پدر امامان راهنمای راه یافته، سلام

صَرِيعَ الدَّمْعَةِ السَّاكِبَةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ

بر تو ای کشتهٔ اشک ریزان، سلام بر تو ای صاحب

الْمُصِيبَةِ الرَّاتِبَةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ وَاَبِيكَ،

مصیبت پیاپی، سلام بر تو

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى اُمِّكَ وَاَخِيكَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

و بر جدت و پدرت، سلام بر تو و بر مادرت و برادرت، سلام بر تو

وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَبَنِيكَ. اَشْهَدُ لَقَدْ طَيَّبَ اللهُ

و بر امامان از ذرّیهات و پسرانت، گواهی دهم که خدا خاک را بوسیلهٔ تو

بِكَ التُّرَابَ، وَاَوْضَحَ بِكَ الْكِتَابَ، وَجَعَلَكَ وَاَبَاكَ

خوشبو کرد و (حقایق) قرآن را بوسیله تو واضح ساخت، و قرار داد تو را و پدرت

وَجَدَّكَ وَاَخَاكَ وَبَنِيكَ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ، يَابْنَ

و جدت و برادرت و فرزندانت را وسیلهٔ بیداری برای صاحبان خرد، ای فرزند

الْمَيَامِينِ الْأَطْيَابِ، التَّالِينَ الْكِتَابَ، وَجَّهْتُ سَلَامِي

مردان خجسته و پاک و آن خوانندگان قرآن، سلامم را بسوی تو متوجه

اِلَيْكَ صَلَوٰاتُ اللهِ وَسَلاٰمُهُ عَلَيْكَ، وَجَعَلَ اَفْئِدَةً مِنَ

کنم، رحمتهای الهی و سلام او بر تو باد و قرار دهد دلهای مردم

النّٰاسِ تَهْوِي اِلَيْكَ، مٰا خٰابَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكَ وَلَجَأَ اِلَيْكَ.

را هواخواه تو، نومید نشد آن کس که به تو متمسک گشت و پناه به تو آورد.

زیارت پائین پای مبارک

اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ اَبِي الْأَئِمَّةِ، وَخَلِيلِ النُّبُوَّةِ، وَالْمَخْصُوصِ

سلام بر پدر امامان و خلیل مقام نبوت، و مخصوص

بِالْأُخُوَّةِ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ يَعْسُوبِ الدِّينِ وَالْإِيمٰانِ، وَكَلِمَةِ

به برادری با پیغمبر، سلام بر بزرگ دین و ایمان، و کلمهٔ خدای

الرَّحْمٰنِ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ مِيزٰانِ الْأَعْمٰالِ، وَمُقَلِّبِ

رحمان، سلام بر میزان سنجش اعمال، و دگرگون کنندهٔ

الْأَحْوٰالِ، وَسَيْفِ ذِي الْجَلاٰلِ، وَسٰاقِي السَّلْسَبِيلِ

احوال، و شمشیر خدای ذوالجلال، و ساقی آب زلال

الزُّلاٰلِ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ صٰالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوٰارِثِ عِلْمِ

سلسبیل، سلام بر شایستهٔ مؤمنان و وارث دانش

النَّبِيِّينَ، وَالْحٰاكِمِ يَوْمَ الدِّينِ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ شَجَرَةِ

پیمبران و حکومت کننده در روز جزا، سلام بر درخت

التَّقْوىٰ، وَسامِعِ السِّرِّ وَالنَّجْوىٰ، اَلسَّلامُ عَلىٰ حُجَّةِ اللهِ

طیّبه تقوا و شنوای راز و سخنان محرمانه پیامبر خدا صلی‌الله علیه و آله، سلام بر حجت رسای

الْبالِغَةِ، وَنِعْمَتِهِ السّابِغَةِ، وَنِقْمَتِهِ الدّامِغَةِ، اَلسَّلامُ عَلَى

خدا، و نعمت سرشار (برای مؤمنان) و عذاب کوبنده‌اش (برای منافقان و مشرکان) سلام بر

الصِّراطِ الْواضِحِ، وَالنَّجْمِ اللائِحِ، وَالْإِمامِ النّاصِحِ،

راه نمایان، و اختر فروزان، و پیشوای خیرخواه

وَالزِّنادِ الْقادِحِ، وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

و مشعل تابان، و رحمت خدا و برکاتش بر او باد

اَللّـهُمَّ صَلِّ عَلىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طالِبٍ،

خدایا رحمت فرست بر امیر مؤمنان علی بن ابیطالب

اَخِي نَبِيِّكَ، وَوَلِيِّهِ وَناصِرِهِ، وَوَصِيِّهِ وَوَزِيرِهِ، وَمُسْتَوْدَعِ

برادر پیامبرت و ولی و یاور و وصی و وزیر و نگهدار

عِلْمِهِ، وَمَوْضِعِ سِرِّهِ، وَبابِ حِكْمَتِهِ، وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ

دانشش، و جایگاه رازش، و درب حکمتش، و بیانگر برهانش

وَالدّاعِي اِلىٰ شَرِيعَتِهِ، وَخَلِيفَتِهِ فِي اُمَّتِهِ، وَمُفَرِّجِ

و خوانندهٔ بسوی شریعتش، و جانشین او در امتش، و دور کنندهٔ

الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ، قاصِمِ الْكَفَرَةِ، وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ،

اندوه از چهره‌اش، شکنندهٔ (شوکت) کافران، و به خاک مالندهٔ (بینی) فاجران

الَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هارُونَ مِنْ مُوسىٰ، اَللّـهُمَّ

آن کس که جایگاه او را نسبت به پیامبرت مانند جایگاه هارون نسبت به موسی قرار دادی، خدایا

وَالِ مَنْ وَالاهُ، وَعَادِ مَنْ عَاداهُ، وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ،

دوست دار دوستدارش را، و دشمن دار دشمنش را، و یاری کن هر که یاریش کند

وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ، وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ

و خوار کن هر که دست از یاریش باز دارد، و لعنت کن هر کس به او دشمنی ورزد از اولین

وَالْآخِرِينَ، وَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ

و آخرین آنها و رحمت فرست بر او بهترین درودی را که می‌فرستی بر یکی از

اَوْصِيآءِ اَنْبِيآئِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

اوصیاء پیمبرانت ای پروردگار جهانیان

زیارت حضرت آدم علیه‌السلام

در بالا سر حضرت امیر مؤمنان علیه‌السلام، حضرت آدم و نوح علیهما‌السلام مدفونند، در زیارت آدم علیه‌السلام بگو:

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ،

سلام بر تو ای برگزیدهٔ خدا، سلام برتو ای حبیب خدا

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللهِ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللهِ،

سلام برتو ای پیامبر خدا، سلام بر تو ای امین خدا

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللهِ فِي اَرْضِهِ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

سلام بر تو ای خلیفه خدا در زمین، سلام بر تو ای

اَبَا الْبَشَرِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ، وَعَلَى

پدر بشر، سلام بر تو و بر روح و بدنت و بر

الطّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ، وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ صَلاةً

پاکان از فرزندانت و نسلت، و درود خدا بر تو درودی که

لاٰ يُحْصيهٰا اِلّا هُوَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاٰتُهُ.

شمارش نداند جز او و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد.

زیارت حضرت نوح ﷺ

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يٰا نَبِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يٰا صَفِيَّ اللهِ،

سلام بر تو ای پیامبر خدا، سلام بر تو ای برگزیدهٔ خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يٰا وَلِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يٰا حَبِيبَ اللهِ،

سلام بر تو ای ولی خدا، سلام بر تو ای حبیب

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يٰا شَيْخَ الْمُرْسَلِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يٰا اَمِينَ

خدا، سلام بر تو ای بزرگ رسولان، سلام بر تو ای امانتدار

اللهِ فِي اَرْضِهِ، صَلَوٰاتُ اللهِ وَسَلاٰمُهُ عَلَيْكَ، وَعَلىٰ رُوحِكَ

خدا در زمین، رحمتهای الهی و سلامش بر تو و بر روح تو

وَبَدَنِكَ، وَعَلَى الطّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاٰتُهُ.

و بدنت و بر پاکان از فرزندانت و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد

نماز زیارت

آنگاه دو رکعت نماز بگزار و آن را هدیه کن به روح مقدّس امیر مؤمنان، بهتر است در رکعت اول بعد از سورهٔ فاتحة الکتاب سورهٔ «الرّحمٰن» خوانده شود و در رکعت دوم سورهٔ «یٰسٓ» و بعد از نماز و تسبیح حضرت فاطمهٔ زهرا از خدا آمرزش طلب و از برای خود دعا کن. و بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ هاتَیْنِ الرَّکْعَتَیْنِ هَدِیَّةً مِنّی اِلیٰ

خدایا من خواندم این دو رکعت نماز را که هدیه‌ای باشد از من برای

سَیِّدی وَمَوْلایَ، وَلِیِّكَ وَاَخی رَسُولِكَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ

آقا و مولایم: ولی تو و برادر رسولت امیر مؤمنان

وَسَیِّدِ الْوَصِیّینَ، عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِ

و آقای اوصیاء علی بن ابی‌طالب ـ که درودهای خدا بر او

وَعَلیٰ آلِهِ، اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

و بر آلش باد ـ خدایا پس درود فرست بر محمد و آل محمد

وَتَقَبَّلْها مِنّی، وَاجْزِنی عَلیٰ ذٰلِكَ جَزاءَ الْمُحْسِنینَ،

و بپذیر آن را از من، و پاداشم ده بر آن به پاداش نیکو کاران

اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ، وَلَكَ رَكَعْتُ، وَلَكَ سَجَدْتُ،

خدایا من برای تو نماز خواندم، و برای تو رکوع کردم، و برای تو سجده کردم

وَحْدَكَ لاٰ شَرِيكَ لَكَ، لِأَنَّهُ لاٰ تَكُونُ الصَّلاٰةُ وَالرُّكُوعُ

توئی که یگانه‌ای و شریک نداری، زیرا که نماز و رکوع

وَالسُّجُودُ اِلاّٰ لَكَ لِأَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ، اَللّٰهُمَّ

و سجود جز برای تو نیست، توئی آن خدائی که معبودی جز تو نیست

صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَقَبَّلْ مِنِّي زِيارَتِي،

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد، و بپذیر از من زیارتم را

وَأَعْطِنِي سُؤْلِي، بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّٰاهِرِينَ.

و عطا کن به من خواسته‌ام را، به حق محمد و خاندان پاکش

بعد چهار رکعت نماز بگذار و آن را را هدیه کن به آدم و نوح علیهما السلام پس سجدهٔ شکر بجاآور ودر سجده بگو:

اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ، وَبِكَ اعْتَصَمْتُ، وَعَلَيْكَ

خدایا به درگاه تو رو آوردم و به تو تمسک جستم و بر تو

تَوَكَّلْتُ، اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِي وَرَجٰائِي، فَاكْفِنِي مٰا اَهَمَّنِي

توکل کردم، خدایا توئی تکیه‌گاه و مایهٔ امید من، و حل مسائل مهم

وَمٰا لاٰ يُهِمُّنِي، وَمٰا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، عَزَّ جٰارُكَ وَجَلَّ

و آنچه را تو بدان داناتر از منی به عهده گیر، پناهندهٔ تو عزیز است

ثَنٰاؤُكَ، وَلاٰ اِلٰهَ غَيْرُكَ، صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

و مدح و ثنایت والا است، معبودی جز تو نیست، درود فرست بر محمد و آل محمد

وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ.

و فرج آنان را نزدیک کن

بعد جانب راست صورت را بر زمین گذار و بگو:

اِرْحَمْ ذُلّي بَيْنَ يَدَيْكَ، وَتَضَرُّعي اِلَيْكَ، وَوَحْشَتي مِنَ

رحم کن به خواری من در برابرت، و زاریم به درگاهت و به وحشتم از

النّاسِ، وَاُنْسي بِكَ يا كَريمُ يا كَريمُ يا كَريمُ.

مردم، و انسم به تو، ای خدای کریم ای کریم ای کریم

پس جانب چپ صورت را بر زمین گذار و بگو:

لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ رَبّي حَقّاً حَقّاً، سَجَدْتُ لَكَ يا رَبِّ

معبودی جز خداوند: پروردگارم نیست، سجده می‌کنم پروردگارا

تَعَبُّداً وَرِقّاً، اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَمَلي ضَعيفٌ فَضاعِفْهُ لي يا

از روی پرستش و بندگی، خدایا براستی کردارم ناتوان است پس آن را دو چندان کن برایم ای

كَريمُ يا كَريمُ يا كَريمُ.

کریم ای کریم ای کریم

سپس سجده کن و صد مرتبه بگو: شُكْراً و استغفار بسیار بکن و حاجات خود را از خدا طلب نما که محل استجابت دعاها و آمرزش گناهان است.

زیارت امین الله

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللهِ في اَرْضِهِ، وَحُجَّتَهُ عَلىٰ

سلام بر تو ای امین خدا در زمین و حجت او بر

عِبادِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ

بندگانش، سلام بر تو ای امیر مؤمنان، گواهی دهم که تو

جاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ، وَعَمِلْتَ بِكِتابِهِ، وَاتَّبَعْتَ

در راه خدا جهاد کردی چنانچه باید، و رفتار کردی به کتاب خدا (قرآن)، و پیروی کردی

سُنَنَ نَبِيِّهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، حَتّىٰ دَعاكَ اللهُ اِلىٰ

از سنتهای پیامبرش ـ صلی الله علیه و آله ـ تا اینکه خداوند تو را به

جِوارِهِ، فَقَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيارِهِ، وَاَلْزَمَ اَعْداءَكَ الْحُجَّةَ

جوار خود دعوت فرمود، و به اختیار خویش جانت را قبض نمود و ملزم کرد دشمنانت را با حجت

مَعَ مالَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلىٰ جَميعِ خَلْقِهِ، اَللّٰهُمَّ

و برهان و بوسیله حجتهای رسایی که داشتی بر تمامی خلق، خدایا

فَاجْعَلْ نَفْسي مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِكَ، راضِيَةً بِقَضائِكَ، مُولَعَةً

مرا آرامش بخش در برابر تقدیرت، و راضی ساز به قضایت، و حریص گردان

بِذِكْرِكَ وَدُعائِكَ، مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِيائِكَ، مَحْبُوبَةً في

به ذکر و دعایت، و دوستدار برگزیدگان دوستانت، و محبوب در

اَرْضِكَ وَسَمٰآئِكَ، صٰابِرَةً عَلىٰ نُزُولِ بَلاٰئِكَ، شٰاكِرَةً

زمین و آسمانت، و شکیبا در هنگام نزول بلایت و سپاسگزار

لِفَوٰاضِلِ نَعْمٰآئِكَ، ذٰاكِرَةً لِسَوٰابِغِ آلاٰئِكَ، مُشْتٰاقَةً اِلىٰ

در برابر نعمتهای فزونت و متذکر به عطایای فراوانت، و مشتاق به

فَرْحَةِ لِقٰآئِكَ، مُتَزَوِّدَةً التَّقْوىٰ لِيَوْمِ جَزٰائِكَ، مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ

شادی دیدارت، و توشه‌گیر از توشه پرهیزکاری برای روز جزایت، و پیرو روشهای

اَوْلِيٰائِكَ، مُفٰارِقَةً لِأَخْلاٰقِ اَعْدٰائِكَ، مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيٰا

اولیایت، و دوری گزیننده از اخلاق دشمنانت، و سرگرم از دنیا

بِحَمْدِكَ وَثَنٰائِكَ.

به ستایش و ثنایت.

آنگاه صورت خود را بر ضریح مطهّر بگذار و بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ اِلَيْكَ وٰالِهَةٌ، وَسُبُلَ الرّٰاغِبِينَ

خدایا براستی دلهای خاضعان شیدا تو است، و راههای مشتاقان

اِلَيْكَ شٰارِعَةٌ، وَاَعْلاٰمَ الْقٰاصِدِينَ اِلَيْكَ، وٰاضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ

به سوی تو گشوده است، و نشانه‌های راهیان کویت نمایان است، و قلبهای

الْعٰارِفِينَ مِنْكَ فٰازِعَةٌ، وَاَصْوٰاتَ الدّٰاعِينَ اِلَيْكَ صٰاعِدَةٌ،

عارفان از تو ترسان است و صدای دعا کنندگان بسوی تو می‌آید

وَاَبْوٰابَ الْاِجٰابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ، وَدَعْوَةَ مَنْ نٰاجٰاكَ

و درهای اجابت برویشان باز است، و دعای آنکس که با تو مناجات کند

مُسْتَجابَةٌ، وَتَوْبَةَ مَنْ اَنابَ اِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ، وَعَبْرَةَ مَنْ بَكىٰ

مستجاب است، و توبهٔ آنکس که به درگاه تو بازگردد پذیرفته است، و اشک دیدهٔ آنکس که

مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ، وَالْإِغاثَةَ لِمَنِ اسْتَغاثَ بِكَ

از خوف تو گرید مورد رحم و مهر است، و فریادرسی تو برای کسی که به تو استغاثه کند

مَوْجُودَةٌ، وَالْإِعانَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ بِكَ مَبْذُولَةٌ، وَعِداتِكَ

آماده است، و امداد تو برای آنکس که از تو کمک خواهد مهیّا است، و وعدههایی

لِعِبادِكَ مُنْجَزَةٌ، وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقالَكَ مُقالَةٌ، وَاَعْمالَ

که به بندگانت دادی حتمی است، و لغزش کسی که از تو پوزش طلبد بخشوده است، و پاداش کارهای

الْعامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزاقَكَ اِلَى الْخَلائِقِ مِنْ

آنانکه برای تو کار کنند در نزد تو محفوظ است، و روزیهایی که به آفریدگانت دهی از نزدت

لَدُنْكَ نازِلَةٌ، وَعَوائِدَ الْمَزِيدِ اِلَيْهِمْ واصِلَةٌ، وَذُنُوبَ

می‌رسد، و بهرههای فزون عاید آنان می‌گردد، و گناه

الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ، وَحَوائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ،

آمرزش خواهان آمرزیده است، و حاجتهای آفریدگانت نزد تو روا شده است

وَجَوائِزَ السّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ، وَعَوائِدَ الْمَزِيدِ

و جایزههای سائلان در پیش تو فراوان است، و بهرههای فزون

مُتَواتِرَةٌ، وَمَوائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةٌ، وَمَناهِلَ الظِّماءِ

پیاپی می‌رسد، و خوانهای احسان تو برای روزی خواران آماده است، و آبشخورها برای تشنگان

مُتْرَعَةٌ، اَللّـهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعائِي، وَاقْبَلْ ثَنائِي، وَاجْمَعْ

لبریز است، خدایا دعایم را مستجاب کن، و بپذیر مدح و ثنایم را، و گردآور

بَيْنِي وَبَيْنَ اَوْلِيائِي، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ

میان من و دوستانم، به حق محمد و علی و فاطمة

وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، اِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمائِي، وَمُنْتَهى مُنائِ،

و حسن و حسین که براستی تویی ولیّ نعمتهایم، و منتهای آرزویم

وَغايَةُ رَجائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوائِ.

و نهایت امیدم، در قبر و قیامت

اَنْتَ اِلهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلائِ، اِغْفِرْ لِأَوْلِيائِنا، وَكُفَّ عَنّا

تویی معبود و آقا و مولای من، بیامرز دوستان ما را، و بازدار از آزار ما

اَعْداءَنا، وَاشْغَلْهُمْ عَنْ اَذانا، وَاَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ

دشمنانمان را، و سرگرمشان کن از آزار ما، و آشکار کن گفتار حق را

وَاجْعَلْها الْعُلْيا، وَاَدْحِضْ كَلِمَةَ الْباطِلِ وَاجْعَلْها السُّفْلى،

و آنرا برتر از هر چیز قرار ده، و از میان ببر کلمه باطل را، و آنرا پست گردان

اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

که براستی تو بر هرچیز توانایی

خواندن این زیارت در روز غدیر نیز توصیه شده است در زیارت دیگر امامان، بجای «یا امیر المؤمنین» باید نام آن امامی را که زیارت می‌شود، ذکر کرد، مثلاً در زیارت حضرت امام حسین علیه السلام باید عرض کرد: «السلام علیک یا حسین بن علی».

زیارت وداع امیرالمؤمنین ﷺ

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ

سلام و رحمت خدا و برکاتش بر تو، تو را می‌سپارم به خدا

وَاسْتَرْعِيكَ، وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ، آمَنّا بِاللهِ وَبِالرُّسُلِ

و از تو سرپرستی امورم را می‌خواهم، و بر تو سلام فرستم، ایمان داریم به خدا و به رسولان او

وَبِما جاءَتْ بِهِ وَدَعَتْ اِلَيْهِ وَدَلَّتْ عَلَيْهِ، فَاكْتُبْنا مَعَ

و بدانچه آنان از جانب خدا آورده و بدان دعوت و بر آن راهنمائی نمودند، خدایا ما را در زمرهٔ

الشّاهِدِينَ اَللّـهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي اِيّاهُ،

شهادت دهندگان بنویس، خدایا قرار مده این زیارت را آخرین زیارت من از این بزرگوار

فَاِنْ تَوَفَّيْتَنِي قَبْلَ ذٰلِكَ فَاِنّي اَشْهَدُ في مَماتي عَلىٰ ما

و اگر مرا پیش از آن بمیرانی گواهی دهم در مردنم همان

شَهِدْتُ عَلَيْهِ في حَياتي، اَشْهَدُ اَنَّ اَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَلِيّاً

گواهی را که در زندگیم بدان گواهی دادم، گواهی دهم که امیر مؤمنان علی

وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

و حسن و حسین و علی بن الحسین و محمد بن علی

وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسىٰ

و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی

وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ

و محمد بن علی و علی بن محمد و حسن بن علی

وَالْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَوٰاتُكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَئِمَّتِي

و حجة بن الحسن که درودهای تو بر همگی ایشان باد امامان من هستند

وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَحٰارَبَهُمْ مُشْرِكُونَ، وَمَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ

و گواهی دهم که قاتلان و جنگ کنندگان با آنان مشرک‌اند و هر که ردّ کند آنان را

فِي اَسْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ، وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ حٰارَبَهُمْ لَنٰا

در پایین‌ترین طبقهٔ دوزخ است، و گواهی دهم که هر که با ایشان بجنگد

اَعْدٰاءٌ، وَنَحْنُ مِنْهُمْ بُرَءٰاءُ، وَاَنَّهُمْ حِزْبُ الشَّيْطٰانِ،

دشمن ما است، و ما از آنها بیزاریم، و آنان از دار و دستهٔ شیطان هستند

وَعَلىٰ مَنْ قَتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلٰائِكَةِ وَالنّٰاسِ اَجْمَعِينَ،

و بر کشندگانشان لعنت خدا و فرشتگان و همهٔ مردم باد

وَمَنْ شَرِكَ فِيهِمْ، وَمَنْ سَرَّهُ قَتْلُهُمْ، اَللّٰهُمَّ اِنِّي أَسْأَلُكَ

وبر کسانی‌که شریک در خون آنها شده واز کشتنشان شادگشتند خدایا پس‌ازصلوات‌و درود بر آنها

بَعْدَ الصَّلاةِ وَالتَّسْلِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ

از تو خواهم که تو درود فرستی بر محمد و علی

وَفٰاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ

و فاطمه و حسن و حسین و علی و محمد و جعفر

وَمُوسىٰ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ، وَلاٰ

و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حضرت حجت و قرار ندهی

تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِهِ، فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْنِي مَعَ

این زیارت را آخرین بار زیارتم از این بزرگوار، و اگر چنین کنی پس مرا با این نامبردگان که

هٰؤُلاٰءِ الْمُسَمَّيْنَ الْأَئِمَّةِ، اَللّٰهُمَّ وَذَلِّلْ قُلُوبَنا لَهُمْ بِالطّاعَةِ

امامان منند محشور گردان، خدایا رام گردان دلهای ما را به فرمانبرداری ایشان

وَالْمُناصَحَةِ وَالْمَحَبَّةِ وَحُسْنِ الْمُوازَرَةِ وَالتَّسْلِيمِ.

و خیرخواهی و دوستی و خوش خدمتی و تسلیم در برابر آنها

فضیلت زیارت امیر مؤمنان علیه السلام:

ابن مارد می‌گوید: خدمت امام صادق علیه السلام بودم، آن حضرت از امیرمؤمنان علیه السلام یاد کرد و فرمود:

ای ابن مارد، کسی که جدّم (علی بن ابی‌طالب علیه السلام) را با شناخت به حق او زیارت کند خداوند برای هر گامی که او در مسیر زیارتش برمی‌دارد، ثواب حج و عمرهٔ مقبول می‌نویسد.

ای ابن مارد، به خدا سوگند دمی که به غبار راه زیارَت او آلوده گردد ـ سواره یا پیاده ـ خداوند آن را به آتش جهنّم نخواهد سوخت.

ابن مارد! این حدیث را با آب طلا بنویس.

(بحار ۹۷: ۱۰/۲۶۰)

زیارت امیر مؤمنان علیه السلام در روز غدیر

اَلسَّلامُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ، خٰاتَمِ النَّبِیّینَ، وَسَیِّدِ

سلام بر محمد رسول خدا خاتم پیمبران و آقای

الْمُرْسَلینَ، وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعٰالَمینَ، اَمینِ اللهِ عَلیٰ وَحْیِهِ

رسولان، و برگزیدهٔ پروردگار جهانیان، امین خدا بر وحیش

وَعَزٰائِمِ اَمْرِهِ، وَالْخٰاتِمِ لِمٰا سَبَقَ، وَالْفٰاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ

و بر فرمانهای حتمی‌اش، و ختم کنندهٔ شرایع گذشته و گشایندهٔ شریعت پس از آن

وَالْمُهَیْمِنِ عَلیٰ ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكٰاتُهُ وَصَلَوٰاتُهُ

و گواه و نگهبان بر همهٔ آنها، و رحمت خدا و برکاتش و درودها

وَتَحِیّٰاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلیٰ اَنْبِیٰاءِ اللهِ وَرُسُلِهِ، وَمَلٰائِكَتِهِ

و تحیاتش بر او و سلام بر پیمبران خدا و رسولانش و بر فرشتگان

الْمُقَرَّبینَ، وَعِبٰادِهِ الصّٰالِحینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یٰا اَمیرَ

مقربش و بر بندگان شایسته‌اش، سلام بر تو ای امیر

الْمُؤْمِنینَ، وَسَیِّدَ الْوَصِیّینَ، وَوٰارِثَ عِلْمِ النَّبِیّینَ، وَوَلِیَّ

مؤمنان، و آقای اوصیاء، و وارث دانش پیمبران، و ولی

رَبِّ الْعٰالَمینَ، وَمَوْلاٰیَ وَمَوْلَی الْمُؤْمِنینَ، وَرَحْمَةُ اللهِ

پروردگار جهانیان، و سرور من و سرور مؤمنان و رحمت خدا و

وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ، يا

برکاتش بر تو، سلام بر تو ای مولای من ای امیر مؤمنان ای

اَمينَ اللهِ في اَرْضِهِ، وَسَفيرَهُ في خَلْقِهِ، وَحُجَّتَهُ الْبالِغَةَ

امین خدا در زمین، و سفیرش در میان خلق و حجت رسای او

عَلىٰ عِبادِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا دينَ اللهِ الْقَويمَ، وَصِراطَهُ

بر بندگانش، سلام بر تو ای آئین محکم خدا و راه

الْمُسْتَقيمَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظيمُ الَّذي هُمْ فيهِ

راستش، سلام بر تو ای خبر عظیمی که مردم در آن

مُخْتَلِفُونَ، وَعَنْهُ يُسْأَلُونَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ

اختلاف کرده و از آن بازخواست شوند، سلام بر تو ای امیر

الْمُؤْمِنينَ آمَنْتَ بِاللهِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ، وَصَدَّقْتَ

مؤمنان، ایمان آوردی به خدا در آن وقت که مردم مشرک بودند، و تصدیق کردی

بِالْحَقِّ وَهُمْ مُكَذِّبُونَ، وَجاهَدْتَ وَهُمْ مُحْجِمُونَ،

حق را در هنگامی که آنها تکذیب کردند، و پیکار کردی آنگاه که آنان خود را واپس کشیدند

وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّينَ، صابِراً مُحْتَسِباً حَتّىٰ أَتاكَ

و پرستش کردی خدا را مخلصانه در دین، شکیبا و پاداش جو تا آنگاه که مرگ

الْيَقينُ، اَلا لَعْنَةُ اللهِ عَلَى الظّالِمينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ

فرا رسید، لعنت خدا بر ستمکاران، سلام بر تو ای آقای

الْمُسْلِمينَ وَيَعْسُوبَ الْمُؤْمِنينَ، وَاِمامَ الْمُتَّقينَ، وَقائِدَ

مسلمانان، و رهبر مؤمنان، و پیشوای پرهیزکاران، و مقتدای

الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ، وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَشْهَدُ اَنَّكَ اَخُو

سفید رویان، و رحمت خدا و برکاتش بر تو، گواهی دهم که براستی تونی برادر

رَسُولِ اللهِ وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُ عِلْمِهِ وَاَمِينُهُ عَلىٰ شَرْعِهِ،

رسول خدا و وصیّ او و وارث دانشش و امین او بر شریعت

وَخَلِيفَتُهُ فِي اُمَّتِهِ، وَاَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللهِ، وَصَدَّقَ بِمَا اُنْزِلَ

و جانشین او در امتش، و نخستین کسی که ایمان آورد به خدا، و تصدیق کرد آنچه را بر پیامبرش

عَلىٰ نَبِيِّهِ، وَاَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللهِ مَا اَنْزَلَهُ فِيكَ،

نازل گشت، و گواهی دهم که او بخوبی رساند آنچه را خدا درباره‌ات نازل فرموده بود

فَصَدَعَ بِاَمْرِهِ، وَاَوْجَبَ عَلىٰ اُمَّتِهِ فَرْضَ طَاعَتِكَ

و دستورش را (در مورد ولایت تو) با صدای بلند به مردم رساند، و واجب کرد بر امتش لزوم پیروی تو

وَوِلَايَتِكَ، وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ، وَجَعَلَكَ اَوْلىٰ

و ولایتت را، و عقد بیعت تو را برای آنها بست، و تو را نسبت به مؤمنان

بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللهُ كَذٰلِكَ، ثُمَّ اَشْهَدَ اللهَ

سزاوارتر از خودشان قرار داد چنانچه خدا مقرر کرده بود، و سپس خدای تعالی را بر این

تَعَالىٰ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ: اَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ، فَقَالُوا: اَللّٰهُمَّ

مطلب گواه گرفت، و فرمود: آیا بخوبی نرساندم؟ گفتند: خدایا تو می‌دانی که

بَلىٰ، فَقَالَ: اَللّٰهُمَّ اشْهَدْ وَكَفىٰ بِكَ شَهِيداً وَحَاكِماً بَيْنَ

آری رساند، سپس گفت: بار خدایا گواه باش (بر اعترافشان) و کافی است گواه بودن تو و حکم تو در میان

الْعِبَادِ، فَلَعَنَ اللهُ جَاحِدَ وِلَايَتِكَ بَعْدَ الْاِقْرَارِ، وَنَاكِثَ

بندگان، پس لعنت کند خدا منکر ولایت و فرمانروائی تو را پس از اقرار و شکنندهٔ

عَهْدِكَ بَعْدَ الْمِيثاقِ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ تَعالىٰ،

پیمانت را پس از بستن پیمان، و گواهی دهم که تو براستی به عهد خدای تعالی وفا کردی

وَاَنَّ اللهَ تَعالىٰ مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ ﴿وَمَنْ أَوْفىٰ بِمَا عَاهَدَ

وبه‌حقیقت‌خدای‌تعالی‌وفاکننده‌است‌دربارهٔ‌تو‌به‌عهدخویش وهرکس وفاکنندبدان‌پیمانی‌که‌باخدابسته است

عَلَيْهُ اللهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْراً عَظِيماً﴾ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ

پس خدا پاداش بزرگی به او خواهد داد و گواهی دهم که براستی تولی امیر مؤمنان

الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوِلاٰيَتِكَ التَّنْزِيلُ، وَاَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ

بر حق که قرآن ولایتت را بیان کرده، و رسول خدا از امت

عَلَى الْاُمَّةِ بِذٰلِكَ الرَّسُولُ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَعَمَّكَ

خود در این باره پیمان گرفته، و گواهی دهم که به حقیقت تو و عمویت (حمزه)

وَاَخاكَ الَّذِينَ تاٰجَرْتُمُ اللهَ بِنُفُوسِكُمْ، فَاَنْزَلَ اللهُ فِيكُمْ:

و برادرت (جعفر) سودا کردید با خدا جانهای خود را پس خدا درباره‌تان نازل کرد:

﴿إِنَّ اللهَ اشْتَرَى مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمْ

«همانا خدا خرید از مؤمنان جانها و مالهاشان را

الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْداً عَلَيْهِ

که (در عوض) بهشت از آنها باشد، کارزار کنند در راه خدا، پس بکشند و کشته شوند

حَقّاً فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ

وعده‌ای است که تضمین گردیده در تورات و انجیل و قرآن، و کیست که وفادارتر باشد به عهد خود

مِنْ اللهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ

از خدا، پس شادمان باشید به معاملهٔ خویش که انجام دادید که این

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ* التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ

کامیابی بزرگی است، (مؤمنان همانا) توبه کنندگان، پرستش کنندگان وستایشگران وروزه داران (یاسفر

السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

کنندگان برای طلب علم) و رکوع کنندگان و سجده گزاران و و امرکنندگان به معروف

وَالنَّاهُونَ عَنْ الْمُنكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللهِ وَبَشِّرِ

و بازدارندگان از منکر و نگهبانان حدود خدا می باشند

الْمُؤْمِنِينَ» اَشْهَدُ يا اَميرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّاكَّ

و مؤمنان را نوید ده» گواهی دهم ای امیر مؤمنان که هر که

فيكَ ما آمَنَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ، وَاَنَّ الْعادِلَ

دربارهٔ تو شک و تردید به خود راه دهد به رسول امین ایمان نیاورده، و براستی کسی که عدول کند

بِكَ غَيْرَكَ عانِدٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضاهُ

از تو بدیگری معاند است در دین محکم و استواری که پسندیده است

لَنا رَبُّ الْعالَمِينَ، وَاَكْمَلَهُ بِوِلايَتِكَ يَوْمَ الْغَدِيرِ،

برای ما پروردگار جهانیان، و کامل کرد آن را بوسیلهٔ ولایتت در روز غدیر

وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ:

و گواهی دهم که توئی مقصود از گفتار خدای عزیز و مهربان:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيماً فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ

«و براستی این است راه مستقیم من پس از آن پیروی کنید و از راههای دیگر پیروی نکنید

فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ ضَلَّ وَاللهِ وَاَضَلَّ مَنِ اتَّبَعَ

که شما را از راه او جدا کند» گمراه است به خدا و گمراه کرده هر کس که پیروی کند جز تو را

سِوٰاكَ، وَعَنَدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عٰاداكَ، اَللّٰهُمَّ سَمِعْنٰا

و عناد ورزیده از حق کسی‌که با تو دشمنی کند، خدایا ما فرمان تو را

لِأَمْرِكَ وَاَطَعْنٰا وَاتَّبَعْنٰا صِرٰاطِكَ الْمُسْتَقِيمَ، فَاهْدِنٰا رَبَّنٰا،

شنیدیم و اطاعت کردیم و راه راست تو را پیروی کردیم پس ما را هدایت کن پروردگارا

وَلاٰ تُزِغْ قُلُوبَنٰا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنٰا اِلىٰ طٰاعَتِكَ، وَاجْعَلْنٰا مِنَ

و منحرف مکن دلهای ما را پس از آنکه به طاعت خود هدایتمان کردی و قرارمان ده از

الشّٰاكِرِينَ لِأَنْعُمِكَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوىٰ مُخٰالِفاً،

سپاسگزاران نعمتهایت و گواهی دهم که براستی تو پیوسته با هوای نفس مخالفت کردی

وَلِلتُّقىٰ مُحٰالِفاً، وَعَلىٰ كَظْمِ الْغَيْظِ قٰادِراً، وَعَنِ النّٰاسِ

و ملازم پرهیزکاری بودی، و بر فرونشاندن خشم خویش توانا، و از (رفتار جاهلانهٔ) مردم

عٰافِياً غٰافِراً، وَاِذٰا عُصِيَ اللّٰهُ سٰاخِطاً وَاِذٰا اُطِيعَ اللّٰهُ

عفو وگذشت می‌کردی، وهنگامی که خدا را معصیت‌می‌کردندخشمناک وچون اطاعت می‌کردند

رٰاضِياً، وَبِمٰا عَهِدَ اِلَيْكَ عٰامِلاً، رٰاعِياً لِمَا اسْتُحْفِظْتَ،

خوشنود می‌گشتی، و به پیمانی که با تو بسته بود عمل، و آنچه را مأمور حفظش بودی رعایت کردی

حٰافِظاً لِمَا اسْتُودِعْتَ، مُبَلِّغاً مٰا حُمِّلْتَ، مُنْتَظِراً مٰا

و نگهداری کردی آنچه به تو سپرده شده بود و رساندی آنچه را به عهده داشتی، و چشم براه

وُعِدْتَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضٰارِعاً، وَلاٰ اَمْسَكْتَ

وعده(شهادت) بودی که به‌تو داده شده بود، وگواهی دهم که تقیهٔ تونه اززبونی بود و خودداری نکردی

عَنْ حَقِّكَ جٰازِعاً، وَلاٰ اَحْجَمْتَ عَنْ مُجٰاهَدَةِ غٰاصِبِيكَ

از گرفتن حق خود بخاطر عجز و بی‌تابی، و کناره‌گیری نکردی از پیکار با غاصبین حق خود

نٰاكِلاً، وَلاٰ اَظْهَرْتَ الرِّضاٰ بِخِلاٰفِ مٰا يُرْضِى اللهَ مُدٰاهِناً،

از جهت سستی و چنان نبود که بر خلاف خواست خدا برای سازش با دشمن اظهار رضایت کنی

وَلاٰ وَهَنْتَ لِمٰا اَصٰابَكَ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَلاٰ ضَعُفْتَ وَلاَ

و نه اینکه سستی کنی در برابر آنچه در راه خدا به تو رسید، و نه اینکه ناتوان باشی و نه اینکه

اسْتَكَنْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرٰاقِباً، مَعٰاذَ اللهِ اَنْ تَكُونَ

درمانده شده باشی از مطالبهٔ حق خود بخاطر ترس از غاصبین حقت، پناه به خدا که چنان بوده باشی

كَذٰلِكَ، بَلْ اِذْ ظُلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ، وَفَوَّضْتَ اِلَيْهِ

بلکه چون به تو ستم کردند تو صبر بر آن را به حساب پروردگارت گذاردی، و کارت را به او واگذار

اَمْرَكَ وَذَكَّرْتَهُمْ فَمَا ادَّكَرُوا، وَوَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا،

کردی، و ستمکارانت را پند دادی ولی پند نگرفتند و موعظه‌شان کردی ولی سودشان نداد

وَخَوَّفْتَهُمُ اللهَ فَمٰا تَخَوَّفُوا، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ يٰا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

و از خدا آنها را ترساندی و نترسیدند، و گواهی دهم که تو ای امیر مؤمنان

جٰاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهٰادِهِ، حَتّٰى دَعٰاكَ اللهُ اِلىٰ جِوٰارِهِ،

جهاد کردی در راه خدا آنطور که باید تا اینکه خداوند تو را به جوار خویش فراخواند

وَقَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيٰارِهِ، وَاَلْزَمَ اَعْدٰاءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ

و به اختیار خود جان شریفت را قبض فرمود و ثابت کرد حجت را بر دشمنانت بواسطه اینکه تو را

اِيّٰاكَ، لِتَكُونَ الْحُجَّةُ لَكَ عَلَيْهِمْ، مَعَ مٰا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ

کشتند تا حجت تو بر آنها تمام باشد با تمام حجتهای

الْبٰالِغَةِ عَلىٰ جَمِيعِ خَلْقِهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا اَمِيرَ

رسای دیگری که بر تمام خلق خدا داشتی، سلام بر تو ای امیر

الْمُؤْمِنِينَ، عَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً، وَجٰاهَدْتَ فِي اللهِ صٰابِراً،

مؤمنان، پرستش کردی خدا را از روی اخلاص، و پیکار کردی در راه خدا بردبارانه

وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِباً، وَعَمِلْتَ بِكِتٰابِهِ، وَاتَّبَعْتَ سُنَّةَ

و بذل جان کردی به حساب خدا و به قرآنش عمل کردی، و از سنت

نَبِيِّهِ، وَاَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكاةَ، وَاَمَرْتَ

پیغمبرش پیروی کردی، و نماز را برپاداشتی، و زکات را پرداختی، و به معروف

بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ، مُبْتَغِياً مٰا

امر کردی، و از منکر نهی کردی تا توانستی، و در این کار جویا بودی آنچه را

عِنْدَ اللهِ، رٰاغِباً فِيمٰا وَعَدَ اللهُ، لاٰ تَحْفِلُ بِالنَّوٰائِبِ وَلاٰ

نزد خدا است، و رغبت داشتی بدانچه خدا وعده داده بود، باکی از پیش آمدها نداشتی و در

تَهِنُ عِنْدَ الشَّدٰآئِدِ، وَلاٰ تُحْجِمُ عَنْ مُحٰارِبٍ، اَفِكَ مَنْ

برابر سختیها سستی نکردی، و رو نگرداندی از جنگجویان، هر که جز این

نَسَبَ غَيْرَ ذٰلِكَ اِلَيْكَ، وَافْتَرىٰ بٰاطِلاً عَلَيْكَ، وَاَوْلىٰ لِمَنْ

به تو نسبت دهد تهمت زده، و افترای دروغی را به باطل بر تو بسته، و دشمنت را کمک

عَنَدَ عَنْكَ، لَقَدْ جٰاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ الْجِهٰادِ، وَصَبَرْتَ

کرده چه آنکه تو براستی جهادکردی در راه خدا آنطور که باید، و در برابر

عَلَى الْأَذىٰ صَبْرَ احْتِسٰابٍ، وَاَنْتَ اَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللهِ،

آزار دشمنان بردباری کردی به حساب خداوند، و تو نخستین کسی بودی که به خدا ایمان آوردی

وَصَلّىٰ لَهُ وَجٰاهَدَ وَاَبْدىٰ صَفْحَتَهُ فِي دٰارِ الشِّرْكِ،

و برای او نماز خواندی و جهاد کردی و خود را آشکار ساختی در مرکز شرک

وَالْأَرْضُ مَشْحُونَةٌ ضَلالَةً، وَالشَّيْطانُ يُعْبَدُ جَهْرَةً،

در زمانی که زمین پر بود از گمراهی، و شیطان را آشکارا می‌پرستیدند

وَاَنْتَ الْقائِلُ: لا تَزِيدُنِي كَثْرَةُ النّاسِ حَوْلِي عِزَّةً وَلا

و تو بودی که می‌گفتی زیادی مردم در گِرد من به عزت من نیفزاید و

تَفَرُّقُهُمْ عَنّي وَحْشَةً، وَلَوْ اَسْلَمَنِي النّاسُ جَميعاً لَمْ اَكُنْ

پراکنده شدنشان نیز بر ترس من افزوده نکند و اگر همهٔ مردم نیز مرا واگذارند

مُتَضَرِّعاً، اِعْتَصَمْتَ بِاللهِ فَعَزَزْتَ، وَآثَرْتَ الْآخِرَةَ عَلَى

به زاری درنیایم، به قدرت خدا تکیه کردی عزیز گشتی و آخرت را بر دنیا

الْأُولىٰ فَزَهِدْتَ، وَاَيَّدَكَ اللهُ وَهَداكَ وَاَخْلَصَكَ

برگزیدی و زهد ورزیدی و خدا نیز کمکت کرد و راهنمائیت فرمود و انتخاب کرده و برگزیدت،

وَاجْتَباكَ، فَما تَناقَضَتْ اَفْعالُكَ، وَلا اخْتَلَفَتْ اَقْوالُكَ،

در کارهای تو تناقضی نبود و گفتارت اختلاف نداشت

وَلا تَقَلَّبَتْ اَحْوالُكَ، وَلا ادَّعَيْتَ وَلا افْتَرَيْتَ عَلَى اللهِ

و حالات تو متغیر و دگرگون نگشت و ادعائی بر خلاف حق نداشتی و نه بدروغ بر خدا افتراء

كَذِباً، وَلا شَرِهْتَ اِلَى الْحُطامِ، وَلا دَنَّسَكَ الْآثامُ، وَلَمْ

بستی و نه آزمند متاع ناقابل دنیا گشتی، و نه گناهان تو را آلوده کرد

تَزَلْ عَلىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَيَقينٍ مِنْ اَمْرِكَ، تَهْدِي اِلَى

وپیوسته روشن‌روی برهانی آشکار از پروردگارت بودو در کارت یقین داشتی بسوی حق،وبه راه راست راهنمائی

الْحَقِّ وَاِلىٰ صِراطٍ مُسْتَقيمٍ، اَشْهَدُ شَهادَةَ حَقٍّ، وَاُقْسِمُ

می‌کردی، گواهی دهم از روی حقیقت و سوگند یاد کنم به

بِاللهِ قَسَمَ صِدْقٍ، اَنَّ مُحَمَّداً وَآلَهُ صَلَوٰاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ

خدا براستی که همانا محمد و آلش صلوات‌الله علیهم

سٰادٰاتُ الْخَلْقِ، وَاَنَّكَ مَوْلاٰیَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ،

آقایان خلق بودند و تو مولای من و مولای مؤمنانی

وَاَنَّكَ عَبْدُ اللهِ وَوَلِيُّهُ، وَاَخُو الرَّسُولِ وَوَصِيُّهُ، وَوٰارِثُهُ

و تو براستی بندهٔ خدا و ولیّ او و برادر رسول و وصی و وارثش هستی

وَاَنَّهُ الْقَائِلُ لَكَ: وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مٰا آمَنَ بِي

و او به تو فرمود: سوگند بدانکه مرا به حق برانگیخت ایمان نیاورده به من

مَنْ كَفَرَ بِكَ، وَلاٰ اَقَرَّ بِاللهِ مَنْ جَحَدَكَ، وَقَدْ ضَلَّ

آن کس که به تو کافر استه و اقرار نکرده به خدا کسی که تو را انکار کند، و گمراه است

مَنْ صَدَّ عَنْكَ، وَلَمْ يَهْتَدِ اِلَى اللهِ وَلاٰ اِلَيَّ مَنْ لاٰ يَهْتَدِي

کسی که مردم را از تو باز دارد و راه بسوی خدا و بسوی من

بِكَ، وَهُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّوَجَلَّ: ﴿وَاِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ

نیافته آنکس که‌بوسیلهٔ تو رهبری‌نیافته، واین گفتار پروردگار من‌عزوجل استکه فرمود: «ومن آمرزگارم

وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحاً ثُمَّ اهْتَدَى﴾ اِلىٰ وِلاٰيَتِكَ، مَوْلاٰیَ

برای آن کس که توبه کند وایمان آورده وکار شایسته کند و راه یابد ـ بسوی ولایت تو ـ» ای سرور من

فَضْلُكَ لاٰ يَخْفىٰ، وَنُورُكَ لاٰ يُطْفَأُ وَاَنَّ مَنْ جَحَدَكَ

فضل تو مخفی نیسته و نور تو خاموش نگردد، و هر که تو را انکار کند

الظَّلُومُ الْأَشْقىٰ، مَوْلاٰیَ اَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبٰادِ،

ستمکار و بدبخت است، مولای من توئی حجت بر بندگان

وَالْهادِي اِلَى الرَّشادِ، وَالْعُدَّةُ لِلْمَعادِ، مَوْلاىَ لَقَدْ رَفَعَ

و راهنمای به راه راست و ذخیرهٔ روز معاد مولای من براستی خداوند مقام تو را در دنیا بلند کرده،

اللهُ فِی الْأُولىٰ مَنْزِلَتَكَ، وَاَعْلىٰ فِی الْآخِرَةِ دَرَجَتَكَ،

و والا گردانید درجه‌ات را در آخرت

وَبَصَّرَكَ مٰا عَمِیَ عَلىٰ مَنْ خٰالَفَكَ، وَحٰالَ بَیْنَكَ وَبَیْنَ

و بینایت کرد بدانچه پوشیده ماند بر مخالفین تو، و بر آنکس که حائل شد میان تو و میان

مَوٰاهِبِ اللهِ لَكَ، فَلَعَنَ اللهُ مُسْتَحِلِّی الْحُرْمَةِ مِنْكَ وَذٰائِدِی

بهره‌هائی که‌خدا به تو داده بود پس خدا لعنت کند آنکس که حرمت تو را حلال پنداشت، و حق را

الْحَقِّ عَنْكَ، وَاَشْهَدُ اَنَّهُمُ الْأَخْسَرُونَ الَّذِینَ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ

از تو گرداند، و گواهی دهم که آنان زیانکارند که آتش چهره‌شان را بسوزاند

النّٰارُ وَهُمْ فِیهٰا كٰالِحُونَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مٰا اَقْدَمْتَ، وَلاٰ

و در آنجا زشت منظر باشند، و گواهی دهم که تو اقدام نکردی، و نه از عمل باز ایستادی

اَحْجَمْتَ، وَلاٰ نَطَقْتَ، وَلاٰ اَمْسَكْتَ اِلّٰا بِأَمْرٍ مِنَ اللهِ وَرَسُولِهِ،

و نه لب به سخن گشودی و نه سکوت اختیار کردی جز به دستور خدا و رسولش،

قُلْتَ: وَالَّذِی نَفْسِی بِیَدِهِ، لَقَدْ نَظَرَ اِلَیَّ رَسُولُ اللهِ صَلَّی

تو خود فرمودی: «سوگند بدانکه جانم بدست او است همانا نگریست بسویم رسول خدا صلی

اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَضْرِبُ بِالسَّیْفِ قُدُماً فَقٰالَ: یٰا عَلِیُّ اَنْتَ

الله علیه و آله در هنگامی که پیشقدمانه شمشیر می‌زدم و به من فرمود: ای علی موقعیت تو

مِنِّی بِمَنْزِلَةِ هٰارُونَ مِنْ مُوسىٰ اِلّٰا اَنَّهُ لاٰ نَبِیَّ بَعْدِی،

نسبت به من به منزلهٔ موقعیت هارون نسبت به موسی است جز آنکه پیمبری پس از من نیست

وَاُعْلِمُكَ اَنَّ مَوْتَكَ وَحَياتَكَ مَعي وَعَلىٰ سُنَّتي، فَوَاللهِ

و تو را آگاه کنم که مرگ و زندگیت با من و بر روش و طریقهٔ من است، و به خدا سوگند

مٰا كَذِبْتُ وَلاٰ كُذِبْتُ، وَلاٰ ضَلَلْتُ وَلاٰ ضُلَّ بي، وَلاٰ نَسيتُ

دروغ نگویم و دروغ به من نگفته‌اند، و گمراه نشدم و گمراهم نکردند، و نه آنکه فراموش کردم

مٰا عَهِدَ اِلَيَّ رَبّي، وَاِنّي لَعَلىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّي بَيَّنَهٰا لِنَبِيِّهِ

آنچه را پروردگارم با من پیمان بسته، و براستی من بُرهانی آشکار از پروردگارم دارم

وَبَيَّنَهَاالنَّبِيُّ لي، وَاِنّي لَعَلَى الطَّريقِ الْواضِحِ اَلْفِظُهُ لَفْظاً،

که برای پیامبرش گفته و او برایم بیان کرده، و من در طریق واضحی هستم و صریح آنرامی‌گویم»

صَدَقْتَ وَاللهِ وَقُلْتَ الْحَقَّ، فَلَعَنَ اللهُ مَنْ ساٰوٰاكَ بِمَنْ نٰاوٰاكَ،

به خدا گفته‌ات راست و حق بود، پس خدا لعنت کند آنکس که تو را برابر دانست با دشمنانت

وَاللهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ

درصورتی که آن خدائی که نامش برجسته‌است فرماید: آیا یکسانند کسانی که می‌دانند با کسانی که نمی‌دانند؟»

وَالَّذِينَ لَايَعْلَمُونَ﴾ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مَنْ فَرَضَ اللهُ

پس خدا لعنت کند کسی را که در ردیف تو قرار داد آن کس را که خدا ولایت تو را

عَلَيْهِ وِلاٰيَتَكَ، وَاَنْتَ وَلِيُّ اللهِ، وَاَخُورَسُولِهِ، وَالذّٰابُّ عَنْ

بر او واجب کرده بود با اینکه تو بودی ولی خدا، و برادر رسول او، و دفاع کنندهٔ از دینش

دينِهِ، وَالَّذي نَطَقَ الْقُرْآنُ بِتَفْضيلِهِ، قٰالَ اللهُ تَعٰالىٰ:

و آنکس که قرآن به برتریش گویا است، خدای تعالی فرماید: «و برتری داد خدا

﴿وَفَضَّلَ اللهُ الْمُجٰاهِدِينَ عَلَى الْقٰاعِدِينَ أَجْراً عَظِيماً ۞

جهاد کنندگان را بر غیر جهاد کنندگان، به پاداشی بزرگ که مرتبتها و آمرزش

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللهُ غَفُوراً رَحِيماً﴾

و رحمت او است، و خدا آمرزنده و مهربان است»،

وَقَالَ اللهُ تَعَالىٰ: ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَالْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ

و فرمود خدای تعالی: «آیا قرار داده‌اید آب دادن حاجیان و آباد کردن مسجد الحرام را

الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ

مانند آن کس که ایمان آورده به خدا و روز جزا و در راه خدا جهاد کرده؟

اللهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللهِ وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۞

آنها نزد خدا برابر نیستند و خدا هدایت نمی‌کند گروه ستمکار را،

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللهِ بِأَمْوَالِهِمْ

آنانکه ایمان آورده و هجرت کرده و در راه خدا جهاد کرده‌اند با مالهایشان

وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

و جانهایشان در مرتبت نزد خدا برترند و اینان کامیاب شدگانند

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا

که نویدشان دهد پروردگارشان به رحمتی از او و خوشنودی و بهشتهائی که در آنجا

نَعِيمٌ مُقِيمٌ ۞ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَداً إِنَّ اللهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ

نعمتهائی دائم دارند و همیشه در آنجا جاویدانند براستی که او را نزد خدا پاداشی بزرگ است»

عَظِيمٌ﴾ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَخْصُوصُ بِمِدْحَةِ اللهِ،

گواهی دهم که به حقیقت توئی مخصوص به مدح خدا

الْمُخْلِصُ لِطَاعَةِ اللهِ، لَمْ تَبْغِ بِالْهُدىٰ بَدَلاً، وَلَمْ

و مخلص در طاعت خدا که جایگزینی برای هدایت نجستی، و

تُشْرِكْ بِعِبٰادَةِ رَبِّكَ اَحَداً، وَاَنَّ اللهَ تَعٰالَى اسْتَجٰابَ

شریک نساختی در پرستش پروردگارت هیچکس را، و براستی خدای تعالی اجابت فرمود

لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ، ثُمَّ اَمَرَهُ بِاِظْهٰارِ

دعای پیامبرش صلی الله علیه و آله را دربارهٔ تو، سپس دستورش داد به آشکار کردن

مٰا اَوْلاٰكَ لِاُمَّتِهِ اِعْلاٰءً لِشَأْنِكَ، وَاِعْلاٰناً لِبُرْهٰانِكَ،

آن مقامی را که به تو داده برای امتش تا مرتبه‌ات را بالا برده و برهانت را اعلان کند

وَدَحْضاً لِلْأَبٰاطِيلِ وَقَطْعاً لِلْمَعٰاذِيرِ، فَلَمّٰا اَشْفَقَ مِنْ

و اباطیل را از میان بردارد و عذر و بهانه‌ای بجای نماند، و چون بیمناک گشت از

فِتْنَةِ الْفٰاسِقِينَ، وَاتَّقىٰ فِيكَ الْمُنٰافِقِينَ، اَوْحىٰ

آشوب و فتنهٔ فاسقان، و بترسید در مورد تو از منافقان، وحی کرد

اِلَيْهِ رَبُّ الْعٰالَمِينَ ﴿يٰا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مٰا أُنزِلَ إِلَيْكَ

به او پروردگار جهانیان: «ای پیغمبر برسان آنچه را از پروردگارت بر تو

مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمٰا بَلَّغْتَ رِسٰالَتَهُ وَاللهُ يَعْصِمُكَ

نازل شده و اگر ابلاغ نکنی پیام او را نرسانده‌ای و خدا تو را حفظ می‌کند

مِنَ النّٰاسِ إِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰافِرِينَ﴾ فَوَضَعَ

از مردم به درستی که خداوند گروه کافران را هدایت نمی‌کند.»

عَلىٰ نَفْسِهِ اَوْزٰارَ الْمَسِيرِ، وَنَهَضَ فِي رَمْضٰاءِ الْهَجِيرِ،

بر خود هموار کرد بارهای سنگین سفر را، و بپاخواست در نیمهٔ روز سوزان در آن بیابان

فَخَطَبَ وَاَسْمَعَ وَنٰادىٰ فَاَبْلَغَ، ثُمَّ سَأَلَهُمْ اَجْمَعَ فَقٰالَ:

و خطبه خواند و با صدای بلند به آنها رسانید، سپس از همگی آنها پرسید

هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا: اللّٰهُمَّ بَلیٰ فَقَالَ: اللّٰهُمَّ اشْهَدْ، ثُمَّ

آیا رساندم؟ گفتند خدایا آری، پس فرمود: خدایا گواه باش سپس

قَالَ: اَلَسْتُ اَوْلیٰ بِالْمُؤْمِنِینَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ؟ فَقَالُوا: بَلیٰ،

فرمود: آیا من سزاوارتر به مؤمنین از خودشان نیستم؟ گفتند: چرا،

فَاَخَذَ بِیَدِكَ وَقَالَ: مَنْ کُنْتُ مَوْلاٰهُ فَهٰذا عَلِیٌّ مَوْلاٰهُ،

پس دست تو را گرفت و فرمود: هر که من مولای او هستم پس این علی مولای او است

اَللّٰهُمَّ وٰالِ مَنْ وٰالاٰهُ، وَعٰادِ مَنْ عٰاداٰهُ، وَانْصُرْ مَنْ

خدایا دوست‌دار هر که دوستش، دارد و دشمن‌دار هر که دشمنش دارد، و یاری کن هر که

نَصَرَهُ، وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ، فَمٰا آمَنَ بِمٰا اَنْزَلَ اللّٰهُ فِیكَ

یاریش‌کند و خوار کن هر که دست از یاریش بردارد، پس ایمان نیاورد بدانچه خدا دربارهٔ تو بر پیغمبرش

عَلیٰ نَبِیِّهِ اِلاّٰ قَلِیلٌ، وَلاٰ زٰادَ اَکْثَرَهُمْ غَیْرَ تَخْسِیرٍ، وَلَقَدْ

نازل فرمود جز اندکی، و نیفزود بیشترشان را جز زیانکاری و پیش

اَنْزَلَ اللّٰهُ تَعٰالیٰ فِیكَ مِنْ قَبْلُ وَهُمْ کٰارِهُونَ: ﴿یٰا أَیُّهٰا

از آن نیز خدا درباره‌ات نازل فرمود با اینکه آنها خوش نداشتند که: «ای

اَلَّذِینَ آمَنُوا مَنْ یَرْتَدَّ مِنْکُمْ عَنْ دِینِهِ فَسَوْفَ

کسانی‌که ایمان آورده‌اید هر که از شما بازگردد از دین خود پس بزودی

یَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ یُحِبُّهُمْ وَیُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِینَ أَعِزَّةٍ

خدا بیاورد گروهی را که دوستشان دارد و دوستش دارند با مؤمنان افتاده

عَلَى الْکَافِرِینَ یُجَاهِدُونَ فِي سَبِیلِ اللّٰهِ وَلَا یَخَافُونَ

و با کافران سرکشند کارزار کنند در راه خدا و از سرزنش ملامت کننده نهراسند،

لَوْمَةَ لَائِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ وَاسِعٌ

این فضل خدا است که به هر که خواهد دهد و خدا وسعت بخش و دانا است،

عَلِيمٌ ۞ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ

جز این نیست که سرپرست شما خدا و رسول او و کسانی هستند که ایمان دارند

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۞ وَمَنْ يَتَوَلَّ

آنانکه بپا دارند نماز را و بدهند زکات را در آن حال که رکوع می‌گزارند، و هر که

اللهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللهِ هُمُ الْغَالِبُونَ»،

دوستی کند با خدا و رسولش و کسانی‌که ایمان دارند پس براستی که حزب الله چیره شوندگانند»

«رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ»،

پروردگارا ما ایمان آوردیم بدانچه نازل فرمودی، وپیروی ازپیامبرت کردیم پس بنویس ما را با گواهان پروردگارا

«رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

منحرف مکن دلهای ما را پس از آنکه هدایتمان کردی، و ببخش به ما از نزد خودت رحمتی

إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ»، اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعْلَمُ اَنَّ هٰذا هُوَ

که براستی توئی بخشایشگر، خدایا ما بخوبی می‌دانیم

الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ، فَالْعَنْ مَنْ عٰارَضَهُ وَاسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهِ

که این (گفتار) حقی است از نزد تو پس لعنت کن هر که با او مخالفت کرد و تکبر ورزید

وَكَفَرَ «وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ» اَلسَّلامُ

واو را تکذیب کرده کفر ورزید، و بزودی می‌دانند آنانکه ستم کردند به چه سرنوشتی دچار گردیده‌اند

عَلَيْكَ يٰا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَاَوَّلَ الْعٰابِدِينَ،

سلام بر تو ای امیر مؤمنان، و آقای اوصیاء و سرسلسلهٔ

وَازْهَدَ الزَّاهِدِينَ، وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ

عبادت کنندگان، و زاهدترین زاهدان و رحمت خدا و برکاتش

وَتَحِيَّاتُهُ، اَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلىٰ حُبِّهِ مِسْكِيناً وَيَتِيماً

و درودها و تحیاتش بر تو، توئی که دادی غذایت را با اینکه به آن نیاز داشتی به بینوا

وَاَسِيراً لِوَجْهِ اللهِ، لاٰتُرِيدُ مِنْهُمْ جَزٰآءً وَلاٰشُكُوراً وَفِيكَ

و یتیم و اسیر به خاطر خدا، و انتظار نداشتی از آنان پاداش و تشکری و

اَنْزَلَ اللهُ تَعٰالىٰ: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ

دربارهٔ تو خدای تعالی نازل فرمود: «و مقدم دارند (آنها را) بر خودشان و گرچه خود حاجتمند باشند

خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

و هر که محفوظ ماند از بخل ضمیر او پس آنهایند رستگاران»

وَاَنْتَ الْكٰاظِمُ لِلْغَيْظِ، وَالْعٰافِي عَنِ النّٰاسِ وَاللهُ يُحِبُّ

و توئی که فرو بردی خشم خود را، و گذشتی از مردم و خدا دوست دارد

الْمُحْسِنِينَ، وَاَنْتَ الصّٰابِرُ فِي الْبَأْسٰاءِ وَالضَّرّٰاءِ وَحِينَ

نیکوکاران را، و توئی بردبار در تنگدستی و دشواری و هنگام

الْبَأْسِ، وَاَنْتَ الْقٰاسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَالْعٰادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ، وَالْعٰالِمُ

کارزار و توئی قسمت کننده به مساوات، و عدالت گستر در رعیت، و دانای

بِحُدُودِ اللهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّةِ، وَاللهُ تَعٰالىٰ اَخْبَرَ عَمّٰا اَوْلاٰكَ

به حدود و احکام خدا از میان همهٔ مردم، و خدای تعالی خبر داد از آن

مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ: ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كَانَ فَاسِقاً

بهره‌ای که به تو داده از فضل خود، آنجا که فرموده: «آیا آنکس که مؤمن است همانند کسی است که فاسق است؟

لَا يَسْتَوُونَ * أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ

برابر نیستند اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند ایشان را است

جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلاً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» وَأَنْتَ الْمَخْصُوصُ

بهشتها اقامتگاهشان که آمادهٔ پذیرائی آنها است به پاداش کارهائی که می‌کردند»

بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ، وَحُكْمِ التَّأْوِيلِ، وَنَصِّ الرَّسُولِ،

و تو‌ئی مخصوص به دانش قرآن، و حکم تأویل و گفتار پیامبر صلی الله علیه و آله

وَلَكَ الْمَوَاقِفُ الْمَشْهُودَةُ وَالْمَقَامَاتُ الْمَشْهُورَةُ،

و تو را است آن موقعیتهای محسوس و معروف و آن مقامات مشهور

وَالْأَيَّامُ الْمَذْكُورَةُ: يَوْمَ بَدْرٍ، وَيَوْمَ الْأَحْزَابِ

و آن روزهای تاریخی: روز (جنگ) بدر، و روز (جنگ) احزاب

«وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتْ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ

در آن هنگامی که چشمها خیره گشت و جانها به گلوها رسید

بِاللهِ الظُّنُونَ * هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالاً

و گمانهای گوناگونی به خدا بردند در آن هنگام مؤمنان امتحان شدند و به تزلزل

شَدِيداً * وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

سختی دچار گشتند در آن دم که می‌گفتند منافقان و آنانکه که در دلهاشان

مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُوراً * وَإِذْ قَالَتْ

مرضی بود: وعده ندادند خدا و رسولش به ما جز فریب و آنگاه که گروهی

طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا

از ایشان گفتند: ای مردم یثرب جای ماندن شما نیست بازگردید و گروهی از آنها اجازه

وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا

می‌خواستند از پیغمبر و می‌گفتند: خانه‌های ما بی‌حفاظ است

هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَاراً» وَقَالَ اللّٰهُ تَعَالىٰ:

با اینکه خانه‌هاشان بی‌حفاظ نبود و جز فرار کردن قصدی نداشتند» و خدای تعالی فرمود:

«وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ

«و چون مؤمنان احزاب را دیدند گفتند: این است آنچه به ما وعده داده خدا

وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَاناً

و رسولش و نیفزودشان جز ایمان و تسلیم»

وَتَسْلِيماً» فَقَتَلْتَ عَمْرَهُمْ وَهَزَمْتَ جَمْعَهُمْ

و تو بودی که عمرو (پهلوان نامی) آنها را کشتی و جمع انبوهشان را منهزم ساختی

«وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْراً وَكَفَى اللّٰهُ

«و خدا کافران را با خشمشان بازگرداند که غنیمتی نیافتند و خدا کفایت کرد جنگ را

الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيّاً عَزِيزاً»، «إِذْ تُصْعِدُونَ

از مؤمنان و خدا نیرومند و توانا است» و در جنگ احد «هنگامی که دور می‌شدند

وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ»

و به کسی اعتنا نمی‌کردند و پیغمبر از دنبال سرشان آنها را فرا می‌خواند»

وَيَوْمَ أُحُدٍ وَأَنْتَ تَذُودُ بِهِمَ الْمُشْرِكِينَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتَ

و تو بودی که شجاعان مشرکان را از پیغمبر دفع می‌کردی از سمت

الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ، حَتّىٰ رَدَّهُمُ اللّٰهُ تَعَالىٰ عَنْكُمَا

راست و چپ تا اینکه خدای تعالی آنان را ترسان و خائف از اطراف تو وآن حضرت دفع کرد،

خٰائِفِينَ، وَنَصَرَبِكَ الْخٰاذِلِينَ، وَيَوْمَ حُنَيْنٍ عَلىٰ

و بوسیلهٔ تو آن لشگر شکست خورده را یاری کرد و در روز

مٰا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ: ﴿إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ

حنین چنانچه قرآن بدان گویا باشد: «آن دم که بشگفت آورد

تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئاً وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ

شما را بسیار بودنتان ولی سودی برای شما نداشت و زمین با همه فراخیش بر شما تنگ شد

ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ * ثُمَّ أَنزَلَ اللهُ سَكِينَتَهُ عَلَى

و سپس رو به فرار گذاردید، آنگاه خدا نازل کرد آرامش خود را

رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ اَنْتَ وَمَنْ يَلِيكَ،

بر پیامبرش و بر مؤمنان»، و (مقصود از) مؤمنان تو بودی و

وَعَمُّكَ الْعَبّٰاسُ يُنٰادِي الْمُنْهَزِمِينَ: يٰا اَصْحٰابَ سُورَةِ

همراهان تو، و عمویت عباس فریاد می‌زد به گریختگان: ای یاران

الْبَقَرَةِ يٰا اَهْلَ بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ، حَتّٰى اسْتَجٰابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ

سورهٔ بقره! ای اهل بیعت شجره! تا بالاخره گروهی پاسخش را دادند

كَفَيْتَهُمُ الْمَؤُونَةَ وَتَكَفَّلْتَ دُونَهُمُ الْمَعُونَةَ، فَعٰادُوا آيِسِينَ

و تو بی‌حضور آنان، دشمن را عقب نشاندی و آنها ناامید و محروم از ثواب

مِنَ الْمَثُوبَةِ، رٰاجِينَ وَعْدَاللهِ تَعٰالىٰ بِالتَّوْبَةِ، وَذٰلِكَ قَوْلُ اللهِ

جهاد بازگشتند و امیدوار به وعدهٔ خدای تعالی در قبول توبه خود بودند و همین است گفتار خدای

جَلَّ ذِكْرُهُ ﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلَى مَنْ يَشٰاءُ﴾

جلّ ذکره که (فرماید): «سپس پذیرفت خدا پس از آن توبهٔ کسی را که می‌خواست»

وَاَنْتَ حٰائِزٌ دَرَجَةَ الصَّبْرِ، فٰائِزٌ بِعَظٖيمِ الْاَجْرِ، وَيَوْمَ

و تو بودی که نائل گشتی درجهٔ صبر را، و کامیاب شدی به پاداش بزرگ، و در روز جنگ

خَيْبَرَ اِذْ اَظْهَرَ اللّٰهُ خَوَرَ الْمُنٰافِقٖينَ، وَقَطَعَ دٰابِرَ

خیبر که خدا آشکار ساخت ضعف و سستی منافقان، را و برید دنبالهٔ

الْكٰافِرٖينَ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمٖينَ ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا

کافران را و ستایش خدای را که پروردگار جهانیان است «با اینکه با خدا پیمان بسته بودند

اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْئُولاً﴾

از پیش که پشت (به دشمن) نکنند و پیمان خدا بازخواست شدنی است»

مَوْلاٰيَ اَنْتَ الْحُجَّةُ الْبٰالِغَةُ، وَالْمَحَجَّةُ الْوٰاضِحَةُ،

مولای من تونی حجت رسا، و طریقهٔ آشکار

وَالنِّعْمَةُ السّٰابِغَةُ، وَالْبُرْهٰانُ الْمُنٖيرُ، فَهَنٖيئاً لَكَ بِمٰا آتٰاكَ

و نعمت شایان، و برهان تابناک، پس گوارا باد تو را آنچه خدا از فضیلت

اللّٰهُ مِنْ فَضْلٍ، وَتَبّاً لِشٰانِئِكَ ذِي الْجَهْلِ، شَهِدْتَ مَعَ

و برتری به تو داد و نابود باد دشمن بدخواه و نادانت، تو بودی که

النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَميعَ حُرُوبِهِ وَمَغٰازِيهِ، تَحْمِلُ

در رکاب پیغمبر صلی الله علیه و آله در همهٔ جنگها و غزواتش حاضر بودی، پرچم جنگ را

الرّٰايَةَ اَمٰامَهُ، وَتَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدّٰامَهُ، ثُمَّ لِحَزْمِكَ

پیش رویش بدوش می‌کشیدی، و در برابرش با شمشیر می‌جنگیدی، و بخاطر

الْمَشْهُورِ وَبَصٖيرَتِكَ فِي الْاُمُورِ اَمَّرَكَ فِي الْمَوٰاطِنِ، وَلَمْ

کاردانی مشهور و بینشت در کارها تو را در هر جا به فرماندهی منصوب می‌فرمود

يَكُنْ عَلَيْكَ اَميرٌ، وَكَمْ مِنْ اَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ اِمْضآءِ عَزْمِكَ

و کسی بر تو امارت نداشت، و چه بسیار کارهائی که جلوگیری کرد تو را از انجام آنها

فيهِ التُّقىٰ، وَاتَّبَعَ غَيْرُكَ فى مِثْلِهِ الْهَوىٰ، فَظَنَّ الْجاهِلُونَ

پرهیزکاریت ولی پیروی کردند دیگران در مانند آن از هوای نفس و این سبب شد که نادانان گمان کنند

اَنَّكَ عَجَزْتَ عَمّا اِلَيْهِ انْتَهىٰ، ضَلَّ وَاللهِ الظّآنُّ لِذٰلِكَ

که تو سرانجام درمانده شدی، گمراه گشت به خدا هر که چنین گمانی کرد

وَمَا اهْتَدىٰ، وَلَقَدْ اَوْضَحْتَ ما اَشْكَلَ مِنْ ذٰلِكَ لِمَنْ

و هدایت نیافت، و تو بخوبی آشکار کردی حلّ این اشکال را برای آنکس که

تَوَهَّمَ وَامْتَرىٰ، بِقَوْلِكَ ـ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ ـ: قَدْ يَرَى

چنین توهم و تردیدی داشت به گفتارت ـ که درود خدا بر تو باد ـ که فرمودی: «گاهی باشد که

الْحَوَّلُ الْقُلَّبُ وَجْهَ الْحيلَةِ وَدونَها حاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللهِ،

مرد چارەجو و زیردست راه چاره می‌بیند ولی در برابرش پرده‌ای از تقوای خدا است

فَيَدَعُها رَأْىَ الْعَيْنِ، وَيَنْتَهِزُ فُرْصَتَها مَنْ لا حَريجَةَ لَهُ فِى

پس دانسته و آشکارا آن را رها می‌کند ولی همان فرصت را غنیمت شمارد کسی که نسبت به دین

الدّينِ، صَدَقْتَ وَاللهِ وَخَسِرَ الْمُبْطِلُونَ، وَاِذْ ما كَرَكَ

تعهدی ندارد به خدا تو راست گفتی و یاوه سرایان زیان کردند، و هنگامی که آن دو

النّاكِثانِ فَقالا: نُريدُ الْعُمْرَةَ فَقُلْتَ لَهُما: لَعَمْرُكُما ما

پیمان شکن (طلحه و زبیر) با تو نیرنگ زدند و گفتند: ما قصد انجام عمره داریم و تو به آن دو فرمودی

تُريدانِ الْعُمْرَةَ لٰكِنْ تُريدانِ الْغَدْرَةَ فَاَخَذْتَ الْبَيْعَةَ

به‌جان خودتان سوگند که شما قصد عمره ندارید بلکه قصد خدعه پیمان شکنی دارید و به همین جهت از آن

عَلَيْهِمٰا، وَجَدَّدْتَ الْمِيثٰاقَ، فَجَدّٰا فِي النِّفٰاقِ، فَلَمّٰا

دو بیعت گرفتی و پیمانشان را تجدید کردی، ولی آن دو نیز در نفاق خود استوار ماندند، و هنگامی

نَبَّهْتَهُمٰا عَلىٰ فِعْلِهِمٰا اَغْفَلاٰ وَعٰادٰا وَمَا انْتَفَعٰا وَكٰانَ عٰاقِبَةُ

که تو به کار (ناشایست)شان آگاهی دادی تغافل کردند و به کار خود بازگشته و سودمند نشدند و سرانجام

اَمْرِهِمٰا خُسْراً، ثُمَّ تَلاٰهُمٰا اَهْلُ الشّٰامِ، فَسِرْتَ اِلَيْهِمْ بَعْدَ

زیان کردند، و سپس داستان مردم شام پیش آمد که تو پس از آنکه

الْاِعْذٰارِ، وَهُمْ لاٰ يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ، وَلاٰ يَتَدَبَّرُونَ

راه عذر را بر آنها بستی بسویشان حرکت کردی، و آنها بدین حق متدین نگشتند و در قرآن

الْقُرْآنَ، هَمَجٌ رَعٰاعٌ ضُلاّٰلُونَ، وَبِالَّذِي اُنْزِلَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

اندیشه‌نمی‌کردند، مردمی‌بی‌خرد وبی‌اراده وگمراه که به آنچه دربارهٔ تو بر حضرت محمدﷺ نازل گشته

فِيكَ كٰافِرُونَ، وَلِأَهْلِ الْخِلاٰفِ عَلَيْكَ نٰاصِرُونَ،

بود کافر بودند، و در عوض یار و یاور مخالفین تو بودند

وَقَدْ اَمَرَ اللّٰهُ بِاتِّبٰاعِكَ، وَنَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ اِلىٰ نَصْرِكَ،

در صورتی‌که خداوند به پیروی از تو دستور داده بود و مؤمنان را به یاری تو دعوت کرده بود

وَقٰالَ عَزَّوَجَلَّ: ﴿يٰا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللهَ وَكُونُوا مَعَ

و فرموده بود: «ای کسانی‌که ایمان آوردید از خدا بترسید و با

الصّٰادِقِينَ﴾، مَوْلاٰيَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ، وَقَدْ نَبَذَهُ

راستگویان باشید»، سرور من بوسیلهٔ تو حق آشکار شد، در صورتی‌که مردم آن را به یک

الْخَلْقُ، وَاَوْضَحْتَ السُّنَنَ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَالطَّمْسِ،

کنار گذاردند و تو واضح کردی سنتها را پس از کهنگی و نابودی

فَلَكَ سابِقَةُ الْجِهادِ عَلىٰ تَصْديقِ التَّنْزيلِ، وَلَكَ فَضيلَةُ

پس تو پیشی گرفتی در جهاد بر دیگران به تصدیق قرآن و برای تو بود فضیلت

الْجِهادِ عَلىٰ تَحْقيقِ التَّأْويلِ، وَعَدُوُّكَ عَدُوُّ اللهِ جاحِدٌ

جهاد برای تحقق دادن به تأویل قرآن، و دشمن تو دشمن خدا و منکر

لِرَسُولِ اللهِ يَدْعُو باطِلاً، وَيَحْكُمُ جائِراً، وَيَتَأَمَّرُ غاصِباً،

رسول خدا بود آنکه به باطل دعوت می‌کرد، و به ستم حکم می‌راند، و به غصب و زور حکومت کرده

وَيَدْعُو حِزْبَهُ اِلَى النّارِ، وَعَمّارٌ يُجاهِدُ وَيُنادي بَيْنَ

و دار و دسته‌اش را بسوی دوزخ دعوت می‌نمود، و در آن حال عمّار جهاد می‌کرد و میان دو صف

الصَّفَّيْنِ: الرَّواحَ الرَّواحَ اِلَى الْجَنَّةِ، وَلَمّا اسْتَسْقىٰ

و فریاد می‌زد: کوچ کنید کوچ کنید بسوی بهشت و چون آب طلبید و بجای آب

فَسُقِيَ اللَّبَنَ كَبَّرَ وَقالَ: قالَ لي رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

شیر به او دادند تکبیر گفت و اظهار داشت که: رسول خدا صلی الله علیه

وَآلِهِ: آخِرُ شَرابِكَ مِنَ الدُّنْيا ضَياحٌ مِنْ لَبَنٍ. وَتَقْتُلُكَ

و آله به من فرموده: آخرین نوشیدنی تو از دنیا جرعه‌ای از شیر است، و تو را

الْفِئَةُ الْباغِيَةُ، فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْغادِيَةِ الْفَزارِي فَقَتَلَهُ، فَعَلىٰ

فرقهٔ ستمکار می‌کشند پس در آن حال ابوالغادیه فزاری سر راهش را گرفت و او را کشت پس

اَبِي الْغادِيَةِ لَعْنَةُ اللهِ وَلَعْنَةُ مَلائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ اَجْمَعينَ،

لعنت خدا و لعنت فرشتگان و رسولانش همگی بر ابوالغادیة باد

وَعَلىٰ مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَسَلَلْتَ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يا اَميرَ

و هم بر آنکس که شمشیر به روی تو کشید و تو امیر مؤمنان به روی او شمشیر کشیدی

الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنافِقِينَ اِلىٰ يَوْمِ الدِّينِ،

از مشرکان و منافقان تا روز قیامت

وَعَلىٰ مَنْ رَضِيَ بِمٰا سٰاءَكَ وَلَمْ يَكْرَهْهُ، وَاَغْمَضَ عَيْنَهُ

و هم برانکس که خوشنود گشت به آنچه بر تو گران بود و ناراحت نشد، و دیده برهم نهاد

وَلَمْ يُنْكِرْ، اَوْ اَعٰانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ اَوْ لِسٰانٍ، اَوْ قَعَدَ عَنْ

و انکار نکرد یا بر علیه تو کمک کرد بدست یا زبان، یا دست کشید

نَصْرِكَ، اَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهٰادِ مَعَكَ اَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ

از یاری تو، یا کناره‌گیری کرد از جهاد کردن در رکابت، یا فضل تو را نادیده گرفت

وَجَحَدَ حَقَّكَ، اَوْعَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللّٰهُ اَوْلىٰ بِهِ مِنْ

و حقت را انکار کرد، یا برابر کرد با تو کسی را که خدا تو را به او سزاوارتر از خودش

نَفْسِهِ، وَصَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ وَسَلاٰمُهُ

قرار داده بود و درودهای خدا بر تو و رحمت خدا و برکاتش و سلام

وَتَحِيّاٰتُهُ. وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ اَلِكَ الطّٰاهِرِينَ، اِنَّهُ حَمِيدٌ

و تحیاتش و بر امامان از خاندان پاکت که براستی او ستوده

مَجِيدٌ، وَالْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَالْخَطْبُ الْأَفْظَعُ بَعْدَ

و بزرگ است، و کار شگفت‌انگیزتر و پیش آمد جانگدازتر پس

جَحْدِكَ حَقَّكَ غَصْبُ الصِّدِّيقَةِ الطّٰاهِرَةِ الزَّهْرٰاءِ سَيِّدَةِ

از انکار حق تو غصب فدک حضرت صدیقه طاهره زهرا بانوی

النِّسٰاءِ فَدَكاً، وَرَدُّ شَهٰادَتِكَ وَشَهٰادَةِ السَّيِّدَيْنِ سُلاٰلَتِكَ،

زنان صلوات الله علیها بود و هم چنین رد کردن شهادت تو و شهادت دو سرور و سلالهٔ

وَعِتْرَةِ الْمُصْطَفىٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْكُمْ، وَقَدْ اَعْلَى اللهُ تَعالىٰ

پیامبر مصطفی که درود خدا بر همگیتان باد با اینکه خدای تعالی

عَلَى الْاُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ، وَرَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ وَاَبانَ فَضْلَكُمْ،

درجه و مقام شما را بر مردم والا گردانیده و منزلتتان را رفیع

وَشَرَّفَكُمْ عَلَى الْعالَمِينَ، فَاَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ

و فضل و شرفتان را بر جهانیان آشکار کرده، و پلیدی را از شما دور ساخته

وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً، قالَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ: ﴿إِنَّ الْإِنسانَ خُلِقَ

و از هر خطا و لغزش پاکیزه‌تان کرده‌است خدای عزوجل فرموده: «براستی انسان حریص

هَلُوعاً* إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعاً* وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعاً*

آفریده شده چون بدی به او برسد بیتابی کند و چون مالی بدستش رسد دریغ کند مگر

إِلَّا الْمُصَلِّينَ﴾، فَاسْتَثْنَى اللهُ تَعالىٰ نَبِيَّهُ الْمُصْطَفىٰ وَاَنْتَ

نمازگزاران»، پس جدا کرد خدای تعالی پیامبر مصطفی و همچنین تو را

يا سَيِّدَ الْاَوْصِياءِ مِنْ جَميعِ الْخَلْقِ، فَما اَعْمَهَ مَنْ

ای آقای اوصیاء از همهٔ مردم، پس چه اندازه کور است آنکس

ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ اَفْرَضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبىٰ مَكْراً

که‌به‌تو ستم کرد درندادن‌حق تو ولی از روی مکر سهم خویشاوندان پیغمبر را برای تو مقرر داشت

وَاَحادُوهُ عَنْ اَهْلِهِ جَوْراً، فَلَمّا آلَ الْاَمْرُ اِلَيْكَ اَجْرَيْتَهُمْ

در صورتی که آن را از اهلش به ستم دور کردند و چون کار بدست تو افتاد به همان نحو که آن

عَلىٰ ما اَجْرَيا، رَغْبَةً عَنْهُما بِما عِنْدَ اللهِ لَكَ فَاَشْبَهَتْ

دو درباره‌ات رفتار کرده بودند رفتار کردی، بخاطر پاداش خدا و بی‌اعتنائی به عمل آن دو رفتار

مِحْنَتُكَ بِهِمٰا مِحَنَ الْأَنْبِيٰاءِ عَلَيْهِمُ السَّلاٰمُ عِنْدَ

و شبیه شد گرفتاری تو با آن دو نفر به گرفتاری پیمبران علیهم‌السلام در هنگام

الْوَحْدَةِ وَعَدَمِ الْأَنْصارِ، وَاَشْبَهْتَ فِي الْبَيٰاتِ عَلَى

تنهائی و بی‌یاوری، و شبیه گشتی در خوابیدن بر

الْفِرٰاشِ الذَّبِيحَ عَلَيْهِ السَّلاٰمُ، اِذْ اَجَبْتَ كَمٰا اَجٰابَ،

بستر (رسول خدا) به (اسمعیل) ذبیح علیه‌السلام چه آنکه تو نیز مانند او (دستور را) پذیرفتی

وَاَطَعْتَ كَمٰا اَطٰاعَ إِسْماعِيلُ صٰابِراً مُحْتَسِباً، اِذْ قٰالَ لَهُ:

واطاعت کردی چنانچه اسماعیل اطاعت کرد بردبارانه وپاداش جویانه، دران هنگام‌که (ابراهیم) به او

﴿يٰا بُنَيَّ إِنِّي أَرىٰ فِي الْمَنٰامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذٰا تَرىٰ

گفت: «پسرم! من در خواب دیده‌ام که تو را ذبح می‌کنم پس بنگر تا رأی تو چیست گفت

قٰالَ يٰا أَبَتِ افْعَلْ مٰا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شٰاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰابِرِينَ﴾

ای پدر انجام ده آنچه را مأمور گشته‌ای که مرا إن شاء الله خواهی یافت از بردباران»

وَكَذٰلِكَ اَنْتَ لَمّٰا اَبٰاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

و هم چنین تو هنگامی که مساله خوابیدن تو در بستر پیغمبر صلی الله علیه و آله پیش آمد

وَاَمَرَكَ اَنْ تَضْجَعَ فِي مَرْقَدِهِ، وٰاقِياً لَهُ بِنَفْسِكَ، اَسْرَعْتَ

و به تو دستور داد که بیارمی در خوابگاهش و حفظ کنی او را، با به خطر افکندن جان خود، فوراً

اِلىٰ اِجٰابَتِهِ مُطِيعاً وَلِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مُوَطِّناً، فَشَكَرَ اللّٰهُ

اجابت و اطاعت کردی و برای کشته شدن آماده شدی، و خدای تعالی این اطاعت

تَعٰالىٰ طٰاعَتَكَ وَاَبٰانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ جَلَّ ذِكْرُهُ:

تو را سپاسگزاری کرد و پرده از این کار شایسته و نیکت برداشت به گفتارش جَلَّ ذِکْرُه که فرمود:

﴿وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللهِ﴾

«و از مردم کسی است که می‌فروشد جانش را برای رضای خدا»

ثُمَّ مِحْنَتُكَ يَوْمَ صِفِّينَ، وَقَدْ رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ

سپس گرفتاری تو در جنگ صفین در آن هنگام که قرآن‌ها را از روی نیرنگ

حِيلَةً وَمَكْراً، فَاَعْرَضَ الشَّكُّ، وَعُزِفَ الْحَقُّ، وَاتُّبِعَ

و خدعه بر نیزه‌ها کردند، و در نتیجه شک و تردید پدیدار شد و حق به یک سو افتاد و از گمان

الظَّنُّ، اَشْبَهَتْ مِحْنَةَ هارونَ اِذْ اَمَرَهُ مُوسىٰ عَلىٰ

پیروی کردند شبیه بود به گرفتاری هارون هنگامی که موسی او را بر

قَوْمِهِ، فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ، وَهارونُ يُنادِي بِهِمْ وَيَقُولُ: ﴿يَا قَوْمِ

قوم خود امیر کرد و آنها از دورش پراکنده شدند و هارون بر آنها فریاد می‌زد: «ای مردم

إِنَّمَا فُتِنتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾

فریب خورده‌اید شما بوسیله گوساله‌پرستی و همانا پروردگار شما خدای رحمان است مرا پیروی کنید و

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾

مطیع فرمان من باشید، گفتند: ما هم چنان پرستش او را می‌کنیم تا بازگردد بسوی ما موسی»

وَكَذٰلِكَ اَنْتَ لَمّا رُفِعَتِ الْمَصاحِفُ قُلْتَ: يا قَوْمِ اِنَّمَا

و همچنین تو هنگامی که قرآنها بالای نیزه رفت فرمودی: ای مردم شما

فُتِنْتُمْ بِهٰا وَخُدِعْتُمْ فَعَصَوْكَ وَخالَفُوا عَلَيْكَ، وَاسْتَدْعَوْا

به اینها فریب خورده‌اید، و دچار نیرنگ شده‌اید ولی نافرمانی و مخالفت تو را کردند و خواستند تا دو نفر

نَصْبَ الْحَكَمَيْنِ فَاَبَيْتَ عَلَيْهِمْ، وَتَبَرَّأْتَ اِلَى اللهِ مِنْ

حَکَم معین شود و تو از این کار خودداری کردی، و از کردار ایشان بسوی خدا بیزاری

فِعْلِهِمْ، وَفَوَّضْتَهُ اِلَيْهِمْ فَلَمّا اَسْفَرَ الْحَقُّ، وَسَفِهَ

جستی، و کار را به ایشان واگذاشتی، و چون پرده از روی حق برداشته شد، و

الْمُنْكَرُ، وَاعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ،

نا روایی منکر روشن شد و به خطای خویش و عدول از حق اعتراف کردند

اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ، وَاَلْزَمُوكَ عَلىٰ سَفَهِ التَّحْكِيمَ، الَّذِي

پس از آن اختلاف نظر پیدا کرده و تو را مجبور به پذیرفتن حَکمیّت سفیهانه کردند با اینکه

اَبَيْتَهُ وَاَحَبُّوهُ، وَحَظَرْتَهُ وَاَبَاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِي اقْتَرَفُوهُ،

تو نخواستی و آنان خواستند و تو آنرا تحریم و آنها مباح دانستند گناهی بود که مرتکب شدند

وَاَنْتَ عَلىٰ نَهْجِ بَصِيرَةٍ وَهُدىً، وَهُمْ عَلىٰ سُنَنِ ضَلالَةٍ

و تو بر طریق بینائی و هدایت بودی، و ایشان بر روش گمراهی

وَعَمىً، فَمَا زٰالُوا عَلَى النِّفاقِ مُصِرِّينَ، وَفِي الْغَيِّ

و کوری پس همواره بر نفاق اصرار داشتند، و در گمراهی سرگردان

مُتَرَدِّدِينَ، حَتّىٰ اَذاقَهُمُ اللهُ وَبالَ اَمْرِهِمْ، فَاَمٰاتَ

بودند تا بالاخره چشانید به ایشان خداوند وبال کارشان را، و می‌راند

بِسَيْفِكَ مَنْ عٰانَدَكَ فَشَقِيَ وَهَوىٰ، وَاَحْيىٰ بِحُجَّتِكَ مَنْ

بوسیلهٔ شمشیرت دشمنت را ودر نتیجه بدبخت ونگونسار گردید، وزنده گردانید بوسیلهٔ حجت تو هر که

سَعِدَ فَهُدِيَ، صَلَوٰاتُ اللهِ عَلَيْكَ غٰادِيَةً وَرٰائِحَةً وَعٰاكِفَةً

سعادتمند و هدایت شد درودهای خدا بر تو باد بامدادان و شامگاهان و در هنگام اقامت

وَذٰاهِبَةً، فَمٰا يُحِيطُ الْمٰادِحُ وَصْفَكَ، وَلاٰ يُحْبِطُ

و در سفر وصف کننده‌ای نتواند وصف فضائل تو نکند و بدخواه و

الطَّاعِنُ فَضْلَكَ، اَنْتَ اَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبادَةً، وَاَخْلَصُهُمْ

عیب جویت نتواند فضل تو را نابود گرداند تو از همه مردم در عبادت بهتر، و در زهد

زَهادَةً، وَاَذَبُّهُمْ عَنِ الدّينِ، اَقَمْتَ حُدُودَ اللهِ بِجُهْدِكَ،

خالص‌تر، و در دفاع از دین سر سخت‌تری، بپاداشتی حدود خدا را به کوشش خود

وَفَلَلْتَ عَساكِرَ الْمارِقينَ بِسَيْفِكَ، تُخْمِدُ لَهَبَ

و شکست دادی سپاه بیرون رفتگان از دین (خوارج) را به شمشیرت، فرو نشاندی شرارهٔ

الْحُرُوبِ بِبَنانِكَ، وَتَهْتِكُ سُتُورَ الشُّبَهِ بِبَيانِكَ،

جنگها را به سر انگشت تدبیرت و دریدی پرده‌های شبهه را به قدرت بیان خود

وَتَكْشِفُ لَبْسَ الْباطِلِ عَنْ صَريحِ الْحَقِّ، لا تَأْخُذُكَ فِي

و کنار زدی پوشش باطل را از چهرهٔ حق، باز نداشت تو را از وظیفه الهیت

اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ، وَفي مَدْحِ اللهِ تَعالىٰ لَكَ غِنىً عَنْ

ملامت ملامت کننده‌ای و با مدح و ثنائی که خداوند از تو کرده بی‌نیازی از

مَدْحِ الْمادِحينَ وَتَقْريظِ الْواصِفينَ، قالَ اللهُ تَعالىٰ:

مدح ثناگویان و توصیف توصیف کنندگان خدای تعالی فرماید:

﴿مِنَ الْمُؤْمِنينَ رِجالٌ صَدَقُوا مَا عاهَدُوا اللهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ

«از مؤمنان مردانی هستند که به پیمانی که با خدا کرده بودند صادقانه وفا کردند پس برخی از آنها

مَنْ قَضىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَما بَدَّلُوا تَبْديلاً﴾

بدرود زندگی گفتند و برخی از آنها در انتظار بسر برند و به هیچوجه تغییر نیافتند» و چون

وَلَمّا رَأَيْتَ اَنْ قَتَلْتَ النّاكِثينَ وَالْقاسِطينَ وَالْمارِقينَ،

کشته دیدی پیمان شکنان و متجاوزان و از دین بیرون روندگان را

وَصَدَقَكَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعْدَهُ، فَاَوْفَيْتَ

و راست شد وعدهٔ رسول خدا صلی الله علیه و آله و تو هم به عهدش

بِعَهْدِهِ قُلْتَ: اَمَا آنَ اَنْ تُخْضَبَ هٰذِهِ مِنْ هٰذِهِ؟ اَمْ مَتىٰ

وفا کردی گفتی آیا وقت آن نشده که خضاب شود این (محاسن) از این (خون‌سر)؟ یا چه زمان

يُبْعَثُ اَشْقَاهَا؟ وَاثِقاً بِاَنَّكَ عَلىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَبَصِيرَةٍ

برانگیخته‌شود بدبخترین امت؟ (ابن‌ملجم) چون اطمینان داشتی که‌بابرهانی‌آشکارازپروردگارت و بینائی

مِنْ اَمْرِكَ، قَادِمٌ عَلَى اللهِ، مُسْتَبْشِرٌ بِبَيْعِكَ الَّذِي بَايَعْتَهُ بِهِ،

در کارت به ملاقات خدا نائل می‌شود و بشارت سودای با خدا را می‌یابی

وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ، اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَنْبِيَائِكَ

و این است آن کامیابی بزرگ، خدایا لعنت کن کشندگان پیمبران

وَاَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ لَعَنَاتِكَ، وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ،

و اوصیاء پیمبرانت را به همهٔ لعنتهایت، و جایشان ده در آتش سوزانت

وَالْعَنْ مَنْ غَصَبَ وَلِيَّكَ حَقَّهُ، وَاَنْكَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ

و لعنت کن هر که حق ولی تو را غصب کرد و پیمانش را انکار کرد پس از یقین

بَعْدَ الْيَقِينِ وَالْاِقْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهُ، يَوْمَ اَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ،

و اقرار به ولایتش، در روز (غدیر) که دین را برایش کامل کردی

اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَاَشْيَاعَهُمْ

خدایا لعنت کن کشندگان امیر مؤمنان و هر که به او ستم کرده و پیروانشان

وَاَنْصَارَهُمْ، اَللّٰهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْحُسَيْنِ وَقَاتِلِيهِ،

و یارانشان را، خدایا لعنت کن ستمگران امام حسین علیه السلام و کشندگانش را

وَالْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ، وَنَاصِرِيهِ، وَالرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَخَاذِلِيهِ

و نیز پیروان و یاوران دشمنش را، و هم آنانکه راضی به کشتنش بودند، و دست از یاریش کشیدند

لَعْناً وَبِيلاً، اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ

لعنتی و بال‌آور، خدایا لعنت کن نخستین ستمکاری را که به آل محمد ستم کرد

وَمَانِعِيهِمْ حُقُوقَهُمْ، اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَوَّلَ ظَالِمٍ وَغَاصِبٍ

و از حقوقشان ممانعت کرد، خدایا اختصاص ده نخستین ستمکار و غاصب آل محمد را به لعنت

لِآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ، وَكُلَّ مُسْتَنٍّ بِمَا سَنَّ اِلىٰ يَوْمِ الْقِيامَةِ،

و هم چنین هر پیرو بدعت گذاری را تا روز قیامت، خدایا درود فرست بر

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَعَلىٰ عَلِيٍّ سَيِّدِ

محمد خاتم پیمبران، و بر علی آقای اوصیاء و آل

الْوَصِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، وَاجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّكِينَ

پاکش و قرار ده ما را از متمسکین به دوستی ایشان، و از کامیابان به ولایتشان

وَبِوِلاٰيَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِينَ الْآمِنِينَ الَّذِينَ لاٰ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

و از ایمنانی که ترسی بر آنها نیست و بیم و اندوهی

وَلاٰ هُمْ يَحْزَنُونَ.

ندارند.

زیارت امیر مؤمنان علیه السلام
در روز ولادت پیامبر صلی الله علیه و آله

اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلیٰ خِیَرَةِ اللهِ، اَلسَّلامُ

سلام بر رسول خدا، سلام به برگزیدهٔ خدا، سلام

عَلَی الْبَشِیرِ النَّذِیرِ السِّرٰاجِ الْمُنِیرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکٰاتُهُ،

بر نوید ده و بیم ده مردم و آن چراغ تابناک و رحمت خدا و برکاتش بر او باد

اَلسَّلامُ عَلَی الطُّهْرِ الطّٰاهِرِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْعَلَمِ الزّٰاهِرِ،

سلام بر پاک و پاکیزه از عیب و گناه، سلام بر پرچم رخشان

اَلسَّلامُ عَلَی الْمَنْصُورِ الْمُؤَیَّدِ، اَلسَّلامُ عَلیٰ اَبِی الْقٰاسِمِ

سلام بر آنکه نصرت و تأیید شد، سلام بر ابی‌القاسم

مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکٰاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلیٰ اَنْبِیٰاءِ اللهِ

محمد و رحمت خدا و برکاتش بر او

الْمُرْسَلِینَ وَعِبٰادِ اللهِ الصّٰالِحِینَ، اَلسَّلامُ عَلیٰ مَلآئِکَةِ اللهِ

سلام بر پیمبران فرستادهٔ خدا و بر بندگان شایسته‌اش، سلام بر فرشتگان خدا

الْحٰافِّینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا الضَّرِیحِ اللّآئِذِینَ بِهِ.

که گرداگرد این حرم و ضریح و پناهندهٔ به آنند

آنگاه به نزدیک قبر برو و بگو:

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا وَصِيَّ الْأَوْصِيآءِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای وصی اوصیاء سلام بر تو ای

عِمادَ الْأَتْقِيآءِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ الْأَوْلِيآءِ، اَلسَّلاٰمُ

تکیه‌گاه پرهیزکاران، سلام بر تو ای ولی اولیاء سلام

عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الشُّهَدآءِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا آيَةَ اللهِ

بر تو ای آقای شهیدان، سلام بر تو ای آیت بس بزرگ

الْعُظْمىٰ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا خٰامِسَ اَهْلِ الْعَبآءِ، اَلسَّلاٰمُ

خدا، سلام بر تو ای پنجمین آل عباء سلام

عَلَيْكَ يا قآئِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ الْأَتْقِيآءِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا

بر تو ای پیشوای سفید رویان با تقوی، سلام بر تو ای

عِصْمَةَ الْأَوْلِيآءِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا زَيْنَ الْمُوَحِّدينَ

نگهدار اولیاء، سلام بر تو ای زیور یکتا پرستان

النُّجَبآءِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا خٰالِصَ الْأَخِلاّٰءِ، اَلسَّلاٰمُ

برگزیده، سلام بر تو ای خالص دوستان صمیمی حق، سلام

عَلَيْكَ يا وٰالِدَ الْأَئِمَّةِ الْأُمَنآءِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا صٰاحِبَ

بر تو ای پدر امامان امانتدار، سلام بر تو ای صاحب

الْحَوْضِ وَحٰامِلَ اللِّوآءِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا قَسيمَ الْجَنَّةِ

حوض و پرچمدار (در روز جزا)، سلام بر تو ای قسمت کنندهٔ بهشت

وَلَظىٰ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنىٰ،

و دوزخ سلام بر تو ای که شرافت یافت بدو مکه و منی

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَنَفَ الْفُقَرٰاءِ، اَلسَّلامُ

سلام بر تو ای دریای علوم و پناه بینوایان، سلام

عَلَيْكَ يا مَنْ وُلِدَ فِي الْكَعْبَةِ وَزُوِّجَ فِي السَّمٰاءِ بِسَيِّدَةِ

بر تو ای که بدنیا آمدی در خانهٔ کعبه و به همسری تو بانوی

النِّسٰاءِ وَكانَ شُهُودُهَا الْمَلائِكَةُ الْأَصْفِيٰاءُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

زنان درآمد در آسمان و گواهان بر عقد ازدواج تو فرشتگان برگزیده بودند، سلام بر تو

يا مِصْبٰاحَ الضِّيٰاءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ

ای چراغ روشن، سلام بر تو ای کسی که مخصوصش داشت پیامبر

بِجَزِيلِ الْحِبٰاءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ بٰاتَ عَلىٰ فِرٰاشِ

به عطای شایان، سلام بر تو ای که خفتی بر بستر

خٰاتَمِ الْأَنْبِيٰاءِ وَوَقٰاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدٰاءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

خاتم پیمبران و محافظتش کردی بجان خودت از شر دشمنان، سلام بر تو ای

مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسٰامىٰ شَمْعُونَ الصَّفٰا، اَلسَّلامُ

که بازگشت برای او خورشید و بدین جهت همطراز گشتی با شمعون صفا، سلام

عَلَيْكَ يا مَنْ اَنْجَى اللّٰهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمِ اَخِيهِ

بر تو ای که خداوند بوسیلهٔ نام او و نام برادرش (امیر مؤمنان) نجات داد کشتی نوح را

حَيْثُ الْتَطَمَ الْمٰاءُ حَوْلَهٰا وَطَمىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ

در آن هنگام که امواج آب گرد آنها را فراگرفت و می‌خروشید، سلام بر تو ای کسی

تٰابَ اللّٰهُ بِهِ وَبِاَخِيهِ عَلىٰ آدَمَ اِذْ غَوىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

که‌بوسیلهٔ او وبرادرش (امیرمؤمنان) خدا توبهٔ آدم‌را پذیرفت در آن‌هنگام که فریب خورد، سلام بر

فُلْكَ النَّجٰاةِ الَّذي مَنْ رَكِبَهُ نَجىٰ وَمَنْ تَاَخَّرَ عَنْهُ هَوىٰ،

تو ای کشتی نجاتی که هر که بر آن سوار شد نجات یافت و هر که از آن کناره گرفت به هلاکت افتاد

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا مَنْ خٰاطَبَ الثُّعْبٰانَ وَذِئْبَ الْفَلاٰ،

سلام بر تو ای کسی که سخن گفت با اژدها و گرگ بیابان

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا اَميرَالْمُؤْمِنينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاٰتُهُ،

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و رحمت خدا و برکاتش

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ مَنْ كَفَرَ وَاَنٰابَ، اَلسَّلاٰمُ

سلام بر تو ای حجت خدا بر آن کس که کفر ورزید و بازگشت، سلام

عَلَيْكَ يٰا اِمٰامَ ذَوِى الْاَلْبٰابِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا مَعْدِنَ

بر تو ای پیشوای صاحبان خرد سلام بر تو ای کان

الْحِكْمَةِ وَفَصْلَ الْخِطٰابِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا مَنْ عِنْدَهُ

حکمت و جدائی‌بخش حق و باطل، سلام بر تو ای که نزد او است

عِلْمُ الْكِتٰابِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا ميزٰانَ يَوْمِ الْحِسٰابِ،

علم کتاب (قرآن)، سلام بر تو ای میزان عمل در روز حساب

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا فٰاصِلَ الْحُكْمِ النّٰاطِقَ بِالصَّوٰابِ،

سلام بر تو ای یکسره کنندهٔ داوری و گویای بصدق و صواب

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ بِالْخٰاتَمِ فِى الْمِحْرٰابِ،

سلام بر تو ای صدقه دهندهٔ انگشتر در محراب

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا مَنْ كَفَى اللهُ الْمُؤْمِنينَ الْقِتٰالَ بِهِ يَوْمَ

سلام بر تو ای که بی‌نیاز کرد خدا مؤمنان را از پیکار بوسیلهٔ او در جنگ

الْأَحْزابِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ اَخْلَصَ لِلّهِ الْوَحْدانِيَّةَ

احزاب، سلام بر تو ای کسی‌که از روی اخلاص خدا را به یگانگی شناخت

وَاَنابَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قاتِلَ خَيْبَرَ وَقالِعَ الْبابِ،

و بسویش بازگشت، سلام بر تو ای کشندهٔ (کفار) خیبر و برکَنندهٔ (آن) در

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ دَعاهُ خَيْرُ الْأَنامِ لِلْمَبيتِ عَلىٰ

سلام بر تو ای که فراخواندش بهترین مردمان (پیامبر) برای خوابیدن در

فِراشِهِ فَاَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّةِ وَاَجابَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ

بسترش و او جان خود را به کف گرفت و به او پاسخ مثبت داد، سلام بر تو ای که

لَهُ طُوبىٰ وَحُسْنُ مَئابٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ

برای او است «شجره طوبی» و سرانجام نیک و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد سلام

عَلَيْكَ يا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدّينِ وَيا سَيِّدَ السّاداتِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای سرپرست نگهداری دین و ای آقای آقایان سلام

عَلَيْكَ يا صاحِبَ الْمُعْجِزاتِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ

بر تو ای صاحب معجزات، سلام بر تو ای که

نَزَلَتْ في فَضْلِهِ سُورَةُ الْعادِياتِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ

نازل گشت در فضیلتش سورهٔ «العادیات» سلام بر تو ای که

كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّماءِ عَلَى السُّرادِقاتِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

نوشته شده نامش در آسمان بر سراپرده‌های عرش، سلام بر تو

يا مُظْهِرَ الْعَجائِبِ وَالْآياتِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ

ای آشکار کنندهٔ شگفتیها و آیات سلام بر تو ای امیر

الْغَزَوٰاتِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا مُخْبِراً بِمٰا غَبَرَ وبِمٰا هُوَ آتٍ،

در غزوات، سلام بر تو ای خبردهندهٔ از گذشته و از آنچه پس از این آید

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا مُخٰاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوٰاتِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای خطاب کنندهٔ گرگ بیابان، سلام بر تو

يٰا خٰاتِمَ الْحَصیٰ وَمُبَيِّنَ الْمُشْكِلاٰتِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا

ای مهرکنندهٔ سنگریزه و بیان کنندهٔ مسائل مشکله، سلام بر تو ای

مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلاٰتِهِ فِی الْوَغٰا مَلاٰئِكَةُ السَّمٰوٰاتِ،

که بشگفت آمدند از حملههایش در میدان جنگ، فرشتگان آسمانها

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا مَنْ نٰاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَیْ

سلام بر تو ای که راز گفت با رسول خدا و پیش از راز

نَجْواهُ الصَّدَقٰاتِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا وٰالِدَ الْأَئِمَّةِ الْبَرَرَةِ

گفتنش صدقهها داد، سلام بر تو ای پدر امامان نیکو

السّٰادٰاتِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكٰاتُهُ، السَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا تٰالِیَ

و سروران و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد، سلام بر تو ای تالی مرتبه

الْمَبْعُوثِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ

مبعوث به نبوت، سلام بر تو ای وارث دانش بهترین ارث گذار

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكٰاتُهُ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ،

و رحمت خدا و برکاتش، سلام بر تو ای آقای اوصیاء،

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا اِمٰامَ الْمُتَّقِينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا غِيٰاثَ

سلام بر تو ای پیشوای پرهیزکاران، سلام بر تو ای فریادرس

الْمَكْرُوبِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ

گرفتاران، سلام بر تو ای نگهدار مؤمنان، سلام

عَلَيْكَ يا مُظْهِرَ الْبَراهِينِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا طٰهٰ وَيٰسٓ،

بر تو ای آشکار کنندهٔ براهین، سلام بر تو ای طه و یاسین

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبْلَ اللهِ الْمَتِينِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ

سلام بر تو ای واسطهٔ مطمئن توسل به خدا، سلام بر تو ای کسی

تَصَدَّقَ فِي صَلاتِهِ بِخاتَمِهِ عَلَى الْمِسْكِينِ، اَلسَّلامُ

که صدقه داد در نماز انگشتر خود را بر مسکین، سلام

عَلَيْكَ يا قالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلِيبِ وَمُظْهِرَ الْماءِ

بر تو ای بر کنندهٔ سنگ از در چاه و بیرون آورندهٔ آب

الْمَعِينِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَيْنَ اللهِ النّاظِرَةِ، وَيَدَهُ

گوارا، سلام بر تو ای دیدهٔ بینای حق و دست

الْباسِطَةَ، وَلِسانَهُ الْمُعَبِّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ اَجْمَعِينَ، اَلسَّلامُ

گشاده او و زبان تفسیر کنندهٔ دین او در میان همهٔ خلق، سلام

عَلَيْكَ يا وارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ، وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ

بر تو ای وارث علم پیمبران و گنجینهٔ علم اولین و آخرین

وَالْآخِرِينَ، وَصاحِبَ لِواءِ الْحَمْدِ، وَساقِيَ اَوْلِيائِهِ مِنْ

و صاحب پرچم «حمد» و ساقی دوستان خدا از حوض خاتم

حَوْضِ خاتَمِ النَّبِيِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا يَعْسُوبَ الدِّينِ،

پیمبران، سلام بر تو ای پادشاه دین

وَقَائِدَالغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ، وَوَالِدَ الْأَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّينَ

و پیشوای سفیدروبان و پدر امامان پسندیدهٔ (حق) و رحمت

وَرَحْمَةُاللهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ، وَوَجْهِهِ

خدا و برکاتش، سلام بر نام پسندیدهٔ خدا و چهره

الْمُضِيْءِ، وَجَنْبِهِ الْقَوِيِّ، وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ، اَلسَّلَامُ عَلَى

نورانی حق، و ذات نیرومند، و راه راست او، سلام بر

الْإِمَامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ، اَلسَّلَامُ عَلَى الْكَوْكَبِ

امام با تقوای مخلص برگزیده، سلام بر اختر

الدُّرِّيِّ، اَلسَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ اَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ

رخشان، سلام بر امام حضرت ابوالحسن علی علیه السلام و رحمت

اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَى اَئِمَّةِ الْهُدَى، وَمَصَابِيحِ

خدا و برکاتش، سلام بر پیشوایان هدایتگر، و چراغهای

الدُّجَى، وَاَعْلَامِ التُّقَى، وَمَنَارِ الْهُدَى، وَذَوِي النُّهَى،

شب تار، و نشانههای پرهیزکاری، و مشعلهای هدایت، و صاحبان خرد

وَكَهْفِ الْوَرَى، وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةِ عَلَى اَهْلِ

و پناه مردم، و ریسمان محکم خدا، و حجت (او) بر اهل

الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ،

دنیا و رحمت خدا و برکاتش بر او، سلام بر نور انوار

وَحُجَّةِ الْجَبَّارِ، وَوَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْأَطْهَارِ، وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ

و حجت پروردگار جبار، و پدر امامان اطهار، و قسمت کنندهٔ بهشت

وَالنّارِ، الْمُخْبِرِ عَنِ الْآثارِ، الْمُدَمِّرِ عَلَى الْكُفّارِ، مُسْتَنْقِذِ

و دوزخ، و خبر دهندهٔ آثار، فروریزندهٔ (هلاکت) بر سر کفار، نجات بخش

الشّيعَةِ الْمُخْلِصينَ مِنْ عَظيمِ الْأَوْزارِ، اَلسَّلامُ عَلَى

شیعیان با اخلاص از گناهان سنگین‌بار، سلام بر

الْمَخْصُوصِ بِالطّاهِرَةِ التَّقِيَّةِ ابْنَةِ الْمُخْتارِ، الْمَوْلُودِ فِي

آنکس که مخصوص گشت به (همسری) طاهره (آن بانوی) با تقوا دخت پیامبر مختار، و آن آقائی که

الْبَيْتِ ذِي الْأَسْتارِ، الْمُزَوَّجِ فِي السَّماءِ بِالْبَرَّةِ الطّاهِرَةِ

متولد شد در خانهٔ مستور (کعبه) آن که تزویج شد در آسمان به بانوی نیکوکار طاهرهٔ

الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ وَالِدَةِ الْأَئِمَّةِ الْأَطْهارِ وَرَحْمَةُ اللهِ

مرضیه: مادر امامان پاک و رحمت

وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَى النَّبَأِ الْعَظيمِ الَّذي هُمْ فيهِ

خدا و برکاتش بر او، سلام بر آن خبر بس بزرگی که درباره‌اش اختلاف

مُخْتَلِفُونَ، وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ، وَعَنْهُ يُسْأَلُونَ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

کردند اعمال و مردم بر او عرضه شود و از او بازخواست شوند، سلام بر

نُورِ اللهِ الْأَنْوَرِ، وَضِيائِهِ الْأَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ،

روشنترین نور حق و درخشنده‌ترین پرتوش، و رحمت خدا و برکاتش بر او

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَحُجَّتَهُ، وَخالِصَةَ اللهِ

سلام بر تو ای ولی خدا و حجتش و بندهٔ خالص و مخصوص

وَخاصَّتَهُ، اَشْهَدُ اَنَّكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَحُجَّتَهُ، لَقَدْ جاهَدْتَ

خدا، گواهی دهم که تو ای ولی خدا و حجت او که تو در راه

فِي سَبِيلِ اللهِ حَقَّ جِهادِهِ، وَاتَّبَعْتَ مِنْهاجَ رَسُولِ اللهِ

خدا جهاد کردی آنطور که شاید، و پیروی کردی از طریقهٔ رسول خدا

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللهِ، وَحَرَّمْتَ حَرامَ

صلی الله علیه و آله، و حلال شمردی حلال خدا را، و حرام دانستی حرام خدا را

اللهِ وَشَرَعْتَ اَحْكامَهُ، وَاَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكاةَ،

و بپاداشتی احکامش را، و اقامه کردی نماز را، و بدادی زکات را و امر کردی

وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَجاهَدْتَ فِي

به معروف، و نهی کردی از منکر، و جهاد کردی در

سَبِيلِ اللهِ صابِراً ناصِحاً مُجْتَهِداً، مُحْتَسِباً عِنْدَ اللهِ عَظِيمَ

راه خدا بردبارانه و خیرخواهانه و کوشا و پاداش جویانه در نزد خدای بزرگ

الْأَجْرِ حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ

تا آنکه مرگ تو فرا رسید، پس لعنت کند خدا کسی که تو را از حقت ممنوع کرد

وَاَزالَكَ عَنْ مَقامِكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ

و از مقامت برکنار کرد، و لعنت کند خدا کسی را که این جریان را شنید و بدان خوشنود گشت

اُشْهِدُ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ وَاَنْبِياءَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ والاكَ

گواه گیرم خدا و فرشتگان و پیمبران و رسولانش را که من دوستم با آنکس که تو را دوست دارد

وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

و دشمنم با آنکس که تو را دشمن دارد، سلام بر تو و نیز رحمت خدا و برکاتش بر تو باد.

بعد خود را به ضریح مطهّر بچسبان و آن را ببوس و بگو:

اَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ كَلامِي، وَتَشْهَدُ مَقامِي، وَاَشْهَدُ لَكَ يا

گواهی دهم که تو می‌شنوی کلامم را، و می‌بینی جایم را و گواهی دهم درباره‌ات ای

وَلِيَّ اللهِ بِالْبَلاغِ وَالْأَداءِ، يا مَوْلايَ يا حُجَّةَ اللهِ يا اَمينَ اللهِ

ولی خداکه (وظیفه‌ات را انجام دادی و) رساندی و پرداختی، ای مولای من ای حجت خدا ای امین خدا

يا وَلِيَّ اللهِ، اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ ذُنُوباً قَدْ اَثْقَلَتْ

ای ولی خدا، براستی میان من و میان خدای عزوجل گناهانی است که پشتم را

ظَهْرِي، وَمَنَعَتْنِي مِنَ الرُّقادِ، وَذِكْرُها يُقَلْقِلُ اَحْشائِي،

سنگین کرده، و خوابم را گرفته، و یادآوریش اعضاء درونیم را بلرزه درآورده، و

وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَى اللهِ عَزَّوَجَلَّ وَاِلَيْكَ، فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ

من بسوی خدای عزوجل و بسوی تو گریخته‌ام، پس بحق آنکس که تو را امین بر

عَلىٰ سِرِّهِ، وَاسْتَرْعاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ، وَقَرَنَ طاعَتَكَ بِطاعَتِهِ

راز خود کرده، و سرپرستی کار خلقش را به تو واگذارده، و طاعت تو را به طاعت خویش مقرون ساخته

وَمُوالاتَكَ بِمُوالاتِهِ، كُنْ لِي اِلَى اللهِ شَفيعاً، وَمِنَ النّارِ

و دوستی تو را بدوستی خودش پیوسته، تو شفیع من باش در درگاه خدا و، پناهم از دوزخ

مُجيراً، وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهيراً.

و پشت و پناهم باش، در پیش آمدهای روزگار

باز خود را به قبر بچسبان و آن را ببوس و بگو:

يا وَلِيَّ اللهِ، يا حُجَّةَ اللهِ، يا بابَ حِطَّةِ اللهِ، وَلِيُّكَ وَزائِرُكَ

ای ولی خدا، ای حجت خدا، ای باب آمرزش خدا، دوستت و زائرت

وَاللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنَّازِلُ بِفِنَائِكَ وَالْمُنِيخُ رَحْلَهُ فِي

و پناهندهٔ به قبرت، و فرود آیندهٔ بدرگاهت و بارانداز در

جِوَارِكَ يَسْأَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَى اللهِ فِي قَضَاءِ حَاجَتِهِ

جوارت از تو درخواست می‌کند که شفاعت کنی برایش به درگاه خدا در برآمدن حاجتش

وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ الْجَاهَ

و رسیدن به خواسته‌اش در دنیا و آخرت، که براستی برای تو در پیش خدا منزلتی

الْعَظِيمَ، وَالشَّفَاعَةَ الْمَقْبُولَةَ، فَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ

بزرگ و شفاعتی پذیرفته است، پس ای مولای من مرا مورد توجه خود ساز

هَمِّكَ وَاَدْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى

و در زمرهٔ حزب خودت داخل گردان، و سلام بر تو و بر

ضَجِيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدَيْكَ

دو آرمیدهٔ در کنارت، آدم و نوح، و سلام بر تو و بر دو فرزندت

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ

حسن و حسین و بر امامان پاک از ذرّیه‌ات،

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ.

و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد

زیارت رجبیّة

زیارت می‌کنی در ماه رجب هر یک از امامان علیهم السلام را به این زیارت:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَشْهَدَنٰا مَشْهَدَ اَوْلِيٰائِهِ فِي رَجَبٍ،

ستایش خدایی را سزاست که ما را در ماه رجب به زیارتگاه اولیائش رسانید

وَاَوْجَبَ عَلَيْنٰا مِنْ حَقِّهِمْ مٰا قَدْ وَجَبَ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ

و واجب کرد بر ما از حق ایشان آنچه را که واجب بود و درود خدا بر

مُحَمَّدٍ اَلْمُنْتَجَبِ، وَعَلىٰ اَوْصِيٰائِهِ اَلْحُجُبِ، اَللّٰهُمَّ فَكَمٰا

محمد برگزیده و بر اوصیاء در پس پرده‌اش، خدایا چنانچه ما را

اَشْهَدْتَنٰا مَشْهَدَهُمْ فَاَنْجِزْ لَنٰا مَوْعِدَهُمْ، وَاَوْرِدْنٰا

موفق به زیارت مرقدشان کردی پس وعدهٔ آنها را نیز دربارهٔ

مَوْرِدَهُمْ، غَيْرَ مُحَلَّئِينَ عَنْ وِرْدٍ فِي دٰارِ اَلْمُقٰامَةِ وَالْخُلْدِ،

ما وفا کن و ما را در جای ورود آنها وارد کن نه اینکه ما را از ورود در خانهٔ اقامت و خلود دور سازند

وَالسَّلاٰمُ عَلَيْكُمْ اِنِّي قَصَدْتُكُمْ وَاعْتَمَدْتُكُمْ بِمَسْئَلَتِي

سلام بر شما که براستی من شما را مقصود خویش قرار داده و در خواسته

وَحٰاجَتِي، وَهِيَ فَكٰاكُ رَقَبَتِي مِنَ النّٰارِ، وَالْمَقَرُّ مَعَكُمْ

و حاجتم به شما تکیه کردم و آن حاجت و خواسته‌ام آزادیم از آتش دوزخ و جایگیر شدنم با شما است

فِي دٰارِ ٱلْقَرٰارِ، مَعَ شِيعَتِكُمُ ٱلْأَبْرٰارِ، وَالسَّلاٰمُ عَلَيْكُمْ بِمٰا

در خانهٔ همیشگی با شیعیان نیکوکارتان و سلام بر شما به خاطر آن

صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّٰارِ، اَنَا سٰائِلُكُمْ وَاٰمِلُكُمْ فِيمٰا

شکیبایی که کردید و چه نیکو است سرانجام آن خانهٔ بهشت، من از شما خواهم و آرزومند

اِلَيْكُمُ التَّفْوِيضُ، وَعَلَيْكُمُ التَّعْوِيضُ، فَبِكُمْ يَجْبُرُ

شمایم‌در آن چیزهایی‌که دراختیار شما است وتعویض آن برعهدهٔ شماست

ٱلْمَهِيضُ، وَيُشْفَى ٱلْمَرِيضُ، وَمٰا تَزْدٰادُ ٱلْأَرْحٰامُ وَمٰا

پس بوساطت شما جوش خورد استخوان شکسته و درمان شود شخص بیمار و آنچه در رحمها زیاد

تَغِيضُ، اِنِّي بِسِرِّكُمْ مُؤْمِنٌ، وَلِقَوْلِكُمْ مُسَلِّمٌ، وَعَلَى اللهِ

گردد یا کم شود همانا من به راز شما معتقدم، و به گفتار شما تسلیمم و خدا را

بِكُمْ مُقْسِمٌ فِي رَجْعِي بِحَوٰائِجِي، وَقَضٰائِهٰا وَاِمْضٰائِهٰا

به شما قسم می‌دهم که از اینجا که بازگردم حوائجم را گرفته وبرآورده شده و به امضاء رسیده باشد

وَاِنْجٰاحِهٰا وَاِبْرٰاحِهٰا، وَبِشُؤُنِي لَدَيْكُمْ وَصَلاٰحِهٰا،

وبدانها کامیاب گشته وسختیش رفع شده باشد و نیز دربارهٔ کارهایم نزد شما، واصلاحش را از او خواهم

وَالسَّلاٰمُ عَلَيْكُمْ سَلاٰمَ مُوَدِّعٍ، وَلَكُمْ حَوٰائِجَهُ مُودِعٌ،

و سلام بر شما سلامی بعنوان خداحافظی از کسی، حاجتهای خود را نزد شما سپرده

يَسْئَلُ اللهَ اِلَيْكُمُ ٱلْمَرْجِعَ وَسَعْيُهُ اِلَيْكُمْ غَيْرُ مُنْقَطِعٍ، وَاَنْ

و از خدا خواهد که دوباره نزد شما آید و راهش بسوی شما بریده نشود و نیز خواهم

يَرْجِعَنِي مِنْ حَضْرَتِكُمْ خَيْرَ مَرْجِعٍ اِلىٰ جَنٰابٍ مُمْرِعٍ،

که‌خدا مرا از محضر شما به بهترین وجهی برگرداند بسوی جایی سرسبز و خرم و زندگانی با وسعت و

وَخَفْضِ مُوَسَّعٍ، وَدَعَةٍ وَمَهلٍ اِلىٰ حِينِ الْأَجَلِ، وَخَيْرِ

گوارا و در خوشی و آسایش تا هنگام رسیدن مرگ و بهترین سرانجام

مَصيرٍ وَمَحَلٍّ، فِي النَّعِيمِ الْأَزَلِ وَالْعَيْشِ الْمُقْتَبَلِ، وَدَوَامِ

و جایگاه در بهشت پرنعمت ازلی و زندگی آینده

الْأُكُلِ وَشُرْبِ الرَّحِيقِ وَالسَّلْسَلِ، وَعَلٍّ وَنَهَلٍ لَاسَأَمَ مِنْهُ

و خوراکیهای همیشگی و نوشیدن شراب و آب پاکیزه و گوارا در چند بار

وَلَا مَلَلَ، وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكُمْ حَتَّى

و یکبار که نوشیدنش خستگی و ملال نیاورد و رحمت خدا و برکات و تحیتهای او بر شما باد

الْعَوْدِ اِلىٰ حَضْرَتِكُمْ، وَالْفَوْزِ فِي كَرَّتِكُمْ، وَالْحَشْرِ فِي

تا هنگام بازگشت من به نزد شما و رستگار شدن در زمان رجعت شما و محشور شدن در

زُمْرَتِكُمْ، وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ

زمرهٔ شما و رحمت خدا و برکاتش و درودها و تحیاتش بر شما باد

وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

و او ما را بس است و نیکو وکیلی است.

زیارت امیر مؤمنان علیه السلام
در شب و روز مبعث

چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام رابردر حرم مطهر بایست و بگو:

اَشْهَدُ اَنْ لاٰ اِلـٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لاٰ شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ

گواهی دهم که معبودی نیست جز خدای یگانه که شریک ندارد و گواهی دهم که

مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَاَنَّ عَلِيَّ بْنَ اَبِي طٰالِبٍ اَمِيرَ

محمد بنده و رسول او است، و علی بن ابیطالب امیر

الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُ اللهِ وَاَخُو رَسُولِهِ وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ الطّٰاهِرِينَ

مؤمنان بندهٔ خدا و برادر رسول او است، و امامان طاهرین

مِنْ وُلْدِهِ حُجَجُ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ.

از فرزندانش حجت‌های بر خلق او هستند

سپس پشت به قبله و رو به ضریح بایست و پس از صد مرتبه تکبیر بگو:

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ آدَمَ خَلِيفَةِ اللهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا

سلام بر تو ای وارث آدم خلیفه خدا، سلام بر تو ای

وٰارِثَ نُوحٍ صَفْوَةِ اللهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا وٰارِثَ اِبْرٰاهِيمَ

وارث نوح برگزیدهٔ خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم

خَلِيلِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسىٰ كَلِيمِ اللهِ،

خلیل خدا، سلام بر تو ای وارث موسی هم سخن خدا،

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِيسىٰ رُوحِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر تو

يا وارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمِيرَ

ای وارث محمد آقای رسولان خدا، سلام بر تو ای امیر

الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اِمامَ الْمُتَّقِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

مؤمنان، سلام بر تو ای پیشوای پرهیزکاران، سلام بر تو

يا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ

ای آقای اوصیاء، سلام بر تو ای وصی رسول پروردگار

الْعالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ

جهانیان، سلام بر تو ای وارث علم پیشینیان

وَالْآخِرِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِيمُ، اَلسَّلامُ

و آیندگان، سلام بر تو ای خبر بسیار بزرگ، سلام

عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّراطُ الْمُسْتَقِيمُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

بر تو ای راه مستقیم، سلام بر تو ای

الْمُهَذَّبُ الْكَرِيمُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ التَّقِيُّ،

پس پاکیزهٔ بزرگوار، سلام بر تو ای وصی پرهیزکار،

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

سلام بر تو ای پسندیدهٔ پاکیزه، سلام بر تو ای

الْبَدْرُ الْمُضِیْءُ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الصِّدیقُ الْأَكْبَرُ،

ماه تابان، سلام بر تو ای صدیق اکبر

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْفارُوقُ الْأَعْظَمُ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا

سلام بر تو ای، بزرگترین جدا کنندهٔ حق از باطل، سلام بر تو ای

السِّراجُ الْمُنیرُ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اِمامَ الْهُدیٰ، اَلسَّلامُ

چراغ تابناک، سلام بر تو ای پیشوای هدایت، سلام

عَلَیْكَ یا عَلَمَ التُّقیٰ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ اللهِ الْكُبْریٰ،

بر تو ای نشانهٔ پرهیزکاری، سلام بر تو ای حجت بزرگ خدا

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خاصَّةَ اللهِ وَخالِصَتَهُ، وَاَمینَ اللهِ

سلام بر تو ای بندهٔ خاص و خالص خدا و امانتدار او

وَصَفْوَتَهُ، وَبابَ اللهِ وَحُجَّتَهُ، وَمَعْدِنَ حُكْمِ اللهِ وَسِرِّهِ،

و برگزیده‌اش، و باب‌الله و حجتش و معدن حکم و راز او

وَعَیْبَةَ عِلْمِ اللهِ وَخازِنَهُ، وَسَفیرَ اللهِ فی خَلْقِهِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ

و گنجینهٔ علم خدا و خزینه‌دارش و نمایندهٔ خدا در میان خلقش، گواهی دهم که تو براستی

اَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَیْتَ الزَّكاةَ، وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ

برپا داشتی نماز را، و بدادی زکات را، و امر به معروف

وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ، وَتَلَوْتَ الْكِتابَ

و نهی از منکر کردی، و پیروی کردی از رسول خدا و تلاوت قرآن کردی آنطور

حَقَّ تِلاوَتِهِ، وَبَلَّغْتَ عَنِ اللهِ، وَوَفَیْتَ بِعَهْدِ اللهِ، وَتَمَّتْ

که شایستهٔ تلاوتش بودی، و رساندی دین خدا را از جانب او، و وفا کردی به عهد و پیمان خدا، و کامل

بِكَ كَلِمَاتُ اللهِ، وَجَاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ،

شد بوسیلهٔ تو تمامیت یافت کلمات خدا، و جهاد کردی در راه خدا آنطور که شایستهٔ جهاد بود

وَنَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَجُدْتَ

و خیراندیشی کردی برای خدا و رسولش صلی الله علیه و آله و در این راه

بِنَفْسِكَ صَابِراً مُحْتَسِباً، مُجَاهِداً عَنْ دِينِ اللّٰهِ مُوَقِّياً

جان بر کف نهادی بردبارانه و پاداش جویانه، جهاد کردی، در راه دین خدا، و محافظت کردی

لِرَسُولِ اللهِ ﷺ، طَالِباً مَا عِنْدَ اللهِ، رَاغِباً فِيمَا وَعَدَ

از رسول خدا به طلب آن پاداشی که نزد خدا است، و به اشتیاق آنچه خدا وعده فرموده

اللهُ، وَمَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيداً وَشَاهِداً

بود، و هم چنان بر این روش که بودی از جهان رفتی در حال شهادت و گواه خلق بود و خلق بر تو و

وَمَشْهُوداً، فَجَزَاكَ اللهُ عَنْ رَسُولِهِ، وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ،

گواه بود، پس پاداشت دهد خدا از پیامبرش، و از اسلام و اهل اسلام

مِنْ صِدِّيقٍ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ

جزای امامی با صداقت به بهترین جزا، گواهی دهم که براستی توئی نخستین افراد

إِسْلَاماً، وَأَخْلَصَهُمْ إِيمَاناً، وَأَشَدَّهُمْ يَقِيناً، وَأَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ،

در (پذیرفتن) اسلام، و خالص‌ترین ایشان در ایمان، و محکم‌ترین آنها در یقین، و بیمناکترینشان از خدا

وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً وَأَحْوَطَهُمْ عَلَىٰ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ

و بزرگترین آنها در تحمّل رنج و مشقت، و با احتیاطترین آنها نسبت به رسول خدا صلی الله

عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ، وَأَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ،

علیه و آله، و برترینشان در مناقب و اوصاف، و پرسابقه‌ترین آنها (در اسلام)

وَارْفَعَهُمْ دَرَجَةً، وَاَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَاَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ، فَقَوِيتَ

و برترین آنها در درجه و شریفترینشان در منزلت و مقام، و گرامی‌ترینشان در پیشگاه او، تو استوار

حِينَ وَهَنُوا، وَلَزِمْتَ مِنْهاجَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

ایستادی هنگام سستی آنها، و ملازم گشتی راه رسول خدا صلی الله علیه

وَآلِهِ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ خَلِيفَتَهُ حَقّاً، لَمْ تُنازَعْ بِرَغْمٍ

و آله را، و گواهی دهم که براستی تو بودی خلیفهٔ بحق و بلامنازع او و این برغم میل

الْمُنافِقِينَ، وَغَيْظِ الْكافِرِينَ، وَضِغْنِ الْفاسِقِينَ، وَقُمْتَ

منافقان، و خشم کافران، و کینهٔ فاسقان و قیام کردی هنگامی

بِالْأَمْرِ حِينَ فَشِلُوا، وَنَطَقْتَ حِينَ تَتَعْتَعُوا، وَمَضَيْتَ

که دیگران دچار ضعف و سستی شدند، و سخن گفتی هنگامی که از سخن باز ایستادند، و در پرتو

بِنُورِ اللهِ اِذْ وَقَفُوا، فَمَنِ اتَّبَعَكَ فَقَدِ اهْتَدىٰ، كُنْتَ اَوَّلَهُمْ

نورخدا پیش رفتی هنگامی که آنان توقف کردند، هر که پیروی تو را کرد هدایت یافت، تو نخستین ایشان

كَلاماً، وَاَشَدَّهُمْ خِصاماً، وَاَصْوَبَهُمْ مَنْطِقاً، وَاَسَدَّهُمْ

بودی در سخن، و سخت‌ترین ایشان در برابر خصم، و در گفتار از همه مصلحت اندیش‌تر، و در رأی و

رَأْياً، وَاَشْجَعَهُمْ قَلْباً، وَاَكْثَرَهُمْ يَقِيناً، وَاَحْسَنَهُمْ عَمَلاً،

تدبیر از همه محکمتر، و در شجاعت از همه دلیرتر، و در یقینت به دین از همه بالاتر

وَاَعْرَفَهُمْ بِالْأُمُورِ، كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ اَباً رَحِيماً، اِذْ صارُوا

و کردارت از همه بهتر، و به کارها از همهٔ آشناتر بودی، تو برای مؤمنان پدری مهربان بودی که

عَلَيْكَ عِيالاً، فَحَمَلْتَ اَثْقالَ ما عَنْهُ ضَعُفُوا، وَحَفِظْتَ ما

تحت‌سرپرستی تو قرارگرفتند بارهای سنگینی را که تحملش را نداشتند بدوش کشیدی و نگهداری کردی

اَضاعُوا، وَرَعَيْتَ ما اَهْمَلُوا، وَشَمَّرْتَ اِذْ جَبَنُوا،

آنچه را ایشان ضایع کردند، و مراعات کردی آنچه را اهمال کردند و دامن به کمر زدی وقتی ترسیدند

وَعَلَوْتَ اِذْ هَلِعُوا، وَصَبَرْتَ اِذْ جَزِعُوا، كُنْتَ عَلَى

و برآمدی هنگامی که بیتابی کردند، و بردباری کردی وقتی جزع کردند، تو بر

الْكافِرِينَ عَذاباً صَبّاً، وَغِلْظَةً وَغَيْظاً، وَلِلْمُؤْمِنِينَ غَيْثاً

کافران عذابی ریزان و با خشونت و خشم بودی، و نسبت به مؤمنان بارانی

وَخِصْباً، وَعِلْماً لَمْ تُفْلَلْ حُجَّتُكَ، وَلَمْ يَزِغْ قَلْبُكَ، وَلَمْ

پربرکت و نعمتی فراوان و دانشی بودی که دلیل و برهانت کند نبود، و دلت منحرف نشد و

تَضْعُفْ بَصِيرَتُكَ، وَلَمْ تَجْبُنْ نَفْسُكَ، كُنْتَ كَالْجَبَلِ لا

بینائیت سستی نگرفت، و خاطرت را ترس نگرفت، همانند کوهی بودی که

تُحَرِّكُهُ الْعَواصِفُ، وَلا تُزِيلُهُ الْقَواصِفُ، كُنْتَ كَما قالَ

بادهای تند تکانش نداد و طوفانهای شکننده از جایش نکند، چنانچه

رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: قَوِيّاً فِي بَدَنِكَ، مُتَواضِعاً

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: نیرومند بودی در بدن، و فروتن بودی

فِي نَفْسِكَ، عَظِيماً عِنْدَ اللهِ، كَبِيراً فِي الْأَرْضِ، جَلِيلاً

در اخلاق، و با عظمت بودی نزد خدا، و بزرگ بودی در زمین و با شکوه

فِي السَّماءِ، لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمَزٌ، وَلا لِقائِلٍ فِيكَ

بودی در آسمان، احدی را بر تو جای بدگوئی نبود، و گوینده‌ای در باره تو بهانه‌ای برای عیبجویی

مَغْمَزٌ، وَلا لِخَلْقٍ فِيكَ مَطْمَعٌ، وَلا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ هَوادَةٌ،

نداشت، و هیچ مخلوقی نتوانست در تو طمع بندد، و کسی نبود که از تو توقع نرمش داشته باشد

يُوجَدُ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ عِنْدَكَ قَوِيّاً عَزِيزاً، حَتّىٰ تَأْخُذَ

شخص ناتوان و خوار پیش تو نیرومند و عزیز بود تا حقش

لَهُ بِحَقِّهِ، وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفاً حَتّىٰ

را بگیری، و شخص نیرومند عزیز پیش تو ناتوان بود تا

تَأْخُذَ مِنْهُ الْحَقَّ، الْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذٰلِكَ سَوٰاءٌ،

حق را از او بگیری، دور و نزدیک نزد تو در این باره یکسان بود

شَأْنُكَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ، وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحَتْمٌ،

کار تو حقیقت و راستی و مدارا بود، و گفتارت مستحکم و قاطع،

وَاَمْرُكَ حِلْمٌ وَعَزْمٌ، وَرَأْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ، اِعْتَدَلَ بِكَ

و کارت حلم بود وتصمیم، و رأی و اندیشه‌ات از روی دانش و احتیاط ، دین (حق) به تو اعتدال

الدِّينُ، وَسَهُلَ بِكَ الْعَسِيرُ، وَأُطْفِئَتْ بِكَ النِّيرٰانُ، وَقَوِيَ

یافت، و کار مشکل بوسیلهٔ تو آسان گشت، و آتشها بدست تو خاموش شد، و ایمان

بِكَ الْإِيمٰانُ، وَثَبَتَ بِكَ الْإِسْلاٰمُ، وَهَدَّتْ مُصِيبَتُكَ

به تو نیرو گرفت، و اسلام بوسیلهٔ تو پابرجا شد، و مصیبت تو مردان را به سختی

الْأَنٰامَ، فَإِنّٰا لِلّٰهِ وَإِنّٰا إِلَيْهِ رٰاجِعُونَ، لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ،

در هم شکست، ما از آن خدائیم و بازگشت ما به سوی اوست، خدا لعنت کند آنکه تو را کشت

وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ خٰالَفَكَ، وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ افْتَرىٰ عَلَيْكَ، وَلَعَنَ

و خدا لعنت کند هر که با تو مخالفت کرد، و خدا لعنت کند هر که بر تو دروغ بست، وخدا لعنت کند

اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَغَصَبَكَ حَقَّكَ، وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ

هر که بتو ستم کرد و حق تو را غصب کرد و خدا لعنت کند هر که این جریان را شنید

فَرَضِیَ بِهِ، إِنّا اِلَی اللهِ مِنْهُمْ بُرَآءُ، لَعَنَ اللهُ اُمَّةً خٰالَفَتْكَ،

و بدان راضی شد، ما نزد خدا از ایشان بیزاری جوئیم، خدا لعنت کند مردمی را که با تو مخالفت کردند

وَجَحَدَتْ وِلاٰیَتَكَ، وَتَظٰاهَرَتْ عَلَیْكَ، وَقَتَلَتْكَ

و ولایت تو را انکار کرده و بر ضد تو به هم کمک دادند، و تو را کشتند،

وَحٰادَتْ عَنْكَ وَخَذَلَتْكَ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی جَعَلَ النّٰارَ

و از تو رو گردانند و تو را واگذارد، ستایش خدائی را که دوزخ را جایگاه

مَثْوٰاهُمْ، وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ، اَشْهَدُ لَكَ یٰا وَلِیَّ اللهِ

آنها قرار داد و چه بد جایگاهی است برای واردین، گواهی دهم ای ولیّ خدا و ولیّ

وَوَلِیَّ رَسُولِهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ بِالْبَلاٰغِ وَالْأَدٰاءِ

رسول خدا ـ که درود خدا بر او و آلش باد ـ که تو وظیفه مردم را به آنها رساندی و رسالت خود را ادا کردی

وَالنَّصِیحَةِ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ حَبِیبُ اللهِ وَبٰابُهُ، وَاَنَّكَ جَنْبُ اللهِ

و خیرخواهی کردی، و گواهی دهم که براستی توئی حبیب خدا، و باب‌الله، و توئی جنب‌الله

وَوَجْهُهُ الَّذِی مِنْهُ یُؤْتیٰ وَاَنَّكَ سَبِیلُ اللهِ، وَاَنَّكَ عَبْدُ اللهِ

و آن جهتی که به نزدش روند و توئی راه خدا، و توئی بندهٔ خدا

وَاَخُو رَسُولِهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، اَتَیْتُكَ زٰائِراً لِعَظِیمِ

وبرادر رسول خدا ﷺ، آمده‌ام به‌درگاهت برای زیارتت، چون مقام ومنزلتت در پیش خدا و پیش رسولش

حٰالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ، مُتَقَرِّباً اِلَی اللهِ

بس بزرگ است، و من بوسیلهٔ زیارت تو به خدا

بِزِیٰارَتِكَ، رٰاغِباً اِلَیْكَ فِی الشَّفٰاعَةِ، اِبْتَغِی بِشَفٰاعَتِكَ

تقرب جویم و شفاعت تو را آرزو دارم

خَلاصَ نَفْسي، مُتَعَوِّذاً بِكَ مِنَ النّارِ، هارِباً مِنْ ذُنُوبي

تا بدان وسیله خویشتن را از آتش رهائی دهم، و به تو پناهنده‌ام از آتش دوزخ، و گریزانم از گناهانی

الَّتي احْتَطَبْتُها عَلىٰ ظَهْري، فَزِعاً اِلَيْكَ، رَجآءَ رَحْمَةِ

که بر پشت خود بار کرده‌ام، و به درگاه تو هراسانم، و امید به رحمت پروردگارم دارم

رَبّي، اَتَيْتُكَ اَسْتَشْفِعُ بِكَ يا مَوْلاىَ اِلَى اللهِ، وَاَتَقَرَّبُ

آمده‌ام بدرگاهت تا تو را شفیع گیرم ای سرور من بدرگاه خدا، و تقرب جویم

بِكَ اِلَيْهِ، لِيَقْضِيَ بِكَ حَوآئِجي، فَاشْفَعْ لي يا اَميرَ

بوسیلهٔ تو نزد او، تا حاجاتم را برآورد، پس شفاعت مرا بکن ای امیر

الْمُؤْمِنينَ اِلَى اللهِ فَاِنّي عَبْدُ اللهِ وَمَوْلاكَ وَزآئِرُكَ، وَلَكَ

مؤمنان بدرگاه خدا که من بندهٔ خدا و دوست تو و زائرت هستم و برای تو

عِنْدَ اللهِ الْمَقامُ الْمَعْلُومُ، وَالْجاهُ الْعَظيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبيرُ

در پیش خدا مقامی معلوم، و منزلتی بس بزرگ و موقعیتی عظیم

وَالشَّفاعَةُ الْمَقْبُولَةُ، اَللّـهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ

و شفاعت پذیرفته است، خدایا درود فرست بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلىٰ عَبْدِكَ وَاَمينِكَ الْاَوْفىٰ وَعُرْوَتِكَ

محمد و درود فرست بر بنده‌ات و با وفاترین امانتدارت و واسطه ارتباط

الْوُثْقىٰ، وَيَدِكَ الْعُلْيا، وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنىٰ وَحُجَّتِكَ عَلَى

محکمت بین بندگان و تو، و دست (قدرت) والایته و کلمهٔ نیکویت و حجت تو بر

الْوَرىٰ، وَصِدِّيقِكَ الْاَكْبَرِ، سَيِّدِ الْاَوْصِياءِ، وَرُكْنِ

مردمان، و بزرگترین راستگو، و آقای اوصیاء و رکن

الْأَوْلِيَآءِ، وَعِمَادِ الْأَصْفِيَآءِ، اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْسُوبِ

اولیاء، و تکیه‌گاه برگزیدگان، امیرمؤمنان، و زمامدار

الْمُتَّقِينَ، وَقُدْوَةِ الصِّدِّيقِينَ، وَاِمَامِ الصَّالِحِينَ،

پرهیزکاران، و مقتدای راستگویان، و پیشوای شایستگان

الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ، وَالْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ، وَالْمُهَذَّبِ

آنکه از لغزش معصوم، و از هر خللی دور، و از هر

مِنَ الْعَيْبِ، وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ، اَخِي نَبِيِّكَ، وَوَصِيِّ

عیب مبرّا، و از هر شک و شبهه‌ای پاکیزه است، برادر پیامبرت، و وصی

رَسُولِكَ، وَالْبَآئِتِ عَلىٰ فِرَاشِهِ، وَالْمُوَاسِي لَهُ بِنَفْسِهِ،

رسول و آنکس که در بستر او خوابید، و جانش را در راه او به کف نهاد

وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ، الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيْفاً لِنُبُوَّتِهِ

و اندوه را از چهره‌اش زدود، آنکه قرارش دادی برای مقام نبوت پیامبر

وَمُعْجِزاً لِرِسَالَتِهِ، وَدِلَالَةً وَاضِحَةً لِحُجَّتِهِ، وَحَامِلاً

به مثابه شمشیری، و برای رسالتش معجزی، و برای حجت و برهانش دلالتی روشن، و حامل

لِرَايَتِهِ، وَوِقَايَةً لِمُهْجَتِهِ، وَهَادِياً لِأُمَّتِهِ، وَيَداً لِبَأْسِهِ،

پرچمش، و سپر جانش، و راهنمای امتش، و دست توانای نبردش

وَتَاجاً لِرَأْسِهِ، وَبَاباً لِنَصْرِهِ، وَمِفْتَاحاً لِظَفَرِهِ، حَتّىٰ هَزَمَ

و تاج سرش و باب نصرتش، و کلید پیروزیش، تا اینکه شکست داد

جُنُودَ الشِّرْكِ بِاَيْدِكَ، وَاَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِاَمْرِكَ، وَبَذَلَ

سپاههای شرک را به کمک تو، و نابود کرد لشگرهای کفر را به فرمانت، و جانش را

نَفْسَهُ فِي مَرْضَاتِكَ، وَمَرْضَاةِ رَسُولِكَ، وَجَعَلَهَا وَقْفاً

در راه خوشنودی تو و خشنودی رسول تو بذل فرمود، و آن را وقف بر

عَلَىٰ طَاعَتِهِ وَمَجِنّاً دُونَ نَكْبَتِهِ، حَتّىٰ فَاضَتْ نَفْسُهُ

اطاعت او قرار داد و سپری بود در برابر گرفتاریهایش، تا وقتی که وقت جان دادن آن حضرت

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَفِّهِ، وَاسْتَلَبَ بَرْدَهَا وَمَسَحَهُ

صلی الله علیه و آله در کف او، و خنکی آن را در ربود و آن را

عَلَىٰ وَجْهِهِ، وَاَعَانَتْهُ مَلَائِكَتُكَ علىٰ غُسْلِهِ وَتَجْهِيزِهِ،

بر چهرهٔ خود کشید و فرشتگان تو نیز در غسل او و سایر کارهای کفن و دفنش به او کمک کردند

وَصَلّىٰ عَلَيْهِ، وَوَارىٰ شَخْصَهُ، وَقَضىٰ دَيْنَهُ، وَاَنْجَزَ

و بر او نماز خوانده و جنازه‌اش را دفن کرد، و بدهی او را پرداخت، و به وعده‌اش

وَعْدَهُ، وَلَزِمَ عَهْدَهُ، وَاحْتَذىٰ مِثَالَهُ، وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ،

عمل کرد، و ملازم عهد و پیمانش گشت، و همانند او رفتار کرد، و وصیتش را حفظ کرد

وَحِينَ وَجَدَ اَنْصَاراً نَهَضَ مُسْتَقِلّاً بِاَعْبَاءِ الْخِلَافَةِ،

و هنگامی که یاورانی برای خود دید مستقلاً برای قبول مسئولیتهای خلافت قیام فرمود

مُضْطَلِعاً بِاَثْقَالِ الْاِمَامَةِ، فَنَصَبَ رَايَةَ الْهُدىٰ فِي عِبَادِكَ،

و بدوش کشید بارهای سنگین امامت را، و پرچم هدایت را در میان بندگانت افراشت

وَنَشَرَ ثَوْبَ الْاَمْنِ فِي بِلَادِكَ، وَبَسَطَ الْعَدْلَ فِي بَرِيَّتِكَ،

و شهرهایت را تحت پوشش امنیت قرار داد و عدل را در میان خلق تو بسط داد

وَحَكَمَ بِكِتَابِكَ فِي خَلِيقَتِكَ، وَاَقَامَ الْحُدُودَ، وَقَمَعَ

و در میان آفریدگانت به کتاب تو حکم کرد، و حدود را برپاداشت، و کفر را

الْجُحُودَ، وَقَوَّمَ الزَّيْغَ، وَسَكَّنَ الْغَمْرَةَ، وَاَبَادَ الْفَتْرَةَ،

ریشه کن ساخت، و کجیها را راست، و آشوب و فتنه را آرام نمود، و خلأ رهبری شایسته را از میان برد

وَسَدَّ الْفُرْجَةَ، وَقَتَلَ النّاكِثَةَ وَالْقاسِطَةَ وَالْمارِقَةَ، وَلَمْ

و آن فاصله را پرکرد، و پیمان شکنان و ستمکاران و بیرون روندگان از دین را کشت، و پیوسته

يَزَلْ عَلىٰ مِنْهاجِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

بر طریقهٔ رسول خدا صلی الله علیه و آله

وَوَتيرَتِهِ، وَلُطْفِ شاكِلَتِهِ، وَجَمالِ سيرَتِهِ، مُقْتَدِياً بِسُنَّتِهِ،

و در راه او و روش نیکو و سیرهٔ زیبایش برفت، و به سنّت او

مُتَعَلِّقاً بِهِمَّتِهِ، مُباشِراً لِطَريقَتِهِ وَاَمْثِلَتُهُ نَصْبُ عَيْنَيْهِ،

اقتداء کردو بر آن همت گماشت، و ملازم طریقهٔ او بود، و کارهای او را الگوی خود قرار داده

يَحْمِلُ عِبادَكَ عَلَيْها، وَيَدْعُوهُمْ اِلَيْها، اِلىٰ اَنْ خُضِبَتْ

و بندگان تو را بدان کارها وادار نمود، و به آنها فرامی‌خواند، تا آنگاه که محاسن

شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَأْسِهِ، اَللّٰهُمَّ فَكَما لَمْ يُؤْثِرْ فِي طاعَتِكَ

شریفش از خون سرش رنگین شد، خدایا هم چنانکه او در اطاعت تو

شَكّاً عَلىٰ يَقينٍ، وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ، صَلِّ عَلَيْهِ

هیچگاه تردید به خود راه نداد، و باندازه چشم برهم زدنی به تو شرک نورزید، درود فرست بر او

صَلاةً زاكِيَةً نامِيَةً، يَلْحَقُ بِها دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ فِي جَنَّتِكَ،

درودی پاکیزه و فزاینده، که برسد بوسیلهٔ آن به جائی که جایگاه پیامبر است در بهشت

وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً، وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوالاتِهِ

و برسان به او از جانب ما درود و سلام، و عطا فرما به ما از نزد خود در راه دوستی او

فَضْلاً وَاِحْسٰاناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْوٰاناً، اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ

فضل و احسان و آمرزش و خوشنودی خویش، که براستی تو دارای فضلی

الْجَسِيمِ بِرَحْمَتِكَ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ.

بزرگ هستی، به رحمتت سوگند ای مهربانترین مهربانان

سپس ببوس ضریح مطهر را و دو طرف صورت را بر آن بگذار.

نماز زیارت

بعد نماز زیارت بجای آور و آنچه خواهی دعا کن و بعد از تسبیح حضرت زهراء علیها السلام بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بَشَّرْتَنِي عَلىٰ لِسٰانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ

خدایا تو به من نوید دادی به زبان پیغمبر و فرستادهات

مُحَمَّدٍ صَلَوٰاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فَقُلْتَ: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ

محمد که درودهای تو بر او و آلش باد و فرمودی: «و مژده ده کسانی را که ایمان آوردند

لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّي مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ

و ثابت قدم و صادق نزد پروردگارشان هستند» خدایا من ایمان دارم به همهٔ

اَنْبِيآئِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوٰاتُكَ عَلَيْهِمْ، فَلاٰ تَقِفْنِي بَعْدَ

پیمبرانت وفرستادگانت که درودهای تو بر ایشان باد، پس از

مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفاً تَفْضَحُنِي فِيهِ عَلىٰ رُؤُوسِ الْأَشْهٰادِ، بَلْ

معرفتی که در حقّشان دارم قرارم مده در جایگاهی که رسوایم کنی در آنجا در برابر مردمان بلکه

قِفْنِي مَعَهُمْ، وَتَوَفَّنِي عَلَى التَّصْدِيقِ بِهِمْ، اَللّٰهُمَّ وَاَنْتَ

مرا به همراه آنان باز دار و با تصدیق به ایشان بمیران، خدایا تو بودی

خَصَصْتَهُمْ بِكَرٰامَتِكَ، وَاَمَرْتَنِي بِاتِّبٰاعِهِمْ، اَللّٰهُمَّ وَاِنِّي

که آنان را به کرامتت مخصوص داشتی، و مرا به پیروی کردنشان دستورم دادی، خدایا من

عَبْدُكَ وَزٰائِرُكَ، مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ بِزِيٰارَةِ اَخِي رَسُولِكَ،

بندهٔ تو و زائر توام که تقرّب جویم بدرگاهت بوسیلهٔ زیارت برادر رسولت و بر

وَعَلىٰ كُلِّ مَأْتِيٍّ وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ اَتٰاهُ وَزٰارَهُ، وَاَنْتَ خَيْرُ

آنکس که به دیدار و زیارتش روند حقّی است برای دیدار کننده و زائرش و تو بهترین دیدار شده

مَأْتِيٍّ وَاَكْرَمُ مَزُورٍ، فَأَسْأَلُكَ يٰا اَللّٰهُ يٰا رَحْمٰنُ يٰا رَحِيمُ، يٰا

و بزرگوارترین کسی هستی که به زیارتت آیند، از تو خواهم ای خدا ای بخشاینده، ای مهربان

جَوٰادُ يٰا مٰاجِدُ يٰا اَحَدُ يٰا صَمَدُ، يٰا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

ای جواد ای با مجد عظمت، و شوکت، ای یکتا ای بی‌نیاز، ای آنکه فرزندی ندارد و فرزند کسی نیست

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ، وَلَمْ يَتَّخِذْ صٰاحِبَةً وَلاٰ وَلَداً، اَنْ

و نیست برایش همتائی، هیچکس و نگرفته برای خود همسر و نه فرزندی

تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَجْعَلَ تُحْفَتَكَ

درود فرست بر محمد و آل محمد، و قرار ده تحفهٔ خود را نسبت به من از

اِيّٰايَ مِنْ زِيٰارَتِي اَخٰا رَسُولِكَ فَكٰاكَ رَقَبَتِي مِنَ النّٰارِ،

زیارت برادر رسولت آزادیم را از آتش دوزخ

وَاَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُسارِعُ فِي الْخَيْراتِ، وَيَدْعُوكَ

و قرارم ده از آنانکه بسوی خیرات بشتابند، و از روی شوق و خشیت،

رَغَباً وَرَهَباً، وَتَجْعَلَنِي مِنَ الْخاشِعِينَ، اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ

تو را بخوانند و قرارم دهی از خشوع‌کنندگان، خدایا تو

مَنَنْتَ عَلَيَّ بِزِيارَةِ مَوْلاىَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طالِبٍ وَوِلايَتِهِ

بر من منّت نهادی به زیارت مولایم علی بن ابیطالب و بولایت

وَمَعْرِفَتِهِ، فَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَيَنْتَصِرُ بِهِ، وَمُنَّ عَلَيَّ

و معرفتش پس قرارم ده از کسانی‌که یاریش کنند و از او یاری ستانند و منّت گذار بر من

بِنَصْرِكَ لِدِينِكَ، اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ شِيعَتِهِ، وَتَوَفَّنِي

که بوسیله من یاری دهی دینت را، خداوندا مرا از شیعیانش قرارم ده، و بر دین او

عَلىٰ دِينِهِ، اَللّٰهُمَّ اَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ

بمیرانم، خدایا واجب گردان برای من از رحمت و خوشنودی

وَالْمَغْفِرَةِ وَالْإِحْسانِ وَالرِّزْقِ الْواسِعِ الْحَلالِ الطَّيِّبِ مٰا

و آمرزش و نیکی و روزی فراخ حلال و پاکیزه آنچه را تو شایستهٔ آن می‌باشی

اَنْتَ اَهْلُهُ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ.

ای مهربانترین مهربانان، و ستایش از آن خدا، پروردگار جهانیان است.

زیارت امیر مؤمنان علیه السلام
در روز شهادت آن حضرت

پس از خواندن اذن دخول وارد حرم مطهر شو و مقابل ضریح بایست و بگو:

رَحِمَكَ اللهُ يَا اَبَاالْحَسَنِ، كُنْتَ اَوَّلَ الْقَومِ اِسْلاماً،

خداوند رحمت کند ترا ای ابو الحسن، توئی نخستین مردم در گرایش به اسلام

وَاَخلَصَهُمْ اِيْماناً، وَاَشَدَّهُمْ يَقِيناً، وَاَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ،

و مخلص ترین آنها در ایمان، و استوارترین آنان از جهت یقین، و ترسناکترینشان از خدا

وَاَعظَمَهمْ عَنَاءً، وَأَحْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللهِ، صَلَّى اللهُ

و عظیم ترین آنها در تحمل مشکلات، و با احتیاط ترین آنها در حفظ رسول خدا صلی الله

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، و آمَنَهُمْ عَلىٰ اَصْحَابِهِ، وَاَفضَلَهُمْ

علیه و آله و سلم، و امین ترین آنان بر اصحاب آن حضرت، و بر ترینشان

مَنَاقِبَ، وَاَكْرَمَهُمْ سَوابِقَ، وَاَرفَعَهُم دَرَجَةً، وَاَقْرَبَهُمْ مِنْ

از جهت اوصاف نیک، و گرامی ترینشان در حُسن سابقه، و بالا ترین آنها در درجه، و نزدیکترین

رَسُولِ اللهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَاَشْبَهَهُمْ بِهِ هَدْياً

آنها به پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم، و شبیه ترین آنها در سیره

وَخُلُقاً، وَسَمْتاً وَفِعْلاً، وَاَشرَفَهُمْ مَنْزِلَةً، وَاَكْرَمَهُمْ عَلَيهِ،

و اخلاق و روش و کردار، و شریفترین آنان در منزلت و مقام، و گرامی ترینشان نزد رسول خدا صلی الله

فَجَزاكَ اللهُ عَنِ الْإِسلامِ وَعَنْ رَسُولِهِ، وَبَرَزْتَ حِينَ

خداوند پاداش دفاع از اسلام و پیامبرش را به تو عنایت فرماید، تو بر آنان سبقت گرفتی هنگامی که

اسْتَكانُوا، وَنَهَضْتَ حِينَ وَهَنُوا، وَلَزِمتَ مَنهاجَ رَسُولِ

کوتاهی کردند، و قیام کردی وقتی سستی ورزیدند، و راه رسولخدا صلی

اللهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، إِذْهَمَّ أَصحابُهُ، وَكُنتَ

الله علیه و آله و سلم، را ملازم بودی وقتی که اصحاب او به راه دیگری همت گماشتند، تو

خَلِيفَتَهُ حَقّاً، لَمْ تُنازَعْ وَلَمْ تُضْرَعْ، بِرَغمِ الْمُخالِفِينَ،

خلیفه به حق و بلا منازع او بودی و سستی از خویش نشان ندادی بر خلاف میل مخالفان

وَغَيظِ الْكافِرِينَ، وَكُرْهِ الْحاسِدِينَ، وَضِغنِ الْفاسِقِينَ،

و خشم کافران، و نا پسندداشتن حسودان، و کینه ورزی فاسقان

وَمَضَيتَ بِنُورِ اللهِ إِذْوَقَفُوا، فَاتَّبَعُوكَ فَهُدُوا، وَكُنتَ

در پرتو نور الهی پیش رفتی هنگامی که دیگران ایستادند، و آنها که از تو پیروی کردند هدایت شدند،

أَخفَضَهُمْ صَوتاً، وَأعلاهُمْ قُنُوتاً، وَأَقَلَّهُمْ كَلاماً،

صدای تو آهسته تر و اطاعت (از خدا و پیامبرش) بیشتر بود، کمتر تکلم می‌کردی

وَأَصوَبَهُمْ نُطقاً، وأَكبَرَهُمْ رَأْياً، وَأَشْجَعَهُمْ قَلباً،

و حق سخن را بهتر ادا می‌کردی، در رأی و نظر بزرگتر، و از نظر شجاعت برتر

وَأَشَدَّهُمْ يَقِيناً، وَأَحسَنَهُمْ عَمَلاً، وَأَعرَفَهُمْ بِالْأُمُورِ،

و از جهت یقین و اعتقاد استوارتر، و در عمل نیکوتر، و نسبت به مسائل آشناتر بودی

كُنتَ واللهِ يَعسُوباً لِلدِّينِ أَوَّلاً وَآخِراً، أَلْأَوَّلُ حِينَ تَفَرَّقَ

به خدا سوگند تو پیشوای اول وآخر دین می‌باشی، اوّل: در آن هنگام که مردم از گرد تو

النَّاسُ، وَالآخِرُ حِينَ فَشِلُوا، كُنتَ لِلمُؤْمِنِينَ أَباً رحِيماً

پراکنده شدند، و آخر: وقتی که در اداره امور دچار شکست شدند تو نسبت به مؤمنان پدری مهربانی

إِذ صَارُوا عَلَيك عِيَالاً، فَحَمَلْتَ أَثقَالَ مَا عَنهُ ضَعُفُوا،

زیراآنان تحت‌سرپرستی توقرار گرفتند ومتحمّل شدی مسئولیت‌هائی راکه دیگران تحمل آنرا نداشتند

وَحَفِظْتَ مَا أَضَاعُوا، وَرَعَيْتَ مَا أَهْمَلُوا، وَشَمَّرْتَ إِذِ

وحفظ کردی آنچه ضایع کردند ورعایت کردی آنچه‌اهمال‌کردند، و دامن همت به کمرزدی هنگامی که

اجْتَمَعُوا، وَعَلَوْتَ إِذْ هَلِعُوا، وَصَبَرْتَ إِذ أَسْرَعُوا،

به گرد تواجتماع کردند، و سربلند شدی چون بی تابی کردند، و شکیبایی کردی وقتی که شتاب گرفتند

وَأَدْرَكْتَ أَوْتَار مَا طَلَبُوا، وَنَالُوا بِكَ مَا لَمْ يَحتَسِبُوا،

وخونخواهي کردی از سوی خونخواهان، و بواسطه تو به‌آنچه که‌فکر نمی‌کردند به‌آن نائل شوند رسیدند

كُنْتَ لِلْكَافِرِينَ عَذَاباً صَبّاً وَنَهْباً، وَلِلْمُؤْمِنِينَ عَمَداً

تو بر کافران عذابی ریزان، و برای مؤمنان تکیه‌گاه

وَحِصْناً، فَطِرْتَ وَاللهِ بِنَعْمَائِهَا، وَفُزْتَ بِحَبَائِهَا،

ودژ مستحکمی بودی، به خدا سوگند که با نعمتهای او سرشته شدی، و به عطای الهی کامیاب گردیدی

وَأَحْرَزْتَ سَوَابِقَهَا، وَذَهَبتَ بِفَضَائِلِهَا، لَمْ تُفْلَلْ

و پیش از دیگران آن را احراز کردی و امتیازات آن را ربودی، نه دلیل و حجّت تو

حُجَّتُكَ، وَلَمْ يَزِغْ قَلبُكَ، وَلَمْ تَضْعُفْ بَصِيرَتُكَ، وَلَمْ

نارسا، و نه تحمل تو اندک، و نه بینش تو ضعیف بود و دچار

تَجبُنْ نَفسُكَ، كُنْتَ كَالجَبَلِ لَا تُحَرِّكُهُ العَوَاصِفُ،

ترس نبودی، (بلکه) همانند کوهی بودی که تند باد حوادث ترا تکان نمی‌داد

وَكُنْتَ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: اَمِنَ النَّاسُ فِي صُحْبَتِكَ،

و چنان بودی که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله در بارهات فرمود: مردم در کنار تو و در حکومت

وَذَاتِ يَدِكَ، وَكُنْتَ كَمَا قَالَ ﷺ، قَوِيّاً فِي بَدَنِكَ

تو احساس امنیت می‌کردند و تو همانگونه بودی که رسولخدا ﷺ فرمود از نظر جسمی نیرومند

مُتَوَاضِعاً فِي نَفْسِكَ، عَظِيماً عِنْدَ اللهِ، كَبِيراً فِي الْأَرْضِ،

نزد خویش فروتن، و پیش خداوند با عظمت، در زمین بزرگ

جَلِيلاً عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ، لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمَزٌ، وَلَا

و نزد مؤمنان بزرگوار، برای احدی در بارهات حق بدگوئی نبود

لِقَائِلٍ فِيكَ مَغْمَزٌ، وَلَا لِخَلْقٍ فِيكَ مَطْمَعٌ، وَلَا لِأَحَدٍ

و گویندهای بهانه عیب جوئی در تو نیافت، و مخلوقی نتوانست در تو طمع باطل کند و کسی نبود

عِنْدَكَ هَوَادَةٌ، الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ عِنْدَكَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ، حَتّٰى

که از تو انتظار نرمش داشته باشد، شخص ناتوان و خوار نزد تو نیرومند و عزیز بود تا حق

تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ، وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفٌ ذَلِيلٌ،

او را بازستانی، و شخص قوی و عزیز از نظر تو ناتوان و خوار بود

حَتّٰى تَأْخُذَ مِنْهُ الْحَقَّ، وَالْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذٰلِكَ

تا حق مظلوم از او بازگیری، و خویش و بیگانه در این جهت

سَوَاءٌ، شَأْنُكَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ، وَقَوْلُكَ حُكْمٌ

نزد تو یکسان بودند، کار تو حقیقت و راستی و مدارا بود، و گفتارت محکم

وَحَتْمٌ، وَأَمْرُكَ حِلْمٌ وَحَزْمٌ، وَرَأْيُكَ عِلْمٌ وَعَزْمٌ فِيمَا

و تردید ناپذیر، و شیوهات بردباری و احتیاط، و رأی و اندیشهات بر اساس علم و احتیاط

فَعَلتَ قَدْنَهَجَ بِكَ السَّبِيلُ، وَسَهُلَ بِكَ الْعَسِيرُ، وَأُطْفِأَتْ

در جریان عمل بود، خداوند راه مسلمین را بواسطه تو مشخص، و کارهای دشوار آنها را

بِكَ النِّيرَانُ، وَاعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ، وَقَوِيَ بِكَ الْإِسلاَمُ

آسان، و آتش جنگ را خاموش ساخت، و دین را بوسیله تو اعتدال بخشید و اسلام

وَالْمُؤمِنُونَ، وَسَبَقْتَ سَبقاً بَعِيداً، وَأَتْعَبْتَ مَنْ بَعْدَكَ

و مؤمنان را قدرت داد، تو بر دیگران بسیار پیشی گرفتی، و آنانکه پس از تو روی کار آمدند

تَعَباً شَدِيداً، فَجَلَلْتَ عَنِ الْبُكَاءِ، وَعَظُمَتْ رَزِيَّتُكَ فِي

به زحمت فراوان افتادند تو بر تر از آنی که گریه بر تو ما را تسکین بخشد، مصیبت تو در

السَّمَآءِ، وَهَدَّتْ مُصِيبَتُكَ الْأَنَامَ، فَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ

آسمان بزرگ جلوه نمود، و مردم (زمین) را در هم شکسته، ما از خداییم و بسوی او

رَاجِعُونَ، رَضِينَا عَنِ اللهِ قَضَاءَهُ، وَسَلَّمْنَا للهِ أَمرَهُ، فَوَاللهِ

باز می‌گردیم، به قضای او راضی و تسلیم امر او می‌باشیم، به خدا سوگند که

لَنْ يُصَابَ الْمُسْلِمُونَ بِمِثْلِكَ أَبَداً، كُنتَ لِلْمُؤمِنِينَ كَهْفاً

هرگز مسلمانان به مصیبتی همانند سوگ تو دچار نشدند، تو برای مؤمنان پناهگاه

وَحِصْناً وَقُنَّةً راسِياً، وَعَلَى الْكَافِرِينَ غِلْظَةً وَغَيْظاً،

و دژ و قله‌استوار، و نسبت به کافران سخت گیر و خشمناک بودی، خداوند ترا به پیامبرش

فَأَلْحَقَكَ اللهُ بِنَبِيِّهِ، وَلاَ أَحْرَمَنَا أَجْرَكَ، وَلاَ أَضَلَّنَا بَعْدَكَ.

ملحق سازد، و ما را از پاداش مصیبتت محروم نفرماید، و پس از تو ما را گمراهمان نگرداند

زیارت قبور پیامبران عظام علیهم السلام

تکریم و تعظیم انبیا علیهم السلام عقلاً وشرعاً لازم است و علما تصریح کرده‌اند به استحباب زیارت آنان، برای حضرت یونس علیه السلام در کنار شط فرات بقعه‌ای است معروف، و قبر حضرت هود و صالح در وادِی السَّلام در نجف اشرف مشهور می باشد و مرقد ذِی ٱلکِفْل در چند فرسخی شهر کوفه در کنار فرات در شهر کِفِل است و در شهر موصل قبر جرجیس پیغمبر و در بیرونِ شهر، قبر شیث هِبَةُالله، و در قبله مسجد بَراثا قبر جناب یوشع علیه السلام است که فعلاً از آن اثری نیست.

زیارت «جامعه صغیره» که برای زیارت امام موسی بن جعفر علیه السلام ذکر کردیم، در زیارت این پیامبران عظام نیز خوانده می‌شود.

این زیارت را نیز برای هر یک از مشاهد مشرفه پیامبران علیهم السلام نقل کرداند:

اَلسَّلٰامُ عَلَیْكَ یٰا نَبِیَّ اللهِ، اَلسَّلٰامُ عَلَیْكَ یٰا...(بجای چند

نقطه‌اسم پیامبری که قصد زیارت اوراکرده‌ای آورده شود)

* * * * * * * * * * * * * * * * * * * *

اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ رَسُوْلِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ

سلام بر تو و بر پیامبر خدا محمد بن عبد

اللهِ، اَلسَّلٰامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ،

الله، سلام بر تو و بر همه پیامبران و فرستادگان الهی

وَالْاَوْصِيٰاءِ الْمَرْضِيِّينَ، وَالشُّهَدٰاءِ وَالصّٰالِحِينَ، اَشْهَدُ

و بر اوصیای پسندیده آنها، و بر شهیدان و صالحان، گواهی دهم

لَقَدْ اَدَّيْتَ مٰا حُمِّلْتَ، وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ، وَبَلَّغْتَ

که آنچه را بر عهده داشتی انجام دادی، و آنچه را به تو سپرده شده بود حفظ کردی، و رسالتی

عَنِ اللهِ كَمٰا أُمِرْتَ، وَحَلَّلْتَ حَلٰالَ اللهِ، وَحَرَّمْتَ حَرٰامَهُ،

را که به آن مامور بودی رساندی، و حلال خدا را حلال، و حرامش را حرام کردی،

وَأَقَمْتَ أَحْكَامَهُ، فَصَلَّى اللهُ عَلىٰ رُوْحِكَ الطَّيِّبَةِ،

و احکامش را اقامه کردی، رحمت خداوند بر روان پاکیزه

وَبَدَنِكَ الطّٰاهِرِ، وَحَشَرَنَا اللهُ فِي زُمْرَتِكَ تَحْتَ لِوَاءِ

و بر جسم پاکت باد، و خداوند ما را در زمره شما و زیر پرچم

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَاَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ

حضرت محمد و اهل بیت او صلوات الله علیهم محشور

السَّلٰامُ، وَلٰا حَرَمَنٰا بَرَكَتَكَ، وَرَزَقَنَا الْعَوْدَ إِلىٰ زِيٰارَتِكَ،

گرداند، و از برکت زیارت شما محروممان نفرماید، و بازگشت به زیارتت را روزیمان گرداند،

وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

سلام بر تو و رحمت و برکات الهی بر تو باد.

سپس دو رکعت نماز یا بیشتر قربةً اِلی الله به جای آور و ثواب آن را به آن پیامبر هدیه کن و سپس برای دنیا وآخرت خود، و پدر و مادرت و دیگر مؤمنین دعا کن.

زیارت امام زادگان

هرگاه قصد کردی زیارت کنی یکی از فرزندان ائمه ﷺ را بایست بر سر قبرش و اگر زیارت شونده مرد باشد بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ، الطّاهِرُ الْوَلِيُّ، وَالدّاعِي

سلام بر تو ای سید پاک و پاکیزه و ولی خدا و دعوت کننده بسوی او،

الْحَفِيُّ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ حَقّاً، وَنَطَقْتَ حَقّاً وَصِدْقاً،

گواهی دهم که تو به حق و حقیقت و راستی سخن گفتی،

وَدَعَوْتَ اِلىٰ مَوْلاىَ وَمَوْلاكَ عَلانِيَةً وَسِرّاً، فَازَ مُتَّبِعُكَ،

و مردم را به سوی مولای من و مولای خویش آشکار و پنهان فراخواندی، پیرو تو رستگار شد

وَنَجا مُصَدِّقُكَ، وَخابَ وَخَسِرَ مُكَذِّبُكَ، وَالْمُتَخَلِّفُ

و تصدیق کنندهات نجات یافته و تکذیب کننده ومخالفت زیان و خسران

عَنْكَ، اِشْهَدْ لي بِهٰذِهِ الشَّهٰادَةِ، لِأَكُونَ مِنَ الْفٰائِزِينَ

دید گواهی ده در حق من به این گواهی، تا از رستگاران

بِمَعْرِفَتِكَ وَطٰاعَتِكَ، وَتَصْدِيقِكَ وَاتِّبٰاعِكَ، وَالسَّلٰامُ

به شناخت و اطاعت و تصدیق و پیروی تو باشم، سلام

عَلَيْكَ يٰا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي، اَنْتَ بٰابُ اللهِ الْمُؤْتىٰ مِنْهُ،

بر تو ای سرور و فرزند سرورم، توئی راه وصول به خدا

وَالْمَأْخُوذُ عَنْهُ، اَتَيْتُكَ زٰائِراً وَحٰاجٰاتي لَكَ مُسْتَوْدِعاً،

که حکم الهی از تو گرفته می‌شود، به زیارتت آمده‌ام و حاجتهایم را به تو می‌سپارم،

وَهٰا اَنَا ذٰا اَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَاَمٰانَتِي، وَخَوٰاتِيمَ عَمَلي

و اینک من به تو می‌سپارم دینم و امانتم و پایان عملم

وَجَوٰامِعَ اَمَلي اِلىٰ مُنْتَهىٰ اَجَلي، وَالسَّلٰامُ عَلَيْكَ

و تمام آرزوهایم را تا پایان زندگیم، و سلام بر تو

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكٰاتُهُ.

و رحمت و برکات الهی.

زیارت کمیل بن زیاد

کمیل بن زیاد یکی از یاران شجاع و با وفای امیر مؤمنان علی بن ابی طالب است، حجاج بن یوسف او

را در سال ۸۲ هجري شمسی، همانگونه که آن حضرت﵇ به او خبر داده بود، به شهادت رساند، مرقد مطهر او در مسیر راه نجف به کوفه قرار دارد، در زیارت او می‌گوئی:

اَلسَّلامُ عَلیٰ مُحَمَدٍ خَاتِمِ‌النَّبِیّین، اَلسَّلامُ عَلیٰ عَلِیٌّ اَمیرِ

سلام بر محمد خاتم پیامبران، سلام بر امیر مؤمنان،

الْمُؤْمنینَ، اَلسَّلام علیٰ فَاطِمَة الزَّهرَاء سَیدةِ نِسَاءَ

سلام بر فاطمه زهرا سرور بانوان

العَالَمین، اَلسَّلامُ عَلیٰ خَدیجَةَ الْکُبْریٰ أُمِّ الْمُؤمِنینَ

جهانیان، سلام بر خدیجهٔ کبری مادر مؤمنان،

اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَینِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ

سلام بر حسن و حسین سروران اهل

الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعِین، اَلسَّلامُ عَلیٰ سَائرِ أَئِمَةِ

بهشت از همهٔ مردم، سلام بر ائمه

الْمُسْلمِین: عَلِیٌّ وَمُحَمَدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسیٰ وَعَلِیٌّ وَمُحَمَّدٍ

مسلمانان: علي (بن‌الحسین) ومحمد (بن‌علی) وجعفر (بن‌محمد) وموسیٰ (بن‌جعفر) وعلی(بن موسیٰ)

وَعَلِیٌّ وَالحَسَنِ وَالخلَفِ الْهادِي الْمَهْدِیِّ مُنجِّزِ وَعْدِ

ومحمد (بن‌علی) وعلي (بن‌محمد) وحسن (بن‌علی) وجانشین امام‌هادی حضرت مهدی که وعده الهی

الْمُؤْمِنینَ، اَلسَّلامُ عَلیٰ مَلائکَتِهِ الْمُقَرَبِیّنَ وَعِبَادِهِ

را در باره مؤمنان تحقق بخشد، سلام بر فرشتگان مقرّب و بر بندگان

الصَّالِحِينَ، اَلسَّلامُ عَلَى الْعَبدِ الصَالِحِ، الْوَلِيِّ النَّاصِحِ

شایسته، سلام بر بنده صالح و دوست ناصح،

الْعالِمِ التَّقِيِّ، الْمَدْفُونِ بِأَرْضِ الْغَرِي: كُمَيْلِ بْنِ زِيادٍ

عالم پرهیزگار، مدفون در سرزمین غری (نجف): کمیل بن زیاد

اَلسَّلامُ عَلىٰ مَن اَكْمَلَهُ الْكامِلِ فى الصِّفَاتِ وَالْأَمِيرِ فِى

سلام بر کسی که او را امیر مؤمنان علیه‌السلام در صفات پسندیده کامل ساخت و فرمانده او بود در

الْغَزَواتِ،وَوَدَّعَهُ السِّرَّ، وَعَلَّمَهُ دُعَاءَالْخِضْرِ،وَاَخْبَرَهُ عَنِ

جنگها وسرنگهدار او، و به او دعای خضر آموخت، و او را از

النَّفْسِ وَالحَقِيقَة، فَصَارَ فِيها ذا بَصِيرَة، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَد

نفس و حقیقت آن آگاه ساخت تا آنجا که در باره آن به بینش و شناخت رسید، گواهی دهم که

اَدَّيتَ اِلَى الحَقِ، وَوَجَّهْتَ مِنهَاجَ الصَّدق وَالرَّشَاد

تو حق را ادا کردی، و راه صداقت و هدایت در پیش گرفتی

وَاَعْرَضْتَ عَنِ الْباطِلِ وَالْعِناد، اَلسَّلامُ عَلىٰ اَحَدِ

و از راه باطل و عناد سرپیچیدی، سلام بر آنکه یکی از

حَوَارِيِّ حَبْلِ اللهِ الْمَتِينِ، الْفائزِ بِصُحْبَةِ سَيِّدِ الوَصِيِّينَ

حواری و اصحاب (امیر مؤمنان علیه‌السلام) آن وسیله مستحکم ارتباط با خدا بود که به همراهی

وَصُحْبَةِ سِبْطِهِ الْأَكْبَر، السَّلام عَلىٰ مَن اَخبَرَهُ بِالْقَوْلِ

با آن سرور اوصیاء وبا سبط اکبر (امام مجتبی) فائز شد سلام بر آنکه خبر داد از شهادتش

سَيِّدِ الصّادقين. لَعَنَ اللهُ قاتِلَكَ الظّالِمِ الشَّقِيِّ اللَّعِينِ

سرور راستگویان که فرمود: خدا لعنت کند قاتلت را آن ستمگرنگون بخت ملعون

اَلْحَجّاج بْن يُوسُفِ الثَّقَفِيّ، وَالسَّلامُ عَلَيكَ يَا كُمَيْلَ بْنَ

حجاج بن یوسف الثقفی، سلام بر تو ای کمیل بن

زِيادِ النَّخَعِيَّ اَلْيَمانِيَّ وَرَحمة الله وَبَرَكاته.

زیاد نخعی و رحمت و برکات خدا برتو.

مسجد حنّانه

از مساجد معروف و تاریخی نجف اشرف به شمار می‌رود، برای نامگذاری آن به این اسم، دو دلیل در تاریخ و روایات ذکر شده‌است:

۱ ـ هنگام عبور جنازه مطهر امیر مؤمنان علیه السلام از کوفه به نجف، ساختمانی که آنوقت در محل این مسجد وجود داشته به نشانه احترام و تعظیم به انحنا گرائیده است.

۲ ـ با ورود سرهای مبارک شهدای کربلا به این مکان، صدای حنین و ناله از آن زمین بگوش رسیده است.

و به همین دلیل آن محل بعدها تبدیل به مسجد شد و بنام مسجد حنانه نامیده شد و از آن زمان این مسجد مورد توجه اهل نجف و زائران محترم قرار گرفته است.

دو رکعت نماز تحیّت در آن مسجد بجا آور و بر قاتلان امیر مؤمنان و سید شهداء علیهما السلام لعنت فرست.

زیارت قبور مؤمنین

در وادی السلام و غیره

از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هر کس داخل قبرستان شود، بگوید:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ اَهْلِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ،

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان، سلام بر اهل کلمهٔ «لااله الا الله»

مِنْ اَهْلِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ، يا اَهلَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ، بِحَقِّ لا اِلٰه اِلَّا

از طرف معتقد به «لااله الا الله» ای اهل «لااله الا الله» به حق این کلمهٔ مقدسه «لااله الا الله»

اللهُ، كَيْفَ وَجَدْتُمْ قَوْلَ لا اِلٰه اِلَّا اللهُ، مِن لا اِلٰه اِلَّا اللهُ، يا

چگونه یافتید (پاداش) گفتار «لااله الا الله» را از از سوی آنکه معبودی جز او نیست

لا اِلٰه اِلَّا اللهُ، بِحَقِّ لا اِلٰه اِلَّا اللهُ، اِغْفِرْ لِمَنْ قالَ لا اِلٰه اِلَّا

ای یگانه معبود! به حق این کلمهٔ مقدّسه «لااله الا الله» بیامرز هرکه را که گوید «لااِلٰهَ اِلا

اللهُ، وَاحْشُرْنا فِي زُمْرَةِ مَنْ قالَ لا اِلٰه اِلَّا اللهُ، مُحَمَّدٌ

الله» و محشور کن ما را در زمرهٔ گویندگان «لااله الا الله» محمد

رَسُولُ اللهِ، عَلِيٌّ وَلِيُّ اللهِ.

رسول الله، علیّ ولیّ الله.

کوفه و سهله

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

دعای ورود به شهر کوفه

چون داخل کوفه شدی بگو:

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ، وَفي سَبيلِ اللهِ، وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ

به نام خدا و به کمک خدا و در راه خدا، و برکیش رسول خدا

صَلَّىٰ اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْني مُنْزَلاً مُبارَكاً وَاَنْتَ

که درود خدا بر او و آلش باد خدایا فرود آر مرا در این شهر در جایگاهی با برکت و تونی

خَيْرُ الْمُنْزِلينَ.

بهترین فرود آرندگان

سپس روانه شو به سوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو:

اَللهُ اَكْبَرُ، لا اِلٰـهَ اِلَّا اللهُ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ، سُبْحانَ اللهِ.

خدا بزرگتر است (از توصیف)، معبودی جز خدا نیست، ستایش خاص خدا است، منزه است خدا

زیارت امیر مؤمنان علیه السلام

در درب مسجد کوفه

اَلسَّلامُ عَلیٰ سَیِّدِنا رَسُولِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ

سلام بر آقای ما رسول خدا محمد بن عبدالله

وَآلِهِ الطّاهِرِینَ، اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبی

و خاندان پاکیزه‌اش، سلام بر امیر مؤمنان علی بن ابی

طالِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ، وَعَلیٰ مَجالِسِهِ وَمَشاهِدِهِ

طالب و رحمت خدا و برکاتش بر او، و بر مجالس او و مواضع حضور

وَمَقامِ حِکْمَتِهِ وَآثارِ آبائِهِ آدَمَ وَنُوحٍ وَاِبْرٰهیمَ

و جایگاه (خطبه‌های پر) حکمتش، و آثار پدرانش آدم و نوح و ابراهیم

وَاِسْمٰاعیلَ وَتِبْیانِ بَیِّناتِهِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْاِمامِ الْحَکیمِ

و اسماعیل، و جایگاه بیان حجتهایش، سلام بر امام فرزانه

الْعَدْلِ، الصِّدّیقِ الْأَکْبَرِ، الْفارُوقِ بِالْقِسْطِ الَّذی فَرَّقَ اللهُ

دادگر، راستگوی اکبر، جدا کنندهٔ (حق از باطل) به عدالت، آنکس که خدا بوسیله‌اش جدا کرد

بِهِ بَیْنَ الْحَقِّ وَالْباطِلِ، وَالْکُفْرِ وَالْإیمانِ، وَالشِّرْکِ

میان حق و باطل، و کفر و ایمان، و شرک

وَالتَّوْحیدِ لِیَهْلِکَ مَنْ هَلَکَ عَنْ بَیِّنَةٍ وَیَحْییٰ مَنْ حَیَّ عَنْ

و توحید را، تا هلاک شود هر که مستحق هلاکت است با دلیل، و زنده بماند هر که باید زنده به ماند

بَيِّنَةٍ، اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ، وَخاصَّةُ نَفْسِ

با دلیل، گواهی دهم براستی که توئی امیر مؤمنان، و مخصوص در میان

الْمُنْتَجَبِينَ، وَزَيْنُ الصِّدِّيقِينَ وَصابِرُ الْمُمْتَحَنِينَ، وَاَنَّكَ

برگزیدگان، و زیور راستگویان، و بردبار در میان امتحان شدگان، و براستی توئی

حَكَمُ اللهِ فِي اَرْضِهِ وَقاضِي اَمْرِهِ، وَبابُ حِكْمَتِهِ،

حاکم خدا در زمین، و قضاوت کنندهٔ امرش، و دروازهٔ حکمتش

وَعاقِدُ عَهْدِهِ، وَالنّاطِقُ بِوَعْدِهِ، وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْنَهُ

و پیوند دهندهٔ پیمانش، و گویای به وعده‌اش، و رشتهٔ پیوستهٔ میان او

وَبَيْنَ عِبادِهِ، وَكَهْفُ النَّجاةِ، وَمِنْهاجُ التُّقىٰ، وَالدَّرَجَةُ

و میان بندگانش، و پناهگاه نجات، و طریقهٔ پرهیزکاری، و درجهٔ

الْعُلْيا، وَمُهَيْمِنُ الْقاضِي الْاَعْلىٰ، يا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ

برتر، و گواه خدای دادگر والا، ای امیر مؤمنان به وسیله

اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ زُلْفىٰ، اَنْتَ وَلِيِّي وَسَيِّدِي وَوَسِيلَتِي فِي

تو تقرب جویم به درگاه خدا تقربی کامل، توئی سرپرست و آقای من و وسیله‌ام در

الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ.

دنیا و آخرت.

دعای ورود به مسجد کوفه

اَللّٰهُ اَکْبَرُ، اَللّٰهُ اَکْبَرُ، اَللّٰهُ اَکْبَرُ، هٰذا مَقامُ الْعائِذِ بِاللّٰهِ،

خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است (از توصیف)، این است جایگاه پناه برندهٔ به خدا

وَبِمُحَمَّدٍ [حَبیبِ اللّٰهِ] صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَبِوِلاٰیَةِ اَمیرِ

و به محمد حبیب خدا ـ که درود خدا بر او و آلش ـ و به ولایت امیر

الْمُؤْمِنینَ وَالْأَئِمَّةِ الْمَهْدِیّینَ، الصّادِقینَ النّاطِقینَ

مؤمنان، و امامان راهبر راستگوی گویای حق

الرّاشِدینَ، الَّذینَ اَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ

و راه یافته‌ای که دور کرده است خداوند از ایشان پلیدی را و بخوبی پاکشان

تَطْهیراً، رَضیتُ بِهِمْ اَئِمَّةً وَهُداةً وَمَوالِیَّ، سَلَّمْتُ لِأَمْرِ

کرده، خوشنودم به امامت ایشان و راهنمائیشان و سروریشان، تسلیم امر

اللّٰهِ لاٰ اُشْرِكُ بِهِ شَیْئاً، وَلاٰ اَتَّخِذُ مَعَ اللّٰهِ وَلِیّاً، کَذِبَ

خدایم، و شریک نسازم با او چیزی را و نگیرم به همراه خدا دوستی، دروغ گفتند

الْعادِلُونَ بِاللّٰهِ وَضَلُّوا ضَلالاً بَعیداً، حَسْبِیَ اللّٰهُ وَاَوْلِیاءُ

شرک ورزان به خدا، و گمراه شدند گمراهی دوری، بس است مرا خدا، و دوستان

اللّٰهِ، اَشْهَدُ اَنْ لاٰ اِلـٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لاٰ شَریكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ

خدا، گواهی دهم که معبودی نیست جز خدای یگانه‌ای که شریک ندارد و گواهی دهم که

مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَاَنَّ عَلِيّاً

محمد بنده و رسول او است که درود خدا بر او و آلش باد، و اینکه علی علیه‌السلام

وَالْأَئِمَّةَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَوْلِيآئِي

و امامان راه یافته از نژاد او که بر آنها درود باد سرورانِ من

وَحُجَّةُ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ.

و حجتهای خداوند بر خلقش

اعمال مقام ابراهیم علیه‌السلام

(ستون چهارم)

در این مقام چهار رکعت نماز بگزار، دو رکعت آنرا با «حمد» و «قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ» و دو رکعت دیگر را با «حمد» و «اِنّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» بخوان و پس از نماز و تسبیح حضرت زهراء علیهاالسلام بگو:

اَلسَّلامُ عَلىٰ عِبادِ اللهِ الصّالِحِينَ الرّاشِدِينَ، الَّذِينَ

سلام بر بندگان شایستهٔ راه یافته‌ای

اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً، وَجَعَلَهُمْ

که‌دور کرده است خداوند از ایشان پلیدی را و پاکیزه‌شان کرده است بخوبی، و قرارشان داده است

اَنْبِيآءَ مُرْسَلِينَ، وَحُجَّةً عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ، وَسَلامٌ

پیمبرانی مرسل، و حجت بر همهٔ خلق، و سلام

عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ، ذٰلِكَ تَقْدِيرُ

بر رسولان، و حمد خاصّ خدا، پروردگار جهانیان است، و این است تقدیر

الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وهفت مرتبه بگو: سَلٰامٌ عَلىٰ نُوحٍ فِي

فرازانهٔ دانا، سلام بر نوح در میان

الْعٰالَمِينَ پس بگو:

جهانیان

نَحْنُ عَلىٰ وَصِيَّتِكَ يٰا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ، الَّتِي اَوْصَيْتَ بِهٰا

ما به سفارش تو پای بندیم ای سرپرست مؤمنان آن سفارشی که به

ذُرِّيَّتَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَالصِّدِّيقِينَ، وَنَحْنُ مِنْ شِيعَتِكَ

فرزندانت کردی از رسولان و راستگویان، و ما از شیعیان تو

وَشِيعَةِ نَبِيِّنٰا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ وَعَلىٰ

و شیعیان پیامبرمان محمد هستیم که درود خدا بر او آلش و بر تو و بر

جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيٰاءِ وَالصّٰادِقِينَ وَنَحْنُ عَلىٰ مِلَّةِ

همه رسولان و پیمبران و راستگویان باد، و ما نیز بر کیش

اِبْرٰهِيمَ، وَدِينِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَالْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ،

ابراهیم و دین محمد پیامبر امّی (درس نخوانده) و امامان راه یافته

وَوِلاٰيَةِ مَوْلاٰنٰا عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَى الْبَشِيرِ

و ولایت سرورمان علی امیر مؤمنان هستیم، سلام بر مژده دهندهٔ

النَّذِيرِ، صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُهُ وَرِضْوٰانُهُ وَبَرَكٰاتُهُ،

ترساننده، درودهای خدا و رحمتش و خوشنودیش و برکاتش بر او

وَعَلىٰ وَصِيِّهِ وَخَلِيفَتِهِ الشّٰاهِدِ لِلّٰهِ مِنْ بَعْدِهِ عَلىٰ خَلْقِهِ،

و نیز بر وصی او و جانشینش، آن گواه خدا پس از او بر خلقش

عَلِيِّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفٰارُوقِ الْمُبِينِ،

حضرت علی امیر مؤمنان آن صدیق اکبر و جدا کنندهٔ (حق از باطل) بطور روشن،

الَّذِي اَخَذْتَ بَيْعَتَهُ عَلَى الْعٰالَمِينَ، رَضِيتُ بِهِمْ اَوْلِيآءَ

آن کس که برایش از جهانیان بیعت گرفتی، خوشنودم به سرپرستی

وَمَوٰالِيَّ وَحُكّٰاماً، فِي نَفْسِي وَوُلْدِي وَاَهْلِي وَمٰالِي

و سروری و حکمرانی ایشان، در جانم و فرزندان و خاندان و مال

وَقِسْمِي، وَحِلِّي وَاِحْرٰامِي، وَاِسْلاٰمِي وَدِينِي، وَدُنْيٰايَ

و بهره‌ام، و در حال حِل و احرامم، و اسلام و دینم و دنیا

وَآخِرَتِي، وَمَحْيٰايَ وَمَمٰاتِي، اَنْتُمُ الْأَئِمَّةُ فِي الْكِتٰابِ

و آخرتم و زندگی و مرگم، شمائید امامان در کتاب خدا (قرآن)

وَفَصْلُ الْمَقٰامِ، وَفَصْلُ الْخِطٰابِ، وَاَعْيُنُ الْحَيِّ الَّذِي لاٰ

و فیصله بخش هر مقام، و حکم نافذ حق، و دیدگان بیداری که

يَنٰامُ، وَاَنْتُمْ حُكَمٰاءُ اللّٰهِ، وَبِكُمْ حَكَمَ اللّٰهُ، وَبِكُمْ عُرِفَ

نخوابد، و شمائید فرزانگان، خدا و بوسیلهٔ شما حکم راند، و بوسیلهٔ شما شناخته شود

حَقُّ اللّٰهِ، لاٰ اِلٰـهَ اِلَّا اللّٰهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ، اَنْتُمْ نُورُ اللّٰهِ

حق خدا، معبودی نیست جز خدا و محمد رسول خدا است، شمائید نور خدا

مِنْ بَيْنِ اَيْدِينٰا وَمِنْ خَلْفِنٰا، اَنْتُمْ سُنَّةُ اللّٰهِ الَّتِي بِهٰا سَبَقَ

پیش روی ما و پشت سرمان، شمائید آن آئین و طریقهٔ خدا که قضا بدان

الْقَضٰاءُ، يٰا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَنَا لَكُمْ مُسَلِّمٌ تَسْليماً،

سبقت یافته، ای امیر مؤمنان من در برابر شما تسلیمم چنان تسلیمی که

لاٰ اُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئاً، وَلاٰ اَتَّخِذُ مِنْ دوُنِهِ وَلِيّاً، اَلْحَمْدُ

چیزی را به خدا شریک نگیرم، و جز او کسی را به سرپرستی خود انتخاب نکنم، ستایش

لِلّٰهِ الَّذي هَدٰاني بِكُمْ، وَمٰا كُنْتُ لِأَهْتَدِيَ لَوْلاٰ اَنْ

خدائی را که مرا راهنمائی کرد بوسیلهٔ شما و من چنان نبودم که بخودی خود راهنمائی شوم اگر

هَدٰانِيَ اللّٰهُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَللّٰهُ اَكْبَرُ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلىٰ مٰا

خداهدایتم نمی‌کرد، خدا بزرگ است، خدا بزرگ است، خدا بزرگ است، ستایش خدای را بر نعمت

هَدٰانٰا.

هدایت او

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

اعمال دَكّة القضاء

دكّة القضاء جايگاه قضاوت امير مؤمنان عليه السلام بوده است، در آنجا دو ركعت نماز بگزار به حمد و هر سوره كه خواهى پس از نماز و تسبيح حضرت زهرا عليها السلام بگو:

يٰا مٰالِكي وَمُمَلِّكي وَمُتَغَمِّدي بِالنِّعَمِ الْجِسٰامِ مِنْ غَيْرِ

ای مالک من، و ای مالک کنندهٔ من و ای که مرا غرق نعمتهای بزرگ خود ساختی بدون اینکه

اسْتِحْقاقِ، وَجْهِي خاضِعٌ لِمَا تَعْلُوهُ الْأَقْدامُ لِجَلالِ

استحقاق آنرا داشته باشم، چهره خضوع می‌نهم بر آنچه که بر آن گذارده شود گامها (خاک)

وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، لاٰ تَجْعَلْ هٰذِهِ الشِّدَّةَ وَلاٰ هٰذِهِ الْمِحْنَةَ

در برابر عظمت ذات کریمت، قرار مده این سختی و نه این گرفتاری

مُتَّصِلَةً بِاسْتِيصالِ الشَّأْفَةِ، وَامْنَحْنِي مِنْ فَضْلِكَ مٰا لَمْ

را پیوسته تا ریشه کن شدن بیخ و بن حیات، و ببخش به من از فضل خود چیزی را

تَمْنَحْ بِهِ اَحَداً مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ، اَنْتَ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ الَّذِي

که نبخشیده‌ای آنرا به هیچکس بدون درخواست، تویی وجود ازلی که

لَمْ تَزَلْ وَلاٰ تَزٰالُ، صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاغْفِرْ

همواره بوده و همواره خواهی بود، درود فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز

لِي وَارْحَمْنِي، وَزَكِّ عَمَلِي، وَبٰارِكْ لِي فِي اَجَلِي

مرا، و به من رحم کن، و کردارم را پاک کن، و برکت بده در عمرم

وَاجْعَلْنِي مِنْ عُتَقٰائِكَ وَطُلَقٰائِكَ مِنَ النّٰارِ، بِرَحْمَتِكَ يٰا

و قرارم ده از آزاد شدگان و رهاشدگان از آتش دوزخ، به رحمتت ای

اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ.

مهربانترین مهربانان.

اعمال بیت الطَّشت

در زمان خلافت امیرمؤمنان﵇ در کنار دکة‌القضاء، چادری زدند، و به دستور آن حضرت، دختری را که مورد اتهام خویشان خویش قرار گرفته بود به آن چادر آوردند و از آنجا که برای روشن شدن وضعیت او لازم بود آن دختر داخل طشت بنشیند، طشتی حاضر کردند؛ لذا به آن محل بیت‌الطشت گفته شد، در آنجا دو رکعت نماز بگزار و بعد از سلام و تسبیح حضرت زهرا﵄ بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنّي ذَخَرْتُ تَوْحيدي اِيّاكَ، وَمَعْرِفَتي بِكَ

خدایا من ذخیره کردم (برای قیامتم) یگانه پرستی تو را و معرفتم را به تو

وَاِخْلاصي لَكَ، وَاِقْراري بِرُبُوبِيَّتِكَ، وَذَخَرْتُ وِلايَةَ

و اخلاصم را برای تو، و اقرارم را به پروردگاری تو، و ذخیره کردم ولایت آنان

مَنْ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ، مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ

را که نعمت معرفتشان را از میان مخلوقات به من بخشیدی: محمد و خاندانش

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ فَزَعي اِلَيْكَ عاجِلاً وَآجِلاً، وَقَدْ

ـ که درود خدا بر ایشان باد ـ برای روز پناه بردنم بسوی تو در دنیا و آخرت، و اینک

فَزِعْتُ اِلَيْكَ وَاِلَيْهِمْ يا مَوْلاىَ فى هٰذَا الْيَوْمِ، وَفى

پناه آوردم بسوی تو و بسوی ایشان، ای مولای من در این روز، و در

مَوْقِفى هٰذا وَسَأَلْتُكَ مادَّتى مِنْ نِعْمَتِكَ، وَاِزاحَةَ ما

این جایگاهی که هستم از تو درخواست می‌کنم ادامهٔ نعمتت را، و برطرف ساختن

اَخْشاهُ مِنْ نِقْمَتِكَ، وَالْبَرَكَةَ فيما رَزَقْتَنيهِ، وَتَحْصينَ

خشم و انتقامت که از آن ترس دارم، و برکت در آنچه روزیم کرده‌ای، و محفوظ داشتن

صَدْرى مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَجائِحَةٍ وَمَعْصِيَةٍ فى دينى وَدُنْياىَ

سینه‌ام را از هر اندوه و بلا و گناهی در دین و دنیا

وَآخِرَتى يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

و آخرتم ای مهربانترین مهربانان

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

اعمال دکّةالمعراج

دکّة المعراج محلی است که ظاهراً پیامبرﷺ در شب معراج در آنجا فرود آمده و دو رکعت نماز گزارده است و در وسط مسجد واقع است، در این مقام دو رکعت نماز می‌کنی، در رکعت اوّل «حمد» می‌خوانی با «قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ» و در رکعت دوّم «حمد» و «قُلْ يا اَيُّهَا الْكافِرُونَ»، پس‌ازسلام وتسبیح حضرت‌زهراؑ این‌دعارا می‌خوانی:

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ، وَمِنْكَ السَّلامُ، وَاِلَيْكَ يَعُودُ السَّلامُ

خدایا تویی سلام (بی‌عیب) و از تو است سلام، و به تو بازگردد

وَدارُكَ دارُ السَّلامِ، حَيَّنا رَبَّنا مِنْكَ بِالسَّلامِ، اَللّٰهُمَّ اِنّي

و درگاهت درگاه سلامتی است، عطاکن پروردگارا از سوی خود بر ما سلامتی را، خدایا من

صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلاةَ ابْتِغاءَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوانِكَ

خواندم این نماز را به جستجوی رحمت و خوشنودی

وَمَغْفِرَتِكَ، وَتَعْظيماً لِمَسْجِدِكَ، اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلىٰ

و آمرزشت و برای بزرگداشت مسجدت، خدایا پس درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْفَعْها في عِلِّيِّينَ، وَتَقَبَّلْها مِنّي يا

محمد وآل محمد، و بالا ببر این نماز را در جایگاه بلند بهشت و آنرا از من بپذیر ای

اَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

مهربانترین مهربانان

اعمال مقام حضرت آدم علیه‌السلام

(ستون هفتم)

این مقام، جایگاهی است که در آنجا حقّ تعالی توفیق توبه به آدم علیه‌السلام داده است، در این مقام رو به قبله بایست و بگو:

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

بنام خدا، و به ذات خدا و برکیش رسول خدا، درود خدا بر او و آلش

وَلاٰ اِلٰـهَ اِلَّا اللهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ اَبِينٰا آدَمَ

و معبودی نیست جز خدا، محمد رسول خدا است، سلام بر پدر ما آدم

وَاُمِّنٰا حَوّٰآءَ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ هٰابِيلَ الْمَقْتُولِ ظُلْماً

و مادرمان حواء، سلام بر هابیل که از روی ستم و دشمنی

وَعُدْوٰاناً، عَلىٰ مَوٰاهِبِ اللهِ وَرِضْوٰانِهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ

کشته شد (برای حسادت قابیل) بر بخششهای خدا و خوشنودی خداوند (نسبت به هابیل)، سلام بر

شَيْثٍ صَفْوَةِ اللهِ الْمُخْتٰارِ الْأَمِينِ، وَعَلَى الصَّفْوَةِ

شیث برگزیدهٔ خدا و انتخاب شدهٔ امین، و به برگزیدگان

الصّٰادِقِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ اَوَّلِهِمْ وَآخِرِهِمْ، اَلسَّلاٰمُ

راستگوی از نژاد پاکش از فرد نخستشان تا آخرینشان، سلام

عَلىٰ اِبْراهِيمَ وَاِسْماعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَعَلىٰ

بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و بر

ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُخْتٰارِينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ مُوسىٰ كَلِيمِ اللهِ،

نژاد انتخاب شدهٔ آنها، سلام بر موسی هم سخن با خدا

اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ عِيسىٰ رُوحِ اللهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ

سلام بر عیسی روح خدا، سلام بر محمد بن

عَبْدِ اللهِ خٰاتَمِ النَّبِيِّينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

عبدالله خاتم پیمبران، سلام بر امیر مؤمنان

وَذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكٰاتُهُ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكُمْ فِي

و نژاد پاکیزه‌اش و رحمت خدا و برکاتش بر او، سلام بر شما در

اَلْأَوَّلِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ فِي الْآخِرِينَ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

زمرهٔ پیشینیان، سلام بر شما در زمرهٔ پسینیان، سلام بر

فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، اَلسَّلامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْهَادِينَ شُهَدَاءِ اللهِ

فاطمهٔ زهرا، سلام بر پیشوایان راهنما که گواهان خدایند

عَلىٰ خَلْقِهِ، اَلسَّلامُ عَلَى الرَّقِيبِ الشَّاهِدِ عَلَى الْأُمَمِ لِلّٰهِ

بر خلق او، سلام بر نگهبان و گواه بر امتها از جانب خدا

رَبِّ الْعَالَمِينَ.

پروردگار جهانیان

سپس چهار رکعت نماز بخوان در رکعت اوّل «حمد» و «اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ» و در رکعت دوّم «حمد» و «قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ» و در دو رکعت سیّم و چهارم به همین نحو بعد از تسبیح حضرت زهرا علیها السلام بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ فِي

خدایا اگر من نافرمانیت کردم پس (در عوض) فرمانبرداریت کردم در

الْإِيمَانِ مِنِّي بِكَ، مَنّاً مِنْكَ عَلَيَّ لا مَنّاً مِنِّي عَلَيْكَ،

ایمان به تو از روی منّتی که تو بر من گذاردی نه اینکه منّتی باشد از من بر تو

وَاَطَعْتُكَ فِي اَحَبِّ الْأَشْيَاءِ لَكَ، لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَداً،

و فرمانبرداریت کردم در محبوبترین چیزها پیش تو که نگرفتم برایت فرزندی

وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيكاً، وَقَدْ عَصَيْتُكَ فِي اَشْيَاءَ كَثِيرَةٍ عَلىٰ

و نخواندم برای تو شریکی، و نافرمانیت کردم در جاهای بسیاری که البته نه از روی

غَيْرِ وَجْهِ الْمُكابَرَةِ لَكَ، وَلاَ الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِيَّتِكَ، وَلاَ

سرکشی و عنادورزی بود، و نه از باب بیرون رفتن از بندگیت، و نه

الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ، وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَوايَ، وَاَزَلَّنِي

بخاطر انکار پروردگاریت بوده، بلکه پیروی هوای نفسم را کردم،

الشَّيْطانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيانِ، فَاِنْ تُعَذِّبْني فَبِذُنُوبي

وشیطان هم‌مرا بلغزاند پس‌از دلیل وبیانی که برمن داشتی‌اکنون اگرکیفرم کنی بواسطهٔ گناهانم می‌باشد

غَيْرُ ظالِمٍ لي، وَاِنْ تَعْفُ عَنّي وَتَرْحَمْني فَبِجُودِكَ

و تو ستمی به من نکرده‌ای، و اگر بگذری و به من ترحم کنی بواسطهٔ جود

وَكَرَمِكَ يا كَريمُ، اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبي لَمْ يَبْقَ لَها اِلاّ رَجاءُ

و بزرگواری تو است ای خدای کریم، خدایا برآستی برای گناهانم چیزی نمانده جز امید به

عَفْوِكَ، وَقَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمانِ، فَأَنَا أَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ ما

گذشت تو، و من پیش از این فراهم داشته‌ام ابزار محرومیت را، پس از تو خواهم خدایا آنچه را

لا اَسْتَوْجِبُهُ، وَاَطْلُبُ مِنْكَ ما لا اَسْتَحِقُّهُ، اَللّٰهُمَّ اِنْ

مستحقش نیستم، و طلب کنم از تو چیزی را که سزاوارش نباشم، خدایا اگر

تُعَذِّبْني فَبِذُنُوبي وَلَمْ تَظْلِمْني شَيْئاً، وَاِنْ تَغْفِرْ لي فَخَيْرٌ

عذابم کنی بخاطر گناهانم هست و تو هیچگونه ستمی به من روا نداشته‌ای

راحِمٍ اَنْتَ يا سَيِّدي، اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا، اَنْتَ

و اگر بیامرزیم تو بهترین مهرورزانی ای آقای من، خدایا تو همانی و من همان، تویی

الْعَوّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالذُّنُوبِ، وَاَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ

که همیشه بازگردی (بسوی بنده‌ات) با آمرزش و منم که همواره بازگردم به گناه، تویی بخشایندهٔ

بِالْحِلْمِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالْجَهْلِ، اَللّٰهُمَّ فَاِنّي أَسْأَلُكَ يا كَنْزَ

به بردباری و منم بازگردندهٔ به نادانی، خدایا از تو خواهم ای گنج

الضُّعَفاءِ، يا عَظيمَ الرَّجاءِ، يا مُنْقِذَ الْغَرْقىٰ، يا مُنْجِيَ

ناتوانان، ای بزرگ مایهٔ امید، ای نجات دهندهٔ غریقان، و ای نجات بخش

الْهَلْكىٰ، يا مُميتَ الْأَحْياءِ، يا مُحْيِيَ الْمَوْتىٰ، اَنْتَ اللهُ لا

هالکان، ای میرانندهٔ زندگان، و ای زنده کنندهٔ مردگان تویی خدایی که

اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ، اَنْتَ الَّذي سَجَدَ لَكَ شُعاعُ الشَّمْسِ،

معبودی جز تو نیست، تویی که سجده کرد برایت تابش خورشید

وَدَوِيُّ الْماءِ، وَحَفيفُ الشَّجَرِ، وَنُورُ الْقَمَرِ، وَظُلْمَةُ

و بانگ آب، و صدای مخصوص بهم خوردن درخت، و نور ماه، و تاریکی

اللَّيْلِ، وَضَوْءُ النَّهارِ، وَخَفْقانُ الطَّيْرِ، فَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ يا

شب و روشنایی روز، و صدای بال پرنده، پس از تو خواهم ای

عَظيمُ بِحَقِّكَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقينَ، وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ

خدای بزرگ به حقی که بر محمد و آل راستگویش داری، و به حقی که محمد

وَآلِهِ الصّادِقينَ عَلَيْكَ، وَبِحَقِّكَ عَلىٰ عَلِيٍّ، وَبِحَقِّ عَلِيٍّ

و آل راستگویش بر تو دارند و به حق تو بر علی و به حق علی

عَلَيْكَ، وَبِحَقِّكَ عَلىٰ فاطِمَةَ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ عَلَيْكَ،

بر تو و به حق تو بر فاطمه و به حق فاطمه بر تو

وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ، وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ، وَبِحَقِّكَ

و به حق تو بر حسن، و به حق حسن بر تو، و به حق تو

عَلَى الْحُسَيْنِ، وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ، فَاِنَّ حُقُوقَهُمْ

بر حسین، و به حق حسین بر تو، بطور مسلم حقوق ایشان بر تو

عَلَيْكَ مِنْ اَفْضَلِ اِنْعامِكَ عَلَيْهِمْ، وَبِالشَّأْنِ الَّذي لَكَ

از برترین نعمتهای تو بر ایشان است، و به حق آن شأن و منزلتی که تو در

عِنْدَهُمْ، وَبِالشَّأْنِ الَّذي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَيْهِمْ يا رَبِّ،

پیش ایشان داری، و بدان منزلتی که آنها در پیش تو دارند که درود فرست بر ایشان پروردگارا

صَلاةً دائِمَةً مُنْتَهىٰ رِضاكَ، وَاغْفِرْ لي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتي

درودی همیشگی تا آخرین سرحد خوشنودیت، و بوسیلهٔ ایشان بیامرز گناهانی را که

بَيْني وَبَيْنَكَ، وَارْضِ عَنّي خَلْقَكَ، وَاَتْمِمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ،

میان من و تو است، و خلق خود را از من خوشنود ساز، و نعمتت را بر من تمام کن

كَمٰا اَتْمَمْتَهٰا عَلىٰ آبائي مِنْ قَبْلُ وَلاٰ تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنَ

چنانچه بر پدران پیشین من تمام کردی، و قرار مده برای هیچیک از

الْمَخْلُوقينَ عَلَيَّ فيهَا امْتِناناً، وَامْنُنْ عَلَيَّ كَمٰا مَنَنْتَ

آفریدگانت بر من در اینباره منتی، و منّت نِه بر من

عَلىٰ آبائي مِنْ قَبْلُ، يا كٓهٰيعٓصٓ، اَللّٰهُمَّ كَمٰا صَلَّيْتَ

چنانچه از پیش بر پدران من منّت نهادی ای «کهیعص»، خدایا چنانچه درود فرستی

عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، فَاسْتَجِبْ لي دُعٰائي فيمٰا سَأَلْتُ، يا

بر محمد و آلش، پس دعای مرا در آنچه از تو درخواست کردم مستجاب گردان، ای

كَريمُ، يا كَريمُ، يا كَريمُ.

کریم ای کریم ای کریم

سپس برو به سجده و بگو:

يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلىٰ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ، وَيَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ

ای که توانایی داری بر (قضاء) حاجتهای خواستاران، و بدانی آنچه هست در نهاد

الصَّامِتِينَ، يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ اِلَى التَّفْسِيرِ، يَا مَنْ يَعْلَمُ

خاموشان ای که نیازی نداری به شرح و بیان، ای که می‌دانی

خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، يَا مَنْ اَنْزَلَ الْعَذَابَ

بهم خوردن چشمان، و هرآنچه را سینه‌ها پنهان کند، ای که فرو فرستادی بر قوم

عَلىٰ قَوْمٍ يُونُسَ، وَهُوَ يُرِيدُ اَنْ يُعَذِّبَهُمْ فَدَعَوْهُ

یونس عذاب را و آهنگ عذابشان کردی ولی آنان دعا کرده

وَتَضَرَّعُوا اِلَيْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمُ الْعَذَابَ، وَمَتَّعَهُمْ اِلىٰ

و بدرگاهت تضرع و زاری کردند و عذاب را از ایشان برطرف کردی، و تا زمانی از زندگی

حِينٍ، قَدْ تَرىٰ مَكَانِي، وَتَسْمَعُ دُعَائِي، وَتَعْلَمُ سِرِّي

بهره‌مندشان کردی، (خدایا) مکانم را می‌بینی، و دعایم بشنوی، و نهان

وَعَلَانِيَتِي وَحَالِي صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاكْفِنِي

و عیانم و حال و وضعم را دانی، درود فرست بر محمد و آل محمد و کفایت کن

مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي.

آنچه مرا به اندوه واداشته از کار دین و دنیا و آخرتم

پس از آن هفتاد مرتبه بگو: يَا سَيِّدِي، بعد سر از سجده بردار و بگو:

يَا رَبِّ اَسْأَلُكَ بَرَكَةَ هٰذَا الْمَوْضِعِ، وَبَرَكَةَ اَهْلِهِ، وَأَسْأَلُكَ

پروردگارا از تو خواهم برکت این مقام و برکت اهل آنرا، و از تو خواهم

اَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ رِزْقِكَ رِزْقاً حَلالاً طَيِّباً تَسُوقُهُ اِلَيَّ

که روزی من کنی از روزی خود روزی حلال پاکیزه‌ای که بکشانی آنرا بسوی من

بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خٰائِضٌ فِي عٰافِيَةٍ، يَا اَرْحَمَ

به قدرت و نیروی خودت در حالی که فرو رفته باشم در تندرستی کامل ای مهربانترین

الرّٰاحِمِينَ.

مهربانان

اعمال مقام ابراهیم علیه السلام

(ستون پنجم)

در روایات به آن، مقام جبرئیل علیه السلام و مقام امام حسن علیه السلام نیز گفته شده و از جمله مواضع ممتاز مسجد است، نزد آن، دو رکعت نماز بخوان با حمد و هر سوره که خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح حضرت زهرا علیها السلام بجا آوردی بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ اَسْمٰائِكَ كُلِّهٰا، مٰا عَلِمْنٰا مِنْهٰا

خدایا از تو درخواست کنم به همهٔ نامهایت همهٔ آنها چه آنها که می‌دانیم

وَمَا لاٰ نَعْلَمُ، وَاَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْكَبِيرِ

و چه آنها که نمی‌دانیم و درخواست کنم به نام عظیم و عظمت و بزرگترت و کبیر و

الْأَكْبَرِ، الَّذِي مَنْ دَعاٰكَ بِهِ اَجَبْتَهُ، وَمَنْ سَأَلَكَ بِهِ اَعْطَيْتَهُ،

اکبرت، که هر که تو را بدان بخواند پاسخش دهی، و هر که بدان از تو چیزی بخواهد عطا فرمائی

وَمَنِ اسْتَنْصَرَكَ بِهِ نَصَرْتَهُ، وَمَنِ اسْتَغْفَرَكَ بِهِ غَفَرْتَ لَهُ،

وهر که بدان از تو یاری طلبد یاریش کنی، و هر که بدان نام از تو آمرزش خواهد بیامرزیش و هر که

وَمَنِ اسْتَعاٰنَكَ بِهِ اَعَنْتَهُ، وَمَنِ اسْتَرْزَقَكَ بِهِ رَزَقْتَهُ، وَمَنِ

از تو کمک خواهد کمکش دهی، و هرکه بدان نام از تو روزی خواهد روزیش دهی، و هر که

اسْتَغاٰثَكَ بِهِ اَغَثْتَهُ، وَمَنِ اسْتَرْحَمَكَ بِهِ رَحِمْتَهُ، وَمَنِ

بدان از تو فریادرسی خواهد به فریادش رسی، و هرکه بدان رحم تو را جوید رحمش کنی، و هر که

اسْتَجاٰرَكَ بِهِ اَجَرْتَهُ، وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَهُ، وَمَنِ

بدان از تو پناه خواهد پناهش دهی، و هر که بدان بر تو توکل کند کفایتش کنی، و هرکه

اسْتَعْصَمَكَ بِهِ عَصَمْتَهُ، وَمَنِ اسْتَنْقَذَكَ بِهِ مِنَ النّٰارِ

بدان‌از تو نگهداری خواهدنگاهش داری، وهرکه بدان نام از تو رهایی از آتش طلبد رهاییش دهی

اَنْقَذْتَهُ، وَمَنِ اسْتَعْطَفَكَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ، وَمَنْ اَمَّلَكَ بِهِ

و هرکه مهر تو را بدان طلب کند به او مهرورزی، و هر که بوسیله آن از تو آرزوئی کند عطا کنی

اَعْطَيْتَهُ، الَّذِي اتَّخَذْتَ بِهِ آدَمَ صَفِيّاً، وَنُوحاً نَجِيّاً،

آن نامی که بوسیلهٔ آن آدم را صفی خود قرار دادی، و نوح را همراز

وَاِبْرٰاهِيمَ خَلِيلاً، وَمُوسىٰ كَلِيماً، وَعِيسىٰ رُوحاً،

و ابراهیم را خلیل، و موسی را هم سخن، و عیسی را روح

وَمُحَمَّداً حَبِيباً، وَعَلِيّاً وَصِيّاً، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ،

و محمد را حبیب، و علی را وصی خود گرفتی ـ که درود خدا بر همگی ایشان باد

اَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَتَغْفُوَ عَمَّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي،

و حاجاتم را برآور و از گناهان گذشته‌ام درگذر

وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ، وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ

و تفضل بر من بدانچه تو شایستهٔ آنی، و همچنین بر همهٔ مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ،

و زنان باایمان در دنیا و آخرت، ای گشایندهٔ اندوه اندوهناکان

وَيَا غِيَاثَ الْمَلْهُوفِينَ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، سُبْحَانَكَ يَا

و ای فریادرس درماندگان، معبودی جز تو نیست منزهی تو ای

رَبَّ الْعَالَمِينَ.

پروردگار جهانیان

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

فضیلت مسجد کوفه

امیر مؤمنان علیه السلام به شخصی که مرکب و توشهٔ سفر آماده ساخته بود تا برای درک فضیلت مسجد اقصی به آنجا برود، فرمود:

در این مسجد (مسجد کوفه) نمازبگزار که نماز واجب در آن برابر با حجّ مقبول و نماز نافله برابر با عمرهٔ مقبول است... و در آنجا هفتاد پیامبر و هفتاد وصیّ که من یکی از آنهایم نماز خوانده است. هیچ اندوهگین در آنجا، حاجتی از حوائج خود را نخواهد، جز آنکه خداوند آن را برآورد و اندوهش را بر طرف سازد.

کامل الزیارات ۲۹: ۱۸

اعمال مقام امام زین العابدین علیه السلام

(ستون سوم)

اعمال این مقام شایسته است بقدر پنج ذراع دورتر از ستون انجام شود زیرا مقام در آن محل بوده است، در آنجا دو رکعت نماز بجا آور و بخوان در هر رکعت آن، حمد و هر سوره که خواستی پس از سلام و تسبیح حضرت فاطمة زهرا علیها السلام بگو:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ، اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبِي قَدْ كَثُرَتْ،

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان، خدایا براستی گناهانم بسیار است و

وَلَمْ يَبْقَ لَهَا اِلّا رَجٰاءُ عَفْوِكَ، وَقَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمٰانِ

بجای نمانده برای آنها جز امید گذشت تو و من پیش آوردهام ابزار محرومیت خود را بدرگاهت

اِلَيْكَ، فَاَنَا أَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ مٰا لاٰ اَسْتَوْجِبُهُ، وَاَطْلُبُ مِنْكَ

و از تو درخواست دارم خدایا چیزی را که شایستهاش نیستم، و میجویم از تو آنچه را که

مٰا لاٰ اَسْتَحِقُّهُ، اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي وَلَمْ تَظْلِمْنِي

مستحقش نیستم خدایا اگر عذابم کنی بواسطهٔ گناهانم میباشد و تو هیچگونه ظلمی بمن نکردهای

شَيْئاً، وَاِنْ تَغْفِرْ لِي فَخَيْرُ رٰاحِمٍ اَنْتَ يٰا سَيِّدِي، اَللّٰهُمَّ

و اگر بیامرزیم پس تو بهترین رحمکنندگانی ای سرور من، خدایا

أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا، أَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا الْعَوَّادُ

تو همانی و من همانم، تویی که پیوسته می‌آمرزی و منم که عادت کرده‌ام

بِالذُّنُوبِ، وَأَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَأَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ،

به گناه و تویی که تفضل کنی به بردباری و منم که زیاد عادت کرده‌ام به نادانی

اَللّٰهُمَّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ، يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ،

خدایا پس از تو درخواست دارم ای گنج ناتوانان، ای بزرگ مایهٔ امید

يَا مُنْقِذَ الْغَرْقَىٰ، يَا مُنْجِيَ الْهَلْكَىٰ، يَا مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ، يَا

ای نجات‌دهندهٔ غریقان، و ای نجات‌بخش هلاک شدگان، ای میرانندهٔ زندگان و ای

مُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ، أَنْتَ اللهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ الَّذِي

زنده کنندهٔ مردگان، تویی خدایی که معبودی جز تو نیست تویی که

سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ، وَنُورُ الْقَمَرِ، وَظُلْمَةُ اللَّيْلِ،

سجده کند برایت تابش خورشید و روشنی ماه، و تاریکی شب

وَضَوْءُ النَّهَارِ، وَخَفَقَانُ الطَّيْرِ، فَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ يَا عَظِيمُ

و پرتو روز، و بال زدن پرنده، از تو خواهم ای خدای بزرگ

بِحَقِّكَ يَا كَرِيمُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ، وَبِحَقِّ

به حق تو ای بزرگوار بر محمد و خاندان راستگویش و به حق

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ، وَبِحَقِّكَ عَلَىٰ عَلِيٍّ،

محمد و خاندان راستگویش بر تو، و به حق تو بر علی

وَبِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ، وَبِحَقِّكَ عَلَىٰ فَاطِمَةَ، وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ

و به حق علی بر تو، و به حق تو بر فاطمه و به حق فاطمه

عَلَيْكَ، وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ، وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ،

بر تو و به حق تو بر حسن، و به حق حسن بر تو

وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ، وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ، فَإِنَّ

و به حق تو بر حسین، و به حق حسین بر تو، زیرا که

حُقُوقَهُمْ مِنْ اَفْضَلِ اِنْعامِكَ عَلَيْهِمْ، وَبِالشَّأْنِ الَّذي لَكَ

حقوق ایشان از برترین نعمت‌بخشیهای تو است بر ایشان، و بدان منزلتی که تو

عِنْدَهُمْ، وَبِالشَّأْنِ الَّذي لَهُمْ عِنْدَكَ، صَلِّ يا رَبِّ عَلَيْهِمْ

در پیش ایشان داری، و بدان منزلتی که ایشان در پیش تو دارند درود فرست پروردگارا بر ایشان

صَلاةً دائِمَةً مُنْتَهىٰ رِضاكَ، وَاغْفِرْ لي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتي

درودی همیشگی تا سرحد خوشنودیت، و بیامرز بوسیلهٔ ایشان گناهانی را که

بَيْني وَبَيْنَكَ، وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ كَما اَتْمَمْتَها عَلىٰ

میان من و تو است و تمام کن نعمت خود را بر من چنانچه تمام کردی آنرا

آبائي مِنْ قَبْلُ يا كَهيعَصَ، اَللّٰهُمَّ كَما صَلَّيْتَ عَلىٰ

بر پدرانم پیش از این، ای «کهیعص» خدایا چنانچه درود فرستادی بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ لي دُعائي فيما سَأَلْتُكَ.

محمد و آل محمد پس دعایم را به اجابت رسان در آنچه از تو خواستم

سپس برو به سجده و جانب راست صورت را بر زمین گذار و مکرّر و بگو با حالت خشوع و گریه:

يا سَيِّدي يا سَيِّدي، يا سَيِّدي صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

ای آقای من ای آقای من ای آقای من، درود فرست بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاغْفِرْ لي وَاغْفِرْ لي.

و آل محمد و بیامرز مرا.

پس جانب چپ صورت را بر زمین گذار و این کلمات را بگو و دعا کن.

مقام نوح ﷺ

یا باب الفرج

دراین مقام چهار رکعت نماز کن به حمد و هر سوره که خواستی، و چون فارغ شدی از نماز و تسبیح حضرت فاطمة ﷺ بگو:

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاقْضِ حاجَتي، يا

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد، و حاجتم را برآور، ای

اَللّٰهُ، يا مَنْ لا يَخيبُ سائِلُهُ، وَلا يَنْفَدُ نائِلُهُ، يا قاضِيَ

خدا ای که ناامید نشود درخواست کنندهات، و تمام نشود عطایت ای برآرندهٔ

الْحاجاتِ، يا مُجيبَ الدَّعَواتِ، يا رَبَّ الْأَرَضينَ

حاجات، ای اجابت کنندهٔ دعاها، ای پروردگار زمینها

وَالسَّمٰواتِ، يا كاشِفَ الْكُرُباتِ، يا واسِعَ الْعَطِيّاتِ، يا

و آسمانها، ای برطرف کنندهٔ گرفتاریها، ای که عطاهایت گسترده است، ای

دٰافِعَ النَّقِمٰاتِ، يٰا مُبَدِّلَ السَّيِّئٰاتِ حَسَنٰاتٍ، عُدْ عَلَيَّ

دفع کنندهٔ بلاها، ای تبدیل کنندهٔ بدیها به خوبیها توجه فرما به من

بِطَوْلِكَ وَفَضْلِكَ وَاِحْسٰانِكَ، وَاسْتَجِبْ دُعٰائِي فِيمٰا

به نعمت و فضل و احسان خودت، و مستجاب کن دعایم را در آنچه از تو

سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ مِنْكَ، بِحَقِّ نَبِيِّكَ وَوَصِيِّكَ

درخواست کنم، و از تو می‌خواهم (مستجاب کنی) به حق پیامبرت و وصیت

وَاَوْلِيٰائِكَ الصّٰالِحِينَ.

و دوستان شایسته‌ات

نماز حاجت در مقام نوح علیه‌السلام

در این مقام چهار رکعت نماز بجا آور و چون فارغ شدی و تسبیح حضرت زهرا علیهاالسلام بجا آوردی، بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ يٰا مَنْ لاٰ تَرٰاهُ الْعُيُونُ، وَلاٰ تُحِيطُ بِهِ

خدایا از تو درخواست کنم ای که نبینندش دیدگان، و فرایش نگیرند

الظُّنُونُ، وَلاٰ يَصِفُهُ الْوٰاصِفُونَ، وَلاٰ تُغَيِّرُهُ الْحَوٰادِثُ، وَلاٰ

گمانها و توصیفش نتوانند توصیف کنندگان، و تغییرش ندهد پیش آمدها

تُفْنِيهِ الدُّهُورُ، تَعْلَمُ مَثٰاقِيلَ الْجِبٰالِ، وَمَكٰائِيلَ الْبِحٰارِ،

و از بینش نبرد روزگارها، تو می‌دانی سنگینی کوهها، و پیمانهٔ دریاها

وَوَرَقَ الْأَشْجارِ، وَرَمْلَ الْقِفارِ، وَما أضاءت بِهِ الشَّمْسُ

و برگ درختان، و ریگهای ریگزارها، و آنچه را خورشید

وَالْقَمَرُ، وَاَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ، وَوَضَحَ عَلَيْهِ النَّهارُ، [وَ] لا

و ماه بر آن بتابد و شب بر آن سایه افکند، و روز بر آن پرتو افکند و

تُوارِي مِنْكَ سَماءٌ سَماءً، وَلا اَرْضٌ اَرْضاً، وَلا جَبَلٌ ما

نپوشاند از تو آسمانی آسمان دیگر را، و نه زمینی زمین دیگر را و نه کوهی آنچه را

فِي اَصْلِهِ، وَلا بَحْرٌ ما فِي قَعْرِهِ، أَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ

در ریشه دارد، و نه دریایی آنچه را در قعر خود دارد از تو خواهم که درود فرستی بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ اَمْرِي آخِرَهُ، وَخَيْرَ

محمد و آل محمد و قرار دهی بهترین وضع کارم را در آخرش، و بهترین

اَعْمالِي خَواتِيمَها، وَخَيْرَ اَيّامِي يَوْمَ اَلْقاكَ، اِنَّكَ عَلىٰ

کردارم را پایان آن، و بهترین روزهایم را آن روزی که تو را دیدار کنم که براستی تو به

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرادَنِي بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ، وَمَنْ

هر چیز توانایی خدایا هرکس به من بخواهد بدی کند تو بدش را بخواه، و هر که نقشه

كادَنِي فَكِدْهُ، وَمَنْ بَغىٰ نِي بِهَلَكَةٍ فَاَهْلِكْهُ، وَاكْفِنِي ما

برایم کشد تو درباره‌اش چنان کن، و هرکه آرزوی نابودی مرا دارد نابودش کن، و کفایت کن

اَهَمَّنِي مِمَّنْ دَخَلَ هَمُّهُ عَلَيَّ، اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنِي فِي

آنچه به اندوهم انداخته از کسی که اندوهش بر من افتاده، خدایا درآور مرا در

دِرْعِكَ الْحَصِينَةِ، وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ الْواقِي، يا مَنْ يَكْفِي

میان زره محکمت و بپوشانم به پوشش حفظ‌کننده‌ات که کفایت کند

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلاٰ يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ، اِكْفِنِي مٰا اَهَمَّنِي مِنْ

از هر چیز و چیزی از او کفایت نکند، کفایت کن آنچه مرا به اندوه انداخته

اَمْرِ الدُّنْيٰا وَالْآخِرَةِ، وَصَدِّقْ قَوْلِي وَفِعْلِي يٰا شَفِيقُ يٰا

از کار دنیا و آخرتم راست، در آور گفتار و کردارم را ای مهرورز ای که

رَفِيقُ، فَرِّجْ عَنِّي الْمَضِيقَ، وَلاٰ تُحَمِّلْنِي مٰا لاٰ اُطِيقُ،

همیشه با منی، بگشا از من این گناه را، و تکلیفم مکن چیزی را که تابش را ندارم

اَللّٰهُمَّ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لاٰ تَنٰامُ، وَارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ

خدایا نگهبانیم کن به آن دیده‌ات که خواب بر آن چیره نشود، رحم کن به قدرتت

عَلَيَّ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ، يٰا عَلِيُّ يٰا عَظِيمُ، اَنْتَ عٰالِمٌ

بر من ای مهربانترین مهربانان، ای والا ای بزرگ، تو دانایی

بِحٰاجَتِي وَعَلىٰ قَضٰائِهٰا قَدِيرٌ، وَهِيَ لَدَيْكَ يَسِيرٌ، وَاَنَا

به حاجتم، و تو توانایی به برآوردن آن، و آن در نزد تو آسان است، و من هم

اِلَيْكَ فَقِيرٌ، فَمُنَّ بِهٰا عَلَيَّ يٰا كَرِيمُ، اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ

نیازمند درگاه توام، پس بوسیلهٔ آن بر من منت نه ای کریم که براستی تو بر هر چیز

قَدِيرٌ.

توانایی

سپس به سجده رو و این دعا را بخوان:

اِلٰهِي قَدْ عَلِمْتَ حَوٰائِجِي فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

خدایا تو می‌دانی حاجتم را پس درود فرست بر محمد و آل محمد

وَاقْضِهٰا، وَقَدْ اَحْصَيْتَ ذُنُوبِي، فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و آنها را برآور، و تو گناهانم را برشمرده‌ای، پس درود فرست بر محمد وآلش

وَاغْفِرْهٰا يٰا كَرِيمُ.

وگناهانم را بیامرز ای کریم

پس‌از آن بر زمین گذار طرف‌راست‌صورت را و بگو:

اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ، افْعَلْ بِي مٰا اَنْتَ

اگر من بد بنده‌ای هستم پس تو خوب پروردگاری هستی انجام ده دربارهٔ من

اَهْلُهُ وَلاٰ تَفْعَلْ بِي مٰا اَنَا اَهْلُهُ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ.

آنچه را تو شایستهٔ آنی، و مکن با من آنچه را من سزاوار آنم، ای مهربانترین مهربانان

آنگاه طرف چپ صورت را بر زمین گذار و بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ

خدایا اگر بزرگ است گناه بنده‌ات باید نیکو باشد گذشت از

عِنْدِكَ يٰا كَرِيمُ.

نزد تو ای کریم

بعد پیشانی را بر زمین گذار و بگو:

اِرْحَمْ مَنْ اَسآءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكٰانَ وَاعْتَرَفَ.

رحم کن به کسی که بدی کرده ودست به جنایت زده و به حال درماندگی افتاده و اعتراف دارد

اعمال محراب امیر مؤمنان علیه‌السلام

دو رکعت نماز کن در این مقام که مکان ضربت خوردن حضرت امیر مؤمنان علیه‌السلام است. پس از سلام و تسبیح حضرت زهرا علیهاالسلام، این دعا را بخوان:

يَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ الْقَبِيحَ، يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ

ای که آشکار سازد کار خوب را و بپوشاند عمل زشت را، ای که نگیرد (کسی را)

بِالْجَرِيرَةِ، وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ وَالسَّرِيرَةَ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ،

به جنایت و بر کنار نزند پرده را و آشکار نکند درون را ای بزرگی

يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ

که گذشت می‌کنی ای نیکو درگذر، ای بسیار آمرزنده، و ای دو دست

بِالرَّحْمَةِ، يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوىٰ، يَا مُنْتَهىٰ كُلِّ شَكْوىٰ،

گشودهٔ به رحمت، ای رازدان، ای سرحد نهایی هر

يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ، يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا سَيِّدِي، صَلِّ عَلىٰ

شکوه، ای کریم چشم‌پوش، ای بزرگ مایهٔ امید، ای سرور من

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا كَرِيمُ.

درود فرست بر محمد و آل محمد، و انجام ده دربارهٔ من آنچه را تو شایستهٔ آنی ای کریم

مناجات حضرت امیر مؤمنان ﷺ

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ الْأَمٰانَ يَوْمَ لاٰ يَنْفَعُ مٰالٌ وَلاٰ بَنُونَ اِلاّٰ

خدایا از تو امان خواهم در آن روزی که سود ندهد کسی را نه مال و نه فرزندان مگر آن کس

مَنْ اَتَى اللهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ، وَأَسْأَلُكَ الْأَمٰانَ يَوْمَ يَعَضُّ

که دلی پاک به نزد خدا آورد و از تو امان خواهم در آن روزی که بگزد شخص ستمکار

الظّٰالِمُ عَلىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يٰا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ

هر دو دست خود را و گوید: ای کاش گرفته بودم بسوی پیامبر

سَبِيلاً، وَأَسْأَلُكَ الْأَمٰانَ يَوْمَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ

راهی، و از تو امان خواهم در روزی که شناخته شوند جنایتکاران

بِسِيمٰاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوٰاصِي وَالْأَقْدٰامِ، وَأَسْأَلُكَ الْأَمٰانَ

به سیما و رخسارهشان و بگیرند آنها را به پیشانیها و قدمها، و از تو امان خواهم در آن روزی که

يَوْمَ لاٰ يَجْزِي وٰالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلاٰ مَوْلُودٌ هُوَ جٰازٍ عَنْ

کیفر نبیند پدری بجای فرزندش و نه فرزندی کیفر شود بجای

وٰالِدِهِ شَيْئاً اِنَّ وَعْدَ اللهِ حَقٌّ، وَأَسْأَلُكَ الْأَمٰانَ يَوْمَ لاٰ يَنْفَعُ

پدرش، براستی وعدهٔ خدا حق است، و از تو امان خواهم در آن روزی که سود ندهد

الظّٰالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدّٰارِ،

ستمکاران را عذرخواهیشان و بر ایشان است لعنت و ایشان را است سرای بد

وَأَسْأَلُكَ الْأَمانَ يَوْمَ لا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئاً وَالْأَمْرُ

و از تو امان خواهم در روزی که مالک نیست کسی برای کسی دیگر چیزی را و کار

يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ، وَأَسْأَلُكَ الْأَمانَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ وَاُمِّهِ

در آن روز بدست خدا است، و از تو خواهم امان در آن روزی که بگریزد انسان از برادر و مادر

وَاَبِيهِ وَصاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ

و پدر و همسر و فرزندانش، برای هرکس در آن روز کاری است که (فقط)

يُغْنِيهِ، وَأَسْأَلُكَ الْأَمانَ يَوْمَ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ

بدان پردازد، و از تو خواهم امان در آن روزی که شخص جنایتکار دوست دارد که فدا دهد از

عَذابِ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ وَصاحِبَتِهِ وَاَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي

عذاب آن روز پسرانش و همسرش و برادرش و خویشاوندانش که او را در

تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ يُنْجِيهِ، كَلاَّ اِنَّها لَظىٰ

پناه گیرند و هر که در زمین هست یکسره که بلکه او را نجات دهد، هرگز، که جهنم آتشی

نَزّاعَةً لِلشَّوىٰ، مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْمَوْلىٰ وَاَنَا الْعَبْدُ

است سوزان که پوست از سر بکند، مولای من ای مولای من! تویی سرور و منم بنده

وَهَلْ يَرْحَمُ الْعَبْدَ اِلَّا الْمَوْلىٰ، مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ

و آیا رحم کند بر بنده جز سرور او؟ مولای من ای مولای من تویی

الْمالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوكُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ اِلَّا الْمالِكُ،

مالک و منم مملوک و آیا رحم کند بر مملوک جز مالک؟

مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْعَزِيزُ وَاَنَا الذَّلِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ

مولای من ای مولایم تویی عزتمند و منم خوار و ذلیل و آیا رحم کند

الذَّلِيلَ اِلَّا الْعَزِيزُ، مَوْلاٰىَ يا مَوْلاٰىَ اَنْتَ الْخالِقُ وَاَنَا

بر شخص خوار جز عزیز؟ مولای من ای مولای من تویی آفریدگار و منم

الْمَخْلُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ اِلَّا الْخالِقُ، مَوْلاٰىَ يا

آفریده و آیا رحم کند بر آفریده جز آفریدگار؟ مولای من ای مولای من تویی

مَوْلاٰىَ اَنْتَ الْعَظِيمُ وَاَنَا الْحَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْحَقِيرَ اِلَّا

بزرگ و منم ناچیز و آیا رحم کند بر ناچیز

الْعَظِيمُ مَوْلاٰىَ يا مَوْلاٰىَ اَنْتَ الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيفُ وَهَلْ

جز بزرگ؟ مولای من ای مولای من تویی نیرومند و منم ناتوان و آیا

يَرْحَمُ الضَّعِيفَ اِلَّا الْقَوِيُّ، مَوْلاٰىَ يا مَوْلاٰىَ اَنْتَ الْغَنِيُّ

رحم کند بر ناتوان جز نیرومند؟ مولای من ای مولای من تویی بی‌نیاز

وَاَنَا الْفَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ اِلَّا الْغَنِيُّ، مَوْلاٰىَ يا

و منم نیازمند و آیا رحم کند بر نیازمند جز بی‌نیاز؟ مولای من ای مولای

مَوْلاٰىَ اَنْتَ الْمُعْطِي وَاَنَا السّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ السّائِلَ

من تویی عطابخش و منم سائل و آیا رحم کند بر سائل

اِلَّا الْمُعْطِي، مَوْلاٰىَ يا مَوْلاٰىَ اَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ

جز عطا کننده؟ مولای من ای مولای من تویی زنده و منم مرده

وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ اِلَّا الْحَيُّ، مَوْلاٰىَ يا مَوْلاٰىَ اَنْتَ

و آیا رحم کند مرده را جز زنده؟ مولای من ای مولای من تویی

الْباقِي وَاَنَا الْفانِي وَهَلْ يَرْحَمُ الْفانِيَ اِلَّا الْباقِي، مَوْلاٰىَ

باقی و منم فانی و آیا رحم کند بر فانی جز خدای باقی؟ مولای من

يَا مَوْلَايَ اَنْتَ الدَّائِمُ وَاَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ اِلَّا

ای مولای من تویی همیشگی و منم زوال پذیر و آیا رحم کند بر زوال‌پذیر جز

الدَّائِمُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ اَنْتَ الرَّازِقُ، وَاَنَا الْمَرْزُوقُ

خدای همیشگی؟ مولای من ای مولای من تویی روزی ده و منم روزی‌خور و آیا

وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ اِلَّا الرَّازِقُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ اَنْتَ

رحم کند روزی خور راجز روزی ده؟ مولای من ای مولای من تویی

الْجَوَادُ وَاَنَا الْبَخِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْبَخِيلَ اِلَّا الْجَوَادُ،

سخاوتمند و منم بخیل و آیا رحم کند بر بخیل جز سخاوتمند؟

مَوْلَايَ يَامَوْلَايَ اَنْتَ الْمُعَافِي وَاَنَا الْمُبْتَلَىٰ وَهَلْ يَرْحَمُ

مولای من ای مولای من تویی عافیت‌بخش و منم گرفتار و آیا رحم کند بر شخص گرفتار

الْمُبْتَلَىٰ اِلَّا الْمُعَافِي، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ اَنْتَ الْكَبِيرُ وَاَنَا

جز عافیت‌بخش؟ مولای من ای مولای من تویی بزرگ و منم

الصَّغِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ اِلَّا الْكَبِيرُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

کوچک و آیا رحم کند بر کوچک جز بزرگ؟ مولای من ای مولای من

اَنْتَ الْهَادِي وَاَنَا الضَّالُّ وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ اِلَّا الْهَادِي

تویی راهنما و منم گمراه و آیا رحم کند بر گمراه جز راهنما؟

مَوْلَايَ يَامَوْلَايَ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ وَاَنَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ

مولای من ای مولای من تویی رحم کننده و منم رحم کننده پذیر و آیا

يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ اِلَّا الرَّحْمٰنُ، مَوْلَايَ يَامَوْلَايَ اَنْتَ

رحم کند بخشش‌پذیر را جز رحم کننده؟ مولای من ای مولای من تویی

السُّلْطٰانُ وَاَنَا الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ اِلَّا

سلطان و منم گرفتار آزمایش و آیا رحم کند به بندهٔ گرفتار آزمایش جز

السُّلْطٰانُ، مَوْلٰایَ يٰا مَوْلٰایَ اَنْتَ الدَّلِيلُ وَاَنَا الْمُتَحَيِّرُ

سلطان؟ مولای من ای مولای من تویی راهنما و منم متحیر

وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَحَيِّرَ اِلَّا الدَّلِيلُ، مَوْلٰایَ يٰا مَوْلٰایَ اَنْتَ

و سرگردان و آیا رحم کند سرگردان را جز راهنما؟ مولای من ای مولای من تویی

الْغَفُورُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُذْنِبَ اِلَّا الْغَفُورُ،

آمرزنده و منم گنهکار و آیا رحم کند گنهکار را جز آمرزنده؟

مَوْلٰایَ يٰا مَوْلٰایَ اَنْتَ الْغَالِبُ وَاَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ

مولای من ای مولای من تویی غالب و منم مغلوب و آیا

يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ اِلَّا الْغَالِبُ، مَوْلٰایَ يٰا مَوْلٰایَ اَنْتَ

رحم کند بر مغلوب جز غالب؟ مولای من ای مولای من تویی

الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ اِلَّا الرَّبُّ،

پروردگار و منم پرورده و آیا رحم کند پرورده را جز پروردگار؟

مَوْلٰایَ يٰا مَوْلٰایَ اَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنَا الْخَاشِعُ وَهَلْ يَرْحَمُ

مولای من ای مولای من تویی خدای با کبریا و منم بندهٔ فروتن و آیا رحم کند

الْخَاشِعَ اِلَّا الْمُتَكَبِّرُ، مَوْلٰایَ يٰا مَوْلٰایَ اِرْحَمْنِي

بر فروتن جز خدای دارای کبریا؟ مولای من ای مولای من به من رحم کن

بِرَحْمَتِكَ، وَارْضَ عَنِّي بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ، يٰا

به رحمت خود و خوشنود شو از من به جود و کرم و فضل خود ای

ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ وَالطَّوْلِ وَالْإِمْتِنَانِ، بِرَحْمَتِكَ يَا

صاحب جود و احسان و نعمت و امتنان به رحمتت ای

اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

مهربانترین مهربانان

در این مقام شریف بخوان دعایی را که در مسجد زید ذکر می‌شود، البته در محلّ ضربت خوردن امیر مؤمنان علیه السلام اختلاف است لذا بهتر آن است که اعمال محراب را در هر دو محراب معروف و محراب متروک انجام داد.

مقام حضرت صادق علیه السلام

مقام حضرت صادق علیه السلام نزد یک مرقد مطهر مسلم بن عقیل رضوان‌الله علیه است، آنجا دو رکعت نماز بخوان و پس از سلام و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بگو:

يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ، وَيَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ، وَيَا حَاضِرَ

ای سازنده هر ساخته، و ای جبران کنندهٔ هر شکسته، و ای حاضر

كُلِّ مَلَاءٍ، وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوىٰ، وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ، وَيَا

هر انجمن، و ای گواه هر راز، و ای دانای هر پنهان، و ای

شاهِداً غَيْرَ غائِبٍ، وَيا غالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ، وَيا قَريباً غَيْرَ

حاضری که پنهان نشود و ای غالب شکست‌ناپذیر، و ای نزدیکی که دور

بَعيدٍ، وَيا مُونِسَ كُلِّ وَحيدٍ، وَيا حَيّاً حينَ لا حَيَّ غَيْرُهُ،

نشود و ای همدم هر تنها، و ای زنده در آن‌زمان که زنده‌ای جز او نبود

يا مُحيِيَ الْمَوْتىٰ وَمُمِيتَ الْأَحْياءِ، الْقائِمَ عَلىٰ كُلِّ نَفْسٍ

ای زنده کننده مردگان و میراننده زندگان، مراقب هر کس می‌باشی

بِما كَسَبَتْ، لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ

به آنچه کرده است، معبودی نیست جز تو، درود فرست بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ.

محمد

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

نماز حاجت در مسجد کوفه

ازحضرت صادق‌علیه‌السلام روایت است: کسی که دو رکعت نماز گزارد در مسجد کوفه و بخواند در هر رکعت پس از «حمد» ، سوره‌های «فَلَق» و«ناس» و«اخلاص» و«کافِرُون» و«نَصر» و«قَدر» و«اَعْلیٰ» را، پس‌از سلام وتسبیح حضرت زهراءعلیهاالسلام ، هر حاجتی که بخواهد خدا حاجتش را برآورده و دعایش را مستجاب خواهد فرمود.

اذن دخول حرم مطهر مُسلم بن عقیل

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ، الْمُتَصاغِرِ لِعَظَمَتِهِ

ستایش از آن خدا است، سلطان برحق و آشکار، آنکه کوچک گردند در برابر عظمتش

جَبابِرَةُ الطّاغِينَ، الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِيَّتِهِ جَمِيعُ اَهْلِ

گردن‌کشان سرکش، و آنکس که اعتراف دارند به پروردگاریش همهٔ اهل

السَّمٰواتِ وَالْأَرَضِينَ، الْمُقِرِّ بِتَوْحِيدِهِ سائِرُ الْخَلْقِ

آسمانها و زمینها و اقرار دارند به یگانگیش همهٔ مخلوقات

اَجْمَعِينَ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ سَيِّدِ الْأَنامِ، وَاَهْلِ بَيْتِهِ

به تمامی، و درود خدا بر سرور تمامی بشر، و خاندان

الْكِرامِ، صَلاةً تَقَرُّ بِهَا اَعْيُنُهُمْ، وَيَرْغَمُ بِهَا اَنْفُ شانِئِهِمْ

گرامیش، درودی که روشن گردد بدان دیدگانشان، و به خاک مالیده شود بدان بینی بدگویشان

مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ اَجْمَعِينَ، سَلامُ اللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ،

از جن و انس همگی، سلام خدای والای بزرگ

وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ، وَاَنْبِيائِهِ الْمُرْسَلِينَ، وَاَئِمَّتِهِ

و سلام فرشتگان مقربش، و پیمبران مرسلش، و پیشوایان

الْمُنْتَجَبِينَ، وَعِبادِهِ الصّالِحِينَ، وَجَمِيعِ الشُّهَداءِ

وَالصِّدِّيقِينَ، وَالزَّاكِيَاتُ الطَّيِّبَاتُ فِيمَا تَغْتَدِي وَتَرُوحُ

و راستگویان، و درودهای پاکیزه و پاک در بامداد و پسین

عَلَيْكَ يَا مُسْلِمَ بْنَ عَقِيلِ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ

بر تو ای مسلم بن عقیل بن ابیطالب و رحمت خدا

وَبَرَكَاتُهُ، اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكاةَ،

و برکاتش، گواهی دهم که براستی تو برپا داشتی نماز را، و بدادی زکات را

وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَجَاهَدْتَ فِي

و امر کردی به معروف، و نهی کردی از منکر، و جهاد کردی در راه

اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَقُتِلْتَ عَلَى مِنْهَاجِ الْمُجَاهِدِينَ فِي

خدا آنطور که شاید و کشته شدی همانند جهادکنندگان

سَبِيلِهِ حَتَّى لَقِيتَ اللهَ عَزَّوَجَلَّ وَهُوَ عَنْكَ رَاضٍ، وَاَشْهَدُ

در راه خدا تا اینکه خدای عزوجل را دیدار کردی در حالی که او از تو خوشنود بود، و گواهی دهم

اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ، وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي نُصْرَةِ حُجَّةِ اللهِ

که تو براستی وفا کردی به پیمان خدا و بدادی جان خود را در یاری حجت و

وَابْنِ حُجَّتِهِ حَتَّى اَتَاكَ الْيَقِينُ، اَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ

فرزند حجت خدا تا اینکه مرگ به سراغت آمد گواهی دهم برای تو به اینکه تسلیم گشتی

وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ، وَالسِّبْطِ

و وفاداری و خیرخواهی کردی برای یادگار پیمبر مرسل، و نوهٔ

الْمُنْتَجَبِ، وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ، وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ، وَالْمَظْلُومِ

برگزیده، و راهنمای دانشمند و وصی تبلیغ کننده، و آن ستمدیده‌ای

الْمُهْتَضَم، فَجَزٰاكَ اللهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

که حقش را پایمال کردند خداوند پاداش دهد تو را از جانب پیامبرش، و از امیرمؤمنان

وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَفْضَلَ الْجَزٰاءِ بِمٰا صَبَرْتَ

و از حسن و حسین (علیهم السلام) بهترین پاداشها را به خاطر آن بردباری

وَاحْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّٰارِ، لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ،

وپاداش‌جویی‌وکمکی که کردی و چه خوب است سرای آخر، خدا لعنت کند کسی که تو را کشت

وَلَعَنَ اللهُ مَنْ اَمَرَ بِقَتْلِكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ

و خدا لعنت کند کسی را که دستور داد به کشتنت و کسی را که به تو ستم کرد،

مَنِ افْتَرىٰ عَلَيْكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ

کسی را که بر تو دروغ بست، و کسی را که نادانی کرد در حق تو، و سبک شمرد

بِحُرْمَتِكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بٰايَعَكَ وَغَشَّكَ وَخَذَلَكَ

حرمت تو را، و خدا لعنت کند کسی که با تو بیعت کرد و فریبت داد و دست از یاریت برداشته

وَاَسْلَمَكَ، وَمَنْ اَلَّبَ عَلَيْكَ وَمَنْ لَمْ يُعِنْكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

تو را تسلیم دشمن کرد و آنکه دشمن را بر علیه تو شوراند، و کمکت نکرد، ستایش خدایی را

الَّذِي جَعَلَ النّٰارَ مَثْوٰاهُمْ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ اَشْهَدُ

که دوزخ را جایگاه ایشان قرار داد، و بد جایگاهی است برای واردین، گواهی دهم

اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً، وَاَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مٰا وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ

که تو مظلوم کشته شدی، وحتماً خداوند وفا کند به وعده‌ای که به شما داده است، آمده‌ام

زٰائِراً عٰارِفاً بِحَقِّكُمْ، مُسَلِّماً لَكُمْ، تٰابِعاً لِسُنَّتِكُمْ

به درگاهت برای زیارت و شناسایم به حق شما، و تسلیم شمایم و، پیرو طریقه و روش و سنّت شما

وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّىٰ يَحْكُمَ اللهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحاكِمينَ

و یاریم برای شما آماده است تا اینکه خدا حکم فرماید و او بهترین حکم کنندگان است

فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لامَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلىٰ

آنکس که پیرو شماست با شماست نه با دشمن شما، درودهای خدا بر شما و بر

اَرْواحِكُمْ وَاَجْسادِكُمْ وَشاهِدِكُمْ وَغائِبِكُمْ وَالسَّلامُ

ارواحتان و بر اجسادشان و بر حاضر و غایبتان و سلام

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، قَتَلَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْأَيْدي

و رحمت خدا و برکاتش بر شما، بکشد خدا آن مردمی که شما را کشتند بوسیلهٔ دستها

وَالْأَلْسُنِ.

و زبانهاشان

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

زیارت حضرت مسلم بن عقیل علیه‌السلام

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطيعُ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ

سلام بر تو ای بندهٔ شایسته پیرو خدا و رسولش

وَلِاَميرِالْمُؤْمِنينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ،

و امیرمؤمنان و حسن و حسین علیهم‌السلام

اَلْحَمْدُ لِلّهِ وَسَلامٌ عَلىٰ عِبادِهِ الَّذينَ اصْطَفىٰ مُحَمَّدٍ

ستایش برای خدا است و سلام بر بندگان برگزیدهٔ خدا: محمد

وَآلِهِ، وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُاللهِ وَبَرَكاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ

و آل او، و سلام و رحمت خدا و برکات و آمرزشش

وَعَلىٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلىٰ ما

و بر روح تو و بدنت، گواهی دهم که تو براستی برفتی بر

مَضىٰ عَلَيْهِ الْبَدْرِيُّونَ الْمُجاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ،

همان راهی که رفتند بر آن جهادکنندگان بدر در راه خدا

الْمُبالِغُونَ فِي جِهادِ اَعْدائِهِ وَنُصْرَةِ اَوْلِيائِهِ، فَجَزاكَ اللهُ

و کوشش کنندگان در پیکار دشمنان خدا و یاری دوستانش، پس خدایت پاداش دهد

اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَاَكْثَرَ الْجَزاءِ وَاَوْفَرَ جَزاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفىٰ

بهترین پاداش و بیشترین پاداش و شایان‌ترین پاداش کسی که که وفا کرد به

بِبَيْعَتِهِ، وَاسْتَجابَ لَهُ دَعْوَتَهُ، وَاَطاعَ وُلاةَ اَمْرِهِ، اَشْهَدُ

بیعتش و پاسخ داد به دعوتش، و پیروی کرد از آنها که اطاعتشان واجب است، گواهی دهم

اَنَّكَ قَدْ بالَغْتَ فِي النَّصيحَةِ، وَاَعْطَيْتَ غايَةَ الْمَجْهُودِ

که تو کوتاهی نکردی در خیرخواهی، و حد اعلای کوشش را کردی

حَتّىٰ بَعَثَكَ اللهُ فِي الشُّهَداءِ، وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْواحِ

تا اینکه خداوند تو را برانگیخت در زمرهٔ شهیدان، و قرار داد روح تو را با ارواح

السُّعَداءِ، وَاَعْطاكَ مِنْ جِنانِهِ اَفْسَحَها مَنْزِلاً وَاَفْضَلَها

نیکبختان، و بداد به تو از بهشتش وسیعترین منزلها، و بهترین

غُرَفاً، وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي الْعِلِّيِّينَ، وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ

غرفه‌ها را و بالا برد نامت را در جایگاههای بلند، و تو را محشور کرد با پیمبران

وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولَئِكَ

و صدیقان و شهیدان و شایستگان و چه نیکو

رَفِيقاً، اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ، وَاَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ

رفیقانی هستند، گواهی دهم که براستی تو سستی نکردی و کُندی نورزیدی، و با بینایی کامل در کار

عَلىٰ بَصِيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصَّالِحِينَ، وَمُتَّبِعاً

خویش گام برداشتی، به شایستگان اقتداء کردی، و از

لِلنَّبِيِّينَ، فَجَمَعَ اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَاَوْلِيَائِهِ فِي

پیمبران پیروی نمودی، پس خدا گرد آورد میان ما و تو و میان پیامبر و دوستانش در

مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَاِنَّهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

منزلگاههای بندگان فروتن، براستی او مهربانترین مهربانان است

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

نماز زیارت

سپس دو رکعت نماز زیارت در بالا سر مبارک بجا آور و آنرا هدیهٔ آن جناب کن، بعد بخوان دعائی را که پس از نماز زیارت حضرت عباس علیه السلام خوانده می‌شود.

اگرخواستی وداع کنی، بخوان زیارت وداعی را که در زیارت وداع جناب حضرت عباس علیه السلام ذکر می‌شود، ولی بجای «قَبْرَابْنِ اَخِي رَسولِكَ صلی الله علیه و آله» بگو: «قَبْرَ مُسْلِمِ بْنِ عَقِيل علیه السلام».

مرقد شریف میثم تمار رحمه‌الله

میثم تمّار از اصحاب بزرگوار امیر مؤمنان علیه‌السلام است، ابن زیاد او را به همین دلیل در ۲۰ ذیحجه سال ۶۰ هجری در کوفه به شهادت رساند، مرقد شریف او در فاصله ۳۰۰ متری مسجد کوفه زیارتگاه شیعیان است.

زیارت هانی بن عُروه رحمه‌الله

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

سَلامُ اللهِ الْعَظیمِ وَصَلَواتُهُ عَلَیْكَ یا هانِیَ بْنَ عُرْوَةَ،

سلام خدای بزرگ و درودهایش بر تو ای هانی فرزند عروة

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ النّاصِحُ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ

سلام بر تو ای بندهٔ شایستهٔ خیرخواه خدا و رسول او

وَلِأَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ،

و امیر مؤمنان و حسن وحسین علیهم السلام

اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً، فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَاسْتَحَلَّ

گواهی دهم که تو براستی مظلوم کشته شدی، خدا لعنت کند کسی که تو را کشت و خونت را حلال

دَمَكَ وَحَشىٰ قُبُورَهُمْ نٰاراً، اَشْهَدُ اَنَّكَ لَقِيتَ اللهَ وَهُوَ

دانسته و پرکند گورشان را از آتش، گواهی دهم که تو دیدار کردی خدا را در حالی که

رٰاضٍ عَنْكَ بِمٰا فَعَلْتَ وَنَصَحْتَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ

خوشنود بود از کار تو و خیرخواهیت، و گواهی دهم که تو رسیدی به

دَرَجَةَ الشُّهَدٰاءِ، وَجَعَلَ رُوْحَكَ مَعَ اَرْوٰاحِ السُّعَدٰاءِ بِمٰا

درجهٔ شهیدان، و قرار گرفت روح تو با ارواح خوشبختان به خاطر آن

نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ مُجْتَهِداً، وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي ذٰاتِ

خیرخواهی که برای خدا و رسولش کردی و کوشش تو، و بذل جانت

اللهِ وَمَرْضٰاتِهِ، فَرَحِمَكَ اللهُ وَرَضِيَ عَنْكَ، وَحَشَرَكَ مَعَ

برای خدا و خوشنودی خدا بود و خدایت رحمت کند و از تو خوشنود گردد، و تو را با

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّٰاهِرِينَ، وَجَمَعَنٰا وَاِيّٰاكُمْ مَعَهُمْ فِي دٰارِ

محمد و آل پاکش محشور گرداند و گردآورد ما و شما را با ایشان در خانهٔ

النَّعِيمِ، وَسَلاٰمٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكٰاتُهُ.

نعمت، و سلام و رحمت خدا و برکاتش بر تو

پس دو رکعت نماز بخوان و هدیه کن آنرا به روح هانی و دعا کن از برای خود به آنچه می‌خواهی و وداع کن او را به آن زیارت وداعی که در وداع حضرت مسلم ذکر شد، ولی بجای «قَبرَ ابن اَخي رسولك ﷺ» بگو: «قَبْرَ هانِي ابْنِ عُرَوَة» و کلمه «وَمَعَ آبائِهِ» را نگو.

فضیلت مسجد سهله

این مسجد خانه حضرت ادریس و ابراهیم وخضر علیهم السلام است وبه روایتی ازامام صادق علیه السلام: حضرت صاحب الأمر عجل الله تعالی فرجه الشریف در عصر ظهور، با خانواده محترم خویش در آنجا ساکن خواهد شد، هر پیامبری در آنجا نماز گزارده و فرشتگان برای عبادت به آنجا می‌آیند، دعا در آن مستجاب می‌شود، و هر غمناکی میان نماز مغرب و عشا دو رکعت نماز در آن مسجد بخواند و دعا کند، حق تعالی اندوهش را بر طرف کند.

دعای ورود به مسجد سهله

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَاِلَی اللهِ وَمٰا شٰاءَ اللهُ وَخَیْرُ

به نام خدا و به یاری خدا و بسوی خدا و به خواست خدا، بهترین

الْأَسْمٰاءِ لِلّٰهِ، تَوَکَّلْتُ عَلَی اللهِ، وَلاٰ حَوْلَ وَ لاٰ قُوَّةَ اِلاّٰ بِاللهِ

نامها از آن خدا است، توکل کنم بر خدا، و نیست قدرت و نیروئی جز به خدای

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمّارِ مَساجِدِكَ

والای بزرگ، خدایا قرار ده مرا از آبادکنندگان مساجد

وَبُيُوتِكَ، اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وآل محمّد

و خانه‌هایت خدایا من بتو رو کنم بوسیلهٔ محمد و آل محمد

وَاُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوائِجِي، فَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ

و پیش اندازم نام آنها را در جلوی حاجتهایم، پس قرارم ده خدایا بوسیلهٔ ایشان

عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ، اَللّٰهُمَّ

در پیش خود آبرومند در دنیا و آخرت و از مقربان، خدایا

اجْعَلْ صَلاتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً، وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُوراً،

قرار ده نمازهایم را بدیشان پذیرفته، و گناهم را آمرزیده

وَرِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطاً، وَدُعائِي بِهِمْ مُسْتَجاباً،

و روزیم را بدیشان فراخمند، و دعایم را بدیشان اجابت شده

وَحَوائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً، وَانْظُرْ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ

و حاجتهایم را بدیشان برآورده، و بنگر بر من به روی بزرگوارت

نَظْرَةً رَحِيمَةً اَسْتَوْجِبُ بِهَا الْكَرامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لا تَصْرِفْهُ

به نظر رحمت که سزاوار کرامت در پیش تو شوم، سپس

عَنِّي اَبَداً بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ، يا مُقَلِّبَ

نظر رحمت خود را از من باز مگردان هرگز به رحمتت ای مهربانترین مهربانان، ای گردانندهٔ

الْقُلُوبِ وَالْأَبْصارِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلىٰ دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ

دلها و دیدگان، پابرجا کن دلم را بر دین خود و دین پیامبرت

وَوَلِيِّكَ، وَلاٰ تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِي، وَهَبْ لِي مِنْ

و ولیّت، منحرف مکن دلم را پس از آنکه هدایتم کردی و به بخش به من از

لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّٰابُ، اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ

نزد خویش رحمتی که براستی تولی بخشایشگر، خدایا بسوی تو رو کنم

وَمَرْضاتَكَ طَلَبْتُ، وَثَوٰابَكَ ابْتَغَيْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ،

و خوشنودی تو را جویم، و پاداش نیک تو را خواهانم، و به تو ایمان دارم

وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، اَللّٰهُمَّ فَاَقْبِلْ بِوَجْهِكَ اِلَيَّ، وَاَقْبِلْ

و بر تو توکل کنم، خدایا پس بسویم توجه کن، و توجه مرا

بِوَجْهِي اِلَيْكَ.

بسوی خود گردان

آنگاه بخوان «آیةالکرسی» و «مُعَوَّذَتَیْن» و هر یک از «سُبْحانَ اللهِ» و «اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ» و «لاٰ اِلٰهَ اِلاَّ اللهُ» و «اللهُ اَکْبَرُ» را هفت مرتبه، پس بگو:

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مٰا هَدَيْتَنِي، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ مٰا

خدایا مخصوص تو است ستایش بخاطر آنکه مرا راهنمائی کردی و مخصوص تو است ستایش

فَضَّلْتَنِي، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ مٰا شَرَّفْتَنِي، وَلَكَ الْحَمْدُ

برآنچه برتریم دادی، و مخصوص تو است ستایش بر آنکه شرافتم دادی، و مخصوص تو است ستایش

عَلىٰ كُلِّ بَلاٰءٍ حَسَنٍ ابْتَلَيْتَنِي، اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ صَلاتِي

بر هر آزمایش نیکوئی که مرا بدان آزمودی، خدایا بپذیر نمازم را

وَدُعائي، وَطَهِّرْ قَلْبي، وَاشْرَحْ لي صَدْري، وَتُبْ عَلَيَّ

و دعایم را و پاک گردان دلم را و بازکن سینه‌ام را، و توبه‌ام بپذیر

اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحيمُ.

که براستی توئی توبه‌پذیر مهربان

اعمال مقام امام صادق ﷺ

بهتراست شب چهارشنبه وارد مسجد شوی که افضل اوقات دیگراست، سپس نماز مغرب و نافله‌اش را بجا آور، بعد دو رکعت نماز تحیّت مسجد در این مقام بگزار و چون فارغ شدی دستها را به سمت آسمان بلند کن و بگو:

اَنْتَ اللهُ لا اِلـهَ اِلاّ اَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعيدُهُمْ، وَاَنْتَ

توئی خدائی که معبودی جز تو نیست، آغازندهٔ خلق و بازگردانندهٔ آنها، و توئی

اللهُ لا اِلـهَ اِلاّ اَنْتَ خالِقُ الْخَلْقِ وَرازِقُهُمْ، وَاَنْتَ اللهُ لا

خدائی که معبودی جز تو نیست آفرینندهٔ خلق و روزی ده آنها، و توئی خدائی که

اِلـهَ اِلاّ اَنْتَ الْقابِضُ الْباسِطُ، وَاَنْتَ اللهُ لا اِلـهَ اِلاّ اَنْتَ

معبودی جز تو نیست برگیرنده و گسترنده، و توئی خدائی که معبودی جز تو نیست

مُدَبِّرُ الْاُمُورِ وَباعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ، اَنْتَ وارِثُ الْاَرْضِ

تدبیرکنندهٔ اموری و برانگیزندهٔ مردگان از گور، توئی وارث زمین

وَمَنْ عَلَيْهَا، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ

و ساکنان آن، از تو خواهم به نام مخفی و پنهانت، ای زندهٔ

الْقَيُّومِ، وَأَنْتَ اللهُ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ أَنْتَ عٰالِمُ السِّرِّ وَأَخْفىٰ،

پاینده، و توئی خدائی که معبودی جز تو نیست، دانای پنهان و نهان

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي اِذٰا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ، وَاِذٰا سُئِلْتَ

از تو خواهم بدان نامت که هرگاه بدان تو را خوانند اجابت کنی، و چون بدان از تو درخواست شود

بِهِ أَعْطَيْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ،

عطا کنی و از تو خواهم به حقی که تو بر محمد و خاندانش داری

وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلىٰ نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ

و به حقی که از ایشان بر خود واجب کردی که درود فرستی بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حٰاجَتِيَ السّٰاعَةَ

محمد و آل محمد، و برآوری حاجتم را همین ساعت

السّٰاعَةَ، يٰا سٰامِعَ الدُّعٰاءِ يٰا سَيِّدٰاهُ يٰا مَوْلاٰهُ يٰا غِيٰاثٰاهُ،

همین ساعت، ای شنوای دعاء ای سرور من ای مولای من، ای دادرس من،

أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي

از تو خواهم به هر نامی که خود را بدان نامیدی، یا انتخابش کردی آن را در

عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

علم غیب نزد خودت که درود فرستی بر محمد و آل محمد

وَأَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السّٰاعَةَ، يٰا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصٰارِ

و شتاب کنی در گشایش کار ما همین ساعت، ای گرداننده دلها و دیده‌ها

يَا سَمِيعَ الدُّعَآءِ.

ای شنوای دعاء

آنگاه به سجده برو و خشوع کن و از خدا بخواه هرچه می خواهی.

اعمال مقام حضرت ابراهیم ﷺ

دو رکعت نماز در این مقام بگزار که خانهٔ حضرت ابراهیم خلیل ﷺ است و از آنجا به جنگ عَمالِقه رفت است، پس از نماز و تسبیح حضرت فاطمه زهرا ﷺ این دعا را بخوان:

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ، وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ

خدایا به حق این بقعهٔ شریفه، و به حق هرکس تو را در آن پرستش کرده

فِيهَا، قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي، فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

و تو می‌دانی حاجات مرا، پس درود فرست بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا، وَقَدْ اَحْصَيْتَ ذُنُوبِي، فَصَلِّ عَلىٰ

و آل محمد و حاجاتم را برآور، و تو که شماره کردهای گناهانم را، پس درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا، اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي مَا كَانَتِ

محمد و آل محمد و آنها را بیامرز، خدایا زنده بدار مرا تا وقتی

الْحَيَاةُ خَيْراً لِي وَاَمِتْنِي اِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْراً لِي، عَلىٰ

که زنده بودن برایم بهتر است و بمیرانم وقتی که مرگ برایم بهتر است در

مُوالاٰةِ اَوْلِيآئِكَ وَمُعاداٰةِ اَعْدآئِكَ، وَافْعَلْ بي مٰا اَنْتَ

حال دوست داشتن دوستانت و دشمن داشتن دشمنانت، و انجام ده دربارهٔ من آنچه را تو

اَهْلُهُ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمينَ.

شایستهٔ آنی ای مهربانترین مهربانان

اعمال مقام ادریس علیه‌السلام

دو رکعت نماز در این مقام بخوان و سپس دستها را بلندکن و بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلاٰةَ ابْتِغٰآءَ مَرْضٰاتِكَ، وَطَلَبَ

خدایا من این نماز را خواندم به امید بدست آوردن خوشنودیت

نٰائِلِكَ، وَرَجٰآءَ رِفْدِكَ وَجَوٰآئِزِكَ، فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

و به طلب عطایت، و به امید دستگیری و جایزه‌هایت، پس درود فرست بر

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَقَبَّلْهٰا مِنّي بِاَحْسَنِ قَبُولٍ، وَبَلِّغْني بِرَحْمَتِكَ

محمد و آل محمد، و بپذیر آن را از من به بهترین پذیرفتن، و به رحمت

الْمَأْمُولَ، وَافْعَلْ بي مٰا اَنْتَ اَهْلُهُ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمينَ.

خود مرا به آرزویم برسان، و انجام ده دربارهٔ من آنچه را تو شایستهٔ آنی ای مهربانترین مهربانان

بعدبه‌سجده برو و دوطرف صورت را بر خاک بگذار.

اعمال مقام صالحان

آنگاه برو به گوشه‌ای که در طرف مشرق است و دو رکعت نماز بخوان و سپس دستها را بگشا و بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَتِ الذُّنُوبُ وَالْخَطايا قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهي

خدایا اگر چنان است که گناهان و خطاها مرا نزد تو بی‌آبرو

عِنْدَكَ، فَلَمْ تَرْفَعْ لي اِلَيْكَ صَوْتاً، وَلَمْ تَسْتَجِبْ لي

کرده است، و در نتیجه نرسد به تو صدایم، و اجابت نکنی برایم

دَعْوَةً، فَاِنّي أَسأَلُكَ بِكَ يا اللهُ، فَاِنَّهُ لَيْسَ مِثْلَكَ اَحَدٌ،

دعائی را، پس از تو خواهم به حق خودت ای خدائی که نیست مانندت هیچکس

وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ

و توسل جویم بسویت بوسیلهٔ محمد و آلش، و از تو خواهم که درود فرستی بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تُقْبِلَ اِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَريمِ،

محمد و آل محمد و توجّه فرمائی بسویم به بزرگواریت

وَتُقْبِلَ بِوَجْهي اِلَيْكَ، وَلاٰ تُخَيِّبْني حَيْنَ اَدْعُوكَ، وَلاٰ

و توجّه دهی مرا بسوی خودت، و ناامیدم نسازی هنگامی که تو را می‌خوانم،

تَحْرِمْنِي حَيْنَ اَرْجُوكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

و محرومم ننمائی هنگامی که امید به تو دارم ای مهربانترین مهربانان.

و نیز در این مقام این دعا را بخوان:

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ يا اَللّٰهُ اَنْ تُصَلِّيَ

خدایا از تو می‌خواهم به نامت ای خدا که درود فرستی

عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ،

بر محمد و آل محمد و قرار دهی بهترین دوران عمرم را پایانش و بهترین کارهایم را

وَخَيْرَ اَعْمالِي خَواتِيمَهٰا، وَخَيْرَ اَيّامِي يَوْمَ اَلْقاكَ فيهِ

انجامشان و بهترین روزهایم را آن روزی که تو را در آن دیدار کنم

اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ دُعائي، وَاسْمَعْ

که براستی تو بر هر چیز توانائی خدایا بپذیر دعایم را و بشنو

نَجْوايَ، يا عَلِيُّ يا عَظيمُ، يا قادِرُ يا قاهِرُ، يا حَيّاً لا يَمُوتُ،

رازم را ای والا ای بزرگ ای توانا ای چیره ای زنده‌ای که هرگز نمیرد

صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي

درود فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز از من گناهانی را

بَيْني وَبَيْنَكَ، وَلا تَفْضَحْني عَلىٰ رُؤُوسِ الْاَشْهادِ،

که میان من و تو است و رسوایم مکن در حضور مردمان

وَاحْرُسْني بِعَيْنِكَ الَّتي لا تَنامُ، وَارْحَمْني بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ

و پاسداریم کن بدان دیده‌ات که نخوابد و رحم کن به من بدان نیروئی که بر من داری

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّىَ اللهُ عَلىٰ سَيِّدِنٰا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ای مهربانترین مهربانان و درود فرست بر آقای ما محمد و آل

الطّٰاهِرِينَ يٰا رَبَّ الْعٰالَمِينَ

پاکش ای پروردگار جهانیان.

اعمال مقام امام زین العابدین علیه السلام

سپس دو رکعت نماز بگزار در خانه‌ای که در وسط مسجد است، این خانه معروف به مقام زین العابدین علیه السلام می‌باشد، پس از نماز این دعا را بخوان:

يٰا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ، يٰا فَعّٰالاً لِمٰا يُرِيدُ

ای آنکه نزدیک‌تر است به من از رگ گردن، ای آنکه انجام دهد آنچه را خواهد

يٰا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ای آنکه حائل شود میان انسان و دلش، درود فرست بر محمد و آلش

وَحُلْ بَيْنَنٰا وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينٰا بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، يٰا كٰافِيَ

و حائل شو میان ما و میان کسی که ما را بیازارد به قدرت و نیروی خودت، ای که کفایت کنی

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلاٰ يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ، اِكْفِنَا الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِ

از هر چیز و چیزی از تو کفایت نکند کفایت کن مهم ما را از کار

الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

دنیا و آخرت ای مهربانترین مهربانان

سپس بگذار دو طرف صورت خود را بر خاک.

اعمال مقام حضرت مهدی علیه السلام

این مقام نزدیک مقام حضرت امام زین العابدین علیه السلام است. مناسب است در این مقام شریف دو رکعت نماز خوانده شود و پس از آن، زیارت کنند آن حضرت را به این زیارت:

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

سَلامُ اللهِ الْكامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الْعامُّ، وَصَلَواتُهُ الدّآئِمَةُ،

سلام کامل و تمام و همه جانبه و عامّ و درودهای دائمی و همیشگی

وبَرَكاتُهُ الْقآئِمَةُ التّامَّةُ، عَلىٰ حُجَّةِ اللهِ وَوَلِيِّهِ في اَرْضِهِ

و برکتهای پا برجا و تامّ و تمام خدا بر حجّت خدا و ولیّ او در زمین

وَبِلادِهِ، وَخَليفَتِهِ عَلىٰ خَلْقِهِ وَعِبادِهِ، وَسُلالَةِ النُّبُوَّةِ،

و در شهرهایش و بر جانشین او در میان خلق و بندگانش و بر آنکه از نژاد پاک نبوّت و

وَبَقِيَّةِ الْعِتْرَةِ وَالصَّفْوَةِ، صاحِبِ الزَّمانِ، وَمُظْهِرِ

باقیماندهٔ عترت و برگزیده خلق است یعنی حضرت صاحب الزمان و آشکار کنندهٔ

الْإِيمٰانِ، وَمُلَقِّنِ اَحْكٰامِ الْقُرْاٰنِ، وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ، وَنٰاشِرِ

ایمان و یاد دهنده احکام قرآن و پاک کنندهٔ زمین و گسترنده

الْعَدْلِ فِی الطَّوْلِ وَالْعَرْضِ، وَالْحُجَّةِ الْقٰائِمِ الْمَهْدِیِّ،

عدالت در درازا و پهنای زمین و بر حجّت قائم مهدی

الْإِمٰامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِیِّ، وَابْنِ الْأَئِمَّةِ الطّٰاهِرِینَ،

آن امام مُنتظر پسندیده و فرزند امامان پاکیزه

الْوَصِیِّ بْنِ الْأَوْصِیٰاءِ الْمَرْضِیِّینَ، الْهٰادِی الْمَعْصُومِ بْنِ

و وصی فرزند اوصیاء پسندیده آن امام راهنمای معصوم فرزند

الْأَئِمَّةِ الْهُدٰاةِ الْمَعْصُومِینَ، اَلسَّلٰامُ عَلَیْكَ یٰا مُعِزَّ

امامان راهنما و معصوم، سلام بر تو ای عزّت بخش

الْمُؤْمِنِینَ الْمُسْتَضْعَفِینَ، اَلسَّلٰامُ عَلَیْكَ یٰا مُذِلَّ

مؤمنین مستضعف سلام بر تو ای خوار کنندهٔ

الْكٰافِرِینَ الْمُتَكَبِّرِینَ الظّٰالِمِینَ، اَلسَّلٰامُ عَلَیْكَ یٰا مَوْلٰایَ

کافران سرکش ستمکار، سلام بر تو ای مولای من

یٰا صٰاحِبَ الزَّمٰانِ، اَلسَّلٰامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ،

ای صاحب‌الزمان، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا

اَلسَّلٰامُ عَلَیْكَ یٰا بْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلٰامُ عَلَیْكَ یٰا بْنَ

سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند

فٰاطِمَةَ الزَّهْرٰاءِ سَیِّدَةِ نِسٰاءِ الْعٰالَمِینَ، اَلسَّلٰامُ عَلَیْكَ یٰا

فاطمهٔ زهرا بانوی زنان جهانیان، سلام بر تو ای

ابْنَ الْأَئِمَّةِ الْحُجَجِ الْمَعْصُوْمِينَ، وَالْإِمَامِ عَلَى الْخَلْقِ

فرزند امامان و حجتهای معصوم و پیشوای بر خلق

اَجْمَعِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاىَ سَلامَ مُخْلِصٍ لَكَ فِي

همگی، سلام بر تو ای مولای من سلام مخلصانهٔ من

الْوِلاٰيَةِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ الْإِمامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلاً وَفِعْلاً، وَاَنْتَ

در ولایت و متابعت بر تو، گواهی دهم که توئی امام راه یافته در گفتار و در کردار و توئی

الَّذِي تَمْلَاءُ الْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً بَعْدَمٰا مُلِئَتْ ظُلْماً

آنکه پرکنی زمین را از عدل و داد پس از آنکه پر شده باشد از ستم

وَجَوْراً، فَعَجَّلَ اللهُ فَرَجَكَ، وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ، وَقَرَّبَ

و بیدادگری پس از خدا خواهم که شتاب کند در فرج تو و راه ظهورت را آسان

زَمٰانَكَ، وَكَثَّرَ اَنْصٰارَكَ وَاَعْوٰانَكَ، وَاَنْجَزَ لَكَ مٰا وَعَدَكَ

و زمان آنرا نزدیک گرداند و یاد و یاور ترا بسیار گرداند وآنچه بتو وعده داده وفا کند

فَهُوَاَصْدَقُ الْقٰائِلِينَ ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ

زیرا که او راستگوترین گویندگان است که فرموده: وما خواستیم که منّت نهیم برکسانی

اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمْ

که در زمین ناتوان و ضعیف شمرده می‌شدند و قرار دهیم ایشانرا پیشوایان و بگردانیم ایشانرا

الْوَارِثِينَ﴾ يَا مَوْلاىَ يَا صٰاحِبَ الزَّمٰانِ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ،

ارث بران ای مولای من ای صاحب الزمان ای فرزند رسول خدا حاجت من

حٰاجَتِي (كَذٰا وَكَذٰا).

این و آن است.

و بجای (کذا و کذا) حاجات خود را ذکر کند) سپس بگوید:

فَاشْفَعْ لِي فِي نَجاحِها، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحاجَتي،

پس شفاعت کن برای من در بر آمدنش، که در حاجت خویش بسوی تو متوجّه شدهام زیرا

لِعِلْمي اَنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ شَفاعَةً مَقْبُولَةً وَمَقاماً مَحْمُوداً،

میدانم از برای تو در نزد خدا شفاعت پذیرفته و مقام ارجمند و پسندیده است

فَبِحَقِّ مَنِ اخْتَصَّكُمْ بِاَمْرِهِ، وَارْتَضاكُمْ لِسِرِّهِ، وَبِالشَّأْنِ

پس بحق آن خدائی که شمارا در کار مخصوص کرده و برای سرّ خود پسندیده و بحقّ آن مقامی که

الَّذي لَكُمْ عِنْدَ اللهِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ، سَلِ اللهَ تَعالىٰ في نُجْحِ

شما در نزد خدا دارید و کسی غیر از شما و خدا بر آن آگاه نیست از خدای تعالی بخواه بخواستهٔ

طَلِبَتي، وَاِجابَةِ دَعْوَتي وَكَشْفِ كُرْبَتي.

خود برسم و دعایم اجابت شود و اندوهم بر طرف گردد.

اعمال مسجد زید ﷺ

این مسجد نزدیک مسجد سهله است، دو رکعت نماز تحیّت در آن بگزار و سپس دستها را بلند کن و بگو:

اِلٰهي قَدْ مَدَّ اِلَيْكَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ يَدَيْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ

خدایا براستی دراز کرده بدرگاهت بندهٔ خطاپیشه گنهکار دو دست خود را بواسطهٔ حُسن ظنش

بِكَ، اِلٰهي قَدْ جَلَسَ الْمُسيئُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُقِرّاً لَكَ

به تو، خدایا نشسته است بندهٔ بدکردار در پیشگاهت در حالی که اقرار

بِسُوءِ عَمَلِهِ، وَراجِياً مِنْكَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ، اِلٰهي قَدْ

به کردار بد خود دارد و از تو امید دارد چشم از لغزشش بپوشی، خدایا به حقیقت بلند کرده بدرگاهت بندهٔ

رَفَعَ اِلَيْكَ الظّالِمُ كَفَّيْهِ راجِياً لِمٰا لَدَيْكَ، فَلاٰ تُخَيِّبْهُ

ستمکار هر دو کف خود را به امید آنچه در پیش تو است پس نومیدش مکن

بِرَحْمَتِكَ مِنْ فَضْلِكَ، اِلٰهي قَدْ جَثَا الْعٰائِدُ اِلَى

به رحمت خود از فضلی که داری، خدایا زانو زده است بنده‌ای بازگشت کننده بسوی

الْمَعٰاصي بَيْنَ يَدَيْكَ خٰائِفاً مِنْ يَوْمٍ تَجْثُو فيهِ الْخَلاٰئِقُ

گناهان در نزد تو، ترسان از آن روزی که به زانو در آیند خلایق

بَيْنَ يَدَيْكَ، اِلٰهي جٰاءَكَ الْعَبْدُ الْخاطِئُ فَزِعاً مُشْفِقاً،

در پیشگاهت، خدایا بدرگاهت آمده بنده‌ای خطاکار در حال هراس، و نگرانی

وَرَفَعَ اِلَيْكَ طَرْفَهُ حَذِراً راجِياً، وَفٰاضَتْ عَبْرَتُهُ

و دوخته بسویت چشم خود را ترسان و امیدوار، و ریزان گشته اشکش

مُسْتَغْفِراً نٰادِماً، وَعِزَّتِكَ وَجَلاٰلِكَ مٰا اَرَدْتُ بِمَعْصِيَتي

در حال آمرزش خواهی و پشیمانی، سوگند به عزت و شوکتت که من از نافرمانی کردن تو

مُخٰالَفَتَكَ، وَمٰا عَصَيْتُكَ اِذْ عَصَيْتُكَ وَاَنَا بِكَ جٰاهِلٌ،

قصد مخالفت تو را نداشتم و چنان نبود که نافرمانیت کنم و در حال نافرمانی به مقام تو جاهل باشم

وَلاٰ لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ، وَلاٰ لِنَظَرِكَ مُسْتَخِفٌّ، وَلٰكِنْ

و نه بخاطر اینکه خود را در معرض کیفرت قرار دهم، و نه اینکه نظر خشم تو را سبک شمارم، بلکه

سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي، وَاَعانَتْنِي عَلىٰ ذٰلِكَ شِقْوَتِي، وَغَرَّنِي

نفس، گناه را برایم (زیبا) جلوه داد، و بدبختیم نیز به آن کمک کرد و پردهٔ پوشی تو

سِتْرُكَ الْمُرْخىٰ عَلَيَّ، فَمِنَ الْآنَ مِنْ عَذٰابِكَ مَنْ

مغرورم کرد، پس اینک کیست که مرا از عذاب

يَسْتَنْقِذُنِي، وَبِحَبْلِ مَنِ اعْتَصِمُ اِنْ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي،

تو برهاند؟ و به رشته نجات چه کسی چنگ زنم اگر تو رشته نجاتت را از من قطع کنی؟

فَيٰا سَوْأَتاهُ غَداً مِنَ الْوُقُوفِ بَيْنَ يَدَيْكَ اِذٰا قِيلَ

پس چه رسوائی است فردای قیامت هنگام توقف پیش رویت در آن هنگام که

لِلْمُخِفِّينَ جُوزُوا وَلِلْمُثْقِلِينَ حُطُّوا، اَفَمَعَ الْمُخِفِّينَ

به سبک باران گویند: بگذرید و به سنگین باران گناه گویند فرود آیید آیا (در آن وقت) با سبکباران

اَجُوزُ اَمْ مَعَ الْمُثْقِلِينَ اَحُطُّ، وَيْلِي كُلَّمٰا كَبُرَ سِنِّي كَثُرَتْ

می‌گذرم یا با سنگین باران سقوط کنم؟! وای بر من که هر چه بیشتر از سن من می‌گذرد گناهانم بیشتر

ذُنُوبِي، وَيْلِي كُلَّمٰا طٰالَ عُمْرِي كَثُرَتْ مَعٰاصِيَّ، فَكَمْ

می‌شود، و ای بر من‌که هرچه عمرم طولانی‌تر می‌شود نافرمانیهایم زیادتر می‌شود پس چقدر

اَتُوبُ وَكَمْ اَعُودُ، اَمٰا آنَ لِيَ اَنْ اَسْتَحْيِيَ مِنْ رَبِّي،

توبه کنم و چه قدر (دوباره) برگردم، آیا زمان آن نرسیده که از پروردگارم شرم کنم؟

اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي يٰا

خدایا به حق محمد و آل محمد بیامرز مرا و به من رحم کن ای

اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغٰافِرِينَ.

مهربانترین مهربانان، و بهترین آمرزندگان

سپس گریه کن و پیشانی بر خاک گذار و بگو:

اِرْحَمْ مَنْ اَسٰاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكٰانَ وَاَعْتَرَفَ.

رحم کن به کسی که بد کرده و دست به گناه زده و درمانده گشته و اعتراف دارد

بعد طرف راست صورت را بر زمین بگذار و بگو:

اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ.

اگر من بد بنده‌ای هستم پس تو خوب پروردگاری هستی

آنگاه بگذار طرف چپ صورت را و بگو:

عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ

بزرگ است گناه از بنده‌ات و نیکو است گذشت از نزد تو

يٰا كَرِيمُ.

ای کریم.

پس از آن پیشانی بر مهر گذار و صد مرتبه: «اَلْعَفْوَ اَلْعَفْوَ» بگو.

اعمال مسجد صعصعة

این مسجد از مساجد شریفه کوفه است و جماعتی امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در آن مسجد مبارک مشاهد کرده‌اند که دو رکعت نماز گزارده و این دعا را خوانده است، ظاهراً این دعا مخصوص این مسجد شریف و از اعمال آن است:

اَللّٰهُمَّ یا ذَا الْمِنَنِ السّابِغَةِ، وَالْآلاءِ الْوازِعَةِ، وَالرَّحْمَةِ

خدایا ای صاحب عطاهای فراوان و نعمتهای داده شده و رحمت

الْواسِعَةِ، وَالْقُدْرَةِ الْجامِعَةِ، وَالنِّعَمِ الْجَسیمَةِ،

واسعه و نیروی کامل و همه جانبه و نعمتهای بزرگ

وَالْمَواهِبِ الْعَظیمَةِ، وَالْأَیادِی الْجَمیلَةِ، وَالْعَطایَا

و موهبتهای بس بزرگ و بخششهای نیکو و عطاهای

الْجَزیلَةِ، یا مَنْ لا یُنْعَتُ بِتَمْثیلٍ، وَلا یُمَثَّلُ بِنَظیرٍ، وَلا

تمام ای که به مثال در وصف نیائی و ای که به نظیر و مانندی تشبیه نشوی، و ای

یُغْلَبُ بِظَهیرٍ، یا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ، وَأَلْهَمَ فَأَنْطَقَ، وَابْتَدَعَ

که مغلوب نشوی با کمک گرفتن ای که آفرید و روزی داد و الهام کرد و سخن گفت وابداع کرد

فَشَرَعَ، وَعَلاَ فَارْتَفَعَ، وَقَدَّرَ فَاَحْسَنَ، وَصَوَّرَ فَاَتْقَنَ،

و شروع کرد و برتر و مرتفع گردید، و اندازه گرفت و نیکو اندازه کرد، و صورت بخشید و محکم کرد

وَاحْتَجَّ فَاَبْلَغَ، وَاَنْعَمَ فَاَسْبَغَ، وَاَعْطىٰ فَاَجْزَلَ، وَمَنَحَ

و حجّت آورد و رساند و نعمت داد و فراوان کرد و عطا کرد و فزون نمود و بخشید

فَاَفْضَلَ، يٰا مَنْ سَمٰا فِي الْعِزِّ فَفٰاتَ نَوٰاظِرَ الْاَبْصٰارِ، وَدَنٰا

و زیاده داد، ای که در عزّت چنان والا است که از نگاه چشمها گذشته و در لطف

فِي اللُّطْفِ فَجٰازَ هَوٰاجِسَ الْاَفْكٰارِ، يٰا مَنْ تَوَحَّدَ

چنان نزدیك است که از آنچه خطور کند ای انکه یکتا است

بِالْمُلْكِ فَلاٰنِدَّ لَهُ فِي مَلَكُوتِ سُلْطٰانِهِ، وَتَفَرَّدَ بِالْاٰلاٰءِ

در فرمانروائی و ملك که از برای او در سلطنتش همتائی ندارد و او تنها در بخششها و بزرگی

وَالْكِبْرِيٰاءِ فَلاٰ ضِدَّ لَهُ فِي جَبَرُوتِ شَأْنِهِ، يٰا مَنْ حٰارَتْ

متفرّد است و رقیب و ضدّی برای او نیست در جبروت مقامش، ای که در بزرگی هیبتش

فِي كِبْرِيٰاءِ هَيْبَتِهِ دَقٰايِقُ لَطٰائِفِ الْاَوْهٰامِ، وَانْحَسَرَتْ

ریزه کاری و نازک بینیهای اندیشه‌ها و اوهام سرگردان گشته و دیده‌های تیزبینان

دُونَ اِدْرٰاكِ عَظَمَتِهِ خَطٰايِفُ اَبْصٰارِ الْاَنٰامِ، يٰا مَنْ عَنَتِ

مردم در مقام درک عظمتش و مانده، ای که در برار

الْوُجُوهُ لِهَيْبَتِهِ، وَخَضَعَتِ الرِّقٰابُ لِعَظَمَتِهِ، وَوَجِلَتِ

هیبتش چهرها خوار گشته و گردنها در برابر عظمتش خاضع شده، و دلها از ترس او

الْقُلُوبُ مِنْ خِيفَتِهِ، اَسْئَلُكَ بِهٰذِهِ الْمِدْحَةِ الَّتِي لاٰ تَبْتَغِي

هراسان شده، از تو درخواست دارم بحق این ستایشی که سزاوار نیست

اِلاّ لَكَ، وَبِمٰا وَاَيْتَ بِهِ عَلىٰ نَفْسِكَ لِدٰاعِيكَ مِنَ

جز برای تو و بآنچه بر عهدهٔ خویش گرفتی از برای داعیانت از

الْمُؤْمِنِينَ، وَبِمٰا ضَمِنْتَ الْإِجٰابَةَ فِيهِ عَلىٰ نَفْسِكَ

مؤمنین و بدانچه اجابت را برخود ضمانت کرده‌ای

لِلدّٰاعِينَ، يٰا اَسْمَعَ السّٰامِعِينَ، وَاَبْصَرَ النّٰاظِرِينَ، وَاَسْرَعَ

برای خوانندگان ای شنواترین شنوایان و ای بیناترین بینایان و ای سریعترین

اَلْحٰاسِبِينَ، يٰا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَ، صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ خٰاتَمِ

حسابگران، ای دارای نیروی محکم، درود فرست بر محمد خاتم

النَّبِيِّينَ، وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِهِ، وَاقْسِمْ لِي فِي شَهْرِنٰا هٰذٰا خَيْرَ

پیمبران و بر خاندان او و قسمت کن برای من در این ماه بهترین

مٰا قَسَمْتَ، وَاحْتِمْ لِي فِي قَضٰائِكَ خَيْرَ مٰا حَتَمْتَ،

قسمتهائی که کرده‌ای و حتم فرما برایم در قضا و قدرت بهترین چیزی که حتم و قطع نموده‌ای

وَاخْتِمْ لِي بِالسَّعٰادَةِ فِيمَنْ خَتَمْتَ، وَاَحْيِنِي مٰا اَحْيَيْتَنِي

و ختم نما بسعادت برایم در زمرهٔ آنانکه ختم نموده‌ای و زنده‌ام بدار تا هنگامی که زنده‌ام داشته‌ای

مَوْفُوراً، وَاَمِتْنِي مَسْرُوراً وَمَغْفُوراً، وَتَوَلَّ اَنْتَ نَجٰاتِي

در حال وفور نعمت و مرا بمیران در حال شادمانی و آمرزش و تو خود نجات مرا

مِنْ مُسٰائَلَةِ الْبَرْزَخِ، وَادْرَأْ عَنِّي مُنْكَراً وَنَكِيراً، وَاَرِعَيْنِي

از سؤال و جواب عالم برزخ عهده‌دار باش و از من منکر و نکیر را دور کن و بنمایان بمن

مُبَشِّراً وَبَشِيراً، وَاجْعَلْ لِي اِلىٰ رِضْوٰانِكَ وَجِنٰانِكَ

مبشّر وبشیر را و راهی از برایم بسوی رضوان و خوشنودیت و بهشت

مَصیراً وَعَیْشاً قَریراً وَمُلْکاً کَبیراً، وَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ

و زندگی خوش و خرّمت و فرمانروائی بزرگ قرارده و درود فرست بر محمّد

وَآلِهِ کَثیراً.

و خاندانش بسیار.

فضیلت مسجد کوفه و سهله

ابوبکر حضرمی گوید: از امام باقر یا صادق علیهما السلام پرسیدم، پس از حرم الهی و حرم پیامبرش، کدامین نقطه از زمین بهتر است؟ فرمود: کوفه. ای ابوبکر کوفه سرزمینی پاک و پاکیزه است، در آنجا قبور پیامبران مرسل و غیر مرسل و اوصیای راستین آنها است.

و در آنجا مسجد سُهیل (سهله) است که خداوند پیامبری را نفرستاده، جز آنکه در آنجا نماز گزارده است. عدل الهی از آنجا ظهور کند و قائم او و نیز قائمان بعد از وی (ائمه علیهم السلام در عصر رجعت) در آنجا خواهند بود و آنجا خانه‌های پیامبران و اوصیا و صالحان می‌باشد.

کامل الزیارات: ۲۶ / ۱۱

کربلای معلّا

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

فضیلت زیارت حضرت سیّد الشّهدا علیه‌السلام

در اخبار بسیار وارد شده است که زیارت حضرت ابی عبد الله علیه‌السلام معادل حج و عمره و جهاد، بلکه به در جاتی بالا تر و افضل از آنها است که باعث مغفرت، سبکی حساب، بالا رفتن درجات، اجابت دعاها، طول عمر، حفظ جان و مال، زیاد شدن روزی، بر آمدن حاجات و بر طرف شدن‌اندوه و مشکلات می‌باشد و ترک آن برای کسی که قادر به زیارت باشد، مایه نقصان دین و ایمان و ترک حقّی بزرگ از حقوق پیغمبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله خواهد بود.

آداب زیارت

پیش از زیارت، بهتر است با آب فرات غسل زیارت کنی و در هنگام غسل این دعا را بخوانی:

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُوراً وَطَهُوراً وَحِرْزاً

به نام خدا و به یاری خدا، خدایا این غسل را قرار ده روشنی و پاک کننده و نگهدارنده

وَشِفاءً مِنْ كُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ وَآفَةٍ وَعاهَةٍ، اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ بِهِ

و شفای از هر دردی و بیماری و آفتی و آسیبی، خدایا پاک کن بدان

قَلْبِي، وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِي، وَسَهِّلْ لِي بِهِ اَمْرِي.

دلم را، و بگشا بدان سینه‌ام را، و آسان گردان بدان کارم را

سپس دو رکعت نماز کن و به آرامی روانه شو به جانب حرم مطهر، با دل خاشع و دیدهٔ گریان و بسیار بگو ذکر «اَللّٰهُ اَکْبَرُ» و «لااِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ» و «اَلْحَمْدُ لِلّٰه» و صلوات فرست بر رسول خدا ﷺ و بخصوص بر امام حسین صلوات الله علیه و بسیار لعن کن بر قاتلان آن حضرت و بیزاری بجو از کسانی که در روز اوّل پایهٔ ظلم و جور را بر اهل‌بیت علیهم‌السلام گذاشتند، چون رسیدی به در حرم مطهر، بایست و بگو:

اَللّٰهُ اَکْبَرُ کَبِیراً، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثِیراً، وَسُبْحانَ

خدا بزرگتر است (از توصیف)، و ستایش بسیار خداراست تسبیح می‌کنم

اللّٰهِ بُکْرَةً وَاَصِیلاً ... ﴿اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا

خدا در صبح و شام، ستایش خدائی را که ما را به این (حرم) هدایت کرد

وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

وما خود چنان نبودیم که راه ببریم اگر خدا ما را هدایت نمی‌کرد، براستی که آمدند رسولان پروردگار ما

بِالْحَقِّ﴾ پس بگو:

به حق

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ،

سلام بر تو ای رسول خدا، سلام بر تو ای پیامبر خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خاتَمَ النَّبِيّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ

سلام بر تو ای خاتم پیمبران، سلام بر تو ای سرور،

الْمُرْسَلينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

رسولان، سلام بر تو ای حبیب خدا، سلام بر تو ای

اَميرَ الْمُؤْمِنينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْوَصِيّينَ، اَلسَّلامُ

امیر مؤمنان، سلام بر تو ای سرور اوصیاء، سلام

عَلَيْكَ يا قائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ

بر تو ای پیشوای سفیدرویان، سلام بر تو ای فرزند

فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى

فاطمه بانوی بانوان جهانیان، سلام بر تو و بر

الْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَصِيَّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ،

امامان از فرزندانت، سلام برتو ای وصی امیر مؤمنان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهيدُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا

سلام بر تو ای راستگوی شهید، سلام بر شما ای

مَلائِكَةَ اللهِ الْمُقيمينَ في هٰذَا الْمَقامِ الشَّريفِ، اَلسَّلامُ

فرشتگان خدا که رحل اقامت افکنده‌اید در این جایگاه شریف، سلام

عَلَيْكُمْ يا مَلائِكَةَ رَبِّيَ الْمُحْدِقينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ

بر شما ای فرشتگان پروردگار من که حلقه‌وار دربرگرفته‌اید قبر امام حسین

عَلَيْهِ‌السَّلامُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ مِنّي اَبَداً ما بَقِيتُ وَبَقِيَ

علیه‌السلام را، سلام من به شما همیشه تا هستم و

اللَّيْلُ وَالنَّهارُ.

شب روز بر پا است.

اذن دخول حرم مطهّر

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای اباعبدالله، سلام

يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند امیر

عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ، الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ،

مؤمنان، بنده‌ات و فرزند بنده و فرزند کنیزت که اقرار

وَالتّارِكُ لِلْخِلافِ عَلَيْكُمْ، وَالْمُوالي لِوَلِيِّكُمْ

به بندگی شما دارد و مخالفت با شما نکرده و دوست دوستدار شما

وَالْمُعادي لِعَدُوِّكُمْ، قَصَدَ حَرَمَكَ، وَاسْتَجارَ بِمَشْهَدِكَ،

و دشمن دشمنانتان می‌باشد آهنگ حرم تو را کرده و پناه آورده به زیارتگاهت

وَتَقَرَّبَ اِلَيْكَ بِقَصْدِكَ، ءَاَدْخُلُ يا رَسُولَ اللهِ، ءَاَدْخُلُ يا

و تقرب جسته به درگاهت به قصد زیارتت، آیا داخل گردم ای رسول خدا؟ آیا داخل شوم ای

نَبِيَّ اللهِ، ءَاَدْخُلُ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ، ءَاَدْخُلُ يا سَيِّدَ

پیغمبر خدا؟ آیا داخل گردم ای امیر مؤمنان؟ آیا داخل شوم ای سرور

الْوَصِيّينَ، ءَاَدْخُلُ يا فاطِمَةُ سَيِّدَةَ نِساءِ الْعالَمينَ،

اوصیاء؟ آیا داخل شوم ای فاطمه بانوی بانوان جهانیان؟

ءَاَدْخُلُ يا مَوْلاىَ يا اَبا عَبْدِاللهِ، ءَاَدْخُلُ يا مَوْلاىَ يا بْنَ

آیا داخل شوم ای مولای من ای اباعبدالله؟ آیا داخل شوم ای مولای من ای فرزند

رَسُولِ اللهِ.

رسول خدا؟

اگر دلت خاشع و دیده‌ات گریان شد علامت رُخصت است، داخل شو و بگو:

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الْواحِدِ الْأَحَدِ، الْفَرْدِ الصَّمَدِ، الَّذي هَدانِي

ستایش از آن خدای یگانهٔ یکتای فرد بی‌نیازی است که مرا به دوستی و ولایت تو

لِوِلايَتِكَ، وَخَصَّني بِزِيارَتِكَ، وَسَهَّلَ لي قَصْدَكَ.

راهنمائی فرمود و به زیارتت مخصوصم داشت و آسان ساخت برایم آهنگ زیارتت را

امام باقر علیه‌السلام: شیعیان ما را به زیارت قبر حسین بن علی علیه‌السلام امر کنید؛ چرا که زیارت او بر هر مؤمنی که به امامت او از سوی خدای عزّوجلّ اعتراف داشته باشد فرض و لازم است.

کامل الزیارات ۱۳۱ / ۱

زیارت وارث در بالا سر مبارک

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای وارث آدم برگزیدهٔ خدا، سلام بر تو ای

وارِثَ نوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْراهيمَ

وارث نوح پیغمبر خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم

خَليلِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسىٰ كَليمِ اللهِ،

خلیل خدا، سلام بر تو ای وارث موسی هم سخن با خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسىٰ رُوحِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر تو ای

يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اَميرِ

وارث محمد حبیب خدا، سلام بر تو ای وارث امیر

الْمُؤْمِنينَ عَلَيْهِ السَّلامُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ مُحَمَّدٍ

مؤمنان علیه‌السلام، سلام بر تو ای فرزند محمد

الْمُصْطَفىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضىٰ، اَلسَّلامُ

مصطفی، سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی، سلام

عَلَيْكَ يا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ

بر تو ای فرزند فاطمهٔ زهرا، سلام بر تو ای فرزند

خَدِيجَةَ الْكُبْرىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ

خدیجهٔ کبری، سلام بر تو ای کسی‌که خدا خونخواهیش کند و فرزند چنین خونی

وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورُ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ

و ای تنها ماندهای که انتقام خونت گرفته نشد، گواهی دهم که تو بپاداشتی نماز را و بدادی

الزَّكاةَ، وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنْ الْمُنْكَرِ،

زکات را، و امر کردی به معروف و نهی کردی از منکر

وَاَطَعْتَ اللهَ وَرَسُولَهُ حَتّىٰ أَتَاكَ الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً

و پیروی کردی از خدا و رسولش تا به شهادت رسیدی، پس خدا لعنت کند مردمی

قَتَلَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ

که تو را کشتند، و خدا لعنت کند مردمی که به تو ستم کردند و خدا لعنت کند مردمی که این جریان

بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ، يا مَوْلاىَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ

را شنیدند و بدان راضی شدند ای مولای من ای ابا عبدالله گواهی دهم که تو

كُنْتَ نُوراً فِي الْأَصْلابِ الشّامِخَةِ، وَالْأَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ،

براستی نوری بودی در صُلبهای شامخ، و رَحِمهای پاک،

لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها، وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ

آلودهات نکرد زمان جاهلیت ترا به پلیدیهایش، و نپوشاندت ترا از

مُدْلَهِمّاتِ ثِيابِها، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّينِ،

جامههای آلوده و چرکش و گواهی دهم که براستی تو از جملهٔ ستونهای دین

وَاَرْكانِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْإِمامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ

و پایههای ایمان مردان با ایمانی، و گواهی دهم که براستی تو پیشوائی هستی نیکوکار و با تقوی

الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهادِيُ الْمَهْدِيُّ، وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَةَ مِنْ

و پسندیده و پاکیزه و راهنمای راه یافته، و گواهی دهم که امامان از

وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوىٰ، وَاَعْلامُ الْهُدىٰ، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقىٰ،

فرزندان تو اساس تقوی، و نشانه‌های هدایت، و دستاویز محکم (حق)

وَالْحُجَّةُ عَلىٰ اَهْلِ الدُّنْيا، وَاُشْهِدُ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ وَاَنْبِياءَهُ

و حجتهائی بر مردم دنیا هستند، و گواه گیرم خدا و فرشتگانش و پیمبرانش

وَرُسُلَهُ اَنّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ، وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ دِيني

و رسولانش را که به شما ایمان دارم، و به بازگشتتان یقین دارم، طبق مقررات دین و مذهبم

وَخَواتيمِ عَمَلي، وَقَلْبي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ، وَاَمْري لِاَمْرِكُمْ

و پایان کردارم، و دلم تسلیم دل شما است، و کارم پیرو کار شما است

مُتَّبِعٌ، صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلىٰ اَرْواحِكُمْ، وَعَلىٰ

درودهای خدا بر شما و بر روانهایتان و بر

اَجْسادِكُمْ وَعَلىٰ اَجْسامِكُمْ، وَعَلىٰ شاهِدِكُمْ وَعَلىٰ

جسدهایتان و بر پیکرتان و بر حاضرتان و بر

غائِبِكُمْ، وَعَلىٰ ظاهِرِكُمْ وَعَلىٰ باطِنِكُمْ.

غائبتان و بر آشکارتان و بر نهانتان

سپس ضریح مطهرا را ببوس و بگو:

بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يا بْنَ رَسُولِ اللهِ، بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يا اَبا

پدر و مادرم به فدای تو ای فرزند رسول خدا پدر و مادرم فدای تو ای ابا

عَبْدِ اللهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصيبَةُ بِكَ عَلَيْنا

عبدالله براستی بزرگ گشت عزایت، و گران شد مصیبت تو بر ما و بر

وَعَلىٰ جَميعِ اَهْلِ السَّمٰوٰاتِ وَالْأَرْضِ، فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً

همهٔ اهل آسمانها و زمین، پس خدا لعنت کند مردمی را

اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِقِتالِكَ، يا مَوْلاىَ يا اَبا

که اسبان را زین کردند و دهانه زدند و آمادهٔ کشتارت شدند ای مولای من ای ابا

عَبْدِ اللهِ قَصَدْتُ حَرَمَكَ، وَاَتَيْتُ اِلىٰ مَشْهَدِكَ، أَسْأَلُ اللهَ

عبدالله من آهنگ کردم حرم تو را و آمدم به زیارتگاهت، از خدا خواهم

بِالشَّأْنِ الَّذي لَكَ عِنْدَهُ، وَبِالْمَحَلِّ الَّذي لَكَ لَدَيْهِ، اَنْ

بدان منزلتی که در پیش او داری، و بدان مقامی که نزدش داری

يُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ يَجْعَلَني مَعَكُمْ فِي

که درود فرستد بر محمد وآل محمد و قرار دهد مرا با شما در

الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ.

دنیا و آخرت

آنگاه دو رکعت نماز در بالای سر بجا آور و بعد از آن بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ لا

خدایا من نماز خواندم و رکوع کردم و سجده بجا آوردم برای تو تنها که

شَرِيكَ لَكَ، لِأَنَّ الصَّلاةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لاٰ يَكُونُ اِلاّٰ

شریک نداری زیرا نماز و رکوع و سجده نیست جز برای

لَكَ، لِأَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لاٰ اِلـهَ اِلاّٰ اَنْتَ، اَللّٰـهُمَّ صَلِّ عَلىٰ

تو، چونکه توئی خدائی که معبودی جز تو نیست، خدایا درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّي اَفْضَلَ السَّلاٰمِ وَالتَّحِيَّةِ

محمد و آل محمد، و برسان از جانب من بدانها بهترین سلام و تحیت را

وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلاٰمَ، اَللّٰـهُمَّ وَهاٰتاٰنِ الرَّكْعَتاٰنِ هَدِيَّةٌ

و باز گردان از جانب آنها نیز بر من سلام، خدایا این دو رکعت نمازی که خواندم هدیه‌ای است

مِنِّي اِلىٰ مَوْلاٰيَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلاٰمُ،

از من به پیشگاه سرورم حضرت حسین بن علی علیهماالسلام

اَللّٰـهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ، وَتَقَبَّلْ مِنِّي، وَأْجُرْنِي

خدایا درود فرست بر محمد و بر آن حضرت، و بپذیر از من، و پاداشم بده

عَلىٰ ذٰلِكَ بِاَفْضَلِ اَمَلِي وَرَجاٰئِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يا

در برابر آن برطبق بهترین آرزو و امیدی که دربارهٔ ولیّ تو دارم ای

وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ.

سرپرست مؤمنان

زیارت حضرت علی اکبر ﷺ

سپس زیارت کن حضرت علی اکبر ﷺ را که در پائین پای پدر بزرگوارش مدفون می‌باشد:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند پیامبر

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا

خدا، سلام بر تو ای فرزند امیرمؤمنان، سلام بر تو ای

ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ [وَابْنُ

فرزند حسین شهید، سلام بر تو ای شهید و فرزند شهید

الشَّهِيدِ]، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ،

سلام بر تو ای ستم رسیده و فرزند (آن امام) ستمدیده

لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً

خدا لعنت کند مردمی که تو راکشتند، و مردمی که به تو ستم کردند و مردمی

سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ.

که از این جریان اطلاع پیدا کرده و بدان راضی شدند

آنگاه ضریح مطهّر را ببوس و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ

سلام بر تو ای فرزند ولیّ و فرزند ولیِ خدا، براستی که بزرگ گشت

الْمُصيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنا وَعَلىٰ جَميعِ

مصیبت تو و گران شد عزای تو بر ما و بر تمام

الْمُسْلِمينَ، فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَاَبْرَأُ اِلَى اللهِ

مسلمانان، خدا لعنت کند مردمی که تو را کشتند، و بیزاری جویم بسوی خدا

وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ.

و بسوی تو از آنها،

زیارت شهدا علیهم‌السلام

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَوْلِيآءَ اللهِ وَاَحِبّاءَهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا

سلام بر شما ای اولیاء خدا و دوستانش، سلام بر شما ای

اَصْفِيآءَ اللهِ وَاَوِدّاءَهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دينِ اللهِ،

برگزیدگان خدا و دوستدارانش، سلام بر شما ای یاوران دین خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا

سلام بر شما ای یاران رسول خدا، سلام بر شما ای

اَنْصارَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ فاطِمَةَ

یاران امیرمؤمنان، سلام بر شما ای یاران فاطمه

سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبِي

بانوی بانوان جهانیان، سلام بر شما ای یاران حضرت ابا

مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْوَلِيِّ النّاصِحِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا

محمد حسن بن علی آن دوست خیرخواه، سلام بر شما ای

اَنْصارَ اَبِي عَبْدِ اللهِ، بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمّي طِبْتُمْ وَطابَتِ

یاران حضرت اباعبدالله، پدر و مادرم به فدای شما براستی پاکیزه شدید و پاکیزه گشت

الْاَرْضُ الَّتي [اَنْتُم] فيها دُفِنْتُمْ. وَفُزْتُمْ فَوْزاً عَظيماً، فَيا

آن زمینی که شما در آن مدفون شدید و به رستگاری بس بزرگی رسیدید پس ای

لَيْتَني كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ.

کاش من هم با شما بودم که با شما رستگار گردم

سپس برگرد به بالا سر حضرت امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای خانواده و پدر و مادر و برادران خود، زیرا دعا در آن روضهٔ مطهّره رد نمی‌شود.

زیارت حبیب بن مظاهر رحمه الله

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطيعُ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ

سلام بر تو ای بنده شایسته مطیع خداوند و پیامبر

وَلاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِفاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

و امیر مؤمنان و فاطمه زهرا و حسن و حسین

عَلَيْهِمُ السَّلامُ، الْغَرِيبُ الْمُواسِي، اَشْهَدُ اَنَّكَ جَاهَدْتَ

غریب و بی‌یاور، شهادت می‌دهم که جهاد کردی

فِي سَبِيلِ اللهِ، وَنَصَرْتَ الْحُسَيْنَ بْنَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ،

در راه خدا و یاری‌دادی امام حسین نوه پیامبر خدا را و از جان خویش

وَوَاسَيْتَ بِنَفْسِكَ، وَبَذَلْتَ مُهْجَتَكَ، فَعَلَيْكَ مِنَ اللهِ

مایه گذاشتی، و جان‌نثار او کردی، سلام کامل خداوند بر تو باد

السَّلامُ التَّامُّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْقَمَرُ الزّاهِرُ، اَلسَّلامُ

سلام بر تو‌ای ماه تابان، سلام بر تو ای

عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ بْنَ مُظاهِرِ الْأَسَدِي وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

حبیب فرزند مظاهر اسدی و رحمت و برکات خدا بر تو.

زیارت دیگر امام حسین علیه‌السلام

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای وارث آدم برگزیدهٔ خدا، سلام بر تو ای

وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْراهِيمَ

وارث نوح پیامبر خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم

خَلِيلِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسىٰ كَلِيمِ اللهِ،

خلیل خدا، سلام بر تو ای وارث موسی هم سخن خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِيسىٰ رُوحِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر تو

يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عَلِيٍّ

ای وارث محمد حبیب خدا، سلام بر تو ای وارث علی

وَصِيِّ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَارِثَ الْحَسَنِ

وصی رسول خدا، سلام بر تو ای وارث حسن (آن امام)

الرَّضِيِّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ،

پسندیده سلام بر تو ای وارث فاطمه دختر رسول خدا،

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدّيقُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

سلام بر تو ای شهید راستگو، سلام بر تو ای

الْوَصِيُّ الْبارُّ التَّقِيُّ، اَلسَّلامُ عَلَى الْأَرْواحِ الَّتِي حَلَّتْ

وصی نیکو کردار پرهیزکار، سلام بر آن ارواحی که فرود آمدند

بِفِنائِكَ وَاَناخَتْ بِرَحْلِكَ، اَلسَّلامُ عَلىٰ مَلائِكَةِ اللهِ

به آستانت و بار یافتند به درگاهت، سلام بر فرشتگان خدا

الْمُحْدِقِينَ بِكَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ

که در گرد توانند، گواهی دهم که براستی تو برپا داشتی نماز را، و بدادی

الزَّكاةَ، وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ،

زکات را، و دستور دادی به معروف و نهی کردی از منکر،

وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقِينُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

و پرستش کردی خدا را از روی اخلاص تا آنگاه که مرگ فرا رسید سلام

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

و رحمت خدا و برکاتش بر تو

پس از آن به قبر مطهر آن حضرت نزدیک شو و بدان به هر قدمی که بر می‌داری، ثواب کسی را داری که در راه خدا در خون خود غلطیده باشد، چون نزدیک ضریح مطهر رسیدی دست بر آن گذار و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ فِي اَرْضِهِ وَسَمائِهِ.

سلام بر تو ای حجت خدا در زمین و آسمانش

بعد دو رکعت نماز زیارت بخوان و ثواب آنرا هدیه کن به روح مقدّس حضرت ابی عبدالله علیه السلام.

زیارت مطلقه سیدالشهداؑ

امام صادقؑ فرمود: چون خواستی به زیارت حضرت ابی عبداللهؑ مشرّف شوی غسل زیارت کن و بپوش جامه‌های پاک خود را و با پای برهنه روانه شو، زیرا تو در حرمی از حرمهای خدا و حرم رسول خدا قدم گذاشته‌ای و بسیار بگو در وقت رفتن «اَللّٰهُ اَکْبَرُ» و «لاٰ اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ» و «سُبْحٰانَ اللّٰهِ» و صلوات بفرست بر محمّد واهلبیت او، تاآنکه برسی به در حرم، پس بگو:

اَلسَّلاٰمُ عَلَیْكَ یٰا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَیْكُمْ یٰا

سلام بر تو ای حجت خدا، و فرزند حجت خدا، سلام بر شما ای

مَلاٰئِكَةَ اللهِ وَزُوّٰارَ قَبْرِ ابْنِ نَبِیِّ اللهِ.

فرشتگان خدا و زائرین قبر فرزند پیغمبر خدا

بعد ده گام بردار و بایست و سی مرتبه بگو: «اَللّٰهُ اَکْبَرُ» آنگاه پیش روی مبارک آن حضرت بایست و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای حجت خدا و فرزند حجت خدا سلام بر تو ای

قَتيلَ اللهِ وَابْنَ قَتيلِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ،

کشتهٔ راه خدا و فرزند کشتهٔ راه خدا، سلام بر تو ای آنکه خونخواه تو خداست و فرزند چنین خونی

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وِتْرَ اللهِ الْمَوْتُورَ فِي السَّمٰواتِ

سلام بر تو ای خون ریخته شده (در راه خدا) که انتقام گرفته نشده از کشندگانش در آسمانها

وَالْأَرْضِ، اَشْهَدُ اَنَّ دَمَكَ سَكَنَ فِي الْخُلْدِ، وَاقْشَعَرَّتْ

و زمین، گواهی دهم که خون تو جایگیر شد در بهشت جاوید، و بلرزید

لَهُ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ، وَبَكىٰ لَهُ جَميعُ الْخَلائِقِ، وَبَكَتْ لَهُ

برای آن سایه‌های عرش، و گریه کردند برایش تمام خلائق و گریست بر آن

السَّمٰواتُ السَّبْعُ، وَالْأَرَضُونَ السَّبْعُ، وَمٰا فيهِنَّ وَمٰا

آسمانهای هفتگانه و زمینهای هفتگانه و آنچه در آنها

بَيْنَهُنَّ، وَمَنْ يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّةِ وَالنّٰارِ مِنْ خَلْقِ رَبِّنٰا، وَمٰا

و مابین آنها است، و هر که در بهشت و دوزخ است از مخلوقات پروردگار ما و آنچه

يُرىٰ وَمٰا لاٰ يُرىٰ، اَشْهَدُ اَنَّكَ حُجَّةُ اللهِ وَابْنُ حُجَّتِهِ،

دیده شود و آنچه دیده نشود، گواهی دهم که تو حجت خدا و فرزند حجت خدائی

وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَتيلُ اللهِ وابْنُ قَتيلِهِ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ ثارُ اللهِ

و گواهی دهم که تو کشتهٔ خدا و فرزند کشتهٔ خدائی، و گواهی دهم که خدا خونخواهیت کند

وَابْنُ ثارِهِ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وِتْرُ اللهِ الْمَوْتُورُ فِي السَّمٰواتِ

و فرزند چنین خونی، و گواهی دهم که تو ئی کشته‌ای که انتقام خونت گرفته نشده در آسمانها

وَالْأَرْضِ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ وَنَصَحْتَ، وَوَفَيْتَ

و زمین، و گواهی دهم که تو برساندی (آنچه برعهده داشتی)، و خیرخواهی، و وفاداری کردی

وَاَوْفَيْتَ، وَجٰاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ، وَمَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ

و حق را بطور کامل ادا کردی، و در راه خدا جهاد کردی و بدنبال آن هدفی که داشتی

عَلَيْهِ شَهِيداً وَمُسْتَشْهِداً وَشٰاهِداً وَمَشْهُوداً، اَنَا عَبْدُ اللهِ

از جهان شهید در گذشتی و شهادت جوئی و گواه و مورد گواهی، من بندهٔ خدا، و

وَمَوْلاٰكَ وَفِي طٰاعَتِكَ وَالْوٰافِدُ اِلَيْكَ، اَلْتَمِسُ كَمٰالَ

دوست تو و تحت اطاعت تو و وارد بر توأم، که جویایم مقام کاملی را

الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللهِ، وَثَبٰاتَ الْقَدَمِ فِي الْهِجْرَةِ اِلَيْكَ،

در پیش خدا، و پایداری در هجرت کردن بسوی تو و پیمودن راهی را که هر کس

وَالسَّبِيلَ الَّذِي لاٰ يَخْتَلِجُ دُونَكَ مِنَ الدُّخُولِ فِي

به حضور تو رسد اضطراب (و دغدغه) ندارد زیرا که وارد شدن در

كِفٰالَتِكَ الَّتِي اُمِرْتَ بِهٰا، مَنْ اَرٰادَ اللهَ بَدَأَ بِكُمْ، بِكُمْ يُبَيِّنُ

تحت سرپرستی تو است که بدان مأمور گشته‌ای، هر که آهنگ خدا کند از شما آغاز کند بوسیلهٔ شما

اللهُ الْكَذِبَ، وَبِكُمْ يُبٰاعِدُ اللهُ الزَّمٰانَ الْكَلِبَ، وَبِكُمْ فَتَحَ

خدا آشکار کند دروغ را و دور کند خداوند روزگار دشوار را، خداوند (در خیر) بگشاید

اللهُ، وَبِكُمْ يَخْتِمُ اللهُ، وَبِكُمْ يَمْحُو مٰا يَشٰاءُ وَيُثْبِتُ، وَبِكُمْ

و به وسیله شما ببندد و بوسیلهٔ شما محو کند آنچه را خواهد و (یا) ثبت کند

يَفُكُّ الذُّلَّ مِنْ رِقٰابِنٰا، وَبِكُمْ يُدْرِكُ اللهُ تِرَةَ كُلِّ مُؤْمِنٍ

و باز کند (طوق) خواری را از گردنهای ما، و بگیرد خدا انتقام خون هر مؤمنی

يُطْلَبُ بِهٰا، وَبِكُمْ تُنْبِتُ الْأَرْضُ اَشْجٰارَهٰا، وَبِكُمْ تُخْرِجُ

را که مورد مطالبه است، و به وسیله شما برویاند زمین درختان را، و بیرون

الْأَرْضُ ثِمٰارَهٰا، وَبِكُمْ تُنْزِلُ السَّمٰآءُ قَطْرَهٰا وَرِزْقَهٰا،

آرد زمین میوه‌های خود را، و ببارد آسمان قطرات بارانش و روزی خلق را

وَبِكُمْ يَكْشِفُ اللهُ الْكَرْبَ، وَبِكُمْ يُنَزِّلُ اللهُ الْغَيْثَ، وَبِكُمْ

و به وسیله شما برطرف گرداند خدا گرفتاری را، و فرو بارد خدا باران را و بوسیلهٔ شما

تُسَبِّحُ الْأَرْضُ الَّتِي تَحْمِلُ اَبْدٰانَكُمْ وَتَسْتَقِرُّ جِبٰالُهٰا عَنْ

تسبیح گوید زمینی که بدنهای مطهر شما را برخود دارد، و مستقر گردد کوههایش

مَرٰاسِيهٰا، اِرٰادَةُ الرَّبِّ فِي مَقٰادِيرِ اُمُورِهِ تَهْبِطُ اِلَيْكُمْ،

بوسیلهٔ لنگرهای آن، خواست پروردگار در اندازه‌گیری کارهایش بسوی شما فرود آید

وَتَصْدُرُ مِنْ بُيُوتِكُمْ، وَالصّٰادِرُ عَمّٰا فُصِّلَ مِنْ اَحْكٰامِ

و از خانه‌های شما صادر گردد، و نیز آنچه صدور یابد از تفصیل احکام

الْعِبٰادِ، لُعِنَتْ اُمَّةٌ قَتَلَتْكُمْ، وَاُمَّةٌ خٰالَفَتْكُمْ، وَاُمَّةٌ جَحَدَتْ

بندگان، لعنت بر امتی که شما را کشتند، و مردمی که با شما مخالفت کردند، و جمعیتی که منکر شدند

وَلاٰيَتَكُمْ، وَاُمَّةٌ ظٰاهَرَتْ عَلَيْكُمْ، وَاُمَّةٌ شَهِدَتْ وَلَمْ

ولایت شما را و آن امتی که از دشمن شما پشتیبانی کردند، و آن ملتی که

تُسْتَشْهَدْ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النّٰارَ مَأْواهُمْ وَبِئْسَ وِرْدُ

حاضر بودند و تن به شهادت ندادند، ستایش خدائی را که دوزخ را جایگاهشان قرار داد و بد جائی است

الْوٰارِدِينَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ.

برای واردین، و چه بد جایگاهی است آنجا، و ستایش برای خدا، پروردگار جهانیان

و بگو سه مرتبه: وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ. (یعنی درود خدا بر تو ای ابا عبد الله) سپس سه مرتبه بگو: اَنَا اِلَى اللهِ مِمَّنْ خَالَفَكَ بَرِيءٌ. (یعنی من از هر کس با شما مخالفت ورزد براثت و بیزاری می‌جویم).

زیارت حضرت علی اکبر علیه السلام

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند

اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ،

امیر مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند حسن و حسین

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَدِيجَةَ وَفَاطِمَةَ، صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ،

سلام بر تو ای فرزند خدیجه و فاطمه، درود خدا بر تو

صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ، صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ.

درود خدا بر تو، درود خدا بر تو،

آنگاه سه مرتبه بگو: لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ. و سه مرتبه بگو:

لعنت خدا بر کسی که تو را کشت

اَنَا اِلَى اللهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ.

من به سوی خدا از آنان بیزاری می‌جویم.

زیارت شهداؑ

آنگاه با دست اشاره کن به سوی مرقد مطهر شهداءؑ و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ، فُزْتُمْ

سلام بر شما، سلام بر شما، سلام بر شما، رستگار شدید به خدا، رستگار شدید

وَاللهِ، فُزْتُمْ وَاللهِ، فُزْتُمْ وَاللهِ، فَلَیْتَ اِنّی مَعَکُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً

به خدا رستگار شدید به خدا، و ای کاش من هم با شما بودم و به رستگاری بزرگی نائل

عَظیماً.

می‌گشتم

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

آنگاه پشت قبر مطهّر حضرت أبی عبد اللهؑ شش رکعت نماز بگزار، دو رکعت آن را هدیه کن به روح مقدس حضرت سید الشهداؑ و دو رکعت را به روان پاک حضرت علی اکبرؑ و دو رکعت آن را به ارواح مطهر شهداؑ.

زیارت حضرت ابی‌الفضل علیه‌السلام

هنگامی که خواستی زیارت کنی حضرت عبّاس بن علی علیه‌السلام را، بر در حرم مطهّر ایستاده و بگو:

سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيائِهِ الْمُرْسَلِينَ

سلام خدا و سلام فرشتگان مقربش و پیمبران فرستاده‌اش

وَعِبادِهِ الصّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَداءِ وَالصِّدِّيقِينَ

و بندگان شایسته‌اش و تمام شهیدان و راستگویان

وَالزّاكِياتُ الطَّيِّباتُ فِيما تَغْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

و درودهای پاکیزه و پاک در هر بامداد و پسین بر تو ای فرزند

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالتَّصْدِيقِ وَالْوَفاءِ

امیر مؤمنان، گواهی دهم برایت که تو تسلیم بودی و تصدیق نمودی و وفا

وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْمُرْسَلِ،

و خیرخواهی کردی نسبت به (حضرت ابا عبدالله) یادگار پیامبر صلی الله علیه و آله (آن پیامبر) مرسل

وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ، وَالدَّلِيلِ الْعالِمِ، وَالوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ،

و نوهٔ برگزیدهٔ (آن حضرت) و راهنمای دانشمند و وصی او که رسانندهٔ احکام خدا بود

وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ، فَجَزاكَ اللهُ عَنْ رَسُولِهِ، وَعَنْ أَمِيرِ

و آن ستمدیده‌ای که حقش پایمال شد، پس خداوند پاداشت دهد از جانب رسولش و از امیر

اَلْمُؤْمِنِينَ، وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَوٰاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ

مؤمنان و از حسن و حسین - درودهای خدا بر ایشان -

اَفْضَلَ الْجَزٰاءِ بِمٰا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ

بهترین پاداشها را بخاطر آن بردباریت و پاداش خوبی و کمکی که کردی و چه نیکو است

عُقْبَى الدّٰارِ، لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ جَهِلَ

خانه آخرت، خدا لعنت کند کسی که تو را کشت، و خدا لعنت کند کسی که جهل ورزید

حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ حٰالَ بَيْنَكَ

دربارهٔ حق تو و سبک شمرد حرمت تو را، و خدا لعنت کند کسی که حائل شد میان تو

وَبَيْنَ مٰاءِ الْفُرٰاتِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَاَنَّ اللهَ

و میان آب فرات، گواهی دهم که براستی تو مظلوم کشته شدی، و براستی که خدا

مُنْجِزٌ لَكُمْ مٰا وَعَدَكُمْ، جِئْتُكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَافِداً

وفا کند به وعده‌ای که به شما داده، آمده‌ام به درگاهت ای پسر امیر مؤمنان و واردم

اِلَيْكُمْ، وَقَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَتٰابِعٌ، وَاَنَا لَكُمْ تٰابِعٌ،

بر شما، و دلم تسلیم شما و پیروتان هست، و خودم نیز پیرو شمایم

وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللهُ وَهُوَ خَيْرُ

و یاریم برای شما آماده است تا هنگامی که خدا حکم کند و او بهترین حکم

الْحٰاكِمِينَ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لٰا مَعَ عَدُوِّكُمْ، اِنِّي بِكُمْ

کنندگان است، و شیعه شما با شماست نه با دشمن شما، و من نسبت به شما

وَبِاِيٰابِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَنْ خٰالَفَكُمْ وَقَتَلَكُمْ مِنَ

و به بازگشتتان ایمان دارم، و کار مخالفان و قاتلانش را کرده و شما را کشته

الْكٰافِرِينَ، قَتَلَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْأَيْدِي وَ الْأَلْسُنِ.

انکار می‌کنم، بکشد خدا مردمی را که شما را کشتند بدست و زبان

آنگاه داخل روضه شو و در کنار ضریح بایست وبگو:

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّٰالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ

سلام بر تو ای بندهٔ شایسته و پیرو خدا و رسولش

وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

و پیرو امیر مؤمنان و حسن و حسین ـ صلوات خدا و سلامش بر

وَسَلَّمَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاٰتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ

ایشان باد ـ سلام بر تو و رحمت خدا و برکات و آمرزش

وَرِضْوٰانُهُ وَعَلىٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ، اَشْهَدُ وَاُشْهِدُ اللّٰهَ اَنَّكَ

و خوشنودیش بر روح تو و بدنت، گواهی دهم و خدا را نیز به گواهی گیرم که تو

مَضَيْتَ عَلىٰ مٰا مَضىٰ بِهِ الْبَدْرِيُّونَ، وَالْمُجٰاهِدُونَ فِي

به همان راهی رفتی که جنگجویان بدر رفتند و پیکار کنندگان در

سَبِيلِ اللّٰهِ الْمُنٰاصِحُونَ لَهُ فِي جِهٰادِ اَعْدٰائِهِ، الْمُبٰالِغُونَ

راه خدا و خیرخواهان او در پیکار با دشمنانش و کوشایان

فِي نُصْرَةِ اَوْلِيٰائِهِ، الذّٰآبُّونَ عَنْ اَحِبّٰائِهِ، فَجَزٰاكَ اللّٰهُ

در یاری اولیای او، و دفاع کنندگان از دوستانش، پس خداوند پاداشت دهد

اَفْضَلَ الْجَزٰاءِ وَاَكْثَرَ الْجَزٰاءِ وَاَوْفَرَ الْجَزٰاءِ وَاَوْفىٰ

به بهترین پاداش و بیشترین پاداش و شایان‌ترین پاداش و کامل‌ترین

جَزٰآءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفیٰ بِبَیْعَتِهِ، وَاسْتَجٰابَ لَهُ دَعْوَتَهُ،

پاداشی که به هر یک از کسانی دهند که به بیعت با او وفا کرد و دعوتش را پذیرفت

وَاَطٰاعَ وُلاٰةَ اَمْرِهِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بٰالَغْتَ فِی النَّصیحَةِ،

و پیروی کرد از اوالامرهای او، گواهی دهم که تو در خیرخواهی کوشیدی، کردی

وَاَعْطَیْتَ غٰایَةَ الْمَجْهُودِ، فَبَعَثَكَ اللّٰهُ فِی الشُّهَدٰآءِ،

و نهایت تلاش خود را در این راه مبذول داشتی، خدایت در زمرهٔ شهیدان برانگیزد

وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْوٰاحِ السُّعَدٰآءِ، وَاَعْطٰاكَ مِنْ جِنٰانِهِ

و روح تو را با ارواح نیکبختان قرار دهد، و عطا کند به تو از بهشت خویش

اَفْسَحَهٰا مَنْزِلاً، وَاَفْضَلَهٰا غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فی عِلِّیِّینَ،

فراختر منزل، و بهترین غرفه‌ها را و بالا برد نام تو را در بالاترین جایگاهها

وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِیِّینَ وَالصِّدِّیقِینَ وَالشُّهَدٰآءِ وَالصّٰالِحِینَ،

و محشورت سازد با پیمبران و راستگویان و شهیدان و شایستگان

وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفیقاً اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ،

و آنها نیکو رفیقانی هستند، گواهی دهم که براستی تو سستی نکردی و سر نتافتی

وَاَنَّكَ مَضَیْتَ عَلیٰ بَصیرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ، مُقْتَدِیاً بِالصّٰالِحِینَ،

و به راهی که رفتی از روی بصیرت و بینائی کامل رفتی، اقتدای به مردم شایسته کردی

وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِیِّینَ، فَجَمَعَ اللّٰهُ بَیْنَنٰا وَبَیْنَكَ وَبَیْنَ رَسُولِهِ

و پیروی از پیمبران نمودی، پس خداوند گرد آورد میان ما و تو و رسولش

وَاَوْلِیٰائِهِ فی مَنٰازِلِ الْمُخْبِتِینَ، فَاِنَّهُ اَرْحَمُ الرّٰاحِمِینَ.

و دوستانش در جایگاههای فروتنان (حق) زیرا که او مهربانترین مهربانان است

نماز زیارت

سپس در بالا سر دو رکعت نماز زیارت بجا آور و آنرا هدیه کن به روح پاک آن حضرت پس از نماز این دعا را بخوان:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَلاٰ تَدَعْ لي في

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و وامگذار برای من در

هٰذَا الْمَكٰانِ الْمُكَرَّمِ وَالْمَشْهَدِ الْمُعَظَّمِ ذَنْباً اِلاّٰ

این مکان گرامی و زیارتگاه بزرگ گناهی جز آنکه

غَفَرْتَهُ، وَلاٰ هَمّاً اِلاّٰ فَرَّجْتَهُ، وَلاٰ مَرَضاً اِلاّٰ شَفَيْتَهُ، وَلاٰ

بیامرزیش، و نه اندوهی جز آنکه برطرف کنی، و نه بیماری جز آنکه بهبودیش دهی و نه

عَيْباً اِلاّٰ سَتَرْتَهُ، وَلاٰ رِزْقاً اِلاّٰ بَسَطْتَهُ، وَلاٰ خَوْفاً اِلاّٰ

عیبی جز آنکه بپوشانیش، و نه روزی جز آنکه وسعتش بخشی، و نه ترسی جز آنکه

آمَنْتَهُ، وَلاٰ شَمْلاً اِلاّٰ جَمَعْتَهُ، وَلاٰ غآئِباً اِلاّٰ حَفِظْتَهُ

ایمنی بخشی، و نه پراکندگی جز آنکه گردآوری، و نه دور از نظری را جز آنکه نگاهداریش کنی

وَاَدْنَيْتَهُ، وَلاٰ حاجَةً مِنْ حَوآئِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ لَكَ

و دیدارش را نزدیک گردانی، و نه حاجتی از حاجتهای دنیا و آخرت

فِيهٰا رِضاً وَلِيَ فِيهٰا صَلاٰحٌ اِلاّٰ قَضَيْتَهٰا يٰا اَرْحَمَ

که خوشنودی تو و صلاح من در آن باشد جز آنکه برآوری آن را ای مهربانترین

الرّٰاحِمِينَ.

مهربانان

زیارت پائین پای حضرت

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّٰاسَ بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

سلام بر تو ای اباالفضل العباس فرزند امیر مؤمنان

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

سلام بر تو ای فرزند آقای اوصیاء سلام بر تو ای فرزند

اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاٰماً، وَاَقْدَمِهِمْ اِيمٰاناً، وَاَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللّٰهِ،

نخستین مردمی که مسلمان شد، و جلوترین کسی که ایمان آورد و محکمترین مردم نسبت به دین خدا

وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى الْاِسْلاٰمِ، اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّٰهِ

و با احتیاطترین افراد دربارهٔ اسلام، گواهی دهم که تو بخوبی خیرخواهی کردی برای رضای خدا

وَلِرَسُولِهِ وَلِأَخِيكَ، فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُوٰاسِي، فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً

و رسولش و دربارهٔ برادرت، پس چه نیکو برادر همدردی بودی، خدا لعنت کند مردمی که

قَتَلَتْكَ، وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ، وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ

تو را کشتند و مردمی که به تو ستم کردند و مردمی که هتک حرمت تو را حلال شمردند

مِنْكَ الْمَحارِمَ، وَانْتَهَكَتْ حُرْمَةَ الْإِسْلامِ، فَنِعْمَ الصّابِرُ

و دریدند حرمت اسلام را، و تو چه نیکو شکیبای

الْمُجاهِدُ الْمُحامِي النّاصِرُ، وَالْأَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخيهِ،

مجاهد و حامی و یاوری بودی و (چه خوب) برادری که مدافع از برادرش بود

الْمُجيبُ اِلىٰ طاعَةِ رَبِّهِ، الرّاغِبُ فيما زَهِدَ فيهِ غَيْرُهُ،

و پاسخ دهندهٔ اطاعت پروردگارش، و مشتاق بودی بدانچه کناره‌گیری کردند از آن دیگران

مِنَ الثَّوابِ الْجَزيلِ، وَالثَّنآءِ الْجَميلِ، وَاَلْحَقَكَ اللهُ

یعنی از پاداش بسیار، و ستایش زیبا، و ملحقت سازد خداوند ترا

بِدَرَجَةِ آبآئِكَ في جَنّاتِ النَّعيمِ، اَللّـهُمَّ اِنّي تَعَرَّضْتُ

به درجهٔ پدرانت در بهشتهای پرنعمت، خدایا من اقدام به زیارت

لِزِيارَةِ اَوْلِيآئِكَ رَغْبَةً في ثَوابِكَ، وَرَجآءً لِمَغْفِرَتِكَ

دوستانت کردم بخاطر اشتیاقی که در پاداش نیک تو دارم، و به امید آمرزشت

وَجَزيلِ اِحْسانِكَ، فَأَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و بسیاری احسانت، پس از تو خواهم که ـ اولاً ـ درود فرستی بر محمد و آل

الطّاهِرينَ، وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقي بِهِمْ دارّاً، وَعَيْشي بِهِمْ

پاکش و روزیم را بواسطهٔ ایشان پیوسته و ریزان گردانی، و خوشیم را بدانها

قارّاً، وَزِيارَتي بِهِمْ مَقْبُولَةً، وَحَياتي بِهِمْ طَيِّبَةً،

ثابت، و زیارتم را بخاطر آنها پذیرفته، و زندگیم را بدیشان دلپسند کنی

وَاَدْرِجْني اِدْراجَ الْمُكْرَمينَ، وَاجْعَلْني مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مِنْ

و مرا در زمرهٔ گرامیان درج کنی، و قرارم دهی از کسانی که چون از

زِيٰارَةِ مَشٰاهِدِ اَحِبّٰائِكَ مُفْلِحاً مُنْجِحاً، قَدِ اسْتَوْجَبَ

زیارت زیارتگاه دوستانت باز گردد رستگار و کامیاب باشد چنانکه مستوجب شده باشد

غُفْرانَ الذُّنُوبِ، وَسَتْرَ الْعُيُوبِ، وَكَشْفَ الْكُرُوبِ، اِنَّكَ

آمرزش گناهان، و پوشیدن عیبها، و برطرف شدن گرفتاریهایش، را که براستی

اَهْلُ التَّقْوىٰ وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ.

پرهیزکاری از تو است و اهل آمرزشی

زیارت وداع ابی‌الفضل علیه‌السلام

اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعِيكَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلاٰمَ، آمَنّٰا بِاللهِ

به خدا می‌سپارمت و رعایت خداوند را برایت می‌طلبم و سلام بر تو می‌فرستم، ایمان داریم به خدا

وَبِرَسُولِهِ وَبِكِتٰابِهِ وَبِمٰا جٰاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ، اَللّٰهُمَّ

و رسولش، و به کتابش و بدانچه او از نزد خدا آورده است، خدایا

فَاكْتُبْنٰا مَعَ الشّٰاهِدِينَ، اَللّٰهُمَّ لاٰ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ

بنویس نام ما را در زمرهٔ زائران، خدایا مگردان این زیارت را آخرین بار زیارتم از

زِيٰارَتِي قَبْرَ ابْنِ اَخِي رَسُولِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

قبر فرزند برادر پیغمبرت ـ که درود تو بر او و آلش باد ـ

وَارْزُقْنِي زِيٰارَتَهُ اَبَداً مٰا اَبْقَيْتَنِي، وَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَمَعَ

و روزی من کن زیارتش را همیشه تا زنده‌ام داری، و محشورم کن با او و با

آبَائِهِ فِي الْجِنَانِ، وَعَرِّفْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ

پدرانش در بهشت، و شناسائی بر قرار کن میان من و او و پیامبرت

وَأَوْلِيَائِكَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

و دوستانت، خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد

وَتَوَفَّنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ، وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ،

و بمیرانم بر ایمان بخودت، و تصدیق به پیامبرت

وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ

و بر ولایت علی بن ابیطالب و امامان از فرزندانش علیهم

السَّلَامُ، وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ، فَإِنِّي قَدْ رَضِيتُ يَا رَبِّي

السلام، و بیزاری از دشمنانشان، زیرا که من ای پروردگار مهربان به همین

بِذٰلِكَ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

خوشنودم، و درود خدا بر محمد و آل محمد

آنگاه دعا کن از برای خود و از برای پدر و مادر و مؤمنین.

زیارت یکایک شهدا علیهم‌السلام

زیارت حضرت علی اکبر علیه‌السلام

اَلسَّلام عَلَيْكَ يا اَوَّلَ قَتيلٍ، مِنْ نَسْلِ خَيْرِ سَليلٍ، مِنْ

سلام بر تو ای نخستین شهید از نسل بهترین خاندان: از

سُلالَةِ إبراهِيْمَ الخَليلِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعلىٰ اَبيكَ، اِذْ

خاندان ابراهیم خلیل، رحمت خدا بر تو و بر پدر بزرگوارت که

قالَ فيكَ: قَتَلَ اللهُ قَوْماً قَتَلوكَ، يا بُنَيَّ ما اَجرَاَهُمْ علَى

فرمود در باره‌ات: خدا بکشد مردمی را که ترا کشتند، پسرم چگونه جرئت جسارت بر

اَلرَّحْمٰنِ وَعَلىٰ انْتِهاكِ حُرْمَةِ الرَّسُولِ، عَلَى الدُّنيا بَعْدَكَ

خدای مهربان، و بر هتک حرمت پیامبر پیدا کردند خاک بر سر دنیا پس از

العَفا، كَاَنّي بِكَ بَينَ يَدَيْهِ ماثِلاً، وَلِلْكافِرِينَ قائِلاً:

تو، گوئی ترا می‌بینم پیشاپیش پدر، در برابر کافران این حماسه را می‌سرودی:

اَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحُسينِ بْنُ عَلِيّ

منم علی (اکبر) فرزند علی

نَحنُ وَبَيْتِ اللهِ أَوْلىٰ بِالنَبِيّ

ما آل الله به پیامبر سزاوارتریم

أَطْعِنُكُمْ بِالرُّمْحِ حَتّىٰ يَنْثَنِي

تا آنگاه که نیزه‌ام دونیم گردد بر شما خواهم زد

أَضْرِبُكُمْ بِالسَّيْفِ أَحْمِي عَنْ اَبِي

و با شمشیر زدن بر شما از پدرم دفاع می‌کنم

ضَرْبَ غُلامٍ هاشِمِيٍّ عَرَبِيّ

ضربت شمشیر جوانی عرب از خاندان هاشم

وَاللهِ لا يَحْكُمُ فِينا ابْنُ الدَّعِيّ

به خدا سوگند زنا زاده بر ما حکومت نخواهد کرد

حَتّىٰ قَضَيْتَ نَحْبَكَ وَلَقَيْتَ رَبَّكَ، وَأشهَدُ اَنَّكَ اَوْلىٰ

تا آنکه به شهادت رسیدی و به دیدار پروردگارت شتافتی، بدرستی که تو نزد دیکتر به خدا

بِاللهِ وَبِرَسُولِه، وَاَنَّكَ ابْنُ رَسولِهِ وابْنُ حُجَّتِهِ وَاَمِينِهِ، حَكَمَ

و پیامبر او می‌باش، و تو پسر پیامبر او و فرزند حجت و امین او هستی، خداوند

اللهُ لَكَ عَلىٰ قاتِلِكَ مُرَّةَ بْنِ مُنْقِذِ بْنِ النُّعمانِ الْعَبْدِي

حکم کند بر ضد قاتلت مُرّة بن منقذ بن نعمان عبدی،

لَعَنَهُ اللهُ واَخْزَاهُ وَمَنْ شَرَكَهُ في قَتْلِكَ، وَكانُوا عَلَيْكَ

و او را لعنت و خوار گرداند و نیز همدستان او را که برای کشتن تو از او

ظَهِيراً وَاَصْلاهُمُ اللهُ جَهَنَّمَ وَساءَتْ مَصيراً، وَجَعَلَنا اللهُ

پشتبانی کردند، و آنان را در جهنم که بدجایگاهی است جای دهد، وما را به

مِنْ مُلاقِيكَ ومرافِقِي وَمُرافِقِي جَدِّكَ وَاَبِيكَ وعمِّكَ

دیدار و همراهیت و همراهی جدّ و پدر وعمو

وَاَخيكَ وَاُمَّكَ الْمَظْلومَةِ، وَاَبْرَأُ اِلَى اللهِ مِنْ قاتِليكَ،

و برادر و مادر مظلومت نائل کند، برائت می‌جویم برای خدا از قاتلت،

اَسْأَلُ اللهَ مُرافَقَتَكَ فى دارِ الْخُلودِ وَاَبْرَأُ إِلَى اللهِ مِنْ

از خدا می‌خواهم که در بهشت جاویدان با شما باشم، و برای خدا از

اَعْدائِكَ اُولِى الْجُحودِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ

دشمنانت که منکران حقند برائت می‌جویم، سلام ورحمت و برکات خداوند

وَبَرَكاتُهُ.

بر تو.

زیارت حضرت علی اصغر علیه‌السلام

اَلسَّلامُ عَلىٰ عَبْدِ اللهِ بْنِ الْحُسَينِ، الطِّفْلِ الرَّضيعِ،

سلام بر عبدالله فرزند امام حسین (علیه السلام) کودک شیر خواری که با تیر دشمن

الْمَرْمِيِّ الصَّريعِ، الْمُتَشَحِّطِ بِالدِّماءِ، الْمُتَصَعِّدِ دَمُهُ فِى

از پادر آمد، و در خون طپید، و امام خونش را بسوی،

السَّماءِ، الْمَذْبوحِ بِالسَّهْمِ فى حِجْرِ اَبيهِ، لَعَنَ اللهُ راميهِ

آسمان پاشید، و در آغوش پدر ذبح شد خداوند لعنت کند آن تیرانداز:

حَرْمَلَةَ بْنَ كاهِلِ الْاَسَدِى وَذَويهِ.

حرملة بن کاهله اسدی و همدستانش را.

زیارت فرزندان امیر مؤمنانؑ

السَّلامُ عَلىٰ عَبْدِ اللهِ بْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، مُبْلِى الْبَلاءِ

سلام بر عبدالله فرزند امیرمؤمنان (علیه السلام) آزموده بلا

وَالْمُنادِى بِالْوِلاءِ فِي عَرَصَةِ كَرْبَلاءَ، الْمَضْرُوبِ مُقْبِلاً

و فریادگر ولایت در میدان کربلا، که شمشیر دشمن از هر سو بر او

وَمُدْبِراً، لَعَنَ اللهُ قاتِلَهُ هانِئَ بْنَ ثُبَيْتٍ الْحَضْرَمِي.

فرودآمد. خداوند لعنت کند قاتلش: هانی بن ثبیت حضرمی را.

السَّلامُ عَلَى الْعَبّاسِ بْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، الْمُواسِي اَخاهُ

سلام بر عباس فرزند امیر مؤمنان (علیه السلام) که با بذل جان با برادرش

بِنَفْسِهِ، الآخِذِ لِغَدِهِ مِنْ اَمْسِهِ، الْمُفْدِى لَهُ الْواقِي،

مواسات کرد و توشه فرداى قیامش را امروز بر گرفت و خویش را فداى برادر و او را حفظ کرد

السّاعِي اِلَيْهِ بِمائِهِ، الْمَقْطُوعَةِ يَداهُ، لَعَنَ اللهُ قاتِلَيْهِ يَزِيدَ

و براى آوردن آب بسوى خیمه برادر تلاش کرد تا دو دستش قطع شد خدا لعنت کند قاتلانش: یزید

ابْنَ رَقّادٍ الْجَنْبِي وَحَكِيمَ بْنَ الطُّفَيْلِ الطّائِي.

بن وقاد و حکیم بن طفیل طائی را.

اَلسَّلامُ عَلىٰ جَعْفَرِ بْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، الصّابِرِ نَفْسَهُ

سلام بر جعفر فرزند امیر مؤمنان (علیه السلام) که خویشتندار و

مُحْتَسِباً، وَالنّائِي عَنِ الْأَوْطانِ مُغْتَرِباً، الْمُسْتَسْلِمِ

پاداش جو، و دور از وطن (مدینه)، غریب، آماده

لِلْقِتالِ، الْمُسْتَقْدَمِ لِلنِّزالِ، الْمَكْثُورِ بِالرِّجالِ، لَعَنَ اللهُ

کارزار وپیشقدم برای جنگ بودی، با مردان بسیار دشمن احاطه شدی، خدا لعنت کند

قاتِلَهُ هانِئَ بْنَ ثَبِيتٍ الْحَضْرَمِيّ.

قاتلت: هانی بن ثبیت حضرمی را.

السَّلامُ عَلىٰ عُثْمانَ بْنِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِينَ سَمِيِّ عُثْمانَ بْنِ

سلام بر عثمان فرزند امیر مؤمنان (علیه السلام) همنام عثمان بن

مَظْعُونٍ، لَعَنَ اللهُ راميهِ بِالسَّهْمِ خَوْلِيَ بْنَ يَزِيدِ

مظعون (یار بزرگ پیامبر صلی الله علیه وآله) خدا لعنت کند آنکه را تیر را انداخت بر او: خولی بن یزید

الْأَصْبَحِيَّ الْأَيادِي والْأَبانِيَّ الدّارَمِي.

اصبحی ایادی دارمی را.

اَلسَّلامُ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ قَتِيلِ

سلام بر محمد فرزند امیر مؤمنان (علیه السلام)، شهید شده بدست

الْأَبانِيِّ الدّارَمِي، لَعَنَهُ اللهُ وَضاعَفَ لَهُ الْعَذابَ

ابانی دارمی، خدا لعنت کند او را و عذاب دردناکش را مضاعف

الْاَلِيمَ، وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدٍ وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِكَ

گرداند، رحمت خداوند بر تو ای محمد و بر خاندان

الصّابِرِينَ.

شکیبایت.

زیارت فرزندان امام مجتبیؑ

اَلسَّلامُ عَلیٰ اَبِی بَکْرِ بْنِ الحَسنِ الزَّکِیِّ الوَلِیِّ، الْمَرْمِیِّ

سلام بر ابی بکر فرزند امام حسن پاک سرشت ولیِ خدا کشته شده بوسیله

بِالسَّهمِ الرَّدِیِّ، لَعَنَ اللهُ قاتِلَهُ عَبْدَ اللهِ بْنَ عُقْبَةَ الغَنَوِی.

تیر فرومایه عبدالله بن عقبه غنوی که لعنت خدا بر او.

اَلسَّلامُ عَلَی عَبْدِ اللهِ بنِ الْحَسَنِ بنِ عَلِیٍّ الزَّکِیِّ، لَعَنَ اللهُ

سلام بر عبدالله فرزند حسن بن علی پاک سرشت، خدا لعنت کند

قاتِلَهُ وَرامِیهِ حَرْمَلَةَ بْنَ کاهِلِ الْاَسدی.

قاتل و تیرانداز بر او؛ حرمله بن کاهل اسدی را.

اَلسَّلامُ عَلَی الْقاسِمِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ، المَضْرُوبِ

سلام بر قاسم فرزند حسن بن علی، که اسب او ضربت

هامَتُّهُ، المَسْلُوبِ لاْمَّتُهُ حِیْنَ نادَی الْحُسْینَ عَمَّه، فَجَلیٰ

خرد دو سلاحش ربوده شد هنگامی که عموش امام حسین علیه السلام را صدا زد، و بر بالین او

عَلَیهِ الحُسَین کَالصَّقْرِ، وَهُوَ یَفْحَصُ بِرِجْلِهِ التُّرابَ

همچون بازشکاری حاضر شد، در حالی که او در حال احتضار پا به زمین می‌مالید،

وَالْحُسَینُ یَقُولُ: بُعْداً لِقَوْمٍ قَتَلُوكَ، وَمَنْ خَصْمُهُمْ یَوْمَ

وامام حسینؑ می‌فرمود: دور باد از رحمت الهی مردمی که ترا کشتند، و دشمنان آنها در قیامت

الْقِيامَةِ جَدُّكَ وَاَبوكَ، ثُمَّ قالَ: عَزَّ وَاللهِ عَلىٰ عَمِّكَ اَنْ

جدّت و پدرت خواهد بود، سپس فرمود: سخت است به خدا بر عمویت که تو اورا فراخوانی

تَدْعُوهُ فَلا يُجِيبُكَ، اَوْ يُجِيبَكَ وَاَنْتَ قَتِيلٌ جَدِيْلٌ فَلا

و پاسخ ترا ندهد یا ترا پاسخ دهد و بیاید در حالی که تو کشته و بر زمین افتاده باشی و آمدنم برای تو

يَنْفَعُكَ، هٰذا وَاللهِ يَوْمٌ كَثُرَ واتِرُهُ، وَقَلَّ ناصِرُهُ، جَعَلَنِيَ

سودمند نباشد، این روز به‌خدا روزی است که جنایتکاران ودشمنانت بسیار ویارانت اندکند خداوند مرا با شما

اللهُ مَعَكُمَا جَميعاً، وَبَوَّأَني مُبَوَّأَكُما، وَلَعَنَ اللهُ قاتِلَكَ،

در روزی که محشور می‌شوید محشور گرداند و در منزلگاهتان مستقرّ سازد، و لعنت کند قاتلت:

عُمَرَ بْنَ سَعْدِ بْنَ نَفَيْلٍ الْأَزْدِي، واَصْلاهُ حَميماً، وَاَعَدَّ

عمر بن سعد بن نفیل ازدی را و در جهنم جاگزینش گرداند و عذابی

لَهُ عَذاباً اَلِيماً.

دردناکش برایش مهیا سازد

زیارت فرزندان حضرت زینب علیها السلام

اَلسَّلامُ عَلىٰ عَوْنِ بْنِ عَبْدِاللهِ بْنِ جَعْفَرِ الطَّيارِ فِي

سلام بر عون فرزند عبدالله بن جعفر طیار در

الجِنانِ، حَلِيفِ الْإِيمانِ، وَمُنازِلِ الْأَقْرانِ، النّاصِحِ

بهشت، هم پیمان ایمان و مبارزه کننده با شجاعانی همتای خود و خیر خواه مردم برای

لِلرَّحْمٰنِ، التّالي لِلْمَثاني وَالْقُرآنِ، لَعَنَ اللهُ قاتِلَهُ عبدَاللهِ

خدای رحمان، تلاوت کننده قرآن، خداوند لعنت کند قاتلش: عبدالله

ابْنَ قُطبَةِ النَّبْهاني.

بن قطبه نبهانی را

اَلسَّلامُ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بنِ جَعْفَرَ، الشّاهِدِ مَكانَ

سلام بر محمد فرزند عبدالله بن جعفر، گواه موقعیت

اَبيهِ، وَالتّالي لِأَخيهِ، وَواقيهِ بِبَدَنِهِ، لَعَنَ اللهُ قاتِلَهُ عامِرَ

پدر، و همتای برادرش (عون) و حافظ او بوسیله سپر قراردن خویش، خداوند لعنت کند قاتلش: عامر بن

ابْنَ نَهْشَلِ التَّميميَّ.

نهشل تمیمی را

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

زیارت سایر شهداؑ

اَلسَّلامُ عَلىٰ جَعْفَرِ بْنِ عَقيلٍ، لَعَنَ اللهُ قاتِلَهُ [وَرامِيهِ]

سلام بر جعفر بن عقیل، خدا لعنت کند قاتل و کسی را که به او تیراندازی کرد:

بِشْرَ بْنَ خَوْطِ الْهَمْدانيِّ.

بشر بن خطوط همدانی را

اَلسَّلامُ عَلىٰ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ بْنِ عَقيلٍ، لَعَنَ اللهُ قاتِلَهُ

سلام بر عبدالرحمان بن عقیل، خدا لعنت کند قاتل و کسی که بسویش

وَرامِيهِ عَمْرَوْ بنَ خالِدِ بْنِ اَسَدِ الْجُهَنِي.

تیراندازی کرد: عمر بن خالد بن اسد جُهنی را.

اَلسَّلامُ عَلَى الْقَتِيلِ بْنِ الْقَتِيلِ، عَبْدِ اللهِ بْنِ مُسْلِمِ بْنِ

سلام بر شهید فرزند شهید، عبدالله فرزند مسلم بن

عَقِيلٍ، وَلَعَنَ اللهُ قاتِلَهُ عامِرَ بْنَ صَعْصَعَةَ، وَقِيْلَ: اَسَدُ

عقیل، و خداوند لعنت کند قاتلش: عامر بن صعصعه یا اسد

ابْنَ مالِكٍ.

بن مالک را.

اَلسَّلامُ عَلىٰ اَبِي عَبْدِ اللهِ بْنِ مُسْلِمِ بْنِ عَقِيلٍ، وَلَعَنَ اللهُ

سلام بر ابی عبدالله فرزند مسلم بن عقیل، خداوند لعنت کند

قاتِلَهُ وَرامِيهِ عَمْرَوْ بْنَ صَبِيحٍ الصَّيداوِي.

قاتل و کسی که به او تیر زد: عمرو بن صبیح صیداوی را.

اَلسَّلامُ عَلىٰ مُحَمَّدَ بْنِ اَبِي سَعِيدِ بْنِ عَقِيلٍ، وَلَعَنَ اللهُ

سلام بر محمد بن ابی سعید بن عقیل، خدا لعنت کند

قاتِلَهُ لَقِيطَ بْنَ ناشِرٍ الْجُهَنِي.

قاتلش: لقیط بن ناشر جهنی را.

اَلسَّلامُ عَلىٰ سُلَيْمانَ مَوْلَى الْحُسَيْنِ بْنِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

سلام بر سلیمان آزاد شده حسین بن علی (علیهما السلام)

وَلَعَنَ اللهُ قاتِلَهُ سُلَيْمانَ بْنَ عَوْفٍ الْحَضْرَمِيّ، اَلسَّلامُ

خدا لعنت کند قاتلش: سلیمان بن عوف حضرمی را، سلام

عَلیٰ قارِبٍ مَوْلَی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ، السَّلامُ علیٰ مُنْجِحٍ

بر قارب آزاد شدهٔ حسین بن علی (علیهما السلام)، سلام بر منجح

مَوْلَی الْحُسینِ بنِ عَلِیٍّ.

آزاد شده حسین بن علی (علیهما السلام)

اَلسَّلامُ عَلیٰ مُسْلِمِ بْنِ عَوْسَجَةِ الْأَسَدِیِّ، الْقائِلِ

سلام بر مسلم بن عوسجه اسدی، که به امام حسین (علیه السلام) عرض کرد:

لِلْحُسَیْنِ وَقَدْ اَذِنَ لَهُ فِی الْاِنْصِرافِ: أَنَحْنُ نُخَلّی عَنْكَ

هنگامی که حضرت به او اجازه بازگشت داد: آیا ما ترا ترک کنیم، در این صورت

وَبِمَ نَعْتَذِرُ اِلیَ اللهِ مِنْ اَداءِ حَقِّكَ؟، لا وَاللهِ حَتّیٰ اَكْسِرَ

چه عذری نزد خداوند در برابر ادای حق تو خواهیم داشت؟ نه به خدا تا بشکنم در

فی صُدُورِهِمْ رُمْحی، وَاَضْرِبَهُمْ بِسَیْفی ما ثَبَتَ قائِمُهُ

سینه آنان نیزهام را، و تا شمشیر در دست دارم بر آنان شمشیر

فی یَدی، وَلا اُفارِقُكَ وَلَوْ لَمْ یَكُنْ مَعی سِلاحٌ اُقاتِلُهُم

می‌زنم، و از تو جدا نمی‌گردم و اگر اسلحه‌ای با من نباشد که با آنان بجنگم، آنها را

بِهِ لَقَذَفْتُهُمْ بِالْحِجارَةِ، ثُمَّ لَمْ اُفارِقْكَ حَتّیٰ اَمُوتَ مَعَكَ،

سنگباران خواهم کرد، و از تو جدا نشوم تا با تو جان سپارم،

وَكُنْتَ اَوَّلَ مَنْ شَرَیٰ نَفْسَهُ، واَوَّلَ شَهیدٍ مِنْ شُهَداءِ اللهِ

تو نخستین فدائی او بودی، و اولین شهید از شهدائی که از راه خدا

قَضیٰ نَحْبَهُ، فَفُزْتَ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ، شَكَرَ اللهُ لَكَ اسْتِقْدامَكَ،

جان دادند به خدای کعبه که رستگارشدی، خداوند پیش آهنگیت در شهادت را پاداش دهد

وَمُواساتِكَ اِمامَكَ، اِذْ مَشىٰ اِلَيْكَ وَأَنْتَ صَرِيعٌ فَقالَ:

و مواساتت را در حق امامت، هنگامی به خاک افتاده بودی، آن حضرت بسویت آمد و فرمود:

يَرْحَمُكَ اللهُ يا مُسْلِمَ بْنَ عَوْسَجَةَ وَقَرَأَ ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ

خداوند رحمتت کند ای مسلم بن عوسجه واین آیه را خواندند: بعض از آنان

قَضىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلاً﴾ لَعَنَ اللهُ

شهید شدند و بعض از آنها منتظر شهادتند و عهد خدا را تغییر نداده‌اند خدا لعنت کند

الْمُشْتَرِكِينَ فِي قَتْلِكَ عَبْدَ اللهِ الضَّبابِي وَعَبْدَ اللهِ بْنَ

شرکت کنندگان در قتلت: عبدالله ضبابی و عبدالله بن

خشكارَةَ الْبَجَلِي.

خشکاره بجلی را.

اَلسَّلامُ عَلىٰ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ الْحَنَفِيِّ، الْقائِلِ لِلْحُسَيْنِ

سلام بر سعد بن عبدالله حنفی، که به امام حسین (علیه السلام) عرض کرد

وَقَدْ اَذِنَ لَهُ فِي الْاِنْصِرافِ: واللهِ لا نُخَلِّيكَ حَتّىٰ يَعْلَمَ اللهُ

هنگامی که به او اذن بازگشت داد: ترا رها نمی‌کنیم تا آنگاه که خداوند مارا

اَنّا قَدْ حَفِظْنا غَيْبَةَ رَسُولِ اللهِ ﷺ فِيكَ، وَاللهِ لَوْ اَعْلَمُ اَنِّي

حافظ و پاسدار دین و عترت پیامبر خدا صلی الله علیه وآله در قیام تو ببینم اگر من

اُقْتَلُ ثُمَّ اُحْيىٰ، ثُمَّ اُحْرَقُ ثُمَّ اُذْرىٰ وَيُفْعَلُ ذٰلِكَ بِي

کشته شوم سپس زنده شوم و سوزانده شوم و بعد زنده شوم و هفتا بار این

سَبْعِينَ مَرَّةً ما فارَقْتُكَ حَتّىٰ اَلْقىٰ حِمامِي دُونَكَ،

چنین با من بکنند ترا ترک نکنم تا در برابرت جان سپارم،

وَكَيْفَ لا اَفْعَلُ ذلكَ، وَاِنّما هِيَ مَوْتَةٌ اَوْ قَتْلَةٌ واحِدَةٌ، ثُمَّ

و اکنون که یک بار کشته شدن بیش نیست چرا چنین نکنم، و پس

هِيَ الْكَرامَةُ الَّتي لاَ انْقِضاءَ لَها اَبَداً، فَقَدْ لَقيتَ

از این کرامت و لطف بی پایان و ابدی خواهد بود و تو (ایستادگی کردی) تا

حِمامَكَ، وَواسَيْتَ اِمامَكَ، وَلَقِيتَ مِنَ اللهِ الْكَرامَةَ في

لحظه شهادت، و مواسات کردی با امامت، و از خداوند لطف و کرامت را

دارِ الْمُقامَةِ، حَشَرَنَا اللهُ مَعَكُم فِي الْمُسْتَشْهَدينَ، وَرَزَقَنا

در جایگاه همیشگی دریافت کردی، خداوند ما را با شما شهیدان محشور گرداند و همراهی

مُرافَقَتَكُمْ في اَعْلىٰ عِلِّيين.

با شما را در بالا ترین درجات بهشت روزیمان سازد.

اَلسَّلامُ عَلىٰ بِشْرِ بْنِ عُمَرَ الْحَضْرَمي، شَكَرَ اللهُ لَكَ

سلام بر بشر بن عمر حضرمی، خداوند در برابر گفتهات به امام (حسین علیه السلام)

قَوْلَكَ لِلْحُسَيْنِ وَقَدْ اَذِنَ لَكَ فِي الْاِنْصِرافِ: أَكَلَتْني

پاداش دهد که به تو اجازه بازگشت داد و تو گفتی: درندگان

اِذَنِ السِّباعُ حَيّاً اِذا فَارَقْتُكَ وَاَسْأَلُ عَنْكَ الرُّكْبانَ،

مرا زنده طعمه خودسازند اگر از تو جدا شوم و خبر شهادت ترا از کاروانیان رهگذر جویا شوم،

وَاَخْذُلُكَ مَعَ قِلَّةِ الاَعْوانِ، لا يَكُونُ هٰذا اَبَداً.

و ترا با یاران اندک ترک گویم، هرگز چنین نخواهد شد.

اَلسَّلامُ عَلىٰ بُرَيْرِ بْنِ خُضَيرٍ الْهَمْدَانِيّ الْمَشْرِقي

سلام بر یزید بن حصین همدانی مشرقی

الْقارِئ الْمُجَدَّلِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ عِمْرَانَ بْنِ كَعْبٍ

قاری بر خاک افتاده، سلام بر عمران بن کعب

الْأَنْصارِي. اَلسَّلامُ عَلى نَعيم بْنِ عَجْلانِ الْأَنْصارِي.

انصاری، سلام بر نعیم بن عجلان انصاری،

السَّلامُ عَلىٰ زُهَيْرِ بْنِ الْقَيْنِ الْبَجَلِي، الْقائِلِ لِلْحُسْين عليه السلام

سلام بر زهیر بن قین بجلی که به امام حسین علیه السلام عرضه داشت:

وَقَدْ اَذِنَ لَهُ فِي الْاِنْصِرافِ: لا وَاللهِ لا يكونُ ذلكَ اَبَداً،

هنگامی که به او اذن بازگشت داد: نه به خدا، هرگز چنین نخواهد شد،

أَأَتْرُكُ ابْنَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وآله اَسيراً في يَدِ الْأَعْداءِ وَاَنْجُو

آیا ترک گویم فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله را به صورت اسیر در دست دشمنان و خود را

اَنا؟ لا اَرانيَ اللهُ ذٰلِكَ الْيَوْمَ.

نجات دهم؟ خداوند آن روز را برایم پیش نیاورد.

اَلسَّلامُ عَلىٰ عُمَرِ بْنِ قِرْظَةِ الْأَنْصارِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ

سلام بر عمرو بن قرظه انصاری، سلام بر

حَبيبِ بْنِ مُظاهِرِ الْأَسَدِي، اَلسَّلامُ عَلَى الْحُرِّ بْنِ يزيدِ

حبیب بن مظاهر اسدی، سلام بر حز بن یزید

الرِّياحي، اَلسَّلامُ عَلىٰ عَبْدِاللهِ بْنِ عُمَرِ الْكَلْبي، اَلسَّلامُ

ریاحی، سلام بر عبدالله بن عمیر کلبی، سلام

عَلىٰ نافِعِ بْنِ هلالِ الْبَجَلي الْمُرادي، اَلسَّلامُ عَلىٰ اَنَسِ

بر نافع بن هلال بجلی مرادی، سلام بر انس

ابْنِ كاهِلِ الأَسَدِيِّ، اَلسَّلامُ عَلىٰ قَيْسِ بْنِ مُسَهِّرٍ

بن کاهل اسدی، سلام بر قیس بن مسهّر

الصَّيداوِيِّ، اَلسَّلامُ عَلىٰ عَبْدِاللهِ وَعَبْدِالرَّحمٰنِ ابْنَيْ

صیداوی، سلام بر عبدالله و عبدالرحمان دو فرزند

عُرْوَةِ بْنِ حَرّاقٍ الْغفارِيَيْنِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ جَوْنٍ مَولىٰ اَبِي

عروه بن حراق غفاری، سلام بر جون آزاد شده

ذَرٍّ الْغَفارِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ شَبيبِ بْنِ عَبْدِاللهِ النَّهْشَلِيِّ،

ابی ذر غفاری، سلام بر شبیب بن عبدالله نهشلی،

اَلسَّلامُ عَلَى الْحَجّاجِ بْنِ زَيْدٍ السَّعْدِيِّ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

سلام بر حجاج بن یزید سعدی، سلام بر

قاسِطٍ وَكَرْسِيٍّ اَبْنَيْ زُهَيْرٍ التَّغْلُبِيَّيْنِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ كِنانَةَ

قاسط و کرش دو فرزند زهیر تغلبی، سلام بر کنانة

ابْنِ عَتيقٍ، اَلسَّلامُ عَلىٰ ضَرْغامَةَ بْنِ مالِكٍ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

بن عتیق، سلام بر ضرغامه بن مالک، سلام بر

حَوَيّ بْنِ مالِكٍ الضُّبَعِيِّ، اَلسلامُ عَلىٰ عَمْرِوْ بْنِ ضُبَيْعَةٍ

جوین بن مالک ضبعی، سلام بر عمرو بن ضبیعة

الضَّبَعِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ زَيْدِ بْنِ ثَبيتٍ الْقَيْسِيِّ، اَلسَّلامُ

ضبعی، سلام بر زید بن ثبیت قیسی، سلام

عَلىٰ عَبْدِاللهِ وَعُبَيْدِاللهِ اَبْنَيْ يَزيْدِ بْنِ ثَبيتٍ الْقَيْسي،

بر عبدالله و عبیدالله دو فرزند یزید بن ثبیت قیسی،

اَلسَّلامُ عَلىٰ عَامِرِ بْنِ مُسْلِم، اَلسَّلامُ عَلىٰ قُعْنُبَ بْنِ

سلام بر عامر بن مسلم، سلام بر قعنب بن

عَمْرِوْ النَّمْرِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ سالم مَوْلىٰ عامِرِ بْنِ مُسْلِم،

عمرو نمری، سلام بر سالم آزاده شده عامر بن مسلم

اَلسَّلامُ عَلىٰ سَيْفِ بْنَ مَالِكٍ، اَلسَّلامُ عَلىٰ زُهَيْرِ بْنِ بِشْرِ

سلام بر سیف بن مالک، سلام بر زهیر بن بشر

الْخَثْعَمي، اَلسَّلامُ عَلىٰ بَدْرِ بْنِ مَعْقِلِ الْجُعْفي، اَلسَّلامُ

خثعمی، سلام بر بدر بن معقل جعفی، سلام

عَلَى الْحَجّاجِ بْنِ مَسْرُوقِ الجُعْفي، اَلسَّلامُ عَلىٰ

بر حجاج بن مسروق جعفی، سلام بر

مَسْعودِ بْنِ الْحَجّاجِ وَابنِهِ.

مسعود بن حجاج و پسرش.

اَلسَّلامُ عَلىٰ مَجْمَعِ بْنِ عَبْدِاللهِ الْعائِذي، اَلسَّلامُ عَلىٰ

سلام بر مجمع بن عبدالله عائذی، سلام بر

عَمّارِ بْنِ حَسّانِ بْنِ شُرَيْحِ الطّائي، اَلسَّلامُ علىٰ حَيّانِ

عمار بن حسان بن شریح طائی، سلام بر حیان

ابْنِ الْحارثِ السَّلْماني الْأَزْدي، اَلسَّلامُ عَلىٰ جُنْدَبِ بْنِ

بن حارث سلمانی ازدی، سلام بر جندب بن

حَجَرِ الخَوْلاني، اَلسَّلامُ علىٰ عَمْرِوْ بْنِ خالِدٍ

حجر خولانی، سلام بر عمر بن خالد

الصَّيْداوِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ سَعيدٍ مَوْلاهُ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

صیداوی، سلام بر سعید آزاده شده او، سلام بر

يَزيدِ بْنِ زِيادِ بْنِ الْمُظاهِرِ الْكِنْدِي، اَلسَّلام عَلىٰ زاهِرٍ

یزید بن زیاد بن ظاهر کندی، سلام بر زاهر

مَوْلىٰ عَمْرِوْ بْنِ الْحِمَقِ الْخُزاعِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ جَبَلَةِ بْنِ

آزاده شده عمرو بن حمق خزاعی، سلام بر جبله بن

عَلِيٍّ الشَّيْباني، اَلسَّلامُ عَلىٰ سالِمٍ مَوْلىٰ بَنِي الْمَدينَةِ

شیبانی، سلام بر سالم آزاده شده بنی مدینه

الْكَلْبِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ اَسْلَمَ بْنِ كَثيرٍ الْأَزْدِي، اَلسَّلامُ

کلبی، سلام بر اسلم بن کثیر ازدی، سلام

علىٰ زُهَيْرِ بْنِ سَليمٍ الأَزْدِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ قاسِمِ بْنِ حَبيبٍ

بر زهیر بن سلیم ازدی، سلام بر قاسم بن حبیب

اَلْأَزْدِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ عُمَرِ بْنِ الْأُحْدُوثِ الْحَضْرَمِي،

ازدی، سلام بر عمر بن احدوث حضرمی،

اَلسَّلامُ عَلىٰ اَبِي ثُمامَةَ عَمْرِوْ بْنِ عَبْدِاللهِ الصّائِدِي.

سلام بر ابی ثمامة عمر بن عبدالله صائدی.

اَلسَّلامُ عَلىٰ حَنْظَلَةَ بْنِ اَسْعَدِ الشّامِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ

سلام بر حنظله بن اسعد شبامی، سلام بر

عَبْدِالرَّحْمٰنِ بْنِ عَبْدِاللهِ بْنِ الْكَدَنِ الأَرْحَبِي، اَلسَّلامُ

عبدالرحمن بن عبدالله بن کدن ارحبی، سلام

عَلىٰ عَمّارِ بْنِ اَبي سَلامَةِ الْهَمْدانيِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

بر عمار بن ابی سلامهٔ همدانی، سلام بر

عابِسِ بْنِ شَبيبٍ الشّاكِرِي، اَلسَّلامُ عَلىٰ شَوْذَبٍ مَولىٰ

عابس بن شبیب شاکری، سلام بر شوذب آزاده شده

شاكِرٍ.

شاکر.

اَلسَّلامُ عَلىٰ شَبيبِ بْنِ الْحارِثِ بْنِ سَريعٍ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

سلام بر شبیب بن حارث بن سریع، سلام بر

مالِكِ بْنِ عَبْدِاللهِ بْنِ سَريعٍ، اَلسَّلامُ عَلىَ الجَريحِ

مالک بن عبدالله بن سریع، سلام بر مجروح

الْمَأْسُورِ سَوارِ بْنِ اَبي حَميدٍ الْفَهْمِي الْهَمْدانيِ، اَلسَّلامُ

اسیر: سوار بن ابی حمید فهمی همدانی، سلام

عَلىَ الْمُرْتَثِّ مَعَهُ عَمْرِوْ بْنِ عَبْدِاللهِ الخَنْدَعي.

بر مجروح در حال شهادت عمرو بن عبدالله جندعی،

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا خَيْرَ اَنْصارٍ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ

سلام بر شما ای بهترین یاران، سلام بر شما که شکیبائی کردید در صحنه پیکار

فَنِعْمَ عُقْبَىَ الدّارِ، بَوَّأَكُمْ اللهُ مُبَوَّأَ الْأَبْرارِ، اَشْهَدُ لَقَدْ

نیکواست سرای آخرتتان، خداوند شما را در جایگاه نیکان جای دهد، گواهی که خداوند

كَشَفَ اللهُ لَكُمُ الْغِطاءَ، وَمَهَّدَ لَكُمُ الْوِطاءَ، وَاَجْزَلَ لَكُمْ

حجاب از دیدگان شما بر گرفت، و جایگاهتان را در آن سرا مهیا ساخت، و پاداش فراوان

العَطَاءَ، وَكُنْتُمْ عَنِ الحقِّ غَيْرَ بُطاءٍ، وَأَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ،

عطایتان فرمود شما در پیمون راه حق کندی نشان ندادید شما بر ما پیشی گرفتید

وَنَحْنُ لَكُمْ خُلَطاءٌ فِي دارِ الْبَقاءِ، وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ

و ما با شما در سرای باقی خواهیم بود، و سلام و

وَرَحْمَةُ اللهِ وبَرَكاتُهُ.

رحمت برکات الهی بر شما.

زیارت امام حسین علیه السلام

در رجب و شعبان

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اوّل ماه رجب، حق تعالی بیامرزد او را.

این زیارت برای روز اوّل رجب و نیمهٔ شعبان است ولی شهید، آنرا شب اوّل رجب و شب و روز نیمهٔ رجب و روز نیمهٔ شعبان نیز ذکر کرده است.

قبل از زیارت آن حضرت در اوقات یاد شده، غسل زیارت کن و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و بر در حرم مطهّر آن حضرت رو به قبله بایست و سلام کن به حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و امیرالمؤمنین و حضرت فاطمه

و امام حسن و امام حسین و به دیگر امامان صلواتُ اللّه علیهم اجمعین ، بگونه‌ای که در زیارت آن حضرت در روز عرفه در صفحهٔ (۲۵۷) ذکر می‌شود . آنگاه داخل شو به حرم و بایست نزد ضریح مقدّس و صد مرتبه بگو: «اَللّٰهُ اَکْبَرُ» پس بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند

خاتَمِ النَّبِيِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ،

خاتم پیمبران، سلام بر تو ای فرزند سرور رسولان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا

سلام بر تو ای فرزند سرور اوصیاء، سلام بر تو ای

عَبْدِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ، اَلسَّلامُ

اباعبدالله، سلام بر تو ای حسین فرزند علی، سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

بر تو ای فرزند فاطمه بانوی بانوان جهانیان، سلام بر تو

يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ وَابْنَ

ای ولی خدا و فرزند ولی خدا، سلام بر تو ای برگزیدهٔ خدا و فرزند

صَفِيِّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ، اَلسَّلامُ

برگزیده‌اش، سلام بر تو ای حجت خدا و فرزند حجت او، سلام

عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ وَابْنَ حَبِيبِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ

بر تو ای حبیب خدا و فرزند حبیب او، سلام بر تو ای نمایندهٔ

اللهِ وَابْنَ سَفِيرِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكِتَابِ

خدا و فرزند نمایندهاش، سلام بر تو ای گنجینه (معارف) قرآن

الْمَسْطُورِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ

مکتوبه سلام بر تو ای وارث تورات و انجیل

وَالزَّبُورِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ الرَّحْمٰنِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

و زبور، سلام بر تو ای امانتدار خدای رحمان، سلام بر تو

يَا شَرِيكَ الْقُرْآنِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ، اَلسَّلامُ

ای شریک با قرآن (در هدایت مردم)، سلام بر تو ای استوانهٔ دین، سلام

عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای دروازهٔ حکمت پروردگار جهانیان، سلام بر تو ای

بَابَ حِطَّةِ الَّذِي مَنْ دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْآمِنِينَ، اَلسَّلامُ

باب آمرزش که هر کس درآید از ایمنان است، سلام

عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللهِ،

بر تو ای گنجینهٔ دانش خدا، سلام بر تو ای جایگاه راز الهی

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ،

سلام بر تو ای که خدا خونخواهیت کند و فرزند چنین خونی و خون بازجسته و تحت

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ

تعقیب، سلام بر تو و بر ارواحی که فرود آمدند به آستانت

وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ، بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي يَا اَبَا عَبْدِ

و بارانداختند به بارگاهت، پدر و مادرم و خودم به فدایت ای اباعبدالله

اللهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا

براستی که بزرگ شد مصیبتت و گران شد عزای تو بر ما

وَعَلىٰ جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلاٰمِ، فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسٰاسَ

و بر تمام ملت مسلمان، پس خدا لعنت کند مردمی را که ریختند شالوده

الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ

ظلم و ستم را بر شما خاندان، و خدا لعنت کند مردمی را که کنار زدند

عَنْ مَقٰامِكُمْ وَاَزٰالَتْكُمْ عَنْ مَرٰاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللهُ فِيهٰا،

شما را از مقامتان و از آن رتبه‌هائی که خدا برایتان ترتیب داده بود

بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ، اَشْهَدُ لَقَدِ

پدر و مادرم و جانم به فدایت، ای اباعبدالله گواهی دهم که براستی

اقْشَعَرَّتْ لِدِمٰائِكُمْ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ مَعَ اَظِلَّةِ الْخَلاٰئِقِ،

متزلزل گردید بخاطر خون شما عرش (خدا)

وَبَكَتْكُمُ السَّمٰاءُ وَالْاَرْضُ وَسُكّٰانُ الْجِنٰانِ وَالْبَرِّ

و اوضاع همهٔ مخلوقات، و گریستند برای شما آسمان و زمین و ساکنان بهشت و صحرا

وَالْبَحْرِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ عَدَدَ مٰا فِي عِلْمِ اللهِ، لَبَّيْكَ

و دریا، درود خدا بر تو بشمارهٔ آنچه در علم خدا است، لبیک

دٰاعِيَ اللهِ، اِنْ كٰانَ لَمْ يُجِبْكَ بَدَنِي عِنْدَ اسْتِغٰاثَتِكَ،

ای دعوت کننده به سوی خدا، اگر در آن هنگامی که استغاثه کردی

وَلِسانِي عِنْدَ اسْتِنْصارِكَ، فَقَدْ اَجابَكَ قَلْبِي وَسَمْعِي

بدنم نتوانست جواب دهد، و زبانم نتوانست هنگام یاور طلبیدنت پاسخ گوید ولی پاسخ دهد دلم و گوشم

وَبَصَرِي، سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ كانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً، اَشْهَدُ

و دیده‌ام، منزه است پروردگار ما، وعدهٔ پروردگار ما حتماً انجام شدنی است گواهی دهم

اَنَّكَ طُهْرٌ طاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طاهِرٍ مُطَهِّرٍ، طَهُرْتَ

که براستی تو پاک و پاکیزه و پاک شده‌ای هستی و از نسل پاک و طاهره و مطهری تو خود پاکی

وَطَهُرَتْ بِكَ الْبِلادُ، وَطَهُرَتْ اَرْضٌ اَنْتَ بِها، وَطَهُرَ

و بوجود تو پاک گشت شهرها، و پاک شد زمینی که تو در آن هستی، و پاک است

حَرَمُكَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَمَرْتَ بِالْقِسْطِ وَالْعَدْلِ، وَدَعَوْتَ

حَرَمَت، گواهی دهم که براستی تو دستور فرمودی به عدل و داد، و دعوت کردی (مردم را)

اِلَيْهِما، وَاَنَّكَ صادِقٌ صِدِّيقٌ صَدَقْتَ فيما دَعَوْتَ اِلَيْهِ،

به آن دو و تو براستی راستگوی راست پیشه‌ای، که راست گفتی در آنچه بدان دعوت کردی

وَاَنَّكَ ثارُ اللهِ فِي الْاَرْضِ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ

و خونخواهت خدا است در زمین، و گواهی دهم که رساندی (آنچه را برعهده داشتی) از طرف

اللهِ، وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولِ اللهِ، وَعَنْ اَبِيكَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

خدا و از طرف جدت رسول خدا و از طرف پدرت امیرمؤمنان

وَعَنْ اَخِيكَ الْحَسَنِ، وَنَصَحْتَ وَجاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ

و از طرف برادرت حسن، و خیرخواهی کردی و جهاد کردی در راه خدا

وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصاً حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقِينُ، فَجَزاكَ اللهُ خَيْرَ

و از روی اخلاص پرستش خدا کردی، تا مرگ فرا رسید پس خدایت پاداش دهد به بهترین

جَزٰآءِ السّٰابِقِينَ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً،

پاداش پیشینیان، و درود خدا و سلام کامل او بر تو

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَى

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و درود فرست بر

الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ، قَتِيلِ الْعَبَرٰاتِ، وَاَسِيرِ

حسین مظلوم شهید رشید، کشتهٔ اشک، و گرفتار

الْكُرُبٰاتِ، صَلاٰةً نٰامِيَةً زٰاكِيَةً مُبٰارَكَةً، يَصْعَدُ اَوَّلُهٰا وَلاٰ

ناملایمات، درودی فزاینده و پاکیزه و با برکت که بالا رود آغازش و پایان

يَنْفَدُ آخِرُهٰا، اَفْضَلَ مٰا صَلَّيْتَ عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ اَوْلاٰدِ

نپذیرد انجامش، بهترین درودی که فرستی بر یکی از فرزندان

اَنْبِيآئِكَ الْمُرْسَلِينَ يٰا اِلٰهَ الْعٰالَمِينَ.

پیمبران فرستاده‌ات ای معبود جهانیان

سپس ضریح مطهر را ببوس و گونه راست خود را بر قبر گذار و بعد از آن گونه چپ را آنگاه دور قبر طواف کن و چهار جانب قبر را ببوس.

زیارت حضرت علی اکبر ﷺ

در رجب و شعبان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدّيقُ الطَّيِّبُ الزَّكِيُّ الْحَبيبُ

سلام بر تو ای راستگوی پاک پاکیزه و حبیب

الْمُقَرَّبُ، وَابْنُ رَيْحانَةِ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ مِنْ

و مقرب الهی و فرزند گل خوشبوی رسول خدا (حضرت زهرا سلام‌الله علیها) سلام بر تو

شَهيدٍ مُحْتَسِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، ما اَكْرَمَ مَقامَكَ،

که شهیدی بودی پاداش‌جو و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد براستی که چقدر گرامی است مقام تو

وَاَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ، اَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللهُ سَعْيَكَ، وَاَجْزَلَ

و با شرافت است حرمت، گواهی دهم که خدا قدردانی کرد از کوششی که کردی و بسیار کرد

ثَوابَكَ، وَاَلْحَقَكَ بِالذُّرْوَةِ الْعالِيَةِ حَيْثُ الشَّرَفُ كُلُّ

پاداشت را، و رساندت به مقامی بس بلند آنجا که همهٔ شرافتها یکجا

الشَّرَفِ، وَفِي الْغُرَفِ [السّامِيَةِ]، كَما مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ،

جمع است، و در غرفه‌های بسی بلند چنانچه پیش از آن نیز بر تو منت نهاده بود

وَجَعَلَكَ مِنْ اَهْلِ الْبَيْتِ الَّذينَ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ

و قرارت داده بود از خاندانی که دور کرد خداوند از آنها پلیدی را

وَطَهَّرَهُمْ تَطْهيراً، صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ

و بخوبی پاکیزه‌شان ساخت بر تو باد درودهای خدا و رحمت خدا

وَبَرَكاتُهُ وَرِضْوانُهُ، فَاشْفَعْ اَيُّهَا السَّيِّدُ الطّاهِرُ اِلىٰ رَبِّكَ

و برکاتش و خوشنودی او، پس شفاعت کن ای سرور بزرگوار پاکیزه بدرگاه پروردگارت

فِي حَطِّ الْأَثْقالِ عَنْ ظَهْرِي، وَتَخْفِيفِهٰا عَنِّي، وَارْحَمْ

در ریختن سنگینیهای گناه از دوش من، و سبک کردن آنها از من، و ترحم فرما

ذُلِّي وَخُضُوعِي لَكَ وَلِلسَّيِّدِ اَبِيكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكُمٰا.

به خواریم و فروتنیم در برابرت و در برابر پدر بزرگوارت، درود خدا بر هر دوی شما باد

آنگاه بچسبان خود را به ضریح مطهر و بگو:

زٰادَ اللهُ فِي شَرَفِكُمْ فِي الْآخِرَةِ كَمٰا شَرَّفَكُمْ فِي الدُّنْيٰا،

بیفزاید خدا شرف شما را در آخرت چنانچه شرافتمندتان کرد در دنیا

وَاَسْعَدَكُمْ كَمٰا اَسْعَدَ بِكُمْ، وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَعْلامُ

و سعادتمندتان کند چنانچه دیگران را بوسیلهٔ شما سعادتمند کرد، و گواهی دهم که شما نشانه‌های

الدِّينِ، وَنُجُومُ الْعٰالَمِينَ، وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ

دین، و اختران جهانیان هستید، و سلام و رحمت خدا

وَبَرَكاتُهُ.

و برکاتش بر شما.

زیارت شهداء علیهم‌السلام

در رجب و شعبان

اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اللهِ، وَاَنْصارَ رَسُولِهِ، وَاَنْصارَ

سلام بر شما ای یاوران دین خدا، و یاوران رسول خدا، و یاوران

عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ، وَاَنْصارَ فاطِمَةَ، وَاَنْصارَ الْحَسَنِ

علی بن ابیطالب، و یاوران فاطمه، و یاوران حسن

وَالْحُسَیْنِ، وَاَنْصارَ الْاِسْلامِ، اَشْهَدُ اَنَّکُمْ لَقَدْ

و حسین، و یاوران دین اسلام، گواهی دهم که شما به خوبی

نَصَحْتُمْ لِلّهِ، وَجاهَدْتُمْ فی سَبیلِهِ، فَجَزاکُمُ اللهُ عَنِ

خیرخواهی کردید برای خدا و جهاد کردید در راه خدا، پس پاداشتان دهد خدا از

الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ، فُزْتُمْ وَاللهِ فَوْزاً عَظیماً،

دین اسلام و مسلمانان به بهترین پاداش، رستگار شدید به خدا سوگند رستگاری بزرگی

یا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً عَظیماً، اَشْهَدُ اَنَّکُمْ

و ای کاش من با شما بودم و با شما به رستگاری بزرگی می‌رسیدم، گواهی دهم که حتماً شما

اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّکُمْ تُرْزَقُونَ، اَشْهَدُ اَنَّکُمُ الشُّهَداءُ

زنده‌اید و در نزد پروردگارتان روزی می‌خورید، گواهی دهم که براستی شما شهید هستید

وَالسُّعَداءُ، وَاَنَّکُمُ الْفائِزُونَ فی دَرَجاتِ الْعُلیٰ،

و سعادتمند، و شما براستی رستگارانی هستید (که جای دارید) در درجه‌های بلند

وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

و سلام و رحمت خدا و برکاتش بر شما.

بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آورد بالا سر مبارک آن حضرت و ثواب آنرا هدیه کن به روح مطهر آن بزرگوار.

زیارت حضرت سیدالشهدا علیه السلام

در نیمه رجب

هنگام داخل شدن به حرم مطهّر سه مرتبه بگو: «اَللّٰهُ اَكْبَرُ» سپس بایست نزد قبر منوّر و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا آلَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا صَفْوَةَ اللهِ،

سلام بر شما ای خاندان خدا، سلام بر شما ای برگزیدگان خدا،

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا خِيَرَةَ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا

سلام بر شما ای کسانی که خداوند شما را از میان خلق خود انتخاب فرمود، سلام بر شما ای

سادَةَ السّاداتِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا لُيُوثَ الْغابَاتِ،

سرور همهٔ سروران، سلام بر شما ای شیران بیشه‌ها،

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا سُفُنَ النَّجاةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِاللهِ

سلام بر شما ای کشتیهای نجات، سلام بر تو ای ابا عبدالله

الْحُسَيْنَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِلْمِ الْأَنْبِياءِ

الحسین، سلام بر تو ای وارث دانش پیمبران

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ

و رحمت خدا و برکاتش، سلام بر تو ای وارث آدم برگزیدهٔ خدا،

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر شما ای وارث نوح پیامبر خدا، سلام بر تو

يا وارِثَ اِبْراهِيمَ خَلِيلِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ

ای وارث ابراهیم خلیل خدا، سلام بر تو ای وارث

اِسْماعِيلَ ذَبِيحِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسىٰ كَلِيمِ

اسماعیل قربانی (راه) خدا، سلام بر تو ای وارث موسی هم‌سخن با خدا،

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِيسىٰ رُوحِ اللهِ، اَلسَّلامُ

سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام

عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ

بر تو ای وارث محمد حبیب خدا، سلام بر تو ای فرزند

مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضىٰ،

محمد مصطفی، سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی،

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا، سلام بر تو ای فرزند

خَدِيجَةَ الْكُبْرىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا شَهِيدُ بْنَ الشَّهِيدِ،

خدیجهٔ کبری، سلام بر تو ای شهید فرزند شهید،

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قَتيلُ بْنَ الْقَتيلِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ

سلام بر تو ای کشتهٔ (راه حق و) فرزند چنین کشته، سلام بر تو ای ولی

اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ

خدا و فرزند ولی خدا، سلام بر تو ای حجّهٔ خدا و فرزند حجت او

عَلىٰ خَلْقِهِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ

بر خلق، گواهی دهم که برپا داشتی نماز، و بدادی

الزَّكاةَ، وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنْ الْمُنْكَرِ،

زکوة را، و امر به معروف کردی و نهی از منکر کردی

وَرُزِئْتَ بِوالِدَيْكَ، وَجاهَدْتَ عَدُوَّكَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ

و داغدار گشتی به (شهادت) پدر و مادرت و جهاد کردی با دشمن خود و گواهی دهم

تَسْمَعُ الْكَلامَ وَتَرُدُّ الْجَوابَ، وَاَنَّكَ حَبيبُ اللهِ وَخَليلُهُ

که تو بخوبی می‌شنوی سخن گفتن را و باز دهی پاسخ را و تویی حبیب خدا و خلیل او

وَنَجيبُهُ وَصَفِيُّهُ وَابْنُ صَفِيِّهِ، يا مَوْلاىَ وَابْنَ مَوْلاىَ

و دوست و نجیب او و برگزیده‌اش و فرزند برگزیده‌اش، ای مولای من و ای فرزند

زُرْتُكَ مُشْتاقاً، فَكُنْ لي شَفيعاً اِلىَ اللهِ يا سَيِّدي،

مولای من تو را زیارت کردم مشتاقانه، پس شفیع من باش بدرگاه خدا ای آقای من

وَاَسْتَشْفِعُ اِلَى اللهِ بِجَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيّينَ، وَبِابيكَ سَيِّدِ

و شفاعت جویم بدرگاه خدا بوسیلهٔ جدت آقای پیمبران و بوسیلهٔ پدرت آقای

الْوَصِيّينَ، وَبِاُمِّكَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ، اَلا لَعَنَ

اوصیاء و بوسیلهٔ مادرت فاطمه بانوی بانوان جهانیان ای که خدا

اللّٰهُ قٰاتِلِيكَ، وَلَعَنَ اللّٰهُ ظٰالِمِيكَ، وَلَعَنَ اللّٰهُ سٰالِبِيكَ

لعنت کند کشندگان و ستمکاران تو را و لعنت کند غارت کنندگان (حقوق و اموال) تو را

وَمُبْغِضِيكَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ

و دشمنانت را از اولین و آخرین و درود خدا بر آقای

سَيِّدِنٰا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطّٰاهِرِينَ.

ما محمد و آل پاک پاکیزه‌اش باد.

آنگاه قبر مطهّر را ببوس.

زیارت حضرت علی اکبر علیه السلام

در نیمهٔ رجب

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يٰا مَوْلاٰيَ وَابْنَ مَوْلاٰيَ، لَعَنَ اللّٰهُ قٰاتِلِيكَ،

سلام بر تو ای مولا و سرور من، و فرزند مولای من، خدا لعنت کند کشندگانت را

وَلَعَنَ اللّٰهُ ظٰالِمِيكَ، اِنّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ بِزِيٰارَتِكُمْ

و لعنت کند ستم کنندگانت را، براستی من تقرب جویم بدرگاه خدا بوسیلهٔ زیارت شما

وَبِمَحَبَّتِكُمْ، وَاَبْرَأُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ اَعْدٰائِكُمْ، وَالسَّلامُ عَلَيْكَ

و بوسیلهٔ دوستی شما، و بیزاری جویم بدرگاه خدا از دشمنانتان، و سلام بر تو

يٰا مَوْلاٰيَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكٰاتُهُ.

ای مولا و سرور من و رحمت خدا و برکاتش

زیارت شهدا علیهم‌السلام

در نیمهٔ رجب

اَلسَّلامُ عَلَى الْأَرْواحِ الْمُنيخَةِ بِقَبْرِ اَبي عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِ

سلام بر آن روانهایی که بار یافتند در کنار قبر ابی عبدالله الحسین

عَلَيْهِ السَّلامُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا طاهِرينَ مِنَ الدَّنَسِ،

علیه‌السلام، سلام بر شما ای پاکان از پلیدی

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا مَهْدِيُّونَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَبْرارَ اللهِ،

سلام بر شما ای راه‌یافتگان، سلام بر شما ای نیکوکاران الهی خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى الْمَلائِكَةِ الْحافّينَ بِقُبُورِكُمْ

سلام بر شما و بر همهٔ فرشتگانی که دربرگرفته‌اند قبرهای شما را

اَجْمَعينَ، جَمَعَنَا اللهُ وَاِيّاكُمْ في مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَتَحْتِ

گرد آورد خدا ما و شما را در قرارگاه رحمتش، و در زیر

عَرْشِهِ اِنَّهُ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ، وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ

عرشش که براستی او مهربانترین مهربانان است، و سلام بر شما و رحمت خدا

وَبَرَكاتُهُ.

و برکاتش

سپس حضرت ابی الفضل علیه‌السلام را، در حرم مطهر آن حضرت زیارت کن بهمان زیارتی که قبلاً ذکر کردیم.

زیارت حضرت سید الشهداؑ
در نیمهٔ شعبان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ، وَالسَّلاٰمُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَبْدُ

ستایش خاص خدای والای بزرگ است، و سلام بر تو ای بندهٔ

الصّالِحُ الزَّكِیُّ، اُودِعُكَ شَهٰادَةً مِنّی لَكَ تُقَرِّبُنِی اِلَیْكَ

شایستهٔ پاکیزه خدا، به تو ودیعه می‌سپارم این گواهی خود را تو تا این گواهی مرا به تو نزدیک کند

فی یَوْمِ شَفٰاعَتِكَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ وَلَمْ تَمُتْ، بَلْ

در روز شفاعت تو، گواهی دهم که تو شهید شدی و نمردی، بلکه

بِرَجٰاءِ حَیٰاتِكَ حَیِیَتْ قُلُوبُ شیعَتِكَ، وَبِضِیٰاءِ نُورِكَ

به امید زنده بودنت (در نزد خدا) زنده است دلهای شیعیانت، و در پرتو نور تو

اهْتَدَی الطّٰالِبُونَ اِلَیْكَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ نُورُ اللهِ الَّذی لَمْ

ره یافتند طالبان بسویت و گواهی دهم که براستی تویی آن نور خدا که خاموش

یُطْفَأْ وَلاٰ یُطْفَأُ اَبَداً، وَاَنَّكَ وَجْهُ اللهِ الَّذی لَمْ یَهْلِكْ وَلاٰ

نگشت و هرگز خاموش نشود، و تویی حجّت خدا که نابود نگشت و هرگز

یُهْلَكُ اَبَداً، وَاَشْهَدُ اَنَّ هٰذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُكَ، وَهٰذَا الْحَرَمَ

نابود نشود، و گواهی دهم که این خاک تربت شریف تو است، و این حرم حرم مطهر

حَرَمُكَ، وَهٰذَا الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِكَ، لاٰ ذَلِیلَ وَاللهِ

تو است، و همین جایگاه جای به خاک افتادن پیکر نازنین تو است، خوار نیست به خدا

مُعَزُّكَ، وَلاٰ مَغْلُوبَ وَاللهِ نٰاصِرُكَ، هٰذِهِ شَهٰادَةٌ لِي عِنْدَكَ

عزیز شده تو، و شکست خورده نیست به خدا یاری دهنده‌ات، این گواهی من است در پیش تو

اِلیٰ یَوْمِ قَبْضِ رُوحِي بِحَضْرَتِكَ، وَالسَّلاٰمُ عَلَيْكَ

تا روز گرفتن جانم در حضور تو، و سلام بر

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكٰاتُهُ.

تو و رحمت خدا و برکاتش

زیارت حضرت سید الشهداؑ در شبهای قدر

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند امیر

الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الصِّدِّيقَةِ الطّٰاهِرَةِ فٰاطِمَةَ

مؤمنان، سلام بر تو ای فرزند صدیقهٔ طاهره حضرت فاطمه

سَيِّدَةِ نِسٰاءِ الْعٰالَمِينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا مَوْلاٰيَ يٰا اَبٰا عَبْدِ

بانوی زنان جهانیان، سلام بر تو ای مولای من ای

اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكٰاتُهُ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلاٰةَ،

اباعبدالله و رحمت خدا و برکاتش، گواهی دهم که تو برپاداشتی نماز را

وَآتَيْتَ الزَّكٰاةَ، وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ،

و بدادی زکوة را و امر کردی به معروف و نهی کردی از منکر

وَتَلَوْتَ الْكِتٰابَ حَقَّ تِلاٰوَتِهِ، وَجٰاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ

و خواندی قرآن را آنطور که باید، و جهاد کردی در راه خدا

جِهٰادِهِ، وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذىٰ فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّىٰ

چنانچه شاید، و شکیبایی کردی بر آزار (دشمنانت) در راه خدا پاداش جویانه تا

أَتاكَ الْيَقِينُ، أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خٰالَفُوكَ وَحٰارَبُوكَ،

مرگ بسراغت آمد گواهی دهم که براستی آنان که با تو مخالفت کرده و جنگ کردند

وَالَّذِينَ خَذَلُوكَ، وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلىٰ لِسٰانِ

و آنان که دست از یاریت کشیدند، و نیز کسانی که تو را کشتند ملعونند بر زبان

النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، وَقَدْ خٰابَ مَنِ افْتَرىٰ، لَعَنَ اللّٰهُ الظّٰالِمِينَ

پیامبر امی و زیانکار است کسی که دروغ بندد، خدا لعنت کند ستمکنندگان

لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَضٰاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذٰابَ

بر شما را از اولین و آخرین، و چند برابر کند بر ایشان عذاب

الْأَلِيمَ، أَتَيْتُكَ يٰا مَوْلاٰيَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ زٰائِراً عٰارِفاً

دردناکش را، آمده‌ام بدربارت ای مولای من ای فرزند رسول خدا برای زیارت، عارف

بِحَقِّكَ، مُوٰالِياً لِأَوْلِيٰائِكَ، مُعٰادِياً لِأَعْدٰائِكَ، مُسْتَبْصِراً

به حق تو و دوستدار دوستانت و دشمن دشمنانت، و بینا بر آن

بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ، عٰارِفاً بِضَلاٰلَةِ مَنْ خٰالَفَكَ،

هدایتی که تو بر آن بودی و عارف به گمراهی آن کس که با تو مخالفت کرد

فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ.

پس شفاعت کن برای من نزد پروردگارت

آنگاه ببوس ضریح مطهر را و صورت خود را بر آن گذار.

زیارت بالا سر مبارک

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَاحُجَّةَاللهِ فِي اَرْضِهِ وَسَمٰآئِهِ، صَلَّى اللهُ

سلام بر تو ای حجت خدا در روی زمین و آسمان، درود خدا

عَلىٰ رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَجَسَدِكَ الطّاهِرِ، وَعَلَيْكَ السَّلامُ

بر روان پاک و پیکر پاکیزه‌ات و بر تو باد سلام

يَا مَوْلاٰىَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

ای مولای من و رحمت خدا و برکاتش

پس از بوسیدن ضریح مطهّر، دو رکعت نماز زیارت بگزار و ثواب آنرا به روح مطهر آن حضرت هدیه کن.

زیارت حضرت علی اکبر علیه السلام
در شبهای قدر

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلاىَ وَابْنَ مَوْلاىَ وَرَحْمَةُ اللهِ

سلام بر تو ای مولای من و ای فرزند مولای من، و رحمت خدا

وَبَرَكاتُهُ، لَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ

و برکاتش بر تو باد، خدا لعنت کند کسی که به تو ستم کرد، و خدا لعنت کند کسی که تو را کشت

وَضاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ الْأَلِيمَ.

و چند برابر کند بر ایشان عذاب دردناکش را

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

زیارت شهداء علیهم السلام
در شبهای قدر

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الصِّدِّيقُونَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا

سلام بر شما ای راستگویان، سلام بر شما ای

الشُّهَداءُ الصّابِرُونَ، اَشْهَدُ اَنَّكُمْ جاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِ

شهیدان شکیبا، گواهی دهم که براستی شما جهاد کردید در راه

اللهِ، وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْأَذىٰ فِي جَنْبِ اللهِ، وَنَصَحْتُمْ لِلّهِ

خدا، و شکیبایی کردید بر آزارهائی که در راه خدا دیدید، و خیرخواهی کردید برای خدا

وَلِرَسُولِهِ حَتّیٰ أَتاکُمُ الْیَقِینُ، اَشْهَدُ اَنَّکُمْ اَحْیآءٌ

و رسولش تا اینکه مرگ به سراغتان آمد، گواهی دهم که براستی شما زنده‌اید

عِنْدَ رَبِّکُمْ تُرْزَقُونَ، فَجَزاکُمُ اللهُ عَنِ الْإِسْلامِ وَاَهْلِهِ

و در نزد پروردگارتان روزی می‌خورید، پس پاداشتان دهد خداوند از طرف اسلام و مسلمانان

اَفْضَلَ جَزآءِ الْمُحْسِنِینَ وَجَمَعَ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی مَحَلِّ

بهترین پاداشی که به نیکوکاران می‌دهد، و گرد آورد خدا میان ما و شما را در جایگاه

النَّعِیمِ.

نعمت ابدی

زیارت حضرت ابوالفضل علیه‌السلام
در شبهای قدر

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا

سلام بر تو ای فرزند امیرمؤمنان، سلام بر تو ای

الْعَبْدُالصّالِحُ الْمُطِیعُ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ جاهَدْتَ

بندهٔ شایستهٔ فرمانبر خدا و رسولش، گواهی دهم که تو براستی

وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتّیٰ اَتاکَ الْیَقِینُ لَعَنَ اللهُ الظّالِمِینَ

جهاد کردی و خیرخواهی نمودی و شکیبایی کردی تا مرگ بسراغت آمد خدا لعنت کند

لَکُمْ مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ وَاَلْحَقَهُمْ بِدَرْکِ الْجَحِیمِ.

ستم کنندگان شما را از اوّلین و آخرین و بفرستد آنها را به قعر دوزخ

زیارت سیدالشهداؑ
در عید فطر و قربان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای وارث آدم برگزیدهٔ خدا، سلام بر تو ای

وارِثَ نُوحٍ اَمينِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْراهيمَ

وارث نوح امانتدار خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم

خَليلِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسىٰ كَليمِ اللهِ،

خلیل خدا، سلام بر تو ای وارث موسی کلیم خدا،

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسىٰ رُوحِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر تو

يا وارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبيبِ اللهِ، اَلسَّلامُ

ای وارث محمد حبیب خدا صلی الله علیه و آله، سلام

عَلَيْكَ يا وارِثَ عَلِيٍّ حُجَّةِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

بر تو ای وارث علی حجت خدا، سلام بر تو ای

اَلْوَصِيُّ اَلْبَرُّ اَلتَّقِيُّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ

وصی نیکوکار با تقوا، سلام بر تو ای که خدا خونخواهیش کند و فرزند چنین کسی

وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ

و صاحب خون بناحق ریختهٔ، گواهی دهم که براستی تو به پاداشتی نماز را، و پرداختی

الزَّكٰاةَ، وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ،

زکات راه و امر کردی به معروف و باز داشتی از منکر

وَجٰاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهٰادِهِ، حَتّٰى اسْتُبِيحَ حَرَمُكَ،

و جهاد کردی در راه خدا انطور که باید، تا آنجا که حرمت تو را از بین بردند

وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً.

و به ستم تو را کشتند

زیارت بالا سر مبارک

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا اَبٰا عَبْدِ اللهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ

سلام بر تو ای ابا عبدالله، سلام بر تو ای فرزند رسول

اللهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا

خدا، سلام بر تو ای فرزند سرور اوصیاء، سلام بر تو ای

ابْنَ فٰاطِمَةَ الزَّهْرٰاءِ سَيِّدَةِ نِسٰاءِ الْعٰالَمِينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ

فرزند فاطمه زهراء بانوی بانوان جهانیان، سلام بر تو

يٰا بَطَلَ الْمُسْلِمِينَ، يٰا مَوْلاٰيَ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي

ای قهرمان مسلمانان، ای سرور من گواهی دهم که براستی تو نوری بودی در

الْأَصْلاٰبِ الشّٰامِخَةِ، وَالْأَرْحٰامِ الْمُطَهَّرَةِ، لَمْ تُنَجِّسْكَ

اَلْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها، وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِيابِها،

دوران جاهلیت به ناپاکی‌های خود، و نپوشانید بر تو از جامه‌های تیره و تارش

وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّينِ وَاَرْكانِ الْمُسْلِمينَ،

و گواهی دهم که تو براستی از استوانه‌های دین و از پایه‌های محکم مسلمانانی

وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنينَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْإِمامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ

و پناهگاه مردم با ایمانی، و گواهی دهم که تویی امام نیکوکار با تقوا پسندیدهٔ

الزَّكِيُّ الْهادِي الْمَهْدِيُّ، وَاَشْهَدُ اَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ

پاکیزه راهبر راه یافته، و گواهی دهم که امامان از فرزندان تو

كَلِمَةُ التَّقْوىٰ، وَاَعْلامُ الْهُدىٰ، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقىٰ وَالْحُجَّةُ

حقیقت پرهیزکاری، و نشانه‌های هدایت، و دستاویز محکم (دین) و حجت بر

عَلىٰ اَهْلِ الدُّنْيا.

مردم دنیایند

آنگاه ببوس ضریح مطهّر را و بگو:

اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ، يا مَوْلاىَ اَنَا مُوالٍ لِوَلِيِّكُمْ

ما از آن خدائیم و بسویش بازگردیم، ای سرورم من دوستدار دوست شمایم

وَمُعادٍ لِعَدُوِّكُمْ، وَاَنَا بِكُمْ مُؤْمِنٌ، وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ،

و دشمن دشمن شمایم، و من به شما ایمان دارم، و به بازگشتتان یقین دارم

بِشَرايِعِ دينى وَخَواتيمِ عَمَلى، وَقَلْبى لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ،

طبق قواعد دینم و پایان کارهایم، و قلبم در برابر خواست شما تسلیم

وَاَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ، يا مَوْلاىَ اَتَيْتُكَ خائِفاً فَاَمِنّي،

و کارم پیرو کار شما است، ای مولای من آمده‌ام به درگاهت ترسان پس ایمنی بخش مرا

وَاَتَيْتُكَ مُسْتَجيراً فَاَجِرْني، وَاَتَيْتُكَ فَقيراً فَاَغْنِني،

و آمده‌ام به نزدت پناه جو پس پناهم ده، و آمده‌ام به پیشگاهت نیازمند پس بی‌نیازم کن

سَيِّدي وَمَوْلاىَ اَنْتَ مَوْلاىَ حُجَّةُ اللهِ عَلَى الْخَلْقِ

ای سرور من و مولایم توئی سرپرست من و حجت خدا بر همهٔ خلق

اَجْمَعينَ، آمَنْتُ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ، وَبِظاهِرِكُمْ

ایمان دارم به راز درون شما و آشکار شما و بیرون شما

وَبِباطِنِكُمْ، وَاَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ التّالي لِكِتابِ

و درون شما و آغاز شما و انجام شما و گواهی دهم که براستی توئی تلاوت کنندهٔ

اللهِ، وَاَمينُ اللهِ، الدّاعي اِلَى اللهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ

قرآن، و امانتدار خدا، دعوت کننده بسوی خدا با حکمت و موعظه

الْحَسَنَةِ، لَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَ اُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً

نیکو، خدا لعنت کند مردمی که به تو ستم کردند و مردمی که تو را کشتند، و خدا لعنت کند مردمی که

سَمِعَتْ بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ.

شنیدند این جریان را و بدان خشنود شدند

نماز زیارت

دو رکعت نماز در بالا سر آن حضرت بگزار و چون سلام گفتی بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنّی لَكَ صَلَّیْتُ، وَلَكَ رَكَعْتُ، وَلَكَ سَجَدْتُ،

خدایا من برای تو نماز خواندم، و برای تو رکوع کردم، و برایت سجده کردم

وَحْدَكَ لاٰ شَرِیكَ لَكَ، فَاِنَّهُ لاٰ تَجُوزُ الصَّلاٰةُ وَالرُّكُوعُ

تو خدای یگانه‌ای و شریکی نداری، زیرا روا نیست نماز و رکوع

وَالسُّجُودُ اِلاّٰ لَكَ، لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذی لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ،

و سجده جز برای تو، چون توئی خدائی که معبودی نیست جز تو

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَبْلِغْهُمْ عَنّی

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد، و برسان به ایشان از جانب من

اَفْضَلَ السَّلاٰمِ وَالتَّحِیَّةِ، وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلاٰمَ،

بهترین سلام و تحیت را، و سلام ایشان را به من بازگردان

اَللّٰهُمَّ وَهاٰتانِ الرَّكْعَتانِ هَدِیَّةٌ مِنّی اِلیٰ سَیِّدی الْحُسَیْنِ

خدایا این دو رکعت هدیه‌ای است از من به پیشگاه سرورم حسین

ابْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلاٰمَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ

بن علی علیهماالسلام خدایا درود فرست بر محمد

وَعَلَيْهِ، وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي، وَاجْزِنِي عَلَيْهِمَا اَفْضَلَ اَمَلِي

و بر او، و بپذیر این دو رکعت را از من، و پاداشم ده بهترین آرزو

وَرَجَآئِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ.

و امیدی که از تو دارم ای سرپرست دار مؤمنان

آنگاه ببوس ضریح مطهّر را و بگو:

اَلسَّلاٰمُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ، قَتِيلِ

سلام بر حسین بن علی آن ستمدیده شهید، کشتهٔ

الْعَبَرَاتِ، وَاَسِيرِ الْكُرُبَاتِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِيُّكَ

اشکها، و اسیر گرفتاریها، خدایا من گواهی دهم که آن حضرت ولیّ تو

وَابْنُ وَلِيِّكَ، وَصَفِيُّكَ الثَّائِرُ بِحَقِّكَ، اَكْرَمْتَهُ بِكَرَامَتِكَ،

و فرزند ولیّ تو است، و برگزیدهٔ تو و قیام کنندهٔ به حق تو، که او را گرامی داشتی به کرامت خود

وَخَتَمْتَ لَهُ بِالشَّهَادَةِ، وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السَّادَةِ، وَقَائِداً

و ختم کردی عمرش را به شهادت، و او را آقائی از آقایان و پیشوائی

مِنَ الْقَادَةِ، وَاَكْرَمْتَهُ بِطِيبِ الْوِلاٰدَةِ، وَاَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ

از پیشوایان قرار دادی، و گرامیش داشتی به پاکی نژاد، و به او دادی میراثهای

الْاَنْبِيَاءِ، وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلىٰ خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِيَآءِ،

پیمبران را، و قراردادی او را حجت بر خلق خود از میان اوصیاء

فَاَعْذَرَ فِي الدُّعَآءِ، وَمَنَحَ النَّصِيحَةَ، وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ،

و او نیز در دعوت کوتاهی نکرد، و از خیرخواهی دریغ ننمود، و جانش را در راه تو نثار کرد

حَتَّى اسْتَنْقَذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ، وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ، وَقَدْ

تا اینکه نجات داد بندگانت را از نادانی، و سرگردانی و گمراهی، در صورتی که

تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيا، وَباعَ حَظَّهُ مِنَ الْآخِرَةِ

همدست شدند بر ضدّ او کسانی‌که دنیا فریبشان داد، و فروختند بهرهٔ خود را از آخرت

بِالْأَدْنى، وَتَرَدّى في هَواهُ، وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ،

به چیز پستی و سرنگون شدند در (چاه) هوا‌پرستی، و به خشم آوردند تو را

وَاَطاعَ مِنْ عِبادِكَ اُولِى الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ، وَحَمَلَةَ

و پیامبرت را و پیروی کردند از بندگانت آن مردم تفرقه افکن و منافق، آنها که بارهای گناه بر دوش

الْأَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبينَ النّارَ، فَجاهَدَهُمْ فيكَ صابِراً

می‌کشیدند و سزاوار آتش دوزخ بودند، پس جهاد کرد با آنها دربارهٔ تو با شکیبائی

مُحْتَسِباً، مُقْبِلاً غَيْرَ مُدْبِرٍ، لا تَأْخُذُهُ فِى اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ،

و پاداش جویانهٔ بدون آنکه پشت به دشمن کند و در راه تو تحت تأثیر ملامت کننده‌ای قرار گیرد

حَتّى سُفِكَ فى طاعَتِكَ دَمُهُ، وَاسْتُبيحَ حَريمُهُ، اَللّـهُمَّ

تا جانی که ریخته شد خون پاکش در راه فرمانبرداری تو، و حرمتش پایمال شد، خدایا

الْعَنْهُمْ لَعْناً وَبيلاً، وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَليماً.

لعنت کن آنها را لعنتی و بال‌آور، و عذابشان کن به عذابی دردناک

زیارت حضرت علی اکبر علیه‌السلام
در فطر و قربان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ رَسُولِ

سلام بر تو ای ولیّ خدا، سلام بر تو ای فرزند رسول

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

خدا، سلام بر تو ای فرزند خاتم پیمبران، سلام بر تو ای

ابْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ

فرزند فاطمه بانوی زنان جهانیان، سلام بر تو ای فرزند

اَميرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهيدُ،

امیر مؤمنان، سلام بر تو ای ستمدیدهٔ شهید،

بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي عِشْتَ سَعيداً، وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً شَهيداً.

پدر و مادرم به فدای تو که سعادتمند زندگی کردی، و مظلوم به شهادت رسیدی

زیارت شهدا علیهم‌السلام
در فطر و قربان

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الذّآبُّونَ عَنْ تَوْحيدِ اللهِ، اَلسَّلامُ

سلام بر شما ای مدافعین از حریم توحید الهی، سلام

عَلَيْكُمْ بِمٰا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّٰارِ، بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمّي

بر شما بخاطر شکیبائی که کردید، چه نیکو است خانهٔ آخرت شما، پدر و مادرم به فدایتان

فُزْتُمْ فَوْزاً عَظيماً.

که به رستگاری بزرگی فائز گشتید

زیارت حضرت ابی‌الفضل علیه‌السلام

در فطر و قربان

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّٰالِحُ، وَالصِّدّيقُ الْمُواسي،

سلام بر تو ای بندهٔ شایسته و راستگوی فداکار

اَشْهَدُ اَنَّكَ آمَنْتَ بِاللهِ، وَنَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللهِ، وَدَعَوْتَ

گواهی دهم که تو ایمان داشتی به خدا، و یاری کردی فرزند رسول خدا را، و دعوت کردی

اِلىٰ سَبيلِ اللهِ، وَوٰاسَيْتَ بِنَفْسِكَ، فَعَلَيْكَ مِنَ اللهِ اَفْضَلُ

به راه خدا، و فداکاری کردی با جان خود، بر تو باد از جانب خداوند بهترین

التَّحِيَّةِ وَالسَّلاٰمِ.

تحیت و سلام

بعد بچسبان خود را به ضریح مطهّر و بگو:

بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يٰا نٰاصِرَ دينِ اللهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا نٰاصِرَ

پدر و مادرم به فدایت ای یاور دین خدا، سلام بر تو ای یاور

الْحُسَيْنِ الصِّدِّيقِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ناصِرَ الْحُسَيْنِ

حسین (آن آقای) راستگو، سلام بر تو ای یاور حسین

الشَّهيدِ، عَلَيْكَ مِنّي السَّلامُ ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ

شهید، بر تو باد از جانب من سلام تا زنده‌ام و برپا است شب

وَالنَّهارُ.

و روز.

آنگاه دو رکعت نماز کن در بالا سَرِ مبارک آن حضرت بعد از آن بخوان دعاء «اَللّٰهُمَّ اِنّي صَلَّيْتُ...» را که در صفحهٔ (۲۰۳) نقل کردیم.

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

امام صادق علیه السلام :

کسی که با اشتیاق به زیارت قبر [امام] حسین علیه السلام برود؛ خداوند نام او را از امان یافتگان قیامت بنویسد و نامهٔ عملش را به دست راستش دهد و تا آنگاه که به بهشت وارد گردد و در درجه او سکنا گزیند، زیر پرچم [امام] حسین علیه السلام باشد.

کامل الزیارات، ص۱۵۴، ح۱

زیارت وداع سیدالشهداؑ

چون خواهی وداع کنی آن حضرت را، سزاوار است که بایستی در بالا سر و بواسطه بازگشتن از حرم آن حضرت گریه کنی و بگوئی:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلاىَ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا قالٍ وَلا سَئِمٍ،

سلام بر تو ای مولای من سلام وداع، وداعی که نه از ناراحتی است و نه از خستگی

فَاِنِ انْصَرِفْ فَلا عَنْ مَلالَةٍ، وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سُوْءِ ظَنٍّ

و اگر بازمی‌گردم نه از روی بی حالی است، و اگر بمانم نه از روی بدگمانی

بِما وَعَدَ اللهُ الصّابِرِينَ، يا مَوْلاىَ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ

به وعده خدا به شکیبایان است، ای مولای من خدا قرار ندهد (این زیارت مرا) آخرین بار زیارتم

مِنّي لِزِيارَتِكَ، وَرَزَقَنيَ الْعَوْدَ اِلَيْكَ، وَالْمُقامَ في

از تو، و روزیم گرداند بازگشت بسویت را، و توقف

حَرَمِكَ، وَالْكَوْنَ في مَشْهَدِكَ، آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ.

در حرمت را و بودن در زیارتگاهت را، آمین ای پروردگار جهانیان

سپس ببوس ضریح را و بدن خود را بر آن بمال بدرستی که این کار باعث امان و حرز تواست و طوری

بیرون برو از نزد آنحضرت که رویت به جانب قبر باشد و پشت بر او مکن و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بابَ الْمَقامِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا شَريكَ

سلام بر تو ای درگاه مقام (اهل ایمان) سلام بر تو ای شریک

الْقُرْآنِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ الْخِصامِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

قرآن، سلام بر تو ای حجت (خدا) برای ستیزه‌جویان، سلام بر تو

يا سَفينَةَ النَّجاةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا مَلائِكَةَ رَبِّيَ الْمُقيمينَ

ای کشتی نجات، سلام بر شما ای فرشتگان پروردگار من که رحل اقامت افکنده‌اید

في هٰذَا الْحَرَمِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَبَداً ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ

در این حرم شریف، سلام بر شما همیشه تا زنده‌ام من و بر پا است شب

وَالنَّهارُ.

و روز

و بگو: اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ راجِعُونَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ

ما از آن خدائیم و بسوی او بازگردیم و قدرت و نیروئی نیست جز به خواست خدای

الْعَلِيِّ الْعَظيمِ.

والای بزرگ

زیارت حضرت سیدالشهدا علیه السلام

در روز عرفه

پس از غسل زیارت ، با آرامی و وقار بسوی حرم شریفش گام بردار، چون به‌دَرِ حرم مطهر رسیدی بگو:

اَللّٰهُ اَکْبَرُ، اَللّٰهُ اَکْبَرُ کَبِیراً، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثِیراً، وَسُبْحانَ اللّٰهِ

خدا بزرگ است خدا بزرگ است به کمال بزرگی، و ستایش فراوان خاص خدا است، و منزه است

بُکْرَةً وَاَصِیلاً، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدانا لِهٰذا وَما کُنّا

خدا در صبح و شام، و ستایش خاص خدائی که ما را به این راه راهنمائی فرمود و ما خود

لِنَهْتَدِیَ لَوْلاٰ اَنْ هَدانَا اللّٰهُ، لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ،

راهنمائی نمی‌شدیم اگر خدا راهنمائیمان نمی‌کرد براستی آمدند رسولان پروردگار ما به حق

اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، اَلسَّلامُ عَلیٰ

سلام بر رسول خدا ـ که درود خدا بر او و آلش ـ سلام بر

اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلیٰ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ نِساءِ

امیر مؤمنان، سلام بر فاطمهٔ زهرا بانوی زنان

الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، اَلسَّلامُ عَلیٰ

جهانیان، سلام بر حسن و حسین، سلام بر

عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ، اَلسَّلامُ عَلیٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ، اَلسَّلامُ

علی بن الحسین، سلام بر محمد بن علی، سلام

عَلیٰ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، اَلسَّلامُ عَلیٰ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ،

بر جعفر بن محمد سلام بر موسی بن جعفر

اَلسَّلامُ عَلیٰ عَلِیِّ بْنِ مُوسیٰ، اَلسَّلامُ عَلیٰ مُحَمَّدِ بْنِ

سلام بر علی بن موسی، سلام بر محمد بن

عَلِیٍّ، اَلسَّلامُ عَلیٰ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ

علی، سلام بر علی بن محمد سلام بر حسن

ابْنِ عَلِیٍّ، اَلسَّلامُ عَلَی الْخَلَفِ الصّالِحِ الْمُنْتَظَرِ، اَلسَّلامُ

بن علی، سلام بر آن جانشین شایسته‌ای که چشم براهش هستند سلام

عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بْنَ رَسُولِ اللهِ،

بر تو ای ابا عبدالله، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا

عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ، اَلْمُوالِي لِوَلِیِّكَ الْمُعادِي

بندهٔ تو و پسر بندهٔ تو، و پسر کنیزت که دوستدار تو و دشمن

لِعَدُوِّكَ، اسْتَجارَ بِمَشْهَدِكَ، وَتَقَرَّبَ اِلَی اللهِ بِقَصْدِكَ،

دشمن تو است به زیارتگاهت پناه آورده، به خدا تقرب جوید با نیت زیارت تو

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي هَدانِي لِوِلایَتِكَ، وَخَصَّنِي بِزِیارَتِكَ،

ستایش خدائی را سزاست که مرا بدوستی تو راهنمائی کرد، و به زیارتت مخصوص داشت

وَسَهَّلَ لي قَصْدَكَ.

و آهنگ حرمت را برایم آسان کرد

زیارت بالا سر مبارک

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای وارث آدم برگزیدهٔ خدا، سلام بر تو ای

وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْراهيمَ

وارث نوح پیامبر خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم

خَليلِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسىٰ كَليمِ اللهِ،

خلیل خدا، سلام بر تو ای وارث موسی کلیم خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسىٰ رُوحِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر تو

يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اَميرِ

ای وارث محمد حبیب خدا، سلام بر تو ای وارث امیر

الْمُؤْمِنينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ،

مؤمنان، سلام بر تو ای وارث فاطمهٔ زهرا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای فرزند محمد مصطفی، سلام بر تو ای

ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يابْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ،

پسر علی مرتضی، سلام بر تو ای فرزند فاطمهٔ زهرا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا

سلام بر تو ای فرزند خدیجهٔ کبری، سلام بر تو ای

ثٰارَ اللهِ وَابْنَ ثٰارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ

که‌خدا خونخواهیش کند وفرزند چنین کسی و ای که خون کسانش ریخته شده گواهی دهم که بپاداشتی

الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكٰاةَ، وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ

نماز را، و بدادی زکات را، و دستور دادی به کار نیک، و بازداشتی از

الْمُنْكَرِ، وَاَطَعْتَ اللهَ حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً

کار زشت و فرمانبرداری خدا کردی تا شهادت به سراغت آمد، پس لعنت کند خدا مردمی را

قَتَلَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ

که تو را کشتند، و خدا لعنت کند مردمی که به تو ستم کردند، و خدا لعنت کند مردمی که شنیدند

بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ، يٰا مَوْلاٰيَ يَا اَبَا عَبْدِاللهِ اُشْهِدُ اللهَ

آنرا و بدان راضی شدند ای مولای من ای ابا عبدالله گواه گیرم خدا

وَمَلاٰئِكَتَهُ وَاَنْبِيٰاءَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ، وَبِاِيٰابِكُمْ

و فرشتگانش را و پیمبران و رسولانش را که من به شماها ایمان دارم، و به بازگشت شما (در رجعت)

مُوقِنٌ بِشَرٰايِعِ دِينِي وَخَوٰاتِيمِ عَمَلِي، وَمُنْقَلَبِي اِلىٰ

یقین دارم طبق احکام دینم و پایان کردارم، و بازگشتم

رَبِّي، فَصَلَوٰاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلىٰ اَرْوٰاحِكُمْ وَعَلىٰ

بسوی پروردگارم می‌باشد، درودهای خدا بر جانهای شما و بر

اَجْسٰادِكُمْ وَعَلىٰ شٰاهِدِكُمْ وَعَلىٰ غٰائِبِكُمْ وَظٰاهِرِكُمْ

پیکرهای شما و بر حاضرتان و بر غائبتان و ظاهرتان

وَبٰاطِنِكُمْ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خٰاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَابْنَ سَيِّدِ

و باطنتان، سلام بر تو ای فرزند خاتم پیمبران، و فرزند آقای

الْوَصِيِّينَ، وَابْنَ اِمٰامِ الْمُتَّقِينَ، وَابْنَ قٰائِدِ الْغُرِّ

اوصیاء، و فرزند پیشوای پرهیزکاران، و فرزند رهرو

الْمُحَجَّلِينَ اِلىٰ جَنّٰاتِ النَّعِيمِ، وَكَيْفَ لاٰ تَكُونُ كَذٰلِكَ

سفیدرویان بسوی بهشتهای پرنعمت، و چگونه این چنین نباشی

وَاَنْتَ بٰابُ الْهُدىٰ، وَاِمٰامُ التُّقىٰ، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقىٰ،

در صورتی که تو درگاه هدایت، و پیشوای پرهیزکاری، و دستاویز محکم (خدا)

وَالْحُجَّةُ عَلىٰ اَهْلِ الدُّنْيٰا، وَخٰامِسُ اَصْحٰابِ الْكِسٰاءِ،

و حجت بر اهل دنیا هستی، و پنجمین اصحاب کساء هستی

غَذَتْكَ يَدُ الرَّحْمَةِ، وَرُضِعْتَ مِنْ ثَدْيِ الْاِيمٰانِ، وَرُبِّيتَ

خوراکت داد دست رحمت، (حق) و شیر خوردی از پستان ایمان، و پرورش یافتی

فِي حِجْرِ الْاِسْلاٰمِ، فَالنَّفْسُ غَيْرُ رٰاضِيَةٍ بِفِرٰاقِكَ، وَلاٰ

در دامن اسلام، دل راضی به فراق و جدائی تو نیست، و هیچگونه

شَاكَّةٍ فِي حَيٰاتِكَ، صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْكِ وَعَلىٰ آبٰائِكَ

شک و تردیدی در زنده بودنت ندارد درودهای خدا بر تو و بر پدرانت

وَاَبْنٰائِكَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا صَرِيعَ الْعَبْرَةِ السّٰاكِبَةِ، وَقَرِينَ

و فرزندانت، سلام بر تو ای کشتهٔ اشک ریزان، و همدم

الْمُصِيبَةِ الرّٰاتِبَةِ، لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحٰارِمَ،

مصیبت پیاپی، خدا لعنت کند مردمی که نادیده گرفتند حرمت را

[وَانْتَهَكَتْ فِيكَ حُرْمَةَ الْإِسْلامِ]، فَقُتِلْتَ صَلَّى اللهُ

و هتک کردند حرمت اسلام را، درود خدا بر تو که مقهور

عَلَيْكَ مَقْهُوراً، وَاَصْبَحَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

(و مغلوب) کشته گشتی و رسول خدا صلی الله علیه و آله

بِكَ مَوْتُوراً، وَاَصْبَحَ كِتابُ اللهِ بِفَقْدِكَ مَهْجُوراً، اَلسَّلامُ

خونخواه تواست، و کتاب خدا (قرآن) بواسطهٔ فقدان تو مهجور گردید، سلام

عَلَيْكَ وَعَلىٰ جَدِّكَ وَاَبِيكَ وَاُمِّكَ وَاَخِيكَ، وَعَلَى

بر تو و بر جد و پدر و مادر و برادرت باد، و بر

الْأَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ، وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَكَ، وَعَلَى

امامان از فرزندانت، و بر شهید شدگان با تو، و بر

الْمَلائِكَةِ الْحافِّينَ بِقَبْرِكَ، وَالشَّاهِدِينَ لِزُوّارِكَ،

فرشتگان دربرگیرندهٔ قبرت، و حاضران از زوّارت

الْمُؤَمِّنِينَ بِالْقَبُولِ عَلىٰ دُعاءِ شِيعَتِكَ، وَالسَّلامُ عَلَيْكَ

که آمین گویند برای قبول شدن دعای شیعیانت، و سلام بر تو

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ،

و رحمت خدا و برکاتش، پدر و مادرم بفدایت ای فرزند رسول خدا

بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ،

پدر و مادرم به فدایت ای ابا عبدالله، براستی که بزرگ شد مصیبت تو

وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنا وَعَلىٰ جَمِيعِ اَهْلِ السَّمٰوٰاتِ

و عظیم گشت مصیبت تو بر ما و بر تمام اهل آسمانها

وَالْأَرْضِ، فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَهَيَّأَتْ

و زمین، خدا لعنت کند مردمی که اسبها را زین کرده و دهانه زدند و آمادهٔ کشتن

لِقِتَالِكَ، يَا مَوْلاٰىَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ، قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَاَتَيْتُ

و کارزار با تو شدند، ای مولای من ای ابا عبدالله آهنگ حرم تو را کردم، و به زیارتگاهت

مَشْهَدَكَ، أَسْأَلُ اللهَ بِالشَّأْنِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ، وَبِالْمَحَلِّ

آمدم از خدا خواهم بدان شأن و مقامی که تو در نزد او داری، و بدان مکانتی

الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ، اَنْ يُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ

که تو را در پیش او است که درود فرستد بر محمد و آل محمد و قرار

يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَجُودِهِ وَكَرَمِهِ.

دهد مرا با شما در دنیا و آخرت به منت و جود و کرمش

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

نماز زیارت

آنگاه ببوس ضریح را و دو رکعت نماز کن در بالا سر حضرت به هر سوره که می‌خواهی و ثوابش را هدیه کن به آن حضرت و سپس بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ، وَحْدَكَ لاٰ

خدایا من نماز خواندم و رکوع و سجده کردم برای تو تنها که شریک

شَرِيكَ لَكَ، لِأَنَّ الصَّلاةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لاٰ تَكُونُ اِلاّٰ

نداری، زیرا نماز و رکوع و سجده روا نیست جز

لَكَ، لِأَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ

برای تو چونکه توئی خدائی که معبودی جز تو نیست خدایا درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَبْلِغْهُمْ عَنّي اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ

محمد و آل محمد و برسان بدانها از جانب من بهترین تحیت، و سلام را

وَالسَّلاٰمِ، وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ التَّحِيَّةَ وَالسَّلاٰمَ، اَللّٰهُمَّ

و بازگردان بر من از جانب ایشان تحیت و سلام، خدایا

وَهاٰتاٰنِ الرَّكْعَتاٰنِ هَدِيَّةٌ مِنّي اِلىٰ مَوْلاٰيَ وَسَيِّدي وَاِمامي

این دو رکعت نماز هدیه‌ای است از من به پیشگاه سرور و مولا و پیشوایم

الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلاٰمُ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ

حضرت حسین بن علی علیهماالسلام، خدایا درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنّي وَاْجْزِني عَلىٰ

محمد و آل محمد و بپذیر آن را از من، و پاداشم ده بر

ذٰلِكَ اَفْضَلَ اَمَلي وَرَجاٰئي فيكَ وَفي وَلِيِّكَ يا اَرْحَمَ

آن به بهترین آرزو و امیدی که به تو و به ولیّ تو دارم ای مهربانترین

الرّاٰحِمينَ.

مهربانان

زیارت حضرت علی اکبر علیه السلام

در روز عرفه

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند پیامبر

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا

خدا، سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، سلام بر تو ای

ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ بْنُ

فرزند حسین شهید، سلام بر تو ای شهید فرزند

الشَّهِيدِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ بْنُ الْمَظْلُومِ، لَعَنَ

شهید، سلام بر تو ای ستمدیده فرزند ستمدیده، خدا

اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً

لعنت کند مردمی که تو را کشتند و مردمی که به تو ستم کردند و خدا لعنت کند مردمی که

سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاٰيَ،

شنیدند آن را و بدان راضی گشتند، سلام بر تو ای مولای من

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ

سلام بر تو ای ولی خدا و فرزند ولی خدا، براستی بزرگ است

الْمُصِيبَةُ، وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلىٰ جَمِيعِ

مصیبت تو و عظیم است سوگ تو بر ما و بر تمام

الْمُؤْمِنِينَ، فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ، وَاَبْرَأُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ

مردم با ایمان، خدا لعنت کند مردمی که تو را کشتند و بیزاری جویم بسوی خدا و بسوی تو

مِنْهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ.

از ایشان در دنیا و آخرت

زیارت شهدا علیهم‌السلام

در روز عرفه

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَوْلِياءَ اللهِ وَاَحِبّاءَهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا

سلام بر شما ای اولیاء خدا و دوستانش، سلام بر شما ای

اَصْفِياءَ اللهِ وَاَوِدّاءَهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دِينِ اللهِ

برگزیدگان خدا و دوستان خالص او، سلام بر شما ای یاران دین خدا

وَاَنْصارَ نَبِيِّهِ وَاَنْصارَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَاَنْصارَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ

و یاران پیامبرش و یاران امیر مؤمنان و یاران فاطمه بانوی

نِساءِ الْعالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبِي مُحَمَّدٍ

زنان جهانیان، سلام بر شما ای یاران حضرت ابا محمد

الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النّاصِحِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبِي

حسن بن علی آن ولی حق و خیرخواه خلق، سلام بر شما ای یاران حضرت ابا

عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ، صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ

عبدالله الحسین آن شهید مظلوم، درودهای خدا بر شما

اَجْمَعِینَ، بِاَبِی اَنْتُمْ وَاُمِّی، طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِی

همگی، پدر و مادرم به فدای شما، پاک گشتید و پاک شد زمینی که

فِیهَا دُفِنْتُمْ، وَفُزْتُمْ وَاللهِ فَوْزاً عَظِیماً، یَا لَیْتَنِی کُنْتُ

شما در آن دفن شدید و به خدا سوگند به رستگاری بزرگی رسیدید، ای کاش من نیز

مَعَکُمْ فَاَفُوزَ مَعَکُمْ فِی الْجِنَانِ مَعَ الشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِینَ.

با شما بودم، و با شما به رستگاری نائل می‌شدم در بهشت با شهیدان و مردمان شایسته

وَحَسُنَ اُولٰئِکَ رَفِیقاً، وَالسَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ

و چه نیکو رفیقانی هستند، و سلام بر شما و رحمت

اللهِ وَبَرَکَاتُهُ.

خدا و برکاتش

سپس در بالا سَرِ مبارک حضرت امام حسین علیه السلام دعا کن برای خود و از برای خانواده و برادران مؤمن خود.

زیارت حضرت ابی الفضل علیه السلام

در روز عرفه

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ بْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ،

سلام بر تو ای اباالفضل العباس فرزند امیر مؤمنان

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ، اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ

سلام بر تو ای فرزند سرور اوصیاء، سلام بر تو ای فرزند

اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاٰماً، وَاَقْدَمِهِمْ اِيمٰاناً، وَاَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللهِ،

نخستین‌مسلمان (امیرمؤمنان‌ﷺ) و پیشترین کسی که ایمان آورد و پابرجاترین آنها در دین خدا

وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى الْإِسْلاٰمِ، اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّٰهِ

و مراقب‌ترین آنها در حفظ اسلام، گواهی دهم که تو بخوبی خیراندیشی کردی برای خدا

وَلِرَسُولِهِ وَلِأَخِيكَ، فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُوٰاسِي، فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً

و برای رسول خدا و برای برادرت، پس چه نیکو برادر فداکاری بود خدا لعنت کند مردمی

قَتَلَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ

که‌تو را کشتند، و خدا لعنت کند مردمی‌که به تو ستم‌کردند و خدا لعنت کند مردمی‌که‌حرمت تو را

مِنْكَ الْمَحٰارِمَ، وَانْتَهَكَتْ فِي قَتْلِكَ حُرْمَةَ الْإِسْلاٰمِ،

نادیده گرفتند و پردهٔ حرمت اسلام را بوسیلهٔ کشتن تو دریدند

فَنِعْمَ الْأَخُ الصّٰابِرُ الْمُجٰاهِدُ الْمُحٰامِي النّٰاصِرُ، وَالْأَخُ

پس چه نیکو برادر شکیبا و مجاهد و حمایت کننده و یاوری بودی، و چه برادر

الدّٰافِعُ عَنْ اَخِيهِ، الْمُجِيبُ اِلىٰ طٰاعَةِ رَبِّهِ، الرّٰاغِبُ فِيمٰا

دفاع کننده‌ای بودی از برادرت، که پاسخ دادی به فرمانبرداری پروردگارت و مشتاق بودی بدانچه

زَهِدَ فِيهِ غَيْرُهُ، مِنَ الثَّوٰابِ الْجَزِيلِ وَالثَّنٰاءِ الْجَمِيلِ،

بی‌رغبت بودند بدان دیگران، از پاداش فراوان و ستایش شایان

وَاَلْحَقَكَ اللهُ بِدَرَجَةِ اٰبٰائِكَ فِي دٰارِ النَّعِيمِ، اِنَّهُ حَمِيدٌ

و برساند تو را خداوند به درجهٔ پدرانت در بهشت پر نعمت که براستی او ستوده

مَجِيدٌ.

و بزرگوار است

آنگاه به کنار ضریح برو و بگو:

اَللّٰهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ، وَلِزِيارَةِ اَوْلِيآئِكَ قَصَدْتُ، رَغْبَةً

خدایا من به درگاه تو آمدم، و آهنگ زیارت دوستانت کردم، از روی اشتیاقی که

فِي ثَوابِكَ، وَرَجآءً لِمَغْفِرَتِكَ، وَجَزيلِ اِحْسانِكَ،

به پاداش تو داشتم و امیدی که به آمرزش و احسان فراوان تو دارم

فَأَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَجْعَلَ

پس از تو خواهم که درود فرستی بر محمد و آل محمد و قرار دهی

رِزْقي بِهِمْ دارّاً، وَعَيْشي بِهِمْ قارّاً، وَزِيارَتي بِهِمْ

روزیم را بخاطر ایشان پیوسته، و خوشی زندگیم را بدیشان پایرجا، و زیارتم را بدانها

مَقْبُولَةً، وَذَنْبي بِهِمْ مَغْفُوراً، وَاقْلِبْني بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً

پذیرفته، و گناهم را به آنها آمرزیده، و بازم گردانی مرا از نزد آنها رستگار و کامیاب

مُسْتَجاباً دُعآئي بِاَفْضَلِ ما يَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوّارِهِ،

با دعای مستجاب شده به بهترین وضعی که بازگردد بدان وضع یکی از زیارت کنندگان

وَالْقاصِدينَ اِلَيْهِ، بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

و آهنگ کنندگان درگاهش، به رحمتت ای مهربانترین مهربانان

زیارت حُرِّ شهید

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ، السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

سلام بر تو ای بنده شایسته (الهی) سلام بر تو ای

الْمُجاهِدُ النّاصِحُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وَفىٰ بِالسَّعادَةِ

مجاهد مخلص، سلام به تو ای آنکه به سعادت سودمند

الرّابِحَةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَكَثَ بَيعَةَ يَزيدَ وَفَدىٰ

وفا دارماندنی، سلام بر تو ای آنکه بیعت یزید شکستی

بِرُوحِهِ لِلْحُسَيْنِ الشَّهيدِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَطَلُ

وجانترا فدای حسین شهید کردی، سلام بر تو ای قهرمان

الصِّنْدِيدُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْفارِسُ الشُّجاعُ، اَلسَّلامُ

بزرگ، سلام بر تو ای تک سوار دلاور، سلام

عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَطَلُ الْمَنّاعُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَرَكَ

بر تو ای دلیر مقاوم، سلام بر تو ای تارک

الطُّغْيانَ، وَاَطاعَ الْواحِدَ الدَّيّانَ، وَدَخَلَ فِي طاعَةِ

طغیان و مطیع (خدای) یگانه قاهر، که به اطاعت خدای رحمان در آمدی

الرَّحْمٰنِ، وَفَدىٰ بِرُوحِهِ لِلْحُسَيْنِ الشَّهيدِ الْغَرِيبِ

وجان خویش را فدای حسین شهید و غریب ولب تشنه کردی، و حمله کردی

الْعَطْشانِ، وَصالَ عَلَى الْعُدوانِ، وَهَوىٰ صَريعاً عَلَى

بر دشمنان و بر خاک (کربلا) غلطیدی و به بهشت برین

التِّرْبانِ، وَحَظِيَ بِالْخُلْدِ وَالْجَنانِ وَرَحْمَةُ اللهِ وبَرَكاتُهُ،

کامیاب شدی و رحمت و برکات الهی بر تو،

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ فَدىٰ بِنَفْسِهِ لِابْنِ الرَّسُولِ، السَّلامُ

سلام بر تو ای آنکه جانت را فدای فرزند پیامبر کردی، سلام

عَلَيْكَ يا مُجاهِداً دُونَ ابْنِ الْبَتُولِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ

بر تو ای آنکه در برابر پسر زهرای بتول جهاد کردی، سلام بر تو ای

ثَبَتَ لِلطَّعْنِ وَضَرْبِ السُّيُوفِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ

آنکه در برابر ضرب نیزه و شمشیر استوار ماندی، سلام بر تو و بر

وَلَدِكَ الْمَقْتُولِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَكاهُ الْحُسَينُ عَلَيْهِ

فرزند شهیدت، سلام بر تو ای آنکه امام حسین علیه‌السلام بر تو گریست

السَّلامُ وَقالَ: مَا أَخْطَأَتْ أُمُّكَ إِذْ سَمَّتْكَ الْحُرَّ، فَأَنْتَ

و گفت: مادرت به اشتباه نامت را «حُرّ» ننهاد، تو حز

حُرٌّ فِي الدُّنْيا وَسَعيدٌ فِي الْآخِرَةِ، فَيا لَيْتَني كُنْتُ مَعَكَ

و آزاد مردی در دنیا و سعادتمندی در آخرت، ای کاش من

فَأَفُوزَ مَعَكَ كَمَا فُزْتَ مَعَ الْحُسَينِ وَاَصْحابِ الْحُسَينِ،

همرزم تو بودم و با تو به شهادت می‌رسیدم آنگونه که تو با امام حسین علیه‌السلام و یاران او شهید شدی،

والسَّلامُ عَلَيْكَ يَاحُرَّبْنَ يَزيدَالرِّياحي وَرَحْمَةُاللهِ وَبَرَكاتُهُ.

سلام بر تو ای حُرّ فرزند یزید ریاحی و رحمت و برکات خداوند بر تو باد

زیارت عاشورا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ،اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ

سلام بر تو ای ابا عبدالله، سلام بر تو ای فرزند رسول

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ

خدا، سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان، و فرزند سرور

الْوَصِيِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسآءِ

اوصیاء، سلام بر تو ای فرزند فاطمه بانوی زنان

الْعالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ

جهانیان، سلام بر تو ای که خدا خونخواهیش کند و فرزند چنین کسی و ای کشته‌ای که انتقام

الْمَوْتُورَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْواحِ الَّتِي حَلَّتْ

او نگرفتند، سلام بر تو و بر روانهائی که فرود آمدند به

بِفِنائِكَ، عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقِيتُ وَبَقِيَ

آستانت، بر شما همگی از جانب من سلام خدا باد همیشه تا من برجایم و برجا است

اللَّيْلُ وَالنَّهارُ، يا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ

شب و روز، ای ابا عبدالله براستی بزرگ شد سوگواری تو و گران

وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنا وَعَلىٰ جَمِيعِ اَهْلِ الْإِسْلامِ،

و عظیم گشت مصیبت تو بر ما و بر همهٔ اهل اسلام

وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمٰوٰاتِ عَلىٰ جَمِيعِ

و گران و عظیم گشت مصیبت تو در آسمانها، بر همهٔ

اَهْلِ السَّمٰوٰاتِ، فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسٰاسَ الظُّلْمِ

اهل آسمانها پس خدا لعنت کند مردمی را که ریختند شالودهٔ ستم

وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ، وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ

و بیدادگری را بر ضد شما خاندان، و خدا لعنت کند مردمی را که کنار زدند شما را از

مَقٰامِكُمْ، وَاَزٰالَتْكُمْ عَنْ مَرٰاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللّٰهُ فِيهٰا،

مقامتان، و دور کردند از آن مرتبه‌هائی که خداوند آنها را به شما داده بود

وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ، وَلَعَنَ اللّٰهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ

و خدا لعنت کند مردمی که شما را کشتند، و خدا لعنت کند آنانکه تهیهٔ اسباب کردند برای

مِنْ قِتٰالِكُمْ، بَرِئْتُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ، وَمِنْ اَشْيٰاعِهِمْ

کشندگان شما، بیزاری جویم بسوی خدا و بسوی شما از ایشان و از پیروان

وَاَتْبٰاعِهِمْ وَاَوْلِيٰائِهِمْ، يٰا اَبٰا عَبْدِ اللّٰهِ اِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ

و دنبال روندگانشان و دوستانشان، ای اباعبدالله من صلحم با کسی که با شما

سٰالَمَكُمْ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حٰارَبَكُمْ اِلىٰ يَوْمِ الْقِيٰامَةِ، وَلَعَنَ

در صلح است، و در جنگم با آنکه با شما در جنگ است، تا روز قیامت، و خدا لعنت کند

اللّٰهُ آلَ زِيٰادٍ وَآلَ مَرْوٰانَ، وَلَعَنَ اللّٰهُ بَنِي اُمَيَّةَ قٰاطِبَةً، وَلَعَنَ

خاندان زیاد و خاندان مروان را، و خدا لعنت کند بنی‌امیه را همگی، و خدا

اللّٰهُ ابْنَ مَرْجٰانَةَ، وَلَعَنَ اللّٰهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ، وَلَعَنَ اللّٰهُ شِمْراً،

لعنت کند فرزند مرجانه (ابن زیاد) را، و خدا لعنت کند عمر بن سعد را، و خدا لعنت کند شمر را

وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتالِكَ، بِاَبِي

و خدا لعنت کند مردمی را که اسبها را زین کردند و دهنه زدند برای پیکار با تو، پدر

اَنْتَ وَاُمّي لَقَدْ عَظُمَ مُصابي بِكَ، فَاَسْأَلُ اللهَ الَّذي اَكْرَمَ

و مادرم بفدایت که براستی بزرگ شد مصیبت تو بر من، می‌خواهم از آن خدائی که گرامی داشت

مَقامَكَ وَاَكْرَمَني بِكَ، اَنْ يَرْزُقَني طَلَبَ ثارِكَ مَعَ اِمامٍ

مقام تو را و گرامی داشت مرا بخاطر تو که روزیم گرداند خونخواهی تو را در رکاب آن امام

مَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اَللّـهُمَّ

یاری شده از خاندان محمد صلی الله علیه و آله، خدایا

اجْعَلْني عِنْدَكَ وَجيهاً بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ فِي الدُّنْيا

قرار ده مرا نزد خودت آبرومند بوسیلهٔ (امام) حسین علیه‌السلام در دنیا

وَالْآخِرَةِ، يا اَبا عَبْدِاللهِ اِنّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ وَاِلىٰ رَسُولِهِ

و آخرت ای ابا عبدالله من تقرب جویم به درگاه خدا و پیشگاه رسولش

وَاِلىٰ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَ اِلىٰ فاطِمَةَ وَاِلَى الْحَسَنِ وَاِلَيْكَ

و امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و شما

بِمُوالاتِكَ، وَبِالْبَراءَةِ مِمَّنْ اَسَسَّ اَساسَ ذٰلِكَ، وَبَنىٰ

به دوستی تو و به بیزاری از کسانی که شالودهٔ ظلم را ریختند و بر آن

عَلَيْهِ بُنْيانَهُ، وَجَرىٰ في ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعلىٰ

پایه گذاری کردند و ادامه دادند ظلم و جور را نسبت به شما و بر

اَشْياعِكُمْ، بَرِئْتُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ، وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ

پیروان شما، بیزاری جویم بدرگاه خدا و به پیشگاه شما از ایشان، و تقرب جویم بسوی خدا

ثُمَّ اِلَيْكُمْ بِمُوالاٰتِكُمْ وَمُوالاٰةِ وَلِيِّكُمْ، وَبِالْبَرٰاءَةِ مِنْ

سپس بشما بوسیلهٔ دوستیتان و دوستی دوستان شماو به بیزاری از

اَعْدٰائِكُمْ، وَالنّٰاصِبِينَ لَكُمُ الْحَرْبَ، وَبِالْبَرٰاءَةِ مِنْ

دشمنانتان، و برپا کنندگان جنگ با شما، و به بیزاری از

اَشْيٰاعِهِمْ وَاَتْبٰاعِهِمْ، اِنّي سِلْمٌ لِمَنْ سٰالَمَكُمْ، وَحَرْبٌ

یاران و پیروانشان، من در صلح و سازشم با کسی که با شما در صلح است، و در جنگم

لِمَنْ حٰارَبَكُمْ، وَوَلِيٌّ لِمَنْ وٰالاٰكُمْ، وَعَدُوٌّ لِمَنْ عٰادٰاكُمْ،

با کسی که با شما در جنگ است، و دوستم با کسی که شما را دوست دارد، و دشمنم با دشمن شما

فَاَسْأَلُ اللهَ الَّذي اَكْرَمَني بِمَعْرِفَتِكُمْ، وَمَعْرِفَةِ اَوْلِيٰائِكُمْ،

و درخواست کنم از خدائی که مرا گرامی داشت بوسیلهٔ معرفت شما و معرفت دوستانتان

وَرَزَقَني الْبَرٰاءَةَ، مِنْ اَعْدٰائِكُمْ، اَنْ يَجْعَلَني مَعَكُمْ فِي

و روزیم کرد بیزاری جستن از دشمنانتان را که قرار دهد مرا با شما در

الدُّنْيٰا وَالْآخِرَةِ، وَاَنْ يُثَبِّتَ لي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي

دنیا و آخرت، و ثابت قدم دارد مرا در پیش شما در

الدُّنْيٰا وَالْآخِرَةِ، وَاَسْأَلُهُ اَنْ يُبَلِّغَني الْمَقٰامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ

دنیا و آخرت، و از او خواهم که برساند مرا به مقام پسندیدهٔ (شفاعت) شما

عِنْدَ اللهِ، وَاَنْ يَرْزُقَني طَلَبَ ثٰارِي مَعَ اِمٰامٍ هُدىً [مَهْدِيٍّ]

در پیش خدا، و روزیم کند خونخواهی شما را با حضرت مهدی علیه‌السلام

ظٰاهِرٍ نٰاطِقٍ [بِالْحَقِّ] مِنْكُمْ، وَاَسْأَلُ اللهَ بِحَقِّكُمْ، وَبِالشَّأْنِ

هنگام ظهور امام گویای به حق شما، و از خدا خواهم به حق شما، و بدان منزلتی

الَّذي لَكُمْ عِنْدَهُ، اَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصابي بِكُمْ اَفْضَلَ ما

که شما نزد او دارید که عطا کند به من بوسیلهٔ مصیبتی که از ناحیهٔ شما به من رسیده بهترین

يُعْطي مُصاباً بِمُصيبَتِهِ، مُصيبَةً ما اَعْظَمَها وَاَعْظَمَ

پاداشی را که می‌دهد به مصیبت‌زده بواسطه مصیبتی که دیده، براستی چه مصیبت بزرگی و چه

رَزِيَّتَها فِي الْإِسْلامِ وَفي جَميعِ السَّمٰواتِ وَالْأَرْضِ،

داغ گرانی بود در اسلام، و در تمام آسمانها و زمین

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْني في مَقامي هٰذا مِمَّنْ تَنالُهُ مِنْكَ صَلَواتٌ

خدایا چنانم کن در اینجا که ایستاده‌ام از کسانی باشم که برسد بدو از ناحیهٔ تو درود

وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَحْيايَ مَحْيا مُحَمَّدٍ،

و رحمت و آمرزشی، خدایا قرار ده زندگیم را هم رنگ زندگی محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمَماتي مَماتَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، اَللّٰهُمَّ

و آل محمد (علیهم‌السلام) و مرگم را مرگ محمد و آل محمد، خدایا

اِنَّ هٰذا[1] يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو اُمَيَّةَ وَابْنُ آكِلَةِ الْأَكْبادِ،

این روز روزی است که مبارک و میمون دانستند آنرا بنی‌امیه و پسر آن زن جگرخوار (هند)

اللَّعينُ ابْنُ اللَّعينِ عَلىٰ لِسانِكَ وَلِسانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ

آن ملعون پسر لعن شده بر زبان تو و زبان پیامبرت ـ که درود خدا

۱ ـ اگر این زیارت در غیر عاشورا خوانده می‌شود به جای «اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا يَوْمٌ» باید گفت: «اَللّٰهُمَّ اِنَّ يَوْمَ قَتْلِ الحسين عليه السلام يَوْمٌ».

(بحار: ج۹۸، ص۳۰۲).

عَلَيْهِ وَآلِهِ، فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى

بر او و آلش باد ـ در هر جا و هر مکانی که توقف کرد در آن مکان پیامبرت ـ صلی

اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَبَا سُفْيٰانَ وَمُعٰوِيَةَ وَ يَزِيدَ بْنَ

الله علیه و آله ـ خدایا لعنت کن ابوسفیان و معاویه و یزید بن

مُعٰاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ اَبَدَ الْآبِدِينَ، وَهٰذَا يَوْمٌ

معاویه را که لعنت بر ایشان باد از جانب تو برای همیشه و این روز روزی است

فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيٰادٍ وَآلُ مَرْوٰانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ

که شادمان شدند به این روز دودمان زیاد و دودمان مروان بخاطر کشتنشان حضرت حسین

صَلَوٰاتُ اللهِ عَلَيْهِ، اَللّٰهُمَّ فَضٰاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ

صلوات الله علیه را، خدایا چندین برابر کن بر آنها لعنت خود

وَالْعَذٰابَ [الْأَلِيمَ]، اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ فِي هٰذَا

و عذاب دردناک را، خدایا من تقرب جویم بسوی تو در این

الْيَوْمِ، وَفِي مَوْقِفِي هٰذَا، وَاَيّٰامِ حَيٰاتِي بِالْبَرٰاءَةِ مِنْهُمْ،

روز، و در این جائی که هستم، و در تمام دوران زندگیم به بیزاری جستن از اینها

وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ، وَبِالْمُوٰالاٰةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ

و لعنت فرستادن بر ایشان، و بوسیلهٔ دوست داشتن پیامبرت و خاندان پیامبرت که بر او

وَعَلَيْهِمُ السَّلاٰمُ.

و بر ایشان سلام باد

سپس صد مرتبه بگو:

اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظٰالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

خدایا لعنت کن نخستین ستمگری را که بزور گرفت حق محمد و آل محمد را

وَآخِرَ تٰابِعٍ لَهُ عَلىٰ ذٰلِكَ، اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْعِصٰابَةَ الَّتِي

و آخرین کسی که او را در این و ستم پیروی کرد، خدایا لعنت کن بر گروهی که

جٰاهَدَتِ الْحُسَيْنَ، وَشٰايَعَتْ وَبٰايَعَتْ وَتٰابَعَتْ عَلىٰ

پیکار کردند با حسین علیه السلام، و همراهی کردند و پیمان بستند و پیروی کردند (از یزید) برای

قَتْلِهِ، اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعاً.

کشتن آن حضرت، خدایا لعنت کن همهٔ آنها را

آنگاه صد مرتبه بگو:

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا اَبٰا عَبْدِ اللهِ، وَعَلَى الْأَرْوٰاحِ الَّتِي حَلَّتْ

سلام بر تو ای ابا عبدالله، و بر روانهائی که فرود آمدند

بِفِنٰائِكَ، عَلَيْكَ مِنِّي سَلاٰمُ اللهِ [اَبَداً] مٰا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ

به آستانت، بر تو از جانب من سلام خدا باد همیشه تا من زنده‌ام و برپا است شب

وَالنَّهٰارُ، وَلاٰ جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيٰارَتِكُمْ،

و روز، و قرار ندهد این زیارت را خداوند آخرین بار زیارت من از شما

اَلسَّلاٰمُ عَلَى الْحُسَيْنِ، وَعَلىٰ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَعَلىٰ

سلام بر حسین، و بر علی بن الحسین، و بر

اَوْلاٰدِ الْحُسَيْنِ، وَعَلىٰ اَصْحٰابِ الْحُسَيْنِ.

فرزندان حسین و بر اصحاب و یاران حسین

پس بگو:

اَللّـٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظٰالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنّي، وَابْدَأْ بِهِ اَوَّلاً،

خدایا مخصوص گردان نخستین ستمگر را به لعنت از من، و آغاز کن بدان لعن اولی را

ثُمَّ الثّانِيَ وَالثّالِثَ وَالرّابِعَ، اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزيدَ خٰامِساً،

و سپس دومی و سومی و چهارمی را، خدایا لعنت کن یزید را در مرتبهٔ پنجم

وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللهِ بْنَ زِيٰادٍ، وَابْنَ مَرْجٰانَةَ، وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ،

و لعنت کن عبیدالله: پسر زیاد و پسر مرجانه را، و عمر بن سعد

وَشِمْراً، وَآلَ اَبي سُفْيٰانَ، وَآلَ زِيٰادٍ، وَآلَ مَرْوٰانَ اِلىٰ

و شمر و دودمان ابوسفیان، و دودمان زیاد، و دودمان مروان را تا

يَوْمِ الْقِيامَةِ.

روز قیامت

بعد در سجده این ذکر را بگو:

اَللّـٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشّٰاكِرينَ لَكَ عَلىٰ مُصٰابِهِمْ،

خدایا مخصوص تو است ستایش سپاسگزاران تو بر مصیبت‌زدگی آنها،

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلىٰ عَظيمِ رَزِيَّتي، اَللّـٰهُمَّ ارْزُقْني شَفٰاعَةَ

ستایش خدای را بر بزرگی مصیبتم، خدایا روزیم گردان شفاعت

الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ، وَثَبِّتْ لي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ

حسین علیه‌السلام را در روز ورود (به قیامت) و ثابت قدم بدار و صادق مرا در نزد خودت با

الْحُسَيْنِ وَاَصْحابِ الْحُسَيْنِ، الَّذينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ

حسین علیه السلام و یاران حسین آنانکه بی‌دریغ دادند جان خود را

الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ.

در راه حسین علیه السلام

سپس دو رکعت نماز زیارت بگزار و ثواب آنرا هدیه کن به روح مقدّس حضرت ابی عبدالله علیه السلام.

دعای علقمه

مستحب است این دعا را که علقمه بن محمد حضرمی از امام باقر علیه السلام روایت کرده و از این رو به دعای علقمه معروف شده است؛ پس از زیارت عاشورا خوانده شود:

يا اَللّٰهُ، يا اَللّٰهُ، يا اَللّٰهُ، يا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ يا

ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای اجابت کنندهٔ دعای درماندگان، ای

كاشِفَ كُرَبِ الْمَكْرُوبينَ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ يا صَريخَ

برطرف کنندهٔ گرفتاری گرفتاران، ای فریادرس فریادخواهان، ای دادرس

الْمُسْتَصْرِخينَ، وَيا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَريدِ،

دادخواهان، و ای آنکه نزدیکتر است به من از رگ گردن

وَيا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، وَيا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ

و ای کسی‌که حائل شوی میان انسان و دلش، و ای که ذاتت در دیدگاهی فراتر

الْأَعْلىٰ وَ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ، وَيا مَنْ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ

از حد عقل و در عین حال در افق آشکار و ظهور است، ای که مهربان و رحیم

عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوىٰ، وَيا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَما

و بر عرش (عالم وجود) استیلا داری، و ای که می‌دانی خیانت دیدگان و آنچه را

تُخْفِي الصُّدُورُ، وَيا مَنْ لاٰ يَخْفىٰ عَلَيْهِ خافِيَةٌ يا مَنْ لاٰ

سینه‌ها پنهان کنند و ای که مخفی نیست بر او امر پنهانی، ای که بر او

تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْواتُ، وَيا مَنْ لاٰ تُغَلِّطُهُ الْحاجاتُ، وَيا

مشتبه نشود صداها، و ای که او را به غلط و اشتباه نیندازد حاجتها، و ای

مَنْ لاٰ يُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّينَ، يا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ، وَيا

کسی که او را به ستوه نیاورد پافشاری اصرار ورزان ای درک کنندهٔ هرچه از دست رود، و ای

جامِعَ كُلِّ شَمْلٍ، وَيا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ، يا مَنْ

گردآورندهٔ هر پراکنده، و ای پدید آرندهٔ آفریده‌ها پس از مرگ، ای

هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ، يا قاضِيَ الْحاجاتِ، يا مُنَفِّسَ

که در هر چیز تجلی و ظهوری داری، ای برآرندهٔ حاجات، ای برطرف کنندهٔ

الْكُرُباتِ، يا مُعْطِيَ السُّؤُلاٰتِ، يا وَلِيَّ الرَّغَباتِ، يا

گرفتاریها، ای دهندهٔ خواسته‌ها، ای دارندهٔ هر چه مورد رغبت و اشتیاق است، ای

كافِيَ الْمُهِمّاتِ، يا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلا يَكْفِي

کفایت کنندهٔ هر مهم، ای که کفایت کند از هر چیز و کفایت نکند

شَیْءٌ فِی السَّمٰواتِ وَالْأَرْضِ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ

از او چیزی در آسمانها و زمین، از تو خواهم به حق محمد

خٰاتَمِ النَّبِیّینَ، وَعَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ، وَبِحَقِّ فٰاطِمَةَ بِنْتِ

خاتم پیمبران، و علی امیر مؤمنان، و به حق فاطمه دخت

نَبِیِّكَ، وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، فَاِنّی بِهِمْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ

پیامبرت، و به حق حسن و حسین که بوسیلهٔ آنها رو کنم بدرگاهت

فی مَقٰامی هٰذا، وَبِهِمْ اَتَوَسَّلُ، وَبِهِمْ اَتَشَفَّعُ اِلَیْكَ،

در اینجائی که هستم، و بدانها توسل جویم، و بدانها شفیع گیرم بدرگاهت

وَبِحَقِّهِمْ اَسْأَلُكَ وَاُقْسِمُ وَاَعْزِمُ عَلَیْكَ، وَبِالشَّأْنِ الَّذی

و به حق ایشان از تو خواهم و سوگند می‌خورم و تو را سوگند می‌دهم بدان منزلتی که

لَهُمْ عِنْدَكَ، وَبِالْقَدْرِ الَّذی لَهُمْ عِنْدَكَ، وَبِالَّذی فَضَّلْتَهُمْ

ایشان در پیش تو دارند، و بدان قدر و مرتبه‌ای که نزدت دارند، و بدانچه آنها را برتری داد

عَلَی الْعٰالَمینَ، وَبِاسْمِكَ الَّذی جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ، وَبِهِ

بر جهانیان، و بدان نامی که در نزد ایشان گذاردی، و تنها آنان را از میان جهانیان بدان نام

خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعٰالَمینَ، وَبِهِ اَبَنْتَهُمْ وَاَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ

مخصوص داشتی، و بوسیلهٔ آن آشکارشان کردی و ظاهر کردی برتری ایشان را بر

فَضْلِ الْعٰالَمینَ، حَتّیٰ فٰاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعٰالَمینَ

سایر جهانیان، تا آنجا که فائق آمد فضیلت ایشان بر فضیلت تمام جهانیان،

جَمیعاً، اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ

از تو خواهم که درود فرستی بر محمد و آل محمد، و بگشائی

تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي، وَتَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ

از من غصه و اندوه و گرفتاریم را و کفایت کنی امور

أُمُورِي، وَتَقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي، وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَقْرِ،

مهمّم را و بپردازی از من بدهیم را و پناهم دهی از نداری

وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ، وَتُغْنِيَنِي عَنِ الْمَسْأَلَةِ إِلَى

و پناهم دهی از نیازمندی و گدائی، و بی‌نیازم کنی از درخواست کردن از مخلوق،

الْمَخْلُوقِينَ، وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ، وَعُسْرَ مَنْ

و کفایت کنی از من اندوه کسی را که می‌ترسم از اندوهش، و دشواری کار کسی که

أَخَافُ عُسْرَهُ، وَحُزُونَةَ مَنْ أَخَافُ حُزُونَتَهُ، وَشَرَّ مَنْ

می‌ترسم از دشواری کارش، و ناهمواری کار کسی که از ناهمواری کارش نگرانم، و گزند کسی که

أَخَافُ شَرَّهُ، وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ، وَبَغْيَ مَنْ أَخَافُ

از گزندش ترسانم، و مکر و حیلهٔ کسی که از مکرش ترس دارم، و ستم کسی که از ستمش

بَغْيَهُ، وَجَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ، وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ

بیمناکم، و بیدادگری کسی که از بیدادگریش واهمه دارم، و تسلط آن کس که از تسلطش

سُلْطَانَهُ، وَكَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ، وَمَقْدُرَةَ مَنْ أَخَافُ

می‌ترسم، و نقشه کشیدن کسی که از نقشه‌های شومش بیم دارم و قدرت یافتن کسی که از قدرتش

مَقْدُرَتَهُ عَلَيَّ، وَتَرُدَّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيَدَةِ وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ،

بر خود ترسانم، و بازگردان از من نقشه‌های شوم بد اندیشان و نیرنگ نیرنگ زنان را

اَللّٰهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ، وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ، وَاصْرِفْ

خدایا هر که آهنگ بدی مرا دارد آهنگ او کن، و هر که دامی برایم گسترده با او چنان کن، و

عَنّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَأْسَهُ وَاَمانِيَّهُ، وَامْنَعْهُ عَنّي كَيْفَ

بگردان از من دام و نیرنگ و نیرو و آرزوهایش را، و بازش دار از من به هر گونه

شِئْتَ وَاَنّىٰ شِئْتَ، اَللّـهُمَّ اشْغَلْهُ عَنّي بِفَقْرٍ لاٰ تَجْبُرُهُ،

که خواهی، و هر جا که خواهی، خدایا سرگرمش کن از من به چنان فقر و بیچارگی که جبرانش نکنی

وَبِبَلاءٍ لاٰ تَسْتُرُهُ، وَبِفاقَةٍ لاٰ تَسُدُّهاٰ، وَبِسُقْمٍ لاٰ تُعافيهِ،

و به بلائی که مستورش نکنی و به نیازمندی که سامانش ندهی، و بدردی که درمانش نکنی

وَذُلٍّ لاٰ تُعِزُّهُ، وَبِمَسْكَنَةٍ لاٰ تَجْبُرُهاٰ، اَللّـهُمَّ اضْرِبْ

و بخواری و ذلتی که عزتش ندهی، و به چنان بیچارگی که جبرانش نکنی، خدایا قرارده

بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ، وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ في مَنْزِلِهِ، وَالْعِلَّةَ

خواری را در برابر چشمش و درآور فقر و نداری را در خانه‌اش، و بیماری

وَالسُّقْمَ في بَدَنِهِ، حَتّىٰ تَشْغَلَهُ عَنّي بِشُغْلٍ شاغِلٍ لاٰ

و درد را در تنش تا مشغولش کنی از من به چنان سرگرمی که فراغتی

فَراغَ لَهُ، وَاَنْسِهِ ذِكْري كَمَا اَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ، وَخُذْعَنّي

نداشته باشد و مرا از یادش ببر چنانچه (ذکر) خودت را از یاد او بردی، و برگیر از من

بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسانِهِ وَيَدِهِ وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَميعِ

گوش و چشم و زبان و دست و پا و دل و تمام

جَوارِحِهِ، وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ في جَميعِ ذٰلِكَ السُّقْمَ، وَلاٰ

اعضا و جوارحش را، و گرفتارش کن در تمام آنها به درد و بیماری که

تَشْفِهِ، حَتّىٰ تَجْعَلَ ذٰلِكَ لَهُ شُغْلاً شاغِلاً بِهِ عَنّي وَعَنْ

بهبودی نیابد، و در نتیجه آن را برایش سرگرمی مشغول کننده‌ای بگردانی که از من

ذِكْرِي، وَاكْفِنِي يَا كَافِيَ مَالاَ يَكْفِي سِوَاكَ، فَإِنَّكَ

و از یادم بیرون رود و کفایتم کن ای که کفایت کنی آنکه را که جز تو کفایت نکند، توئی

الْكَافِي لاَ كَافِيَ سِوَاكَ، وَمُفَرِّجٌ لاَ مُفَرِّجَ سِوَاكَ، وَمُغِيثٌ

کفایت کننده و کفایت کننده، و گشایش دهنده‌ای جز تو نیست و فریادرسی

لاَ مُغِيثَ سِوَاكَ، وَجَارٌ لاَ جَارَ سِوَاكَ، خَابَ مَنْ كَانَ

که فریادرسی جز تو نیست، و پناهی که پناهی جز تو نیست، نومید گشت کسی که پناهش

جَارُهُ سِوَاكَ، وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ، وَمَفْزَعُهُ إِلىٰ سِوَاكَ،

جز تو باشد و فریادرسش غیر تو باشد، و پناهگاهش جز درگاه تو باشد

وَمَهْرَبُهُ إِلىٰ سِوَاكَ، وَمَلْجَأُهُ إِلىٰ غَيْرِكَ، وَمَنْجَاهُ مِنْ

و گریزگاهش جز به آستان تو باشد، و ملجای غیر از تو داشته باشد و نجات خود را از

مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ، فَأَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَفْزَعِي وَمَهْرَبِي

مخلوقی غیر از تو خواهد، پس توئی محل اعتماد و امید و پناهگاه و گریزگاه

وَمَلْجَإِي وَمَنْجَايَ، فَبِكَ أَسْتَفْتِحُ، وَبِكَ أَسْتَنْجِحُ،

و ملجا و نجات بخش من، و از تو گشایش طلبم، و از تو رستگاری جویم

وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ، وَأَتَوَسَّلُ وَأَتَشَفَّعُ،

و بوسیلهٔ محمد و آل محمد بدرگاهت رو کنم، و توسل جویم و شفیع گیرم

فَأَسْأَلُكَ يَا اللّٰهُ، يَا اللّٰهُ، يَا اللّٰهُ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ،

پس خواسته‌ام از تو است ای خدا، ای خدا، ای خدا، از آن تو است ستایش، و خاص تو است سپاسگزاری

وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكىٰ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، فَأَسْأَلُكَ يَا اللّٰهُ، يَا

و بدرگاه تو است شکوه، و توئی که یاریت طلبند، از تو خواهم ای خدا

اَللّٰهُمَّ، يا اَللّٰهُ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ

ای خدا، ای خدا، به حق محمد و آل محمد که درود فرستی بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّي غَمّي وَهَمّي

محمد و آل محمد، و برطرف کنی از من غصه و اندوه

وَكَرْبي في مَقامي هٰذا، كَمٰا كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ

و گرفتاریم را در این جایگاهم، چنانچه برطرف کردی از پیامبرت اندوه

وَغَمَّهُ وَكَرْبَهُ، وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ، فَاكْشِفْ عَنّي كَمٰا

و غصه و گرفتاریش را، و کفایت کردی از او هراس دشمنش را، پس برطرف کن از من چنانچه

كَشَفْتَ عَنْهُ، وَفَرِّجْ عَنّي كَمٰا فَرَّجْتَ عَنْهُ، وَاكْفِني كَمٰا

برطرف کردی از او، و بگشا از من چنانچه گشودی از او، و کفایتم کن چنانچه

كَفَيْتَهُ، وَاصْرِفْ عَنّي هَوْلَ مٰا اَخٰافُ هَوْلَهُ، وَمَؤُنَةَ مٰا

او را کفایت کردی، و بگردان از من هراس آنچه را می‌ترسم از هراسش، و هزینهٔ آنچه

اَخٰافُ مَؤُنَتَهُ، وَهَمَّ مٰا اَخٰافُ هَمَّهُ، بِلاٰ مَؤُنَةٍ عَلىٰ نَفْسي

را می‌ترسم از هزینه‌اش، و اندوه آنچه را می‌ترسم از اندوهش، بی‌آنکه زحمتی از این ناحیه به

مِنْ ذٰلِكَ، وَاصْرِفْني بِقَضٰاءِ حَوٰائِجي، وَكِفٰايَةِ مٰا اَهَمَّني

من برسد، و بازم بگردان با حاجات برآورده، و کفایت کردن آنچه اندوهش مرا

هَمُّهُ مِنْ اَمْرِ آخِرَتي وَدُنْيٰايَ، يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيا اَبٰا

فراگرفته از کار آخرت و دنیایم، ای امیر مؤمنان و ای ابا

عَبْدِ اللهِ عَلَيْكُمٰا مِنّي سَلاٰمُ اللهِ اَبَداً مٰا بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ

عبدالله بر شما باد از جانب من سلام خدا همیشه تا من زنده‌ام و شب

وَالنَّهارُ، وَلاٰ جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِكُما، وَلاٰ

و روز برجا است، و قرار ندهد خداوند این زیارت مرا آخرین بار از زیارت شما، دو بزرگوار و جدا

فَرَّقَ اللهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُما، اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي حَياةَ مُحَمَّدٍ

نکند خدا میان من و شما را، خدایا زنده‌ام دار به زندگی محمد

وَذُرِّيَّتِهِ، وَاَمِتْنِي مَماتَهُمْ، وَتَوَفَّنِي عَلىٰ مِلَّتِهِمْ،

و فرزندانش و بمیرانم به مرگ ایشان، و جانم را بر کیش آنها بگیر، و در گروه و جرگهٔ

وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ، وَلاٰ تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ

آنان محشورم کن، و جدائی میانداز میان من و ایشان چشم

عَيْنٍ اَبَداً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ، يا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيا اَبا

برهم زدنی هرگز در دنیا و آخرت، ای امیر مؤمنان و ای

عَبْدِ اللهِ اَتَيْتُكُما زائِراً وَمُتَوَسِّلاً اِلَى اللهِ رَبِّي وَرَبِّكُما،

اباعبدالله آمده‌ام به درگاهتان برای زیارتتان، و برای آنکه توسل جویم به درگاه خدا پروردگارمان

وَمُتَوَجِّهاً اِلَيْهِ بِكُما، وَمُسْتَشْفِعاً بِكُما اِلَى اللهِ تَعالىٰ فِي

و روکنم بدرگاه او بوسیلهٔ شما، و شفیع گیرم شما را به نزد خدای تعالی در

حاجَتِي هٰذِهِ، فَاشْفَعا لِي فَاِنَّ لَكُما عِنْدَ اللهِ الْمَقامَ

این حاجتی که دارم، پس شما شفاعت کنید برایم زیرا شما راست نزد خداوند مقامی

الْمَحْمُودَ، وَالْجاهَ الْوَجِيهَ، وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ، وَالْوَسِيلَةَ،

پسندیده و منزلتی است آبرومند، و جایگاهی است بلندمرتبه، و وسیله شفاعت

اِنِّي اَنْقَلِبُ عَنْكُما مُنْتَظِراً لِتَنَجُّزِ الْحاجَةِ وَقَضائِها

و من هم اکنون که از نزد شما بازگردم چشم براه قطعی شدن حاجتم و برآمدنش

وَنَجاحِها مِنَ اللهِ بِشَفاعَتِكُما لي اِلَى اللهِ في ذٰلِكَ، فَلا

وبه انجام رسیدنش ازجانب خداهستم به‌شفاعتی که‌شما برایم‌دراین‌باره به درگاه خدا می‌کنید، پس چنان

اَخيبُ وَلا يَكُونُ مُنْقَلَبي مُنْقَلَباً خائِباً خاسِراً، بَلْ يَكُونُ

نباشد که نومید شوم، و بازگشتم بازگشت شخص نومید زیانکاری باشد بلکه بازگشت

مُنْقَلَبي مُنْقَلَباً راجِحاً مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً بِقَضاءِ

کسی باشد که با موفقیت و امیدواری و رستگاری و کامیابی با حاجتهائی که تمامیش

جَميعِ حَوائِجي، وَتَشَفَّعا لي اِلَى اللهِ، انْقَلَبْتُ عَلىٰ ما

روا شده باز می‌گردد، و شفاعت کنید برایم به درگاه خدا، بازگردم بر آنچه خدا

شاءَ اللهُ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ، مُفَوِّضاً اَمْري اِلَى

خواهد و قدرت و نیروئی نیست، جز به خدا، واگذار کنم کارم را به

اللهِ، مُلْجِأً ظَهْري اِلَى اللهِ، مُتَوَكِّلاً عَلَى اللهِ، وَاَقُولُ حَسْبِيَ

خدا، و متکی به خدا می‌باشم، و توکل کنم بر خدا و می‌گویم بس است مرا

اللهُ، وَكَفىٰ سَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعىٰ، لَيْسَ لي وَراءَ اللهِ

خدا، و کافی است برای من، بشنود خدا (دعای) هر که او را بخواند، برای من جز خدا

وَوَراءَكُمْ، يا سادَتي مُنْتَهىٰ ما شاءَ رَبّي كانَ وَمالَمْ يَشَأْ

و شما سروران من کسی نیست، آنچه پروردگارم خواسته همان گشت و آنچه نخواسته

لَمْ يَكُنْ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ، اَسْتَوْدِعُكُمَا اللهَ، وَلا

آنچنان نگردد، و نیست جنبش و نیروئی جز بخدا، شما دو بزرگوار را به خدا می‌سپارم، و قرار

جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّي اِلَيْكُما، اِنْصَرَفْتُ يا سَيِّدي يا

ندهد خداوند این بار را آخرین بار زیارتم از شما، بازگشتم ای سرور من ای

اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَمَوْلاىَ، وَاَنْتَ یا اَبا عَبْدِاللهِ یا سَیِّدی،

امیر مؤمنان و سرور من، و از زیارت شما نیز ای ابا عبدالله ای سرور من

وَسَلامی عَلَیْکُمٰا مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ، وٰاصِلٌ

و سلام من بر شما دو سرور پیوسته باد تا پیوسته است شب و روز، واصل

ذٰلِكَ اِلَیْکُمٰا، غَیْرُ مَحْجُوبٍ عَنْکُمٰا سَلامی اِنْ شٰاءَ اللهُ،

گردد این سلام به سوی شما و از شما پوشیده نماند سلام من انشاءالله

وَاَسْأَلُهُ بِحَقِّکُمٰا اَنْ یَشٰاءَ ذٰلِكَ وَیَفْعَلَ، فَاِنَّهُ حَمیدٌ

و از خدا خواهم به حق شما که مشیتش بر این کار قرار گیرد و او بسی ستوده

مَجیدٌ، اِنْقَلَبْتُ یا سَیِّدَیَّ عَنْکُمٰا تٰائِباً حٰامِداً لِلّٰهِ شٰاکِراً،

و بزرگوار است، بازگردم ای دو سرورم از خدمت شما تائب و حامد و شاکر

رٰاجِیاً لِلْاِجٰابَةِ، غَیْرَ آیِسٍ وَلاٰ قٰانِطٍ، آئِباً عٰائِداً رٰاجِعاً

و امیدوار به اجابت بدون یأس، و ناامیدی و به امید بازگشت

اِلیٰ زِیٰارَتِکُمٰا، غَیْرَ رٰاغِبٍ عَنْکُمٰا وَلاٰ مِنْ زِیٰارَتِکُمٰا، بَلْ

دوباره زیارت شما، بی‌آنکه رغبتم از شما و از زیارتتان کاسته شود، بلکه

رٰاجِعٌ عٰائِدٌ اِنْ شٰاءَ اللهُ، وَلاٰ حَوْلَ وَلاٰ قُوَّةَ اِلاّٰ بِاللهِ، یا

بازآیم و مراجعت کنم انشاءالله و قدرت و نیروئی نیست جز به خدا، ای

سٰادَتی رَغِبْتُ اِلَیْکُمٰا وَاِلیٰ زِیٰارَتِکُمٰا بَعْدَ اَنْ زَهِدَ

سرورانم من به زیارت شما و به خودتان اشتیاق و میل ورزیدم پس از آنکه بی‌میل بودند

فیکُمٰا وَفی زِیٰارَتِکُمٰا اَهْلُ الدُّنْیا، فَلاٰ خَیَّبَنِیَ اللهُ مٰا

به شما و به زیارتتان دنیا پرستان پس خدا نومیدم نکند در آنچه

رَجَوْتُ وَمَا اَمَّلْتُ فِي زِيارَتِكُمَا اِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ.

بدان امیدوار و آرزومندم از زیارت شما که براستی او نزدیک و اجابت کننده است

زیارت اربعین

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: زیارت می‌کنی ابی‌عبدالله علیه السلام را در اربعین، هنگامی که روز بلند شده باشد و می‌گوئی:

اَلسَّلامُ عَلىٰ وَلِيِّ اللهِ وَحَبِيبِهِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ خَلِيلِ اللهِ

سلام بر ولی خدا و دوست او، سلام بر خلیل خدا

وَنَجِيبِهِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ صَفِيِّ اللهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

و بندهٔ نجیب او، سلام بر بندهٔ برگزیدهٔ خدا و فرزند برگزیده‌اش، سلام بر

الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ، اَلسَّلامُ علىٰ اَسِيرِ الْكُرُبَاتِ

حسین مظلوم و شهید، سلام بر آن اسیر گرفتاریها

وَقَتِيلِ الْعَبَرَاتِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ

و کشتهٔ اشک روان، خدایا گواهی دهم آن حضرت ولی (و نمایندهٔ) تو و فرزند

وَلِيِّكَ، وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ، الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ، اَكْرَمْتَهُ

ولی تو و برگزیده‌ات و فرزند برگزیده‌ات می‌باشد که کامیاب شد به بزرگداشت تو، گرامیش کردی

بِالشَّهادَةِ، وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعادَةِ، وَاَجْتَبَيْتَهُ بِطيبِ الْوِلادَةِ،

بوسیلهٔ شهادت و مخصوصش داشتی به سعادت، و برگزیدی او را به پاکزادی

وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السّادَةِ، وَقائِداً مِنَ الْقادَةِ، وَذائِداً مِنْ

و قرارش دادی سروری از سروران، و پیشوایی از پیشوایان، و مدافعی از

الذّادَةِ، وَاَعْطَيْتَهُ مَواريثَ الْأَنْبِياءِ، وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلىٰ

مدافعان حق، و میراثهای پیمبران را به او دادی، و از اوصیائی که حجت تو بر

خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِياءِ، فَاَعْذَرَ فِي الدُّعاءِ، وَمَنَحَ النُّصْحَ،

خلقت هستند قرارش دادی، او در دعوت مردم جای بهانه‌ای نگذارد، و خیرخواهی کرد

وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فيكَ، لِيَسْتَنْقِذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَيْرَةِ

و جان خود را در راه تو داد تا برهاند بندگانت را از نادانی و سرگردانی در

الضَّلالَةِ، وَقَدْ تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيا، وَباعَ حَظَّهُ

گمراهی، و همدست شدند علیه او کسانی که دنیا فریبشان داد، و فروختند بهرهٔ سعادت خود را به

بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنىٰ، وَشَرىٰ آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ،

بهای پست ناچیزی، و بداد آخرتش رادرمقابل بهائی اندک و بی‌مقدار

وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدّىٰ في هَواهُ، وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ،

و بزرگی کردند و خود را در چاه هوا و هوس سرنگون کردند، و تو و پیامبرت را بخشم آوردند

وَاَطاعَ مِنْ عِبادِكَ اَهْلَ الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ، وَحَمَلَةَ

و پیروی کردند از میان بندگانت آنانی را که اهل دو دستگی و نفاق بودند و کسانی را که بارهای

الْأَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبينَ النّارَ، فَجاهَدَهُمْ فيكَ صابِراً

سنگین گناه بدوش می‌کشیدند، و مستوجب دوزخ شدند، آن حضرت با شکیبائی

مُحْتَسِباً حَتّیٰ سُفِكَ فی طاعَتِكَ دَمُهُ، وَاسْتُبیحَ حَریمُهُ،

و پاداش‌جوئی با آنها جهاد کرد تا خونش در راه پیروی تو ریخت و حریم مقدسش شکسته شد

اَللّٰهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبیلاً، وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَلیماً، اَلسَّلامُ

خدایا آنان را لعنت کن به لعنتی و بال‌دار و عذابشان کن به عذابی دردناک، سلام

عَلَیْكَ یا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بْنَ سَیِّدِ

بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند آقای

الْأَوْصِیاءِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ اَمینُ اللهِ وَابْنُ اَمینِهِ، عِشْتَ

اوصیاء، گواهی دهم که براستی تو امانتدار خدا و فرزند امانتدار اویی، سعادتمند

سَعیداً، وَمَضَیْتَ حَمیداً، وَمُتَّ فَقیداً مَظْلُوماً شَهیداً،

زیستی، و ستوده از دنیا رفتی و از دست رفتی و ستمدیده و شهید درگذشتی

وَاَشْهَدُ اَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ ما وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ،

و گواهی دهم خدا وفا کند به وعده‌اش به تو و هلاک کند هرکه را دست از یاریت برداشت

وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَیْتَ بِعَهْدِ اللهِ،

و عذاب کند کسی که تو را کشت، و گواهم دهم که تو بخوبی وفا کردی به عهد خدا

وَجاهَدْتَ فی سَبیلِهِ حَتّیٰ اَتیٰكَ الْیَقینُ، فَلَعَنَ اللهُ مَنْ

و جهاد کردی در راه او تا مرگت فرا رسید، خدا لعنت کند کسی که تو را

قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ

کشت و خدا لعنت کند کسی که به تو ستم کرد و خدا لعنت کند مردمی که شنیدند آن را

فَرَضِیَتْ بِهِ، اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشْهِدُكَ اَنّی وَلِیٌّ لِمَنْ وٰالاهُ،

و بدان راضی بودند خدایا من تو را گواه می‌گیرم که من دوست دارم هر که او را دوست دارد

وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُ، بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا بْنَ رَسُولِ اللهِ،

و دشمنم با هر که او را دشمن دارد، پدرم و مادرم بفدایت ای فرزند رسول خدا

اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ، وَالْاَرْحامِ

گواهی دهم که تو براستی نوری بودی در پشت پدرانی بلند مرتبه و رحمهائی

الْمُطَهَّرَةِ، لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها، وَلَمْ تُلْبِسْكَ

پاکیزه که آلودهات نکرد اوضاع زمان جاهلیت به آلودگیهایش

الْمُدْلَهِمّاتُ مِنْ ثِيابِها، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّينِ،

و در برت نکرد از لباسهای چرکینش، و گواهی دهم که براستی تو

وَاَرْكانِ الْمُسْلِمينَ، وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنينَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ

از پایههای دین و ستونهای محکم مسلمانان و پناهگاه مردمان با ایمانی و گواهی دهم تو

الْإِمامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّكِیُّ الْهادِی الْمَهْدِیُّ،

پیشوای نیکوکار با تقوا و پسندیده و پاکیزه و راهنمای راه یافتهای

وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوىٰ، وَاَعْلامُ

و گواهی دهم که همانا امامان از فرزندانت روح و حقیقت تقوی، و نشانههای

الْهُدىٰ، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقىٰ، وَالْحُجَّةُ علىٰ اَهْلِ الدُّنْيا،

هدایت، و رشتههای محکم (حق و فضیلت) و حجتهائی بر مردم دنیا هستند

وَاَشْهَدُ اَنّی بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ دينی

و گواهی دهم که من به شما ایمان دارم و به بازگشتتان یقین دارم با قوانین دینم

وَخَواتيمِ عَمَلی، وَقَلْبی لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ، وَاَمْری لِاَمْرِكُمْ

و عواقب کردارم، و دلم تسلیم دل شما است، و کارم پیرو کار شما است

مُتَّبِعٌ، وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتّىٰ يَأْذَنَ اللهُ لَكُمْ، فَمَعَكُمْ

و یاریم برایتان آماده است تا آنکه خدا در ظهورتان اجازه دهد، پس آنکه با شماست با شمایم

مَعَكُمْ لا مَعَ عَدُوِّكُمْ، صَلَوٰاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعلىٰ

نه با دشمنان شما، درودهای خدا بر شما و بر

اَرْوٰاحِكُمْ وَاَجْسٰادِكُمْ وَشٰاهِدِكُمْ وَغٰائِبِكُمْ وَظٰاهِرِكُمْ

روانهای شما و پیکرهایتان و حاضرتان و غائبتان و آشکارتان

وَبٰاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعٰالَمِينَ.

و نهانتان، آمین ای پروردگار جهانیان

آنگاه دو رکعت نماز بگزار و ثواب آن را به روح مقدس حضرت سیدالشهداؑ هدیه کن.

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرقد عون

در فاصله ۱۱ کیلومتری شرق کربلا در راه بغداد مرقدی واقع است به نام عون که عموم مردم آن را مرقد عون، فرزند عبد الله بن جعفر و زینب کبراؑ می‌پندارند ولی از نظر تاریخی مشخّص نشده است. شیخ مفید در ارشاد مدفن او و برادرش محمد را که از شهدای کربلا می‌باشند در پائین پای حضرت ابا عبدالله‌ؑ ذکر می‌کند،

بعضی صاحب این قبر را عون بن عبد الله می‌دانند که نام مادرش جمامه می‌باشد و این عون نیز از شهدا کربلا شمرده می‌شود، سید اعرجی در مناهل می‌گوید: کسی که در آنجا مدفون است عون فرزند عبد الله بن جعفر است که از نوادگان امام مجتبی﵇ می‌باشد و به اجل طبیعی از دنیا رفته، در هر صورت این آرامگاه مورد توجه زائران و حاجت خواهان می‌باشد.

مرقد شریف طفلان مسلم

مرقد آن دو در حومه شهر مُسَیَّب در راه کربلا ـ بغداد واقع است، در این مرقد مطهر دو کودک خرد سال حضرت مسلم بن عقیل به نامهای: محمد و ابراهیم مدفونند که پس از حادثه جانگداز کربلا بوسیله حارث، مأمور ابن زیاد، در آنجا به شهادت رسیدند.

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

کاظمین علیهما السلام

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

دعای ورود به صحن مطهر کاظمین ﷺ

چون خواستی زیارت کنی حضرت امام کاظم و امام جواد ﷺ را، سزاوار است که غسل زیارت کنی سپس روانه شوی به سوی حرم با تأنّی و وقار و پیش از رسیدن به در حرم مطهر، بایستی و بگوئی:

اَللّٰهُ اَکْبَرُ، اَللّٰهُ اَکْبَرُ، لاٰ اِلٰـهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ

خدا بزرگتر است معبودی نیست جز خدا، و خدا بزرگتر است (از توصیف)، ستایش خدای را برای

هِدٰایَتِهِ لِدِینِهِ، وَالتَّوْفِیقِ لِمٰا دَعٰا اِلَیْهِ مِنْ سَبِیلِهِ، اَللّٰهُمَّ

راهنمائی ما به دین خود و توفیق برای اجابت دعوتش بدان راهی که خواست، خدایا

اِنَّکَ اَکْرَمُ مَقْصُودٍ وَاَکْرَمُ مَاْتِیٍّ، وَقَدْ اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً اِلَیْکَ

تو بزرگوارترین مقصود و کریمترین موجودی که بدرگاهش آیند و من آمدهام تا تقرب جویم

بِابْنِ بِنْتِ نَبِیِّکَ صَلَوٰاتُکَ عَلَیْهِ وَعَلیٰ آبَائِهِ الطّٰاهِرِینَ

بوسیلهٔ فرزند دختر پیامبرت که درودهای تو بر او و بر پدران پاک و فرزندان پاکیزهاش

وَاَبْنٰائِهِ الطَّیِّبِینَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

باد خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد،

وَلاٰ تُخَیِّبْ سَعْیِی، وَلاٰ تَقْطَعْ رَجٰائِی، وَاجْعَلْنِی عِنْدَکَ

و نومید مکن کوششم را، و قطع مکن امیدم را و قرارم ده در نزد خودت

وَجيهاً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ.

ابرومند در دنیا و آخرت و از مقربان درگاهت

سپس داخل صحن مطهّر شو و مقدّم دار پای راست را و بگو:

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفي سَبيلِ اللهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى

به نام خدا و به یاری خدا و در راه خدا و بر کیش رسول خدا صلی

اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَلِجَميعِ

الله علیه و آله، خدایا بیامرز مرا، و پدر و مادرم را، و همهٔ

الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ.

مردان و زنان با ایمان را

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

اذن دخول حرم مطهّر

ءَاَدْخُلُ يا رَسُولَ اللهِ، ءَاَدْخُلُ يا نَبِيَّ اللهِ، ءَاَدْخُلُ يا

آیا داخل شوم ای رسول خدا؟ آیا داخل شوم ای پیامبر خدا؟ آیا داخل شوم ای

مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِاللهِ، ءَاَدْخُلُ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ، ءَاَدْخُلُ يا

محمد بن عبدالله؟ آیا داخل شوم ای امیر مؤمنان؟ آیا داخل شوم ای

اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ، ءَاَدْخُلُ يا اَبا عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنَ،

ابامحمد حسن (مجتبی)؟ آیا داخل شوم ای ابا عبدالله الحسین؟

ءَاَدْخُلُ يٰا اَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ، ءَاَدْخُلُ يٰا اَبَا

آیا داخل شوم ای ابا محمد علی بن الحسین (زین‌العابدین)؟

جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ، ءَاَدْخُلُ يٰا اَبَا عَبْدِ اللهِ جَعْفَرَ بْنَ

آیا داخل شوم ای ابا جعفر محمد بن علی؟ آیا داخل شوم ای ابا عبدالله جعفر بن

مُحَمَّدٍ، ءَاَدْخُلُ يٰا مَوْلاٰيَ يٰا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَىٰ بْنَ

محمد؟ آیا داخل شوم ای مولای من ای ابالحسن موسی

جَعْفَرٍ، ءَاَدْخُلُ يٰا مَوْلاٰيَ يٰا اَبَا جَعْفَرٍ، ءَاَدْخُلُ يٰا مَوْلاٰيَ

بن جعفر؟ آیا داخل شوم ای مولای من ای ابا جعفر؟ آیا داخل شوم ای مولای من

مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ.

محمد بن علی؟

پس از آن داخل شو و چهار مرتبه بگو: اَللهُ اَكْبَرُ.

زیارت اوّل امام کاظم علیه السلام

آنگاه بایست مقابل قبر مطهر، پشت به قبله و بگو:

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا

سلام بر تو ای ولیّ خدا و فرزند ولیّ او، سلام بر تو ای

حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا صَفِيَّ اللهِ وَابْنَ

حجت خدا و فرزند حجت او، سلام بر تو ای برگزیدهٔ خداوند و فرزند

صَفِيِّه، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللهِ وَابْنَ اَمينِه، اَلسَّلامُ

برگزیده‌اش، سلام بر تو ای امین خدا و فرزند امین او، سلام

عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ في ظُلُماتِ الْأَرَضينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین، سلام بر تو ای

اِمامَ الْهُدىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلَمَ الدّينِ وَالتُّقىٰ،

پیشوای هدایت، سلام بر تو ای پرچم دین و تقوی

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خازِنَ عِلْمِ النَّبِيّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای خزینه‌دار علم و دانش پیمبران، سلام بر تو ای

خازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نائِبَ الْأَوْصِياءِ

خزینه‌دار علم و دانش رسولان، سلام بر تو ای نایب اوصیاء

السّابِقينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَعْدِنَ الْوَحْيِ الْمُبينِ،

پیشین، سلام بر تو ای معدن وحی آشکار

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صاحِبَ الْعِلْمِ الْيَقينِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای دارندهٔ دانش یقینی، سلام بر تو ای

عَيْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْإِمامُ الصّالِحُ،

گنجینهٔ دانش پیمبران مرسل، سلام بر تو ای امام شایسته

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْإِمامُ الزّاهِدُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

سلام بر تو ای امام پارسا، سلام بر تو ای

الْإِمامُ الْعابِدُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْإِمامُ السَّيِّدُ الرَّشيدُ،

امام عابد، سلام بر تو ای امام بزرگ و رشید

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهيد، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

سلام بر تو ای کشتهٔ شهید (راه حق)، سلام بر تو ای فرزند

رَسُولِ اللهِ وَابْنَ وَصِيِّه، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلاىَ مُوسَى

رسول خدا و فرزند وصی آن حضرت، سلام بر تو ای سرور من ای موسی

ابْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُاللهِ وَبَرَكاتُه، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ

بن جعفر و رحمت خدا و برکاتش، گواهی دهم که براستی تو رساندی از

اللهِ ما حَمَّلَكَ، وَحَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَكَ، وَحَلَّلْتَ حَلالَ

جانب خداوند آنچه را به عهده داشتی، و حفظ کردی آنچه به تو سپرده بود و حلال کردی حلال

اللهِ، وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللهِ، وَاَقَمْتَ اَحْكامَ اللهِ، وَتَلَوْتَ

خدا را، و حرام کردی حرام خدا را، و بپاداشتی احکام خدا را، و تلاوت کردی

كِتابَ اللهِ، وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذىٰ فِي جَنْبِ اللهِ،

(به حق) کتاب خدا را، و شکیبا بودی بر آزار خلق در راه خدا

وَجاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّىٰ أَتاكَ الْيَقينُ، وَاَشْهَدُ

و جهاد کردی در راه خدا آنطور که باید تا مرگ فرا رسید، و گواهی دهم

اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلىٰ ما مَضىٰ عَلَيْهِ آباؤُكَ الطّاهِرُونَ،

که تو برفتی به همان راهی که رفتند بدان راه پدران پاک

وَاَجْدادُكَ الطَّيِّبُونَ، الْاَوْصِياءُ الْهادُونَ، الْاَئِمَّةُ

و اجداد پاک سرشتت، آن اوصیای راهنما و آن پیشوایان

الْمَهْدِيُّونَ، لَمْ تُؤْثِرْ عَمىً عَلىٰ هُدىً، وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ

راه یافته، ترجیح ندادی گمراهی را بر هدایت، و متمایل نگشتی از حق

اِلىٰ بٰاطِلٍ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَمِيرِ

بسوی باطل، و گواهی دهم که تو براستی خیرخواهی کردی برای خدا و پیامبرش و برای امیر

الْمُؤْمِنِينَ، وَاَنَّكَ اَدَّيْتَ الْأَمٰانَةَ، وَاجْتَنَبْتَ الْخِيٰانَةَ،

مؤمنان، و تو بخوبی امانت را پرداختی، و از خیانت دوری گزیدی

وَاَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكاةَ، وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ،

و بپاداشتی نماز را، و بدادی زکات را، و امر کردی به معروف

وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً مُجْتَهِداً

و جلوگیری کردی از کار زشت، و پرستش کردی خدا را از روی اخلاص و کوشش

مُحْتَسِباً حَتّىٰ أَتاكَ الْيَقِينُ، فَجَزٰاكَ اللهُ عَنِ الْإِسْلاٰمِ

و پاداش جوئی، تا آنگاه که مرگ فرا رسید، خداوند پاداش نیکویت دهد از اسلام

وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزٰاءِ وَاَشْرَفَ الْجَزٰاءِ، اَتَيْتُكَ يَا بْنَ

و مسلمین، بهترین پاداشها و شریف‌ترین پاداشهای نیک، آمده‌ام به نزدت ای فرزند

رَسُولِ اللهِ زٰائِراً عٰارِفاً بِحَقِّكَ، مُقِرّاً بِفَضْلِكَ، مُحْتَمِلاً

رسول خدا برای زیارتت شناسای حق توام، و فضیلتت را اقرار دارم، و بار دانشت را تحمل

لِعِلْمِكَ، مُحْتَجِباً بِذِمَّتِكَ، عٰائِذاً بِقَبْرِكَ، لاٰئِذاً

کرده، و در سرا پردهٔ پیمانت در آمده، و به قبرت پناه آورده، به ضریحت

بِضَرِيحِكَ، مُسْتَشْفِعاً بِكَ اِلَى اللهِ، مُوٰالِياً لِأَوْلِيآئِكَ،

پناهنده گشته‌ام، و تو را بدرگاه خدا شفیع گرفته‌ام، دوستدار دوستانت هستم

مُعٰادِياً لِأَعْدٰائِكَ، مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِكَ، وَبِالْهُدَى الَّذِي

و دشمن دشمنانت، بینایم به شأن و مقامت، و بدان هدایت و راهنمائی که

اَنْتَ عَلَيْهِ، عالِماً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكَ، وَبِالْعَمَى الَّذي

تو برائی، و دانایم به گمراهی آنکس که با تو مخالفت کرد و به گمراهی آن وضعی

هُمْ عَلَيْهِ، بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي وَنَفْسي وَاَهْلي وَمالي

که بدان گرفتارند، پدر و مادرم و خودم و خاندان و مال

وَوَلَدي يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً بِزِيارَتِكَ اِلَى اللهِ

و فرزندانم به قربانت ای فرزند رسول خدا آمدهام تا تقرب جویم بوسیلهٔ زیارت تو بدرگاه خدای

تَعالى، وَمُسْتَشْفِعاً بِكَ اِلَيْهِ، فَاشْفَعْ لي عِنْدَ رَبِّكَ لِيَغْفِرَ

تعالی، و شفیع گیرم تو را به پیشگاهش، پس شفاعت مرا بکن در نزد پروردگارت تا بیامرزد

لي ذُنُوبي، وَيَعْفُوَ عَنْ جُرْمي، وَيَتَجاوَزَ عَنْ سَيِّئاتي،

گناهانم را، و در گذرد از جرم و تقصیرم

وَيَمْحُوَ عَنّي خَطيئاتي، وَيُدْخِلَني الْجَنَّةَ، وَيَتَفَضَّلَ عَلَيَّ

و نادیده انگارد اعمال بدم را، و محو کند خطاهایم را، و داخل بهشتم گرداند، و تفضل کند بر من

بِما هُوَ اَهْلُهُ، وَيَغْفِرَ لي وَلِآبائي وَلِإِخْواني وَاَخَواتي

بدانچه او شایستهٔ آنست، و بیامرزد مرا و پدران و برادران و خواهرانم

وَلِجَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ، في مَشارِقِ الْأَرْضِ

را و همهٔ مردان و زنان با ایمانی را که در خاورهای زمین

وَمَغارِبِها بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ.

و باخترهای آنند به فضلش و به جود و احسانش

سپس ببوس ضریح مطهّر را و بگذار دو طرف صورت خود را بر آن و دعا کن آنچه خواهی.

زیارت بالا سر مبارک

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مَوْلایَ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ

سلام بر تو ای مولا و سرور من ای موسی بن جعفر و رحمت خدا

وَبَرَکاتُهُ، اَشْهَدُ اَنَّكَ الْإِمامُ الْهادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ،

و برکاتش، گواهی دهم که توئی پیشوای راهنما

وَاَنَّكَ مَعْدِنُ التَّنْزِيلِ، وَصاحِبُ التَّاْوِيلِ، وَحامِلُ

و سرپرست ارشاد کننده، و توئی معدن تنزیل (قرآن) و دارای (علم) تاویل و دارندهٔ

التَّوْراةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْعالِمُ الْعادِلُ، وَالصَّادِقُ الْعامِلُ، یا

تورات و انجیل، و دانشمند عادل و راستگوی عامل (به احکام دین)، ای

مَوْلایَ اَنَا اَبْرَأُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدائِكَ، وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ

مولا و سرور من بیزاری جویم من بدرگاه خدا از دشمنانت، و تقرب جویم به پیشگاه خداوند

بِمُوالاتِكَ، فَصَلَّی اللهُ عَلَیْكَ وَعَلیٰ آبائِكَ وَاَجْدادِكَ

بوسیلهٔ دوستی تو، درود خدا بر تو و بر پدران و اجداد

وَاَبْنائِكَ وَشِيعَتِكَ وَمُحِبِّيكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ.

و فرزندان و شیعیان و دوستانت و رحمت خدا و برکاتش

نماز زیارت

بعد دو رکعت نماز زیارت بگزار، بخوان در رکعت اوّل آن سورهٔ «یٰسٓ» و در رکعت دوّم «الرّحمن» یا سوره دیگری، و بعد دعا کن.

زیارت دوّم امام کاظم علیه‌السلام

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

پس از اذن دخول، داخل حرم مطهر شو در حالی‌که بگوئی:

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ، وَفي سَبيلِ اللهِ، وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ

به نام خدا و یاری خدا و در راه خدا و بر کیش رسول خدا

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَالسَّلامُ عَلىٰ اَوْلِياءِ اللهِ.

درود خدا بر او و بر آلش باد و سلام بر اولیاء خدا باد

چون ایستادی نزد قبر آن حضرت، بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ فِي ظُلُماتِ الْأَرْضِ، اَلسَّلامُ

سلام بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین، سلام

عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای نمایندهٔ خدا، سلام بر تو ای حجت خدا، سلام

عَلَيْكَ يا بابَ اللهِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ

بر تو ای باب رحمت خدا، گواهی دهم که برپاداشتی نماز را، و بدادی

الزَّكاةَ، وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَتَلَوْتَ

زکات را و امر کردی به معروف، و نهی کردی از از کار زشت، و تلاوت کردی

الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ، وَجاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ،

قرآن را آنطور که باید، و جهاد کردی در راه خدا آنطور که شاید

وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذىٰ فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِباً، وَعَبَدْتَهُ

و شکیبائی‌کردی بر آزار مردم در راه او به حساب پاداش، و پرستش کردی او را

مُخْلِصاً حَتّىٰ أَتاكَ الْيَقِينُ، اَشْهَدُ اَنَّكَ اَوْلىٰ بِاللهِ

از روی‌اخلاص تا مرگ فرا رسید گواهی دهم که تو براستی سزاوارتری نسبت به خدا

وَبِرَسُولِهِ، وَاَنَّكَ ابْنُ رَسُولِ اللهِ حَقّاً، اَبْرَأُ اِلَى اللهِ مِنْ

و پیامبرش، و توئی فرزند رسول خدا به حق، بیزاری جویم به درگاه خدا از

اَعْدائِكَ، وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ بِمُوالاتِكَ، اَتَيْتُكَ يا مَوْلاىَ

دشمنانت، و تقرب جویم به نزد خدا بوسیلهٔ دوستیت آمده‌ام بدرگاهت ای سرور من

عارِفاً بِحَقِّكَ، مُوالِياً لِأَوْلِيائِكَ، مُعادِياً لِأَعْدائِكَ،

با معرفت به حق تو، و دوستدار دوستان توأم، و دشمن دشمنانت

فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ.

شفاعتم را بکن در نزد پروردگارت

آنگاه ببوس ضریح مطهر را و صورت خود را بر آن بگذار.

زیارت بالا سر

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ صادِقٌ،

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، گواهی دهم که براستی تو صادق در گفتار بودی

اَدَّيْتَ ناصِحاً، وَقُلْتَ اَميناً، وَمَضَيْتَ شَهيداً، لَمْ تُؤْثِرْ

و خیرخواهانه ادای امانت کردی، و امانت در گفتار داشتی، و به شهادت از دنیا رفتی،

عَمىً عَلَى الْهُدىٰ، وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلىٰ باطِلٍ، صَلَّى

ترجیح ندادی گمراهی را بر هدایت، و متمایل نگشتی از حق بسوی باطل، درود خدا

اللهُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ آبائِكَ وَاَبْنائِكَ الطّاهِرِينَ.

بر تو و بر پدران و فرزندان پاکیزه‌ات باد

سپس ببوس ضریح مطهر را و دو رکعت نماز زیارت بخوان، بعد به سجده برو و بگو:

اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اَعْتَمَدْتُ، وَاِلَيْكَ قَصَدْتُ، وَبِفَضْلِكَ

خدایا به تو اعتماد کردم، و آهنگ تو کردم و فضل تو را

رَجَوْتُ، وَقَبْرَ اِمامِيَ الَّذي اَوْجَبْتَ عَلَيَّ طاعَتَهُ زُرْتُ،

امید دارم، و قبر امامم را که اطاعتش را بر من واجب گردانیدی زیارت کردم

وَبِهِ اِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ، فَبِحَقِّهِمُ الَّذي اَوْجَبْتَ عَلىٰ نَفْسِكَ

و بوسیلهٔ او بدرگاه تو توسل جستم، پس بدان حقی که برای آنها بر خود واجب کرده‌ای

اغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنينَ يا كَريمُ.

بیامرز مرا و پدر و مادرم و همهٔ مؤمنان را ای کریم

آنگاه طرف راست صورت خودرا برمهربگذارو بگو:

اَللّٰهُمَّ قَدْ عَلِمْتَ حَوائِجي، فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ

خدایا تو خود حاجتهای مرا می‌دانی، پس درود فرست بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ، وَاقْضِها.

محمد و آنها را برآور

بعد جانب چپ صورت را بر مهر بگذار و بگو:

اَللّٰهُمَّ قَدْ اَحْصَيْتَ ذُنُوبي، فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

خدایا تو خود بخوبی گناهانم را شماره کرده‌ای، به حق محمد و آل محمد

صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْها، وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ

درود فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز آنها را، و تصدق کن بر من

بِمٰا اَنْتَ اَهْلُهُ.

بدانچه تو شایستهٔ آنی

پس از آن برگرد به سجده و صد مرتبه بگو: شُكْراً شُكْراً، آنگاه سر از سجده بردار و دعا کن.

صلوات بر موسی بن جعفر علیه السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ، وَصَلِّ عَلىٰ مُوسَى

خدایا درود فرست بر محمد و خاندانش، و درود فرست بر موسی

ابْنِ جَعْفَرَ، وَصِيِّ الْاَبْرٰارِ، وَاِمٰامِ الْاَخْيٰارِ، وَعَيْبَةِ الْاَنْوٰارِ،

بن جعفر وصی آقایان نیکوکار، و پیشوای خوبان، و گنجینهٔ انوار

وَوٰارِثِ السَّكِينَةِ وَالْوَقٰارِ، وَالْحِكَمِ وَالْآثٰارِ، الَّذِي كٰانَ

و وارث آرامش و وقار، و فرزانگی و آثار (و نشانه‌ها)، آن بزرگواری که

يُحْيِي اللَّيْلَ بِالسَّهَرِ اِلَى السَّحَرِ بِمُوٰاصَلَةِ الْاِسْتِغْفٰارِ،

شب زنده‌دار و بیدار بود تا هنگام سحر و پیوسته مشغول استغفار بود،

حَلِيفِ السَّجْدَةِ الطَّوِيلَةِ، وَالدُّمُوعِ الْغَزِيرَةِ، وَالْمُنٰاجٰاةِ

همدم و رفیق سجده‌های طولانی و اشکهای ریزان و مناجات

الْكَثِيرَةِ، وَالضَّرٰاعٰاتِ الْمُتَّصِلَةِ، وَمَقَرِّ النُّهىٰ وَالْعَدْلِ،

بسیار، و زاری و نالهٔ پیوسته بود، و هم او کانون عقل و خرد و عدالت

وَالْخَيْرِ وَالْفَضْلِ، وَالنَّدىٰ وَالْبَذْلِ، وَمَأْلَفِ الْبَلْوىٰ

و نیکی و فضیلت و بخشش و جود و عطا بود، و نیز آن حضرت خوگرفته بود به بلا

وَالصَّبْرِ، وَالْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ، وَالْمَقْبُورِ بِالْجَوْرِ،

و شکیبائی، و ظلم و ستم کشید، و به ظلم و جور مدفون شد،

وَالْمُعَذَّبِ فِي قَعْرِ السُّجُونِ وَظُلَمِ الْمَطَامِيرِ، ذِي

و در سیاه‌چالهای زندان وسلولهای تاریک تحت شکنجه و عذاب بود، تا ساق پایش

السَّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ الْقُيُودِ، وَالْجَنَازَةِ الْمُنَادىٰ

از فشار حلقه‌های کند و زنجیر خرد شد و صاحب آن جنازهٔ مقدسی که جلوش جار می‌زدند

عَلَيْهَا بِذُلِّ الْإِسْتِخْفَافِ، وَالْوَارِدِ عَلىٰ جَدِّهِ الْمُصْطَفىٰ،

با کمال خواری و سبکی (این امام رافضیان است)، و آنکه درآمد بر جدش مصطفی

وَأَبِيهِ الْمُرْتَضىٰ، وَأُمِّهِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ بِإِرْثٍ مَغْصُوبٍ،

و پدرش (علی) مرتضی، و مادرش بانوی زنان در حالی‌که ارثش به یغما رفته

وَوِلَاءٍ مَسْلُوبٍ، وَأَمْرٍ مَغْلُوبٍ، وَدَمٍ مَطْلُوبٍ، وَسَمٍّ

و حکومتش ربوده‌شده و مغلوب دشمنان گشته و خواست دشمن ریختن خونش بود با زهری

مَشْرُوبٍ، اَللّٰهُمَّ وَكَمَا صَبَرَ عَلىٰ غَلِيظِ الْمِحَنِ، وَتَجَرَّعَ

که به او خورانیدند، خدایا چنانچه او صبر کرد بر سختی و محنت و سرکشید

غُصَصَ الْكُرَبِ، وَاسْتَسْلَمَ لِرِضَاكَ، وَأَخْلَصَ الطَّاعَةَ

جرعه‌های گرفتاری را و تن داد به رضایت تو، و اطاعت کرد تو را

لَكَ، وَمَحَضَ الْخُشُوعَ، وَاسْتَشْعَرَ الْخُضُوعَ، وَعَادَى

از روی اخلاص و خشوع و خضوع و دشمنی کرد

الْبِدْعَةَ وَاَهْلَهَا، وَلَمْ يَلْحَقْهُ فِي شَيْءٍ مِنْ اَوَامِرِكَ

با بدعت و بدعتگزاران، و سرزنشهای ملامتکنندگان در اجرای هیچیک از اوامر

وَنَوَاهِيكَ لَوْمَةُ لَائِم، صَلِّ عَلَيْهِ صَلاةً نَامِيَةً مُنْمِيَةً زَاكِيَةً،

و نواهی تو در او مؤثر نگشت، درود فرست بر او درودی با برکت و بلندمرتبه و پاکیزه

تُوجِبُ لَهُ بِهَا شَفَاعَةَ اُمَمٍ مِنْ خَلْقِكَ وَقُرُونٍ مِنْ بَرَايَاكَ،

که موجب شود بدان شفاعت امتهائی از خلق تو را و شامل مردمانی از قرون گذشته شود

وَبَلِّغْهُ عَنَّا تَحِيَّةً وَسَلاماً، وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالاتِهِ

و برسان به او از جانب ما تحیت و سلامی، و بده به ما از نزد خویش به پاداش دوستی او

فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَاناً، اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ

فضل و احسان و آمرزش و خوشنودی خودت را که تو دارای فضلی

الْعَمِيمِ، وَالتَّجَاوُزِ الْعَظِيمِ، بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ

همگانی و گذشت بزرگی هستی، به رحمتت ای مهربانترین

الرَّاحِمِينَ.

مهربانان

زیارت اوّل امام جواد علیه‌السلام

حضرت ابی جعفر محمّد بن علیّ الجواد علیه‌السلام پشت سر جدّ بزرگوار خود مدفون است، چون ایستادی نزد قبر آن حضرت بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ،

سلام بر تو ای ولی خدا، سلام بر تو ای حجت خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ فِي ظُلُماتِ الْأَرْضِ، اَلسَّلامُ

سلام بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین، سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ آبائِكَ،

بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو و بر پدران (پاک) تو

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ اَبْنائِكَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ

سلام بر تو و بر فرزندانت، سلام بر تو و بر

اَوْلِيائِكَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكاةَ،

دوستانت، گواهی دهم که برپاداشتی نماز را، و بدادی زکات را

وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَتَلَوْتَ

و امر به معروف و نهی از منکر کردی، و تلاوت کردی

الْكِتٰابَ حَقَّ تِلاٰوَتِهِ، وَجٰاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهٰادِهِ،

قرآن را چنانچه باید، و جهاد کردی در راه خدا آنطور که شاید

وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذىٰ فِي جَنْبِهِ حَتّىٰ أَتَاكَ الْيَقِينُ، اَتَيْتُكَ

و شکیبا بودی بر آزار مردم در برابر خدا تا مرگت فرا رسید آمدهام به درگاهت

زٰائِراً عٰارِفاً بِحَقِّكَ، مُوٰالِياً لِأَوْلِيٰائِكَ، مُعٰادِياً لِأَعْدٰائِكَ،

برای زیارت در حالیکه عارفم به حق‌تو، و دوست دارم دوستانت را، و دشمنم با دشمنانت

فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ.

پس شفاعت کن مرا نزد پروردگارت

سپس ببوس ضریح مطهر را و صورت خود را بر آن گذار، پس دو رکعت نماز زیارت کن آنگاه برو به سجده و بگو:

اِرْحَمْ مَنْ اَسٰاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكٰانَ وَاعْتَرَفَ.

رحم کن به آنکه بد کرده و مرتکب جرم شده و به بیچارگی افتاده و اعتراف دارد

بعد جانب راست صورت را بر مهر بگذار و بگو:

اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ.

اگر من بد بندهای هستم پس تو نیکو پروردگاری هستی

پس از آن طرف چپ صورت را بگذار و بگو:

عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ.

بزرگ است گناه بنده‌ات پس نیکو است گذشت از طرف تو ای کریم

بعد برگرد به سجده و بگو صد مرتبه: شُكْراً شُكْراً.

زیارت دوّم امام جواد علیه‌السلام

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا جَعْفَرَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ، اَلْبَرَّ التَّقِيَّ،

سلام بر تو ای ابا جعفر محمد بن علی که (امام) نیکوکار و پرهیزکار

اَلْإِمامُ الْوَفِيَّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ، اَلسَّلامُ

و پیشوائی وفادار بودی، سلام بر تو ای آقای پسندیده و پاکیزه، سلام

عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای ولی خدا، سلام بر تو ای مناجات کننده با خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای نمایندهٔ خدا، سلام بر تو ای رازدار خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا ضِيَاءَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَنَاءَ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای نور خدا، سلام بر تو ای برتو (جمال) خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا كَلِمَةَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای کلمه (نشانه نام و تمام) خدا، سلام بر تو ای رحمت خدا، سلام

عَلَيْكَ اَيُّهَا النُّورُ السّاطِعُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَدْرُ

بر تو ای نور درخشان، سلام بر تو ای ماه

الطّالِعُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّيِّبُ مِنَ الطَّيِّبِينَ، اَلسَّلامُ

تابان، سلام بر تو ای پاک از جمله پاکان، سلام بر تو

عَلَيْكَ اَيُّهَا الطّاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

ای پاکیزهٔ از نژاد پاکیزگان، سلام بر تو ای

الْآيَةُ الْعُظْمىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْحُجَّةُ الْكُبْرىٰ،

آیت بزرگ (حق)، سلام بر تو ای حجت کبرا (ی الهی)

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُطَهَّرُ مِنَ الزَّلّاتِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای پاک از لغزشها، سلام بر تو

اَيُّهَا الْمُنَزَّهُ عَنِ الْمُعْضِلاتِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَلِيُّ

ای منزه از خشونت و سخت گیریها، سلام بر تو ای برتر

عَنْ نَقْصِ الْأَوْصافِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ عِنْدَ

از نقص در اوصاف، سلام بر تو ای پسندیده در نزد

الْأَشْرافِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَمُودَ الدِّينِ، اَشْهَدُ اَنَّكَ

مردمان شرافتمند، سلام بر تو ای استوانهٔ دین، (خدا) گواهی دهم که تو

وَلِيُّ اللهِ وَحُجَّتُهُ فِي اَرْضِهِ، وَاَنَّكَ جَنْبُ اللهِ، وَخِيَرَةُ اللهِ،

ولیّ خدا و حجت او در روی زمین، و تو در جوار و مقام قرب خدا و برگزیدهٔ خدا

وَمُسْتَوْدَعُ عِلْمِ اللهِ، وَعِلْمِ الْأَنْبِياءِ، وَرُكْنُ الْإِيمانِ،

و کسی که علم خدا و علم پیمبران به تو سپرده شده و رکن ایمان

وَتَرْجُمٰانُ الْقُرْآنِ، وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنِ اتَّبَعَكَ عَلَى الْحَقِّ

و مفسّر قرآن هستی، و گواهی دهم که هر که از تو پیروی کرد بر حق

وَالْهُدىٰ، وَاَنَّ مَنْ اَنْكَرَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْعَدٰاوَةَ عَلَى

و بر هدایت است، و هر که منکر تو شد و بدشمنی تو برخاست

الضَّلاٰلَةِ وَالرَّدىٰ، اَبْرَأُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيٰا

در گمراهی و هلاکت است بیزاری جویم بدرگاه خدا و به پیشگاه تو از آنها در دنیا

وَالْآخِرَةِ، وَالسَّلاٰمُ عَلَيْكَ مٰا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهٰارُ.

و آخرت، و سلام بر تو تا زنده‌ام و برپا است شب و روز

صلوات بر امام جواد علیه‌السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ، وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ

خدایا درود فرست بر محمد و خاندانش، و درود فرست بر محمد بن

ابْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ التَّقِيِّ، وَالْبَرِّ الْوَفِيِّ، وَالْمُهَذَّبِ النَّقِيِّ،

علی آن امام پاکیزه و با تقوی، و نیکوکار با وفا، و مبرّای بی‌عیب

هٰادِي الْأُمَّةِ، وَوٰارِثِ الْأَئِمَّةِ، وَخٰازِنِ الرَّحْمَةِ، وَيَنْبُوعِ

و راهنمای امت، و وارث امامان، و خزینه‌دار رحمت (حق)

الْحِكْمَةِ، وَقٰائِدِ الْبَرَكَةِ، وَعَدِيلِ الْقُرْآنِ فِي الطّٰاعَةِ،

و سرچشمهٔ حکمت، و پیشوای خیر و برکت، و همطراز قرآن در وجوب اطاعت

وَوٰاحِدِ الْأَوْصِيٰاءِ فِي الْإِخْلاٰصِ وَالْعِبٰادَةِ، وَحُجَّتِكَ

و یکی از اوصیاء در جهت اخلاص و عبادت، و حجت

الْعُلْيٰا، وَمَثَلِكَ الْأَعْلىٰ، وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنىٰ، الدّٰاعِي

والای تو، و نمونهٔ برتر، و نشانهٔ نیکوی تو که (مردم را) به تو

اِلَيْكَ، وَالدَّالُّ عَلَيْكَ، الَّذي نَصَبْتَهُ عَلَماً لِعِبٰادِكَ،

دعوت کرد و بسوی تو راهنمائی فرمود، آنکس که او را رمز عبادت برای بندگانت قرار دادی

وَمُتَرْجِماً لِكِتٰابِكَ، وَصٰادِعاً بِاَمْرِكَ، وَنٰاصِراً لِدينِكَ،

و مترجمی برای قرآن، و با صدای بلند فرمان تو را رساند، و دینت را یاری کرد

وَحُجَّةً عَلىٰ خَلْقِكَ، وَنُوراً تَخْرُقُ بِهِ الظُّلَمَ، وَقُدْوَةً

و حجتی است بر خلق، و نوری است که تاریکیها بدو شکافته شود، و پیشوائی است

تُدْرَكُ بِهَا الْهِدٰايَةُ، وَشَفيعاً تُنٰالُ بِهِ الْجَنَّةُ، اَللّٰهُمَّ وَكَمٰا

که هدایت بوسیلهٔ او بدست آید، و شفیعی است که به شفاعتش به بهشت توان رسید،

اَخَذَ في خُشُوعِهِ لَكَ حَظَّهُ، وَاسْتَوْفىٰ مِنْ خَشْيَتِكَ

خدایا چنانچه او از فروتنی در برابرت بهرهٔ خود را گرفت، و از مقام خشیت و ترسی که از تو داشت نصیبش را

نَصيبَهُ، فَصَلِّ عَلَيْهِ اَضْعٰافَ مٰا صَلَّيْتَ عَلىٰ وَلِيٍّ

دریافت داشت، پس درود فرست بر او چندین برابر آنچه درود فرستی بر یکی از دوستانت

ارْتَضَيْتَ طٰاعَتَهُ وَقَبِلْتَ خِدْمَتَهُ، وَبَلِّغْهُ مِنّٰا تَحِيَّةً

که اطاعتش را پسندیدی، و خدمتش را پذیرفتی، و برسان به او از جانب ما تحیت

وَسَلاٰماً، وَآتِنٰا في مُوٰالاٰتِهِ مِنْ لَدُنْكَ فَضْلاً وَاِحْسٰاناً

و سلامی، و بده به ما بواسطهٔ دوستی او فضل و احسان، و آمرزش و خوشنودی خود را

وَمَغْفِرَةً وَرِضْوٰاناً، اِنَّكَ ذُوالْمَنِّ الْقَدِيمِ، وَالصَّفْحِ

که براستی تو دارای بخششی دیرینه، و چشم‌پوشی

الْجَمِيلِ.

نیکوئی هستی

نماز زیارت

سپس دو رکعت نماز زیارت بجا آور و بعد از سلام بگو:

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ، وَاَنْتَ الْخٰالِقُ وَاَنَا

خداوندا توئی پروردگار و من پرورش یافته (لطف و احسان تو)،توئی آفریدگار و من

الْمَخْلُوقُ، وَاَنْتَ الْمٰالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوكُ، وَاَنْتَ الْمُعْطِي

آفریده، توئی مالک ملک هستی و من ملک و مملوک، توئی بخشنده

وَاَنَا السّٰائِلُ، وَاَنْتَ الرّٰازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ، وَاَنْتَ الْقٰادِرُ

ومن خواستار بخشش، توئی روزی بخش و من روزی خور، توئی قادر

وَاَنَا الْعٰاجِزُ، وَاَنْتَ الْقَوِيُّ وَاَنَا الضَّعِيفُ، وَاَنْتَ الْمُغِيثُ

و من عاجز، توئی نیرومند و من ناتوان، توئی فریادرس

وَاَنَا الْمُسْتَغِيثُ، وَاَنْتَ الدّٰائِمُ وَاَنَا الزّٰائِلُ، وَاَنْتَ الْكَبِيرُ

و من مدد خواه، توئی جاودان و من فناپذیر، توئی بزرگ

وَاَنَا الْحَقِيرُ، وَاَنْتَ الْعَظِيمُ وَاَنَا الصَّغِيرُ، وَاَنْتَ الْمَوْلَىٰ

و من حقیر، توئی عظیم و من کوچک، توئی مولا

وَاَنَا الْعَبْدُ، وَاَنْتَ الْعَزِيزُ وَاَنَا الذَّلِيلُ، وَاَنْتَ الرَّفِيعُ وَاَنَا

و من بنده، توئی عزیز و من زبون، توئی بلند مرتبه و من

الْوَضِيعُ، وَاَنْتَ الْمُدَبِّرُ وَاَنَا الْمُدَبَّرُ، وَاَنْتَ الْبَاقِي وَاَنَا

پست و دون پایه، توئی مدبّر جهان و من تحت تدبیر (تو)، توئی باقی و من

الْفَانِي، وَاَنْتَ الدَّيَّانُ وَاَنَا الْمُدَانُ، وَاَنْتَ الْبَاعِثُ وَاَنَا

فانی، توئی حاکم و من محکوم به گناه، توئی برانگیزاننده مردگان از گور و من

الْمَبْعُوثُ، وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقِيرُ، وَاَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا

برانگیخته، توئی بی‌نیاز و من نیازمند، توئی زنده جاودان و من

الْمَيِّتُ، تَجِدُ مَنْ تُعَذِّبُ يَا رَبِّ غَيْرِي وَلَا اَجِدُ مَنْ

محکوم به مرگ، تو کسی جز من بیابی که عذابش کنی ولی من جز تو نیابم

يَرْحَمُنِي غَيْرَكَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

که بر من ترحّم ورزد، خداوندا بر محمد و آل او

وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ، وَارْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ، وَتَضَرُّعِي

رحمت فرست، و فرج آنان را نزدیک فرما، و ترحم کن به ذلّتم

اِلَيْكَ، وَوَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ، وَاُنْسِي بِكَ، يَا كَرِيمُ

درپیشگاهت، و به‌زاریم‌درد‌رگاهت، وبه‌احساس‌بیگانگی‌و دلتنگیم از مردم و اُنسم به تو، ای کریم

تَصَدَّقْ عَلَيَّ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِي

در این هنگام مرا مشمول رحمت خود گردان رحمتی که روانم

بِهٰا قَلْبِی، وَتَجْمَعُ بِهٰا اَمْرِی، وَتَلُمُّ بِهٰا شَعْثِی، وَتُبَیِّضُ

را رهنمون و امورم را سامان و پر بشانیم را اصلاح و رویم را سفید

بِهٰا وَجْهِی، وَتُکْرِمُ بِهٰا مَقٰامِی، وَتَحُطُّ بِهٰا عَنِّی وِزْرِی،

و مقامم را گرامی، و خطایم را زایل

وَتَغْفِرُ بِهٰا مٰا مَضیٰ مِنْ ذُنُوبِی، وَتَعْصِمُنِی فِیمٰا بَقِیَ مِنْ

و گناهان گذشته ام را عفو و در آینده از گناه

عُمْرِی، وَتَسْتَعْمِلُنِی فِی ذٰلِکَ کُلِّهِ بِطٰاعَتِکَ، وَمٰا

مصونم دارد (خداوندا) در تمام عمر (باقی مانده) مرا در طریق طاعت و

یُرْضِیکَ عَنِّی، وَتَخْتِمُ بِاَحْسَنِهِ، وتَجْعَلُ لِی ثَوٰابَهُ الْجَنَّةَ،

خوشنودی خویش قرار ده، و به بهترین اعمال زندگیم را پایان بخش، و پاداش آن را بهشت مقرر فرما

وَتَسْلُکُ بِیَ سَبِیلَ الصَّالِحِینَ، وَتُعِینُنِی عَلیٰ صٰالِحِ مٰا

و مرا رهرو راه صالحان گردان، و در برابر عنایات شایسته‌ات در انجام

اَعْطَیْتَنِی، کَمٰا اَعَنْتَ الصَّالِحِینَ عَلیٰ صٰالِحِ مٰا

وظیفه یاریم کن آنگونه که صالحان را بر انجام آن کمک می‌فرمائی،

اَعْطَیْتَهُمْ، وَلاٰ تَنْزَعْ مِنِّی صٰالِحاً، وَلاٰ تَرُدَّنِی فِی سُوءٍ

و هیچگاه نعمت شایسته‌ای را از من بازنگیر، و به گرفتاری که مرا از آن رهانیده‌ای

اسْتَنْقَذْتَنِی مِنْهُ اَبَداً، وَلاٰ تُشْمِتْ بِی عَدُوّاً وَلاٰ حٰاسِداً

بازم مگردان و در نتیجه زبان دشمن و حسود را بر ضد من هرگز نگشای

اَبَداً، وَلاٰ تَکِلْنِی اِلیٰ نَفْسِی طَرْفَةَ عَیْنٍ اَبَداً، وَلاٰ اَقَلَّ مِنْ

و مرا یک لحظه یا کمتر یا بیشتر از یک لحظه بخودم

ذٰلِكَ وَلاٰ اَكْثَرَ يٰا رَبَّ الْعٰالَمِينَ، اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

وامگزار، ای پروردگار جهانیان، خداوندا رحمت فرست بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَرِنِي الْحَقَّ حَقّاً فَاَتَّبِعَهُ، وَالْبٰاطِلَ بٰاطِلاً

و خاندان او، و حقانیت حق و بطلان باطل را به من بنمایان تا از آن پیروی

فَاَجْتَنِبَهُ، وَلاٰ تَجْعَلْهُ عَلَيَّ مُتَشٰابِهاً فَاَتَّبِعَ هَوٰايَ بِغَيْرِ

وازاین‌به پرهیزم ومرا در تشخیص آن دچار تردید مکن‌که در نتیجه از هدایت تو محروم وبه هوای

هُدًىً مِنْكَ، وَاجْعَلْ هَوٰايَ تَبَعاً لِطٰاعَتِكَ، وَخُذْ رِضٰا

نفس عمل کنم (بلکه) خواسته مرا تابع اطاعتت قرارده، و پسند و دلخواه مراه با رضای

نَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي، وَاهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ

خود هماهنگ ساز، و هنگام ناشناخته بودن حق از باطل

بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشٰاءُ اِلىٰ صِرٰاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

مرا به‌خواست‌خویش رهنمون فرمابدرستی توهرکس راکه‌بخواهی به‌صراط مستقیم‌هدایت فرمائی.

سپس حاجات خود را از خداوند کریم مسئلت کن که ان‌شاء الله بر آورده خواهد شد.

زیارت سوّم امام جواد علیه‌السلام

شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی آن حضرت را غسل زیارت کن و بگو در زیارت آن حضرت:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ، الْإِمٰامِ التَّقِیِّ النَّقِیِّ،

خدایا درود فرست بر محمد بن علی آن امام با تقوای پاک

الرَّضِیِّ الْمَرْضِیِّ، وَحُجَّتِكَ عَلیٰ مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ

و مورد خوشنود و پسند الهی و حجت تو بر هر که روی زمین و هر که

تَحْتَ الثَّریٰ، صَلاٰةً كَثِیرَةً نٰامِیَةً زٰاكِیَةً مُبٰارَكَةً مُتَوٰاصِلَةً

زیر زمین (مردگان) است درودی بسیار و با برکت و پاکیزه و مبارک و پیوسته

مُتَرٰادِفَةً مُتَوٰاتِرَةً كَأَفْضَلِ مٰا صَلَّیْتَ عَلیٰ أَحَدٍ مِنْ

و پیاپی همانند بهترین درودی که فرستی بر یکی از

أَوْلِیٰائِكَ، وَالسَّلاٰمُ عَلَیْكَ یٰا وَلِیَّ اللّٰهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَیْكَ یٰا

دوستانت و سلام بر تو ای ولی خدا، سلام بر تو ای

نُورَ اللّٰهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَیْكَ یٰا حُجَّةَ اللّٰهِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَیْكَ یٰا إِمٰامَ

نور خدا، سلام بر تو ای حجت خدا، سلام بر تو ای پیشوای

الْمُؤْمِنِينَ، وَوٰارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ، وَسُلاٰلَةَ الْوَصِيِّينَ،

مؤمنان و وارث علم پیمبران و نژاد پاک اوصیاء

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا نُورَ اللهِ فِي ظُلُمٰاتِ الْأَرْضِ، اَتَيْتُكَ

سلام بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین، آمده‌ام بدرگاهت

زٰائِراً عٰارِفاً بِحَقِّكَ، مُعٰادِياً لِأَعْدٰائِكَ، مُوٰالِياً لِأَوْلِيٰائِكَ،

برای زیارت و به حق تو شناسا و عارفم و دشمنم با دشمنانت و دوستدار دوستانت هستم

فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ.

پس شفاعت کن برای من در نزد پروردگارت

آنگاه حاجت خود را بخواه، بعد از آن در بالا سر مبارک دو رکعت نماز بخوان و آن را هدیه کن به روح مطهر امام محمّد تقی علیه‌السلام.

اوّلین زیارت مشترکه

امام کاظم و امام جواد علیهما السلام

زیارت مشترکه دو قسم است **قسم اوّل:** آن است که آن را برای هر کدام جداگانه باید خواند چنانچه از حضرت امام علیّ نقی علیه السلام روایت شده که در زیارت هر یک از آن دو امام چنین بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ،

سلام بر تو ای ولی خدا، سلام بر تو ای حجت خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ في ظُلُماتِ الْأَرْضِ، اَلسَّلامُ

سلام بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین، سلام

عَلَيْكَ يا مَنْ بَدا لِلّهِ في شَأْنِهِ، اَتَيْتُكَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ،

بر تو ای که آشکار کرد خدا ارادهاش را دربارهٔ تو، آمدهام با شناخت حق تو، برای زیارتت

مُعادِياً لِأَعْدائِكَ، مُوالِياً لِأَوْلِيائِكَ، فَاشْفَعْ لي عِنْدَ رَبِّكَ

و دشمنم با دشمنانت و دوستدارم دوستانت را، پس شفاعت کن مرا در نزد پروردگارت

يا مَوْلايَ.

ای مولای من

دومین زیارت مشترکه

امام کاظم و امام جواد علیهما السلام

قسم دویّم از زیارت مشترکه: زیارتی است که با آن هر دو امام علیهما السلام با هم زیارت می‌شوند، برای زیارت آن دو بزرگوار نزد ضریح مطهّر می‌ایستی و می‌گوئی:

اَلسَّلامُ عَلَیْکُمٰا یٰا وَلِیَّیِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمٰا یٰا حُجَّتَیِ

سلام بر شما ای دو ولی (بزرگوار) خدا، سلام بر شما ای دو حجت

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمٰا یٰا نُورَیِ اللهِ فِی ظُلُمٰاتِ الْأَرْضِ،

خدا، سلام بر شما ای دو نور خدا در تاریکیهای زمین

اَشْهَدُ اَنَّکُمٰا قَدْ بَلَّغْتُمٰا عَنِ اللهِ مٰا حَمَّلَکُمٰا، وَحَفِظْتُمٰا مَا

گواهی دهم که شما دو بزرگوار بخوبی رساندید از جانب خدا آنچه به عهدهٔ شما بود

اسْتُوْدِعْتُمٰا، وَحَلَّلْتُمٰا حَلاٰلَ اللهِ، وَحَرَّمْتُمٰا حَرٰامَ اللهِ،

و نگهداری کردید آنچه به شما سپرده شده بود، حلال خدا را حرام و حرام خدا را حرام کردید،

وَاَقَمْتُمٰا حُدُودَ اللهِ، وَتَلَوْتُمٰا کِتٰابَ اللهِ، وَصَبَرْتُمٰا عَلَی

و بپاداشتید حدود خدا را، و تلاوت کردید کتاب خدا را، و شکیبائی کردید بر

الْأَذیٰ فِی جَنْبِ اللهِ مُحْتَسِبَیْنِ حَتّیٰ اَتاکُمَا الْیَقِینُ، اَبْرَأُ

آزار مردم در مورد خداوند بخاطر جستن پاداش تا مرگتان فرا رسید، بیزاری جویم

اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدٰائِکُمٰا، وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِوِلاٰیَتِکُمٰا،

بدرگاه خدا از دشمنان شما و تقرب جویم به پیشگاه خدا بوسیلهٔ دوستی شما

اَتَیْتُکُمٰا زٰائِراً عٰارِفاً بِحَقِّکُمٰا، مُوٰالِیاً لِأَوْلِیٰائِکُمٰا، مُعٰادِیاً

آمده‌ام به نزد شما برای زیارتتان و شناسای به حق شمایم و دوستدار دوستانتان و دشمن

لِأَعْدٰائِکُمٰا، مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذِي اَنْتُمٰا عَلَیْهِ، عٰارِفاً

دشمنانتان هستم، بینایم بدان هدایتی که شما بر آن بودید، و آشنایم

بِضَلاٰلَةِ مَنْ خٰالَفَکُمٰا، فَاشْفَعٰا لِي عِنْدَ رَبِّکُمٰا، فَاِنَّ لَکُمٰا

به گمراهی آنکس که با شما مخالفت کرد، مرا شفاعت کنید نزد پروردگارتان زیرا که شما را

عِنْدَ اللهِ جٰاهاً عَظِیماً وَمَقٰاماً مَحْمُوداً.

در نزد خدا آبروئی بزرگ و مقامی پسندیده است

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

زیارت بالا سر

آنگاه ببوس ضریح شریف آن دو بزرگوار را و بگذار طرف راست صورت را بر آن پس از آن برو به جانب بالا سر مقدس و بگو:

اَلسَّلاٰمُ عَلَیْکُمٰا یٰا حُجَّتَيِ اللهِ فِي اَرْضِهِ وَسَمٰائِهِ،

سلام بر شما ای دو حجت خدا در زمین و آسمان

عَبْدُكُمَا وَوَلِيُّكُمَا زَائِرُكُمَا مُتَقَرِّباً اِلَى اللهِ بِزِيَارَتِكُمَا،

بندهٔ شما و دوست شما به زیارت شما آمده و تقرب جوید بدرگاه خدا بوسیلهٔ شما دو بزرگوار

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لي لِسانَ صِدْقٍ في اَوْلِيائِكَ الْمُصْطَفَيْنَ،

خدایا مقرر دار برای من زبان راستی دربارهٔ دوستان برگزیده‌ات

وَحَبِّبْ اِلَيَّ مَشاهِدَهُمْ، وَاجْعَلْني مَعَهُمْ فِي الدُّنْيا

و دوست گردان برای من زیارتگاههایشان را و مرا با ایشان قرار ده در دنیا

وَالْآخِرَةِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

و آخرت ای مهربانترین مهربانان

سپس چهار رکعت نماز زیارت بجا آور، از برای هر امامی دو رکعت و آنچه می‌خواهی دعا کن.

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

زیارت جامعه صغیره

این زیارت را برای هر امامی می‌توان خواند ولی چنانچه از حدیثش ظاهر می‌شود، مناسبتِ بیشتر با حضرت امام موسی بن جعفر﵇ دارد:

اَلسَّلامُ عَلىٰ اَوْلِياءِ اللهِ وَاَصْفِيائِهِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ اُمَنَاءِ اللهِ

سلام بر اولیای خدا و برگزیدگانش، سلام بر اُمنای خدا

وَاَحِبّائِهِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ اَنْصارِ اللهِ وَخُلَفائِهِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

و دوستانش، سلام بر انصار دین خدا و خلفایش، سلام بر

مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ مَساكِنِ ذِكْرِ اللهِ، اَلسَّلامُ

آنان که جایگاه شناخت خدایند، سلام بر منازل ذکر خدا، سلام

عَلىٰ مُظْهِرِي اَمْرِ اللهِ وَنَهْيِهِ، اَلسَّلامُ عَلَى الدُّعاةِ اِلَى اللهِ،

بر آشکار کنندگان امر و نهی الهی، سلام بر دعوت کنندگان بسوی خدا،

اَلسَّلامُ عَلىٰ الْمُسْتَقِرّينَ فِي مَرْضاتِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَى

سلام بر ثابت قدمان در طلب رضای خدا، سلام بر

اَلْمُخْلِصينَ فِي طاعَةِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَى الْأَدِلّاءِ عَلَى اللهِ،

مخلصان در اطاعت خدا، سلام بر راهنمایان بسوی خدا،

اَلسَّلامُ عَلَى الَّذينَ مَنْ والاهُمْ فَقَدْ والَى اللهَ، وَمَنْ

سلام بر آنان که هر کس دوستشان دارد در حقیقت خدا را دوست دارد و هر کس

عاداهُمْ فَقَدْ عادَى اللهَ، وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللهَ، وَمَنْ

آنانرادشمن دارد خدارادشمن داشته، وهرکس عارف به آنهااست درحقیقت خداراشناخته و هر کس

جَهِلَهُمْ فَقَدْ جَهِلَ اللهَ، وَمَنِ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ

آنان را نشناخت در حقیقت خدا را نشناخته، و هر کس به آنان تمسک کند همانا به خدا تمسک

بِاللهِ، وَمَنْ تَخَلّىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلّىٰ مِنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ،

کرده است، و هر کس آنها را رها کند، خدای عزوجل را ترک کرده است،

اُشْهِدُ اللهَ اَنّي سِلْمٌ لِمَنْ سالَمْتُمْ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبْتُمْ،

گواهی گیرم خدا راکه هر کس با او درصلح باشیددرحال صلحم، وهر کس با او در ستیز باشید می جنگم،

مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ، مُفَوِّضٌ فِي ذٰلِكَ كُلِّهِ اِلَيْكُمْ،

ایمان دارم به نهان و آشکار شما، وا می‌گذار می‌کنم در همه این امور اختیارم را به شما،

لَعَنَ اللهُ عَدُوَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ

خدا لعنت کند دشمن خاندان محمد از جنّ و انس را، و به سوی خدا برائت می‌جویم

مِنْهُمْ، وَصَلَّى اللهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ.

از آنها، و رحمت الهی بر محمد و آل او.

زیارت وداع امام کاظم علیه السلام

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يٰا مَوْلاٰيَ يٰا اَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللهِ

سلام بر تو ای مولای من ای ابا الحسن و رحمت خدا

وَبَرَكاٰتُهُ، اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ، آمَنّٰا بِاللهِ

وبرکاتش بر تو، تو را به خدا می‌سپارم و بر تو سلام می‌فرستم، ایمان داریم به خدا

وَبِالرَّسُولِ وَبِمٰا جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ، اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنٰا مَعَ

و به رسول خدا وبدانچه تو آورده‌ای و بدان راهنمائی کرده‌ای، خدایا ثبت کن نام

الشّٰاهِدِينَ.

ما را با گواهان

زیارت وداع امام جواد علیه‌السلام

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یامَوْلایَ یَابْنَ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ،

سلام بر تو ای مولای من ای فرزند رسول خدا و رحمت خدا و برکاتش بر تو، تو را به خدا

اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَقْرَأُ عَلَیْكَ السَّلامَ، آمَنّا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ

می‌سپارم و به تو سلام می‌دهم، ایمان دارم به خدا

وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَیْهِ، اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِینَ.

و به رسول خدا و بدانچه تو آورده‌ای و بدان راهنمائی کردی، خدایا ثبت کن نام ما را با گواهان

آنگاه‌بخواه از خداوند که این زیارت، آخرین زیارت تو نباشد و دیگر بار توفیق برگشتن بیابی، سپس ضریح مطهر را ببوس و دو طرف صورت خود را بر آن بگذار.

در حرم مطهر کاظمین علیهما‌السلام و در اطراف آن قبور بسیاری از علمای شیعه قرار دارد، مانند قبر شیخ مفید و استادش ابن قولویه یعنی مؤلف «کامل الزیارات» و خواجه نصیرالدین طوسی و در خارج صحن قبر سید رضی و سید مرتضی رضوان الله تعالیٰ علیهم قرار دارد که سزاوار است زائران محترم به پاس خدمات فراوانشان به اسلام و مسلمین آنها را زیارت کنند.

مدائن و بغداد

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

زیارت سلمان فارسی ﷺ در مدائن

اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ خاتَمِ النَّبِیّینَ،

سلام بر رسول خدا محمد بن عبدالله خاتم پیمبران

اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ، اَلسَّلامُ عَلَی

سلام بر امیر مؤمنان سرور اوصیاء سلام بر

الْأَئِمَّةِ الْمَعْصُومینَ الرّاشِدینَ، اَلسَّلامُ عَلَی الْمَلائِکَةِ

امامان معصوم راهنما، سلام بر فرشتگان

الْمُقَرَّبینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صاحِبَ رَسُولِ اللهِ الْأَمینِ،

مقرب درگاه حق، سلام بر تو ای یار نزدیک و امین رسول خدا

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا

سلام بر تو ای دوست ویژهٔ امیر مؤمنان، سلام بر تو ای

مُودَعَ اَسْرارِ السّادَةِ الْمَیامینِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بَقِیَّةَ اللهِ

که به تو سپرده شد اسرار بزرگان خجسته، سلام بر تو ای یادگار بندگان در گذشته

مِنَ الْبَرَرَةِ الْماضینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ

نیک الهی، سلام بر تو ای ابا عبدالله

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ، اَشْهَدُ اَنَّكَ اَطَعْتَ اللهَ کَما اَمَرَكَ،

و رحمت خدا و برکاتش، گواهی دهم تو فرمانبرداری کردی از او چنانچه دستور داد بود

وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ كَمٰا نَدَبَكَ، وَتَوَلَّيْتَ خَلِيفَتَهُ كَمٰا

وپیروی کردی از رسولش همانطور که‌از تو خواست، و ولایت جانشین او را پذیرفتی چنانچه بر تو

اَلْزَمَكَ، وَدَعَوْتَ اِلَى الْاِهْتِمٰامِ بِذُرِّيَّتِهِ كَمٰا وَقَفَكَ،

لازم‌کرده بود، و مردم‌را به اهمیت دادن به اولاد آن حضرت فراخواندی چنانچه تو را آگاه ساخت

وَعَلِمْتَ الْحَقَّ يَقِيناً، وَاعْتَمَدْتَهُ كَمٰا اَمَرَكَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ

و از روی یقین حق را شناختی و بدان تکیه کردی چنانچه امر فرمود، گواهی دهم که توئی

بٰابُ وَصِيِّ الْمُصْطَفىٰ، وَطَرِيقُ حُجَّةِ اللهِ الْمُرْتَضىٰ،

واسطه رسیدن به وصی مصطفی، و راه رصول به حجت خدا امام مرتضی

وَاَمِينُ اللهِ فِيمَا اسْتُودِعْتَ مِنْ عُلُومِ الْاَصْفِيٰاءِ، اَشْهَدُ

و امین خدا در آنچه به تو سپرده شد؛ از دانش برگزیدگان، گواهی دهم

اَنَّكَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ النُّجَبٰاءِ الْمُخْتٰارِينَ لِنُصْرَةِ

که‌براستی تو در زمرهٔ خاندان برگزیدهٔ پیامبر هستی که برای یاری وصی آن حضرت

الْوَصِيِّ، اَشْهَدُ اَنَّكَ صٰاحِبُ الْعٰاشِرَةِ، وَالْبَرٰاهِينِ

انتخاب‌شدند، گواهی دهم که تو دارای درجات ده گانه (تمام درجات) ایمان، و دارای برهانها

وَالدَّلاٰئِلِ الْقٰاهِرَةِ، وَاَقَمْتَ الصَّلاٰةَ، وَآتَيْتَ الزَّكٰاةَ،

و دلیلهای کوبنده بودی، و بپاداشتی نماز را، و پرداختی زکات را

وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَاَدَّيْتَ

و امر کردی به معروف، و نهی کردی از کار بد، و ادای

الْاَمٰانَةَ، وَنَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ، وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذىٰ

امانت کردی وبرای خداو رسولش خیرخواهی نمودی، و در راه خدا بر آزار دشمنان شکیبائی

فِي جَنْبِهِ، حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقِينُ، لَعَنَ اللهُ مَنْ جَحَدَكَ حَقَّكَ

کردی تا مرگ فرا رسید خدا لعنت کند کسی که حق تو را انکار کرد

وَحَطَّ مِنْ قَدْرِكَ، لَعَنَ اللهُ مَنْ آذاكَ فِي مَوالِيكَ، لَعَنَ اللهُ

و از قدر و مقامت کاست، خدا لعنت کند کسی که تو را در مورد مواليانت آزرد، خدا لعنت کند

مَنْ اَعْنَتَكَ فِي اَهْلِ بَيْتِكَ، لَعَنَ اللهُ مَنْ لامَكَ فِي

کسی‌که‌تورادرموردخاندانت(خاندان عصمت)به تعب انداخت، خدا لعنت کسی که تو را در مورد

سٰاداٰتِكَ، لَعَنَ اللهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ

سروراتت سرزنش کرد خدا لعنت کند دشمنان آل محمد را از جن‌و انس از گذشتگان

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَضٰاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذٰابَ الْأَلِيمَ،

و آیندگان، و چند برابر کند بر آنها عذاب دردناک را

صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يٰا اَبٰا عَبْدِ اللهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يٰا

درود خدا بر تو ای ابا عبدالله، درود خدا بر تو ای

صٰاحِبَ رَسُولِ اللهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ يٰا مَوْلىٰ

یار رسول خدا، درود خدا بر آن حضرت و بر آلش و بر تو ای دوست با صفای

اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَصَلَّى اللهُ عَلىٰ رُوحِكَ الطَّيِّبَةِ وَجَسَدِكَ

امیر مؤمنان، و درود خدا بر روان پاک و پیکر

الطّٰاهِرِ، وَاَلْحَقَنٰا بِمَنِّهِ وَرَأْفَتِهِ اِذٰا تَوَفّٰانٰا بِكَ وَبِمَحَلِّ

پاکیزه‌ات، و (از خدا خواهیم که) ما را پس از مرگ به مهر و لطف خود به تو و به مقام

السّٰادَةِ الْمَيٰامِينِ، وَجَمَعَنٰا مَعَهُمْ بِجِوٰارِهِمْ فِي جَنّٰاتِ

سروران خجسته‌مان ملحق کند، و گرد آورد ما را با ایشان در جوارشان در بهشتهای

النَّعیمِ، صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ، وَصَلَّی اللهُ عَلیٰ

بر نعمت، درود خدا بر تو ای ابا عبدالله، و درود خدا بر

اِخْوانِكَ الشّیعَةِ الْبَرَرَةِ مِنَ السَّلَفِ الْمَیامینَ، وَاَدْخَلَ

برادران شیعهٔ نیکویت از گذشتگان خجسته، و وارد کند

الرَّوْحَ وَالرِّضْوانَ عَلَی الْخَلَفِ مِنَ الْمُؤْمِنینَ، وَاَلْحَقَنا

خوشی و خوشنودی خود را بر آن کسانی‌که به یادگار مانده‌اند از مردمان با ایمان، و برساند ما

وَاِیّاهُمْ بِمَنْ تَوَلاّهُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطّاهِرینَ، وَعَلَیْكَ

و ایشان را به عترت پاک پیامبر که دوستشان داری، و بر تو

وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

و بر آنها همگی سلام و رحمت و برکات خدا باد

آنگاه بخوان سوره مبارکه «اِنّا اَنْزَلْناهُ فی لَیْلَةِ الْقَدْر» را هفت مرتبه پس از آن بجا بیاور نماز مستحب هر چند رکعت که خواهی و هدیه کن به روح مطهر سلمان فارسی رضوان الله علیه.

زیارت وداع سلمان ﷺ

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ، اَنْتَ بابُ اللهِ الْمُؤْتىٰ مِنْهُ

سلام بر تو ای ابا عبدالله، تویی درگاه (توسّل به) خداوند که از آن در آیند

وَالْمَأْخُوذُ عَنْهُ، اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ حَقّاً، وَنَطَقْتَ صِدْقاً،

و از آن (حاجت) بگیرند، گواهی دهم که تو راست حق گفتی

وَدَعَوْتَ اِلىٰ مَوْلاىَ وَمَوْلاكَ عَلانِيَةً وَسِرّاً، اَتَيْتُكَ زائِراً

ودعوت کردی (مردم را) بسوی مولای من و مولای خودت آشکارا و پنهانی، به زیارتت آمده‌ام

وَحاجاتي لَكَ مُسْتَوْدِعاً، وَهٰا اَنَاذا مُوَدِّعُكَ،

و حاجتهایم را به تو سپرده‌ام، و اکنون با تو خداحافظی می‌کنم

اَسْتَوْدِعُكَ دِيني وَاَمانَتي وَخَواتيمَ عَمَلي وَجَوامِعَ

و مذهبم و امانتم و عواقب کارم و هر نوع آرزوئی که دارم

اَمَلي اِلىٰ مُنْتَهىٰ اَجَلي، وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ

همه را تا پایان عمر به تو می‌سپارم، و سلام بر تو و رحمت خدا

وَبَرَكاتُهُ، وَصَلَّى اللهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَخْيارِ.

و برکاتش و درود خدا بر محمّد و خاندان نیکویش باد

مسجد امام حسن عسکری علیه السلام

در مدائن

در کنار مرقد جناب سلمان رضوان الله علیه، مسجد جامع مداین قرار دارد، این مسجد منسوب است به امام عسکری علیه السلام، دلیل این انتساب ممکن است آن باشد که آن حضرت در آنجا نماز گزارده و یا آنکه به دستور امام، آن مسجد ساخته شده است.

سزاوار است زائر از فیض نماز تحیّت در آن مسجد خود را محروم نسازد.

مُصلّای امیر مؤمنان علیه السلام

در ایوان مدائن

حضرت امیر مؤمنان علیه السلام بهنگام دیدار از ایوان مدائن در آنجا دو رکعت نماز گزارده است، سزاوار است زائر به پیروی از آن حضرت در آنجا که مصلّای حضرت است دو رکعت نماز مستحبی بخواند.

زیارت حُذَیفة بن یَمان ﷺ

حـذیفه از اصـحاب رسـول خـدا و امـیر مؤمنان صلوات الله علیهما بود و در میان اصحاب بـه شـناختن مـنافقان شـهرت داشت، وی پـیش از انـتصاب سـلمان فارسی به ولایت مدائن و نیز پس از رحلت ایشان، والی مدائن بود، در سال ۳۶ هجری در آنجا درگذشت و در آن شهر به خاک سپرده شـد، در زیـارت آن صـحابی جلیل القدر می‌گوئیم:

اَلسَّلاَمُ عَلَى رَسُوْلِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ،

سلام	بر	پیامبر	خدا	محمد	بن	عبدالله	خاتم	پیامبران،

اَلسَّلاَمُ عَلَى أَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ، اَلسَّلاَمُ عَلَى

سلام	بر	امیرمؤمنان	سرور	وصیّان،	سلام	بر

الْأَئِمَّةِ الْمَعْصُوْمِيْنَ الرَّاشِدِيْنَ، أَلسَّلاَمُ عَلَى الْمَلاَئِكَةِ

امامان	معصوم	ارشادگر،	سلام	بر	فرشتگان

الْمُقَرَّبِيْنَ، اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُوْلِ اللهِ الأَمِيْنَ،

مقرب،	سلام	بر	تو	ای	یار	رسول	امین	خداﷺ،

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُوْدَعَ اَسْرَارِ السَّادَةِ الْمَيَامِيْنِ، اَلسَّلامُ

سلام بر تو ای ودیعه‌دار اسرار سروران با میمنت، سلام

عَلَيْكَ يَا مَنْ اُوتِيَ الْعِلْمَ بِاَسْمَاءِ الْمُنَافِقِيْنَ، اَشْهَدُ اَنَّكَ

بر تو ای دانای به نامهای منافقان، گواهی دهم که تو

اَطَعْتَ اللهَ كَمَا اَمَرَكَ، وَاتَّبَعْتَ الرَّسُوْلَ كَمَا نَدَبَكَ،

اطاعت‌کردی خدا راچنانچه به تو امر فرمود، و پیروی پیامبرﷺ را کردی همانگونه تو را به آن فراخواند،

وَتَوَلَّيتَ خَلِيفَتَهُ كَمَا اَلْزَمَكَ، وَدَعَوتَ اِلَى الْاِهْتِمَامِ

و ولایت خلیفه او را پذیرا شدی آنطور که بر واجب ساخت، و مردم را به توجه واهتمام به ذریّه او

بِذُرِّيَّتِهِ كَمَا وَقَفَكَ، وَعَلِمْتَ الْحَقَّ يَقِيناً وَاعْتَمَدْتَهُ، كَمَا

دعوت‌کردی آنگونه که تورا به‌آن آگاه کرد، وحق را ازروی یقین دریافتی و بر آن تکیه کردی آنان که بتو

اَمَرَكَ، وَاَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكاةَ، وَاَمَرْتَ

دستور داد و نماز را به پاداشتی، و زکات را پرداختی و امر

بِالْمَعْرُوْفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَاَدَّيْتَ الْاَمَانَةَ،

به معروف و نهی از منکر و ادای امانت کردی،

وَنَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُوْلِهِ، وَصَلَّى اللهُ عَلَى رُوحِكَ الطَّيِّبِ

و به خیر خواهی مردم برای خدا و پیامبر پرداختی، درود خدا بر روح پاک

وَجَسَدِكَ الطَّاهِرِ، وَاَلْحَقَنَا بِكَ وَبِمَحَلَّةِ السَّادَةِ

و پیکر پاکیزه‌ات، خداوند ما را به تو و به جایگاه سروران

الْمَيَامِيْنِ، وَجَمَعَنَا مَعَهُمْ بِجِوَارِهِمْ فِي جَنَّاتِ النَّعِيْمِ،

با میمنت به رساند، و ما را با آنان در جوار خویش در بهشت پر نعمت گرد آورد

وَلاَ جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِزِيَارَتِكَ، والسَّلاَمُ عَلَيْكَ

این زیارت ما را آخرین زیارتت قرار ندهد و سلام و رحمت

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ.

الهی بر تو باد

نواب اربعة حضرت قائم عليه السلام

در طول هفتاد سال غیبت صغری، آن حضرت دارای نائبان خاصی بود که هر یک پس از دیگری سمت نمایندگی را در میان مردم به عهده داشتند، و وسیله ارتباط میان امام عليه السلام و مردم شناخته می شدند و از آنجا که تعداد آنان به چهار تن رسید، به نواب اربعه شهرت یافتند، آن چهار تن عبارتند از:

۱ ـ عثمان بن سعید عَمْری. متوفای ۲۵۷ هجری.

۲ ـ محمد بن‌عثمان عَمْری. متوفای ۳۰۴یا۳۰۵ هجری.

آرامگاه این پدر و پسر در «ساحَةُ الخَلّانی» که یکی از میدانهای مرکزی بغداد است، در مسجدی به نام «جامع الخَلّانی» واقع است.

۳ ـ حسین بن روح. موفای ۳۲۶ هجری.

آرامگاه او در بازار قدیمی بغداد معروف به «سوق العطّارین» است.

۴ ـ علی بن محمد سَیْمُری. متوفای ۳۲۹ هجری.

آرامگاه او در بازاری بنام «سوق الخفّافین» قرار دارد.

زیارت نواب اربعه

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا رَسُولَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خَیْرَ خَلْقِ

سلام بر تو ای رسول خدا، سلام بر تو ای بهترین خلق

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفِیَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدَ

خدا، سلام بر تو ای برگزیده الهی، سلام بر تو ای محمد

ابْنَ عَبْدِاللهِ خاتَمِ النَّبِیّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤمِنینَ

بن عبدالله خاتم پیامبران، سلام بر تو ای امیر مؤمنان

عَلِیَّ بْنَ اَبی طالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا

علی بن ابی طالب خلیفه ووصی پیامبر خدا، سلام بر تو ای

خَدیجَةَ الْكُبْری، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ

خدیجة کبری، سلام بر تو ای فاطمه سرور بانوان

الْعالَمینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكُما یا سِبْطَیِ الرَّحْمَةِ وَسَیِّدَیْ

جهانیان، سلام بر شما ای دو فرزند پیامبر رحمت،

شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ

و دو سرور جوانان بهشت، سلام بر تو ای علی بن الحسین

سَيِّدَ الْعابِدينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النّاظِرينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سرور عابدان و نوردیده بینندگان، سلام بر تو ای

مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

محمد بن علی شکافنده علم و دانش پس از پیامبر، سلام بر تو ای

جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبارَّ الْأَمينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

جعفر بن محمد صادق، نیکو کار امین، سلام بر تو ای

مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ

موسی بن جعفر، پاک و پاکیزه، سلام بر تو ای علی

ابْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضى، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ

بن موسی ملقب به رضا و مرتضی، سلام بر تو ای محمد بن

عَلِيٍّ التَّقِيَّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ

علی تقی، سلام بر تو ای علی بن محمد نقی،

النّاصِحَ الْأَمينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ،

خیرخواه امین، سلام بر تو ای حسن بن علی

اَلسَّلامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى نُورِكَ

سلام بر وصی و جانشین پس از وی، خداوندا رحمت فرست بر نور

وَسِراجِكَ وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ، وَحُجَّتِكَ عَلى

و مشعل فروزان و ولی ولیت و جانشین وصیت و حجت تو بر

خَلْقِكَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ...

خلقت، سلام بر تو...

پس نام هر یک از نواب اربعه را که زیارت می‌کنی بگو، مثلاً اگر حسین بن روح است، بگو: «اَلسَّلام عَلَيْكَ يا حسينَ بْنَ روح» و اگر دیگری است، به جای حسین بن روح نام او را ذکر کن، سپس بگو:

اَشْهَدُ اَنَّكَ بابُ الْمَوْلىٰ، اَدَّيْتَ عَنْهُ وَاَدَّيْتَ اِلَيْهِ، ما

گواهی دهم که تو سرور ما بودی، آنچه مأمور بودی به مردم و از مردم به آن حضرت رساندی

خالَفْتَهُ وَلا خالَفْتَ عَلَيْهِ، قُمْتَ خاصّاً، وَانْصَرَفْتَ

مخالفتش را نکردی، وبرعلیه اوراه خلافی نه پیمودی، قیام کردی به نیابت خاصه آن حضرت و بازگشتی

سابِقاً، جِئْتُكَ عارِفاً بِالْحَقِّ الَّذي اَنْتَ عَلَيْهِ، وَاَنَّكَ ما

در حالی که سبقت جوینده بودی، آمدمام به نزدت با معرفت بدان حقی که بر آنی، و براستی تو

خُنْتَ فِي التَّأْدِيَةِ وَالسِّفارَةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ مِنْ بابٍ ما

خیانت نکردی در ادای وظیفه و مقام نمایندگی آن حضرت، سلام بر تو که واسطه‌ای دارای

اَوْسَعَكَ، وَمِنْ سَفيرٍ ما اَمْنَكَ، وَمِنْ ثِقَةٍ ما اَمْكَنَكَ،

وسعت نظر بودی و چه نمایندهٔ امین و شخص مورد اطمینان محکمی بودی

اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اخْتَصَّكَ بِنُورِهِ حَتّىٰ عايَنْتَ الشَّخْصَ،

گواهی دهم که خداوند تو را به نور خود مخصوص داشت تا آن حضرت را مشاهده کردی

فَاَدَّيْتَ عَنْهُ وَاَدَّيْتَ اِلَيْهِ.

و ادای وظیفه کردی و امانات را به او رساندی.

دوباره سلام می‌کنی بر رسول خدا تا صاحب الزمان علیه السلام پس از آن می‌گوئی:

جِئْتُكَ مُخْلِصاً بِتَوْحيدِ اللهِ وَمُوالاٰةِ اَوْلِيآئِهِ وَالْبَرٰاءَةِ مِنْ

آمده‌ام به نزدت با اخلاص و اعتقاد به یگانگی خداوند و دوست داشتن دوستانش و بیزاری از

اَعْدٰآئِهِمْ [اَعْدٰائِهِ] وَمِنَ الَّذينَ خٰالَفُوكَ يٰا حُجَّةَ الْمَوْلىٰ،

دشمنانش و هم از کسانی که با تو مخالفت کردند ای حجت مولی

وَبِكَ اِلَيْهِمْ تَوَجُّهي، وَبِهِمْ اِلَى اللهِ تَوَسُّلي.

توجه من به آن بزرگواران بوسیلهٔ تو است و توسل من نیز بدگاره خدا بوسیلهٔ آنها است

سپس دعا می‌کنی که اجابت می‌شود انشاء الله.

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرقد عالم بزرگوار

محمد بن یعقوب کُلَینی

محمد بن یعقوب کلینی مؤلف کتاب ارزشمند «کافی» است که در سال ۳۲۹ هجری در بغداد وفات یافت، مرقد آن عالم بزرگ در رَصافه بغداد، کنار دجله نزدیک پل شهدا واقع است. سزاوار است زوار محترم به پاس خدمات شایان آن دانشمند ربّانی، او را زیارت کنند.

مسجد بُراثا

مسجد براثا از مساجد قدیمی و متبرک شیعه است که میان بغداد ـ کاظمین قرار دارد. این مسجد بارها تجدید بنا شده و اکنون دارای ساختمانی نسبتاً مجلّل می‌باشد و مردم از دور و نزدیک برای درک فیض به آن مسجد می‌روند.

در روایات، فضیلت‌ها و خصوصیت‌هایی برای آن ذکر شده است که عبارتند از:

۱ ـ حق تعالی چنین مقرّر نموده است که در آن زمین فرود نیاید فرمانده‌ای با لشکرش، جز پیغمبر یا وصیّ او.

۲ ـ آنجا خانهٔ حضرت مریم علیها السلام است.

۳ ـ زمین آن مسجد متعلق به حضرت عیسیٰ علیه السلام بوده است.

۴ ـ چشمهٔ آبی در آنجا برای حضرت مریم ظاهر شده است.

۵ ـ همان چشمه به اعجاز حضرت امیر مؤمنان علیه السلام نیز جوشیده است.

۶ ـ در این مسجد سنگ سفید متبرّکی بوده که حضرت مریم فرزندش عیسیٰ علیه السلام را بر آن نهاده است. حضرت امیر علیه السلام آن سنگ را به اعجاز از زیر خاک خارج ساخته و در سمت قبله مسجد نصب کرده، به سویش نماز گزارده است.

۸ ـ حضرت امیر مؤمنان علیه السلام و دو فرزندش امام مجتبی و حضرت سیّدالشهدا علیهما السلام در آنجا نماز گزارده‌اند.

۹ ـ حضرت علی علیه السلام به مدت چهار روز به جهت قداست وشرافت آن مکان، در آنجا توقّف کرده است.

۱۰ ـ پیغمبران از جمله حضرت خلیل‌الرحمن علیه السلام در آنجا نماز خوانده‌اند.

۱۱ ـ قبر پیغمبری ـ که شاید حضرت یوشع علیه السلام باشد ـ در آنجا است.

۱۲ ـ بازگشت آفتاب برای حضرت امیر مؤمنان علیه السلام در آنجا اتفاق افتاد.

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

سامرّا

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

اذن دخول حرم مطهر عسکریین علیهما السلام

هنگامی‌که رسیدی به‌سُرَّمَنْ رَأیٰ (سامرّا) غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خودرا و روانه شو با تأنّی ووقار بسوی حرم شریف آنگاه بر در حرم بایست وبگو:

ءَاَدْخُلُ یٰا نَبِیَّ اللهِ، ءَاَدْخُلُ یٰا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ، ءَاَدْخُلُ یٰا
آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا؟ آیا داخل شوم ای امیر مؤمنان آیا داخل شوم ای
فٰاطِمَةُ الزَّهْرٰاءَ سَیِّدَةَ نِسٰاءِ الْعٰالَمِینَ، ءَاَدْخُلُ یٰا مَوْلاٰیَ
فاطمه زهرا بانوی زنان جهانیان؟ آیا داخل شوم ای مولا و سرورم ای
الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ، ءَاَدْخُلُ یٰا مَوْلاٰیَ الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ،
حسن بن علی؟ آیا داخل شوم ای مولایم حسین بن علی؟
ءَاَدْخُلُ یٰا مَوْلاٰیَ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ، ءَاَدْخُلُ یٰا مَوْلاٰیَ
آیا داخل شوم ای مولایم علی بن الحسین؟ آیا داخل شوم ای مولایم
مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ، ءَاَدْخُلُ یٰا مَوْلاٰیَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ،
محمد بن علی؟ آیا داخل شوم ای مولایم جعفر بن محمد؟
ءَاَدْخُلُ یٰا مَوْلاٰیَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ، ءَاَدْخُلُ یٰا مَوْلاٰیَ
آیا داخل شوم ای مولایم موسی بن جعفر؟ آیا داخل شوم ای مولایم

عَلِيَّ بْنَ مُوسَىٰ، ءَاَدْخُلُ يٰا مَوْلاٰيَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ،

علی بن موسی؟ آیا داخل شوم ای مولایم محمد بن علی؟

ءَاَدْخُلُ يٰا مَوْلاٰيَ يٰا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ، ءَاَدْخُلُ

آیا داخل شوم ای مولایم ابا الحسن علی بن محمد؟ آیا داخل شوم

يٰا مَوْلاٰيَ يٰا اَبٰا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، ءَاَدْخُلُ يٰا

ای مولایم ای ابا محمد حسن بن علی؟ آیا داخل شوم ای

مَلاٰئِكَةَ اللهِ الْمُوَكَّلِينَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الشَّرِيفِ.

فرشتگان خدا که به این حرم شریف گماشته شده‌اید

آنگاه داخل شو و پای راست را مقدّم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی هادی علیه‌السلام رو به قبر و پشت به قبله و پس از صد مرتبه «اَللهُ اَكْبَرُ»، بگو:

زیارت حضرت امام هادی علیه‌السلام

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يٰا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الزَّكِيَّ

سلام بر تو ای اباالحسن علی بن محمد (امام) پاکیزه راهبر،

الرّٰاشِدَ، النُّورَ الثّٰاقِبَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكٰاتُهُ، اَلسَّلاٰمُ

و نور درخشان، و رحمت خدا و برکاتش بر تو، سلام

عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای برگزیدهٔ خدا، سلام بر تو ای راز (دار) خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا آلَ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای رشتهٔ (محکم) خدا، سلام بر تو ای آل الله، سلام

عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای انتخاب شدهٔ خدا، سلام بر تو ای برگزیدهٔ خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حَقَّ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر تو ای امانتدار خدا، سلام بر تو ای شایستهٔ (درگاه) خدا، سلام

عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ الْأَنْوارِ،

بر تو ای حبیب خدا، سلام بر تو ای روشنی روشنیها

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْأَبْرارِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَلِيلَ

سلام بر تو ای زیور نیکان، سلام بر تو ای فرزند

الْأَخْيارِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عُنْصُرَ الْأَطْهارِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

نیکان سلام بر تو ای عنصر پاکان، سلام بر تو

يَا حُجَّةَ الرَّحْمٰنِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْإِيمانِ،

ای حجت خدای رحمان، سلام بر تو ای رکن ایمان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ

سلام بر تو ای سرور مؤمنان، سلام بر تو ای سرپرست

الصَّالِحِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ الْهُدىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

شایستگان، سلام بر تو ای پرچم هدایت، سلام بر تو

يَا حَلِيفَ التُّقىٰ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ، اَلسَّلاٰمُ

ای ملازم تقوی و پرهیزکاری، سلام بر تو ای استوانهٔ دین، سلام

عَلَيْكَ يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيِّينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ

بر تو ای فرزند خاتم پیمبران، سلام بر تو ای فرزند آقای

الْوَصِيِّينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَيِّدَةِ

اوصیاء، سلام بر تو ای فرزند فاطمهٔ زهرا بانوی

نِساءِ الْعالَمِينَ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْأَمِينُ الْوَفِيُّ، اَلسَّلاٰمُ

زنان جهانیان، سلام بر تو ای امانتدار باوفا، سلام

عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِيُّ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الزّاهِدُ

بر تو ای پرچمدار پسندیده (دین)، سلام بر تو ای پارسای

التَّقِيُّ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ،

با تقوا، سلام بر تو ای حجت بر همهٔ خلق

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا التّالِي لِلْقُرْآنِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا

سلام بر تو ای تلاوت کنندهٔ قرآن، سلام بر تو ای

الْمُبَيِّنُ لِلْحَلاٰلِ مِنَ الْحَرامِ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَلِيُّ

بیان کنندهٔ حلال و حرام، سلام بر تو ای سرپرست

النّاصِحُ، اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّرِيقُ الْواضِحُ، اَلسَّلاٰمُ

خیرخواه، سلام بر تو ای راه روشن، سلام بر

عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّجْمُ اللّائِحُ، اَشْهَدُ يَا مَوْلاٰيَ يَا اَبَا الْحَسَنِ

تو ای اختر درخشان، گواهی دهم ای مولای من ابا الحسن

أَنَّكَ حُجَّةُ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي بَرِيَّتِهِ، وَأَمِينُهُ فِي

بطور مسلم تو‌ئی حجت خدا بر خلقش، و جانشین او در آفریدگانش، و امین او در

بِلادِهِ، وَشاهِدُهُ عَلىٰ عِبادِهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوىٰ،

شهرهایش، و گواه او بر بندگانش، و گواهی دهم که تو‌ئی روح و حقیقت تقوا

وَبابُ الْهُدىٰ، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقىٰ، وَالْحُجَّةُ عَلىٰ مَنْ فَوْقَ

و درگاه هدایت، و رشتهٔ محکم حق، و حجت بر هر که روی

الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرىٰ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ

زمین و هر که در زیر زمین است، و گواهی دهم که تو پاکی از

الذُّنُوبِ، الْمُبَرَّأُ مِنَ الْعُيُوبِ، وَالْمُخْتَصُّ بِكَرامَةِ اللهِ،

گناهان و مبرا هستی از عیبها، و مخصوص به کرامت خدا

وَالْمَحْبُوُّ بِحُجَّةِ اللهِ، وَالْمَوْهُوبُ لَهُ كَلِمَةُ اللهِ، وَالرُّكْنُ

و اختصاص یافته به مقام حجت خدا، بخشیده شده و کلمهٔ خدا، و آن رکن و پایه‌ای

الَّذِي يَلْجَأُ إِلَيْهِ الْعِبادُ وَتُحْيىٰ بِهِ الْبِلادُ، وَأَشْهَدُ يا

که بندگان خدا به او پناه برند و زنده و آبادان شود بوسیله‌اش شهرها، و گواهی دهم ای

مَوْلايَ أَنِّي بِكَ وَبِآبائِكَ وَأَبْنائِكَ مُوقِنٌ مُقِرٌّ، وَلَكُمْ تابِعٌ

مولای من که من نسبت به تو و به پدران و فرزندانت یقین و اقرار دارم، و پیرو شمایم

فِي ذاتِ نَفْسِي، وَشَرائِعِ دِينِي، وَخاتِمَةِ عَمَلِي،

در مورد خودم، و قوانین و احکام دینم و سرانجام کردارم

وَمُنْقَلَبِي وَمَثْوايَ، وَأَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ والاكُمْ، وَعَدُوٌّ لِمَنْ

وبه‌جای بازگشت ومنزلگاهم، و من دوستدارم کسی که شما را دوست دارد، و دشمنم با کسی که شما را

عٰادٰاكُمْ، مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ،

دشمن دارد، ایمان دارم به راز درونی و آشکارتان و آغاز و انجامتان

بِاَبِي اَنْتَ وَاُمّي، وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

پدر و مادرم به فدایتان، و سلام و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد

صلوات بر امام هادی علیه‌السلام

آنگاه ببوس ضریح را و بگذار طرف راست و چپ صورت را بر آن و بگو:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلىٰ

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد، و درود فرست بر

حُجَّتِكَ الْوَفِيِّ، وَوَلِيِّكَ الزَّكِيِّ، وَاَمينِكَ الْمُرْتَضىٰ،

حجت با وفایت، و نمایندهٔ پاکت، و امانتدار پسندیدهات

وَصَفِيِّكَ الْهادي، وَصِراطِكَ الْمُسْتَقيمِ، وَالْجادَّةِ

و برگزیدهٔ راهنمایت، و راه راستت، و بزرگترین

الْعُظْمىٰ، وَالطَّريقَةِ الْوُسْطىٰ، نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنينَ،

جاده، و معتدل‌ترین طریقه، روشنی دلهای مردمان با ایمان

وَوَلِيِّ الْمُتَّقينَ، وَصاحِبِ الْمُخْلَصينَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ

و سرور پرهیزکاران، و یار مردمان با اخلاص، خدایا درود فرست بر

سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ، وَصَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ

آقای ما محمد و خاندانش، و درود فرست بر علی بن محمد

الرّاشِدِ، الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ، وَالطّاهِرِ مِنَ الْخَلَلِ،

آن راهبر معصوم از گناه، و لغزش و پاک از عیب و نقص

وَالْمُنْقَطِعِ اِلَيْكَ بِالْاَمَلِ، الْمَبْلُوِّ بِالْفِتَنِ، وَالْمُخْتَبَرِ

و آنکه امید خود را از خلق تو بریده و به تو پیوسته، آن مبتلا به آشوبها، و آزموده

بِالْمِحَنِ، وَالْمُمْتَحَنِ بِحُسْنِ الْبَلْوىٰ وَصَبْرِ الشَّكْوىٰ،

به محنتها، و امتحان شده به آزمایش نیکو، و بردبار در شکایت، و

مُرْشِدِ عِبادِكَ، وَبَرَكَةِ بِلادِكَ، وَمَحَلِّ رَحْمَتِكَ،

ارشادگر بندگانت، و برکت شهرهایت، و محل نزول رحمتت

وَمُسْتَوْدَعِ حِكْمَتِكَ، وَالْقائِدِ اِلىٰ جَنَّتِكَ، الْعالِمِ فِي

و جای سپردن حکمتت، و پیشرو بسوی بهشتت، دانشمند در

بَرِيَّتِكَ، وَالْهادِي فِي خَلِيقَتِكَ، الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَانْتَجَبْتَهُ

میان خلقت و راهنمای در آفریدگانت، آن کس که پسندش کردی و برگزیدی

وَاخْتَرْتَهُ لِمَقامِ رَسُولِكَ فِي اُمَّتِهِ، وَاَلْزَمْتَهُ حِفْظَ

و انتخابش کردی برای جانشینی پیامبرت در میان امتش، و ملزمش کردی برای نگهداری

شَرِيعَتِهِ، فَاسْتَقَلَّ بِاَعْباءِ الْوَصِيَّةِ نَاهِضاً بِها، وَمُضْطَلِعاً

شریعت آن حضرت، و او به تنهائی بار سنگین جانشینی را بدوش کشید و توانا بود

بِحَمْلِها، لَمْ يَعْثُرْ فِي مُشْكِلٍ، وَلاٰ هَفا فِي مُعْضِلٍ، بَلْ

برای پذیرفتن آن، نلغزید در هیچ پیش‌آمد مشکلی، و نه در هیچ کار پیچیده‌ای، بلکه

كَشَفَ الْغُمَّةَ، وَسَدَّ الْفُرْجَةَ، وَاَدَّىَ الْمُفْتَرَضَ، اَللّٰهُمَّ

هر اندوهی را برطرف کرد، و هر رخنه‌ای را بربست، و انجام داد هر واجبی را، خدایا

فَكَمٰا اَقْرَرْتَ نٰاظِرَ نَبِيِّكَ بِهِ فَرَقَّهِ دَرَجَتَهُ، وَاَجْزِلْ لَدَيْكَ

چنانچه دیدهٔ پیغمبرت را بدو روشن کردی پس درجه‌اش را بالا ببر

مَثُوبَتَهُ، وَصَلِّ عَلَيْهِ، وَبَلِّغْهُ مِنّٰا تَحِيَّةً وَسَلاٰماً، وَآتِنٰا مِنْ

و پاداشش را، و درود فرست بر او و برسان به آن حضرت از

لَدُنْكَ فِي مُوٰالاٰتِهِ فَضْلاً وَاِحْسٰاناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْوٰاناً

طرف ما سلام، و بده به ما بخاطر دوستی او از نزدخویش فضل و احسان و آمرزش و

اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ.

خوشنودیت را که تو دارای فضل بزرگی هستی

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

نماز زیارت

سپس دو رکعت نماز زیارت بخوان و چون سلام دادی بگو:

يٰا ذَاالْقُدْرَةِ الْجٰامِعَةِ، وَالرَّحْمَةِ الْوٰاسِعَةِ، وَالْمِنَنِ

ای دارای قدرت کامل، و رحمت گسترده، و عطاهای

الْمُتَتٰابِعَةِ، وَالْآلاٰءِ الْمُتَوٰاتِرَةِ، وَالْأَيٰادِي الْجَلِيلَةِ،

پیوسته، و نعمتهای بی‌دریی، و دستگیریهای بزرگ

وَالْمَوٰاهِبِ الْجَزِيلَةِ، صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و بخششهای شایان، درود فرست بر محمد و آل محمد

الصّٰادِقِينَ، وَاَعْطِنِي سُؤْلِي، وَاجْمَعْ شَمْلِي، وَلُمَّ

آن راستگویان بزرگوار، و بده به من خواسته‌ام را، و گردآور پراکندگیم را، و اصلاح کن

شَعَثِي، وَزَكِّ عَمَلِي، وَلاٰ تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِي، وَلاٰ

پریشانیم را، و پاک گردان عملم را، و منحرف مکن دلم را پس از اینکه راهنمائیم کردی و نلغزان

تُزِلَّ قَدَمِي، وَلاٰ تَكِلْنِي اِلىٰ نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً، وَلاٰ

گامم را، و وامگذار مرا بخودم چشم برهمزدنی هرگز، و به نومیدی مبدّل

تُخَيِّبْ طَمَعِي، وَلاٰ تُبْدِ عَوْرَتِي، وَلاٰ تَهْتِكْ سِتْرِي، وَلاٰ

مکن آرزویم را، و عیوبم را آشکار مکن، و پرده‌ام را مدران، و به

تُوحِشْنِي، وَلاٰ تُؤْيِسْنِي، وَكُنْ بِي رَؤُوفاً رَحِيماً،

وحشتم گرفتار مکن، و نومیدم مکن، و نسبت به من رئوف و مهربان باش

وَاهْدِنِي وَزَكِّنِي وَطَهِّرْنِي، وَصَفِّنِي وَاصْطَفِنِي،

و هدایتم کن، و پاک و پاکیزه‌ام کن، و صفایم ده، و برگزینم

وَخَلِّصْنِي وَاسْتَخْلِصْنِي، وَاصْنَعْنِي وَاصْطَنِعْنِي،

و نجاتم ده و خالصم گردان، و کامل و آراسته‌ام کن و به ادب خود مؤدبم کن

وَقَرِّبْنِي اِلَيْكَ وَلاٰ تُبَاعِدْنِي مِنْكَ، وَالْطُفْ بِي وَلاٰ

و به خودت نزدیکم کن و از خود دورم مکن، و به من لطف فرما و مورد

تَجْفُنِي، وَاَكْرِمْنِي وَلاٰ تُهِنِّي، وَمٰا اَسْأَلُكَ فَلاٰ تَحْرِمْنِي،

بی‌لطفی و جفا قرارم مده، و گرامیم بدار و خوارم مکن، و آنچه از تو خواهم محرومم مفرما

وَمَا لاٰ اَسْأَلُكَ فَاجْمَعْهُ لي، بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ

و آنچه را نخواهم برایم فراهم فرما، به مهرت ای مهربانترین

الرّاحِمينَ.

مهربانان

وَاَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَريمِ، وَبِحُرْمَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ

و از تو خواهم به حرمت ذات گرامیت، و به حرمت پیامبرت محمد

صَلَوٰاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَبِحُرْمَةِ اَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ اَميرِ

ـ که درودهای تو بر او و آلش باد ـ و به حرمت خاندان پیامبرت: امیر

الْمُؤْمِنينَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ

مؤمنان ـ علی بن ابی طالب ـ و حسن بن علی و حسین بن علی و علی بن حسین و محمد بن علی

وَجَعْفَرَ وَمُوسىٰ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ

وجعفر بن‌محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و حسن بن علی

وَالْخَلَفِ الْباقي صَلَوٰاتُكَ وَبَرَكاتُكَ عَلَيْهِمْ اَنْ تُصَلِّيَ

و آن یادگار بازمانده ـ که درودهای تو و برکاتت بر ایشان باد ـ که درود فرستی

عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ، وَتُعَجِّلَ فَرَجَ قائِمِهِمْ بِاَمْرِكَ، وَتَنْصُرَهُ

بر همهٔ ایشان، و شتاب کنی در ظهور و فرج قائم ایشان که به فرمان تو قیام کند، و یاریش کنی

وَتَنْتَصِرَ بِهِ لِدينِكَ، وَتَجْعَلَني في جُمْلَةِ النّاجينَ بِهِ،

و یاری کنی بوسیلهٔ او دین خود را، و قرار دهی مرا در زمرهٔ نجات یافتگان بدو

وَالْمُخْلِصينَ في طاعَتِهِ، وَاَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ

و اخلاص ورزان در فرمانبرداریش، و از تو خواهم به حق ایشان که

لِي دَعْوَتِي، وَقَضَيْتَ لِي حاجَتِي، وَاَعْطَيْتَنِي سُؤْلِي،

دعایم را به اجابت رسانی، و حاجتم را برآوری، و خواسته‌ام را به من عطا کنی

وَكَفَيْتَنِي ما اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ دُنْيايَ وَآخِرَتِي، يا اَرْحَمَ

و کارهای مهمّ دنیا و آخرتم را کفایت کنی، ای مهربانترین

الرّاحِمِينَ، يا نُورُ يا بُرْهانُ يا مُنِيرُ يا مُبِينُ، يا رَبِّ اكْفِنِي

مهربانان، ای نور و ای دلیل ای روشنی بخش ای آشکار کننده حق، پروردگارا کفایت کن مرا

شَرَّ الشُّرُورِ، وَآفاتِ الدُّهُورِ، وَاَسْأَلُكَ النَّجاةَ يَوْمَ يُنْفَخُ

از شرّ هر شرّی، و هم از آفتهای روزگار، و از تو خواهم نجات و رهائی را در روزی که دمیده شود

فِي الصُّورِ.

در صور

آنگاه دعا کن هر چه خواهی و این ذکر را بسیار بگو:

يا عُدَّتِي عِنْدَ الْعَدَدِ، وَيا رَجائِي وَالْمُعْتَمَدَ، وَيا كَهْفِي

ای ذخیرهٔ من در برابر ذخیره‌ها، و ای امید من و تکیه‌گاهم، و ای پناهگاه و پشت

وَالسَّنَدَ، يا واحِدُ يا اَحَدُ، وَيا قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ، اَسْأَلُكَ

و پناهم، ای یگانه ای یکتا، و ای که خود فرمودی: بگو خدا یکی است، از تو خواهم

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ

خدایا به حق هر که را از آفریدگانت خلق کردی، و هیچکس را مانند آنها در میان

مِثْلَهُمْ اَحَداً، صَلِّ عَلىٰ جَماعَتِهِمْ، وَافْعَلْ بِي كَذٰا وَكَذٰا.

آفریدگانت قرار ندادی، درود فرست بر گروه آنها، و دربارهٔ من چنین و چنان کن

و به جای این (کذا وکذا) حاجت خود را بخواه که آن حضرت فرموده: من از خداوند عزّوجلّ خواسته‌ام، نا امید برنگرداند کسی‌را که بخواند این دعا را در روضه‌ام.

زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام را بجا آور جمیع آنچه را که در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام انجام می‌دادی پس بایست نزد ضریح آن حضرت و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ

سلام بر تو ای مولا و سرور من ای ابا محمد حسن بن علی

الْهادِي الْمُهْتَدي وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

هادی راه یافته و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد، سلام بر تو ای

وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ اَوْلِيائِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ

ولیّ و نمایندهٔ خدا و فرزند اولیاء او، سلام بر تو ای حجت خدا و فرزند

حُجَجِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللهِ وَابْنَ اَصْفِيائِهِ،

حجتهای خدا، سلام بر تو ای برگزیدهٔ خدا و زادهٔ برگزیدگانش

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَلِيفَةَ اللهِ وَابْنَ خُلَفائِهِ وَاَبا خَلِيفَتِهِ،

سلام بر تو ای جانشین خدا و فرزند جانشینانش و پدر جانشین او

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

سلام بر تو ای فرزند خاتم پیمبران، سلام بر تو ای فرزند

سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

آقای اوصیاء، سلام بر تو ای فرزند امیر مؤمنان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای فرزند بانوی زنان جهانیان، سلام بر تو

يَا بْنَ الْأَئِمَّةِ الْهادِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْأَوْصِياءِ

ای فرزند امامان راهنما، سلام بر تو ای فرزند اوصیای

الرَّاشِدِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عِصْمَةَ الْمُتَّقِينَ، اَلسَّلامُ

ارشاد کننده سلام بر تو ای نگهبان پرهیزکاران، سلام

عَلَيْكَ يا اِمامَ الْفائِزِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رُكْنَ الْمُؤْمِنِينَ،

بر تو ای پیشوای رستگاران، سلام بر تو ای پایه و رکن اهل ایمان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا فَرَجَ الْمَلْهُوفِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای گشایش‌ده اندوهناکان، سلام بر تو ای

وارِثَ الْأَنْبِياءِ الْمُنْتَجَبِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خازِنَ عِلْمِ

وارث پیمبران برگزیده، سلام بر تو ای خزینه‌دار علم

وَصِيِّ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الدّاعِي بِحُكْمِ اللهِ،

وصی رسول خدا، سلام بر تو ای دعوت کنندهٔ به حکم خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النّاطِقُ بِكِتابِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

سلام بر تو ای گویای به کتاب خدا (قرآن)، سلام بر تو ای

حُجَّةَ الْحُجَجِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا هادِيَ الْاُمَمِ، اَلسَّلامُ

حجت حجتها، سلام بر تو ای راهنمای ملتها، سلام

عَلَيْكَ يا وَلِيَّ النِّعَمِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَيْبَةَ الْعِلْمِ،

بر تو ای واسطه و سرپرست نعمتها، سلام بر تو ای گنجینهٔ دانش

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَفِينَةَ الْحِلْمِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا

سلام بر تو ای کشتی حلم و بردباری، سلام بر تو ای پدر

الْإِمامِ الْمُنْتَظَرِ، الظّاهِرَةِ لِلْعاقِلِ حُجَّتُهُ، وَالثّابِتَةِ فِي

امام منتظر آنکس که حجت و نشانه‌اش برای شخص خردمند آشکار، و معرفتش به یقین

الْيَقِينِ مَعْرِفَتُهُ، الْمُحْتَجَبِ عَنْ اَعْيُنِ الظّالِمِينَ،

ثابت و مسلم است، آنکه در پرده است از دیدهٔ ستمکاران

وَالْمُغَيَّبِ عَنْ دَوْلَةِ الْفاسِقِينَ، وَالْمُعِيدِ رَبُّنا بِهِ الْإِسْلامَ

وآن غایب وپنهان از حکومت ودولت اهل فسق وعصیان، وآنکس که پروردگار مابوسیله‌اش دین اسلام

جَدِيداً بَعْدَ الْإِنْطِماسِ، وَالْقُرْآنَ غَضّاً بَعْدَ الْاِنْدِراسِ،

را بصورت تازه و نوی باز گرداند پس از فرسودگی، و قرآن را تر و تازه باز آرد پس از کهنگی

اَشْهَدُ يا مَوْلايَ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكاةَ،

گواهی دهم ای سرور من که براستی تو برپاداشتی نماز را، و پرداختی زکات را

وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَدَعَوْتَ اِلىٰ

و امر کردی به معروف، و نهی کردی از منکر، و دعوت کردی مردم را

سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَعَبَدْتَ اللهَ

به راه پروردگارت با حکمت و پند نیکه و پرستش کردی خدا را

مُخْلِصاً حَتّىٰ أَتاكَ الْيَقِينُ، أَسْأَلُ اللهَ بِالشَّأْنِ الَّذِي لَكُمْ

از روی اخلاص تا مرگ فرا رسید، از خدا خواهم بدان منزلت و مقامی که شما

عِنْدَهُ اَنْ يَتَقَبَّلَ زِيارَتِي لَكُمْ، وَيَشْكُرَ سَعْيِي اِلَيْكُمْ،

نزد او دارید که بپذیرد زیارت مرا، و پاداش سعی و کوششم را برای رسیدن به درگاه شما

وَيَسْتَجِيبَ دُعائِي بِكُمْ، وَيَجْعَلَنِي مِنْ اَنْصارِ الْحَقِّ

و اجابت کند دعایم را بوسیلهٔ شما، و قرارم دهد از یاوران حق

وَاَتْباعِهِ وَاَشْياعِهِ وَمَوالِيهِ وَمُحِبِّيهِ، وَالسَّلامُ عَلَيْكَ

و پیروان و همراهان و دوستان و دوست دارانش، و سلام بر تو

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

و رحمت خدا و برکاتش

صلوات بر امام عسکری علیه السلام

سپس ببوس ضریحش را و بگذار طرف راست و چپ صورتت را بر آن و بگو:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ، وَصَلِّ عَلَى

خدایا درود فرست بر آقای ما محمد و خاندانش، و درود فرست بر

الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهادِي اِلىٰ دِينِكَ، وَالدَّاعِي اِلىٰ

حسن بن علی آن راهنمای بسوی دین تو، و دعوت کنندهٔ بسوی

سَبِيلِكَ، عَلَمِ الْهُدىٰ، وَمَنارِ التُّقىٰ، وَمَعْدِنِ الْحِجىٰ،

راه تو، پرچم هدایت، و مشعل تقوی، و کان عقل

وَمأْوَى النُّهىٰ، وَغَيْثِ الْوَرىٰ، وَسَحابِ الْحِكْمَةِ، وَبَحْرِ

و جایگاه فرزانگی و خرد، و باران رحمت برای مردم و ابر (ریزان) حکمت، و دریای

الْمَوْعِظَةِ، وَوارِثِ الْأَئِمَّةِ، وَالشَّهِيدِ عَلَى الْأُمَّةِ،

پند و وعظ، و وارث امامان، و گواه بر امت،

الْمَعْصُومِ الْمُهَذَّبِ، وَالْفاضِلِ الْمُقَرَّبِ، وَالْمُطَهَّرِ مِنَ

آن معصوم از گناه و پاکیزه، و فاضل مقرّب درگاه، و پاک

الرِّجْسِ، الَّذِي وَرَّثْتَهُ عِلْمَ الْكِتابِ، وَاَلْهَمْتَهُ فَصْلَ

از پلیدی که علم کتاب خود را به او ارث دادی، و طریقهٔ جدا کردن و داوری بین حق و باطل را به او

الْخِطابِ، وَنَصَبْتَهُ عَلَماً لِأَهْلِ قِبْلَتِكَ، وَقَرَنْتَ طاعَتَهُ

الهام فرمودی، و او را پرچم و نشانهٔ اهل قبلهٔ خود قرار دادی، مقرون ساختی فرمانبرداری از او را

بِطاعَتِكَ، وَفَرَضْتَ مَوَدَّتَهُ عَلىٰ جَمِيعِ خَلِيقَتِكَ، اَللّٰهُمَّ

به فرمانبرداری از خود، و واجب کردی دوستیش را بر همهٔ آفریدگانت، خدایا

فَكَمَا اَنابَ بِحُسْنِ الْإِخْلاصِ فِي تَوْحِيدِكَ، وَاَرْدىٰ مَنْ

چنانچه او دل بست با اخلاصی پاک در توحید تو، و محکوم کرد کسی را

خاضَ فِي تَشْبِيهِكَ، وَحامىٰ عَنْ اَهْلِ الْإِيمانِ بِكَ،

که در اندیشهٔ تشبیه تو (به مخلوق) فرو رفته بود، و حمایت کرد از ایمان دارندگان به تو

فَصَلِّ يا رَبِّ عَلَيْهِ صَلاةً يَلْحَقُ بِها مَحَلَّ الْخاشِعينَ،

پس درود فرست پروردگارا بر او درودی که او را به مقام خاشعان درگاهت رساند

وَيَعْلُو فِي الْجَنَّةِ بِدَرَجَةِ جَدِّهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ، وَبَلِّغْهُ مِنّا

و او را بدرجهٔ جدش خاتم پیمبران نائل کند و برسان به او از جانب من

تَحِيَّةً وَسَلاماً، وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْساناً

تحیت و سلام، و بده به ما از نزد خویش در دوستیش برتری

وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً، اِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظيمٍ وَمَنٍّ جَسيمٍ.

و احسان و آمرزش و خشنودی خود را که براستی تو دارای فضلی بزرگ و نعمتی گرانمایه هستی

نماز زیارت

سپس دو رکعت نماز زیارت بجا آور و چون فارغ شدی بگو:

يا دائِمُ يا دَيْمُومُ، يا حَيُّ يا قَيُّومُ، يا كاشِفَ الْكَرْبِ

ای (خدای) جاویدان، و ای پاینده، و ای زنده همیشه پابرجا، ای برطرف کن گرفتاری

وَالْهَمِّ، وَيا فارِجَ الْغَمِّ، وَيا باعِثَ الرُّسُلِ، وَيا صادِقَ

و اندوه، و ای زدایندهٔ غم، ای برانگیزندهٔ رسولان و ای راست

الْوَعْدِ، وَيا حَيُّ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ، اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِحَبيبِكَ

وعده صادق، و ای زنده‌ای که معبودی جز تو نیست، توسل جویم بدرگاه تو بوسیلهٔ حبیبت

مُحَمَّدٍ، وَوَصِيِّهِ عَلِيٍّ ابْنِ عَمِّهِ، وَصِهْرِهِ عَلَى ابْنَتِهِ الَّذِي

محمد و وصیش علی عموزاده و همسر دخترش

خَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرَايِعَ، وَفَتَحْتَ بِهِمَا التَّاْوِيلَ

آن دو بزرگواری که خاتمه بخشیدی به آن دو، شرایع گذشته را، و گشودی به آن دو باب تأویل

وَالطَّلَايِعَ، فَصَلِّ عَلَيْهِمَا صَلاةً يَشْهَدُ بِهَا الْأَوَّلُونَ

و رازهای سربستهٔ قرآن را، پس درود فرست بر آن دو درودی که گواهی دهند بدان پیشینیان

وَالْآخِرُونَ، وَيَنْجُو بِهَا الْأَوْلِيَاءُ وَالصَّالِحُونَ، وَاَتَوَسَّلُ

و پسینیان و نجات یابند به آن دوستان تو و شایستگان درگاهت، و توسل جویم

اِلَيْكَ بِفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَالِدَةِ الْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ، وَسَيِّدَةِ

بدرگاهت بوسیلهٔ فاطمهٔ زهراء مادر امامان راه یافته و بانوی زنان

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، الْمُشَفَّعَةِ فِي شِيعَةِ اَوْلَادِهَا الطَّيِّبِينَ،

جهانیان، آنکه شفاعتش پذیرفته است دربارهٔ شیعیان فرزندان پاکش

فَصَلِّ عَلَيْهَا صَلاةً دَائِمَةً اَبَدَ الْآبِدِينَ، وَدَهْرَ الدَّاهِرِينَ،

درود فرست بر او درودی همیشگی و جاویدان تا برپا است روزگار

وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِالْحَسَنِ الرَّضِيِّ، الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ،

و توسل جویم بدرگاهت بوسیلهٔ حسن مجتبی آن امام پسندیده و پاک و پاکیزه

وَالْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ، الْمَرْضِيِّ الْبَرِّ التَّقِيِّ، سَيِّدَيْ شَبَابِ

و حسین مظلوم آن امام پسندیده و نیکوکار با تقوا، دو آقای جوانان

اَهْلِ الْجَنَّةِ، الْاِمَامَيْنِ الْخَيِّرَيْنِ، الطَّيِّبَيْنِ التَّقِيَّيْنِ النَّقِيَّيْنِ،

اهل بهشت آن دو امام برگزیدهٔ پاکیزهٔ با تقوای بی‌عیب

الطّٰاهِرَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ، الْمَظْلُومَيْنِ الْمَقْتُولَيْنِ، فَصَلِّ

و پاک و آن دو شهید مظلوم کشتهٔ (راه حق)، پس درود فرست

عَلَيْهِمٰا مٰا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمٰا غَرَبَتْ، صَلٰاةً مُتَوٰالِيَةً

بر آن دو تا هرگاه که (جهانی برپا است و) سر زند و غروب کند خورشید درودی پشت سر هم

مُتَتٰالِيَةً، وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعٰابِدِينَ،

و پی‌درپی، و توسل جویم بدرگاهت به علی بن الحسین سرور عبادت کنندگان

الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ الظّٰالِمِينَ، وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

و مستور از ترس ستمکاران، و به محمد بن علی

الْبٰاقِرِ الطّٰاهِرِ، النُّورِ الزّٰاهِرِ، الْإِمٰامَيْنِ السَّيِّدَيْنِ، مِفْتٰاحَيِ

باقر آن امام پاک، و آن نور تابناک، آن دو امام بزرگ کلید

الْبَرَكٰاتِ، وَمِصْبٰاحَيِ الظُّلُمٰاتِ، فَصَلِّ عَلَيْهِمٰا مٰا سَرىٰ

هر برکت، و چراغ هر تاریکی و ظلمت، درود فرست بر آنها تا بگذرد

لَيْلٌ وَمٰا اَضٰاءَ نَهٰارٌ، صَلٰاةً تَغْدُو وَتَرُوحُ، وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ

شبی، و بتابد روزی، درودی در بامداد و پسین، و توسل جویم بدرگاهت

بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، الصّٰادِقِ عَنِ اللّٰهِ، وَالنّٰاطِقِ فِي عِلْمِ

بوسیلهٔ جعفر بن محمد آن راستگوی از طرف خدا، و گویای دانش

اللّٰهِ، وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، الْعَبْدِ الصّٰالِحِ فِي نَفْسِهِ،

خدا، و به موسی بن جعفر آن بنده‌ای که خودبخود شایسته و صالح بود

وَالْوَصِيِّ النّٰاصِحِ، الْإِمٰامَيْنِ الْهٰادِيَيْنِ الْمَهْدِيَّيْنِ،

و آن وصی خیرخواه که هر دوی آنها دو امام راهنمای راه یافته

الْوافِيَيْنِ الْكافِيَيْنِ، فَصَلِّ عَلَيْهِما ما سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ،

و وافی و کافی بودند، پس درود فرست بر آن دو تا هرگاه که تسبیحت کند فرشته‌ای

وَتَحَرَّكَ لَكَ فَلَكٌ، صَلاةً تُنْمىٰ وَتَزِيدُ، وَلاٰ تَفْنىٰ وَلاٰ

و در حرکت باشد به فرمانت فلکی، درودی با برکت که فزونی یابد و فنا و زوال

تَبِيدُ، وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضا، وَبِمُحَمَّدِ

نپذیرد، و توسل جویم بدرگاهت بوسیلهٔ علی بن موسی الرضا، و به محمد

ابْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى، الْإِمامَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ الْمُنْتَجَبَيْنِ،

بن علی مرتضی، آن دو امام پاک و برگزیده

فَصَلِّ عَلَيْهِما ما اَضاءَ صُبْحٌ، وَدامَ صَلاةٌ تُرَقِّيهِما اِلىٰ

درود فرست بر آن دو تا روشنی هر بامداد درودی که بالا برد آن دو را بسوی

رِضْوانِكَ فِي الْعِلِّيِّينَ مِنْ جِنانِكَ، وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيٍّ

رضوانت در بلندترین جاهای بهشت، و توسل جویم بدرگاهت به علی

ابْنِ مُحَمَّدٍ الرّاشِدِ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهادِي، الْقائِمَيْنِ

بن محمد آن امام راشد، و حسن بن علی هادی که هر دوی آنان قیام کردند

بِاَمْرِ عِبادِكَ، الْمُخْتَبَرَيْنِ بِالْمِحَنِ الْهائِلَةِ، وَالصّابِرَيْنِ

به کار بندگانت و به محنتهای هراس‌انگیز آزمایش شدند، و در برابر کینه‌های لغزاننده

فِي الْإِحَنِ الْماثِلَةِ، فَصَلِّ عَلَيْهِما كِفاءَ اَجْرِ الصّابِرِينَ،

بردباری کردند، پس درود فرست بر آنان معادل مزد همهٔ بردباران

وَاِزاءَ ثَوابِ الْفائِزِينَ، صَلاةً تُمَهِّدُ لَهُمَا الرِّفْعَةَ،

و برابر پاداش رستگاران، درودی که آماده کند برای آن دو بلندی رتبه را

وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ يا رَبِّ بِاِمامِنا، وَمُحَقِّقِ زَمانِنا، الْيَوْمِ

و توسل جویم به درگاهت پروردگارا به امام خویش، و محقق کننده همزمان ما آن روز

الْمَوْعُودِ، وَالشّاهِدِ الْمَشْهُودِ، وَالنُّورِ الْأَزْهَرِ، وَالضِّياءِ

موعود را، و آن گواه گواهی شده و درخشنده‌ترین نور و روشنترین

الْأَنْوَرِ، الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ، وَالْمُظَفَّرِ بِالسَّعادَةِ، فَصَلِّ

تابش، آن یاری شده به رعب (در دل دشمن)، و آن پیروزمند بوسیلهٔ سعادت پس درود فرست

عَلَيْهِ عَدَدَ الثَّمَرِ، وَاَوْراقِ الشَّجَرِ، وَاَجْزاءِ الْمَدَرِ، وَعَدَدَ

بر او به شمارهٔ میوه‌ها، و برگهای درختان، و یک یک ریگها، و به عدد

الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ، وَعَدَدَ ما اَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ، وَاَحْصاهُ

موها و کرکها، و به شمارهٔ آنچه دانشت بدان احاطه دارد و کتاب تو آن را

كِتابُكَ، صَلاةً يَغْبِطُهُ بِها الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ، اَللّـهُمَّ

بشمارد، درودی که غبطه خورند بدان پیشینیان و پسینیان، خدایا

وَاحْشُرْنا فِي زُمْرَتِهِ، وَاحْفَظْنا عَلىٰ طاعَتِهِ، وَاحْرُسْنا

ما را در گروه او محشور گردان، و به پیرویش نگهداریمان کن، و به دولت او

بِدَوْلَتِهِ، وَاَتْحِفْنا بِوِلايَتِهِ، وَانْصُرْنا عَلىٰ اَعْدائِنا بِعِزَّتِهِ،

محفوظمان بدار، و دوستی او را به ما تحفه ده، و یاریمان ده بر دشمنانمان به عزت و شوکت او

وَاجْعَلْنا يا رَبِّ مِنَ التَّوّابِينَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ، اَللّـهُمَّ

و قرارمان ده پروردگارا از توبه کنندگان ای مهربانترین مهربانان، خدایا

وَاِنَّ اِبْلِيسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعِينَ قَدِ اسْتَنْظَرَكَ لِاِغْواءِ خَلْقِكَ

شیطان سرکش ملعون از تو مهلت خواسته تا خلقت را گمراه کند

فَانْظَرْتَهُ، وَاسْتَمْهَلَكَ لِإِضْلالِ عَبِيدِكَ فَامْهَلْتَهُ بِسابِقِ

و تو مهلتش دادی، و از تو فرصت خواسته از راه بدر بردن بندگانت و تو فرصتش دادی از روی

عِلْمِكَ فِيهِ، وَقَدْ عَشَّشَ وَكَثُرَتْ جُنُودُهُ، وَازْدَحَمَتْ

علمت که از پیش درباره‌اش داشتی، و او لانه کرده و لشگرش زیاد شده و قشونش

جُيُوشُهُ، وَانْتَشَرَتْ دُعاتُهُ فِي اَقْطارِ الْأَرْضِ، فَاَضَلُّوا

انبوه گشته، و خوانندگان بسوی او در اطراف زمین پراکنده شده

عِبادَكَ، وَاَفْسَدُوا دِينَكَ، وَحَرَّفُوا الْكَلِمَ عَنْ مَواضِعِهِ،

و بندگانت را گمراه کرده و دینت را فاسد، و کلماتت را (در کتب آسمانی پیشین) تحریف کرده،

وَجَعَلُوا عِبادَكَ شِيَعاً مُتَفَرِّقِينَ، وَاَحْزاباً مُتَمَرِّدِينَ، وَقَدْ

و بندگانت را بصورت گروههای پراکنده، و دسته‌جات سرکش در آورده، و تو خود

وَعَدْتَ نَقْضَ بُنْيانِهِ، وَتَمْزِيقَ شَأْنِهِ، فَاَهْلِكْ اَوْلادَهُ

وعده کردی که ریشه و پایه‌اش را درهم شکنی، و تشکیلاتش را برهم زنی، پس فرزندان و لشگریانش

وَجُيُوشَهُ، وَطَهِّرْ بِلادَكَ مِنِ اخْتِراعاتِهِ وَاخْتِلافاتِهِ،

را نابود کن و شهرها و بلاد خود را از بدعتها و اختلافهایی که ایجاد کرده پاک کن

وَاَرِحْ عِبادَكَ مِنْ مَذاهِبِهِ وَقِياساتِهِ، وَاجْعَلْ دائِرَةَ السَّوْءِ

وبندگانت را از راهها (و روشها) و قیاسهای او (که در کار دین کرده) راحت کن، و چرخ بد روزگار را بر

عَلَيْهِمْ، وَابْسُطْ عَدْلَكَ، وَاَظْهِرْ دِينَكَ، وَقَوِّ اَوْلِياءَكَ،

ایشان به گردش درآور، و عدل و دادت را بگستران، و دین وآئینت را آشکار ساز، و دوستانت را نیرو ده

وَاَوْهِنْ اَعْداءَكَ، وَاَوْرِثْ دِيارَ اِبْلِيسَ وَدِيارَ اَوْلِيائِهِ

و دشمنانت را خوار گردان، و سرزمینهای شیطان و سرزمینهای دوستانش را به دوستانت

اَوْلِيآئَكَ، وَخَلِّدْهُمْ فِى الْجَحِيمِ، وَاَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذٰابِ

واگذار فرما، و او و اتباعش را در جهنم مخلد بدار، و از عذاب دردناک به آنها

الْأَلِيمِ، وَاجْعَلْ لَعٰائِنَكَ الْمُسْتَوْدَعَةَ فِى مَنٰاحِسِ الْخِلْقَةِ

بچشان، و لعنتهای خود را که در جاهای نحس خلقت و مناظر

وَمَشٰاوِيهِ الْفِطْرَةِ دٰآئِرَةً عَلَيْهِمْ، وَمُوَكَّلَةً بِهِمْ، وَجٰارِيَةً

زشت طبیعت به ودیعت نهاده‌ای همه را بر سر آنها فرو بار که موکل بر آنها گردند، و در میان آنان

فِيهِمْ، كُلَّ صَبٰاحٍ وَمَسٰاءٍ وَغُدُوٍّ وَرَوٰاحٍ، رَبَّنٰا آتِنٰا فِى

جاری باشد، در هر صبح و شام و هر چاشتگاه و پسین، پروردگارا به ما در

الدُّنْيٰا حَسَنَةً، وَفِى الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنٰا بِرَحْمَتِكَ عَذٰابَ

دنیا حسنه (خوبی) و در آخرت نیز حسنه عطا فرما، و نگاهمان دار به رحمت خویش از عذاب

النّٰارِ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ.

دوزخ ای مهربانترین مهربانان

سپس دعا کن از برای خود و دیگران.

زیارت والده حضرت قائم ﷺ

آنگاه زیارت کن بانوی دنیا و آخرت والدهٔ امام قائم عجل الله تعالی فرجه الشریف را به این زیارت، قبر آن بانوی معظمّه پشت ضریح امام حسن عسکری ﷺ است:

اَلسَّلامُ عَلىٰ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصّادِقِ

سلام بر رسول خدا صلی الله علیه و آله آن راستگوی

الْأَمِينِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ مَوْلانٰا اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَى

امین، سلام بر سرور ما امیر مؤمنان، سلام بر

الْأَئِمَّةِ الطّاهِرِينَ، الْحُجَجِ الْمَيامِينِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ وَالِدَةِ

امامان پاکیزه آن حجتهای با برکت، سلام بر مادر

الْإِمامِ، وَالْمُودَعَةِ اَسْرارَ الْمَلِكِ الْعَلّامِ، وَالْحامِلَةِ

امام، و آنکس که بدو سپرده شد اسرار (خداوند) فرمانروای بسیار دانا، و آن بانوئی که باردار شد به

لِأَشْرَفِ الْأَنامِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ،

شریفترین مردمان، سلام بر تو ای صدیقهٔ پسندیده

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا شَبِيهَةَ اُمِّ مُوسىٰ وَابْنَةَ حَوارِيِّ عِيسىٰ،

سلام بر تو ای همانند مادر موسی و ای دختر حواری عیسی

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا

سلام بر تو ای بانوی با تقوای پاکیزه، سلام بر تو ای

الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَنْعُوتَةُ فِي

منتخب پسندیده، سلام بر تو ای که وصفت در

الْإِنْجِيلِ، الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللهِ الْأَمِينِ، وَمَنْ رَغِبَ فِي

کتاب انجیل ذکر شده، و از حضرت (عیسی) روح‌الله امین تو را خواستگاری کردند، و ای کسی که

وُصْلَتِهٰا مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ، وَالْمُسْتَوْدَعَةُ اَسْرارَ

علاقه‌مند شد به‌وصلت با تو حضرت محمد سرور رسولان، و ای که اسرار

رَبَّ الْعٰالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلىٰ آبائِكِ الْحَوارِيّينَ،

پروردگار جهانیان به تو سپرده شد، سلام بر تو و بر پدران حواری تو

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلىٰ بَعْلِكِ وَوَلَدِكِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ

سلام بر تو و بر شوهر و فرزند تو، سلام

وَعَلىٰ رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطّاهِرِ، اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ

بر تو و بر روان و پیکر پاکت، گواهی دهم که تو بخوبی (امام زمان را)

الْكَفالَةَ، وَاَدَّيْتِ الْأَمانَةَ، وَاجْتَهَدْتِ فِي مَرْضاةِ اللهِ،

پرستاری کردی، وبخوبی حق این امانت راادا کردی، ودر فراهم آوردن موجبات خوشنودی خدا کوشیدی

وَصَبَرْتِ فِي ذاتِ اللهِ، وَحَفِظْتِ سِرَّ اللهِ، وَحَمَلْتِ وَلِيَّ

و در راه خدا بردباری کردی، و راز خدا را نگهداشتی، و ولی (و نمایندهٔ) خدا را حمل

اللهِ، وَبالَغْتِ فِي حِفْظِ حُجَّةِ اللهِ، وَرَغِبْتِ فِي وُصْلَةِ

کردی، و در نگهداری حجت خدا کوتاهی نکردی، و علاقه پیدا کردی در وصلت

اَبْناءِ رَسُولِ اللهِ، عارِفَةً بِحَقِّهِمْ، مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِمْ، مُعْتَرِفَةً

بافرزندان رسول خدا، در حال معرفت و شناسائی به حق ایشان، و با ایمان به راستگوئیشان، و با اعتراف

بِمَنْزِلَتِهِمْ، مُسْتَبْصِرَةً بِاَمْرِهِمْ، مُشْفِقَةً عَلَيْهِمْ، مُؤْثِرَةً

به منزلت و مقامشان، و بینای به امر امامتشان، و غمخوار برایشان، و ترجیح دادن

هَواهُمْ، وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلىٰ بَصيرَةٍ مِنْ اَمْرِكِ،

دلخواهشان (را بردلخواه خود)، وگواهی دهم که تو درگذشتی در حالی که در امر دینت بصیرت داشتی

مُقْتَدِيَةً بِالصّالِحينَ، راضِيَةً مَرْضِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً،

و به شایستگان اقتدا کردی، خوشنود و پسندیده وپرهیزکار و پاک و پاکیزه

فَرَضِیَ اللّٰهُ عَنْكِ وَاَرْضاكِ، وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ

از دنیا رفتی، خدا از تو خشنود باشد و تو را نیز خوشنود گرداند، و بهشت (برین) را منزل

وَمَأْواكِ، فَلَقَدْ اَوْلاكِ مِنَ الْخَيْراتِ ما اَوْلاكِ، وَاَعْطاكِ

و مأوایت قرار دهد، که براستی خداوند به تو احسان کرد آنچه کرد، و از شرف (و بزرگواری)

مِنَ الشَّرَفِ ما بِهِ اَغْناكِ، فَهَنّاكِ اللّٰهُ بِما مَنَحَكِ مِنَ

به‌تو عطافرمود آنچه را که بدان بی‌نیازت ساخت، پس گوارا کند خدا برایت آن کرامتی را که به تو بخشید

الْكَرامَةِ وَاَمْراكِ.

و سودمندش کند آن را برایت

سپس این دعا را در بالا سر آن بانوی محترم بخوان:

اَللّٰهُمَّ اِيّاكَ اعْتَمَدْتُ، وَلِرِضاكَ طَلَبْتُ، وَبِاَوْلِيائِكَ

خدایا بر تو اعتماد کنم و خوشنودی تو را جویم، و بوسیلهٔ اولیای تو

اِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ، وَعَلىٰ غُفْرانِكَ وَحِلْمِكَ اتَّكَلْتُ، وَبِكَ

بدرگاهت توسل جویم، و به آمرزش و شکیبائی تو توکل کنم، و به وسیلهٔ تو

اعْتَصَمْتُ، وَبِقَبْرِ اُمِّ وَلِيِّكَ لُذْتُ، فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

نگهداری (از گناه) را می‌طلبم، و به قبر مادر ولی تو پناه آورده‌ام، پس درود فرست بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَانْفَعْنِي بِزِيارَتِها، وَثَبِّتْنِي عَلىٰ مَحَبَّتِها،

و آل محمد، و سود ده مرا بوسیلهٔ زیارتش، و ثابت بدار مرا بر دوستی و محبتش

وَلا تَحْرِمْنِي شَفاعَتَها وَشَفاعَةَ وَلَدِها، وَارْزُقْنِي

و محرومم منما از شفاعت او و شفاعت فرزندش، و روزیم گردان

مُرافِقَتَها، وَاحْشُرْنِي مَعَها وَمَعَ وَلَدِها، كَما وَفَّقْتَنِي

همجواریش رها و محشورم گردان با او و با فرزندش چنانچه موفقم داشتی

لِزِيارَةِ وَلَدِها وَزِيارَتِها، اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِالْأَئِمَّةِ

به زیارت فرزندش و زیارت خودش، خدایا من بدرگاه تو رو کنم بوسیلهٔ امامان

الطّاهِرِينَ، وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيامِينِ مِنْ آلِ طٰهٰ

پاکیزه، و توسل جویم بدرگاهت بوسیلهٔ حجتهای میمون و مبارک از آل طه

وَيٰسٓ، اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ، وَاَنْ

و یس که درود فرستی بر محمد و آل محمد آن پاکیزگان

تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْمَئِنِّينَ الْفائِزِينَ، الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ،

و قرار دهی مرا از اطمینان یافتگان کامروا و شاد کامان مژده گیر

الَّذِينَ لاٰ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاٰ هُمْ يَحْزَنُونَ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ

که هیچگونه ترسی بر ایشان نیست و نه اندوهناک شوند، و قرارم ده از کسانی که

قَبِلْتَ سَعْيَهُ، وَيَسَّرْتَ اَمْرَهُ، وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ، وَآمَنْتَ

کوششش پذیرفته، و کارش را آسان کرده، و گرفتاریش را برطرف کرده، و ترسش را

خَوْفَهُ، اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلِّ عَلىٰ

ایمنی بخشیده‌ای، خدایا به حق محمد و آل محمد، درود فرست بر

مُحَمَّدٍ، وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلاٰ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِي

محمد و آل محمد، و قرار مده این زیارت مرا آخرین بار زیارتم

اِيّاهٰا، وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ اِلَيْهٰا اَبَداً مٰا اَبْقَيْتَنِي، وَاِذٰا تَوَفَّيْتَنِي

ازاین بانوی (محترم)، وروزیم کن بازگشتن برای زیارتش را همیشه تا زنده‌ام، و هرگاه مرگ مرا رساندی

فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا، وَاَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَةِ وَلَدِهَا

پس مرا در زمره او محشور فرماء و در شفاعت فرزندش

وَشَفَاعَتِهَا، وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ،

و شفاعت خود او داخلم گردان، و مرا و پدر و مادرم را و همهٔ مردان و زنان با ایمان را بیامرز

وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ

وبده به ما در دنیا حسنه و خوبی، و در آخرت نیز حسنه به ما عطا فرماء و نگاهمان دار به رحمت خودت

عَذَابَ النَّارِ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَرَحْمَةُ اللهِ

از عذاب دوزخ و سلام بر همهٔ شما باد ای سروران من و رحمت خدا و برکاتش

وَبَرَكَاتُهُ.

نیز بر شما باد

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

زیارت حکیمه دختر حضرت جواد علیه‌السلام

قبر شریفش پایین پا و چسبیده به ضریح عسکریّین علیهماالسلام است، می‌ایستی رو به قبله و می‌گویی:

اَلسَّلَامُ عَلَىٰ آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ، اَلسَّلَامُ عَلَىٰ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ،

سلام بر آدم برگزیدهٔ خدا، سلام بر نوح پیامبر خدا،

اَلسَّلَامُ عَلَىٰ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ، اَلسَّلَامُ عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ

سلام بر ابراهیم خلیل خدا، سلام بر موسی کلیم

اللهِ، اَلسَّلامُ عَلیٰ عیسیٰ رُوحِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا

خدا، سلام بر عیسی روح خدا، سلام بر تو ای

رَسُولَ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللهِ، اَلسَّلامُ

رسول خدا، سلام بر تو ای بهترین خلق خدا، سلام

عَلَیْكَ یا صَفِیَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ

بر تو ای برگزیدهٔ خدا، سلام بر تو ای محمد بن عبدالله

خاتَمِ النَّبِیّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَلِیَّ بْنَ

خاتم پیمبران، سلام بر تو ای امیر مؤمنان علی بن

اَبی طالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكِ یا فاطِمَةُ

ابی طالب وصی رسول خدا، سلام بر تو ای فاطمه

سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكُما یا سِبْطَیِ الرَّحْمَةِ

بانوی زنان جهانیان، سلام بر شما ای دو سبط (پیامبر) رحمت

وَسَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَلِیَّ بْنَ

و دو آقای جوان اهل بهشت، سلام بر تو ای علی بن

الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعابِدینَ وَقُرَّةَ عَیْنِ النّاظِرینَ، اَلسَّلامُ

الحسین بزرگ عبادت کنندگان، و نور چشم بینندگان، سلام

عَلَیْكَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ، اَلسَّلامُ

بر تو ای محمد بن علی شکافندهٔ علم پس از پیامبر خدا، سلام

عَلَیْكَ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبارَّ الْأَمینَ، اَلسَّلامُ

بر تو ای جعفر بن محمد صادق امام نیکوکار امین، سلام

عَلَيْكَ يا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

بر تو ای موسی بن جعفر امام پاک پاکیزه، سلام بر تو ای

يا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضا الْمُرْتَضىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

علی بن موسی الرضا ملقب به مرتضی، سلام بر تو ای

مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ

محمد بن علی تقی، سلام بر تو ای علی بن محمد

النَّقِيَّ النّاصِحَ الْأَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ،

نقی آن خیرخواه امین، سلام بر تو ای حسن بن علی

اَلسَّلامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ نُورِكَ

سلام بر وصی پس از او، خدایا درود فرست بر نور

وَسِراجِكَ، وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ، وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ، وَحُجَّتِكَ

و چراغ تابناکت، و بر نمایندهٔ نمایندهات، و وصی وصیت، و حجتت

عَلىٰ خَلْقِكَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ، اَلسَّلامُ

بر آفریدگانت، سلام بر تو ای دختر رسول خدا، سلام

عَلَيْكِ يا بِنْتَ فاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ

بر تو ای دختر فاطمه و خدیجه، سلام بر تو ای دختر

اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ،

امیرمؤمنان، سلام بر تو ای دختر حسن و حسین

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ وَلِيِّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا أُخْتَ

سلام بر تو ای دختر ولی خدا، سلام بر تو ای خواهر

وَلِيَّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا عَمَّةَ وَلِيِّ اللهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا

ولی خدا سلام بر تو ای عمهٔ ولی خدا سلام بر تو ای

بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ

دختر محمد بن علی تقی، و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد سلام

عَلَيْكِ عَرَّفَ اللهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ، وَحَشَرَنا فِي

بر تو، خداوند آشنائی برقرار کند میان ما و شما در بهشت، و محشور گرداند ما را در

زُمْرَتِكُمْ، وَاَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ، وَسَقانا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ

گروه شما، و درآورد ما را در کنار حوض پیامبر شما، و بنوشاندمان از جام جدتان

مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طالِبٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ، اَسْاَلُ

از دست (ساقی حوض کوثر) علی بن ابیطالب ـ درود خدا بر همهٔ شما ـ از خدا خواهم

اللهَ اَنْ يُرِيَنا فِيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ، وَاَنْ يَجْمَعَنا وَاِيّاكُمْ

که شادمانی و حکومت پیروزمندانهٔ شما را به ما بنمایند و گرد آورد ما و شما را

فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَاَنْ لا

در گروه جدتان محمد صلی الله علیه و آله، و نگیرد از ما

يَسْلُبَنا مَعْرِفَتَكُمْ اِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ، اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ بِمَحَبَّتِكُمْ،

معرفت شما را، که براستی او سرپرستی توانا است، تقرب جویم بدرگاه خدا بوسیلهٔ دوستی شما

وَالْبَراءَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ، وَالتَّسْلِيمِ اِلَى اللهِ راضِياً بِهِ غَيْرَ

و بیزاری جستن از دشمنانتان، و تسلیم بودن در برابر خدا و خوشنود بودن بدان

مُنْكِرٍ وَلا مُسْتَكْبِرٍ، وَعَلىٰ يَقِينِ ما اَتىٰ بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ

بی‌آنکه انکار داشته باشم و گردنکشی کنم، و یقین دارم بدرستی آنچه محمد آورده و بدان

رٰاضٍ، نَطْلُبُ بِذٰلِكَ وَجْهَكَ يٰا سَيِّدِي، اَللّٰهُمَّ وَرِضٰاكَ

خوشنودم، و بوسیلهٔ آن می‌جوئیم خوشنودی تو را ای سرور ما، ای خدا رضای تو

وَالدّٰارَ الْآخِرَةَ، يٰا حَكِيمَةُ اشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ، فَاِنَّ

و سرای آخرت را جوئائیم، ای حکیمه شفاعت کن مرا دربارهٔ ورود به بهشت، که براستی تو

لَكِ عِنْدَ اللهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّي أَسْأَلُكَ اَنْ تَخْتِمَ

در نزد خدا مقامی شایسته داری، خدایا از تو خواهم که سرانجامم را به سعادت به پایان رسانی

لِي بِالسَّعٰادَةِ، فَلاٰ تَسْلُبْ مِنِّي مٰا اَنَا فِيهِ، وَلاٰ حَوْلَ وَلاٰ

و از من نگیری آنچه را که بدان معتقدم و حرکت و نیروئی نیست

قُوَّةَ اِلاّٰ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنٰا وَتَقَبَّلْهُ

جز به خواست خدای والای بزرگ، خدایا دعایمان را اجابت فرما، و بپذیر از ما

بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعٰافِيَتِكَ، وَصَلَّى اللهُ عَلىٰ

به بزرگواری و عزت و به رحمت، و عافیت، و درود خدا بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ، وَسَلَّمَ تَسْلِيماً يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ.

محمد و آلش همگی، و سلامی کامل بر آنها باد ای مهربانترین مهربانان

امام سجّاد علیه‌السلام:

کسی که در زمان غیبت قائم ما، بر ولایت ما استوار و ثابت قدم باقی بماند، خداوند ثواب هزار شهید، از شهدای بدر و اُحد را به او عنایت کند.

بحار ۵۲ : ۱۲۵ / ۱۳

زیارت وداع امام هادی و امام عسکری علیهما السلام

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمٰا يٰا وَلِيَّيِ اللهِ، اَسْتَوْدِعُكُمَا اللهَ وَاَقْرَأُ

سلام بر شما ای دو نمایندهٔ خدا، شما را به خدا می‌سپارم و به شما

عَلَيْكُمَا السَّلامَ، آمَنّٰا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمٰا جِئْتُمٰا بِهِ

سلام می‌رسانم، ایمان داریم به خدا و به رسول او و بدانچه شما آوردید

وَدَلَلْتُمٰا عَلَيْهِ، اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنٰا مَعَ الشّٰاهِدِينَ، اَللّٰهُمَّ لاٰ

و مردم را بدان راهنمائی کردید، خدایا بنویس نام ما را در زمرهٔ گواهان (به این مطلب)، خدایا

تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيٰارَتِي اِيّٰاهُمٰا، وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ

قرار مده این زیارت را آخرین بار زیارت من از این دو بزرگوار و روزیم کن بازگشتن

اِلَيْهِمٰا، وَاحْشُرْنِي مَعَهُمٰا وَمَعَ آبٰائِهِمَا الطّٰاهِرِينَ وَالْقٰائِمِ

به زیارتشان را، و محشورم گردان با این دو و با پدران پاکشان و با حضرت قائم

الْحُجَّةَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمٰا يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ.

و حجت از نژادشان ای مهربانترین مهربانان

در حرم عسکریین علیهما السلام قبور عده‌ای از سادات عظام است که از جملهٔ آنها است حسین فرزند امام هادی علیه السلام که سیدی جلیل القدر و عظیم الشأن بوده و از زهّاد و عبّاد به شما می‌رفته است.

زیارت سیدمحمد فرزندامام هادی علیه السلام

امامزاده سید محمد فرزند بزرگ و بزرگوار حضرت امام هادی علیه السلام در شهر «بلد» مدفون است، پدرش او را در کودکی در شهر مدینه گذاشت، او در سن جوانی در سامراء به خدمت پدر آمد، و در بازگشت به حجاز در شهر بلد که نه فرسنگی سامرا است بیمار شد و در سال (۲۰۲هجری) از دنیا رفت و در همانجا به خاک سپرده شد . در زیارت آن بزرگوار می‌گوئی:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيْعُ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ.

سلام بر تو ای بنده شایسته مطیع خداوند و پیامبرش،

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ابْنَ رَسُولِ اللهِ. اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابنَ

سلام بر تو ای پسر رسول خدا سلام بر تو ای

نَبِيِّ اللهِ. اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤمِنِينَ. اَلسَّلامُ

پسر پیامبر خدا سلام بر تو ای پسر امیر مؤمنان، سلام

عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ.

بر تو ای فرزند فاطمه زهرا سرور بانوان دو جهان،

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ الْهَادِي وَرَحْمَةُ اللهِ

سلام بر تو ای محمد بن علی هادی و رحمت و برکات

وَبَرَكَاتُهُ، لا حَرَمَنَا اللهُ بَرَكَتَكَ وَبَرَكَةَ آبَائِكَ الطَّاهِرِيْنَ،

خدا بر تو، خداوند از برکت وجود تو و از برکت وجود پدران پاکت محرومان نسازد

وَرَزَقَنَا اللهُ شَفَاعَتَكُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ، والسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى

و شفاعت شما را در قیامت روزی مافرماید سلام بر تو و بر

اَبِيْكَ وَاَخِيْكَ وَابنِ اَخِيْكَ، وَاَجْدَادِكَ الطَّاهِرِينَ

پدر و برادر و فرزند برادر و اجداد پاکت

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ.

و رحمت و برکات خدا بر شما.

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

اذن دخول سرداب مقدس غیبت

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللهِ وَخَلِيفَةَ آبَائِهِ الْمَهْدِيِّينَ،

سلام بر تو ای خلیفه خدا و جانشین پدران راه یافته‌ات

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ الْمَاضِينَ، اَلسَّلامُ

سلام بر تو ای وصی اوصیای گذشته، سلام

عَلَيْكَ يَا حَافِظَ اَسْرَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای نگهبان رازها و اسرار پروردگار جهانیان، سلام بر تو ای

بَقِيَّةَ اللهِ مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُنْتَجَبِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

یادگار خدا از زبدهٔ برگزیدگان، سلام بر تو ای فرزند

الْأَنْوارِ الزّاهِرَةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْأَعْلامِ الْباهِرَةِ،

نورهای تابان، سلام بر تو ای فرزند مشعلهای فروزان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْعِتْرَةِ الطّاهِرَةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا

سلام بر تو ای فرزند عترت پاکیزه، سلام بر تو ای

مَعْدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بابَ اللهِ الَّذي لا

معدن علوم نبوی، سلام بر تو ای درگاه خدا که نروند (بسوی او)

يُؤْتىٰ اِلّا مِنْهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَبيلَ اللهِ الَّذي مَنْ سَلَكَ

جز از آن (درگاه)، سلام بر تو ای راه خدا که هر که جز آن راه را پیمود

غَيْرَهُ هَلَكَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ناظِرَ شَجَرَةِ طُوبىٰ وَسِدْرَةِ

به هلاکت افتاد، سلام بر تو ای بینندهٔ درخت طوبی وسدرةالمنتهی

الْمُنْتَهىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ الَّذي لا يُطْفىٰ،

سلام بر تو ای نور خدا آن نوری که خاموش نگردد

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ الَّتي لا تَخْفىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای حجت خداوند آن حجّتی که پوشیده نماند، سلام بر تو

يا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّماءِ، اَلسَّلامُ

ای حجت خدا بر هر که در زمین و آسمان است، سلام

عَلَيْكَ سَلامَ مَنْ عَرَفَكَ بِما عَرَّفَكَ بِهِ اللهُ وَنَعَتَكَ بِبَعْضِ

بر تو همانند سلام کس که تو را بدانسان که خدا شناسنده شناخته است، و توصیف می‌کند به برخی

نُعُوتِكَ الَّتِي اَنْتَ اَهْلُهَا وَفَوْقَهَا، اَشْهَدُ اَنَّكَ الْحُجَّةُ عَلىٰ

از صفات تو که شایستهٔ آنی و بالاتر از آن، گواهی دهم که توئی حجت بر

مَنْ مَضىٰ وَمَنْ بَقِيَ، وَاَنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْغالِبُونَ،

رفتگان و باقیماندگان، و حتماً حزب تو پیروز شوند

وَاَوْلِيٰاءَكَ هُمُ الْفائِزُونَ، وَاَعْدٰاءَكَ هُمُ الْخاسِرُونَ، وَاَنَّكَ

و دوستان تو رستگارند، و دشمنانت زیانکارند، و توئی

خازِنُ كُلِّ عِلْمٍ، وَفاتِقُ كُلِّ رَتْقٍ، وَمُحَقِّقُ كُلِّ حَقٍّ،

خزینه‌دار هر دانشی و گشایندهٔ هر گره بسته، و پابرجا کنندهٔ هر حق،

وَمُبْطِلُ كُلِّ باطِلٍ، رَضِيتُكَ يا مَوْلاٰيَ اِماماً وَهادِياً وَوَلِيّاً

و باطل کنندهٔ هر باطل، پسندیدم تو را ای سرور من به امامت و راهنمائی و سرپرستی

وَمُرْشِداً لاٰ اَبْتَغي بِكَ بَدَلاً، وَلاٰ اَتَّخِذُ مِنْ دُونِكَ وَلِيّاً،

و رهبری و نجویم بجای تو دیگری را، و نگیرم جز تو سرپرست دیگری را

اَشْهَدُ اَنَّكَ الْحَقُّ الثّابِتُ الَّذي لاٰ عَيْبَ فيهِ، وَاَنَّ وَعْدَ اللهِ

گواهی دهم که توئی آن حق مسلم و ثابتی که عیبی در آن نیست، و براستی وعدهٔ خدا

فيكَ حَقٌّ لاٰ اَرْتابُ لِطُولِ الْغَيْبَةِ، وَبُعْدِ الْاَمَدِ، وَلاٰ اَتَحَيَّرُ

در باره تو مسلم است و در آن شک بخاطر طولانی شدن غیبت و درازی زمان و سرگردان نشوم

مَعَ مَنْ جَهِلَكَ وَجَهِلَ بِكَ، مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ لِاَيّامِكَ، وَاَنْتَ

به‌همراه آنکه تورانشناختند وبه تودلخائی ندارند، چشم‌به راه و منتظر روزهای فرمانروائیت هستم و توئی

الشّافِعُ الَّذي لاٰ تُنازَعُ، والْوَلِيُّ الَّذي لاٰ تُدافَعُ، ذَخَرَكَ

آن واسطه و شفیعی که نزاعی در آن نیست و آن سرپرستی که مزاحم نداری، ذخیره‌ات کرده است

اللهُ لِنُصْرَةِ الدِّينِ، وَاِعْزازِ الْمُؤْمِنِينَ، وَالْاِنْتِقامِ مِنَ

خداوند برای یاری دین و شوکت مؤمنین و انتقام گرفتن از

الْجاحِدِينَ الْمارِقِينَ، اَشْهَدُ اَنَّ بِوِلاٰيَتِكَ، تُقْبَلُ

منکرین و بیرون رفتگان از دین، گواهی دهم که اعمال بوسیلهٔ دوستی تو پذیرفته گردد اعمال

الْأَعْمالُ، وَتُزَكَّى الْأَفْعالُ، وَتُضاعَفُ الْحَسَناتُ،

و پاک شود کردار، و چند برابر گردد کارهای خوب

وَتُمْحَى السَّيِّئاتُ، فَمَنْ جاءَ بِوِلاٰيَتِكَ وَاعْتَرَفَ

و محو شود کارهای بد، پس هر که ولایت تو را داشت و به امامت تو اعتراف کرد

بِاِمامَتِكَ قُبِلَتْ اَعْمالُهُ، وَصُدِّقَتْ اَقْوالُهُ، وَتَضاعَفَتْ

اعمالش پذیرفته و گفتارش مورد تصدیق و گواهی است، و کارهای نیکش مضاعف

حَسَناتُهُ، وَمُحِيَتْ سَيِّئاتُهُ، وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وِلاٰيَتِكَ،

وبدیهایش محو گردد، و هر که رو گرداند از ولایت و دوستی تو و تو را نشناخت

وَجَهِلَ مَعْرِفَتَكَ وَاسْتَبْدَلَ بِكَ غَيْرَكَ، اَكَبَّهُ اللهُ عَلىٰ

و بجای تو دیگری را برگزید خداوند او را سرنگون ساز

مَنْخَرِهِ فِى النّارِ، وَلَمْ يَقْبَلِ اللهُ لَهُ عَمَلاً، وَلَمْ يُقِمْ لَهُ يَوْمَ

بصورت در آتش دوزخ و هیچ کاری از او پذیرفته و میزانی برایش

الْقِيامَةِ وَزْناً، اُشْهِدُ اللهَ وَاُشْهِدُ مَلاٰئِكَتَهُ وَاُشْهِدُكَ يا

در قیامت بر پا نکنند، گواهی گیرم خدا و فرشتگانش را و نیز گواه گیرم تو را ای

مَوْلاىَ بِهٰذا ظاهِرُهُ كَباطِنِهِ، وَسِرُّهُ كَعَلاٰنِيَتِهِ، وَاَنْتَ

سرور من بدانچه گفتم که ظاهر و باطنش یکسانست، و نهان واشکارش یکی است، و تو

الشَّاهِدُ عَلىٰ ذٰلِكَ، وَهُوَ عَهْدِي اِلَيْكَ، وَمِيثاقِي لَدَيْكَ،

گواهی بر این، و این عهد و پیمان من است در پیش تو

اِذْ اَنْتَ نِظامُ الدّينِ، وَيَعْسُوبُ الْمُتَّقينَ، وَعِزُّ

چون توئی نظام بخش دین، و بزرگ متقین، و عزت بخش

الْمُوَحِّدينَ، وَبِذٰلِكَ اَمَرَني رَبُّ الْعالَمينَ، فَلَوْ

مردمان یکتاپرست و به همین دستور داده است مرا پروردگار جهانیان، و اگر

تَطاوَلَتِ الدُّهُورُ، وَتَمادَّتِ الْأَعْمارُ لَمْ اَزْدَدْ فيكَ اِلاّ

طولانی گردد روزگارها و بدرازا کشد عمرها نیفزاید مرا در بارهٔ تو جز

يَقيناً، وَلَكَ اِلاّ حُبّاً، وَعَلَيْكَ اِلاّ مُتَّكِلاً وَمُعْتَمِداً،

یقین و زیاد نگرداند در من بجز محبت و توکل و اعتماد بر تو

وَلِظُهُورِكَ اِلاّ مُتَوَقِّعاً، وَمُنْتَظِراً وَلِجِهادي بَيْنَ يَدَيْكَ

و جز انتظار و توقع ظهور و پیروزیت، و جز آنکه چشم براه آن باشم که در پیش رویت پیکار کنم

مُتَرَقِّباً فَاَبْذُلُ نَفْسي وَمالي وَوَلَدي وَاَهْلي وَجَميعَ ما

و جان خود و مال و فرزند و خاندان و خلاصه هر چه را خدا به من داده است

خَوَّلَني رَبّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَالتَّصَرُّفَ بَيْنَ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ،

همه را در راهت نثار کنم و همه را در اختیار امر و نهی تو بگذارم

مَوْلاٰيَ فَاِنْ اَدْرَكْتُ اَيّامَكَ الزّاهِرَةَ، وَاَعْلامَكَ الْباهِرَةَ،

مولای من اگر من آن دوران درخشان را درک کنم و آن پرچمهای نمایان تو را ببینم

فَهٰا اَنَا ذٰا عَبْدُكَ الْمُتَصَرِّفُ بَيْنَ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ، اَرْجُو بِهِ

پس من همان بندهٔ تو باشم که خود را در اختیار امر و نهی تو بگذارم تا بلکه بدان وسیله

الشَّهادَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَالْفَوْزَ لَدَيْكَ، مَوْلاىَ فَاِنْ اَدْرَكَنِي

در پیش رویت بشهادت رسم و در نزد تو کامیاب گردم ای مولای من و اگر

الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَاِنّي اَتَوَسَّلُ بِكَ وَبِاٰبآئِكَ

پیش از زمان ظهور تو مرگ به سراغم آید من توسل جویم بوسیلهٔ پدران

الطّاهِرِينَ اِلَى اللهِ تَعالىٰ، وَأَسْأَلُهُ اَنْ يُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

پاک تو بدرگاه خدای تعالی و از او خواهم که درود فرستد بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ يَجْعَلَ لي كَرَّةً في ظُهُورِكَ وَرَجْعَةً في

و آل محمد، و مقرر فرماید برایم زندگی دوباره در زمان ظهورت

اَيّامِكَ، لِأَبْلُغَ مِنْ طاعَتِكَ مُرادي، وَاَشْفِيَ مِنْ اَعْدائِكَ

بازگشتم را در آن روزهای درخشان حکومتت، تا در مورد فرمانبرداری تو به مقصود برسم (و جراحت)

فُؤادي، مَوْلاىَ وَقَفْتُ في زِيارَتِكَ مَوْقِفَ الْخاطِئِينَ

دلم را از دشمنانت‌شفا بخشم، سرورا من ایستاده‌ام برای زیارت تو چون خطاکاران

النّادِمِينَ الْخائِفِينَ مِنْ عِقابِ رَبِّ الْعالَمِينَ، وَقَدِ

پشیمانی که ترسان است از کیفر پروردگار جهانیان، و

اتَّكَلْتُ عَلىٰ شَفاعَتِكَ، وَرَجَوْتُ بِمُوالاتِكَ وَشَفاعَتِكَ،

تکیه کرده‌ام بر شفاعت و وساطت تو، و از دوستی و شفاعت تو امید آن دارم

مَحْوَ ذُنُوبي وَسَتْرَ عُيُوبي وَمَغْفِرَةَ زَلَلي، فَكُنْ لِوَلِيِّكَ يا

که گناهانم محو شود و عیوبم پوشیده گردد و لغزشهایم آمرزیده شود، پس تو هم ای

مَوْلاىَ عِنْدَ تَحْقيقِ اَمَلِهِ، وَاسْأَلِ اللهَ غُفْرانَ زَلَلِهِ، فَقَدْ

مولای من کمک دوستدارت کن تا آرزویش تحقق یابد، و از خدا بخواه که لغزشش را بیامرزد زیرا که

تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ، وَتَمَسَّكَ بِوِلاٰيَتِكَ، وَتَبَرَّأَ مِنْ اَعْدٰائِكَ،

به رشتهٔ محبت تو چنگ زده و به ولایت و دوستی تو تمسک جسته و از دشمنانت بیزاری جوید

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاَنْجِزْ لِوَلِيِّكَ مٰا وَعَدْتَهُ،

خدایا درود فرست بر محمد و آلش، و وفا کن بدان وعدهای که به بندهٔ مقربت دادهای

اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ كَلِمَتَهُ، وَاَعْلِ دَعْوَتَهُ، وَانْصُرْهُ عَلىٰ عَدُوِّهِ

خدایا آشکار کن سخن و آئینش را و بلند کن دعوتش را، و یاریش ده بر دشمنش

وَعَدُوِّكَ يٰا رَبَّ الْعٰالَمِينَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ

و بر دشمن تو ای پروردگار جهانیان، خدایا درود فرست بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ، وَاَظْهِرْ كَلِمَتَكَ التّٰامَّةَ، وَمُغَيَّبَكَ فِي اَرْضِكَ

محمد، و آشکار کن آن کلمهٔ تامه (و حجت بالغه) خود را و آن پنهان شدهٔ در روی زمینت

الْخٰائِفَ الْمُتَرَقِّبَ، اَللّٰهُمَّ انْصُرْهُ نَصْراً عَزِيزاً، وَافْتَحْ لَهُ

و آن هراسان نگران را، خدایا یاریش ده یاری کامل و بگشا برایش

فَتْحاً يَسِيراً، اللّٰهُمَّ وَاَعِزَّ بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ، وَأَطْلِعْ

گشایشی آسان، خدایا نیرومندگردان بدست او دین را پس از گمنامی، و طالع کن

بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْاُفُولِ، وَاَجْلِ بِهِ الظُّلْمَةَ، وَاكْشِفْ بِهِ

بدو (خورشید) حق (و حقیقت) را پس از غروب آن، و بر طرف کن بدو تاریکی، و بگشا بدو

الْغُمَّةَ، اَللّٰهُمَّ وَآمِنْ بِهِ الْبِلاٰدَ، وَاهْدِ بِهِ الْعِبٰادَ، اَللّٰهُمَّ

غم و اندوه را، خدایا امان بخش بوسیلهاش شهرها را و راهنمائی کن بدو بندگانت را، خدایا

امْلَأْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً وَقِسْطاً كَمٰا مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً

پر کن زمین را بدو از عدل و داد چنانچه پرشده از ستم و بیدادگری

اِنَّكَ سَمیعٌ مُجیبٌ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللهِ، اِئْذَنْ

که براستی تو شنوا و پاسخ دهنده‌ای، سلام بر تو ای ولی خدا، اجازه ده

لِوَلِیِّكَ فِی الدُّخُولِ، اِلیٰ حَرَمِكَ صَلَوٰاتُ اللهِ عَلَیْكَ

برای دوستت که به حرمت داخل شود که درودها و رحمت خدا بر تو باد

وَعَلیٰ آبائِكَ الطّاهِرِینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ.

و بر پدران پاکت و رحمت خدا و برکاتش بر شما باد

سپس روانه شو به سوی سرداب غیبت آن حضرت و میان دو در بایست و درها را به دست بگیر، مانند کسی که رخصت داخل شدن طلبد و بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ بگو و به آرامی و وقار وارد شو و با حضور قلب دو رکعت نماز در آنجا بخوان آنگاه بگو:

اَللهُ اَكْبَرُ، اَللهُ اَكْبَرُ، اَللهُ اَكْبَرُ، لاٰ اِلٰهَ اِلاّ اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ، وَلِلّهِ

خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، معبودی نیست جز خدای یکتا، خدا بزرگتر است و ستایش

اَلْحَمْدُ، اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی هَدٰانا لِهٰذا، وَعَرَّفَنا اَوْلِیاءَهُ

برای خدا است، حمد خدایی را که ما را به این حرم رهنمون گشت، و شناساند به ما دوستانش و نیز

وَاَعْداءَهُ، وَوَفَّقَنا لِزِیارَةِ اَئِمَّتِنا، وَلَمْ یَجْعَلْنا مِنَ

دشمنانش را، و توفیق زیارت ائمه ما را به ما داد و ما را از

اَلْمُعانِدِینَ النّاصِبِینَ، وَلاٰ مِنَ الْغُلاٰةِ الْمُفَوِّضِینَ، وَلاٰ مِنَ

معاندان و دشمنان (آنها) و از غلو کنندگان و مفوضان، و از

الْمُرْتابِينَ الْمُقَصِّرِينَ، اَلسَّلامُ عَلىٰ وَلِيِّ اللهِ وَابْنِ

تردید کنندگان و مقصران قرار نداد، سلام بر ولی خدا و پسر

اَوْلِيائِهِ، اَلسَّلامُ عَلَى الْمُدَّخَرِ لِكَرامَةِ اَوْلِياءِ اللهِ وَبَوارِ

اولیایش، سلام بر آنکه خداوند او را برای عزت دوستان و نابودی دشمنانش ذخیره کرد،

اَعْدائِهِ، اَلسَّلامُ عَلَى النُّورِ الَّذِي اَرادَ اَهْلُ الْكُفْرِ اِطْفاءَهُ

سلام بر نوری که کافران تصمیم به نابودیش گرفتند

فَاَبَى اللهُ اِلاّ اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ بِكُرْهِهِمْ، وَاَيَّدَهُ بِالْحَياةِ، حَتّىٰ

ولی خداوند آن را بر خلاف میل آنان کمال بخشید و او را برای زندگی (طولانی) نگاه داشت تا

يُظْهِرَ عَلىٰ يَدِهِ الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ، اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اصْطَفاكَ

برغم آنان حق را بدست او آشکار سازد، گواهی دهم که براستی خداوند تو را در کوچکی

صَغِيراً، وَاَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيراً، وَاَنَّكَ حَيٌّ لا تَمُوتُ

برگزید، و علوم خود را برای تو در بزرگی کامل کرد، و تو زنده هستی و نخواهی مرد

حَتّىٰ تُبْطِلَ الْجِبْتَ وَالطّاغُوتَ، اَللّـٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلىٰ

تا آنگاه که باطل کنی آئین جبت و طاغوت را، خدایا درود فرست بر آن حضرت و بر

خُدّامِهِ وَاَعْوانِهِ عَلىٰ غَيْبَتِهِ وَنَأْيِهِ، وَاسْتُرْهُ سَتْراً عَزِيزاً،

خدمتکاران و کمک کارانش در دوران غیبت و دوریش، و او را مستور دار در پردهٔ عزت، و

وَاجْعَلْ لَهُ مَعْقِلاً حَرِيزاً، وَاشْدُدِ اللّـٰهُمَّ وَطْأَتَكَ عَلىٰ

او را در پناهگاه محکمی قرارش، ده و به شدت سرکوب کن

مُعانِدِيهِ، وَاحْرُسْ مَوالِيَهُ وَزائِرِيهِ، اَللّـٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ

دشمنانش را، و دوستان و زائرینش را (از گزند روزگار) حفظ کن، خدایا چنانچه دل مرا

قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُوراً، فَاجْعَلْ سِلاحِي بِنُصْرَتِهِ مَشْهُوراً،

مرا به یاد او آباد کردی، اسلحهٔ مرا نیز در یاری او (آماده و) از نیام بدر آر

وَإِنْ حالَ بَيْنِي وَبَيْنَ لِقائِهِ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلىٰ

و اگر حائل شد میان من و دیدار آن حضرت مرگی که مسلم کردی بر

عِبادِكَ حَتْماً، وَاَقْدَرْتَ بِهِ عَلىٰ خَلِيقَتِكَ رَغْماً، فَابْعَثْنِي

بندگانت، و مقدر کردی آن را بر خلق خود بر خلاف خواستشان، پس مرا هنگام ظهورش

عِنْدَ خُرُوجِهِ ظاهِراً مِنْ حُفْرَتِي، مُؤْتَزِراً كَفَنِي، حَتّىٰ

برانگیز تا سر برآرم از قبرم، و همانطور که کفن پوشیده‌ام

اُجاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفِّ الَّذِي اَثْنَيْتَ عَلىٰ اَهْلِهِ فِي

پیکار کنم در پیش رویش در آن صفی که ستایش کردی اهل آن صف را در

كِتابِكَ فَقُلْتَ: ﴿كَأَنَّهُمْ بُنْيانٌ مَرْصُوصٌ﴾ اَللّٰهُمَّ طالَ

قرآن و فرمودی «گوئی آنها بنائی استوارند» خدایا انتظار ما به درازا

الْاِنْتِظارُ، وَشَمِتَ بِنا الْفُجّارُ، وَصَعُبَ عَلَيْنَا الْاِنْتِصارُ،

کشید، و مردمان فاجر بدکار ما را شماتت کنند، و انتقام (از دشمن) بر ما دشوار گشت

اَللّٰهُمَّ اَرِنا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْمَيْمُونِ فِي حَياتِنا وَبَعْدَ

خدایانشان ده به ما چهرهٔ مبارک بندهٔ مقرب و نماینده‌ات را در حال زندگی و پس

الْمَنُونِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدِينُ لَكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيْ

از مرگ، خدایا من اعتقاد دارم به رجعت در پیش روی

صاحِبِ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ، الْغَوْثَ، الْغَوْثَ، الْغَوْثَ يا

صاحب این بقعه، فریادرس، فریادرس، فریادرس ای

صاحِبَ الزَّمانِ، قَطَعْتُ فی وُصْلَتِكَ الْخُلاّنَ، وَهَجَرْتُ

صاحب الزمان، من برای رسیدن به فیض دیدارت از دوستان صمیمی جداشدم، و برای زیارتت

لِزِیارَتِكَ الْأَوْطانَ، وَاَخْفَیْتُ اَمْری عَنْ اَهْلِ الْبُلْدانِ،

وطن را ترک کردم، و هدف و مقصودم را از مردم شهرها(ی سر راه) پنهان داشتم

لِتَکُونَ شَفیعاً عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبّی، وَاِلیٰ اٰبائِكَ وَمَوالِیَّ فی

و تا تو شفیع من گردی در نزد پروردگارمان، و پیش پدرانت: آن سرورانم برایم در

حُسْنِ التَّوْفیقِ لی، وَاِسْباغِ النِّعْمَةِ عَلَیَّ، وَسَوْقِ

توفیقی نیک، و نعمت فراوان و جاری شدن

الْاِحْسانِ اِلَیَّ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

احسان و بخشش بسویم، خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد

اَصْحابِ الْحَقِّ، وَقادَةِ الْخَلْقِ، وَاسْتَجِبْ مِنّی ما

آن ملازمین حق، و راهبران خلق، و به اجابت رسان برایم آنچه

دَعَوْتُكَ، وَاَعْطِنی ما لَمْ اَنْطِقْ بِهِ فی دُعائی، مِنْ صَلاحِ

دعا کردم، و عطا کن به من آنچه را به زبان نیاوردم در دعایم از آنچه را به صلاح

دینی وَدُنْیایَ اِنَّكَ حَمیدٌ مَجیدٌ، وَصَلَّی اللهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ

دین و دنیای من است که براستی توئی ستوده و بزرگوار، و درود خدا بر محمد

وَآلِهِ الطّاهِرینَ.

و آل پاکش باد

نماز زیارت

آنگاه داخل صُفّه شو و دو رکعت نماز کن و بعد از آن بگو:

اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ الزَّآئِرُ فِي فِنٰاءِ وَلِيِّكَ، الْمَزُورِ الَّذِي

خدایا بندهٔ زائر تو در آستان حرم بندهٔ مقرب تو است، زیارت

فَرَضْتَ طٰاعَتَهُ عَلَى الْعَبِيدِ وَالْأَحْرٰارِ، وَأَنْقَذْتَ بِهِ

آنکه واجب کردی فرمانبرداریش را بر هر بنده و آزاد و نجات دادی بوسیله‌اش

اَوْلِيٰاءَكَ مِنْ عَذٰابِ النّٰارِ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهٰا زِيٰارَةً مَقْبُولَةً

دوستان خود را از عذاب دوزخ، خدایا این زیارت را زیارتی پذیرفته قرار ده

ذٰاتَ دُعٰاءٍ مُسْتَجٰابٍ مِنْ مُصَدَّقٍ بِوَلِيِّكَ غَيْرِ مُرْتٰابٍ،

و زیارتی که در آن مستجاب شود دعای فردی که تصدیق کرده ولی و نمایندهٔ تو را بدون تردید

اَللّٰهُمَّ لاٰ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ بِهِ وَلاٰ بِزِيٰارَتِهِ، وَلاٰ تَقْطَعْ

خدایا قرار مده این زیارت را آخرین بار آمدنم به آستان این بزرگوار

اَثَرِي مِنْ مَشْهَدِهِ وَزِيٰارَةِ اَبِيهِ وَجَدِّهِ، اَللّٰهُمَّ اَخْلِفْ عَلَيَّ

و مرا از زیارت او و زیارت پدر و جدش محروم مکن، خدایا آنچه در این راه

نَفَقَتِي، وَانْفَعْنِي بِمٰا رَزَقْتَنِي فِي دُنْيٰايَ وَآخِرَتِي لِي،

خرج کردم عوض آن را به من بده، و سود بخش کن آنچه را روزی من کرده‌ای در دنیا و آخرتم

وَلِاِخْوانِي وَاَبَوَيَّ وَجَميعِ عِتْرَتي، اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ اَيُّهَا

و برای برادرانم و پدر و مادرم و همهٔ خاندانم، تو را به خدا می‌سپارم ای

الْاِمامُ الَّذي يَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ، وَيَهْلِكُ عَلىٰ يَدَيْهِ

امام بزرگواری که رستگار شوند بوسیلهٔ او مؤمنان، و نابود گردند بدست او

الْكافِرُونَ الْمُكَذِّبُونَ، يا مَوْلايَ، يَا بْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ

مردمان کافر و تکذیب کننده، ای مولای من ای فرزند حسن بن علی

جِئْتُكَ زائِراً لَكَ وَلِأَبيكَ وَجَدِّكَ، مُتَيَقِّناً، الْفَوْزَ بِكُمْ،

به دربارت آمده‌ام برای زیارت تو و پدر و جدت و یقین به رستگاری خویش بوسیلهٔ شما دارم

مُعْتَقِداً اِمامَتَكُمْ، اَللّـهُمَّ اكْتُبْ هٰذِهِ الشَّهادَةَ وَالزِّيارَةَ لي

و معتقد به امامت شما هستم، خدایا ثبت کن این گواهی و زیارت مرا نزد خودت

عِنْدَكَ في عِلِّيّينَ، وَبَلِّغْني بَلاغَ الصّالِحينَ، وَانْفَعْني

در بلندترین جاها، و برسانم بدانجا که رسیدند بدان مردمان شایسته، و مرا از دوستی ایشان

بِحُبِّهِمْ يا رَبَّ الْعالَمينَ.

بهره مندساز ای پروردگار جهانیان

حضرت سید الشهداء علیه السلام:

اگر بیش از یک روز به پایان دنیا باقی نباشد، خداوند عزّوجلّ آن روز را طولانی سازد تا مردی از فرزندان من ظهور کند و زمین را آکنده از عدل و داد کند، چنانکه از ظلم و جور گردیده باشد. از پیامبر خدا شنیدم که چنین فرمود.

بحار ۱۵: ۱۳۳ / ۵

زیارت اوّل حضرت صاحب الأمر عليه السلام

زیارت آل یاسین

سَلامٌ عَلیٰ آلِ یٰسَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا داعِیَ اللهِ وَرَبّانِیَّ

سلام بر آل یٰسین سلام بر تو ای دعوت کنندهٔ به خدا و عارف

آیاتِهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بابَ اللهِ وَدَیّانَ دینِهِ، اَلسَّلامُ

به آیاتش، سلام بر تو ای واسطهٔ خدا و سرپرست دین او، سلام

عَلَیْكَ یا خَلیفَةَ اللهِ وَناصِرَ حَقِّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ

بر تو ای خلیفهٔ خدا و یاور حق او، سلام بر تو ای حجت

اللهِ وَدَلیلَ اِرادَتِهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا تالِیَ كِتابِ اللهِ

خدا و راهنمای (خلق) به خواست او، سلام بر تو ای تلاوت کنندهٔ کتاب خدا

وَتَرْجُمانَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ فی آناءِ لَیْلِكَ وَاَطْرافِ

و تفسیر کنندهٔ آیات او، سلام بر تو در تمام آنات و دقایق شب و سرتاسر

نَهارِكَ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بَقِیَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ، اَلسَّلامُ

روز، سلام بر تو ای بجای ماندهٔ از طرف خدا در روی زمین، سلام

عَلَیْكَ یا میثاقَ اللهِ الَّذی اَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا

بر تو ای پیمان محکم و موکّد خدا که آنرا از مردم گرفت، سلام بر تو ای

وَعْدَ اللهِ الَّذی ضَمِنَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَلَمُ

وعدهٔ خدا که تضمینش کرده، سلام بر تو ای پرچم

الْمَنْصُوبُ، وَالْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ، وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ

برافراشته و دانش ریزان، و فریادرس خلق و رحمت

الْوَاسِعَةُ وَعْداً غَيْرَ مَكْذُوبٍ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ،

گسترده حق، و آن وعده‌ای که دروغ نشود سلام بر تو هنگامی که بپا می‌ایستی

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْعُدُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَأُ

سلام بر تو هنگامی که می‌نشینی، سلام بر تو هنگامی که قرآن می‌خوانی

وَتُبَيِّنُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَلِّي وَتَقْنُتُ، اَلسَّلامُ

و تفسیر می‌کنی، سلام بر تو هنگامی که نماز می‌خوانی و قنوت می‌گیری، سلام

عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ

بر تو هنگامی که رکوع و سجده بجای آوری، سلام بر تو هنگامی که «لا اله الا الله» و

وَتُكَبِّرُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ، اَلسَّلامُ

«الله اکبر» می‌گوئی، سلام بر تو هنگامی که خدا را ستایش کنی و از او آمرزش خواهی، سلام

عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَتُمْسِي، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا

بر تو هنگامی که بامداد و شام کنی، سلام بر تو در شب هنگام

يَغْشىٰ، وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلّىٰ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ

که تاریکیش فراگیر شود و در روز هنگامی که پرده شب برگیرد، سلام بر تو ای امام

الْمَأْمُونُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ، اَلسَّلامُ

امین، سلام بر تو ای مقدم (بر همهٔ خلق و) مورد آرزو(ی آنان)، سلام

عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلامِ، أُشْهِدُكَ يَا مَوْلاَيَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ

بر تو به همهٔ سلامها، گواه گیرم تو را ای مولا و سرور من به این شهادت:

لاٰ اِلـٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لاٰ شَرِيكَ لَهُ، وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ

که معبودی نیست جز خدای یگانه که شریک ندارد و محمد بنده

وَرَسُولُهُ، لاٰ حَبِيبَ اِلاّٰ هُوَ وَاَهْلُهُ، وَاُشْهِدُكَ يا مَوْلاٰيَ اَنَّ

و رسول او است، و محبوبی نیست جز او و خاندانش، و گواه گیرم تو را ای مولای من که

عَلِيّاً اَميرَ الْمُؤْمِنينَ حُجَّتُهُ، وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ، وَالْحُسَيْنَ

علی امیر مؤمنان حجت خدا است، و حسن حجت او است و حسین

حُجَّتُهُ، وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

حجت او است، و علی بن الحسین حجت او است، و محمد بن علی

حُجَّتُهُ، وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ، وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

حجت او است، و جعفر بن محمد حجت او است، و موسی بن جعفر

حُجَّتُهُ، وَعَلِيَّ بْنَ مُوسىٰ حُجَّتُهُ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

حجت او است، و علی بن موسی حجت او است، و محمد بن علی

حُجَّتُهُ، وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ، وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ

حجت او است، و علی بن محمد حجت او است، و حسن بن علی

حُجَّتُهُ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ حُجَّةُ اللهِ، اَنْتُمُ الْاَوَّلُ وَالْآخِرُ، وَاَنَّ

حجت او است، و گواهی دهم که تو حجت خدائی، شمائید حجت اول و آخر، و مسلما

رَجْعَتَكُمْ حَقٌّ لاٰ رَيْبَ فيهٰا يوم ﴿لاٰ يَنفَعُ نَفْساً إِيمَانُهَا

بازگشت شما حق است که شکی در آن نیست، روزی که سود ندهد کسی را ایمانش

لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْراً﴾ وَاَنَّ

که پیش از آن ایمان نیاورده یا در (مدت) ایمان خویش کار خیری انجام نداده، و همانا

الْمَوْتَ حَقٌّ، وَاَنَّ نَاكِراً وَنَكِيراً حَقٌّ، وَاَشْهَدُ اَنَّ النَّشْرَ

مرگ حق است و منکر و نکیر حق است، و گواهی دهم که زنده شدن پس از مرگ حق است

حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ، وَاَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ، وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ،

و برانگیخته شده حق است، و صراط حق است و مرصاد (کمینگاه) حق است

وَالْمِيزَانَ حَقٌّ، وَالْحَشْرَ حَقٌّ، وَالْحِسَابَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةَ

و میزان حق است، و حشر (در قیامت) حق است، و حساب حق است و بهشت

وَالنَّارَ حَقٌّ، وَالْوَعْدَ وَالْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ، يَا مَوْلَايَ شَقِيَ

و دوزخ حق است، و وعده و وعید حق است، ای مولای من بدبخت کسی که مخالفت شما کرد

مَنْ خَالَفَكُمْ، وَسَعِدَ مَنْ اَطَاعَكُمْ، فَاشْهَدْ عَلَى مَا اَشْهَدْتُكَ

و سعادتمند کسی که پیرویتان را کرد، پس گواهی ده بر آنچه

عَلَيْهِ، وَاَنَا وَلِيٌّ لَكَ بَرِيءٌ مِنْ عَدُوِّكَ، فَالْحَقُّ مَا رَضِيتُمُوهُ،

تو را بر آن گواه گرفتم، و من دوست توام و بیزارم از دشمنت، حق آنست که

وَالْبَاطِلُ مَا اَسْخَطْتُمُوهُ، وَالْمَعْرُوفُ مَا اَمَرْتُمْ بِهِ، وَالْمُنْكَرُ

شما پسند کردید، و باطل همانست که شما بدان خشم کردید، و معروف همان بود

مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ، فَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِرَسُولِهِ

که شما بدان دستور دادید و منکر همان بود که شما از آن نهی کردید، من ایمان دارم به خدای یگانه‌ای

وَبِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُمْ يَا مَوْلَايَ اَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ، وَنُصْرَتِي

که شریک ندارد و به رسول او و به امیر مؤمنان و به شما ـ ای مولای من ـ از اول امام، تا آخرین

مُعَدَّةٌ لَكُمْ، وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ، آمِينَ آمِينَ.

امام شما خاندان، و یاریم برای شما آماده است، و دوستیم خالص و پاک برای شما است، آمین آمین

دعای بعد از زیارت

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ،

خدایا از تو خواهم که درود فرستی بر محمد پیامبر رحمتت

وَكَلِمَةِ نُورِكَ، وَاَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ، وَصَدْرِي نُورَ

و کلمهٔ نورت، و دیگر آنکه پرکنی دل مرا با نور یقین، و سینه‌ام را با نور

الْاِيمانِ، وَفِكْرِي نُورَ النِّيّاتِ، وَعَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ،

ایمان، و اندیشه‌ام را با نور تصمیمها، و ارادهام را با نور علم

وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ، وَلِسانِي نُورَ الصِّدْقِ، وَدِينِي نُورَ

و نیرویم را با نور عمل، و زبانم را با نور راستگوئی، و دین و مذهبم را با نور

الْبَصآئِرِ مِنْ عِنْدِكَ، وَبَصَرِي نُورَ الضِّياءِ، وَسَمْعِي نُورَ

بینائیهائی از نزد خودت، و چشمم را با نور روشنائی، و گوشم را با نور

الْحِكْمَةِ، وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمُوالاٰةِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ

حکمت، و دوستیم را با نور موالات محمد و آلش

السَّلامُ، حَتّىٰ اَلْقاكَ، وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَمِيثاقِكَ،

علیهم السلام، تا تو را دیدار کنم و، من به عهد و پیمان تو وفا کردم

فَتَغَشَّيَنِي رَحْمَتُكَ يا وَلِيُّ يا حَمِيدُ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ

پس رحمت خود را بر من بپوشان ای سرپرست و ای ستوده، خدایا درود فرست بر

مُحَمَّدٍ حُجَّتِكَ فِي اَرْضِكَ، وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلادِكَ،

محمد حجت خود در روی زمینت، و جانشین تو در شهرهایت

وَالدّاعِي اِلىٰ سَبِيلِكَ، وَالْقائِمِ بِقِسْطِكَ، وَالثّائِرِ بِاَمْرِكَ،

و دعوت کنندهٔ بسوی راهت، و قیام کنندهٔ به عدل و دادت، و انقلاب کنندهٔ به دستورت،

وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَوارِ الْكافِرِينَ، وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ، وَمُنِيرِ

دوست مؤمنان و نابودی کافران، و برطرف کنندهٔ تاریکی، و روشن کنندهٔ

الْحَقِّ وَالنّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ، وَكَلِمَتِكَ التّامَّةِ فِي

حق، و گویای به حکمت و راستی، و آن آفریده کاملت در

اَرْضِكَ، الْمُرْتَقِبِ الْخائِفِ، وَالْوَلِيِّ النّاصِحِ، سَفِينَةِ

روی زمین که در حال انتظار و هراس بسر برد و آن سرپرست خیرخواه و کشتی

النَّجاةِ وَعَلَمِ الْهُدىٰ، وَنُورِ اَبْصارِ الْوَرىٰ، وَخَيْرِ مَنْ

نجات و پرچم هدایت، و روشنی دیدگان مردم، و بهترین کسی

تَقَمَّصَ وَارْتَدىٰ، وَمُجَلِّي الْعَمىٰ، الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ

که جامه ورداء بپر کرد، و زدایندهٔ گمراهی، آنکس که پرکند زمین را از

عَدْلاً وَقِسْطاً كَمٰا مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً، اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ

عدل و داد چنانچه پرشده باشد از ستم و بیدادگری، که براستی تو بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ وَلِيِّكَ وَابْنِ اَوْلِيائِكَ،

چیز توانائی، خدایا درود فرست بر ولیّت و فرزند اولیائت

الَّذِينَ فَرَضْتَ طاعَتَهُمْ وَاَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَاَذْهَبْتَ عَنْهُمُ

آنانکه واجب کردی فرمانبرداریشان را، و واجب گرداندی حقشان را و دور کردی از ایشان

الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً، اَللّٰهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ

پلیدی را، و بخوبی پاکیزه‌شان کردی، خدایا یاریش کن و بدست او دینت را

لِدِينِكَ، وَانْصُرْ بِهِ اَوْلِيَاءَكَ وَاَوْلِيَاءَهُ، وَشِيعَتَهُ وَاَنْصَارَهُ،

یاری کن، و یاری کن بوسیلهٔ او دوستان خودت، و دوستان او و شیعیان و یاورانش را

وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ، اَللّٰهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ، وَمِنْ

و ما را نیز از آنان قرار ده، خدایا نگاهش دار از شر هر متجاوز و سرکشی، و از شر همهٔ

شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ، وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ، وَمِنْ خَلْفِهِ

مخلوق خودت، و محافظتش کن از پیش رویش، و از پشت سرش

وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ اَنْ يُوصَلَ

و از سمت راستش، و از طرف چپش، و پاسداریش کن، و نگاهش دار از اینکه گزند و آسیبی

اِلَيْهِ بِسُوءٍ، وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ، وَاَظْهِرْ بِهِ

بدو رسد و (شوکت و عزت) رسول و آل رسولت را در (وجود) او حفظ فرما، و آشکار گردان بدست او

الْعَدْلَ، وَاَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ، وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ، وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ،

عدل وداد را، وبیاریت کمکش‌کن، و یاورش را نیز یاری کن، و هر که دست از یاریش بردارد خوار گردان

وَاقْصِمْ قَاصِمِيهِ، وَاقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ، وَاقْتُلْ بِهِ

و در هم شکن شکننده‌اش را، و بشکن بدست او قدرت و شوکت

الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ، وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ

کافران و منافقان و همه بی‌دینان ستیزه‌جو را در هر جا هستند

مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، بَرِّهَا وَبَحْرِهَا، وَامْلَأْ بِهِ

الْأَرْضَ عَدْلاً، وَاَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

زمین را از عدل و داد و آشکار کن بوسیله‌اش دین پیامبرت ـ صلی الله علیه و آله ـ را

وَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ مِنْ اَنْصارِهِ وَاَعْوانِهِ وَاَتْباعِهِ وَشِيعَتِهِ،

و قرار ده خدایا مرا نیز از یاران و کمک کاران و پیروان و شیعیانش

وَاَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ ما يَأْمُلُونَ، وَفِي

و به من به نما در مورد آل محمد علیهم السلام آنچه را آرزو داشتند و در

عَدُوِّهِمْ ما يَحْذَرُونَ، اِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ يا ذَا الْجَلالِ

مورد دشمنشان آنچه از آن می‌ترسند، مستجاب گردان ای معبود حق و ای صاحب جلالت

وَالْاِكْرامِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ.

و بزرگواری، ای مهربانترین مهربانان

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

زیارت دوّم حضرت صاحب الأمر عليه السلام

اَلسَّلامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ، وَالْعالِمِ الَّذِي عِلْمُهُ لا يَبِيدُ،

سلام بر آن حق تازه و جدید و آن دانشمند بزرگواری که دانشش تمام نگردد

اَلسَّلامُ عَلىٰ مُحْيِي الْمُؤْمِنِينَ، وَمُبِيرِ الْكافِرِينَ، اَلسَّلامُ

سلام بر زنده کنندهٔ مؤمنان، و نابود کنندهٔ کافران، سلام

عَلىٰ مَهْدِيِّ الْأُمَمِ، وَجامِعِ الْكَلِمِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ خَلَفِ

بر مهدی همهٔ ملل و جامع تمام کلمات (و احکام الهی)، سلام بر

السَّلَفِ، وَصاحِبِ الشَّرَفِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ حُجَّةِ الْمَعْبُودِ،

یادگار گذشتگان، و صاحب شرف (و بزرگی)، سلام بر حجت (از طرف خدای) معبود

وَكَلِمَةِ الْمَحْمُودِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ مُعِزِّ الْأَوْلِياءِ، وَمُذِلِّ

و کلمهٔ ستوده، سلام بر عزت‌بخش دوستان حق، و خوار کنندهٔ

الْأَعْداءِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ وارِثِ الْأَنْبِياءِ، وَخاتَمِ

دشمنان، سلام بر وارث پیمبران، و خاتم

الْأَوْصِياءِ، اَلسَّلامُ عَلَى الْقائِمِ الْمُنْتَظَرِ، وَالْعَدْلِ

اوصیاء، سلام بر حضرت قائم منتظر و آن عدالت

الْمُشْتَهَرِ، اَلسَّلامُ عَلَى السَّيْفِ الشّاهِرِ، وَالْقَمَرِ الزّاهِرِ،

مشهور، سلام بر شمشیر از نیام کشیدهٔ (حق) و ماه تابان

وَالنُّورِ الْباهِرِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ شَمْسِ الظَّلامِ، وَبَدْرِ التَّمامِ،

و نور درخشان، سلام بر خورشید عصر تاریکی و ماه شب چهارده

اَلسَّلامُ عَلىٰ رَبيعِ الْأَنامِ، وَنَضْرَةِ الْأَيّامِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

سلام بر بهار مردمان و خرمی بخش روزگار، سلام بر

صاحِبِ الصَّمْصامِ، وَفَلاّقِ الْهامِ، اَلسَّلامُ عَلَى الدّينِ

صاحب شمشیر برّان و شکافندهٔ سرها، سلام بر دین

الْمَأْثُورِ، وَالْكِتابِ الْمَسْطُورِ، اَلسَّلامُ عَلىٰ بَقِيَّةِ اللهِ فِي

رسیدهٔ از جانب خدا و کتاب نگاشته (قرآن)، سلام بر نمایندهٔ خدا در

بِلادِهِ، وَحُجَّتِهِ عَلىٰ عِبادِهِ، الْمُنْتَهىٰ اِلَيْهِ مَواريثُ

شهرهایش، و حجت او بر بندگانش، آنکه به او رسید میراث پیمبران

الْأَنْبِيَاءِ، وَلَدَيْهِ مَوْجُودٌ آثَارُ الْأَصْفِيَاءِ، الْمُؤْتَمَنِ عَلَى

که نزد او موجود است آثار برگزیدگان، آن امین

السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْأَمْرِ، اَلسَّلامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللهُ

راز و ولی امر، سلام بر مهدی که وعده کرده خدای

عَزَّوَجَلَّ بِهِ الْأُمَمَ اَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ، وَيَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ،

عزوجل به آمدنش ملتها را تا بوجود آورد وحدت کلمه را، و برطرف کند بوسیله‌اش پراکندگی را

وَيَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً، وَيُمَكِّنَ لَهُ، وَيُنْجِزَ بِهِ

و پر کند بدست او زمین را از عدل و داد، و موقعیتش را محکم و پابرجا کند، و با آمدنش

وَعْدَ الْمُؤْمِنِينَ، اَشْهَدُ يَا مَوْلاَيَ اَنَّكَ وَالْأَئِمَّةَ مِنْ آبَائِكَ

به وعده‌ای که به مؤمنین داده وفا کند، گواهی دهم ای مولای من که تو و پدران پیشوای تو

اَئِمَّتِي وَمَوَالِيَّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ،

امامان و سروران من هستید در زندگی دنیا و هم در آن روزی که گواهان (خلق) بپاخیزند

اَسْأَلُكَ يَا مَوْلاَيَ اَنْ تَسْئَلَ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي صَلاَحِ

از تو خواهم ای مولای من که درخواست کنی از خدای تبارک و تعالی اصلاح

شَأْنِي، وَقَضَاءِ حَوَائِجِي، وَغُفْرَانِ ذُنُوبِي، وَالْأَخْذِ بِيَدِي

کارم را، و برآوردن حاجاتم و آمرزش گناهانم را، و دستگیری کنی از من

فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي لِي وَلِإِخْوَانِي وَاَخَوَاتِيَ

در دین و دنیا و آخرتم، هم چنین برای برادران و خواهران

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كَافَّةً، اِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ.

با ایمانم همگی، که او خدائی است آمرزنده و مهربان

نماز زیارت

آنگاه‌دوازده رکعت نماز زیارت بجا آور، بعد از هر دورکعت سلام‌بده و تسبیح حضرت زهرا﵄ بگو و هدیه کن به آن حضرت، و پس از نماز این دعا را بخوان:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ حُجَّتِكَ فِي اَرْضِكَ، وَخَلِيفَتِكَ فِي

خدایا درود فرست بر حجت خود در روی زمینت، و جانشین خود در

بِلاٰدِكَ، الدّاعِي اِلىٰ سَبِيلِكَ، وَالْقآئِمِ بِقِسْطِكَ، وَالْفآئِزِ

شهرهایت، آنکه دعوت کند به راه تو، و قیام کند به عدل تو، و کامیاب باشد

بِاَمْرِكَ، وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ، وَمُبِيرِ الْكافِرِينَ، وَمُجَلِّي

به فرمان تو، سرپرست مؤمنان، و نابود کنندهٔ کافران، و برطرف کنندهٔ

الظُّلْمَةِ، وَمُنِيرِ الْحَقِّ، وَالصّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ

تاریکی، و روشنی‌بخش حق، و گویای به حکمت و پند

الْحَسَنَةِ وَالصِّدْقِ، وَكَلِمَتِكَ وَعَيْبَتِكَ وَعَيْنِكَ فِي

نیکو و راستی و کلمه (و دستور) تو، و گنجینه‌ات و دیدبان تو

اَرْضِكَ، الْمُتَرَقِّبِ الْخآئِفِ، الْوَلِيِّ النّاصِحِ، سَفِينَةِ

روی زمینت، آن نگران ترسان، و آن دوستدار خیرخواه، کشتی

النَّجٰاةِ وَعَلَمِ الْهُدیٰ، وَنُورِ اَبْصٰارِ الْوَریٰ، وَخَیْرِ مَنْ

نجات، و پرچم هدایت، و نور دیدگان مردم، و بهترین کسی که

تَقَمَّصَ وَارْتَدیٰ، وَالْوِتْرِ الْمَوْتُورِ، وَمُفَرِّجِ الْکَرْبِ،

پیراهن و قبای (خلافت) به بر کند، و انتقام کشندهٔ خون مظلومان، و گشایندهٔ گرفتاری

وَمُزِیلِ الْهَمِّ، وَکاشِفِ الْبَلْویٰ، صَلَوٰاتُ اللهِ عَلَیْهِ وَعَلیٰ

و زدایندهٔ اندوه، و برطرف کنندهٔ بلاء، دردهای خدا بر او و بر پدرانش

آبائِهِ، الْأَئِمَّةِ الْهادِینَ، وَالْقادَةِ الْمَیامِینِ، ما طَلَعَتْ

آن پیشوایان راهنما، و رهبران خجسته باد تا آنگاه که سرزنند

کَواکِبُ الْأَسْحارُ، وَاَوْرَقَتِ الْأَشْجارُ، وَاَیْنَعَتِ الْأَثْمارُ،

اخترانِ سحرگاه، و بروید برگها بر درختان، و برسد میوه‌ها

وَاخْتَلَفَ اللَّیْلُ والنَّهارُ، وَغَرَّدَتِ الْأَطْیارُ، اَللّٰهُمَّ انْفَعْنا

و گردش کند شب و روز، و نغمه‌سرائی کنند پرندگان، خدایا سودمند کن

بِحُبِّهِ،وَاحْشُرْنا فی زُمْرَتِهِ وَتَحْتَ لِوائِهِ، اِلٰهَ الْحَقِّ، آمینَ

ما را به دوستیش، و محشورمان کن در گروه او، و در زیر پرچمش، ای معبود به حق آمین

رَبَّ الْعالَمینَ.

ای پروردگار جهانیان

دعای فرج

اَللّٰهُمَّ عَظُمَ الْبَلاءُ، وَبَرِحَ الْخَفاءُ، وَانْكَشَفَ الْغِطاءُ،

خدایا بزرگ شد بلا و گرفتاری، و آشکار شد راز پنهانی، و پرده از روی کار برافتاد

وَضاقَتِ الْأَرْضُ وَمَنَعَتِ السَّماءُ، وَاِلَيْكَ يا رَبِّ

و زمین (بر ما) تنگ شد، و آسمان خودداری کرد، پروردگارا بدرگاه تو شکایت آوریم

الْمُشْتَكىٰ، وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخاءِ، اَللّٰهُمَّ

و بر تو تکیه و اعتماد داریم در سختی و آسانی، خدایا

صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنا طاعَتَهُمْ،

درود فرست بر محمد و آل او، آن بزرگانی که واجب کردی بر ما فرمانبرداریشان را

فَعَرَّفْتَنا بِذٰلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ، فَرَّجْ عَنّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عاجِلاً

و بدینوسیله منزلت و مقامشان را به ما شناساندی، بگشا از ما به حق ایشان گشایشی فوری

كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ مِنْ ذٰلِكَ، يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ، يا

به اندازه چشم برهمزدن یا زودتر از آن، ای محمد ای علی ای

عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ، اُنْصُرانِي فَاِنَّكُما ناصِرايَ، وَاكْفِيانِي

علی ای محمد یاریم دهید که به حقیقت شمائید یاور من، و کفایتم کنید

فَاِنَّكُما كافِيايَ، يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ، الْغَوْثَ

که براستی شمائید کفایت کنندهٔ من، ای مولای من ای صاحب‌الزمان فریادم برس

اَلْغَوْثَ، اَلْغَوْثَ، اَدْرِكْنِي، اَدْرِكْنِي، اَدْرِكْنى.

فریاد رس، فریادرس، مرا دریاب، مرا دریاب، مرا دریاب

صلوات بر آن حضرت

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ، وَصَلِّ عَلىٰ وَلِيِّ

خدایا درود فرست بر محمّد و خاندانش، و درود فرست بر نمایندهٔ امام حسن

الْحَسَنِ وَوَصِيِّهِ وَوارِثِهِ، الْقائِمِ بِاَمْرِكَ، وَالْغائِبِ فِي

و وصی او و وارثش، آنکه قیام کند بدستورت، و آن (امام) پنهان در میان

خَلْقِكَ، وَالْمُنْتَظِرِ لِاِذْنِكَ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ، وَقَرِّبْ

خلق تو، و چشم براه اذن تو، خدایا درود فرست بر او، و نزدیک کن

بُعْدَهُ، وَاَنْجِزْ وَعْدَهُ، وَاَوْفِ عَهْدَهُ، وَاكْشِفْ عَنْ بَأْسِهِ

پایان دوریش را، و انجام ده وعدهاش را، و وفا کن به عهد و پیمانش، و برطرف کن از نیرویش

حِجابَ الْغَيْبَةِ، وَاَظْهِرْ بِظُهُورِهِ صَحائِفَ الْمِحْنَةِ، وَقَدِّمْ

پردهٔ غیبت را، و پشت سر انداز با ظهور آن حضرت اوراق محنت و اندوه را، و بفرست

اَمامَهُ الرُّعْبَ، وَثَبِّتْ بِهِ الْقَلْبَ، وَاَقِمْ بِهِ الْحَرْبَ، وَاَيِّدْهُ

پیشاپیش اورعب وترس را وبر دشمن، آرامش ده به او دل را، و برپا کن بدستش جنگ را، وکمکش کن

بِجُنْدٍ مِنَ الْمَلائِكَةِ مُسَوَّمِينَ، وَسَلِّطْهُ عَلىٰ اَعْداءِ دِينِكَ

به لشکری از فرشتگان نشاندار، و مسلطش کن بر دشمنان دینت

اَجْمَعِينَ، وَاَلْهِمْهُ اَنْ لاٰ يَدَعَ مِنْهُمْ رُكْناً اِلاّٰ هَدَّهُ، وَلاٰ

همگی، و به او الهام کن که پایه‌ای از آنها نگذارد جز آنکه فرو ریزد، و نه سری از آنها جز آنکه دو نیم

هٰاماً اِلاّٰ قَدَّهُ، وَلاٰ كَيْداً اِلاّٰ رَدَّهُ، وَلاٰ فٰاسِقاً اِلاّٰ حَدَّهُ، وَلاٰ

کند، و نه‌نقشهٔ شومی جز آنکه بازش گرداند، و نه فاسق بدکاری جز آنکه حدّش زند، و نه

فِرْعَوْنَ اِلاّٰ اَهْلَكَهُ، وَلاٰ سِتْراً اِلاّٰ هَتَكَهُ، وَلاٰ عَلَماً اِلاّٰ

فرعون (گردنکشی) جز آنکه هلاکش کند، و نه پرده‌ای جز آنکه بدرد، و نه پرچمی جز آنکه

نَكَّسَهُ، وَلاٰ سُلْطٰاناً اِلاّٰ كَسَبَهُ، وَلاٰ رُمْحاً اِلاّٰ قَصَفَهُ، وَلاٰ

سرنگونش سازد، و نه سلطنت و قدرتی جز آنکه بتصرف گیرد، و نه نیزه‌ای جز آنکه درهم شکند، و نه

مِطْرَداً اِلاّٰ خَرَقَهُ، وَلاٰ جُنْداً اِلاّٰ فَرَّقَهُ، وَلاٰ مِنْبَراً اِلاّٰ

زوبینی جز آنکه بشکند، و نه لشکری جزآنکه پراکنده سازد، و نه منبر (باطلی) جز آنکه

اَحْرَقَهُ، وَلاٰ سَيْفاً اِلاّٰ كَسَرَهُ، وَلاٰ صَنَماً اِلاّٰ رَضَّهُ، وَلاٰ دَماً

بسوزاند، و نه شمشیری جز آنکه بشکند، و نه بتی جز آنکه خرد کند، و نه خون ستمگری

اِلاّٰ اَرٰاقَهُ، وَلاٰ جَوْراً اِلاّٰ اَبٰادَهُ، وَلاٰ حِصْناً اِلاّٰ هَدَمَهُ، وَلاٰ

جز آنکه بریزد، و نه ستم و بیدادگری جز آنکه از میان بردارد، و نه قلعه و دژی جز آنکه ویران کند، و نه

بٰاباً اِلاّٰ رَدَمَهُ، وَلاٰ قَصْراً اِلاّٰ خَرَّبَهُ، وَلاٰ مَسْكَناً اِلاّٰ فَتَّشَهُ،

در (گمراهی) جز آنکه ببندد، و نه کاخ و قصری جز آنکه ویران کند، و نه مسکنی جز آنکه بازرسی کند

وَلاٰ سَهْلاً اِلاّٰ أَوْطَأَهُ، وَلاٰ جَبَلاً اِلاّٰ صَعَدَهُ، وَلاٰ كَنْزاً اِلاّٰ

و نه زمین هموارى جز آنکه زیر پا گذارد، و نه کوهی جز آنکه بالا رود، و نه گنجی جز آنکه

اَخْرَجَهُ بِرَحْمَتِكَ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ.

بیرون آورد به رحمتت ای مهربانترین مهربانان

دعا برای امام زمان عجّل الله فرجه

اَللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحسن صَلَواتُكَ عَلَيهِ

خدایا برای ولی خود حضرت حجّة بن الحسن که درودهای تو بر او

وَعَلىٰ آبائِهِ فِی هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ ساعَةٍ وَلِيّاً

و بر پدرانش باد در این ساعت و در هر ساعت یار

وَحافِظاً، وَقائِداً وَناصِراً وَدَلِيلاً وَعَيْناً حَتّٰى تُسْكِنَهُ

و مددکار و نگهبان و رهبر و یاور و راهنما و دیدبان باش تا هنگامی او را همراه با اطاعت مردم

اَرْضَكَ طَوْعاً وَتُمَتِّعَهُ فيها طويلاً.

در زمین سکونت دهی و زمانی طولانی بهره مندش فرمائی

زیارت جامعه کبیره

موسی بن عبدالله نخعی گوید: به حضرت امام علی النّقی علیه السلام عرض‌کردم: ای فرزند رسول خدا! مرا زیارتی با بلاغت تعلیم فرما؛ تاهر یک از شما را با آن به طور کامل زیارت‌کنم. امام‌فرمود: چون به‌در حرم رسیدی‌بایست وبگو:

اَشْهَدُ اَنْ لاٰ اِلٰـهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاٰ شَرِيكَ لَهُ، وَاَشْهَدُ اَنَّ

گواهی دهم که معبودی نیست جز خدای یگانه‌ای که شریک ندارد، و گواهی دهم

مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

که محمد ـ که درودهای خدا بر او و آلش باد ـ بنده و رسول او است

و مستحب است که غسل زیارت باشی، چون داخل حرم شدی بایست و سی مرتبه «اَللهُ اَكْبَرُ» بگو، سپس اندکی راه برو به آرامی، بعد بایست و سی مرتبه «اَللهُ اَكْبَرُ» بگو آنگاه نزدیک شو به قبر مطهّر و چهل مرتبه «اَللهُ اَكْبَرُ» بگو؛ تا بدین ترتیب صد تکبیر تمام شود و سپس شروع کن به خواندن این زیارت:

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ، وَمَوْضِعَ الرِّسالَةِ،

سلام بر شما ای خاندان نبوت و جایگاه رسالت

وَمُخْتَلَفَ الْمَلائِكَةِ، وَمَهْبِطَ الْوَحْيِ، وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ،

و مرکز رفت و آمد فرشتگان، و جای فرود آمدن وحی (الهی)، و معدن رحمت (حق)

وَخُزّانَ الْعِلْمِ، وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ، وَاُصُولَ الْكَرَمِ، وَقادَةَ

و گنجینه‌داران دانش، و دارندگان حد نهائی بردباری، و اصول و اساس کرم و بزرگواری، و پیشوایان

الْاُمَمِ، وَاَوْلِياءَ النِّعَمِ، وَعَناصِرَ الْاَبْرارِ، وَدَعائِمَ الْاَخْيارِ،

ملتها، و ولی نعمتها، و ریشه و اصول نیکان، و استوانه‌های خوبان

وَساسَةَ الْعِبادِ، وَاَرْكانَ الْبِلادِ، وَاَبْوابَ الْاِيمانِ، وَاُمَناءَ

و زمامداران بندگان، و پایه‌ها و ستونهای شهرها، و درهای ایمان، و امینهای

الرَّحْمٰنِ، وَسُلالَةَ النَّبِيّينَ، وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلينَ، وَعِتْرَةَ

خدای رحمان از نژاد پیمبران، و زبدهٔ (اولاد) رسولان، و عترت

خِيَرَةِ رَبِّ الْعالَمينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلىٰ

بهترین انتخاب شدهٔ پروردگار جهانیان، و رحمت خدا و برکاتش بر آنها، سلام بر

اَئِمَّةِ الْهُدىٰ، وَمَصابيحِ الدُّجىٰ، وَاَعْلامِ التُّقىٰ، وَذَوِي

پیشوایان هدایت، و چراغهای تاریکی، و نشانه‌های پرهیزکاری، و صاحبان

النُّهىٰ، وَاُولِي الْحِجىٰ، وَكَهْفِ الْوَرىٰ، وَوَرَثَةِ الْأَنْبِياءِ،

خرد و دارندگان عقل و فطانت، و پناهگاه مردمان، و وارثان پیمبران

وَالْمَثَلِ الْأَعْلىٰ، وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنىٰ، وَحُجَجِ اللهِ عَلىٰ

و الگوهای والا، و دعوت کننده به نیکوئی، و حجتهای خدا بر

اَهْلِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَالْأُولىٰ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ،

اهل دنیا و آخرت و عالم پیش از آن و رحمت خدا و برکاتش بر آنان

اَلسَّلامُ عَلىٰ مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ، وَمَساكِنِ بَرَكَةِ اللهِ،

سلام بر جایگاههای شناخت و عرفان خدا، و مسکنهای برکت خدا

وَمَعادِنِ حِكْمَةِ اللهِ، وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ، وَحَمَلَةِ كِتابِ اللهِ،

و کانهای حکمت خدا، و نگهبانان راز خدا، و حاملان کتاب خدا

وَاَوْصِياءِ نَبِيِّ اللهِ، وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و اوصیاء پیامبر خدا، و فرزندان رسول خدا صلی الله علیه و آله

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَى الدُّعاةِ اِلَى اللّٰهِ

و رحمت خدا و برکاتش بر ایشان، سلام بر خوانندگان بسوی خدا

وَالْأَدِلَّاءِ عَلىٰ مَرْضَاةِ اللّٰهِ، وَالْمُسْتَقِرِّينَ فِي أَمْرِ اللّٰهِ،

و رهنمایان بسوی موجبات خوشنودی خدا، و استقرار یافتگان در اجرای فرمان خدا

وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّةِ اللّٰهِ، وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللّٰهِ،

و کاملان در دوستی و محبت خدا، و مخلصان در یگانه‌پرستی خدا

وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللّٰهِ وَنَهْيِهِ، وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ، الَّذِينَ لَا

و آشکار کنندگان امر و نهی خدا، و بندگان گرامی خدا، آنانکه

يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ،

پیشی نگیرند بر خداوند در گفتار و آنانکه بدستورش عمل کنند، و رحمت خدا و برکاتش بر ایشان،

اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الدُّعَاةِ، وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ، وَالسَّادَةِ

سلام بر امامان دعوت کننده (بحق)، و پیشوایان راهنما، و سروران

الْوُلَاةِ، وَالذَّادَةِ الْحُمَاةِ، وَأَهْلِ الذِّكْرِ، وَأُولِي الْأَمْرِ،

سرپرست، و دفاع کنندگان و حامیان (از دین خدا)، و اهل ذکر و صاحبان امر،

وَبَقِيَّةِ اللّٰهِ، وَخِيَرَتِهِ، وَحِزْبِهِ وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ، وَحُجَّتِهِ

و نمایندگان خدا، و برگزیدگان او، و حزب خدا، و گنجینهٔ دانشش، و حجت او

وَصِرَاطِهِ، وَنُورِهِ وَبُرْهَانِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، أَشْهَدُ أَنْ

و راه او و نور او و دلیل روشن او، و رحمت خدا و برکاتش، بر ایشان گواهی دهم که

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، كَمَا شَهِدَ اللّٰهُ لِنَفْسِهِ،

نیست معبودی جز خدای یگانه که شریک ندارد، چنانچه گواهی داده خدا به یگانی خویش،

وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ، لَا إِلٰهَ إِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ،

او که نیرومند و فرزانه است، و گواهی دهم که محمد بندهٔ انتخاب شدهٔ او است

وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضىٰ، اَرْسَلَهُ بِالْهُدىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

و رسول پسندیده او است، که فرستاد او را با هدایت و آئین حق تا پیروزش کند بر

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكُمُ

همهٔ آئینها، گرچه خوش نداشته باشند مشرکان، و گواهی دهم که شمائید پیشوایان

الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ

راهبر، راه یافتهٔ، معصوم، گرامی

الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ لِلّٰهِ،

مقرب، پرهیزکار، راستگوی، زبده، فرمانبرداران

الْقَوَّامُونَ بِاَمْرِهِ، الْعَامِلُونَ بِاِرَادَتِهِ، الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ،

خدا، و قیام کنندگان به فرمانش، و انجام دهندگان خواستهاش و آنانکه به مقام

اِصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ، وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ، وَاخْتَارَكُمْ

کرامت او رسیدند، خداوند برگزید شما را برای علم خود و پسندیدتان برای اسرار غیب خود و انتخابتان

لِسِرِّهِ، وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ، وَاَعَزَّكُمْ بِهُدَاهُ، وَخَصَّكُمْ

کرد برای راز خود و اختیارتان کرد به قدرتش، و عزیزتان کرد به راهنمائی خود، و مخصوصتان داشت

بِبُرْهَانِهِ، وَانْتَجَبَكُمْ لِنُورِهِ، وَاَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ، وَرَضِيَكُمْ

به دلیل روشنش، و برگزید شما را برای نور خود و تأیید کرد شما را به روح خود و پسندید شما را

خُلَفَاءَ فِي اَرْضِهِ، وَحُجَجاً عَلىٰ بَرِيَّتِهِ، وَاَنْصَاراً لِدِينِهِ،

برای جانشینی در زمینش، تا که حجتهائی باشید بر مخلوقش، و یاورانی برای دینش

وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ، وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ، وَمُسْتَوْدَعاً لِحِكْمَتِهِ،

و نگهبانانی برای رازش، و گنجینه دارانی برای دانشش، و ودیعه‌داران حکمتش

وَتَرَاجِمَةً لِوَحْيِهِ، وَاَرْكَاناً لِتَوْحِيدِهِ، وَشُهَدَاءَ عَلىٰ

و مفسران وحیش، و پایه‌های یگانه شناسیش، و گواهانی بر

خَلْقِهِ، وَاَعْلاَماً لِعِبَادِهِ، وَمَنَاراً فِي بِلاَدِهِ، وَاَدِلاَّءَ عَلىٰ

خلقش و نشانه‌هائی برای بندگانش، و مشعلهائی در شهرها و بلادش، و راهنمایانی بر

صِرَاطِهِ، عَصَمَكُمُ اللهُ مِنَ الزَّلَلِ، وَآمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ،

راهش، خداوند نگهداشت شما را از لغزش، و ایمن داشت از فتنه‌ها

وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ، وَاَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ

و پاکتان کرد از آلودگی، و دور کرد از شما پلیدی را، و بخوبی پاکیزه‌تان

تَطْهِيراً، فَعَظَّمْتُمْ جَلاَلَهُ، وَاَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ، وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ،

ساخت، شما نیز بزرگ شمردید جلال الهی را، و بزرگ دانستید مقام او و بزرگواری او را،

وَاَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ، وَوَكَّدْتُمْ مِيثَاقَهُ، وَاَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ،

و پیوسته به ذکر او ادامه دادید، و پیمانش را محکم کردید، و عهد اطاعت از او را استوار ساختید

وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلاَنِيَةِ، وَدَعَوْتُمْ اِلىٰ سَبِيلِهِ

و در پنهان و آشکار برای (خلق) او خیرخواهی کردید، و مردم را با حکمت و پند نیکو به

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَبَذَلْتُمْ اَنْفُسَكُمْ فِي

راهش دعوت کردید، و در راه خشنودی او بذل

مَرْضَاتِهِ، وَصَبَرْتُمْ عَلىٰ مَا اَصَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ، وَاَقَمْتُمُ

جان کردید، و در مقابل پیش‌آمدهای ناگوار بخاطر او بردباری کردید، و نماز را بپا

الصَّلاةَ، وَآتَيْتُمُ الزَّكاةَ، وَاَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتُمْ عَنِ

داشتید، و زکات را پرداختید، و امر به معروف و نهی از منکر

الْمُنْكَرِ، وَجاهَدْتُمْ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ، حَتّىٰ اَعْلَنْتُمْ

کردید، و در راه خدا آن طور که باید جهاد و مبارزه کردید، تا بالاخره دعوت حق را

دَعْوَتَهُ، وَبَيَّنْتُمْ فَرائِضَهُ، وَاَقَمْتُمْ حُدُودَهُ، وَنَشَرْتُمْ

اعلام، و واجبات او را بیان داشتید، و مقرراتش را برپا داشتید، و احکامش را

شَرائِعَ اَحْكامِهِ، وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ، وَصِرْتُمْ فِي ذٰلِكَ مِنْهُ

منتشر ساختید و سنّت الهی را مقرر داشتید، و در راه رضای او

اِلَى الرِّضا، وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضاءَ، وَصَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ

گام برداشتید، و تسلیم قضا و قدر او شدید، و پیمبران گذشتهٔ او را

مَضىٰ، فَالرّاغِبُ عَنْكُمْ مارِقٌ، وَاللّازِمُ لَكُمْ لاحِقٌ،

تصدیق کردید، پس آنکه از شما رو گردانده و از دین خارج گشتند، آنکه با شما بود به حق رسید،

وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زاهِقٌ، وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ

و آنکه کوتاهی کرد در حق شما نابود گردید، حق همراه شما و در میان شما خاندان

وَمِنْكُمْ وَاِلَيْكُمْ، وَاَنْتُمْ اَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ، وَمِيراثُ النُّبُوَّةِ

و به جانب شما است و بسوی شما بازگردد، و شمائید اهل حق ومعدن آن، ومیراث نبوت

عِنْدَكُمْ، وَاِيابُ الْخَلْقِ اِلَيْكُمْ، وَحِسابُهُمْ عَلَيْكُمْ،

نزد شما است، و بازگشت خلق خدا بسوی شما است، و حسابشان با شما است

وَفَصْلُ الْخِطابِ عِنْدَكُمْ، وَآياتُ اللهِ لَدَيْكُمْ، وَعَزائِمُهُ

فيكُمْ، وَنُورُهُ وَبُرْهانُهُ عِنْدَكُمْ، وَاَمْرُهُ اِلَيْكُمْ، مَنْ والاكُمْ

دربارهٔشماست، ونور ودلیل روشنش نزد شما، وامر امامتش محول به‌شماست، هر که دوست دارد شما

فَقَدْ والَى اللهَ، وَمَنْ عاداكُمْ فَقَدْ عادَى اللهَ، وَمَنْ اَحَبَّكُمْ

راخدای را دوست داشته، و هر که شما را دشمن دارد خدای را دشمن داشته، و هرکس به شما محبت

فَقَدْ اَحَبَّ اللهَ، وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللهَ، وَمَنِ

داشته باشدبه خدا محبت داشته، و هرکس با شما کینه ورزد با خدا کینه‌توزی کرده، و هرکه

اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللهِ، اَنْتُمُ الصِّراطُ الْاَقْوَمُ،

به شما پیوند به خدا پیوسته، شمائید راه راست

وَشُهَداءُ دارِ الْفَناءِ، وَشُفَعاءُ دارِ الْبَقاءِ، وَالرَّحْمَةُ

و گواهان در این دار فانی (دنیا)، و شفیعان در خانهٔ پایدار (آخرت)، و رحمت

الْمَوْصُولَةُ، وَالْآيَةُ الْمَخْزُونَةُ، وَالْأَمانَةُ الْمَحْفُوظَةُ،

پیوسته (حق)، و آن آیت و نشانهٔ پنهان در گنجینه، و آن امانتی که نگهداری شده

وَالْبابُ الْمُبْتَلىٰ بِهِ النّاسُ، مَنْ اَتاكُمْ نَجىٰ، وَمَنْ لَمْ

و آن درگاهی که مردم بدان آزمایش شوند، هر که به نزد شما آمد نجات یافته، و هر کس نیامد

يَأْتِكُمْ هَلَكَ، اِلَى اللهِ تَدْعُونَ، وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ، وَبِهِ

هلاک شد (شما مردم را) بسوی خدا می‌خوانید، و بسوی او راهنمائی می‌کنید، و به

تُؤْمِنُونَ، وَلَهُ تُسَلِّمُونَ، وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ، وَاِلىٰ سَبيلِهِ

او ایمان دارید، و تسلیم او هستید، و بدستورش عمل می‌کنید، و به راه او

تُرْشِدُونَ، وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ، سَعِدَ مَنْ والاكُمْ، وَهَلَكَ

ارشاد، و به گفتار او حکم می‌کنید، نیک بخت شد هر که شما را دوست دارد، و به هلاکت رسید

مَنْ عٰادٰاكُمْ، وَخٰابَ مَنْ جَحَدَكُمْ، وَضَلَّ مَنْ فٰارَقَكُمْ،

هر که شما را دشمن داشت، و زیانکار است منکر شما، و گمراه است آنکه از شما جدا گشت

وَفٰازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ، وَاَمِنَ مَنْ لَجَأَ اِلَيْكُمْ، وَسَلِمَ مَنْ

و رستگار شد آن که به شما چنگ زد و ایمن گشت آنکه بدرگاه شما پناه آورد و سلامت یافت هر که

صَدَّقَكُمْ، وَهُدِيَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ، مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ

شما را تصدیق کرد و هدایت شد هر که به شما پیوست، هر که پیروی شما را کرد بهشت

مَأْواهُ، وَمَنْ خٰالَفَكُمْ فَالنّٰارُ مَثْوٰاهُ، وَمَنْ جَحَدَكُمْ كٰافِرٌ،

ماوای او است، و هر که مخالفت شما را کرد دوزخ جایگاه او است، و هر که منکر شما شد کافر

وَمَنْ حٰارَبَكُمْ مُشْرِكٌ، وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي اَسْفَلِ دَرَكٍ

و هر که با شما جنگ کرد مشرک است، و هر کس شما را رد کرد در ته جهنم

مِنَ الْجَحِيمِ، اَشْهَدُ اَنَّ هٰذا سابِقٌ لَكُمْ فِيمٰا مَضىٰ، وَجٰارٍ

جای دارد، گواهی دهم که این مقام و منزلت در زمان گذشته برای شما ثابت بوده، و در آیندهٔ نیز برای

لَكُمْ فِيمٰا بَقِيَ، وَاَنَّ اَرْوٰاحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ

شما جاری است، و همانا روانهای شما ونورتان وسرشتتان یکی است

وٰاحِدَةٌ، طٰابَتْ وَطَهُرَتْ، بَعْضُهٰا مِنْ بَعْضٍ، خَلَقَكُمُ اللّٰهُ

همگی پاک و پاکیزه است، و از یک سرشت می‌باشد، خداوند شما را بصورت

اَنْوٰاراً فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ، حَتّىٰ مَنَّ عَلَيْنٰا بِكُمْ،

نورهائی آفرید، و گرداگرد عرش خود قرارتان داد، تا آنگاه که با آوردنتان در این جهان بر ما منت گذارد

فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ،

و قرارتان داد در خانه‌هائی که اجازه داد بلند گردند، و نام او در آنها برده شود

وَجَعَلَ صَلَوٰاتِنٰا عَلَيْكُمْ، وَمٰا خَصَّنٰا بِهِ مِنْ وِلاٰيَتِكُمْ،

و مقرر داشت درودهای ما را بر شما، و دوستی ما را به شما مخصوص داشت

طِيباً لِخَلْقِنٰا، وَطَهٰارَةً لِأَنْفُسِنٰا، وَتَزْكِيَةً لَنٰا، وَكَفّٰارَةً

همهٔ اینها موجب پاکی اخلاق ما، و پاکیزگی شدن جان ما، و تزکیهٔ ما، و کفارهٔ

لِذُنُوبِنٰا، فَكُنّٰا عِنْدَهُ مُسَلَّمِينَ بِفَضْلِكُمْ، وَمَعْرُوفِينَ

گناهان ما است، و ما در نزد خدا از زمرهٔ تسلیم‌شدگان به برتری شما، و شناخته شدگان

بِتَصْدِيقِنٰا اِيّٰاكُمْ، فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكُمْ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ،

به تصدیق مقام شما می‌باشم، خداوند برساند شما را به شریفترین جایگاه گرامیان درگاهش،

وَاَعْلىٰ مَنٰازِلِ الْمُقَرَّبِينَ، وَاَرْفَعَ دَرَجٰاتِ الْمُرْسَلِينَ،

و بلندترین منازل مقربان، و بالاترین درجات رسولان

حَيْثُ لاٰ يَلْحَقُهُ لاٰحِقٌ، وَلاٰ يَفُوقُهُ فٰائِقٌ، وَلاٰ يَسْبِقُهُ

آنجا که کسی بدان نرسد و به آن نائل نگردد و بر آن پیشی

سٰابِقٌ، وَلاٰ يَطْمَعُ فِي اِدْرٰاكِهِ طٰامِعٌ، حَتّىٰ لاٰ يَبْقىٰ مَلَكٌ

نگیرد، و برای رسیدن بدانجا کسی طمع نبندد، تا اینکه بجای نماند فرشتهٔ مقربی

مُقَرَّبٌ، وَلاٰ نَبِيٌّ مُرْسَلٌ، وَلاٰ صِدِّيقٌ وَلاٰ شَهِيدٌ، وَلاٰ عٰالِمٌ

و نه پیامبر مرسلی، و نه صدیق، و نه شهیدی،

وَلاٰ جٰاهِلٌ، وَلاٰ دَنِيٌّ وَلاٰ فٰاضِلٌ، وَلاٰ مُؤْمِنٌ صٰالِحٌ وَلاٰ

و نه عالم و نه جاهلی، و نه پست و نه برتری، و نه مؤمن نیک کردار، و نه

فٰاجِرٌ طٰالِحٌ، وَلاٰ جَبّٰارٌ عَنِيدٌ وَلاٰ شَيْطٰانٌ مَرِيدٌ، وَلاٰ خَلْقٌ

تبهکار بدکاری، و نه گردنکش ستیزه‌جو، و نه اهریمن متمردی، و نه خلق

فِيما بَيْنَ ذٰلِكَ شَهِيدٌ، اِلاّٰ عَرَّفَهُمْ جَلاٰلَةَ اَمْرِكُمْ، وَعِظَمَ

دیگری که در این میان گواه باشد، جز آنکه بشناساند به او خداوند جلالت و قدر و عظمت

خَطَرِكُمْ، وَكِبَرَ شَأْنِكُمْ، وَتَمامَ نُورِكُمْ، وَصِدْقَ

مقام و بزرگی منزلت و کامل بودن نورتان را، و درستی

مَقاٰعِدِكُمْ، وَثَباتَ مَقامِكُمْ، وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتِكُمْ

منصبها، و پابرجا بودنتان را (در اطاعت حق)، و شرافت جایگاهتان، و منزلت شما را

عِنْدَهُ، وَكَرٰامَتَكُمْ عَلَيْهِ، وَخٰاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ، وَقُرْبَ

در پیش خود و مقام گرامی شما را، و خصوصیتی که در نزد او دارید، و جایگاه

مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ، بِأَبِي اَنْتُمْ وَاُمّي وَأَهْلي وَمٰالي وَاُسْرَتي،

نزدیکی که نسبت به او دارید پدر و مادر و خاندان و مال و فامیلم فدای شما

اُشْهِدُ اللهَ وَاُشْهِدُكُمْ اَنّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمٰا اٰمَنْتُمْ بِهِ، كٰافِرٌ

گواه گیرم خدا و نیز شما را که من ایمان دارم به شما، و بدانچه شما ایمان دارید، و کافرم

بِعَدُوِّكُمْ وَبِمٰا كَفَرْتُمْ بِهِ، مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَبِضَلاٰلَةِ مَنْ

نسبت به دشمن شما و بدانچه شما انکار آن را کردید، بینایم به مقام شما و به گمراهی آنکه با شما

خٰالَفَكُمْ، مُوٰالٍ لَكُمْ وَلِأَوْلِيٰائِكُمْ، مُبْغِضٌ لِأَعْدٰائِكُمْ،

مخالفت کرد، دوستدار شما و (دوستدار) دوستان شمایم، و بغض دشمنانتان را در دل دارم

وَمُعٰادٍ لَهُمْ، سِلْمٌ لِمَنْ سٰالَمَكُمْ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حٰارَبَكُمْ،

و دشمن آنهایم، صلحم با هر که با شما صلح کند و در جنگم با هرکس که با شما در جنگ است

مُحَقِّقٌ لِمٰا حَقَّقْتُمْ، مُبْطِلٌ لِمٰا اَبْطَلْتُمْ، مُطيعٌ لَكُمْ، عٰارِفٌ

حق می‌دانم آنچه را شما حق دانستید و باطل دانم آنچه را شما باطل دانستید، پیرو شما و عارف

بِحَقِّكُمْ، مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ، مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ، مُحْتَجِبٌ

به حق شمایم، اقرار به برتری شما دارم، دانش شما را فراگیرم، و پرده پوش عهد

بِذِمَّتِكُمْ، مُعْتَرِفٌ بِكُمْ، مُؤْمِنٌ بِاِيابِكُمْ، مُصَدِّقٌ

شما باشم، به شما اعتراف دارم، و به بازگشتتان ایمان دارم، و رجعت شما

بِرَجْعَتِكُمْ، مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ، مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ، آخِذٌ

را تصدیق دارم، و چشم براه فرمان شما، و منتظر دولت شمایم، به گفتارتان

بِقَوْلِكُمْ، عامِلٌ بِأَمْرِكُمْ، مُسْتَجيرٌ بِكُمْ، زائِرٌ لَكُمْ، لائِذٌ

عمل کنم، و دستورتان را انجام دهم، و به شما پناه جویم، و شما را زیارت کنم، و به قبرهای

عائِذٌ بِقُبُورِكُمْ، مُسْتَشْفِعٌ اِلَى اللهِ عَزَّوَجَلَّ بِكُمْ، وَمُتَقَرِّبٌ

شما پناه آورم، و شما را بدرگاه خدای عزوجل شفیع گردانم و بوسیلهٔ شما به

بِكُمْ اِلَيْهِ، وَمُقَدِّمُكُمْ اَمامَ طَلِبَتي وَحَوائِجي وَاِرادَتي في

پیشگاهش تقرب جویم، و شما را در پیشاپیش خواسته و حاجات و اراده‌ام قرار دهم

كُلِّ اَحْوالي وَاُمُوري، مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ

در همهٔ حالات و کارهایم، ایمان دارم، به نهان شما و آشکارتان

وَشاهِدِكُمْ وَغائِبِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ، وَمُفَوِّضٌ في

و حاضرتان و غائبتان و اول فرد و آخر نفرتان، و در این باره کار را به خودتان

ذٰلِكَ كُلِّهِ اِلَيْكُمْ، وَمُسَلِّمٌ فيهِ مَعَكُمْ، وَقَلْبي لَكُمْ مُسَلِّمٌ

وامی‌گذارم (و ایرادی به شما ندارم) و تسلیم شمایم، و دلم نیز تسلیم شما است

وَرَأْيي لَكُمْ تَبَعٌ، وَنُصْرَتي لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتّىٰ يُحْيِيَ اللهُ

و رأی من نیز تابع (رای) شما است و یاریم برایتان آماده است، تا آنکه خدای تعالی دینش را

تَعالیٰ دینَهُ بِکُمْ، وَیَرُدَّکُمْ فی اَیّامِهِ وَیُظْهِرَکُمْ لِعَدْلِهِ،

بوسیلهٔ شما زنده کند و دوباره بازگرداند شما را در روزها (ی حکومت) خود و آشکارتان سازد برای

وَیُمَکِّنَکُمْ فی اَرْضِهِ، فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لا مَعَ غَیْرِکُمْ، آمَنْتُ

(اجرای) عدل خود و بابرجایتان کند در روی زمینش، پس آنکه با شما باشد با شماست نه با غیر شما، و

بِکُمْ، وَتَوَلَّیْتُ آخِرَکُمْ بِما تَوَلَّیْتُ بِهِ اَوَّلَکُمْ، وَبَرِئْتُ اِلَی

ایمان دارم به شما، ودوست دارم آخرین فرد شما را به‌همان دلیل که‌دوست دارم اولین‌شخص شعارا، و

اللهِ عَزَّوَجَلَّ مِنْ اَعْدائِکُمْ، وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ

بیزاری جویم به پیشگاه خدای عزوجل از دشمنانتان، و از جبت و طاغوت

وَالشَّیاطینِ وَحِزْبِهِمُ الظّالِمینَ لَکُمْ، وَالْجاحِدینَ

و شیاطین و پیروانشان آن ستمکاران بر شما و، منکران

لِحَقِّکُمْ، وَالْمارِقینَ مِنْ وِلایَتِکُمْ، وَالْغاصِبینَ لِاِرْثِکُمْ،

حق شما، و بیرون روندگان از زیر بار ولایت، و زمامداری شما و غصب کنندگان میراث شما

وَالشّاکّینَ فیکُمْ، وَالْمُنْحَرِفینَ عَنْکُمْ، وَمِنْ کُلِّ وَلیجَةٍ

و شک کنندگان دربارهٔ شما، و منحرف شدگان از طریقهٔ شما، و از هر همدم

دُونَکُمْ، وَکُلِّ مُطاعٍ سِواکُمْ، وَمِنَ الْأَئِمَّةِ الَّذینَ یَدْعُونَ

و وسیله‌ای غیر از شما و هر فرمانروائی جز شما، و از پیشوایانی که مردم را

اِلَی النّارِ، فَثَبَّتَنِیَ اللهُ اَبَداً ما حَییتُ عَلیٰ مُوالاتِکُمْ،

به دوزخ می‌خوانند، پس خداوند پابرجایم بدارد همیشه تا زنده‌ام بر موالات

وَمَحَبَّتِکُمْ وَدینِکُمْ، وَوَفَّقَنی لِطاعَتِکُمْ، وَرَزَقَنی

و دوستی و دین و آئین شما، و موفقم دارد برای فرمانبرداری شما، و روزیم گرداند

شَفاعَتَكُمْ، وَجَعَلَنِي مِنْ خِيارِ مَوالِيكُمُ التّابِعِينَ لِما

شفاعت شما را، و قرارم دهد از برگزیدگان دوستانتان آنانکه تابع دعوت شما هستند

دَعَوْتُمْ اِلَيْهِ، وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَقْتَصُّ آثارَكُمْ، وَيَسْلُكُ

و بگرداند مرا از کسانی‌که پیروی کند از آثار شما، و می‌رود

سَبِيلَكُمْ، وَيَهْتَدِي بِهُداكُمْ، وَيُحْشَرُ فِي زُمْرَتِكُمْ، وَيَكِرُّ

به راه شما، و راهنمائی جوید به راهنمائی شما، و محشور گردد در گروه شما، و بازگردد

فِي رَجْعَتِكُمْ، وَيُمَلَّكُ فِي دَوْلَتِكُمْ، وَيُشَرَّفُ فِي

در دوران رجعت و بازگشت شما، و به فرمانروائی رسد در دوران حکومت شما، و مفتخر گردد

عافِيَتِكُمْ، وَيُمَكَّنُ فِي اَيّامِكُمْ، وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَداً بِرُؤْيَتِكُمْ،

به حسن عاقبت شما، و مقتدر گردد در روزهای (حکومت) شما، و روشن گردد دیده‌اش فردای قیامت

بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمّي وَنَفْسي وَاَهْلي وَمالي، مَنْ اَرادَ اللهَ بَدَأَ

بدیدار شماپدر و مادرم و خودم و خاندان و دارائیم به فدای شما، هر که آهنگ خدا کند از شما (باید)

بِكُمْ، وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْكُمْ، وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ،

شروع کند، و آنکس که خدا را به یکتائی شناسد (طریقه‌اش را) از شما پذیرد، و هر که قصد او کند به

مَوالِيَّ لا اُحْصي ثَناءَكُمْ، وَلا اَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ،

شما رو کندکند، و آنکس که خدا را به یکتائی شناسد (طریقه‌اش را) از شما پذیرد، و هر که قصد او کند

وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ، وَاَنْتُمْ نُورُ الْاَخْيارِ، وَهُداةُ

به شما رو کند و با توصیف قدر و منزلت شما را بیان نتوانم، که شمائید روشنی خوبان، و راهنمای

الْاَبْرارِ، وَحُجَجُ الْجَبّارِ، بِكُمْ فَتَحَ اللهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ، وَبِكُمْ

نیکان، وحجتهای خدای جبار، خداوند (عالم‌وجود را) به‌شماآغاز کرد، وبه شما نیز ختم کند و بخاطر شما

يُنَزِّلُ الْغَيْثَ، وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ

فرو ریزد باران را، و بخاطر شما است که نگهدارد (کرات) آسمان را از اینکه بر زمین افتد

اِلاّ بِاِذْنِهِ، وَبِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ، وَعِنْدَكُمْ مٰا

جز به اذن او، و بخاطر شما بگشاید اندوه را، و برطرف کند سختی را، و در پیش شما است آنچه را

نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ، وَهَبَطَتْ بِهِ مَلاٰئِكَتُهُ وَاِلىٰ جَدِّكُمْ.

پیمبرانش فرود آورده، و فرشتگانش به زمین آوردند و بسوی جدّ شما

(و اگر زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد بجای: «وَاِلىٰ جَدِّكُمْ» بگو: وَاِلىٰ اَخيكَ) یعنی بسوی برادر تو.

بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمينُ، اَتٰاكُمُ اللهُ مٰا لَمْ يُؤْتِ

وبسوی برادرت رسول خدا صلی الله علیه و آله روح الامین (جبرئیل) نازل گردید خدا به شما داده است آنچه را به هیچیک

اَحَداً مِنَ الْعٰالَمينَ، طَأْطَأَ كُلُّ شَريفٍ لِشَرَفِكُمْ، وَبَخَعَ

از مردم جهانیان نداده، سر بزیر آورده هر شخص شریفی در برابر شرف شما، و گردن نهاده هر متکبری

كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطٰاعَتِكُمْ، وَخَضَعَ كُلُّ جَبّٰارٍ لِفَضْلِكُمْ، وَذَلَّ

به فرمانبرداری شما، و فروتن گشته هر گردنکشی در برابر فضل شما، و خوار شده

كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ، وَاَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ، وَفٰازَ

هر چیزی برای شما، و روشن شد زمین به پرتو نور شما، و رستگار شدند

الْفٰائِزُونَ بِوِلاٰيَتِكُمْ، بِكُمْ يُسْلَكُ اِلَى الرِّضْوٰانِ، وَعَلىٰ

مردمان رستگار بوسیلهٔ ولایت و دوستی شما، بوسیلهٔ شما به بهشت رضوان توان رسید، و برآنکس که

مَنْ جَحَدَ وِلاٰيَتَكُمْ غَضَبُ الرَّحْمٰنِ، بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي

منکر فرمانروائی شما است، خشم خدای رحمان (حتم و مسلم) است، پدر و مادرم

وَنَفْسِي وَاَهْلِي وَمالِي، ذِكْرُكُمْ فِي الذّٰاكِرِينَ،

و خودم و خاندان و دارائیم فدای شما باد (ای سروران من گرچه) ذکر شما در (زبان) ذکر کنندگان است

وَاَسْمآؤُكُمْ فِي الْأَسْمآءِ، وَاَجْسادُكُمْ فِي الْأَجْسادِ،

و نامهایتان در میان نامها، و پیکرتان با سایر پیکرها

وَاَرْواحُكُمْ فِي الْأَرْواحِ، وَاَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ،

و روانتان در میان سایر روانها، و جانهاتان در (بین) سایر جانها

وَآثارُكُمْ فِي الْآثارِ، وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ، فَمٰا اَحْلىٰ

و آثارتان در میان آثار (دیگران)، و قبرهاتان در (شمار) سایر قبرها است، ولی چه شیرین است

اَسْمآءَكُمْ، وَاَكْرَمَ اَنْفُسَكُمْ، وَاَعْظَمَ شَأْنَكُمْ، وَاَجَلَّ

نامهایتان، و بزرگوار است جانهاتان، و بزرگ است مقامتان، و برجسته است

خَطَرَكُمْ، وَاَوْفىٰ عَهْدَكُمْ، وَاَصْدَقَ وَعْدَكُمْ، كَلامُكُمْ

منزلت و موقعیتتان، و وفا شود عهدتان، و راست باشد وعده‌تان سخنتان

نُورٌ، وَاَمْرُكُمْ رُشْدٌ، وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوىٰ، وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ،

نور و دستورتان یکپارچه رشد و رستگاری است، سفارشتان پرهیزکاری، و کارتان خیر

وَعٰادَتُكُمُ الْإِحْسانُ، وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ، وَشَأْنُكُمُ الْحَقُّ

و عادت شما احسان، و شیوهٔ شما کرم و بزرگواری، و رفتارتان حق

وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ، وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحَتْمٌ، وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ

و راستی و مدارا است، و گفتارتان مسلم و حتمی است، و رأی شما دانش

وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ، اِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ اَوَّلَهُ وَاَصْلَهُ وَفَرْعَهُ

و بردباری و دوراندیشی است، اگر از خیر و خوبی ذکری به میان آید آغاز و ریشه و شاخه و مرکز

وَمَعْدِنَهُ وَمَأْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ، بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي، كَيْفَ

و جایگاه و پایانش شمائید، پدر و مادرم و خودم به فدای شما، چگونه

اَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ، وَأُحْصِي جَمِيلَ بَلَائِكُمْ، وَبِكُمْ

توصیف‌کنم ثنای نیکوی شما را؟ و چگونه شماره کنم آزمایشهای خوبی که دادید؟ و بوسیلهٔ شما بود که

اَخْرَجَنَا اللهُ مِنَ الذُّلِّ، وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوبِ،

خدا ما را از ذلت بیرون آورد، و گشایش داد به گرفتاریهای سخت ما

وَأَنْقَذَنَا مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ، بِأَبِي أَنْتُمْ

و نجاتمان داد از پرتگاه هلاکت و نابودی و هم از آتش دوزخ، پدر و مادرم

وَأُمِّي وَنَفْسِي، بِمُوَالَاتِكُمْ عَلَّمَنَا اللهُ مَعَالِمَ دِينِنَا،

و خودم به فدای شما، که بوسیلهٔ دوستی شما خداوند به ما یاد داد دستورات دینمان را

وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا، وَبِمُوَالَاتِكُمْ تَمَّتِ

و اصلاح کرد آنچه را که از دنیای ما تباه گشته بود، و بوسیلهٔ شما کلمهٔ (توحید و معارف دین)

الْكَلِمَةُ، وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ، وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ، وَبِمُوَالَاتِكُمْ

کامل شد، و نعمت بزرگ گشت و جدائی و اختلاف مبدل به الفت و اتحاد گردید، و بوسیلهٔ موالات شما

تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ، وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ،

پذیرفته گردد عادات واجب، و (تنها) دوستی شما است که بر خلق لازم و فرض است

وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ، وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ، وَالْمَكَانُ

و از آن شما است درجات بلند و مقام شایسته، و جایگاه معین

الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ، وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ، وَالشَّأْنُ

و معلوم در نزد خدای عزوجل، و منزلت عظیم، و رتبهٔ بزرگ

الْكَبِيرُ، وَالشَّفاعَةُ الْمَقْبُولَةُ، رَبَّنا آمَنَّا بِما اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

و شفاعت پذیرفته، پروردگارا ما ایمان داریم بدانچه نازل فرمودی، و پیروی کردیم

الرَّسُولَ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِينَ، رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ

از پیامبرت پس نام ما را با گواهان (به این حقایق) ثبت فرما، پروردگارا منحرف مکن دلهای ما

هَدَيْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ،

را پس از آنکه راهنمائیمان کردی، و ببخش به ما از نزد خویش رحمتی که براستی تونی بخشایشگر

سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ كانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً، يا وَلِيَّ اللهِ.

منزه است، پروردگار ما که براستی وعده او انجام شدنی، است ای ولی خدا

[در گفتن يا وَلِيَّ اللهِ امامی را که زیارت می‌کنی مخاطب ساز و اگر قصد تمام امامان را داری بجای «يا وَلِيَّ اللهِ» بگو «يا اَوْلِياءَ اللهِ»: یعنی ای اولیای الهی]

اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ ذُنُوباً لا يَأْتِي عَلَيْها اِلاّ

همانا میان من و خدای عزوجل گناهانی است که محو و پاک نکند آنها را جز رضایت شما،

رِضاكُمْ، فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ عَلىٰ سِرِّهِ، وَاسْتَرْعاكُمْ اَمْرَ

پس به حق آن خدائی که شما را امین به راز خود کرده، و سرپرستی کار خلق خود را به شما

خَلْقِهِ، وَقَرَنَ طاعَتَكُمْ بِطاعَتِهِ، لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبِي،

واگذارده، و فرمانبرداری شما را به فرمانبرداری خود پیوسته که شما بخشش گناهانم را (از خدا)

وَكُنْتُمْ شُفَعائِي، فَاِنِّي لَكُمْ مُطيعٌ مَنْ اَطاعَكُمْ فَقَدْ

بخواهید و شفیعان من گردید، زیرا که من فرمانبردار شمایم، هر که از شما فرمانبرداری کند

اَطاعَ اللهَ، وَمَنْ عَصاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللهَ، وَمَنْ اَحَبَّكُمْ

خدای‌را فرمانبرداری کرده، و هر که نافرمانی شما کند خدای را نافرمانی کرده، و هر که شما را دوست

فَقَدْ اَحَبَّ اللهَ، وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللهَ، اَللّٰهُمَّ اِنّي

داردخدای را دوست داشته، و هر که شما را دشمن دارد خدای را دشمن داشته، خدایا اگر من

لَوْ وَجَدْتُ شُفَعاءَ اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ

شفیعانی را می‌یافتم که نزدیکتر باشند بدرگاهت از محمد و خاندان

الْاَخْيارِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعائي، فَبِحَقِّهِمُ الَّذي

نیکویش آن پیشوایان نیکوکار بطور مسلم آنها را شفیعان خود قرار می‌دادم، پس از تو می‌خواهم بدان

اَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ، اَسْأَلُكَ اَنْ تُدْخِلَني في جُمْلَةِ

حقی که‌برای ایشان بر خود واجب کردی، که مرا در زمرهٔ

الْعارِفينَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ، وَفي زُمْرَةِ الْمَرْحُومينَ

عارفان به مقام آنها و به حق آنها قرارم ده، و نیز در زمرهٔ کسانی که بوسیلهٔ شفاعت آنها مورد

بِشَفاعَتِهِمْ، اِنَّكَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ، وَصَلَّى اللهُ عَلىٰ

رحمت قرار گرفته‌اند، که تو مهربانترین مهربانانی، و درود خدا بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ، وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً وَحَسْبُنَا اللهُ

محمد و آل پاکش، و سلام مخصوص و بسیاری بر آنها باد، ما را خدا کافی است

وَنِعْمَ الْوَكيلُ.

و نیکو وکیلی است.

دعای عالیة المضامین

دعائی است با محتوائی بالا و والا که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود و از اینرو به این اسم نامیده شده است:

اَللّـهُمَّ اِنّي زُرْتُ هٰذَا الْاِمـامَ مُقِرّاً بِاِمـامَتِهِ، مُعْتَقِداً

خدایا من زیارت کردم این امام را در حالی که اقرار به امامتش دارم، و معتقدم

لِفَرْضِ طـاعَتِهِ، فَقَصَدْتُ مَشْهَدَهُ بِذُنُوبِي وَعُيُوبِي

که اطاعتش بر من واجب است، و آهنگ زیارتگاهش را کردم با گناهانی که دارم و با

وَمُوبِقـاتِ آثـامي، وَكَثْرَةِ سَيِّئـاتي وَخَطـايـايَ، وَمـا

عیوب و جرمهای هلاکت بارم و بدیهای بسیار و خطاکاری‌هایم، و آنچه تو خود از من

تَعْرِفُهُ مِنّي، مُسْتَجيراً بِعَفْوِكَ، مُسْتَعيذاً بِحِلْمِكَ، رٰاجِياً

می‌دانی و پناه آورده‌ام به گذشت و به بردباریت و امیدوارم به

رَحْمَتَكَ، لاٰجِئاً اِلىٰ رُكْنِكَ، عـائِذاً بِرَأْفَتِكَ، مُسْتَشْفِعاً

رحمتت، و ملتجی گشته‌ام به پایه و اساس مرحمتت، و پناهنده‌ام به مهربت و شفیع

بِوَلِيِّكَ وَابْنِ[1] اَوْلِيائِكَ، وَصَفِيِّكَ وَابْنِ اَصْفِيائِكَ،

گرفته‌ام ولی تو و فرزند اولیائت را و برگزیدهات و پدر برگزیدگانت را

وَاَمِينِكَ وَابْنِ اُمَنائِكَ، وَخَلِيفَتِكَ وَابْنِ خُلَفائِكَ الَّذِينَ

و امین تو و فرزند امانتدارانت را و جانشین تو و فرزند جانشینانت را آنانکه

جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ اِلىٰ رَحْمَتِكَ وَرِضْوانِكَ، وَالذَّرِيعَةَ

قرارشان دادی وسیله‌ای بسوی رحمت و خشنودیت و واسطه‌ای برای

اِلىٰ رَأْفَتِكَ وَغُفْرانِكَ، اَللّٰهُمَّ وَاَوَّلُ حاجَتِي اِلَيْكَ اَنْ

مهر و آمرزشت، خدایا نخستین حاجتم بدرگاه تو این است که

تَغْفِرَ لِي ما سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي عَلىٰ كَثْرَتِها، وَاَنْ

بیامرزی گناهان گذشته‌ام را با بسیاری آنها،

تَعْصِمَنِي فِيما بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، وَتُطَهِّرَ دِينِي مِمّا

و نگاهم داری از گناه در باقیماندهٔ عمرم، و پاک کنی دین و آئین

يُدَنِّسُهُ وَيُشِينُهُ وَيُزْرِي بِهِ، وَتَحْمِيَهُ مِنَ الرَّيْبِ وَالشَّكِّ

مرا از آنچه آلوده و چرکینش کند و معیوبش سازد و نگاهدایش کنی از شک و شبه

وَالْفَسادِ وَالشِّرْكِ، وَتُثَبِّتَنِي عَلىٰ طاعَتِكَ وَطاعَةِ

و فساد شرک، و استوارم بداری بر فرمانبرداری خود و فرمانبرادی

۱ ـ اگر این دعا بعد از زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام خوانده شود عوض کلمهٔ «وَابْنِ» در چهار مورد یاد شده «وَاَبِي» گفته شود.

رَسُولِكَ، وَذُرِّيَّتِهِ النُّجَبَاءِ السُّعَدَاءِ، صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ

پیامبرت و فرزندان نجیب و سعادتمندش ـ که درودهای تو

وَرَحْمَتُكَ وَسَلَامُكَ وَبَرَكَاتُكَ، وَتُحْيِنِي مَا اَحْيَيْتَنِي

و رحمت و سلام و برکاتت بر ایشان باد ـ و زنده‌ام بداری تا هر وقت

عَلَىٰ طَاعَتِهِمْ، وَتُمِيتَنِي اِذَا اَمَتَّنِي عَلَىٰ طَاعَتِهِمْ، وَاَنْ

که زنده‌ام بر فرمانبرداریشان و بمیرانیم هرگاه که مردم بر فرمانبرداریشان، و

لَا تَمْحُوَ مِنْ قَلْبِي مَوَدَّتَهُمْ وَمَحَبَّتَهُمْ، وَبُغْضَ اَعْدَائِهِمْ،

محو نکنی از دل من دوستی و محبت ایشان و بغض دشمنانشان

وَمُرَافَقَةَ اَوْلِيَائِهِمْ وَبِرَّهُمْ، وَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تَقْبَلَ

و رفاقت دوستانشان و نیکی کردن به ایشان را، و از تو خواهم پروردگارا که بپذیری

ذٰلِكَ مِنِّي، وَتُحَبِّبَ اِلَيَّ عِبَادَتَكَ وَالْمُوَاظَبَةَ عَلَيْهَا،

این (زیارت و دعا) را از من، و مرا دوستدار عبادتت کنی و مواظبتم دهی بر

وَتُنَشِّطَنِي لَهَا وَتُبَغِّضَ اِلَيَّ مَعَاصِيَكَ وَمَحَارِمَكَ

آن و بنشاطم آوری برای عبادت، و متنفرم کنی از گناهان و محرّماتت

وَتَدْفَعَنِي عَنْهَا، وَتُجَنِّبَنِي التَّقْصِيرَ فِي صَلَوَاتِي،

و بازم داری از آنها و برکنارم داری از کوتاهی کردن در نمازهایم

وَالْاِسْتِهَانَةَ بِهَا وَالتَّرَاخِيَ عَنْهَا، وَتُوَفِّقَنِي لِتَأْدِيَتِهَا

و سرسری گرفتن آن و سستی و کاهلی کردن در آن، و موفقم دار برای اداء

كَمَا فَرَضْتَ وَاَمَرْتَ بِهِ عَلَىٰ سُنَّةِ رَسُولِكَ، صَلَوَاتُكَ

آن، چنانچه واجب کرده‌ای و دستور فرموده‌ای به روش پیامبرت ـ که درودهای

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكاتُكَ خُضُوعاً وَخُشُوعاً،

تو و رحمت و برکاتت بر او و آلش باد ـ با حال خضوع و خشوع

وَتَشْرَحَ صَدْرِي لِإِيْتاءِ الزَّكاةِ وَإِعْطاءِ الصَّدَقاتِ،

و دیگر آنکه سینه‌ام را باز کنی (و بلندی نظر به من دهی) برای پرداختن زکات و دادن صدقات

وَبَذْلِ الْمَعْرُوفِ، وَالْإِحْسانِ إِلىٰ شِيعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ

و انجام کار نیک و احسان نسبت به شیعیان آل محمد

عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَمُواساتِهِمْ، وَلاٰ تَتَوَفَّانِي إِلاّٰ بَعْدَ أَنْ

علیهم‌السلام و مواسات با آنها، و نمیرانیم مگر بعد از اینکه

تَرْزُقَنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ وَزِيارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَقُبُورِ

روزیم کنی حج خانهٔ کعبه‌ات و زیارت قبر پیامبرت و قبور

الْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ، وَأَسْئَلُكَ يا رَبِّ تَوْبَةً نَصُوحاً

امامان علیهم‌السلام را، و از تو خواهم پروردگارا توبهٔ حقیقی

تَرْضاها، وَنِيَّةً تَحْمَدُها، وَعَمَلاً صالِحاً تَقْبَلُهُ، وَأَنْ

مورد پسندت را، و نیتی که ستودهٔ درگاه تو باشد و کردار شایسته‌ای که تو

تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي إِذا تَوَفَّيْتَنِي، وَتُهَوِّنَ عَلَيَّ سَكَراتِ

بپذیری ودیگر آنکه مرا بیامرزی وبه من رحم کنی هنگامی که از این جهان مرا ببری و آسان کنی بر من

الْمَوْتِ، وَتَحْشُرَنِي فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، صَلَواتُ اللهِ

سختیهای مرگ را و محشورم کنی در گروه محمد و آلش ـ که درودهای خدا

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ، وَتَجْعَلَ

بر او وبر ایشان باد ـ وداخل بهشتم کنی به رحمت خودت و

دَمْعي غَزيراً في طاعَتِكَ، وَعَبْرَتي جارِيَةً فيما

اشکم را فراوان کنی در انجام طاعتت و سرشکم را ریزان نمائی در

يُقَرِّبُني مِنْكَ، وَقَلْبي عَطُوفاً عَلىٰ اَوْلِيائِكَ، وَتَصُونَني

آنچه مرا به تو نزدیک گرداند، و دلم را مهربان کنی نسبت به دوستانت، و نگاهم

في هٰذِهِ الدُّنْيا مِنَ الْعاهاتِ وَالْآفاتِ، وَالْأَمْراضِ

داری در این دنیا از آسیبها و آفات و بیماریهای

الشَّديدَةِ، وَالْأَسْقامِ الْمُزْمِنَةِ، وَجَميعِ اَنْواعِ الْبَلاءِ

سخت و دردهای مزمن، و از هر نوع بلا

وَالْحَوادِثِ، وَتَصْرِفَ قَلْبي عَنِ الْحَرامِ وَتُبَغِّضَ اِلَيَّ

و حادثه‌ای و منصرف کنی دلم را از توجه به حرام، و مبغوض گردانی در

مَعاصِيَكَ، وَتُحَبِّبَ اِلَيَّ الْحَلالَ، وَتَفْتَحَ لي اَبْوابَهُ،

نزد من نافرمانیهایت را و محبوب گردانی در پیش من حلال و بگشائی برویم درهای

وَتُثَبِّتَ نِيَّتي وَفِعْلي عَلَيْهِ، وَتَمُدَّ في عُمْري، وَتُغْلِقَ

آن را، و استوار کنی نیت و کارم را بر آن، و دراز گردانی عمرم را، و بربندی

اَبْوابَ الْمِحَنِ عَنّي، وَلا تَسْلُبَني ما مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ، وَلا

برویم درهای غم و محنت را، و نعمتهائی که به من داده از من نگیری، و چیزی از

تَسْتَرِدَّ شَيْئاً مِمّا اَحْسَنْتَ بِهِ اِلَيَّ، وَلا تَنْزِعَ مِنّي النِّعَمَ

احسانهای (بیشمار) خود را از من بازنستانی، وجدا نکنی از نعمتهای (بسیاری)

الَّتي اَنْعَمْتَ بِها عَلَيَّ، وَتَزيدَ فيما خَوَّلْتَني

را که به من عنایت فرمودی، و بیفزائی بر آنچه به من ارزانی داشتی

وَتُضاعِفَهُ اَضْعافاً مُضاعَفَةً، وَتَرْزُقَنی مالاً کَثیراً

و مضاعف گردانی آنرا به چندین برابر، و روزیم کنی مالی بسیار

وَاسِعاً سائِغاً هَنیئاً نامیاً وافِیاً، وَعِزّاً باقِیاً کافِیاً،

و وسیع ریزان و گوارا و با برکت و رسا، و نیز عزتی باقی و کافی،

وَجاهاً عَریضاً مَنیعاً، وَنِعْمَةً سابِغَةً عامَّةً، وَتُغْنِیَنی

و موقعیتی بسیار و شکوهمند و نعمتی شایان و فراگیرنده و بی‌نیازم کن

بِذٰلِكَ عَنِ الْمَطالِبِ الْمُنَکَّدَةِ وَالْمَوارِدِ الصَّعْبَةِ،

بدینوسیله از تکاپوهای پرمشقت و موارد سخت و دشوار

وَتُخَلِّصَنی مِنْها مُعافاً فی دینی وَنَفْسی وَوَلَدی، وَما

و رهائیم دهی از آنها با سلامتی دین و جان و فرزندانم و

اَعْطَیْتَنی وَمَنَحْتَنی، وَتَحْفَظَ عَلَیَّ مالی وَجَمیعَ ما

چیزهای دیگری که به من عطا کرده و ارزانی داشتی، و نگهداری برایم مالم وهمهٔ آنچه

خَوَّلْتَنی، وَتَقْبِضَ عَنّی اَیْدِیَ الْجَبابِرَةِ، وَتَرُدَّنی اِلیٰ

به من بخشیده‌ای، و برگیری از سر من دستهای (ستمپیشهٔ) گردنکشان را، و بازم گردانی به

وَطَنی، وَتُبَلِّغَنی نِهایَةَ اَمَلی فی دُنْیایَ وَآخِرَتی،

وطنم، و برسانی مرا به نهایت آرزویم در دنیا و آخرتم

وَتَجْعَلَ عاقِبَةَ اَمْری مَحْمُودَةً حَسَنَةً سَلیمَةً، وَتَجْعَلَنی

و بگردانی سرانجام کارم را پسندیده و نیکو و سالم، و قرارم دهی

رَحیبَ الصَّدْرِ، واسِعَ الْحالِ، حَسَنَ الْخُلْقِ، بَعیداً مِنَ

فراخ سینه (و بلند نظر) و فراخ حال، و خوش خلقی، و دور از

الْبُخْلِ وَالْمَنْعِ وَالنِّفاقِ وَالْكِذْبِ وَالْبُهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ،

بخل و ممانعت (از احسان و دستگیری) و نفاق و دروغ و بهتان و زورگویی

وَتُرْسِخَ فِي قَلْبِي مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشِيعَتِهِمْ،

و ریشه‌دار کنی در دلم دوستی محمد و آل محمد و شیعیانشان را

وَتَحْرُسَنِي يا رَبِّ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمالِي وَوَلَدِي

و محافظتم کنی پروردگارا در جانم و خاندان و مال فرزندان

وَأَهْلِ خُزانَتِي وَإِخْوانِي، وَأَهْلِ مَوَدَّتِي وَذُرِّيَّتِي

و نانخوران و برادران و دوستان و نژادم

بِرَحْمَتِكَ وَجُودِكَ، اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ حاجاتِي عِنْدَكَ، وَقَدِ

به مهر و جودت، خدایا اینها بود حاجتهایی که من بدرگاه تو دارم، و اینکه

اسْتَكْثَرْتُها لِلُؤْمِي وَشُحِّي، وَهِيَ عِنْدَكَ صَغِيرَةٌ حَقِيرَةٌ،

زیادشان شمرم بخاطر گداصفتی و حرص زیادی است که دارم، ولی همهٔ آنها نزد تو کوچک

وَعَلَيْكَ سَهْلَةٌ يَسِيرَةٌ، فَأَسْئَلُكَ بِجاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

واندک است وانجامش برای توسهل و آسان است، پس از تو خواهم به آن آبروئی که محمد و آل‌محمد

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ عِنْدَكَ، وَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ، وَبِما

ـ که بر او و برایشان سلام باد ـ در نزد تو دارند و به حقی که ایشان بر تو دارند، و بدانچه

أَوْجَبْتَ لَهُمْ، وَبِسائِرِ أَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيائِكَ

واجب کرده‌ای برای ایشان و به حق سایر پیمبران و رسولان

وَأَوْلِيائِكَ الْمُخْلَصِينَ مِنْ عِبادِكَ، وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ

و برگزیدگان و دوستان مخلص از بندگانت، و به حق بزرگترین نام

الْأَعْظَمِ، لَمّا قَضَيْتَها كُلَّها وَاَسْعَفْتَني بِها وَلَمْ تُخَيِّبْ

اعظمت که همهٔ این حاجتها را برایم برآوری و کامروایم سازی بدانها و امید و آرزویم

اَمَلي وَرَجائي، اَللّٰهُمَّ وَشَفِّعْ صاحِبَ هٰذَا الْقَبْرِ فِيَّ

را مبدل به نومیدی نکنی، خدایا شفاعت صاحب این قبر را دربارهٔ من بپذیر،

يا سَيِّدي يا وَلِيَّ اللهِ يا اَمينَ اللهِ، اَسْئَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لي

ای آقای من ای ولی خدا و ای امین خدا از تو خواهم که شفاعت کنی

اِلَى اللهِ عَزَّوَجَلَّ في هٰذِهِ الْحاجاتِ كُلِّها، بِحَقِّ

از من بدرگاه خدای عزوجل در همهٔ این حاجتها به حق

آبائِكَ الطّاهِرينَ، وَبِحَقِّ اَوْلادِكَ الْمُنْتَجَبينَ، فَاِنَّ لَكَ

پدران پاکت و بحق فرزندان برگزیده‌ات زیرا که برای تو در نزد

عِنْدَ اللهِ تَقَدَّسَتْ اَسْمائُهُ، الْمَنْزِلَةَ الشَّريفَةَ، وَالْمَرْتَبَةَ

خداوندی که نامهایش منزه است مقامی است بس شریف و مرتبتی است

الْجَليلَةَ، وَالْجاهَ الْعَريضَ، اَللّٰهُمَّ لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ

برجسته و آبرونی است پهناور و بسیار، خدایا اگر من کسی را سراغ داشتم که

اَوْجَهُ عِنْدَكَ مِنْ هٰذَا الْاِمامِ وَمِنْ آبائِهِ وَاَبْنائِهِ

آبرومندتر بود در نزد تو از این امام بزرگوار و از پدران و فرزندان پاکیزه‌اش

الطّاهِرينَ، عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَالصَّلاةُ، لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعائي

- که درود و سلام بر ایشان باد - بطور مسلم آنها را شفیعان خود

وَقَدَّمْتُهُمْ اَمامَ حاجَتي وَطَلِباتي هٰذِهِ، فَاسْمَعْ مِنّي

می‌گرفتم و پیش روی حاجتها و خواسته‌هایم قرار می‌دادم پس از من بپذیر، و

وَاسْتَجِبْ لي، وَافْعَلْ بي مـا اَنْتَ اَهْلُهُ يـا اَرْحَمَ

دعایم را به اجابت رسان، و انجام ده دربارهٔ من آنچه را تو شایستهٔ آنی ای مهربانترین

الرّاحِمينَ، اَللّـهُمَّ وَمـا قَصُرَتْ عَنْهُ مَسْئَلَتي وَعَجَزَتْ

مهربانان، خدایا آنچه را از تو درخواست نکردم و از درخواستش ناتوان شدم

عَنْهُ قُوَّتي، وَلَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتي، مِنْ صـالِحِ دينـي وَدُنْيـايَ

و فکرم بدان نرسید، آنچه به صلاح دین و دنیا

وَآخِرَتي، فَامْنُنْ بِهِ عَلَيَّ وَاحْفَظْني وَاحْرُسْني، وَهَبْ

و آخرتم باشد آنها را بر من منت گذار (و عطا فرما) و محافظتم کن و پاسدارم کن و به بخش

لي وَاغْفِرْ لي، وَمَنْ اَرادَني بِسُوءٍ اَوْ مَكْرُوهٍ مِنْ شَيْطـانٍ

بر من و بیامرز مرا، و هر که قصد دارد به من آسیبی یا امر ناخوشایندی وارد کند چه از شیطان

مَريدٍ، اَوْ سُلْطـانٍ عَنيدٍ، اَوْ مُخـالِفٍ في دينٍ، اَوْ

متمرد یا سلطانی معاند یا مخالف در دین یا

مُنـازِعٍ في دُنْيـا، اَوْ حـاسِدٍ عَلَيَّ نِعْمَةً، اَوْ ظـالِمٍ اَوْ

ستیزه‌جوئی در مال دنیا، یا حسودی که در نعمتی بر من رشک برد یا ستمکار یا

بـاغٍ، فَاقْبِضْ عَنّي يَدَهُ، وَاصْرِفْ عَنّي كَيْدَهُ، وَاشْغَلْهُ

زورگوئی (هر که باشد) قدرتش را از سر من بازگیر، و نقشه‌اش را از من بازگردان، و او را

عَنّي بِنَفْسِهِ، وَاكْفِني شَرَّهُ وَشَرَّ اَتْبـاعِهِ وَشَيـاطينِهِ،

بخودش مشغول کن، و شر خودش و شر پیروان و شیطانیش را

وَاَجِرْني مِنْ كُلِّ مـا يَضُرُّني وَيُجْحِفُ بي، وَاَعْطِني

از من کفایت فرما، و پناهم ده از هر چه به من زیان زند و به هلاکتم اندازد، و هر خیر

جَمیعَ الْخَیْرِ کُلِّهِ مِمّا اَعْلَمُ وَمِمّا لا اَعْلَمُ، اَللّهُمَّ صَلِّ

و خوبی است همه را به من عطا فرما چه آن را که می‌دانم و چه آن را که نمی‌دانم، خدایا درود

عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ،

فرست بر محمد و آل محمد، و بیامرز مرا و پدر و مادرم

وَلِأَخَوانی وَاَخَواتی، وَاَعْمامی وَعَمّاتی، وَاَخْوالی

و برادران و خواهرانم و عموهایم و عمه‌هایم و دائیهایم

وَخالاتی، وَاَجْدادی وَجَدّاتی، وَاَوْلادِهِمْ وَذَراریهِمْ،

و خاله‌هایم و اجداد و جده‌هایم را و فرزندانشان و نژادشان

وَاَزْواجی وَذُرِّیّاتی، وَاَقْرِبائی وَاَصْدِقائی وَجیرانی،

و همسرانشان و فرزندان خودم و خویشانم و رفقا و همسایگانم

وَاِخْوانی فیكَ مِنْ اَهْلِ الشَّرْقِ وَالْغَرْبِ، وَلِجَمیعِ اَهْلِ

و برادران دینیم را از اهل شرق و غرب عالم و تمام آنانکه

مَوَدَّتی مِنَ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ، الْاَحْیاءِ مِنْهُمْ

با من دوستی داشته و دارند از مردان و زنان با ایمان زنده و مردهشان را

وَالْاَمْواتِ، وَلِجَمیعِ مَنْ عَلَّمَنی خَیْراً اَوْ تَعَلَّمَ مِنّی

و تمام کسانی‌که کار خیری را به من یاد داده یا از من علمی آموخته‌اند

عِلْماً، اَللّهُمَّ اَشْرِكْهُمْ فی صالِحِ دُعائی وِزِیارَتی

خدایا شریک ساز ایشان را در دعای خیری که کرده‌ام و زیارت

لِمَشْهَدِ حُجَّتِكَ وَوَلِیِّكَ، وَاَشْرِكْنی فی صالِحِ اَدْعِیَتِهِمْ

زیارتگاه حجت و ولیت، و مرا نیز در دعاهای خیر ایشان

بِرَحْمَتِكَ يـا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ، وَبَلِّغْ وَلِيَّكَ مِنْهُمُ

شریک ساز به مهرت ای مهربانترین مهربانان، و سلام برسان از

السَّلامَ، وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكـاتُهُ يـا سَيِّدي

طرف آنها بر ولی خودت، و بر تو باد ای سرور و آقای

يـا مَوْلايَ. يـا... (در اینجا نام امامی را که زیارت می‌کند

من ای... سلام خدا و رحمت و برکاتش

و نام پدر آن بزرگوار را بگوید) صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ

دورد خدا بر

وَعَلىٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ، اَنْتَ وَسيلَتي اِلَى اللهِ

تو وبر روح و جسمت توئی وسیلهٔ من بدرگاه

وَذَريعَتي اِلَيْهِ، وَلي حَقُّ مُوالاتي وَتَأْمِلي، فَكُنْ

خدا و واسطهٔ من در پیشگاهش، و من بر تو حق دوستی و آرزومندی دارم

شَفيعي اِلَى اللهِ عَزَّوَجَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلىٰ قِصَّتي هٰذِهِ

پس شفیع من شو بدرگاه خدای عزوجل در اطلاع بر جریان کارم

وَصَرْفي عَنْ مَوْقِفي هٰذا بِالنُّجْحِ بِمـا سَئَلْتُهُ كُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ

و بازگرداندنم از اینجا با کامیابی بدانچه درخواست کرده‌ام همه را به مهر

وَقُدْرَتِهِ، اَللّـهُمَّ ارْزُقْني عَقْلاً كـامِلاً، وَلُبّاً راجِحاً، وَعِزّاً

و قدرتت، خدایا روزیم کن عقلی کامل و خردی که پیروز (بر هوای نفس) و عزتی باقی

بـاقِياً، وَقَلْباً زَكِيّاً، وَعَمَلاً كَثيراً، وَاَدَباً بـارِعاً، وَاجْعَلْ

و دلی پاک، و کرداری بسیار و ادبی نیکو، و همه را

ذٰلِكَ كُلَّهُ لي، وَلاٰ تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يـا اَرْحَمَ

بسود من قرار ده نه به زیان من به مهرت ای مهربانترین

الرّٰاحِمينَ.

مـهربانـان

زیارت قبور علما رضوان‌الله علیهم

علمای بزرگوار اسلام که ادامه دهندگان راه پیامبر و امامان علیهم‌السلام ما می‌باشند حقّ بزرگی به جامعهٔ اسلامی دارند، و زیارت قبور آنان بگونه‌ای قدر دانی از حق آنان است، لذا از کتاب مزار مرحوم شیخ مفید رحمه‌الله نقل شده است که در هنگام زیارت هر یک از آنان بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يـا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَنْزَهـا، وَمُحْيِي الرُّسُومِ

سلام بر تو ای دریای دانش، و گنجینه علم، و زنده کننده آداب و رسوم مذهبی

وَمُرَوِّجَهـا، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يـا حـافِظَ الدّينِ، وَعَوْنَ

و مروج اسلام، سلام بر تو ای نگهبان دین و یاور

الْمُؤْمِنينَ، وَمُرَوِّجَ شَريعَةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلينَ وَآلِهِ الْأَئِمَّةِ

مؤمنان، وترویج کننده شریعت و سرور پیامبران و خاندان او که امامان

الْمَعْصُومِينَ، عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَفْضَلُ صَلاةِ الْمُصَلِّينَ،

معصومند، بر او و آنان بهترین درودهای فرستندگان

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّيْخُ الْعالِمُ الْعامِلُ، اَلسَّلامُ

سلام بر تو ای بزرگ دانشمند عمل کننده به علم خویش، سلام

عَلَيْكَ يا عَضُدَ الْاِسْلامِ وَفَقِيهَ أَهْلِ الْبَيْتِ، عَلَيْهِمْ

بر تو ای بازوی توانمند اسلام و فقیه اهل بیت، و سلام

أَفْضَلُ الصَّلاةِ وَالسَّلامِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعارِفُ

که بر آنان بهترین تحیّت‌ها و سلامها، سلام بر تو ای مرد عارف

الْمُؤَيَّدُ وَالْعابِدُ الْمُسَدَّدُ، أَشْهَدُ أَنَّكَ الْأَمِينُ عَلَى الدِّينِ

تأیید شده از سوی خداوند، و عابد استوار، گواهی دهم که تو امین بودی بر دین

وَالدُّنْيا، وَأَنَّكَ قَدْ بالَغْتَ فِي إِحْياءِ الدِّينِ،

و دنیای مردم، و تو در احیای دین نهایت تلاش کردی

وَاجْتَهَدْتَ فِي حِفْظِ شَرِيعَةِ أَشْرَفِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ،

و درحفظ شریعت شریف‌ترین مردمان از آغاز تاکنون (پیامبر خاتمﷺ) کوشیدی

عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَواتُ الْمُصَلِّينَ، وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ الْأَبْرارِ،

که بر او و آنان درود درود فرستندگان، و پیروی کردی از سنت نیکان

وَرَوَيْتَ عَنْهُمُ الْأَخْبارَ، وَعَمِلْتَ بِما رَوَيْتَ، وَأَشْهَدُ

و از آنان نقل روایت کردی، و خود به آن روایات عمل کردی، و گواهی دهم

أَنَّكَ أَظْهَرْتَ الْحَقَّ، وَأَبْطَلْتَ الْباطِلَ، وَسَهَّلْتَ

که تو حق را آشکار و باطل را محو، و راه خدا را

السَّبِيلَ، وَاَوْضَحْتَ الطَّرِيقَ، وَنَصَرْتَ الْمُؤْمِنِينَ،

آسان و طریقه حق را روشن و مؤمنان را یاری کردی

فَجَزَاكَ اللهُ عَنِ الْاِيمَانِ وَاَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءِ التَّابِعِينَ،

خداوند به تو از جهتت خدمت به ایمان و مؤمنان بهترین پاداش پیروان اسلام را عطا فرماید

وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالْوَصِيِّينَ، وَالشُّهَدَاءِ

و تو را با پیامبران و اوصیایشان و شهداء و صالحان

وَالصَّالِحِينَ، وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقاً، اَللّٰهُمَّ امْلَأْ قَبْرَهُ

محشور گرداند، که آنان نیکو رفقائی هستند، خدایا آکندساز قبرش را

نُوراً وَرَوْحاً وَرَيْحاناً، وَاَسْكِنْهُ فِي بُحْبُوحَةِ جَنَّةِ

از نور و گشایش و شادی، و در وسط بهشت بر نعمت جایش ده

النَّعِيمِ، بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ.

به رحمت خویش ای مهربانترین مهربانان.

زیارت قبور مؤمنان

ابوالحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام:

کسی که به زیارت قبر برادر دینی خود برود، سپس دست خویش را بر قبر او گذارد هفت بار سورهٔ «انّا انزلناه...» را قرائت کند، خداوند او را از وحشت قیامت ایمن گرداند.

کامل الزیارات ۳۲۳: ۳

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

ادعیهٔ شریفه

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

دعای کمیل

این دعا از دعاهای معروفی است که حضرت علی﵇ آن را به «کمیل بن زیاد» ـ که از اصحاب خاصّ وی بود ـ تعلیم داد. نیایشی عاشقانه و عارفانه است که بنده‌ای به درگاه خدای غفّار انجام می‌دهد، و از پروردگار، رحمت و بخشایش می‌طلبد.

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ،

خدایا من از تو می‌خواهم بحق آن رحمتت که همه چیز را فرا گرفته

وَبِقُوَّتِكَ الَّتي قَهَرْتَ بِها كُلَّ شَيْءٍ، وَخَضَعَ لَها كُلُّ

و به آن نیرویت که همه چیز را بوسیلهٔ آن مقهور خویش کردی، و همه چیز در برابر آن

شَيْءٍ، وَذَلَّ لَها كُلُّ شَيْءٍ، وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتي غَلَبْتَ بِها

خاضع، و همه در پیش آن خوار است، و به جبروت تو که بوسیلهٔ آن چیره گشتی

كُلَّ شَيْءٍ، وَبِعِزَّتِكَ الَّتي لا يَقُومُ لَها شَيْءٌ، وَبِعَظَمَتِكَ

بر هر چیز، و به عزتت که چیزی در برابرش نه‌ایستد و به آن عظمت و بزرگیت که

الَّتي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِسُلْطانِكَ الَّذي عَلا كُلَّ شَيْءٍ،

پرکرده هر چیز را، و به آن سلطنت و پادشاهیت که بر هر چیز برتری گرفته

وَبِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ، وَبِأَسْمَائِكَ

و به ذات پاکت که پس از نابودی هر چیز باقی است، و به نامهای مقدست که

الَّتِي مَلَأَتْ اَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ، وَبِعِلْمِكَ الَّذِي اَحَاطَ

اساس هر موجودی را پرکرده، و به آن علم و دانشت که احاطه یافته

بِكُلِّ شَيْءٍ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي اَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ، يَا

به هر چیز، و به نور ذاتت که روشن شد در پرتوش هر چیز، ای

نُورُ يَا قُدُّوسُ، يَا اَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ،

نور حقیقی و ای منزه از هر عیب، ای آغاز موجودات اولین و ای پایان آخرین

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ، اَللّٰهُمَّ

خدایا بیامرز آن گناهان مرا که پرده‌ها را بدرد خدایا

اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ

بیامرز آن گناهان مرا که عقاب و بر من نازل کند خدایا

الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي

بیامرز آن گناهان مرا که نعمت‌ها را تغییر دهد خدایا بیامرز آن گناهان مرا که از (اجابت)

تَحْبِسُ الدُّعَاءَ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ

دعا جلوگیری کند خدایا بیامرز آن گناهانی مرا که بلا نازل

الْبَلَاءَ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِي كُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ، وَكُلَّ خَطِيئَةٍ

کند خدایا بیامرز هر گناهی که کردم، و هر

اَخْطَأْتُهَا، اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِذِكْرِكَ، وَاَسْتَشْفِعُ

خطایی که، از من سر زده خدایا من به سوی تو تقرب جویم بوسیلهٔ ذکر تو، و شفیع آورم

بِكَ اِلىٰ نَفْسِكَ، وَاَسْئَلُكَ بِجُودِكَ اَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ،

بدرگاهت ذات مقدس خودت را، و به جود و کرمت از تو می‌خواهم که مرا به مقام قرب خویش نزدیک

وَاَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ، وَاَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ، اَللّٰهُمَّ اِنِّي

سازی و شکر و سپاسگذاریت را بر من روزی کنی، و ذکر خود را به من الهام کنی، خدایا از

اَسْئَلُكَ سُؤٰالَ خٰاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خٰاشِعٍ، اَنْ تُسٰامِحَنِي

تو درخواست می‌کنم درخواست خاضعانه، ذلیلانه و خاشعانه که بر من آسان‌گیری

وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ رٰاضِياً قٰانِعاً، وَفِي جَمِيعِ

و به من رحم کنی و به آنچه برایم قسمت کرده‌ای راضی و قانعم سازی، و در تمام

الْاَحْوٰالِ مُتَوٰاضِعاً، اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ سُؤٰالَ مَنِ اشْتَدَّتْ

حالات فروتنم کنی خدایا از تو درخواست کنم مانند درخواست کسی که سخت

فٰاقَتُهُ، وَاَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدٰائِدِ حٰاجَتَهُ، وَعَظُمَ فِيمٰا

فقیر و بی‌چیز شده، و خواسته‌اش را هنگام سختیها پیش تو آورده و امیدش بدانچه نزد تو است

عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ، اَللّٰهُمَّ عَظُمَ سُلْطٰانُكَ، وَعَلاٰ مَكٰانُكَ،

بسیار بزرگ است، خدایا سلطنت و پادشاهیت بس بزرگ، و مقامت بسی بلند است

وَخَفِيَ مَكْرُكَ، وَظَهَرَ اَمْرُكَ، وَغَلَبَ قَهْرُكَ، وَجَرَتْ

مکر و تدبیرت در کارها پنهان، و امر و فرمانت آشکار است، قهرت غالب، و قدرت و نیرویت نافذ است،

قُدْرَتُكَ، وَلاٰ يُمْكِنُ الْفِرٰارُ مِنْ حُكُومَتِكَ، اَللّٰهُمَّ لاٰ اَجِدُ

و گریز ازتحت حکومت تو ممکن نیست، خدایا جز تو نیابم برای

لِذُنُوبِي غٰافِراً، وَلاٰ لِقَبٰائِحِي سٰاتِراً، وَلاٰ لِشَيْءٍ مِنْ

گناهانم آمرزنده‌ای، و نه برای کارهای زشتم پرده‌پوشی، و نه کسی را که

عَمَلِيَ الْقَبيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلاً غَيْرَكَ لا اِلـهَ اِلاّ اَنْتَ،

عمل زشت مرا به کار نیک تبدیل کند، نیست معبودی جز تو

سُبْحـانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسي وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلي

منزهی تو و به حمد تو مشغولم، من به خویشتن ستم کردم و در اثر نادانیم دلیری کردم

وَسَكَنْتُ اِلىٰ قَديمِ ذِكْرِكَ لي وَمَنِّكَ عَلَيَّ، اَللّـهُمَّ

و به اینکه همیشه از قدیم به یاد من بوده وبر من لطف و بخشش داشتی آسوده خاطر نشستم، ای خدا

مَوْلايَ كَمْ مِنْ قَبيحٍ سَتَرْتَهُ، وَكَمْ مِنْ فـادِحٍ مِنَ الْبَلاءِ

ای مولای من چه بسیار زشتیها که از من پوشاندی، و چه بسیار بلاهای سنگین که از من

اَقَلْتَهُ، وَكَمْ مِنْ عِثـارٍ وَقَيْتَهُ، وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتَهُ، وَكَمْ

بازگرداندی، وچه بسیار لغزشها که از آن نگهم داشتی، و چه بسیار ناراحتیها که از من دور کردی، و چه

مِنْ ثَنـاءٍ جَميلٍ لَسْتُ اَهْلاً لَهُ نَشَرْتَهُ، اَللّـهُمَّ عَظُمَ

بسیارمدح و ثنای خوبی که من شایستهاش نبودم و تو آن را منتشر ساختی، خدایا بلای من بسی

بَلائي، وَاَفْرَطَ بي سُوءُ حـالي، وَقَصُرَتْ بي اَعْمـالي،

بزرگ است، و بدی حالم از حد گذشته، و اعمالم نارسا است

وَقَعَدَتْ بي اَغْلالي، وَحَبَسَني عَنْ نَفْعي بُعْدُ اَمَلي،

و زنجیرهای علایق مرا خانهنشین و آرزوهای دور و دراز مرا از رسیدن به منافعم بازداشته

وَخَدَعَتْنِي الدُّنْيـا بِغُرُورِهـا، وَنَفْسي بِجِنـايَتِهـا

و دنیا با ظواهر فریندهاش مرا گول زد و نفسم بوسیلهٔ جنایتش،

وَمِطـالي، يـا سَيِّدي فَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ اَنْ لا يَحْجُبَ

و به مسامحه گذراندم، ای آقای من پس از تو میخواهم به عزتت که بدی رفتارم و کردار من

عَنْكَ دُعائي سُوءُ عَمَلي وَفِعالي، وَلاٰ تَفْضَحْني

دعایم را از اجابتت جلوگیری نکند، و رسوا نکنی مرا

بِخَفِيِّ مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرّي، وَلاٰ تُعاجِلْني

به آنچه از اسرار پنهانی من اطلاع داری، و شتاب نکنی

بِالْعُقُوبَةِ عَلىٰ مٰا عَمِلْتُهُ في خَلَوٰاتي مِنْ سُوءِ فِعْلي

در عقوبتم برای رفتار بد و کارهای بدی که در خلوت انجام

وَاِسٰائَتي، وَدَوٰامِ تَفْريطي وَجَهٰالَتي، وَكَثْرَةِ شَهَوٰاتي

دادم، و ادامه دادنم به تقصیر و نادانی و زیادی شهوت‌رانی

وَغَفْلَتي، وَكُنِ اللّٰهُمَّ بِعِزَّتِكَ لي في كُلِّ الْأَحْوٰالِ رَءُوفاً،

و بی‌خبریم، خدایا به عزتت سوگند که در تمام احوال نسبت به من مهربان باش

وَعَلَيَّ في جَميعِ الْأُمُورِ عَطُوفاً، اِلٰهي وَرَبّي مَنْ لي

و در تمام امور بر من عطوفت فرما، ای معبود من و ای پروردگار من جز تو که را دارم

غَيْرُكَ اَسْئَلُهُ كَشْفَ ضُرّي وَالنَّظَرَ في اَمْري، اِلٰهي

که رفع گرفتاری و توجه در کارم را از او درخواست کنم، ای خدای من

وَمَوْلاٰيَ اَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْماً اتَّبَعْتُ فيهِ هَوىٰ نَفْسي،

و ای مولای من تو بر من حکمی را مقرر داشتی که در اجرای آن پیروی هوای نفسم را کردم

وَلَمْ اَحْتَرِسْ فيهِ مِنْ تَزْيينِ عَدُوّي، فَغَرَّني بِمٰا اَهْوىٰ،

و از فریبکاری دشمنم در این باره نهراسیدم پس او هم طبق دلخواه خویش گولم زد

وَاَسْعَدَهُ عَلىٰ ذٰلِكَ الْقَضٰاءُ، فَتَجٰاوَزْتُ بِمٰا جَرىٰ

عَلَيَّ مِنْ ذٰلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ، وَخٰالَفْتُ بَعْضَ

نسبت به پاره‌ای از حدود و احکامت تجاوز کردم و در برخی از دستوراتت راه مخالفت

اَوٰامِرِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ، وَلاٰ حُجَّةَ

را پیمودم پس در تمام آنچه پیش آمده تو را ستایش می‌کنم، و اکنون از

لِي فِيمٰا جَرىٰ عَلَيَّ فِيهِ قَضٰاؤُكَ، وَاَلْزَمَنِي حُكْمُكَ

حکمی که دربارهٔ کیفر من جاری گشته و قضا و آزمایش تو مرا بدان ملزم ساخته

وَبَلاٰؤُكَ، وَقَدْ اَتَيْتُكَ يٰا اِلٰهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَاِسْرٰافِي

حجت و برهانی ندارم، و اینک ای معبود من در حالی به درگاهت آمده‌ام که دربارهٔ‌ات کوتاهی کرده

عَلىٰ نَفْسِي، مُعْتَذِراً نٰادِماً، مُنْكَسِراً مُسْتَقِيلاً، مُسْتَغْفِراً

و بر خود زیاده‌روی نموده و عذرخواه و پشیمان و دل‌شکسته و پوزش‌جو و آمرزش طلب

مُنِيباً، مُقِرّاً مُذْعِناً مُعْتَرِفاً، لاٰ اَجِدُ مَفَرّاً مِمّٰا كٰانَ مِنّي،

و بازگشت کنان و به گناه خویش اقرار و اذعان و اعتراف دارم و راه گریزی از آنچه از من سر زده نیابم

وَلاٰ مَفْزَعاً اَتَوَجَّهُ اِلَيْهِ فِي اَمْرِي، غَيْرَ قَبُولِكَ عُذْرِي

و پناهگاهی که بدان رو آورم در کار خویش ندارم جز اینکه تو عذرم بپذیری

وَاِدْخٰالِكَ اِيّٰايَ فِي سَعَةِ رَحْمَتِكَ، اَللّٰهُمَّ فَاقْبَلْ

و مرا در فراخنای رحمتت درآوری، پس ای خدای من عذرم بپذیر

عُذْرِي، وَارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي، وَفُكَّنِي مِنْ شَدِّ وَثٰاقِي،

و بر شدت پریشانیم رحم کن، و از بند سخت گناهانم رهائیم ده

يٰا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي، وَرِقَّةَ جِلْدِي، وَدِقَّةَ

ای پروردگار من بر ناتوانی بدنم و نازکی پوست تنم و باریکی

عَظْمِي، يـا مَنْ بَدَءَ خَلْقِي وَذِكْرِي، وَتَرْبِيَتِي وَبِرِّي

استخوانم رحم کن، ای کسی که آغاز کردی به آفرینش من و به یاد من، و بپرورشم و به احسان

وَتَغْذِيَتِي، هَبْنِي لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ، وَسَالِفِ بِرِّكَ بِي، يـا

وخوراک دادنم، اکنون به‌همان بزرگواری وکرم نخستت وسابقهٔ احسانی که به من داشتی مرا ببخش ای

اِلـهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي، أَتُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ

معبود من وای آقای من و ای پروردگارم، آیا تو به راستی چنانی که مرا به آتش عذاب کنی پس از اینکه

تَوْحِيدِكَ، وَبَعْدَ مَا انْطَوىٰ عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ،

به یگانگیت اقرار دارم و دلم به نور معرفتت آباد گشته

وَلَهِجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ، وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ

و زبانم به ذکر تو گویا شده، و نهادم به دوستی تو پیوند شده

وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعاً لِرُبُوبِيَّتِكَ،

و پس از اعتراف صادقانه و دعای خاضعانه‌ام به مقام بنده‌پروری و ربوبیتت؟

هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ، أَوْ تُبْعِدَ مَنْ

بسیار دور است تو بزرگوارتر از آنی که از نظر دورداری کسی را که خود پروریده‌ای، یا دور گردانی کسی را

أَدْنَيْتَهُ، أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ آوَيْتَهُ، أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ

که خود نزدیکش کرده، یا تسلیم بلا و گرفتاری کنی کسی را که خود سرپرستی کرده

وَرَحِمْتَهُ، وَلَيْتَ شِعْرِي يـا سَيِّدِي وَإِلـهِي وَمَوْلَايَ!

و به لطف پروریده‌ای، و کاش می‌دانستم ای آقا و معبود و مولایم

أَتُسَلِّطُ النَّارَ عَلَىٰ وُجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً،

آیا چیره می‌کنی آتش دوزخ را بر چهره‌هایی که در برابر عظمتت به سجده افتاده؟

وَعَلىٰ اَلْسُنٍ نَطَقَتْ بِتَوْحيدِكَ صادِقَةً وَبِشُكْرِكَ

و بر زبانهایی که صادقانه به یگانگیت گویا شده؟ و سپاسگزارانه به شکرت باز

مادِحَةً، وَعَلىٰ قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِاِلٰهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً، وَعَلىٰ

شده؟ و بر دلهایی که از روی یقین به خدائیت اعتراف کرده‌اند؟ و بر

ضَمائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتّىٰ صارَتْ خاشِعَةً،

نهادهایی که علم و معرفت آنها را فرا گرفته تا به جایی که در برابرت خاشع گشته؟

وَعَلىٰ جَوارِحَ سَعَتْ اِلىٰ اَوْطانِ تَعَبُّدِكَ طائِعَةً،

و بر اعضاء و جوارحی که مشتاقانه به پرستشگاهایت شتافته

وَاَشارَتْ بِاسْتِغْفارِكَ مُذْعِنَةً، ما هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ، وَلاٰ

و با حال اقرار به گناه جویای آمرزش تو هستند؟ چنین گمانی به تو نیست، و از فضل

اُخْبِرْنا بِفَضْلِكَ عَنْكَ، يا كَرِيمُ يا رَبِّ وَاَنْتَ تَعْلَمُ

تو چنین خبری به ما نرسیده، ای خدای کریم ای پروردگار من، و تو ناتوانی مرا

ضَعْفي عَنْ قَليلٍ مِنْ بَلاٰءِ الدُّنْيا وَعُقُوباتِها وَما

در مقابل اندکی از بلای دنیا و کیفرهای ناچیز آن و ناملایماتی

يَجْري فيها مِنَ الْمَكارِهِ عَلىٰ اَهْلِها، عَلىٰ اَنَّ ذٰلِكَ

که معمولاً بر اهل آن می‌رسد می‌دانی در صورتی‌که این بلا و ناراحتی

بَلاٰءٌ وَمَكْرُوهٌ قَليلٌ مَكْثُهُ، يَسيرٌ بَقاؤُهُ، قَصيرٌ مُدَّتُهُ،

دوامش کم است، و دورانش اندک، و مدتش کوتاه است

فَكَيْفَ احْتِمالي لِبَلاٰءِ الْآخِرَةِ وَجَليلِ وُقُوعِ الْمَكارِهِ

پس چگونه تاب تحمل بلای آخرت و آن ناملایمات بزرگ را

فِيهٰا، وَهُوَ بَلاٰءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ، وَيَدُومُ مَقٰامُهُ، وَلاٰ يُخَفَّفُ

در آنجا دارم؟ در صورتی‌که آن بلا مدتش طولانی و دوامش همیشگی است و تخفیفی برای مبتلایان

عَنْ اَهْلِهِ لِاَنَّهُ لاٰ يَكُونُ اِلاّٰ عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقٰامِكَ

به آن نیست، زیرا آن بلا از خشم و انتقام

وَسَخَطِكَ، وَهٰذٰا مٰا لاٰ تَقُومُ لَهُ السَّمٰوٰاتُ وَالْاَرْضُ،

و غضب تو سرچشمه گرفته و این بلارا آسمانها و زمین تاب تحمل آن را ندارند

يٰا سَيِّدِي فَكَيْفَ لِي وَاَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ،

ای آقای من تا چه رسد به من بندهٔ ناتوان خوار

الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ، يٰا اِلٰهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي

ناچیز مستمند بیچاره، ای معبود و پروردگار و آقا

وَمَوْلاٰيَ! لِاَيِّ الْاُمُورِ اِلَيْكَ اَشْكُو، وَلِمٰا مِنْهٰا اَضِجُّ

و مولای من آیا برای کدامیک از گرفتاریهایم به تو شکایت کنم؟ و برای کدامیک از آنها شیون

وَاَبْكِي، لِاَلِيمِ الْعَذٰابِ وَشِدَّتِهِ، اَمْ لِطُولِ الْبَلاٰءِ وَمُدَّتِهِ،

و گریه‌کنم؟ آیا برای عذاب دردناک و سخت؟ یا برای بلای طولانی و مدید؟

فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي لِلْعُقُوبٰاتِ مَعَ اَعْدٰائِكَ، وَجَمَعْتَ بَيْنِي

پس اگر بنا شود مرا بخاطر کیفرهایم در زمرهٔ دشمنانت اندازی، و مرا

وَبَيْنَ اَهْلِ بَلاٰئِكَ، وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ اَحِبّٰائِكَ

با گرفتاران در بلا و عذابت در یکجا گرداوری، و میان من و دوستانت

وَاَوْلِيٰائِكَ، فَهَبْنِي يٰا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلاٰيَ وَرَبِّي!

جدایی اندازی، گیرم که ای معبود و آقا و مولا و پروردگارم من

صَبَرْتُ عَلیٰ عَذٰابِكَ فَكَیْفَ اَصْبِرُ عَلیٰ فِرٰاقِكَ، وَهَبْنِي

بر عذاب تو صبر کنم اما چگونه بر دوری از تو طاقت آورم؟ و گیرم که

یٰا اِلٰهِی صَبَرْتُ عَلیٰ حَرِّ نٰارِكَ فَكَیْفَ اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ

ای معبود من حرارت آتشت را تحمل کنم اما چگونه چشم پوشیدن از بزرگواریت را بر خود

اِلیٰ كَرٰامَتِكَ، اَمْ كَیْفَ اَسْكُنُ فِی النّٰارِ وَرَجٰائِي عَفْوُكَ،

هموار سازم؟ یا چگونه در میان آتش بمانم با اینکه امید عفو تو را دارم؟

فَبِعِزَّتِكَ یٰا سَیِّدِي وَمَوْلاٰیَ! اُقْسِمُ صٰادِقاً لَئِنْ تَرَكْتَنِي

پس به عزتت سوگند ای آقا و مولای من براستی سوگند می‌خورم که اگر زبانم را در آنجا

نٰاطِقاً، لَاَضِجَّنَّ اِلَیْكَ بَیْنَ اَهْلِهٰا ضَجِیجَ الْآمِلِینَ،

بازبگذاری حتماً در میان دوزخیان شیون را بسویت سر دهم شیون اشخاص آرزومند

وَلَاَصْرُخَنَّ اِلَیْكَ صُرٰاخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ، وَلَاَبْكِیَنَّ

و مسلماً چون فریادرس خواهان به درگاهت فریاد برآرم، و قطعاً مانند عزیز گمگشتگان

عَلَیْكَ بُكٰاءَ الْفٰاقِدِینَ، وَلَاُنٰادِیَنَّكَ اَیْنَ كُنْتَ یٰا وَلِیَّ

بر دوری تو گریه و زاری کنم، و با صدای بلند تو را می‌خوانم و می‌گویم کجایی ای یار و نگهدار

الْمُؤْمِنِینَ، یٰا غٰایَةَ اٰمٰالِ الْعٰارِفِینَ، یٰا غِیٰاثَ

مؤمنان ای منتهای آرمان عارفان، ای فریادرس

الْمُسْتَغِیثِینَ، یٰا حَبِیبَ قُلُوبِ الصّٰادِقِینَ، وَیٰا اِلٰهَ

درماندگان، ای محبوب دل راستگویان، و ای معبود

الْعٰالَمِینَ، اَفَتَرٰاكَ سُبْحٰانَكَ یٰا اِلٰهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ

عالمیان آیا براستی چنان است ای منزه و معبودم که به ستایشت مشغولم که بشنوی در آن آتش

فِيهٰا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فِيهٰا بِمُخٰالَفَتِهِ، وَذٰاقَ

صدای بندهٔ مسلمانی را که در اثر مخالفتش در آنجا زندانی شده و مزهٔ عذاب آتش

طَعْمَ عَذٰابِهٰا بِمَعْصِيَتِهِ، وَحُبِسَ بَيْنَ اَطْبٰاقِهٰا بِجُرْمِهِ

را به خاطر نافرمانیش چشیده، و در میان طبقات دوزخ به واسطهٔ جرم و جنایتش

وَجَرِيرَتِهِ، وَهُوَ يَضِجُّ اِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ،

گرفتار شده و در آن حال به درگاهت شیون کند شیون شخصی که آرزومند رحمت تو است

وَيُنٰادِيكَ بِلِسٰانِ اَهْلِ تَوْحِيدِكَ، وَيَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ

و به زبان یگانه‌پرستان تو را فریاد زند و به بنده پروریت

بِرُبُوبِيَّتِكَ، يٰا مَوْلاٰيَ فَكَيْفَ يَبْقىٰ فِي الْعَذٰابِ وَهُوَ

متوسل گردد ای مولای من پس چگونه در عذاب بماند

يَرْجُوا مٰا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ، اَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النّٰارُ وَهُوَ

با اینکه به بردباری سابقه دارت چشم امید دارد؟ یا چگونه آتش او را بیازارد با اینکه

يَأْمَلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ، اَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهِيبُهٰا وَاَنْتَ

آرزوی فضل و رحمت تو را دارد؟ یا چگونه شعلهٔ آتش او را بسوزاند با اینکه تو

تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرىٰ مَكٰانَهُ، اَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ

صدایش را بشنوی و جایش را ببینی؟ یا چگونه شراره‌های آتش او را

زَفِيرُهٰا وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ، اَمْ كَيْفَ يَتَقَلْقَلُ بَيْنَ

دربرگیرد با اینکه تو ناتوانیش دانی؟ یا چگونه در میان طبقات آتش

اَطْبٰاقِهٰا وَاَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ، اَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبٰانِيَتُهٰا

دست و پا زند با اینکه تو صدق و راستگوئیش را دانی؟ یا چگونه موکلان دوزخ او را زجر دهند

وَهُوَ يُنادِيكَ يا رَبَّهُ، اَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ

بااینکه تورا به‌پروردگاری بخواند؟یا چگونه ممکن است که امید فضل تو را در آزادی خویش داشته باشد

مِنْها فَتَتْرُكُهُ فِيها، هَيْهاتَ ما ذٰلِكَ الظَّنُّ بِكَ، وَلَا

ولی تو او را به حال خود واگذاری، چه بسیار از تو دور است و چنین گمانی به تو نیست و فضل

الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ، وَلاٰ مُشْبِهٌ لِما عامَلْتَ بِهِ

تو اینسان معروف نیست و نه شباهت با رفتار تو نسبت به

الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بِرِّكَ وَاِحْسانِكَ، فَبِالْيَقِينِ اَقْطَعُ لَوْ لاٰ ما

یگانه‌پرستان دارد با آن نیکی و احسانت که نسبت بدانها داری و من بطور قطع می‌دانم که

حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جاحِدِيكَ، وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ

اگر فرمان تو در معذب ساختن منکرانت صادر نشده بود و حکم تو

اِخْلادِ مُعانِدِيكَ، لَجَعَلْتَ النّارَ كُلَّها بَرْداً وَسَلاٰماً،

به همیشه ماندن در عذاب برای دشمنانت در کار نبود حتماً آتش دوزخ را هر چه بود به تمامی سرد و

وَما كانَ لِأَحَدٍ فِيها مَقَرّاً وَلاٰ مُقاماً، لٰكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ

سالم می‌کردی‌و هیچکس در آن منزل و ماوا نداشته ولی تو ای خدایی که تمام نامهایت

اَسْماؤُكَ، اَقْسَمْتَ اَنْ تَمْلَأَها مِنَ الْكافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ

مقدس است، سوگند یاد کرده‌ای که دوزخ را از کافران از پریان و

وَالنّاسِ اَجْمَعِينَ، وَاَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعانِدِينَ وَاَنْتَ

آدمیان پرکنی، و دشمنانت را برای همیشه در آن جای دهی، و تو

جَلَّ ثَناؤُكَ، قُلْتَ مُبْتَدِئاً وَتَطَوَّلْتَ بِالْاِنْعامِ مُتَكَرِّماً،

که‌حمد ثنایت برجسته است در ابتداء بدون سابقه فرمودی و به این انعام از روی بزرگواری تفضل کردی

اَفَمَنْ كانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كانَ فاسِقاً لا يَسْتَوُونَ، اِلٰهي

(که‌فرمودی) «آیا کسی‌که مؤمن است مانندکسی است که فاسق است؟ نه یکسان نیستند» ای‌معبود من

وَسَيِّدي فَاَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتي قَدَّرْتَها، وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتي

و ای آقای من بحق آن نیرویی که مقدرش کردی، و به فرمانی که مسلمش کردی

حَتَمْتَها وَحَكَمْتَها، وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ اَجْرَيْتَها، اَنْ

و صادر فرمودی و بر هر کس آن را اجرا کردی مسلط گشتی از تو می‌خواهم که

تَهَبَ لي في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفي هٰذِهِ السّاعَةِ، كُلَّ جُرْمٍ

ببخشی بر من در این شب و در این ساعت هر جرمی را که

اَجْرَمْتُهُ، وَكُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ، وَكُلَّ قَبيحٍ اَسْرَرْتُهُ، وَكُلَّ

مرتکب شده‌ام و هر گناهی را که از من سرزده، و هر کار زشتی را که پنهان کرده‌ام،

جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ، اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ، وَكُلَّ

و هر نادانی که کردم چه کتمان کردم و چه آشکار چه پنهان گناه کردم و چه در عیان، و هر کاربدی

سَيِّئَةٍ اَمَرْتَ بِاِثْباتِهَا الْكِرامَ الْكاتِبينَ، الَّذينَ وَكَّلْتَهُمْ

را که به نویسندگان گرامیت دستور یادداشت کردنش را دادی، همان نویسندگانی که آنها را موکل

بِحِفْظِ ما يَكُونُ مِنّي، وَجَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَيَّ مَعَ

بر ثبت اعمال من کردی، و آنها را به ضمیمهٔ اعضاء و جوارحم

جَوارِحي، وَكُنْتَ اَنْتَ الرَّقيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرائِهِمْ،

گواه بر من کردی و اضافه بر آنها خودت نیز مراقب من بودی

وَالشّاهِدَ لِما خَفِيَ عَنْهُمْ، وَبِرَحْمَتِكَ اَخْفَيْتَهُ

و گواه اعمالی بودی که از ایشان پنهان می‌ماند، و البته به واسطهٔ رحمتت بود که آنها را پنهان داشتی

وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ، وَاَنْ تُوَفِّرَ حَظّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ،

و از روی فضل خود پوشاندی، و نیز خواهم که بهره‌ام را وافر و سرشار گردانی از هر خیری که فرو ریزی

اَوْ اِحْسانٍ فَضَّلْتَهُ، اَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ، اَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ، اَوْ

یا احسانی که بفرمائی، یا نیکیهایی که بخش کنی، یا رزقی که بگسترانی، یا

ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ، اَوْ خَطَأٍ تَسْتُرُهُ، يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ،

گناهی که بیامرزی، یا خطایی که بپوشانی، پروردگارا پروردگارا پروردگارا

يا اِلٰهي وَسَيِّدي وَمَوْلاىَ وَمالِكَ رِقّي، يا مَنْ بِيَدِهِ

ای معبود من ای آقا و مولایم، و ای مالک من، ای کسی که

نَاصِيَتي، يا عَليماً بِضُرّي وَمَسْكَنَتي، يا خَبيراً بِفَقْري

اختیارم بدست او است، ای دانای بر پریشانی و بی‌نوائیم، ای آگه از بی‌چیزی

وَفاقَتي، يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ، اَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ

و نداریم پروردگارا پروردگارا پروردگارا از تو می‌خواهم به حق خودت

وَقُدْسِكَ وَاَعْظَمِ صِفاتِكَ وَاَسْمائِكَ، اَنْ تَجْعَلَ

و به ذات مقدست، و به بزرگترین صفات و اسمائت که

اَوْقاتي مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً، وَبِخِدْمَتِكَ

اوقاتم را در شب و روز به یاد خودت معمور و آباد گردانی، و به خدمتت

مَوْصُولَةً، وَاَعْمالي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتّىٰ تَكُونَ اَعْمالي

پیوسته داری و اعمالم را مقبول درگاهت گردانی تا اعمال

وَاَوْرادي كُلُّها وِرْداً واحِداً، وَحالي في خِدْمَتِكَ

و گفتارم همه یک جهت برای تو باشد، و حالم همیشه در خدمت تو مصروف

سَرْمَداً، يـا سَيِّدي يـا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلي، يـا مَنْ اِلَيْهِ

گردد، ای آقای من، ای کسی که تکیه‌گاهم او است، ای کسی که شکایت

شَكَوْتُ اَحْوالي، يـا رَبِّ يـا رَبِّ يـا رَبِّ، قَوِّ عَلىٰ

احوال خویش به درگاه او برم پروردگارا پروردگارا پروردگارا، نیرو ده بر

خِدْمَتِكَ جَوارِحي، وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزيمَةِ جَوانِحي،

انجام خدمتت اعضای مرا و دلم را برای عزیمت به سویت محکم گردان

وَهَبْ لِيَ الْجِدَّ في خَشْيَتِكَ، وَالدَّوامَ فِي الاِتِّصـالِ

و به من کوشش در ترس و خشیت و مداومت در پیوستن

بِخِدْمَتِكَ، حَتّىٰ اَسْرَحَ اِلَيْكَ فِي مَيـادينِ السّـابِقينَ،

به خدمتت عطا فرما تا، تن و جان را در میدانهای پیشتازان بسویت بپایم

وَاُسْرِعَ اِلَيْكَ فِي الْبـارِزينَ، وَاَشْتـاقَ اِلىٰ قُرْبِكَ فِي

و در زمرهٔ شتابندگان بسویت بشتابم و در صف مشتاقان اشتیاق

الْمُشْتـاقينَ، وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصينَ، وَاَخـافَكَ

تقربت را جویم، و چون نزدیک شدن مخلصان به تو نزدیک گردم، و چون یقین

مَخـافَةَ الْمُوقِنينَ، وَاَجْتَمِعَ في جِوارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنينَ،

کنندگان از تو بترسم، و در جوار رحمتت با مؤمنان در یکجا گرد آیم

اَللّـهُمَّ وَمَنْ اَرادَني بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ، وَمَنْ كـادَني فَكِدْهُ،

خدایا هر که بد مرا خواهد بدش را بخواه، و هر که به من مکر کند به مکر خویش دچارش کن

وَاجْعَلْني مِنْ اَحْسَنِ عَبيدِكَ نَصيباً عِنْدَكَ، وَاَقْرَبِهِمْ

و نصیبم را پیش خود بهتر از دیگر بندگانت قرار ده و منزلتم را نزد خود نزدیکترین

مَنْزِلَةً مِنْكَ، وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ، فَاِنَّهُ لاٰ يُنٰالُ ذٰلِكَ

منزلتها کن و رتبه‌ام را در پیشگاهت مخصوص‌تر از دیگران گردان، که براستی جز به فضل تو کسی

اِلاّٰ بِفَضْلِكَ، وَجُدْ لِي بِجُودِكَ، وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ،

به این مقام نرسد، و به جود و بخشش خود به من جودکن، و به مجد و بزرگواری خود برمن توجه فرما

وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ، وَاجْعَلْ لِسٰانِي بِذِكْرِكَ لَهِجاً،

و به رحمت خود مرا نگهدار، و قرار ده زبانم را به ذکرت گویا

وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُتَيَّماً، وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ اِجٰابَتِكَ،

و دلم را شیفته حبّ خودگردان، و بر من تفضل فرما به اجابت نیکو

وَاَقِلْنِي عَثْرَتِي، وَاغْفِرْ زَلَّتِي، فَاِنَّكَ قَضَيْتَ عَلىٰ

و لغزشم را نادیده گیر، و گناهم را بیامرز، زیرا که تو خود بندگانت را

عِبٰادِكَ بِعِبٰادَتِكَ، وَاَمَرْتَهُمْ بِدُعٰائِكَ، وَضَمِنْتَ لَهُمُ

به پرستش خویش فرمان دادی، و به دعا کردن به درگاهت مأمور ساختی، و اجابت دعایشان را

الْاِجٰابَةَ، فَاِلَيْكَ يٰارَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي، وَاِلَيْكَ يٰا رَبِّ

ضمانت کردی، پس ای پروردگار من به سوی تو توجه کرده‌ام، و به درگاه تو ای پروردگارم دست

مَدَدْتُ يَدِي، فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعٰائِي، وَبَلِّغْنِي

حاجت دراز کردم، پس به عزتت دعایم را مستجاب فرما، و به آرزویم

مُنٰايَ، وَلاٰ تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجٰائِي، وَاكْفِنِي شَرَّ

برسان، و امیدم را از فضل خویش قطع منما، و شر دشمنانم را از

الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَعْدٰائِي، يٰا سَرِيعَ الرِّضٰا اِغْفِرْ لِمَنْ

جن و انس کفایت فرما، ای خدای زودگذر بیامرز کسی را که جز

لاٰ یَمْلِكُ اِلَّا الدُّعـاءَ، فَاِنَّكَ فَعّـالٌ لِمـا تَشـاءُ، یـا مَنِ

دعا چیزی ندارد، که برایتی تو هر چه را بخواهی انجام دهی، ای کسی که نامش

اسْمُهُ دَواءٌ وَذِكْرُهُ شِفـاءٌ وَطـاعَتُهُ غِنیً، اِرْحَمْ مَنْ

دوا است، و یادش شفاء است، و طاعتش توانگری است، ترحم فرما بر کسی که

رَأْسُ مـالِهِ الرَّجـاءُ وَسِلاٰحُهُ الْبُكاءُ، یا سـابِـغَ النِّعَمِ، یـا

سرمایه‌اش امید و ساز و برگش گریه و زاری است، ای بخشنده نعمتها، و ای

دافِعَ النِّقَمِ، یـا نُورَ الْمُسْتَوْحِشینَ فِی الظُّلَمِ، یـا عـالِماً

برطرف کنندهٔ گرفتاریها، ای روشنی وحشت‌زدگان در تاریکیها، ای دانای

لاٰ یُعَلَّمُ، صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بی مـا

بی معلم، درود فرست بر محمد و آل محمد، و انجام ده دربارهٔ من آنچه را

اَنْتَ اَهْلُهُ، وَصَلَّی اللهُ عَلیٰ رَسُولِهِ وَالْاَئِمَّةِ الْمَیـامینَ مِنْ

که تو شایسته آنی، و درود خدا بر پیامبر و پیشوایان با برکت از

آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلیماً كَثیراً.

خاندانش و سلام فراوان بر آنان.

دعای توسّل

حاجت ها را باید از خداوند خواست، امّا برای بر آورده شدن آنها باید کسانی را که مقرّب درگاه خدایند، وسیله قرار داد، و خدا را به حقّ و مقام و منزلت آنان قسم داد، و آنان را شفیع ساخت. این کار «توسّل» نام دارد. مرحوم علامهٔ مجلسی نقل می‌فرماید: در هیچ امری این دعا را نخواندم، مگر آنکه به زودی اثر اجابت آن را یافتم:

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ

خدایا از تو می‌خواهم و بسویت رو کنم بوسیلهٔ پیامبرت پیامبر رحمت

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، يا اَبَاالْقاسِمِ يا رَسُولَ اللهِ

محمد صلی‌الله علیه وآله، ای ابا القاسم ای رسول خدا

يا اِمامَ الرَّحْمَةِ يا سَيِّدَنا وَمَوْلينا، اِنّا تَوَجَّهْنا

ای پیشوای رحمت ای آقای ما و سرور ما ما رو آوردیم

وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ

و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیلهٔ تو به درگاه خدا، و (نام) تو را پیشاپیش

حاجاتِنا، یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ، اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ، یا

حاجتهای خویش قرار دهیم ای آبرومند نزد خدا، برای ما نزد خدا شفاعت کن، ای

اَبَا الْحَسَنِ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ یا عَلِیَّ بْنَ اَبی طالِبٍ یا

اباالحسن ای امیرمؤمنان ای علی بن ابیطالب ای

حُجَّةَ اللهِ عَلیٰ خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلینا، اِنّا تَوَجَّهْنا

حجت خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما مابه تو رو آوردیم

وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ

و ترا شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیلهٔ تو به درگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش

حاجاتِنا، یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ، اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ، یا

حاجتهای خویش قرار دادیم، ای آبرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا، ای

فاطِمَةُ الزَّهْراءُ یا بِنْتَ مُحَمَّدٍ یا قُرَّةَ عَیْنِ الرَّسُولِ یا

فاطمهٔ زهرا ای دختر محمد ای نور چشم پیغمبر ای

سَیِّدَتَنا وَمَوْلاتَنا، اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا

بانوی ما و سرور ما ما رو آوردیم و تو را شفیع گرفتیم و توسل جستیم

بِكِ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكِ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یا وَجیهَةً

بوسیلهٔ تو به درگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش حاجتهای خویش قرار دهیم ای آبرومند

عِنْدَ اللهِ اشْفَعی لَنا عِنْدَ اللهِ، یا اَبا مُحَمَّدٍ یا حَسَنَ بْنَ

پیش خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای ابا محمد ای حسن بن

عَلِیٍّ اَیُّهَا الْمُجْتَبیٰ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلیٰ

علی ای برگزیده ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر

خَلْقِهِ يـا سَيِّدَنـا وَمَوْلينـا، اِنّـا تَوَجَّهْنـا وَاسْتَشْفَعْنـا

خلق ای آقای ما و سرور ما ما روآوردیم و ترا شفیع گرفتیم

وَتَوَسَّلْنـا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنـاكَ بَيْنَ يَدَىْ حـاجـاتِنـا،

و توسل جستیم بوسیلهٔ تو به درگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش حاجتهای خود قرار دهیم

يـا وَجيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنـا عِنْدَ اللهِ، يـا اَبـا عَبْدِاللهِ يـا

ای آبرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش خدا ای ابا عبدالله ای

حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا الشَّهيدُ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يـا حُجَّةَ

حسین بن علی ای شهید (راه حق) ای فرزند رسول خدا

اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ يـا سَيِّدَنـا وَمَوْلينـا اِنّـا تَوَجَّهْنـا

ای حجت بر خلق ای آقا و سرور ما ما رو آوردیم

وَاسْتَشْفَعْنـا وَتَوَسَّلْنـا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنـاكَ بَيْنَ يَدَىْ

و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیلهٔ تو به درگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش

حـاجـاتِنـا، يـا وَجيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنـا عِنْدَ اللهِ، يـا اَبَا

حاجتهای خود قرار دهیم، ای آبرومند نزد خدا برای ما پیش خدا شفاعت کن، ای

الْحَسَنِ يـا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ يـا زَيْنَ الْعـابِدينَ يَا بْنَ

ابا الحسن ای علی بن الحسین ای زیور پرستش‌کنندگان ای فرزند

رَسُولِ اللهِ يـا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ يـا سَيِّدَنـا وَمَوْلينـا،

رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقا و سرور ما

اِنّـا تَوَجَّهْنـا وَاسْتَشْفَعْنـا وَتَوَسَّلْنـا بِكَ اِلَى اللهِ

ما روآوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیلهٔ تو بدرگاه خدا

وَقَدَّمْنـاكَ بَيْنَ يَدَىْ حـاجـاتِنـا، يـا وَجيهاً عِنْدَ اللهِ،

و (نام) تو را پیشاپیش روی حاجتهای خود قرار دهیم ای آبرومند نزد خدا

اشْفَعْ لَنـا عِنْدَ اللهِ، يـا اَبـا جَعْفَرٍ يـا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا

شفاعت کن برای ما پیش خدا، ای اباجعفر ای محمد بن علی ای

الْبـاقِرُ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يـا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ يـا

شکافندهٔ علوم ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای

سَيِّدَنـا وَمَوْلينـا، اِنّـا تَوَجَّهْنـا وَاسْتَشْفَعْنـا وَتَوَسَّلْنـا

آقا و سرور ما، ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم

بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنـاكَ بَيْنَ يَدَىْ حـاجـاتِنـا، يـا وَجيهاً

بوسیلهٔ تو به درگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش حاجتهای خویش قرار دهیم ای آبرومند

عِنْدَ اللهِ، اشْفَعْ لَنـا عِنْدَ اللهِ، يـا اَبـا عَبْدِاللهِ يـا جَعْفَرَ بْنَ

نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش خدا، ای اباعبدالله ای جعفر بن

مُحَمَّدٍ اَيُّهَا الصّـادِقُ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يـا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ

محمد ای (امام) صادق ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر

خَلْقِهِ يـا سَيِّدَنـا وَمَوْلينـا، اِنّـا تَوَجَّهْنـا وَاسْتَشْفَعْنـا

خلق ای آقای ما و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم

وَتَوَسَّلْنـا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنـاكَ بَيْنَ يَدَىْ حـاجـاتِنـا،

و توسل جستیم بوسیلهٔ تو به درگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش حاجتهای خویش قرار دادیم ای آبرومند

يـا وَجيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنـا عِنْدَ اللهِ، يـا اَبَا الْحَسَنِ يـا

پیش خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای ابا الحسن

مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ اَيُّهَا الْكَاظِمُ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ

ای موسی بن جعفر ای (امام) کاظم ای فرزند رسول خدا ای حجت

اللهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيْنَا، اِنَّا تَوَجَّهْنَا

خدا بر خلق ای آقای ما و سرور ما ما رو آوردیم

وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَىْ

و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیلهٔ تو بدرگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش

حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ، يَا

حاجتهای خویش قرار دادیم ای آبرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش خدا

اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَىٰ اَيُّهَا الرِّضَا يَا بْنَ رَسُولِ

ای ابا الحسن ای علی بن موسی ای (حضرت) رضا ای فرزند رسول

اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَيْنَا، اِنَّا

خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقا و سرور ما

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ

ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیلهٔ تو به درگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش

بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ

حاجتهای خویش قرار دادیم ای آبرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش

اللهِ، يَا اَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا التَّقِيُّ الْجَوَادُ

خدا ای ابا جعفر ای محمد بن علی ای حضرت تقی جواد

يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا

ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای آقا

وَمَوْلٰينٰا، اِنّٰا تَوَجَّهْنٰا وَاسْتَشْفَعْنٰا وَتَوَسَّلْنٰا بِكَ اِلَى

و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیلهٔ تو بدرگاه

اللهِ وَقَدَّمْنٰاكَ بَيْنَ يَدَىْ حٰاجٰاتِنٰا، يٰا وَجيهاً عِنْدَ اللهِ

خدا و (نام) تو را پیشاپیش حاجتهای خویش قرار دادیم ای آبرومند نزد خدا،

اشْفَعْ لَنٰا عِنْدَ اللهِ، يٰا اَبَا الْحَسَنِ يٰا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَيُّهَا

شفاعت کن برای ما نزد خدا ای ابا الحسن ای علی بن محمد ای

الْهٰادِى النَّقِيُّ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يٰا حُجَّةَ اللهِ عَلىٰ خَلْقِهِ

حضرت هادی نقی ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق

يٰا سَيِّدَنٰا وَمَوْلٰينٰا، اِنّٰا تَوَجَّهْنٰا وَاسْتَشْفَعْنٰا وَتَوَسَّلْنٰا

ای آقای ما و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم

بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنٰاكَ بَيْنَ يَدَىْ حٰاجٰاتِنٰا، يٰا وَجيهاً

بوسیلهٔ تو بدرگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش حاجتهای خویش قرار دادیم ای آبرومند

عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنٰا عِنْدَ اللهِ يٰا اَبَا مُحَمَّدٍ يٰا حَسَنَ بْنَ

نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای ابا محمد ای حسن بن

عَلِيٍّ اَيُّهَا الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ يٰا حُجَّةَ اللهِ

علی ای زکی عسکری ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا

عَلىٰ خَلْقِهِ يٰا سَيِّدَنٰا وَمَوْلٰينٰا، اِنّٰا تَوَجَّهْنٰا

بر خلق ای آقای ما و سرور ما ما رو آوردیم

وَاسْتَشْفَعْنٰا وَتَوَسَّلْنٰا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنٰاكَ بَيْنَ يَدَىْ

و شفیع گرفتیم و توسل جستیم بوسیلهٔ تو بدرگاه خدا و تو را پیشاپیش

حاجاتِنا، یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ، اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا

حاجتهای خویش قرار دادیم ای آبرومند نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا ای

وَصِیَّ الْحَسَنِ وَالْخَلَفَ الْحُجَّةَ اَیُّهَا الْقائِمُ الْمُنْتَظَرُ

وصی امام حسن عسکری جانشین و حجت خدا ای امام قائم منتظر

الْمَهْدِیُّ، یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلیٰ خَلْقِهِ یا

مهدی ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای

سَیِّدَنا وَمَوْلیٰنا، اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا

آقا و سرور ما ما رو آوردیم و شفیع گرفتیم و توسل جستیم

بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا، یا وَجیهاً

بوسیلهٔ تو بدرگاه خدا و (نام) تو را پیشاپیش حاجتهای خویش قرار دادیم ای آبرومند

عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ.

نزد خدا شفاعت کن برای ما پیش خدا

پس حاجات خود را بطلبد که ان شاء الله تعالی بر آورده می‌شود. و در روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید:

یا سادَتی وَمَوالِیَّ اِنّی تَوَجَّهْتُ بِكُمْ اَئِمَّتی

ای آقایان من و سرورانم من رو آوردم بوسیلهٔ شما پیشوایان

وَعُدَّتی لِیَوْمِ فَقْری وَحاجَتی اِلَی اللهِ، وَتَوَسَّلْتُ

و ذخیرگانم در روز نداری و نیازمندی بدرگاه خدا و توسل جستم

بِكُمْ اِلَى اللهِ، وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ اِلَى اللهِ، فَاشْفَعُوا لِي

بوسیلهٔ شما به درگاه خدا، و شفاعت‌جویی کردم بوسیلهٔ شما به درگاه خدا پس شفاعت کنید

عِنْدَ اللهِ، وَاسْتَنْقِذُونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللهِ، فَاِنَّكُمْ

برای من در پیشگاه خدا و مرا از گناهانم در پیشگاه خدا نجات دهید زیرا شمایید

وَسِيلَتِي اِلَى اللهِ، وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ اَرْجُو نَجاةً مِنَ

وسیلهٔ من به درگاه خدا، و بوسیلهٔ دوستی و قرب به شما امید نجات از

اللهِ، فَكُونُوا عِنْدَ اللهِ رَجائِي يا سادَتِي يا اَوْلِياءَ

خدا دارم، پس شما هم مایهٔ امید من به درگاه خدا باشید ای آقایان من ای اولیاء

اللهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ، وَلَعَنَ اللهُ اَعْداءَ

خدا درود خدا بر همگی ایشان، و خدا لعنت کند دشمنان

اللهِ ظالِمِيهِمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، آمِينَ رَبَّ

خدا را که ستمکاران بر آنان هستند چه آنهاکه گذشته‌اند و چه آنها که پس از این آیند اجابت فرما

الْعالَمِينَ.

پروردگار جهانیان

دعای ندبه

این دعای شریف، از معروف ترین دعاهای معتبر شیعه است، و مضامین بلند و مفاهیم والایی دارد، و نجوایی است که یک مسلمان منتظر، به یاد آن امام غایب از نظر، به درگاه خداوندی عرضه می‌کند. مروری بر اعتقادات و باورهای شیعه نسبت به فضایل اهل بیت و نوید آمدن حضرت مهدی عجّل الله تعالی فرجه الشّریف و اصلاح جهان و گسترش عدل در سایهٔ حکومت جهانی آن دادگستر موعود است، و مستحب است که در چهار عید، یعنی روزهای عید فطر، قربان، غدیر، و جمعه خوانده شود.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِینَ، وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ

ستایش خاص خدا پروردگار جهانیان است و درود خدا بر آقای ما محمد

نَبِیِّهِ وَآلِهِ، وَسَلَّمَ تَسْلِیماً، اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلیٰ ما

پیامبرش و بر آل او و سلام کاملی بر ایشان باد خدایا از آن تو است ستایش بر آنچه

جَریٰ بِهِ قَضائُکَ فِی اَوْلِیائِکَ، الَّذِینَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ

جاری شد بدان قضا و قدر تو دربارهٔ بندگان مقربت آنانکه خالص گردانیدی آنان را

لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ، اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ

برای خود و دین خود چون انتخاب کردی برای آنها آن نعمت شایان و پایداری که نزد تو است

النَّعِيمِ الْمُقِيمِ، الَّذِي لاٰ زَوٰالَ لَهُ وَلاَ اضْمِحْلاٰلَ، بَعْدَ اَنْ

آن نعمتی که زوال و نابودی برایش نیست، (و این) پس از آنی (بود که)

شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجاٰتِ هٰذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ،

با آنها شرط کردی تا کناره گیرند از درجات (و ریاستهای) این دنیای پست

وَزُخْرُفِهاٰ وَزِبْرِجِهاٰ، فَشَرَطُوا لَكَ ذٰلِكَ، وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ

و از زیب و زیورش و آنها نیز این شرط تو را پذیرفتند و تو نیز وفای آنان را

الْوَفاٰءَ بِهِ، فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ، وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ

به‌این شرط دانستی و پذیرفتیشان و مقرب درگاهشان کردی و مقرر داشتی از پیش برای ایشان نامی

وَالثَّنٰاءَ الْجَلِيَّ، وَاَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلاٰئِكَتَكَ،

بلندو ثنائی آشکار و فرو فرستادی برایشان فرشتگانت را

وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ، وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ، وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ

و گرامی داشتی آنان را به وحی خود و یاریشان کردی به علم خود و قرارشان دادی واسطهٔ

اِلَيْكَ، وَالْوَسِيلَةَ اِلىٰ رِضْوٰانِكَ، فَبَعْضٌ اَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ

درگاهت و وسیله‌ای بسوی خوشنودیت پس برخی را در بهشت جا دادی

اِلىٰ اَنْ اَخْرَجْتَهُ مِنْهاٰ، وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ فِي فُلْكِكَ وَنَجَّيْتَهُ

تا آنگاه که از آنجا بیرونش آوردی و برخی را در کشتی خود سوار کردی و او (نوح) و همراهانش را

وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ، وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ

که ایمان آورده بودند به مهر خود از هلاکت نجات دادی و برخی را

لِنَفْسِكَ خَلِيلاً، وَسَئَلَكَ لِسانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ،

برای خود خلیل گرفتی و او از تو درخواست کرد نام نیک را در امتهای آینده

فَاَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذٰلِكَ عَلِيّاً، وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ

و تو اجابت کردی و نام او را بلند گرداندی و با برخی از میان درخت بطور مخصوصی سخن

تَكْلِيماً، وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ اَخِيهِ رِدْءاً وَوَزِيراً، وَبَعْضٌ

گفتی و برای او برادرش را یاور و وزیر گردانیدی و برخی را

اَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ اَبٍ وَآتَيْتَهُ الْبَيِّناتِ، وَاَيَّدْتَهُ بِرُوحِ

بدون پدر بوجود آوردی و نشانه‌های آشکاری به او دادی و به روح القدس (جبرئیل)

الْقُدُسِ، وَكُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً، وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهاجاً،

یاری فرمودی و برای همهٔ آنها دین و قانونی مقرر داشتی و برایش طریقه و برنامه‌ای قرار دادی

وَتَخَيَّرْتَ لَهُ اَوْصِياءَ، مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ، مِنْ مُدَّةٍ

و اوصیائی برای او انتخاب کردی تا یکی پس از دیگری نگهبان باشد از زمانی

اِلىٰ مُدَّةٍ اِقامَةً لِدِينِكَ، وَحُجَّةً عَلىٰ عِبادِكَ، وَلِئَلاّٰ

تا زمانی تا برپا ماند دین تو و حجتی باشند بر بندگانت و تا

يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ، وَيَغْلِبَ الْباطِلُ عَلىٰ اَهْلِهِ، وَلاٰ

زائل نگردد (دین) حق از جای خود و تا پیروز نگردد باطل بر اهل حق و کسی

يَقُولَ اَحَدٌ لَوْلاٰ اَرْسَلْتَ اِلَيْنا رَسُولاً مُنْذِراً، وَاَقَمْتَ لَنا

نگوید چرا نفرستادی بسوی ما پیامبری که ما را بترساند و چرا بپا نداشتی

عَلَماً هادِياً، فَنَتَّبِعَ آياتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزىٰ،

پرچمی راهنما تا پیروی کنیم از آیات تو پیش ازآنکه خوار و رسوا گردیم

اِلیٰ اَنِ انْتَهَیْتَ بِالْأَمْرِ اِلیٰ حَبِیبِكَ وَنَجِیبِكَ مُحَمَّدٍ،

تا اینکه رساندی کار را بدست حبیب خود و برگزیده‌ات (حضرت) محمد

صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، فَكانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَیِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ،

صلی الله علیه و آله و او چنان بود که او را برگزیدی بزرگ آفریدگانت

وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَیْتَهُ، وَاَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَیْتَهُ، وَاَكْرَمَ مَنِ

و برگزیدهٔ برگزیدگانت و برترین انتخاب شدگانت و گرامی‌ترین

اعْتَمَدْتَهُ، قَدَّمْتَهُ عَلیٰ اَنْبِیائِكَ، وَبَعَثْتَهُ اِلَی الثَّقَلَیْنِ مِنْ

معتمدین تو بود و او را بر پیمبرانت مقدم داشتی و بسوی جن و انس از

عِبادِكَ، وَاَوْطَأْتَهُ مَشارِقَكَ وَمَغارِبَكَ، وَسَخَّرْتَ لَهُ

بندگانت مبعوث فرمودی و مشرقها و مغربهای عالم را زیر پایش گذاردی و براق را مسخر او

الْبُراقَ، وَعَرَجْتَ بِرُوْحِهِ [بِهِ] اِلیٰ سَمائِكَ، وَاَوْدَعْتَهُ

گردانیدی و به آسمان خود او را بالا بردی و علم گذشته

عِلْمَ ما كانَ وَما یَكُونُ اِلَی انْقِضاءِ خَلْقِكَ، ثُمَّ

و آینده را تا هنگام پایان آفرینش به اوسپردی آنگاه

نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ، وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَئِیلَ وَمیكائِیلَ

او را بوسیلهٔ ترس و رعب (در دل دشمنش) یاری کردی و گرداگردش جبرئیل و میکائیل

وَالْمُسَوِّمِینَ مِنْ مَلائِكَتِكَ، وَوَعَدْتَهُ اَنْ تُظْهِرَ دِینَهُ عَلَی

و فرشتگان نشاندارت را واداشتی و به او وعده دادی که دینش را بر

الدِّینِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، وَذٰلِكَ بَعْدَ اَنْ بَوَّأْتَهُ

همهٔ دینها پیروز گردانی اگرچه مشرکان خوش نداشته باشند، و این جریان پس از آنی بود که جایگیرش

مُبَوَّءَ صِدْقٍ مِنْ اَهْلِهِ، وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ

کردی در جایگاه راستی از خاندانش (یعنی آنان را برای حفظ دینش معین کردی) و قرار دادی برای او و

لِلنّاسِ لَلَّذي بِبَكَّةَ مُبارَكاً وَهُدىً لِلْعالَمينَ، فيهِ

خاندانش نخستین خانه‌ای را که برای مردم بنا شد که مکه است و مایهٔ برکت و موجب راهنمایی جهانیان

آياتٌ بَيِّناتٌ مَقامُ اِبْراهيمَ، وَمَنْ دَخَلَهُ كانَ آمِناً

است و درآن نشانه‌های آشکاری است چون مقام ابراهیم و هر که در آن درآید ایمن است.

وَقُلْتَ: ﴿اِنَّما يُريدُ اللهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ

و فرمودی: «جز این نیست که خدا اراده فرموده تا دور کند از شما خاندان پلیدی را

الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهيراً﴾ ثُمَّ جَعَلْتَ اَجْرَ مُحَمَّدٍ

و بخوبی شما را پاک گرداند» آنگاه مزد محمد را ـ

صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ في كِتابِكَ، فَقُلْتَ: ﴿قُلْ لا

که درودهای تو بر او و آلش ـ درکتاب خود دوستی ایشان قرارداری و فرمودی: «بگو من

اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْراً اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبىٰ﴾ وَقُلْتَ: ﴿ما

از شما برای رسالت مزدی نخواهم جز دوستی خویشانم» و فرمودی: «آنچه

سَئَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ﴾ وَقُلْتَ: ﴿ما اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ

مزد از شما خواستم آن هم بسود شما است» و فرمودی: «من از شما برای رسالت مزدی

مِنْ اَجْرٍ اِلّا مَنْ شاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلىٰ رَبِّهِ سَبيلاً﴾، فَكانُوا

نخواهم مگر کسی که بخواهد بسوی پروردگار خویش راهی پیش گیرد» و اینها بودند

هُمُ السَّبيلَ اِلَيْكَ، وَالْمَسْلَكَ اِلىٰ رِضْوانِكَ، فَلَمّا

آن راه بسوی تو و طریقهٔ سلوک بسوی خوشنودیت و چون

انْقَضَتْ اَيّامُهُ اَقامَ وَلِيَّهُ عَلِيَّ بْنَ اَبي طالِبٍ،

روزگار آن حضرت سپری شد برگماشت علی بن ابیطالب را -

صَلَواتُكَ عَلَيْهِما وَآلِهِما، هادِياً اِذْ كانَ هُوَ الْمُنْذِرَ

که درودهای تو بر هر دوی آنها و بر آلشان - برای راهنمائی زیرا آن جناب بیم‌دهنده

وَلِكُلِّ قَوْمٍ هادٍ، فَقالَ وَالْمَلَأُ اَمامَهُ: مَنْ كُنْتُ مَوْلاهُ

و راهنمای هر ملتی بود، و در همین باره در برابر مردم حاضر فرمود: هر که من سرپرست اویم

فَعَلِيٌّ مَوْلاهُ، اَللّهُمَّ والِ مَنْ والاهُ، وَعادِ مَنْ عاداهُ،

علی سرپرست او است خدایا دوست دار هر که دوستش دارد و دشمن دار هر که دشمنش دارد

وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ، وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ، وَقالَ: مَنْ كُنْتُ

و یاری کن هر که یاریش کند و خوار کن هر که دست از یاریش بردارد، و فرمود: هر که من

اَنَا نَبِيَّهُ فَعَلِيٌّ اَميرُهُ وَقالَ: اَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ واحِدَةٍ

پیامبر او هستم علی فرمانروای او است، و فرمود: من و علی هر دو از یک درخت هستیم

وَسائِرُ النّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتّى، وَاَحَلَّهُ مَحَلَّ هارُونَ مِنْ

و سایر مردم از درختهای متفرقی هستند، و رتبهٔ او را نسبت به خود چون رتبهٔ هارون نسبت به موسی

مُوسى، فَقالَ لَهُ: اَنْتَ مِنّي بِمَنْزِلَةِ هارُونَ مِنْ مُوسى

قرار داد و بدو فرمود: مقام تو در پیش من مانند مقام هارون است به موسی

اِلاّ اَنَّهُ لا نَبِيَّ بَعْدي وَزَوَّجَهُ ابْنَتَهُ سَيِّدَةَ نِساءِ

جز اینکه پیامبری پس از من نیست و تزویج کرد به او دخترش بانوی زنان

الْعالَمينَ، وَاَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ ما حَلَّ لَهُ، وَسَدَّ

جهانیان را وحلال‌کرد برای او از مسجدش آنچه برای خود او حلال بود، و ببست

الْأَبْوابَ اِلاّ بابَهُ، ثُمَّ اَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ، فَقالَ: اَنَا

درهای مسجد را جزدرخانهٔ علی را، سپس علم و حکمت خود را به او سپرد و فرمود: من

مَدينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بابُها، فَمَنْ اَرادَ الْمَدينَةَ وَالْحِكْمَةَ

شهر علمم و علی در آن شهر است پس هر که خواهد بدین شهر درآید و حکمت

فَلْيَأْتِها مِنْ بابِها، ثُمَّ قالَ: اَنْتَ اَخي وَوَصِيّي

خواهد باید از در آن درآید، سپس فرمود: توئی برادر من و وصی من

وَوارِثي، لَحْمُكَ مِنْ لَحْمي، وَدَمُكَ مِنْ دَمي،

و وارث من گوشتت از گوشت من و خونت از خون من است

وَسِلْمُكَ سِلْمي، وَحَرْبُكَ حَرْبي، وَالْإيمانُ

صلح تو صلح من و جنگ تو جنگ من است و ایمان

مُخالِطٌ لَحْمَكَ وَدَمَكَ كَما خالَطَ لَحْمي وَدَمي،

با گوشت و خون تو آمیخته شده چنانچه با گوشت و خون من آمیخته

وَاَنْتَ غَداً عَلَى الْحَوْضِ خَليفَتي، وَاَنْتَ تَقْضي دَيْني

و تو در فردای محشر بر سر حوض (کوثر) جانشین منی و تو می‌پردازی قرض مرا

وَتُنْجِزُ عِداتي، وَشيعَتُكَ عَلىٰ مَنابِرَ مِنْ نُورٍ مُبْيَضَّةً

و وفا می‌کنی به وعده‌های من و شیعیانت بر منبرهائی از نور با

وُجُوهُهُمْ حَوْلي فِي الْجَنَّةِ، وَهُمْ جيراني، وَلَوْلاٰ اَنْتَ

روهای (نورانی و) سفید در بهشت اطراف منند و آنها همسایگان منند و اگر تو

يا عَلِيُّ لَمْ يُعْرَفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدي، وَكانَ بَعْدَهُ هُدىً

نبودی - ای علی - مؤمنان پس از من شناخته نمی‌شدند و آن جناب پس از رسول خدا راهنمای

مِنَ الضَّلالِ وَنُوراً مِنَ الْعَمیٰ، وَحَبْلَ اللهِ الْمَتینَ

گمراهی و روشنائی از کوری جهالت و رشتهٔ محکم خدا

وَصِراطَهُ الْمُسْتَقیمَ، لاٰ یُسْبَقُ بِقَرابَةٍ فی رَحِمٍ، وَلاٰ

و راه راست او بود، کسی پیشی نگرفت بر او در نزدیکی خویشاوندی به رسول خدا و نه

بِسابِقَةٍ فی دینٍ، وَلاٰ یُلْحَقُ فی مَنْقَبَةٍ مِنْ مَناقِبِهِ،

از نظر سابقهٔ در دین و نه کسی توانست در یکی از فضائل به او برسد

یَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ، صَلَّی اللهُ عَلَیْهِما وَآلِهِما،

همانند رسول خدا بود ـ که درود خدا بر هر دوی ایشان باد ـ

وَیُقاتِلُ عَلَی التَّأْویلِ، وَلاٰ تَأْخُذُهُ فِی اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ، قَدْ

و او بود که بر طبق تأویل و باطن قرآن می‌جنگید و دربارهٔ خدا باکی از سرزنش ملامت‌کنندگان نداشت

وَتَرَ فیهِ صَنادیدَ الْعَرَبِ، وَقَتَلَ اَبْطالَهُمْ وَناوَشَ

در راه خدا خون بزرگان عرب را به خاک ریخت و دلاورانشان را بکشت و با گرگانشان

ذُؤْبانَهُمْ، فَاَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ اَحْقاداً، بَدْرِیَّةً وَخَیْبَرِیَّةً

در افتاد و همین سبب شد در دلهای ایشان کینه‌ها بگذارد کینه‌های جنگ بدر و خیبر

وَحُنَیْنِیَّةً وَغَیْرَهُنَّ، فَاَضَبَّتْ عَلیٰ عَداوَتِهِ، وَاَکَبَّتْ عَلیٰ

و حنین و غیر آنها پس دشمنی او را به دل گرفتند و به جنگ و مخالفت با او برخاستند تا کشتار کرد

مُنابَذَتِهِ، حَتّیٰ قَتَلَ النّاکِثینَ وَالْقاسِطینَ وَالْمارِقینَ،

پیمان شکنان (طلحه و زبیر و همراهان) و زورگویان (معاویه و همدستانش) و از دین بیرون رفتگان

وَلَمّا قَضیٰ نَحْبَهُ، وَقَتَلَهُ اَشْقَی الْآخِرینَ، یَتْبَعُ اَشْقَی

(اصحاب نهروان) و چون درگذشت و شقی‌ترین مردم پسینیان که پیروی کرد از شقی ترین

الْأَوَّلِينَ، لَمْ يُمْتَثَلْ اَمْرُ رَسُولِ اللهِ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

پیشینیان او را کشت امتثال نشد از دستور رسول خدا صلی الله علیه و آله

فِي الْهادِينَ بَعْدَ الْهادِينَ، وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلىٰ مَقْتِهِ،

که در بارهٔ راهنمایان دین یکی پس از دیگری فرموده بود و امت پافشاری بر دشمنی آن حضرت کردند

مُجْتَمِعَةٌ عَلىٰ قَطِيعَةِ رَحِمِهِ، وَاِقْصاءِ وُلْدِهِ اِلَّا الْقَلِيلَ

و گرد آمدند برای قطع رحم او و تبعید کردن (و آواره ساختن) فرزندانش جز اندکی

مِمَّنْ وَفىٰ لِرِعايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ، فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ، وَسُبِيَ

از کسانی که وفا کردند در رعایت کردن حق در ایشان و در نتیجه جمعی کشته و گروهی

مَنْ سُبِيَ، وَاُقْصِيَ مَنْ اُقْصِيَ، وَجَرَى الْقَضاءُ لَهُمْ بِما

اسیر و دسته‌ای از وطن آواره گشتند و قلم تقدیر و قضا طوری

يُرْجىٰ لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ، اِذْ كانَتِ الْأَرْضُ لِلّٰهِ يُورِثُها

بر ایشان جاری شد که امید پاداش نیک در آن می‌رود زیرا (کرهٔ) زمین از خدا است و به هر که

مَنْ يَشاءُ مِنْ عِبادِهِ، وَالْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ، وَسُبْحانَ

از بندگانش که بخواهد آن را ارث دهد و بدو واگذارد و سرانجام از آن پرهیزکاران است و منزه است

رَبِّنا اِنْ كانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً، وَلَنْ يُخْلِفَ اللهُ وَعْدَهُ

پروردگار ما که حتماً وعدهٔ پروردگارمان انجام شدنی است و خدا خلف وعده نمی‌کند

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، فَعَلَى الْأَطايِبِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ

و او است نیرومند فرزانه پس بر پاکیزگان از خاندان

مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِما وَآلِهِما، فَلْيَبْكِ

محمد و علی - درود خدا بر هر دو ایشان و آلشان باد - باید گریه

اَلْبـاكُونَ، وَاِيّـاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النّـادِبُونَ، وَلِمِثْلِهِمْ

کنندگان بگریند و بر آنها باید زاری کنندگان زاری کنند و برای امثال آنها باید

فَلْتَذْرَفِ الدُّمُوعُ، وَلْيَصْرُخِ الصّـارِخُونَ، وَيَضِجَّ

اشکها روان گردد و فریاد زنندگان فریاد زنند و شیون کنندگان

الضّـاجُّونَ، وَيَعِجَّ الْعـاجُّونَ، اَيْنَ الْحَسَنُ اَيْنَ

شیون کنند و خروش کنندگان خروش سر دهند کجاست حسن؟ و کجاست

الْحُسَيْنُ، اَيْنَ اَبْنـاءُ الْحُسَيْنِ، صـالِحٌ بَعْدَ صـالِحٍ،

حسین؟ و کجایند فرزندان حسین؟ شایسته‌ای پس از شایستهٔ دیگر

وَصـادِقٌ بَعْدَ صـادِقٍ، اَيْنَ السَّبيلُ بَعْدَ السَّبيلِ، اَيْنَ

و راستگوئی پس از راستگوی دیگر کجاست آن راه حق پس از راه دیگر؟ کجایند

الْخِيَرَةُ بَعْدَ الْخِيَرَةِ، اَيْنَ الشُّمُوسُ الطّـالِعَةُ، اَيْنَ

برگزیدگان (خدائی) هر یک پس از دیگری؟ کجایند خورشیدهای تابان؟ کجایند

الْاَقْمـارُ الْمُنيرَةُ، اَيْنَ الْاَنْجُمُ الزّاهِرَةُ، اَيْنَ اَعْلامُ الدّينِ

ماههای نور افشان؟ کجایند اختران فروزان؟ کجایند بزرگان دین

وَقَواعِدُ الْعِلْمِ، اَيْنَ بَقِيَّةُ اللهِ الَّتي لا تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَةِ

و پایه‌های دانش؟ کجا است بجاماندهٔ خدا که بیرون از خاندان عترت هادی نیست؟

الْهـادِيَةِ، اَيْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دابِرِ الظَّلَمَةِ، اَيْنَ الْمُنْتَظَرُ

کجاست آنکه‌آمادهشده برای ریشه‌کن ساختن ستمگران؟ کجاست آنکه چشم براهش هستند

لِاِقـامَةِ الْاَمْتِ وَالْعِوَجِ، اَيْنَ الْمُرْتَجى لِاِزالَةِ الْجَوْرِ

برای راست کردن نادرستیها و کجیها؟ کجاست آن مایهٔ امید برای از بین بردن ستم

وَالْعُدْوانِ، اَیْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدیدِ الْفَرائِضِ وَالسُّنَنِ، اَیْنَ

و تجاوز؟ کجاست آنکه ذخیره شده برای نو کردن فریضه‌ها و سنتهای دین؟ کجاست

الْمُتَخَیَّرُ لِاِعادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّریعَةِ، اَیْنَ الْمُؤَمَّلُ لِاِحْیاءِ

آن کس که انتخاب گشته برای برگرداندن کیش و آئین؟ کجاست آنکه آرزویش داریم برای زنده کردن

الْکِتابِ وَحُدُودِهِ، اَیْنَ مُحْیی مَعالِمِ الدّینِ وَاَهْلِهِ، اَیْنَ

قرآن و حدود آن؟ کجاست زنده کنندهٔ آثار دین و اهل دین؟ کجاست

قاصِمُ شَوْکَةِ الْمُعْتَدینَ، اَیْنَ هادِمُ اَبْنِیَةِ الشِّرْکِ

درهم شکنندهٔ شوکت زورگویان؟ کجاست ویران کنندهٔ بناهای شرک

وَالنِّفاقِ، اَیْنَ مُبیدُ اَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْیانِ

و دو روئی؟ کجاست نابود کنندهٔ اهل فسق و گناه

وَالطُّغْیانِ، اَیْنَ حاصِدُ فُرُوعِ الْغَیِّ وَالشِّقاقِ، اَیْنَ

و طغیان؟ کجاست آنکه شاخه‌های گمراهی و اختلاف را ببرد؟ کجاست

طامِسُ آثارِ الزَّیْغِ وَالْاَهْواءِ، اَیْنَ قاطِعُ حَبائِلِ

محو کنندهٔ آثار کجروی و هوا و هوسها؟ کجاست پاره کننده دامهای

الْکِذْبِ وَالْاِفْتِراءِ، اَیْنَ مُبیدُ الْعُتاةِ وَالْمَرَدَةِ، اَیْنَ

دروغ و بهتان؟ کجاست نابود کنندهٔ سرکشان و متمردان؟ کجاست

مُسْتَاْصِلُ اَهْلِ الْعِنادِ وَالتَّضْلیلِ وَالْاِلْحادِ، اَیْنَ مُعِزُّ

ریشه کن کنندهٔ ستیزه جویان و گمراهان و بی‌دینان؟ کجاست عزت بخش

الْاَوْلِیاءِ وَمُذِلُّ الْاَعْداءِ، اَیْنَ جامِعُ الْکَلِمَةِ عَلَی التَّقْوی،

دوستان و خوار کنندهٔ دشمنان؟ کجاست متحد سازنده جامعه بر مبنای پرهیزکاری؟

اَیْنَ بابُ اللهِ الَّذی مِنْهُ یُؤْتی، اَیْنَ وَجْهُ اللهِ الَّذی اِلَیْهِ

کجاست آن درگاه خداوند که از آنجا بسوی خدا روند؟ کجاست آن آئینه خدائی که بسویش توجه

یَتَوَجَّهُ الْأَوْلِیاءُ، اَیْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَیْنَ الْأَرْضِ

کنند اولیاء؟ کجاست آن سبب خدائی که پیوست است میان زمین

وَالسَّماءِ، اَیْنَ صاحِبُ یَوْمِ الْفَتْحِ وَناشِرُ رایَةِ

و آسمان؟ کجاست آن فرمانروای روز فتح و پیروزی و برافرازندهٔ پرچم

الْهُدیٰ، اَیْنَ مُؤَلِّفُ شَمْلِ الصَّلاحِ وَالرِّضا، اَیْنَ

هدایت و راهنمائی؟ کجاست گردآورنده شایستگی و خوشنودی (حق)؟ کجاست

الطّالِبُ بِذُحُولِ الْأَنْبِیاءِ وَاَبْناءِ الْأَنْبِیاءِ، اَیْنَ

انتقام گیرنده خون پیمبران و فرزندان پیمبران؟ کجاست

الطّالِبُ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِکَرْبَلاءَ، اَیْنَ الْمَنْصُورُ عَلیٰ مَنِ

خواهندهٔ خون کشتهٔ کربلا؟ کجاست آن یاری شده و پیروزمند بر

اعْتَدیٰ عَلَیْهِ وَافْتَریٰ، اَیْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذی یُجابُ اِذا

کسانی‌که بر او ستم کردند و دروغ بستند؟ کجاست آن درمانده‌ای که چون

دَعا، اَیْنَ صَدْرُ الْخَلائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْویٰ، اَیْنَ ابْنُ

دعا کند به اجابت رسد؟ کجاست صدر مخلوقات عالم آن نیکوکار با تقوی؟ کجاست فرزند

النَّبِیِّ الْمُصْطَفیٰ، وَابْنُ عَلِیٍّ الْمُرْتَضیٰ، وَابْنُ خَدیجَةَ

پیامبر برگزیده و فرزند علی مرتضی و فرزند خدیجهٔ

الْغَرّاءِ، وَابْنُ فاطِمَةَ الْکُبْریٰ، بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی وَنَفْسی

روشن سیما و فرزند فاطمهٔ کبری؟ پدر و مادرم بفدایت و خودم

لَكَ الْوِقَاءُ وَالْحِمىٰ، يَا بْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ، يَا بْنَ

بلاگردان و سپر پیش روی تو باشم ای فرزند بزرگان مقرب درگاه حق ای فرزند

النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ، يَا بْنَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ، يَا بْنَ الْخِيَرَةِ

نجیبان گرامی ای فرزند راهنمایان راه یافته ای فرزند نیکان

الْمُهَذَّبِينَ، يَا بْنَ الْغَطَارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ، يَا بْنَ الْأَطَايِبِ

پاکیزه ای فرزند گرامیان برگزیده ای فرزند پاکان

الْمُطَهَّرِينَ، يَا بْنَ الْخَضَارِمَةِ الْمُنْتَجَبِينَ، يَا بْنَ

پاکیزه ای فرزند جوانمردان پرجود برگزیده ای فرزند

الْقَمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ، يَا بْنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ، يَا بْنَ السُّرُجِ

دریاهای بخشش و عطای گرامی ای فرزند ماههای نور افشان ای فرزند چراغهای

الْمُضِيئَةِ، يَا بْنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَةِ، يَا بْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ،

تابان ای فرزند ستارگان فروزان ای فرزند اختران

يَا بْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ، يَا بْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ، يَا بْنَ

درخشان ای فرزند راههای روشن ای فرزند نشانه‌های آشکار ای فرزند

الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ، يَا بْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ، يَا بْنَ الْمَعَالِمِ

دانشهای کامل ای فرزند آئینهای معروف و مشهور ای فرزند آثار و معالم

الْمَأْثُورَةِ، يَا بْنَ الْمُعْجِزَاتِ الْمَوْجُودَةِ، يَا بْنَ الدَّلَائِلِ

رسیده (از خدا و انبیاء) ای فرزند معجزات موجود ای فرزند دلیلهای

الْمَشْهُودَةِ، يَا بْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ، يَا بْنَ النَّبَإِ

آشکار ای فرزند راه مستقیم ای فرزند آن خبر

الْعَظِيمِ، يَا بْنَ مَنْ هُوَ فِي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللهِ عَلِيٌّ

بسیار بزرگ ای فرزند کسی که در قرآن نزد خدا، والا

حَكِيمٌ، يَا بْنَ الْآيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ، يَا بْنَ الدَّلَائِلِ

و فرزانه شمرده شده است، ای فرزند آیات و نشانه‌های

الظَّاهِرَاتِ، يَا بْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ، يَا

آشکار ای فرزند دلیلهای هویدا ای فرزند برهانهای نمایان روشن، ای

ابْنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ، يَا بْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ، يَا بْنَ

فرزند حجتهای رسا ای فرزند نعمتهای شایان و فراوان ای فرزند

طٰهٰ وَالْمُحْكَمَاتِ، يَا بْنَ يٰسٓ وَالذَّارِيَاتِ، يَا بْنَ الطُّورِ

طه و آیات محکم قرآن ای فرزند سورهٔ یس و ذاریات ای فرزند سورهٔ طور

وَالْعَادِيَاتِ، يَا بْنَ مَنْ دَنىٰ فَتَدَلّٰى، فَكَانَ قَابَ

والعادیات، ای فرزند کسی که (در شب معراج) نزدیک شد و نزدیکتر شد به فاصلهٔ

قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنىٰ، دُنُوّاً وَاقْتِرَاباً مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلىٰ لَيْتَ

دو کمان یا نزدیکتر، در نزدیکی و قرب نسبت به خدای والای اعلی، ای کاش

شِعْرِي اَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوىٰ، بَلْ اَيُّ اَرْضٍ تُقِلُّكَ اَوْ

می‌دانستم در چه جائی منزل گرفته‌ای و چه سرزمین و مکانی تو را در

ثَرىٰ، اَبِرَضْوىٰ اَوْ غَيْرِهَا اَمْ ذِي طُوىٰ، عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ

خود نگهداشته آیا در کوه رضوانی یا غیر آن یا در ذی طوی؟ گران است بر من که

اَرَى الْخَلْقَ وَلَا تُرىٰ، وَلَا اَسْمَعُ لَكَ حَسِيساً وَلَا

مردم را ببینم ولی تو دیده نشوی و نشنوم از تو صدا و نه

نَجْوىٰ، عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ تُحيطَ بِكَ دُونِيَ الْبَلْوىٰ، وَلاٰ

رازی، گران است بر من که بی من بر تو تنها بلا احاطه کند، و صدای

يَنالُكَ مِنّي ضَجيجٌ وَلاٰ شَكْوىٰ، بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ

زاری و شکوهٔ من به تو نرسد جانم به قربانت ای پنهانی

لَمْ يَخْلُ مِنّا، بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ نازِحٍ ما نَزَحَ عَنّا،

که از میان ما بیرون نیستی، جانم به قربانت ای دور از نظری که از ما دور نیست

بِنَفْسي اَنْتَ اُمْنِيَّةُ شائِقٍ يَتَمَنّىٰ، مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرا

جانم به قربانت ای آرمان هر مشتاقی که آرزویت کنند از مردان و زنان با ایمانی که به یاد تو

فَحَنّا، بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ عَقيدِ عِزٍّ لاٰ يُسامىٰ، بِنَفْسي

ناله از دل کشند، جانم به قربانت ای بسته به عزتی که کسی برتو برتری نگیرد، جانم

اَنْتَ مِنْ اَثيلِ مَجْدٍ لاٰ يُجارىٰ، بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ تِلادِ نِعَمٍ

به قربانت ای مجد و شوکت ریشه‌داری که همطراز ندارد، جانم به قربانت ای نعمت دیرینه‌ای

لاٰ تُضاهىٰ بِنَفْسي اَنْتَ مِنْ نَصيفِ شَرَفٍ لاٰ يُساوىٰ،

که شبیه ندارد، جانم به قربانت ای قرین شرف و بزرگواری که برابر ندارد

اِلىٰ مَتىٰ اَحارُ فيكَ يا مَوْلايَ، وَاِلىٰ مَتىٰ وَاَيَّ

تا کی سرگردان تو باشم ای مولای من؟ و تا کی

خِطابٍ اَصِفُ فيكَ وَاَيَّ نَجْوىٰ، عَزيزٌ عَلَيَّ اَنْ

و به چه زبانی وصف تو گویم و راز دل کنم، گران و ناگوار است بر من

اُجابَ دُونَكَ وَاُناغىٰ، عَزيزٌ عَلَيَّ اَنْ اَبْكِيَكَ

که پاسخ از دیگری جز تو بشنوم و گفتگو کنم، گران است بر من که بر تو بگریم ولی مردم تو را

وَيَخْذُلَكَ الْوَرىٰ، عَزيزٌ عَلَيَّ اَنْ يَجْرِيَ عَلَيْكَ دُونَهُمْ

واگذارند، گران است بر من که بر تو بگذرد آنچه می‌گذرد

مـا جَرىٰ، هَلْ مِنْ مُعينٍ فَاُطيلَ مَعَهُ الْعَويلَ وَالْبُكـاءَ،

نه بر دیگران، آیا کمک‌کاری هست که با او فریاد و گریه را طولانی کنم؟

هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَاُسـاعِدَ جَزَعَهُ اِذا خَلا، هَلْ قَذِيَتْ عَيْنٌ

آیا بی‌تابی (چون من) هست که چون به خلوت رود در زاری و جزع کمکش کنم؟ آیا چشمی هست

فَسـاعَدَتْهـا عَيْني عَلَى الْقَذىٰ، هَلْ اِلَيْكَ يَا بْنَ اَحْمَدَ

که خار فراق در آن خلیده و گریان باشد تا چشم پرخار من نیز یاریش دهد آیا ای پسر احمد ﷺ

سَبيلٌ فَتَلْقىٰ، هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنـا مِنْكَ بِعِدَةٍ فَنَحْظىٰ، مَتىٰ

بسویت راهی هست تا دیدارت کنم؟ آیا روز عمر ما به وعدهٔ دیدار متصل تو می‌شود تا بهره گردیم؟ کی

نَرِدُ مَنـاهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَرْوىٰ، مَتىٰ نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ

می‌شودکه به سرچشمه‌های وصالت درآئیم و سیراب شویم، کی می‌شود که سیراب گردیم

مـائِكَ فَقَدْ طـالَ الصَّدىٰ، مَتىٰ نُغـادِيكَ وَنُراوِحُكَ

از آب گوارای وصل تو که تشنگی ما بداراز کشید؟ کی می‌شود که صبح و شام را با تو بسر بریم

فَنُقِرَّ عَيْناً، مَتىٰ تَرانـا وَنَريكَ، وَقَدْ نَشَرْتَ لِوٰاءَ النَّصْرِ

و دیده روشن کنیم؟ کی می شود که تو ما را ببینی و ما تو را ببینیم و پرچم نصرتت را برافراشته باشی

تُرىٰ، اَتَرانـا نَحُفُّ بِكَ وَاَنْتَ تَاُمُّ الْمَلَاَ، وَقَدْ مَلَاْتَ

و مردم آن را مشاهده کنند؟ آیا می‌شود که ما ببینیم آن روزی که ما گرداگردت را گرفته و تو رهبر مردم

الْاَرْضَ عَدْلاً، وَاَذَقْتَ اَعْدائَكَ هَواناً وَعِقـاباً، وَاَبَرْتَ

باشی و زمین راپر از عدل و داد کنی و بچشانی به دشمنانت خواری و کیفر را و نابود کنی

الْعُتاةَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ، وَقَطَعْتَ دابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ،

سرکشان و منکران حق را و بزنی ریشهٔ گردنکشان را

وَاجْتَثَثْتَ اُصُولَ الظّالِمِينَ، وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ

و برکنی اساس ستمکاران را و ما بگوئیم: ستایش خاص خدا پروردگار

الْعالَمِينَ، اَللّهُمَّ اَنْتَ كَشّافُ الْكُرَبِ وَالْبَلْوىٰ،

جهانیان است، خدایا توئی برطرف کنندهٔ گرفتاریها و بلا

وَاِلَيْكَ اَسْتَعْدِي فَعِنْدَكَ الْعَدْوىٰ، وَاَنْتَ رَبُّ الْآخِرَةِ

و از تو دادرسی و یاری جویم که در نزد تو است دادخواهی و یاری و توئی پروردگار آخرت

وَالدُّنْيا [الْاُولىٰ]، فَاَغِثْ يا غِياثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، عُبَيْدَكَ

و دنیا پس فریاد رسی کن ای فریادرس درماندگان از بندهٔ خرد گرفتارت

الْمُبْتَلىٰ، وَاَرِهِ سَيِّدَهُ يا شَدِيدَ الْقُوىٰ، وَاَزِلْ عَنْهُ بِهِ

و بنمایان به او آقایش را ای سخت نیرو و زائل کن به دیدار آن حضرت از او

الْاَسىٰ وَالْجَوىٰ، وَبَرِّدْ غَلِيلَهُ، يا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ

اندوه و سوز دلش را و فرو نشان سوز عطشش را ای که بر عرش

اسْتَوىٰ، وَمَنْ اِلَيْهِ الرُّجْعىٰ وَالْمُنْتَهىٰ، اَللّهُمَّ وَنَحْنُ

استواری و ای که بسوی او است بازگشت و سر منزل هر چیز، خدایا مائیم

عَبِيدُكَ التّائِقُونَ اِلىٰ وَلِيِّكَ الْمُذَكِّرِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ، خَلَقْتَهُ

بندگان توکه شیفتهٔ دیدار نمایندهات هستیم آنکه مردم را به‌یاد تو وبه یاد پیامبرت اندازد وتو اورا آفریدی

لَنا عِصْمَةً وَمَلاذاً، وَاَقَمْتَهُ لَنا قِواماً وَمَعاذاً، وَجَعَلْتَهُ

که نگهدار و پشتیبان ما باشد و برپایش داشتی تا قوام و پناهگاه ما باشد و او را پیشوای

لِلْمُؤْمِنِينَ مِنّا اِماماً، فَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً، وَزِدْنا

مؤمنین از ما گردانی پس برسان به آن جناب از طرف ما تحیت و سلامی و بیفزا

بِذٰلِكَ يا رَبِّ اِكْراماً، وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنا مُسْتَقَراً

بدینوسیله ای پروردگار ما بر کرامت و مقام ما و جایگاه او را جایگاه و اقامتگاه

وَمُقاماً، وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ اِيّاهُ اَمامَنا، حَتّىٰ

ما قرار ده و کامل کن نعمتت را بر ما با مقدم داشتن آن بزرگوار را در پیش روی ما

تُورِدَنا جِنانَكَ وَمُرافَقَةَ الشُّهَداٰءِ مِنْ خُلَصائِكَ،

تا ما را به بهشتهای تو درآورد و به رفاقت (و هم نشینی) شهیدان از بندگان خالصت برساند

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و درود فرست بر محمد

جَدِّهِ وَرَسُولِكَ السَّيِّدِ الْاَكْبَرِ، وَعَلىٰ [عَلِيٍّ] اَبِيهِ السَّيِّدِ

جد بزرگوار او و رسول تو آن آقای بزرگ و بر علی پدر بزرگوارش آن آقای

الْاَصْغَرِ، وَجَدَّتِهِ الصِّدِّيقَةِ الْكُبْرىٰ فاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ،

کوچکتر و بر جدهاش صدیقه کبری فاطمه دختر محمد صلی الله علیه و آله

وَعَلىٰ مَنِ اصْطَفَيْتَ مِنْ آبائِهِ الْبَرَرَةِ، وَعَلَيْهِ اَفْضَلَ

و به برگزیدگان نیک رفتار از پدران آن حضرت و بر خود آن جناب فزونترین

وَاَكْمَلَ وَاَتَمَّ وَاَدْوَمَ وَاَكْثَرَ وَاَوْفَرَ ما صَلَّيْتَ عَلىٰ اَحَدٍ

و کاملترین و تمامترین و مداومترین و بیشترین و فراوانترین درودی که بفرستی بر یکی

مِنْ اَصْفِيائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً

از برگزیدگان و نیکان از خلق خود و درود فرست بر آن جناب درودی

لاٰغٰايَةَ لِعَدَدِهٰا، وَلاٰنِهٰايَةَ لِمَدَدِهٰا، وَلاٰ نَفٰادَ

که شمارهاش بی حد و مدتش بی نهایت و تمام

لِأَمَدِهٰا، اَللّٰهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الْحَقَّ، وَاَدْحِضْ بِهِ الْبٰاطِلَ،

نشدنی باشد خدایا حق را بوسیلهٔ آن حضرت برپا دار و باطل را بدو نابود گردان

وَاَدِلْ بِهِ اَوْلِيٰائَكَ، وَاَذْلِلْ بِهِ اَعْدٰائَكَ، وَصِلِ اللّٰهُمَّ بَيْنَنٰا

و دوستانت را بوسیلهاش به دولت رسان و دشمنانت را بدست او خوار گردان و پیوند کن خدایا میان ما

وَبَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدّي اِلىٰ مُرٰافَقَةِ سَلَفِهِ، وَاجْعَلْنٰا مِمَّنْ

و او را به پیوندی که برساند ما را به رفاقت پدران گذشتهٔ او و بگردان ما را از کسانیکه

يَأْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ، وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ، وَاَعِنّٰا عَلىٰ تَأْدِيَةِ

دامن آنها را بگیرند و در سایهٔ لطف آنها بایستند و کمکمان کن بر ادای

حُقُوقِهِ اِلَيْهِ، وَالْاِجْتِهٰادِ فِي طٰاعَتِهِ، وَاجْتِنٰابِ

حقوق آن حضرت و سعی و کوشش در فرمانبرداریش و دوری

مَعْصِيَتِهِ، وَامْنُنْ عَلَيْنٰا بِرِضٰاهُ، وَهَبْ لَنٰا رَأْفَتَهُ

از نافرمانیش و منت نه بر ما به خوشنودیش و ببخش بر ما رافت

وَرَحْمَتَهُ وَدُعٰائَهُ وَخَيْرَهُ، مٰا نَنٰالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ

و مهربانی و دعا و خیر آن حضرت را بدان حد که برسیم بدانوسیله به رحمت وسیع تو

وَفَوْزاً عِنْدَكَ، وَاجْعَلْ صَلٰوتَنٰا بِهِ مَقْبُولَةً، وَذُنُوبَنٰا بِهِ

و به کامیابی از نزد تو و بگردان نمازهای ما را بوسیلهٔ او بپذیرفته و گناهانمان را

مَغْفُورَةً، وَدُعٰائَنٰا بِهِ مُسْتَجٰاباً، وَاجْعَلْ اَرْزٰاقَنٰا بِهِ

آمرزیده و دعاهایمان را مستجاب شده و قرار ده روزیهای ما را بدان

مَبْسُوطَةً، وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَّةً، وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَّةً،

حضرت گسترده و اندوههای ما را بوسیلهاش برطرف شده و حاجتهایمان را روا شده

وَاَقْبِلْ اِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا اِلَيْكَ،

و رو کن بسوی ما (پروردگارا) بدان روی بزرگوارت و بپذیر تقرب جوئی ما را بدرگاهت

وَانْظُرْ اِلَيْنَا نَظْرَةً رَحِيمَةً، نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ،

و بنگر بسوی ما به نگاهی مهربانانه تا بدانوسیله بتوانیم مقام خود را در پیش تو به کمال رسانیم،

ثُمَّ لاٰ تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ، وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ

و دیگر آن مقام را از ما بازنگردان به جود خودت و سیرابمان کن از حوض جدش ـ

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأْسِهِ وَبِيَدِهِ، رَيّاً رَوِيّاً هَنِيئاً سَائِغاً

که درود خدا بر او و آلش باد ـ از جام او و بدست آن جناب و سیر و سیراب و گوارا و خوش

لاٰ ظَمَاَ بَعْدَهُ، يَا اَرْحَمَ الرّاٰحِمِينَ.

که تشنگی پس از آن نباشد ای مهربانترین مهربانان

پس نماز زیارت بجا می‌آوری و دعا می‌کنی به آنچه خواهی، که به اجابت خواهد رسید، ان شاء الله.

دعای سمات

دعای سمات بااشاره به‌نامهای پروردگار وشگفتی‌های خلقت خدا وقدرت بی‌نظیر او که در بعثت پیامبران ومعجزه‌ها آشکار می‌شد، و با یادی از حضرت موسیٰ، حضرت ابراهیم، حضرت یعقوب، حضرت اسحاق، وحضرت محمّد صلوت الله علیهم اجمعین، و حوادث مربوط به پیامبران الهی، خداوند را به همهٔ مقدّسات سوگند می‌دهد، و مغفرت و رحمت او را می‌طلبد.

مستحب است این دعا را در ساعات آخر روز جمعه بخوانند. علما بر خواندن این دعا مواظبت می‌کنند.

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِیمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ

خدایا از تو می‌خواهم به حق نام بزرگ و بزرگترت و آن عزیزتر

الْأَكْرَمِ الَّذِی اِذٰا دُعِیتَ بِهِ عَلیٰ مَغٰالِقِ اَبْوٰابِ السَّمٰاءِ

و برجسته‌تر و گرامیترت همان نامی که هرگاه بخوانندت بدان نام برای گشودن درهای بستهٔ

لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ، وَاِذٰا دُعِیتَ بِهِ عَلیٰ مَضٰائِقِ

آسمان به رحمت گشوده شود و هرگاه بخوانندت بدان نام برای باز شدن تنگناهای

اَبْوابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ، وَاِذا دُعِيتَ بِهِ عَلَى

درهای زمین باز شود و هرگاه بخوانندت بدان نام برای

الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيَسَّرَتْ، وَاِذا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْأَمْواتِ

آسان شدن سختی آسان گردد و هرگاه بخوانندت بدان نام برای زنده شدن

لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ، وَاِذا دُعِيتَ بِهِ عَلىٰ كَشْفِ الْبَأْساءِ

مردگان زنده شود و هرگاه بخوانندت بدان نام برای برطرف شدن

وَالضَّرّاءِ انْكَشَفَتْ، وَبِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، اَكْرَمِ

دشواریها برطرف گردد و سوگند به عظمت ذات بزرگوارت

الْوُجُوهِ وَاَعَزِّ الْوُجُوهِ،الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ، وَخَضَعَتْ

که بزرگوارترین و عزیزترین ذوات است، و تمام روها دربرابرش خوار گشته، و گردنها در مقابلش

لَهُ الرِّقابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْواتُ، وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ

خم شده و صداها از هیبتش خاموش گشته، و دلها همه از ترس او

مِنْ مَخافَتِكَ، وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي بِها تُمْسِكُ السَّماءَ اَنْ تَقَعَ

هراسان گشته، و سوگند به نیرو و قدرتت که بدان (کرات) آسمان را نگهداشته‌ای از اینکه

عَلَى الْأَرْضِ اِلّا بِاِذْنِكَ، وَتُمْسِكُ السَّمٰواتِ وَالْأَرْضَ

بر زمین افتند جز به اجازه خودت، و نگهداشته‌ای آسمانها و زمین را

اَنْ تَزُولا، وَبِمَشِيَّتِكَ الَّتِي دانَ لَهَا الْعالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ

از اینکه از میان بروند و سوگند به مشیت و ارادهات که جهانیان در برابرش خوار گشته، و به حق آن

الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمٰواتِ وَالْأَرْضَ، وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي

کلمهات که آسمانها و زمین را بدان آفریدی، و به حق آن حکمت

صَنَعْتَ بِهَا الْعَجائِبَ، وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا

که بوسیلهٔ آن (موجودات) شگفت ساختی، و تاریکی را بدان خلق فرمودی و آن را

لَيْلاً، وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَناً، وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ

شب قرار دادی و شب را نیز (وقت) آرامش قرار دادی و نور، و روشنی را بدان آفریدی، و روزش

نَهاراً، وَجَعَلْتَ النَّهارَ نُشُوراً مُبْصِراً، وَخَلَقْتَ بِهَا

قرار دادی، و روز را هم (هنگام کار و) جنبش و مایهٔ بینش قرار دادی، و بدان خورشید

الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِياءً، وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ

را آفریدی، و خورشید را نیز فروزان کردی، و بدان ماه را خلق کردی

وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُوراً، وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَواكِبَ وَجَعَلْتَهَا

و آن‌را نور و روشنایی قرارش دادی، و بدان ستارگان را آفریدی و قرارشان دادی

نُجُوماً وَبُرُوجاً وَمَصابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُوماً، وَجَعَلْتَ لَهَا

اخترانی تابناک و برجها و چراغهایی و زیور بخش آسمان و وسیلهٔ راندن (شیاطین)، و قرار دادی برای

مَشارِقَ وَمَغارِبَ، وَجَعَلْتَ لَهَا مَطالِعَ وَمَجارِيَ،

آنهاخاورها و باخترها، و نیز برایش طلوعگاهها و گردشگاهها مقرر ساختی

وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكاً وَمَسابِحَ، وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّماءِ مَنازِلَ

وبرای هریک از آنها مدار حرکت و شناگاهی قرار دادی و روی اندازه‌های معین در آسمان منزلشان

فَاَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا، وَصَوَّرْتَهَا فَاَحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا،

دادی و به خوبی اندازه گرفتی و صورتشان دادی و نیکو صورتشان دادی

وَاَحْصَيْتَهَا بِاَسْمائِكَ اِحْصاءً وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيراً،

و آنها را بنامهای خویش دقیقاً برشمردی، و با حکمت خویش با کمال تدبیر اداره نمودی

وَاَحْسَنْتَ تَدْبِيرَهٰا، وَسَخَّرْتَهٰا بِسُلْطٰانِ اللَّيْلِ وَسُلْطٰانِ

و به نیکی تدبیر کردی و بوسیلهٔ تسلط شب

النَّهٰارِ وَالسّٰاعٰاتِ وَعَدَدِ السِّنِينَ وَالْحِسٰابِ، وَجَعَلْتَ

و روز برای تنظیم ساعتها و شمارهٔ سالها و برقراری حساب تسخیرشان کردی، و دیدنشان را

رُؤْيَتَهٰا لِجَمِيعِ النّٰاسِ مَرْئِيًّا وٰاحِداً، وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ

بر همه مردم یکنواخت کردی، و از تو می‌خواهم خدایا

بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ

به حق آن بزرگواری و مجدت که سخن گفتی بدان با بنده و فرستاده‌ات موسی بن

عِمرٰانَ عَلَيْهِ السَّلاٰمُ فِي الْمُقَدَّسِينَ فَوْقَ اِحْسٰاسِ

عمران علیه السلام در میان قدسیان برتر از احساس

الْكَرُوبِيِّينَ، فَوْقَ غَمٰائِمِ النُّورِ فَوْقَ تٰابُوتِ الشَّهٰادَةِ فِي

کروبیان، بالاتر از ابرهای نور و بالاتر از صندوق شهادت که در

عَمُودِ النّٰارِ، وَفِي طُورِ سَيْنٰاءَ، وَفِي جَبَلِ حُورِيثَ، فِي

میان ستونی از آتش (بود) و هم در طور سیناء و در کوه حوریث، در

الْوٰادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبٰارَكَةِ مِنْ جٰانِبِ الطُّورِ

وادی مقدس در بقعهٔ مبارک از جانب راست کوه طور

الْاَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ، وَفِي اَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ آيٰاتٍ

از درخت و در سرزمین مصر با نُه معجزه

بَيِّنٰاتٍ، وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِبَنِي اِسْرٰائِيلَ الْبَحْرَ، وَفِي

آشکار، روزی که دریا را برای بنی‌اسرائیل شکافتی، و در

الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ،

چشمه‌های جوشیده و جاری (از سنگ) که از آن عجایبی ساختی در دریای سوف

وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ،

و در دل آن دریای عظیم آب آن دریا را مانند سنگ منجمد کرده و بستی

وَجَاوَزْتَ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ، وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَىٰ

و بنی‌اسرائیل را از دریا عبور دادی، و وعدهٔ نیکت را

عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا، وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا

به خاطر صبری که کردند بر ایشان تمام کردی، و آنان را بر شرق و غرب سرزمینی که برای

الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ، وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ

جهانیان مبارک گردانده بودی وارث و مالک کردی، و فرعون و سپاهیانش را

وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ، وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ

با مرکبهایشان در دریا غرق کردی، و به حق نام بزرگ و اعظم و عزیزتر

الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ، وَبِمَجْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَىٰ

و برتر و گرامی‌تر سوگند، و به حق آن مجد و بزرگیت که بدان بر موسای کلیم علیه‌السلام در

كَلِيمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ، وَلِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ

طور سیناء تجلی کردی، و پیش از آن نیز برای ابراهیم علیه‌السلام

السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ، وَلِإِسْحَاقَ

خلیل خود در مسجد خیف (تجلی کردی)، و برای اسحاق

صَفِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بِئْرِ شِيعٍ، وَلِيَعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ

برگزیده‌ات علیه‌السلام در بئر شیع (تجلی کردی)، و برای یعقوب پیامبرت

السَّلامُ فِي بَيْتِ اِيلِ، وَاَوْفَيْتَ لِاِبْراهِيمَ عَلَيْهِ السَّلامُ

علیه‌السلام دربیت‌ایل (خانه‌خدا) تجلی کردی، و برای ابراهیم علیه‌السلام به پیمان خود

بِمِيثاقِكَ، وَلِاِسْحاقَ بِحَلْفِكَ، وَلِيَعْقُوبَ بِشَهادَتِكَ،

وفا کردی و برای اسحاق به سوگندت، و برای یعقوب به گواهیت

وَلِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ، وَلِلدّاعِينَ بِاَسْماءِكَ، فَاَجَبْتَ،

و برای مؤمنان به وعده‌ات، و برای خوانندگان به نامهایت که اجابتشان کردی،

وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرانَ عَلَيْهِ السَّلامُ

و به همان مجد و بزرگیت که برای موسی بن عمران علیه‌السلام

عَلىٰ قُبَّةِ الزَّمّانِ، وَبِآياتِكَ الَّتِي وَقَعَتْ عَلىٰ اَرْضِ

در قبة الزمان (محل مناجاتش) آشکار گردید، و به آن معجزات و نشانه‌هایت

مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْغَلَبَةِ، بِآياتٍ عَزِيزَةٍ، وَبِسُلْطانِ

که‌واقع شد که‌در سرزمین مصر با مجد و عزت و غلبه، و به آن معجزات باشکوه، و به آن تسلط نیرومند

الْقُوَّةِ، وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ، وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ التّامَّةِ، وَبِكَلِماتِكَ

و قدرت با عزت؛ و به مقام آن کلمهٔ کاملت و به حق آن کلماتی

الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِها عَلىٰ اَهْلِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ، وَاَهْلِ

که تفضل کردی بدانها بر اهل آسمانها و زمین، و اهل

الدُّنْيا وَاَهْلِ الْآخِرَةِ، وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِها عَلىٰ

دنیا و آخرت، و به آن رحمتت که بدان بر

جَمِيعِ خَلْقِكَ، وَبِاسْتِطاعَتِكَ الَّتِي اَقَمْتَ بِها عَلَى

همهٔ مخلوقاتت منت نهادی و به آن توانائیت که جهانیان را بدان

الْعالَمِينَ، وَبِنُورِكَ الَّذِي قَدْ خَرَّ مِنْ فَزَعِهِ طُورُ سَيْناءَ،

برپاداشتی، و بدان روشنی و نورت که درافتاد از دهشت آن طور سیناء

وَبِعِلْمِكَ وَجَلالِكَ وَكِبْرِياءِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبَرُوتِكَ الَّتِي

و بدان علم و جلال و بزرگواری و عزت و جبروتت که زمین قدرت

لَمْ تَستَقِلَّهَا الْأَرْضُ، وَانْخَفَضَتْ لَهَا السَّمٰواتُ، وَانْزَجَرَ

کشیدن آن را نداشت، و آسمانها در برابرش به زانو درآمد، و عمق اکبر زمین در

لَهَا الْعُمْقُ الْأَكْبَرُ، وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحارُ وَالْأَنْهارُ،

مقابلش خود را واپس کشید، و دریاها و نهرها از جنبش ایستاد

وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبالُ، وَسَكَنَتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَناكِبِهَا،

و کوهها در برابرش فروتن گشت، و زمین با همهٔ پست و بلندیهایش برای او ساکن شد

وَاسْتَسْلَمَتْ لَهَا الْخَلائِقُ كُلُّهَا، وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّياحُ فِي

و تمام مخلوقات در برابرش تسلیم گردیدند و بادها بخاطر آن در جریان خود مضطرب

جَرَيانِهَا، وَخَمَدَتْ لَهَا النِّيرانُ فِي أَوْطانِهَا، وَبِسُلْطانِكَ

گردید، و آتشها بواسطهٔ آن در جاهای خود خاموش شد، و به فرمانروایی مطلق (یا حجت و برهانت)

الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلَبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ، وَحُمِدَتَ بِهِ

که به واسطه آن همیشه به پیروزی و غلبه معروف گشتی و بواسطهٔ آن در آسمانها

فِي السَّمٰواتِ وَالْأَرَضِينَ، وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةِ الصِّدْقِ

و زمینها ستایش شدی، و به حق آن کلمهٔ صدق و راستت که

الَّتِي سَبَقَتْ لِأَبِينَا آدَمَ عَلَيْهِ السَّلامُ، وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ،

پیش از این برای پدر ما آدم علیه‌السلام و فرزندانش به لطف و رحمت سبقت جست

وَاَسْئَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ

و می‌خوانمت به حق آن گفتارت که بر هر چیز غلبه کرده، و به نور ذاتت

الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكّاً، وَخَرَّ مُوسىٰ

که بوسیلهٔ آن بر کوه تجلی فرمودی، و آنرا از هم متلاشی ساختی و موسی مدهوش

صَعِقاً، وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلىٰ طُورِ سَيْنَاءَ، فَكَلَّمْتَ

درافتاد، و به مجد و بزرگواریت که آشکار شد بر طور سیناء و بوسیلهٔ آن با بنده

بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ، وَبِطَلْعَتِكَ فِي

و پیامبرت موسی بن عمران تکلم کردی، و به طلوع پرتوت در

سَاعِيرَ، وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ،

محل مناجات عیسی و به ظهورت در کوه فاران (جای مناجات رسول خدا) در جایگاه مرتفع قدسیان

وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِّينَ، وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ

و صفوف لشگر فرشتگان و در میان خشوع ملائکهٔ

الْمُسَبِّحِينَ، وَبِبَرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلىٰ اِبْرَاهِيمَ

تسبیح کننده، و به حق آن برکاتت که برکت دادی در آنها بر ابراهیم

خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ

خلیلت علیه‌السلام در میان امت محمد صلی الله علیه

وَآلِهِ، وَبَارَكْتَ لِاِسْحَاقَ صَفِيِّكَ فِي اُمَّةِ عِيسىٰ عَلَيْهِمَا

و آله و برکت دادی بر اسحاق برگزیدهات در میان امت عیسی علیهماالسلام

السَّلَامُ، وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ اِسْرَائِيلِكَ فِي اُمَّةِ مُوسىٰ

و برکت دادی بر یعقوب اسرائیل در امت موسی

عَلَيْهِمَا السَّلامُ، وَبٰارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ

علیهماالسلام و برکت دادی بر حبیبت محمد صلی الله

عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِتْرَتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَاُمَّتِهِ، اَللّٰهُمَّ وَكَمٰا غِبْنٰا عَنْ

علیه و آله در عترت و فرزندان و امتش، خدایا چنانچه ما در آن جریانات نبودیم

ذٰلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَآمَنّٰا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقاً وَعَدْلاً، اَنْ

و آنها را و ندیده از روی راستی و درستی بدان ایمان آوردیم می‌خواهیم

تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تُبٰارِكَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ

درود فرستی بر محمد و آل محمد، و مبارک کنی بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَرَحَّمَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَاَفْضَلِ

و آل محمد، و رحمت فرست بر محمد و آل محمد، مانند بهترین

مٰا صَلَّيْتَ وَبٰارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلىٰ اِبْرٰاهِيمَ وَآلِ

درود و برکت و رحمتی که بر ابراهیم و آل

اِبْرٰاهِيمَ، اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، فَعّٰالٌ لِمٰا تُرِيدُ، وَاَنْتَ عَلىٰ

ابراهیم فرستادی، که براستی تو ستوده و بزرگواری و هر چه بخواهی انجام دهی و تو بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

هر چیز توانایی

پس حاجت خود را ذکر می کنی ومی گویی:

«اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعٰاءِ، وَبِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمٰاءِ الَّتِي

خدایا به حق این دعا و به حق این نامهایی

لاٰيَعْلَمُ تَفْسِيرَهٰا وَلاٰيَعْلَمُ بٰاطِنَهٰا غَيْرُكَ، صَلِّ عَلىٰ

که نداند تفسیرش را و نداند باطن آنها را کسی جز تو درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِي مٰا اَنْتَ اَهْلُهُ، وَلاٰ تَفْعَلْ

محمد و آل محمد و بجای آر دربارهٔ من آنچه را تو شایستهٔ آنی، و انجام مده

بِي مٰا اَنَا اَهْلُهُ، وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مٰا تَقَدَّمَ مِنْهٰا وَمٰا

دربارهٔ من آنچه من سزاوار آنم و بیامرز گناهانم را آنچه گذشته و آنچه پس از این

تَاَخَّرَ، وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلاٰلِ رِزْقِكَ، وَاكْفِنِي مَؤُنَةَ

سر زند و وسعت ده بر من از روزی حلالت و مرا از زحمت و شر

اِنْسٰانِ سَوْءٍ، وَجٰارِ سَوْءٍ، وَقَرِينِ سَوْءٍ، وَسُلْطٰانِ سَوْءٍ،

انسان بد و همسایهٔ بد و رفیق بد و سلطان بد کفایت فرما

اِنَّكَ عَلىٰ مٰا تَشٰاءُ قَدِيرٌ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، آمِينَ رَبَّ

که تو بر هر چیز توانایی، و به هر چیز دانایی، اجابت فرما ای پروردگار

الْعٰالَمِينَ».

جهانیان

«اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعٰاءِ، وَبِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمٰاءِ الَّتِي لاٰ

«خدایا بحق این دعا و به حق این نامهایی که

يَعْلَمُ تَفْسِيرَهٰا وَلاٰ تَاْوِيلَهٰا، وَلاٰ بٰاطِنَهٰا وَلاٰ ظٰاهِرَهٰا

نداند تفسیرش را و نه تأویلش را و نه باطنش را و نه ظاهرش را

غَيْرُكَ، اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَرْزُقَنِي

کسی جز تو (از تو می‌خواهم) که درود فرستی بر محمد و آل محمد، و اینکه روزی من گردانی

خَيْرَ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ»،

خیر دنیا و آخرت را»

پس حاجات خود را بطلب، وبگو:

«وَافْعَلْ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بي ما اَنَا اَهْلُهُ، وَانْتَقِمْ

«و انجام ده دربارهٔ من آنچه را تو شایستهٔ آنی و مکن با من آنچه را من سزاوار آنم

لي مِنْ فُلانِ بْنِ فُلانٍ (وبجای فلان بن فلان نام دشمن را بگو)

و برای من از فلان پسر فلان انتقام بگیر

وَاغْفِرْ لي مِنْ ذُنُوبي ما تَقَدَّمَ مِنْها وَما تَاَخَّرَ، وَلِوالِدَيَّ،

و بیامرز گناهانم را آنچه گذشته و آنچه از این پس سرزند، و بیامرز پدر و مادرم را

وَلِجَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ، وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلالِ

و همهٔ مردان مؤمن و زنان مؤمنه را، و وسعت ده بر من از روزی حلالت

رِزْقِكَ، وَاكْفِني مَؤُنَةَ اِنْسانِ سَوْءٍ، وَجارِ سَوْءٍ،

و مرا از زحمت و شرّ انسان بد و همسایه بد

وَسُلْطانِ سَوْءٍ، وَقَرينِ سَوْءٍ، وَيَوْمِ سَوْءٍ، وَساعَةِ سَوْءٍ،

و سلطان بد و رفیق بد و روز بد و ساعت بد کفایت فرما

وَانْتَقِمْ لي مِمَّنْ يَكيدُني، وَمِمَّنْ يَبْغي عَلَيَّ، وَيُريدُ بي،

و از کسی که به من نیرنگ زند و بر من ستم کند و قصد ظلم به من

وَبِاَهْلي، وَاَوْلادي، وَاِخْواني، وَجيراني، وَقَراباتي مِنَ

و به خاندان و فرزندان و همسایگان و نزدیکان من

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ ظُلْماً، اِنَّکَ عَلىٰ ما تَشاءُ قَدِيرٌ،

از مردان مؤمن و زنان مؤمنه را دارد انتقام مرا بگیر که تو بر هر چه بخواهی توانایی

وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ» پس بگو:

و به هر چیز دانایی اجابت فرما ای پروردگار جهانیان»

«اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعاءِ تَفَضَّلْ عَلىٰ فُقَراءِ الْمُؤْمِنِينَ

«خدایا به حق این دعاء بر (همهٔ اهل ایمان) تفضل کن، بر فقرای مؤمنین

وَالْمُؤْمِناتِ بِالْغِنىٰ وَالثَّرْوَةِ، وَعَلىٰ مَرْضىَ الْمُؤْمِنِينَ

و مؤمنات به ثروت و توانگری، و بر بیماران از مؤمنین

وَالْمُؤْمِناتِ بِالشِّفاءِ وَالصِّحَّةِ، وَعَلىٰ اَحْياءِ الْمُؤْمِنِينَ

و مؤمنات به شفاء و تندرستی، و بر زندگان مؤمنین،

وَالْمُؤْمِناتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرامَةِ، وَعَلىٰ اَمْواتِ الْمُؤْمِنِينَ

و مؤمنات به لطف و بزرگواری، و بر مردگان مؤمنین

وَالْمُؤْمِناتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَعَلىٰ مُسافِرِي

و مؤمنات به آمرزش و رحمت و بر مسافرین

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ بِالرَّدِّ اِلىٰ اَوْطانِهِمْ سالِمِينَ

مؤمنین و مؤمنات به بازگشتن بسوی وطنهای خویش به سلامتی

غانِمِينَ، بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ

و بهرمندی، به رحمتت ای مهربانترین مهربانان و درود فرستد خداوند بر

سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعِتْرَتِهِ الطّاهِرِينَ، وَسَلَّمَ

آقای ما محمد خاتم پیمبران و عترت پاکیزه‌اش،

تَسْلِیماً کَثِیراً».

و سلام بسیار»

«اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الدُّعٰاءِ، وِ بِمٰا فٰاتَ

خدایا از تو می‌خواهم به حرمت این دعا و به آنچه

مِنْهُ مِنَ الأَسْمٰاءِ، وَبِمٰا یَشْتَمِلُ عَلَیْهِ مِنَ التَّفْسِیرِ وَالتَّدْبِیرِ

از نامهایت که در آن ذکر نشده و به آنچه دربردارد از تفسیر

الَّذِی لایُحِیطُ بِهِ اِلاّٰ اَنْتَ، اَنْ تَفْعَلَ بی کَذٰا وَ کَذٰا»

و تدبیری که کسی جز تو بر آن احاطه ندارد که دربارهٔ من چنین و چنان کنی

و به جای (کَذٰا وکَذٰا) حاجت خود را بخواهد.

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

«وآخِر دَعْوانا أنِ الْحمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ العٰالَمِین»